

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Kommissionen

2003/C 45 E/01	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overtagelsestilbud (KOM(2002) 534 endelig udg. — 2002/0240(COD))	1
2003/C 45 E/02	Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste (KOM(2002) 548 endelig udg. — 2002/0242(CNS))	18
2003/C 45 E/03	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om produktion og udvikling af fællesskabsstatistikker om videnskab og teknologi (KOM(2002) 554 endelig udg. — 2001/0197(COD))	42
2003/C 45 E/04	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet (KOM(2002) 553 endelig udg. — 2002/0241(ACC))	43
2003/C 45 E/05	Forslag til Rådets afgørelse om forlængelse af Den Internationale Overenskomst af 1986 om Olivenolie og Spiseoliven (KOM(2002) 560 endelig udg. — 2002/0244(ACC))	59
2003/C 45 E/06	Forslag til Rådets forordning om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (»BNI-forordningen«) (KOM(2002) 558 endelig udg. — 2002/0245(CNS))	61

2003/C 45 E/07	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (KOM(2002) 561 endelig udg.)	65
2003/C 45 E/08	Forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM(2002) 562 endelig udg. — 2002/0247(CNS))	69
2003/C 45 E/09	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Malta om tilføjelse af en protokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta (KOM(2002) 509 endelig udg. — 2002/0249(ACC))	90
2003/C 45 E/10	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet (KOM(2002) 572 endelig udg. — 2002/0250(ACC))	97
2003/C 45 E/11	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 603/1999 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af binde- og presse garn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om endelig opkrævning af den midlertidige told (KOM(2002) 574 endelig udg.)	109
2003/C 45 E/12	Forslag til Rådets beslutning om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande (KOM(2002) 576 endelig udg.)	112
2003/C 45 E/13	Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien (KOM(2002) 579 endelig udg. — 2002/0253(ACC))	119
2003/C 45 E/14	Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (KOM(2002) 580 endelig udg. — 2002/0252(ACC))	123
2003/C 45 E/15	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af badevand (KOM(2002) 581 endelig udg. — 2002/0254(COD))	127
2003/C 45 E/16	Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som EF skal indtage i AVS/EF-Ministerrådet vedrørende en afgørelse om reallokering af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra Den 8. Europæiske Udviklingsfond (KOM(2002) 582 endelig udg.)	150

2003/C 45 E/17	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktion af årlige EF-stålstatistikker for referenceårene 2003-2009 (KOM(2002) 584 endelig udg. — 2002/0251(COD))	154
2003/C 45 E/18	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en tillægsprotokol til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og medlemsstaterne på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (KOM(2002) 588 endelig udg. — 2002/0255(ACC))	160
2003/C 45 E/19	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en tillægsprotokol til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG) (KOM(2002) 588 endelig udg. — 2002/0256(ACC))	167
2003/C 45 E/20	Forslag til Rådets forordning om hindring af omlægning til Den Europæiske Union af handelen med visse essentielle lægemidler (KOM(2002) 592 endelig udg. — 2002/0257(ACC))	184
2003/C 45 E/21	Forslag til Rådets afgørelse om opfyldelse af betingelserne i artikel 3 i tillægsprotokollen til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaftalen (KOM(2002) 593 endelig udg.)	191
2003/C 45 E/22	Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker (KOM(2002) 456 endelig udg. — 2002/0246(CNS))	194
2003/C 45 E/23	Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 77/271/Euratom om gennemførelse af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansiering af atomkraftværker (KOM(2002) 457 endelig udg.)	201
2003/C 45 E/24	Forslag til Rådets beslutning om dækning af EIB's omkostninger ved forvaltningen af investeringsfaciliteten ifølge Cotonouaftalen (KOM(2002) 603 endelig udg.)	204
2003/C 45 E/25	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en tillægsprotokol til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (KOM(2002) 608 endelig udg. — 2002/0260(ACC))	210
2003/C 45 E/26	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en tillægsprotokol til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG) (KOM(2002) 608 endelig udg. — 2002/0261(ACC))	217
2003/C 45 E/27	Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY) med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told (KOM(2002) 613 endelig udg.)	232

2003/C 45 E/28	Forslag til Rådets forordning om indførelse af endelig udligningstold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indonesien (KOM(2002) 614 endelig udg.) 252
2003/C 45 E/29	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det associeringsråd, der er oprettet ved Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Litauen (KOM(2002) 615 endelig udg. — 2002/0262(ACC)) 270
2003/C 45 E/30	Forslag til Rådets afgørelse om handel med visse stålprodukter mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine (KOM(2002) 627 endelig udg. — 2002/0265(ACC)) 273
2003/C 45 E/31	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabet holdning i Det Blandede Udvalg EF-Mexico vedrørende bilag III til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde (KOM(2002) 633 endelig udg. — 2002/0266(ACC)) 275
2003/C 45 E/32	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/32/EF med hensyn til svovlindholdet i skibsbrændstoffer (KOM(2002) 595 endelig udg. — 2002/0259(COD)) ⁽¹⁾ 277
2003/C 45 E/33	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2037/2000 for så vidt angår kritiske anvendelser og udførsel af haloner, udførsel af produkter og udstyr, der indeholder chlorfluorcarboner, samt begrænsninger vedrørende bromchlormethan (KOM(2002) 642 endelig udg. — 2002/0268(COD)) ⁽¹⁾ 297
2003/C 45 E/34	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet (KOM(2002) 643 endelig udg. — 2002/0270(ACC)) 300
2003/C 45 E/35	Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. juli 2002 på vederlag til tjenestemænd ved de Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande (KOM(2002) 645 endelig udg.) 328
2003/C 45 E/36	Forslag til Rådets beslutning om forlængelse af anvendelsen af beslutning 2000/91/EF om bemyndigelse af Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til at anvende undtagelsesforanstaltninger fra artikel 17 i det sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (KOM(2002) 650 endelig udg.) 340
2003/C 45 E/37	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet (KOM(2002) 657 endelig udg. — 2002/0271(ACC)) 342

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overtagelsestilbud

(2003/C 45 E/01)

KOM(2002) 534 endelig udg. — 2002/0240(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 2. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Almindelige bemærkninger

I 1985 bebudede Kommissionen i sin hvidbog om virkeliggørelsen af det indre marked, at den agtede at fremsætte et direktivforslag om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om overtagelsestilbud. Den 19. januar 1989 forelagde Kommissionen Rådet et første forslag til trettende direktiv på selskabsområdet vedrørende overtagelsestilbud ⁽¹⁾. Den 10. september 1990 vedtog Kommissionen et ændret forslag ⁽²⁾ for at tage hensyn til udtalelserne fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾ og Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾.

Det drejede sig dengang om en ambitiøs tekst, der tog sigte på en detaljeret harmonisering af overtagelsestilbud, og som skulle ses i lyset af den gunstige økonomiske situation. Med den ændrede økonomiske situation støttede forslaget imidlertid på hård modstand fra visse medlemsstaters side. Som følge heraf tilkendegav Kommissionen i sin erklæring til Det Europæiske Råd i Edinburgh i december 1992 om subsidiaritetsprincippet — og bekræftede det igen på Det Europæiske Råds samling i Essen i december 1994 — at den agtede at revidere sit forslag på grundlag af høringer med medlemsstaterne, som allerede indledtes i juni 1993.

Den 8. februar 1996 forelagde Kommissionen altså Rådet og Europa-Parlamentet et nyt forslag til trettende direktiv på selskabsrettens område vedrørende overtagelsestilbud ⁽⁵⁾. Der var således tale om et rammedirektiv, der var et resultat af høringer med medlemsstaterne, og hvori der opstilles generelle principper, uden at der gennemføres en detaljeret harmonisering. I slutningen af 1997 vedtog Kommissionen et ændret forslag for at tage hensyn til udtalelserne fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet.

Den 19. juni 2000 vedtog Rådet sin fælles holdning med enstemmighed ⁽⁶⁾. I december 2000 foreslog Europa-Parlamentet under andenbehandlingen en række ændringer ⁽⁷⁾, som Rådet ikke kunne tilslutte sig. Forligsproceduren, der fulgte efter, blev afsluttet med enighed i forligsudvalget den 6. juni 2001.

Den 4. juli 2001 kunne Europa-Parlamentet ikke nå til enighed om at forkaste forligsteksten, idet afstemningen viste 273 mod 273. Europa-Parlamentets beslutning afspejlede i det væsentlige tre politiske strømninger: 1) forkastelse af princippet om, at et målselskabs ledelse, for at vedtage forsvarsforanstaltninger mod et tilbud, først skal have tilladelse hertil fra aktionærerne efter fremsættelsen af tilbuddet, og det så længe der ikke eksisterer fælles spilleregler for europæiske selskaber for overtagelsestilbud; 2) beklagelse over, at beskyttelsen i dette direktiv for ansatte i selskaber, der er impliceret i et overtagelsestilbud, er utilstrækkelig; 3) forslaget etablerer ikke fælles spilleregler med USA.

⁽¹⁾ EFT C 64 af 14.3.1989, s. 8; med begrundelse EF-Bull. Suppl. 3/89.

⁽²⁾ EFT C 240 af 26.9.1990, s. 7; med begrundelse KOM(90) 416 endelig.

⁽³⁾ EFT C 298 af 27.11.1989, s. 56.

⁽⁴⁾ EFT C 38 af 19.2.1990, s. 41.

⁽⁵⁾ EFT C 162 af 6.6.1996, s. 5; med begrundelse KOM(95) 655 endelig.

⁽⁶⁾ EFT C 23 af 24.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT C 232 af 17.8.2001, s. 168.

Det Europæiske Råd i Lissabon placerede dette direktiv, som er omhandlet i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser ⁽¹⁾, blandt de prioriterede tiltag med henblik på at integrere de europæiske finansielle markeder inden udgangen af 2005. Denne opfattelse deles af UNICE, der mange gange har givet udtryk for, at det var nødvendigt med en fælles ramme for grænseoverskridende overtagelsestilbud. Europa-Parlamentet har selv erkendt nytten og vigtigheden af et direktiv på dette område. I denne sammenhæng og inden for rammerne af gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser mener Kommissionen, at det er vigtigt at etablere en europæisk ramme for grænseoverskridende overtagelsestilbud.

Sådanne operationer kan bidrage til at udvikle og omorganisere de europæiske virksomheder, hvilket er en nødvendig betingelse for at klare den internationale konkurrence og for at udvikle et fælles kapitalmarked. De er stadig underkastet meget forskellige nationale regler og rejser en række spørgsmål, når de finder sted mellem flere medlemsstater, f.eks. spørgsmålet om lovvalg eller kompetente myndigheder. Denne usikkerhed er hverken acceptabel eller ønskelig inden for Den Europæiske Union.

Kommissionen har derfor besluttet at fremsætte et nyt forslag til direktiv. Dette nye forslag søger at imødekomme Europa-Parlamentets bekymringer uden at kompromittere de fundamentale principper, der blev godkendt med enstemmighed i Rådets fælles holdning af 19. juni 2000. I dette øjemed nedsatte Kommissionen en gruppe af højtstående eksperter i selskabsret med professor Jaap Winter som formand for at fremlægge forslag og for at løse de problemer, som Europa-Parlamentet havde påpeget. Kommissionen har ved udarbejdelsen af sit forslag i vidt omfang taget hensyn til de anbefalinger, som denne gruppe fremsatte i sin rapport om spørgsmål i forbindelse med overtagelsestilbud, der blev offentliggjort i januar 2002 ⁽²⁾.

Det nye forslag forfølger de samme mål som det foregående: ud over de generelle målsætninger om integration af de europæiske markeder i overensstemmelse med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser og om harmonisering til fremme af virksomhedsomstruktureringer sigter forslaget dels på at styrke retssikkerheden i forbindelse med grænseoverskridende overtagelsestilbud for alle involverede parter, dels på at sikre beskyttelse af minoritetsaktionærer i forbindelse med sådanne operationer. Forslaget skaber en ramme for medlemsstaternes foranstaltninger derved, at det knæsetter visse principper og fastsætter et begrænset antal generelle krav, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at indføre detaljerede gennemførelsesregler i overensstemmelse med deres nationale praksis på betingelse af, at forskellene ikke kan bringe gennemførelsen af direktivet på EU-plan i fare.

Det nye forslag dækker det samme anvendelsesområde og indeholder de samme fundamentale principper som det foregående. Det er imidlertid blevet kompletteret for at tage højde for Europa-Parlamentets ændringer til det foregående forslag. Forslaget følger de anbefalinger, der er fremsat til Kommissionen i »Winter-rapporten«, for så vidt angår en fælles definition af en »rimelig pris« (artikel 5) og indførelse af en obligatorisk tilbagekaldelsesret (artikel 14) og en obligatorisk tilbagekøbsret (artikel 15) i forbindelse med et overtagelsestilbud.

På linje med anbefalingerne i »Winter-rapporten« fastholder det nye forslag det princip (i artikel 9), at det er op til aktionærerne at træffe beslutning om defensive foranstaltninger, når tilbuddet er gjort offentligt, og foreslår større transparens i forsvarsstrukturerne og forsvarsmekanismerne i det selskab, der omfattes af forslaget (artikel 10). Disse strukturelle aspekter og forsvarsmekanismer skal offentliggøres på en detaljeret og fuldstændig måde. Forslaget supplerer disse anbefalinger med en pligt til, at de pågældende foranstaltninger hvert andet år skal forelægges generalforsamlingen sammen med en begrundelse for foranstaltningerne.

Forslaget følger ikke alle anbefalinger i »Winter-rapporten« med hensyn til neutralisering af de defensive foranstaltninger efter et vellykket overtagelsestilbud (»breakthrough«-løsning). Disse anbefalinger stødte nemlig på modstand fra næsten alle medlemsstater og de interesserede kredse på grund af specielt de juridiske problemer, som de kunne afstedkomme (gennemførelsestærskel, definition af den kapital, der skal bære den endelige risiko, kompensation for tab af rettigheder osv.). Desuden var et stort flertal af de adspurgte personer imod, at dette forslag skulle indeholde foranstaltninger, som kunne få vidtrækkende konsekvenser for selskabsretten.

⁽¹⁾ KOM(1999) 232 af 11.5.1999.

⁽²⁾ Rapport fra Ekspertgruppen på Højt Niveau om Selskabsret, Europa-Kommissionen, Bruxelles den 10. januar 2002.

Ifølge logikken i »Winter-rapporten« fastsætter forslaget ikke desto mindre, at restriktioner med hensyn til overdragelse af kapitalandele (f.eks. anvendelse af lofter for aktieposter eller restriktioner for overdragelse af aktier) samt restriktioner i stemmeretten (f.eks. begrænsninger i udøvelsen af stemmeretten eller udsdudt afstemning) ikke kan gøres gældende overfor tilbudsgiveren eller ophører med at have virkninger, når tilbuddet er gjort offentligt (artikel 11). Efter et vellykket tilbud bør tilbudsgiveren desuden have mulighed for at indkalde en generalforsamling med kort frist for at kunne ændre vedtægterne og erstatte medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen under iagttagelse af de gældende selskabsretlige regler, men uden at blive mødt med restriktioner med hensyn til overdragelse af kapitalandele eller udøvelse af stemmeretten.

Kommissionen har den opfattelse, at dette forslag repræsenterer en sammenhængende tilgang, der er den mest realistiske, som tingene tegner sig nu. Den øgede transparens, der indføres ved artikel 10, og det forhold, at foranstaltninger, der kan resultere i en uberettiget beskyttelse af ledelsen, ikke kan gøres gældende overfor tredjemand, jf. artikel 11, burde tilsammen i væsentlig grad medføre bedre fælles spilleregler som krævet af Europa-Parlamentet uden at kompromittere de europæiske selskabers konkurrencestilling i forhold til tredjelands selskaber og specielt USA's. Dette er den første etape, idet den i artikel 18 omhandlede revision skal give mulighed for at se, i hvilket omfang der bør tages andre initiativer med henblik på at forbedre de fælles spilleregler.

Afslutningsvis vil Kommissionen gerne gøre opmærksom på Domstolens retspraksis i de seneste domme vedrørende overtrædelse af det grundlæggende princip om kapitalens frie bevægelighed i EF-traktatens artikel 56 (domme af 4. juni 2002 i sagerne C-367/98, Kommissionen mod Portugal, C-483/99, Kommissionen mod Frankrig, og C-503/99, Kommissionen mod Belgien). Selv om Domstolen kun har truffet afgørelse om de regler, som medlemsstaterne selv har vedtaget, gør den opmærksom på, at enhver begrænsning af investeringer og af udøvelsen af kontrol i europæiske selskaber gennemgående strider mod principperne om kapitalens frie bevægelighed. Det præciseres, at: »de frie kapitalbevægelser kan som et grundlæggende princip i traktaten kun begrænses ved en national ordning, der er begrundet i de i traktatens artikel 58 nævnte hensyn, eller begrundet i tvingende almene hensyn, og som gælder for enhver person eller ethvert selskab, der driver virksomhed på modtagermedlemsstatens område. For at være begrundet må de nationale regler desuden udgøre et passende middel til at sikre gennemførelsen af det tilstræbte mål og for at opfylde kriteriet om proportionalitet ikke gå videre end nødvendigt for at nå dette mål.« Dette direktivforslag medfører ingen undtagelser fra denne fremgangsmåde. Artikel 11 i dette forslag sigter specielt på begrænsninger vedrørende overførsel af kapitalandele og udøvelse af stemmeretten og fastsætter, at de er virkningsløse og ikke kan påberåbes i tilfælde af et overtagelsestilbud.

Endelig er der fastsat en udvalgsprocedure (artikel 17) i stedet for det gamle system med et kontaktudvalg.

2. Beskrivelse af artiklerne

Artikel 1 — Anvendelsesområde

Ligesom i det foregående forslag finder direktivet anvendelse på selskaber henhørende under en medlemsstats lovgivning, når kapitalandelene i de pågældende selskaber helt eller delvis kan omsættes på en eller flere fondsbørser i Den Europæiske Union. Ordene »helt eller delvis« er det eneste nye sammenlignet med den tidligere tekst og angiver, at direktivet også finder anvendelse i de tilfælde, hvor kun en del af kapitalandelene med stemmerettigheder i målselskabet er børsnoteret.

Det er klart, at eftersom kravene i direktivet er minimumskrav, kan medlemsstaterne frit anvende direktivet på selskaber, der ikke er børsnoteret.

Artikel 2 — Definitioner

Ligesom i det foregående forslag indeholder denne artikel definitioner på de vigtigste af de termer, der anvendes i direktivet. Der er ikke foretaget en eneste ændring.

Det skal præciseres, at direktivet finder anvendelse på både obligatoriske og frivillige tilbud. Et tilbud kan være obligatorisk, når det forlanges af en medlemsstat for at beskytte minoritetsaktionærerne ved en ændring af den bestemmende indflydelse i et selskab. Et tilbud kan være frivilligt, når det fremsættes af en person, der ikke er forpligtet til at fremsætte tilbuddet, men som ønsker at overtage kontrollen med et selskab.

Det skal ligeledes præciseres, hvilke værdipapirer de forskellige bestemmelser omfatter. Direktivet finder kun anvendelse på værdipapirer, hvortil der er knyttet stemmerettigheder i et selskab. Da direktivet kun fastsætter minimalkrav, kan medlemsstaterne frit udvide anvendelsesområdet til også at omfatte andre værdipapirer i selskaber.

Artikel 3 — Generelle principper

Ligesom i det foregående forslag indeholder denne artikel en række generelle principper, der skal overholdes i de nationale gennemførelsesregler.

Artikel 4 — Tilsynsmyndigheder og lovvalg

Ligesom i det foregående forslag skal medlemsstaterne udpege en eller flere myndigheder til at føre tilsyn med alle aspekter af tilbuddet og til at sikre, at alle tilbudsparter overholder reglerne i direktivet.

Fastlæggelsen af tilsynsmyndigheden og de regler, der skal anvendes, er klar, når målselskabet handler sine kapitalandele på et reguleret marked i den medlemsstat, i hvilken det har sit vedtægtsmæssige hjemsted: det er reglerne i denne medlemsstat. Situationen er lidt mere kompliceret, når målselskabet handler sine kapitalandele på et reguleret marked i en eller flere andre medlemsstater. Direktivet skelner mellem, om de rejste spørgsmål vedrører selve tilbuddet eller selskabets drift: i sidstnævnte tilfælde er det den kompetente myndighed og reglerne i den medlemsstat, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted; i det første tilfælde er det den kompetente myndighed og reglerne i den medlemsstat, hvor kapitalandelene omsættes, eller hvor kapitalandelene først blev omsat.

For at sikre en fleksibel anvendelse af direktivet, dog uden at lade fleksibiliteten underminere de generelle principper, kan medlemsstaterne give deres tilsynsmyndigheder beføjelse til at fravige nogle af de nationale regler, der er udstukket i henhold til direktivet. I sådanne tilfælde skal tilsynsmyndighederne ikke desto mindre altid lade sig lede af de generelle principper i direktivet. Denne fleksibilitet kan være nødvendig for at sætte tilsynsmyndighederne i stand til at håndtere de mange forskellige situationer, der kan opstå på de finansielle markeder, hvor der kan ske hurtige bevægelser.

Det er ønskeligt at undgå, at der systematisk anlægges sager ved domstolene i forbindelse med overtagelsestilbud. Medlemsstaterne skal derfor frit kunne bestemme, i hvilket omfang og på hvilke betingelser der kan anlægges sådanne sager, under forudsætning af at denne fremgangsmåde ikke hindrer en krænkelse af retten til at anlægge en erstatningssag ved domstolene.

Ligesom i det foregående forslag er stk. 2 i denne artikel genstand for en revisionsbestemmelse (artikel 18).

Artikel 5 — Beskyttelse af minoritetsaktionærer; obligatorisk tilbud; rimelig pris

Ligesom i det foregående forslag er formålet med denne artikel at sikre beskyttelse af minoritetsaktionærer i alle de tilfælde, hvor en fysisk person eller en juridisk person tager kontrollen med et børsnoteret selskab som følge af en overtagelse. Til den ende fastsætter direktivet, at de regler, der vedtages på nationalt plan, skal give passende beskyttelsesgarantier for minoritetsaktionærerne, idet denne fysiske eller juridiske person skal fremsætte et tilbud til alle indehavere af kapitalandele — for alle deres kapitalandele — og tilbyde en rimelig pris.

Ligesom i det foregående forslag, men i modsætning til de tidligere forslag, fastsætter direktivet hverken en procentdel af stemmerettighederne, ved hvilken kontrollen anses for at være opnået, eller en beregningsmetode for denne procentdel. Det blev besluttet, at disse spørgsmål skulle behandles af den medlemsstat, hvor den kompetente tilsynsmyndighed er beliggende.

I modsætning til det foregående forslag indeholder artikel 5, stk. 4, imidlertid en definition af den pris, der skal betales for det obligatoriske tilbud. For at sikre, at minoritetsaktionærerne får den bedste pris i alle situationer, og for at garantere tilbudsgiveren den størst mulige retssikkerhed anses den rimelige pris at være den højeste pris, som tilbudsgiveren eller personer, der optrådte i forståelse med denne, betalte for de samme kapitalandele i en periode på mellem seks og tolv måneder forud for tilbuddet. Under den nuværende økonomiske og finansielle konjunktur bør der imidlertid sikres en vis fleksibilitet i håndhævelsen af dette princip. Medlemsstaterne kan derfor give tilsynsmyndighederne tilladelse til at ændre denne pris under bestemte omstændigheder og efter klart fastsatte kriterier ved en motiveret beslutning, der offentliggøres.

Det er ønskeligt at indføre udvalgsproceduren (artikel 17) for at præcisere disse omstændigheder og kriterier.

Artikel 6 — Oplysninger om tilbuddet

Ligesom i det foregående forslag skal de nationale regler sikre, at tilbuddets adressater råder over tilstrækkelige oplysninger om tilbuddets vilkår.

Det er desuden vigtigt, at tilbudsgiveren, så snart han har besluttet at fremsætte et tilbud, giver tilsynsmyndigheden og målselskabets bestyrelse eller direktion meddelelse herom. Tilbudsgiveren skal ligeledes udarbejde og i god tid offentliggøre et tilbudsdokument med alle de oplysninger, der er nødvendige for, at tilbuddets adressater kan tage stilling til tilbuddet på et velinformeret grundlag. Det er ligeledes vigtigt, at alle tilbudsparterne, på tilsynsmyndighedens anmodning, forsyner denne med alle de oplysninger, den finder nødvendige for udførelsen af dens arbejdsopgaver.

Der ønskes indført komitologi (artikel 17) for om nødvendigt at ændre listen over de oplysninger, der kræves i stk. 3.

Artikel 7 — Frist for accept

Ligesom i det foregående forslag fastsættes det, at fristen for accept af tilbuddet principielt hverken kan være mindre end to uger eller mere end ti uger, hvilket begrundes med, at selskaberne ikke skal forstyrres unødigt.

Artikel 8 — Offentliggørelse af tilbuddet

Medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger, der kan få indflydelse på markedet for de pågældende værdipapirer, offentliggøres på en sådan måde, at risikoen for kunstige markeder og insiderhandel mindskes.

Ligesom i det foregående forslag, men i modsætning til de tidligere forslag, indeholder direktivet ikke en nærmere angivelse af, hvordan oplysningerne skal offentliggøres. Medlemsstaterne har derfor vide beføjelser til selv at bestemme, hvordan oplysningerne skal offentliggøres, så længe oplysningerne er klare og umiddelbart tilgængelige for tilbuddets adressater.

Artikel 9 — Forpligtelser for målselskabets bestyrelse eller direktion

Ligesom i det foregående forslag skal medlemsstaterne ifølge denne artikel sikre, at målselskabets bestyrelse eller direktion afholder sig fra defensive handlinger, der kan lægge hindringer i vejen for tilbuddet, medmindre de på en generalforsamling har fået ejerkredsens forudgående tilladelse hertil. Når kontrollen med målselskabet står på spil, er det nemlig vigtigt at sikre, at målselskabets skæbne afgøres af ejerkredsen. Derfor skal generalforsamlingens tilladelse eksplicit gælde et bestemt tilbud.

Direktivet indeholder ikke nogen nærmere angivelse af, hvad der kan lægge hindringer i vejen for et tilbud. Men generelt set kan der være tale om alle sådanne transaktioner, der ikke gennemføres inden for rammerne af selskabets normale forretninger, eller som ikke er i overensstemmelse med normal praksis på markedet.

Målselskabets bestyrelse eller direktion skal i henhold til nationale regler også være forpligtet til at tilkendegive sin holdning til tilbuddet i en rapport indeholdende argumenter for og imod tilbuddet. Det er vigtigt, at arbejdstagerne i målselskabet inddrages i denne tilkendegivelse, og de kan, hvis de ikke er enige heri, samtidig fremsætte deres egne synspunkter. Disse tilkendegivelser rettes til aktionærerne, der skal træffe afgørelse om tilbuddet.

Der er mulighed for at fastsætte en overgangsperiode for anvendelsen af denne bestemmelse.

Artikel 10 — Oplysninger om målselskaberne

Denne nye artikel tilfredsstiller behovet for gennemsigtighed, der er særlig vigtigt for selskaber, der kan blive genstand for et overtagelsestilbud. Den opregner en række oplysninger, som de selskaber, der omfattes af direktivet, i det mindste bør offentliggøre i deres årsrapport. Det drejer sig specielt om oplysninger om de strukturer og bestemmelser, der kunne forhindre en tilbudsgivers overtagelse og udøvelse af kontrollen med selskabet. Disse oplysninger skal alt efter behovet ajourføres i løbet af året. Artiklen skal ses i snæver sammenhæng med de andre EU-regler på gennemsigtighedsområdet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer⁽¹⁾) og udkast til direktiv om forpligtelser til gennemsigtighed for emittenter og indehavere af værdipapirer, der kan omsættes på et reguleret marked). Kommissionen har ved flere lejligheder fremhævet betydningen af gennemsigtige oplysninger om børsnoterede selskaber. At dette er vigtigt, vidner de seneste begivenheder om, f.eks. Enron-affæren.

Det foreslås ligeledes, at aktionærerne hvert andet år træffer beslutning om de strukturelle foranstaltninger og forsvarsmekanismerne, og at de begrundes af bestyrelsen eller direktionen.

Artiklen bør undersøges fem år efter gennemførelsen af direktivet med henblik på en eventuel revision. Det burde da være muligt at fastslå, i hvilket omfang markedskræfterne takket være den gennemsigtighed, som denne artikel indfører, har været i stand til at fremtvinge en konvergerende udvikling med hensyn til ensartede spilleregler for overtagelsestilbud.

Artikel 11 — Restriktioner for overdragelse af kapitalandele og for stemmerettigheder

Denne nye artikel afspejler behovet for at skabe fælles spilleregler for overtagelsestilbud i Den Europæiske Union ved at fjerne visse retlige begrænsninger, der kan betragtes som hindringer for tilbud. Den foreslår derfor:

- at alle restriktioner på ejendomsret, der kan forhindre tilbudsgiveren i at erhverve kapitalandele i målselskabet, såsom ejendomsbegrænsninger eller en ret for selskabet eller andre indehavere af kapitalandele til at nedlægge veto mod enhver overdragelse af kapitalandele, ikke kan gøres gældende overfor tilbudsgiver
- at alle restriktioner på stemmerettigheder, der forhindrer indehavere af kapitalandele i målselskabet i at udøve deres stemmerettigheder, hvis generalforsamlingen træffer afgørelse om defensive foranstaltninger efter fremsættelsen af buddet, såsom begrænsninger på stemmeretten, frister for udøvelse af stemmeretten eller aftaler mellem indehaverne af kapitalandele, bør gøres uden virkning. I overensstemmelse med princippet i artikel 9 bør indehaverne af kapitalandelene være i stand til at træffe en fuldstændig fri afgørelse om buddet på et velinformeret grundlag
- at alle restriktioner på overførsel af kapitalandele og på stemmerettigheder såvel som særlige aktionærrettigheder vedrørende udpegelsen eller fjernelsen af medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, som kunne forhindre en tilbudsgiver, der har tilstrækkelig mange kapitalandele i målselskabet, fra at udøve de hertil svarende stemmerettigheder for at ændre selskabets vedtægter, bør ophæves på den første generalforsamling efter udløbet af tilbudsperioden. Ved tilstrækkelig mange kapitalandele forstås en bestemt procentdel, der normalt kræves i henhold til de relevante nationale regler for at tage sådanne beslutninger.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

Det skal bemærkes, at kapitalandele uden stemmeret ikke skal anses for begrænsninger, for så vidt de tillægges fortrinsret til udbytte og til andel i likvidationsprovenu.

Disse bestemmelser sigter på foranstaltninger, der kan resultere i en uberettiget beskyttelse af lederne («management entrenchment»); de tager ikke sigte på kapitalandele med multiple stemmerettigheder eller dobbelt stemmerettighed. Det kan anføres, at kapitalandele med multiple stemmerettigheder indgår som led i et finansieringssystem for selskaber, og at det ikke er bevist, at deres eksistens gør overtagelsestilbud umulige. Det samme gælder for kapitalandele med dobbelt stemmerettighed, der kan bidrage til at skabe et stabilt aktionærgrundlag. Ophævelse af sådanne rettigheder, navnlig uden kompensation, kunne desuden i visse retssystemer rejse spørgsmål af konstitutionel karakter, der kunne forhindre vedtagelsen af direktivet eller i det mindste udskyde vedtagelsen i lang tid. Men hvis det senere vil vise sig, at sådanne kapitalandele hovedsagelig anvendes som forsvarsmekanismer mod overtagelsestilbud, giver revisionsbestemmelsen i artikel 18 Kommissionen mulighed for at revurdere dette spørgsmål.

Artikel 12 — Andre regler, der regulerer tilbud

Ligesom i det foregående forslag (tidligere artikel 10) og i overensstemmelse med subsidiaritetsreglen opregner denne artikel, dog uden at være detaljeret, en række andre områder, som de nationale regler skal dække. Denne tilgang giver medlemsstaterne en skønsbeføjelse med hensyn til indholdet af disse regler. Medlemsstaterne bør imidlertid sikre, at de nationale regler, der træffes i medfør af denne artikel, ikke underminerer de generelle principper i direktivet.

Artikel 13 — Information og høring af arbejdstagernes repræsentanter

Denne nye artikel tager højde for den bekymring, som visse medlemmer af Europa-Parlamentet har givet udtryk for med hensyn til beskyttelse af arbejdstagere i selskaber, der involveres i et overtagelsestilbud (det tilbudsgivende selskab og målselskabet).

Den bekræfter, at en tæt og effektiv inddragelse af disse selskabers arbejdstagere, via deres repræsentanter, udgør en vigtig faktor, ikke blot for transaktionens succes, men også for en passende hensyntagen til de forskellige interesser, der kan blive påvirket af overtagelsen. Den fremhæver, at ud over de nationale regler, som kan finde anvendelse, kan der være en række bestemmelser i EU-lovgivningen, som kan være relevante i denne sammenhæng.

Bestemmelserne i denne artikel supplerer den særlige procedure, der skal følges i tilfælde af et overtagelsestilbud som omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra h), og artikel 9, stk. 5.

Artikel 14 — Obligatorisk tilbagekaldelse

Denne nye artikel er et direkte svar på en ændring, der blev foreslået af Europa-Parlamentet vedrørende det foregående forslag. Den indfører en fælles »squeeze out«-procedure, dvs. at en aktionær, der besidder en vis procentdel af et selskabs kapitalandele, kan kræve, at de resterende minoritetsaktionærer sælger deres kapitalandele mod en rimelig pris til ham.

Direktivet begrænser imidlertid denne mulighed til den situation, hvor denne procentdel af kapitalandelene er blevet nået som følge af et overtagelsestilbud.

Artikel 15 — Obligatorisk tilbagekøb

Denne nye artikel, der er til fordel for minoritetsaktionærerne, er modstykket til den rettighed, der indføres ved den foregående artikel til fordel for majoritetsaktionæren. Den fastsætter, at en minoritetsaktionær på tilsvarende vilkår og også som følge af et overtagelsestilbud kan kræve, at majoritetsaktionæren sælger ham sine kapitalandele.

Artikel 16 — Sanktioner

Det er vigtigt, at medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 17 — Udvalgsprocedure

Ved det foregående forslag (tidligere artikel 11) blev der nedsat et kontaktudvalg for at sikre opfølgningen af direktivets anvendelse. Dette kontaktudvalg kan i dag erstattes af en udvalgsprocedure.

Artikel 18 — Revision

Ligesom i det foregående forslag er der en revisionsprocedure for visse bestemmelser i direktivet. En sådan revision vil i givet fald tage sigte på at skabe mere ensartede vilkår for overtagelsestilbud (artikel 4, stk. 2, samt artikel 10 og 11).

Artikel 19 — Overgangsperiode

Det er imidlertid nyttigt, at medlemsstaterne kan give deres selskaber tid til at tilpasse sig til de nye regler ved at fastsætte en overgangsperiode på maksimalt tre år for artikel 9.

Artikel 20 — Gennemførelse af direktivet

Det er vigtigt, at direktivet vil være gennemført inden udgangen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som det skal give et vigtigt bidrag til.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 44, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 44, stk. 2, litra g), er det nødvendigt at samordne visse garantier, som medlemsstaterne kræver af selskaber, der henhører under en medlemsstats retsregler, og hvis kapitalandele kan handles på et reguleret marked i en medlemsstat, for at gøre sådanne garantier ensartede i hele Fællesskabet med henblik på at beskytte såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser.
- (2) Det er nødvendigt at beskytte indehaverne af kapitalandele i selskaber henhørende under en medlemsstats lovgivning, når disse selskaber er genstand for et over-

tagelsestilbud eller en ændring af kontrollen, og når i det mindste en del af deres kapitalandele er optaget til omsætning på et reguleret marked.

- (3) Det er nødvendigt at skabe klarhed og gennemsigtighed i hele Fællesskabet, når retlige spørgsmål skal afgøres i forbindelse med overtagelsestilbud, og at hindre, at rammerne for selskabsomstrukturering i Fællesskabet fordrøjes på grund af tilfældige forskelle i administrations- og ledelseskulturene.
- (4) Hver medlemsstat skal udpege en eller flere myndigheder til at føre tilsyn med de aspekter af tilbuddet, der er omfattet af dette direktiv, og til at sikre, at tilbudsparterne overholder de regler, der varetages i medfør af dette direktiv. De forskellige myndigheder bør samarbejde med hinanden.
- (5) For at bestemmelserne om overtagelsestilbud kan være effektive, bør de være fleksible og også kunne gælde for nye situationer, når de opstår, og bør derfor åbne mulighed for undtagelser og fravigelser. Tilsynsmyndighederne bør dog overholde visse generelle principper ved anvendelsen af fastsatte regler eller undtagelser eller ved indrømmelse af fravigelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse ... Rådets fælles holdning af ... og Europa-Parlamentets beslutning af ... Europa-Parlamentets beslutning af ... og Rådets beslutning af ...

- (6) Tilsynet skal udøves af selvregulerende organer.

- (7) I overensstemmelse med de generelle principper i fællesskabslovgivningen, navnlig retten til en retfærdig rettergang, vil en tilsynsmyndigheds afgørelser på visse betingelser kunne indbringes for en uafhængig domstol. Dette direktiv overlader det dog til medlemsstaterne at afgøre, om der skal indføres rettigheder, som skal kunne gøres gældende i administrative sager eller retssager mod en tilsynsmyndighed eller mellem tilbudsparterne.
- (8) Medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt for at beskytte indehavere af kapitalandele, og specielt indehavere med minoritetsinteresser, når kontrollen med deres selskab skifter hænder. Beskyttelsen bør sikres ved, at erhververen, der har taget kontrollen med et selskab, forpligtes til at fremsætte et tilbud til samtlige indehavere af kapitalandele om at erhverve alle deres kapitalandele til en rimelig pris, der er genstand for en fælles definition. Medlemsstaterne skal kunne indføre nye instrumenter til beskyttelse af indehavere af kapitalandele, såsom forpligtelse til at fremsætte et delvist tilbud, såfremt tilbudsgiveren ikke erhverver kontrol med selskabet, eller pligt til at fremsætte et tilbud samtidig med, at der erhverves kontrol med selskabet.
- (9) Pligten til at fremsætte et tilbud til samtlige indehavere af kapitalandele bør ikke gælde for dem, der er indehavere af kontrollerende kapitalandele allerede på det tidspunkt, hvor den nationale lovgivning, som gennemfører dette direktiv, træder i kraft.
- (10) Pligten til at fremsætte et tilbud gælder ikke ved erhvervelse af kapitalandele, som ikke giver stemmeret på ordinære generalforsamlinger. Medlemsstaterne skal dog kunne fastsætte, at pligten til at fremsætte et tilbud til alle indehavere af kapitalandele ikke kun omfatter de kapitalandele, hvortil der er knyttet stemmeret, men også de kapitalandele, som kun giver stemmeret under særlige omstændigheder, eller som ikke giver stemmeret.
- (11) For at mindske risikoen for insiderhandel skal tilbudsgiveren forpligtes til hurtigst muligt at bekendtgøre sin beslutning om at fremsætte et tilbud og til at informere tilsynsmyndigheden om tilbuddet.
- (12) Indehavere af kapitalandele bør ved hjælp af et tilbuds-dokument have tilstrækkelige oplysninger om de vilkår, der er knyttet til tilbuddet. Der bør også gives passende oplysninger til repræsentanterne for målselskabets ansatte eller, såfremt der ikke findes sådanne repræsentanter, direkte til de ansatte.
- (13) Det er nødvendigt at fastsætte regler for fristen for accept af et overtagelsestilbud.
- (14) For at tilsynsmyndighederne kan løse deres opgaver tilfredsstillende, skal de til enhver tid kunne indhente oplysninger om tilbuddet hos tilbudsparterne og bør på effektiv og virkningsfuld vis samarbejde med og ufortøvet formidle oplysninger til de andre myndigheder, som fører tilsyn med kapitalmarkederne.
- (15) For at undgå dispositioner, der kan lægge hindringer i vejen for tilbuddet, er det nødvendigt at begrænse målselskabets bestyrelses- eller direktionsbeføjelser til at træffe ekstraordinære dispositioner, uden dog på urimelig måde at hindre selskabets normale drift.
- (16) Målselskabets bestyrelse eller direktion bør være forpligtet til at offentliggøre et dokument, der indeholder dens holdning til tilbuddet og begrundelsen herfor, blandt andet vedrørende konsekvenserne for alle selskabets interesser, især beskæftigelsen.
- (17) For at styrke den nyttige virkning af de bestående bestemmelser vedrørende den frie omsætning af kapitalandele i de selskaber, der omfattes af dette direktiv, og den frie udøvelse af stemmeretten er det vigtigt, at disse selskabers defensive strukturer og mekanismer er gennemsigtige, og at disse strukturer og mekanismer jævnlige fremlægges for generalforsamlingen.
- (18) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre enhver tilbudsgiver mulighed for at købe de ønskede kapitalandele ved at neutralisere bestemmelser om begrænsninger på overførsel af kapitalandele og på stemmeretten og med henblik på at eliminere enhver virkning af sådanne begrænsninger på overførsel af kapitalandele og på stemmeretten, der kan hindre en tilbudsgiver, der besidder tilstrækkelig mange kapitalandele i målselskabet, i at udøve de hertil svarende stemmerettigheder for at ændre selskabets vedtægter, ved at neutralisere stemmebegrænsninger og særlige udnævnelsesrettigheder, som aktionærerne har, på den første generalforsamling efter udløbet af tilbudsperioden.
- (19) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter regler for udløbet af fristen for tilbud, tilbudsgiverens ret til at ændre sit tilbud, muligheden for at fremsætte konkurrerende tilbud vedrørende selskabets kapitalandele, offentliggørelse af tilbudsresultatet samt tilbuddets uigenkaldelige karakter og de tilladte betingelser.

- (20) Information og høring af repræsentanter for arbejdstagerne i det tilbydende selskab og i målselskabet bør reguleres af de relevante nationale bestemmelser, særlig de bestemmelser, der er truffet i henhold til Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne⁽¹⁾, Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser⁽²⁾, samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab⁽³⁾. Det er ikke desto mindre vigtigt at give arbejdstagerne i målselskabet, eller deres repræsentanter, mulighed for at fremsætte deres mening om tilbuddets forventede virkninger på beskæftigelsen.
- (21) Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at give mulighed for, at en aktionær, der har nået et højt kontrolniveau i et selskab som følge af et overtagelsestilbud, kan kræve, at de resterende minoritetsaktionærer sælger deres kapitalandele til ham. Når en aktionær har nået et højt kontrolniveau i en virksomhed som følge af et overtagelsestilbud, bør de resterende minoritetsaktionærer på samme måde have mulighed for at kræve, at han køber deres kapitalandele.
- (22) Da målsætningerne med forslaget (at fastlægge rammer for gennemførelse af offentlige overtagelsestilbud og sikre et tilfredsstillende niveau for beskyttelse af indehavere af kapitalandele i hele Fællesskabet) ikke kan føres ud i livet af medlemsstaterne (da der er behov for gennemsigthed og retssikkerhed, når opkøbene eller overtagelserne bliver grænseoverskridende) og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke videre end nødvendigt for at opfylde disse målsætninger.
- (23) Et direktiv er et hensigtsmæssigt middel til at fastlægge en ramme, der fastsætter visse fælles principper og et begrænset antal generelle forskrifter, som medlemsstaterne skal gennemføre ved hjælp af mere detaljerede regler i overensstemmelse med deres nationale systemer og kulturelle traditioner.
- (24) Medlemsstaterne bør imidlertid sørge for, at der fastlægges sanktioner i tilfælde af overtrædelser af de nationale gennemførelsesbestemmelser vedrørende dette direktiv.
- (25) Der bør træffes de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre dette direktiv i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾.
- (26) Kommissionen bør have mulighed for at undersøge og i givet fald ændre de bestemmelser i direktivet, der fastsætter en større gennemsigtighed og en bedre funktion for generalforsamlinger inden for rammerne af overtagelsestilbud.
- (27) Medlemsstaterne bør have mulighed for i en vis periode at udskyde anvendelsen af bestemmelser vedrørende forpligtelserne for målselskabets bestyrelse eller direktion —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. De samordningsforanstaltninger, som dette direktiv foreskriver, finder anvendelse på medlemsstaternes love, administrative bestemmelser, adfærdskodekser eller andre ordninger, herunder ordninger, der er indført af de instanser, som officielt er ansvarlige for reguleringen af markederne (i det følgende benævnt »regler«), vedrørende tilbud om overtagelse af kapitalandele i selskaber henhørende under en medlemsstats lovgivning, når disse kapitalandele i en eller flere medlemsstater er optaget til omsætning på et reguleret marked som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »reguleret marked«).

2. De foranstaltninger, som dette direktiv foreskriver, finder ikke anvendelse på tilbud om overtagelse af kapitalandele i selskaber, hvis formål er kollektiv investering af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og hvis andele på indehaverens begæring tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte over disse selskabers aktiver. Med sådanne tilbagekøb eller indløsninger sidestilles det forhold, at sådanne selskaber handler med henblik på at sikre, at kursværdien af dets andele ikke kommer til at afvige mærkbart fra nettoværdien.

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64. Direktivet er ændret ved direktiv 97/74/EF (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 22).

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 41 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »overtagelsestilbud« eller »tilbud«: et offentligt tilbud (fra andre end målselskabet selv) til et selskabs ejere om hel eller delvis erhvervelse af deres kapitalandele, uanset om tilbuddet er obligatorisk eller frivilligt, som skal følge efter erhvervelse af kontrol med målselskabet ifølge national lovgivning eller have dette som formål
 - b) »målselskab«: det selskab, hvis kapitalandele er genstand for et tilbud
 - c) »tilbudsgiver«: enhver fysisk person eller offentlig- eller privatretlig juridisk enhed, som fremsætter et tilbud
 - d) »personer, der handler i forståelse med andre«: fysiske eller juridiske personer, som samarbejder med tilbudsgiveren eller målselskabet i henhold til en aftale, der kan være udtrykkelig eller stiltiende og mundtlig eller skriftlig, og som tager sigte på henholdsvis at opnå kontrol med målselskabet eller at forhindre, at tilbuddet realiseres.
 - e) »kapitalandele«: omsættelige værdipapirer, hvortil der er knyttet stemmerettigheder i et selskab
 - f) »tilbudsparter«: tilbudsgiveren, medlemmerne af tilbudsgiverens bestyrelse eller direktion, hvis tilbudsgiveren er et selskab, målselskabet, indehavere af kapitalandele i målselskabet og medlemmerne af målselskabets bestyrelse eller direktion, eller personer, der handler i forståelse med sådanne parter.
2. Med henblik på at nå målene i artikel 1, litra d), skal personer, som kontrolleres af en anden person, jf. artikel 87 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF⁽¹⁾, betragtes som personer, der handler i forståelse med denne person og med hinanden.

Artikel 3

Generelle principper

1. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv sikrer medlemsstaterne, at følgende principper overholdes:

- a) Alle indehavere af kapitalandele i målselskabet af samme kategori skal behandles ens. Navnlig skal de øvrige indehavere af kapitalandele beskyttes, hvis en person opnår kontrol med selskabet.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

b) Indehavere af kapitalandele i målselskabet skal have tilstrækkelig tid og tilstrækkelige oplysninger til at kunne tage stilling til tilbuddet på et velinformeret grundlag. Når målselskabets bestyrelse eller direktion rådgiver indehaverne af kapitalandele, afgiver det udtalelse om de virkninger, som en realisering af tilbuddet forventes at have på beskæftigelsen, beskæftigelsesvilkårene og selskabets placering.

c) Målselskabets bestyrelse eller direktion skal varetage selskabets interesser som helhed og må ikke nægte indehavere af kapitalandele mulighed for at tage stilling til fordelene ved tilbuddet.

d) Der må ikke skabes kunstige markeder for kapitalandelene i målselskabet, i det tilbudsgivende selskab eller i noget andet selskab, der berøres af tilbuddet, sådan at kursen på kapitalandelene bringes til at stige eller falde kunstigt, og sådan at markedernes normale funktionsmåde forstyrres.

e) Tilbudsgiveren må først give meddelelse om et tilbud efter at have sikret sig, at han i givet fald fuldt ud kan opfylde ethvert krav med hensyn til modydelse i form af kontanter, og efter at have truffet alle nødvendige dispositioner til sikring af, at enhver anden form for modydelse kan erlægges.

f) Målselskabets normale drift må ikke forstyrres længere end rimeligt som følge af et tilbud om overtagelse af dets kapitalandele.

2. Med henblik på at overholde principperne i stk. 1:

a) sikrer medlemsstaterne minimumskravene i dette direktiv

b) kan medlemsstaterne have yderligere betingelser og strengere bestemmelser end dem, der kræves i dette direktiv, med henblik på at regulere tilbud.

Artikel 4

Bestemmelse af tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der skal føre tilsyn med tilbud, for så vidt angår de regler, der er udarbejdet eller indført i medfør af dette direktiv. Disse myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller sammenslutninger eller private organer, som er anerkendt ifølge den nationale lovgivning eller anerkendt af offentlige myndigheder, der udtrykkeligt er beføjet hertil i den nationale lovgivning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke myndigheder der er udpeget, og om eventuelle opgavefordelinger. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder udøver deres hverv upartisk og uafhængigt af alle tilbudsparter.

2. a) Den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med tilbuddet, er tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor målselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hvis kapitalandelene i dette selskab er optaget til omsætning på et reguleret marked i den pågældende medlemsstat.

b) Hvis kapitalandelene i målselskabet ikke er optaget til omsætning på et reguleret marked i den medlemsstat, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, er den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med tilbuddet, tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, på hvis regulerede marked selskabets kapitalandele er optaget til omsætning. Hvis kapitalandelene i selskabet er optaget til omsætning på regulerede markeder i mere end én medlemsstat, er den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med tilbuddet, tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, på hvis regulerede marked kapitalandelene først blev optaget til omsætning.

c) Hvis målselskabets kapitalandele samtidig optages til omsætning første gang på regulerede markeder i mere end én medlemsstat, skal målselskabet bestemme, hvilken myndighed der har kompetence til at føre tilsyn med tilbuddet, og underrette disse regulerede markeder og deres tilsynsmyndigheder herom på den første handelsdag.

Hvis målselskabets kapitalandele allerede er optaget til omsætning på regulerede markeder i mere end én medlemsstat på den dato, der er nævnt i artikel 20, stk. 1, og blev optaget samtidig, skal tilsynsmyndighederne i disse medlemsstater senest fire uger efter den dato, der er nævnt i artikel 19, stk. 1, blive enige om, hvem af dem der skal have kompetence til at føre tilsyn med tilbuddet. Hvis dette ikke sker, fastlægger målselskabet den kompetente myndighed på den første handelsdag efter udløbet af den frist, der er nævnt i første punktum.

d) Medlemsstaterne sikrer, at beslutningerne i litra c), offentliggøres.

e) I de tilfælde, der er nævnt i litra b) og c), skal spørgsmål vedrørende den modydelse, som tilbydes i forbindelse med et tilbud, herunder navnlig prisen, og spørgsmål i tilknytning til proceduren for tilbuddet, navnlig oplysningen om tilbudsgiverens beslutning om at give et tilbud, indholdet af tilbudsdokumentet og offentliggørelsen af tilbuddet, behandles i henhold til reglerne i den kompetente myndigheds medlemsstat. I spørgsmål vedrørende underretning af målselskabets ansatte og i spørgsmål vedrørende selskabsret, navnlig hvilken procentdel af stemmerettighederne der giver kontrol, og eventuelle undtagelser fra pligten til at fremsætte et tilbud, samt vilkårene for, at målselskabets bestyrelse eller direktion kan træffe foranstaltninger, der forhindrer overtagelsestilbuddet i at blive realiseret, anvendes de gældende regler i den medlemsstat, hvor målselskabet

har sit vedtægtsmæssige hjemsted, og den kompetente myndighed er myndigheden i denne medlemsstat.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle personer, der udøver eller har udøvet en form for virksomhed hos tilsynsmyndighederne, er underkastet tavshedspligt. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen som helst person eller myndighed, medmindre der er lovhjælp herfor.

4. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder i henhold til dette direktiv og andre myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne, navnlig i henhold til Rådets direktiv 89/592/EØF ⁽¹⁾, Rådets direktiv 93/22/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF, samarbejder og meddeler hinanden oplysninger, i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af de regler, der er udarbejdet i medfør af dette direktiv, og især i de tilfælde, der er omfattet af stk. 2, litra b), c), og e). De således udvekslede oplysninger er omfattet af den tavshedspligt, der påhviler personer, som udøver eller har udøvet en form for virksomhed ved de tilsynsmyndigheder, der modtager oplysningerne. Samarbejdet bør omfatte muligheden for at forkynde de retslige dokumenter, der er nødvendige for at håndhæve de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har truffet i forbindelse med tilbud, samt enhver anden bistand, som tilsynsmyndighederne med rimelighed kan begære med henblik på at efterforske faktiske eller påståede overtrædelser af de regler, der er udarbejdet eller indført for at gennemføre dette direktiv.

5. Tilsynsmyndighederne tildeles de beføjelser, der er nødvendige for at udføre deres hverv, herunder at tilsikre, at parterne i tilbuddet overholder de regler, der er fastsat ved gennemførelsen af dette direktiv.

Forudsat at de generelle principper, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, er overholdt, kan medlemsstaterne i de regler, der udarbejder eller indfører i medfør af dette direktiv, fastsætte, at deres tilsynsmyndigheder i visse typer tilfælde og på basis af en begrundet afgørelse kan give dispensation fra disse regler i visse bestemte tilfælde.

6. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at udpege de retslige eller andre myndigheder, der skal have til opgave dels at behandle tvister, dels at tage stilling til eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med tilbudsproceduren, ligesom det heller ikke berører medlemsstaternes beføjelser til at fastsætte regler om, hvorvidt og under hvilke omstændigheder tilbudsparter har ret til at iværksætte en administrativ eller retslig procedure. Især berører dette direktiv ikke de beføjelser, domstolene i en medlemsstat måtte have til at afvise en sag og til at tage stilling til, om en sådan sag kan påvirke udfaldet af tilbuddet. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes beføjelse til at afgøre den retlige stilling i forbindelse med tilsynsmyndighedernes ansvar eller retstvister mellem tilbudsparterne.

⁽¹⁾ EFT L 334 af 18.11.1989, s. 30.

Artikel 5

Beskyttelse af minoritetsinteresser, obligatorisk tilbud, rimelig pris

1. Såfremt en fysisk person eller juridisk enhed ved egen overtagelse eller ved overtagelse gennem personer, der handler i forståelse med den pågældende person eller enhed, kommer i besiddelse af kapitalandele i et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der sammenlagt med vedkommendes eksisterende kapitalandele og kapitalandele, som besiddes af personer, der handler i forståelse med vedkommende, direkte eller indirekte giver personen eller enheden en bestemt procentdel af stemmerettighederne i dette selskab, hvorved den opnår kontrol med selskabet, sikrer medlemsstaterne, at der findes regler, som forpligter den pågældende til at fremsætte et tilbud som et middel til at beskytte minoritetsinteresserne i selskabet. Dette tilbud skal hurtigst muligt fremsættes til samtlige indehavere af kapitalandele og vedrøre alle deres andele, og prisen skal være rimelig.

2. Det obligatoriske tilbud, der er omhandlet i stk. 1, bortfalder, når der er opnået kontrol som følge af et frivilligt tilbud, der er fremsat i overensstemmelse med dette direktiv til samtlige indehavere af kapitalandele for deres samlede andele.

3. Den procentdel af stemmerettighederne, der giver kontrol, jf. stk. 1, samt beregningsmåden herfor bestemmes af reglerne i den medlemsstat, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved en rimelig pris forstås normalt den højeste pris, der betales for de samme kapitalandele af tilbudsgiver eller af personer, som handler i fællesskab med denne, i en periode på seks til tolv måneder før det i stk. 1 nævnte tilbud.

Medlemsstaterne kan tillade, at tilsynsmyndighederne ændrer denne pris under klart definerede omstændigheder og kriterier. I alle tilfælde skal tilsynsmyndighedernes beslutning om at ændre denne pris begrundes og offentliggøres. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de omstændigheder, som kan give anledning til, at den højeste pris ændres, opad eller nedad, som for eksempel hvis den højeste pris er aftalt mellem køber og sælger, hvis kursen på de pågældende kapitalandele er blevet manipuleret, hvis kurserne generelt eller i det foreliggende tilfælde er blevet påvirket af ekstraordinære begivenheder, eller med henblik på at redde en nødlidende virksomhed. Medlemsstaterne kan ligeledes definere de kriterier, der skal anvendes i disse tilfælde, for eksempel gennemsnitskursen over en bestemt periode, virksomhedens likvidationsværdi eller andre objektive kriterier, som er almindelig anvendt i finansanalyser.

Hvis tilsynsmyndighederne beslutter at ændre en rimelig pris, skal denne beslutning begrundes og offentliggøres.

5. Den modydelse, som tilbudsgiveren tilbyder, kan bestå af likvide kapitalandele alene.

Når den modydelse, tilbudsgiveren tilbyder, ikke består af likvide kapitalandele, som er optaget til omsætning på et regu-

leret marked, kan medlemsstaterne kræve, at denne modydelse skal omfatte en modydelse i form af kontanter, i det mindste som valgmulighed.

Tilbudsgiver skal under alle omstændigheder tilbyde en modydelse i kontanter, i det mindste som alternativ, hvis han selv eller personer, der handler i forståelse med ham, i en periode fra tre måneder før fremsættelse af tilbuddet i medfør af artikel 6, stk. 1, og indtil udgangen af tilbudsperioden mod kontant har erhvervet over 5 % af kapitalandelene eller stemmerettighederne i målselskabet.

6. I overensstemmelse med proceduren i artikel 17, stk. 2, vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelser for denne artikels stk. 4 og 5.

7. Ud over den beskyttelse, der er omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaterne indføre yderligere instrumenter til beskyttelse af de interesser, som indehaverne af kapitalandele har, hvis disse instrumenter ikke forhindrer et normalt forløb af et tilbud.

Artikel 6

Oplysning om tilbuddet

1. Medlemsstaterne sikrer, at beslutningen om at fremsætte et tilbud offentliggøres straks, og at tilsynsmyndigheden orienteres om tilbuddet. Medlemsstaterne kan kræve, at tilsynsmyndigheden underrettes, inden beslutningen offentliggøres. Straks efter offentliggørelsen af tilbuddet orienterer målselskabets bestyrelse eller direktion de ansattes repræsentanter eller, såfremt der ikke findes sådanne repræsentanter, de ansatte selv herom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilbudsgiveren udarbejder og i god tid offentliggør et tilbudsdokument, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for, at indehaverne af kapitalandele i målselskabet kan tage stilling til tilbuddet på et velinformeret grundlag. Inden tilbudsdokumentet offentliggøres, forelægges det tilsynsmyndigheden af tilbudsgiveren. Når det offentliggøres, forelægger målselskabets bestyrelse eller direktion det for de ansattes repræsentanter eller, såfremt der ikke findes sådanne repræsentanter, for de ansatte selv.

I tilfælde, hvor det tilbudsdokument, som er omtalt i første led, skal forhåndsgodkendes af tilsynsmyndigheden, skal det, så snart det er godkendt, med forbehold af en eventuel oversættelse, anerkendes af den eller de andre medlemsstater, på hvis markeder målselskabets kapitalandele er optaget til omsætning, uden at der foreligger godkendelse fra tilsynsmyndighederne i de pågældende medlemsstater. Tilsynsmyndighederne kan kun kræve, at der i tilbudsdokumentet indsættes yderligere oplysninger, som er specifikke for markedet i den eller de medlemsstater, på hvis markeder målselskabets kapitalandele er optaget til omsætning, og som vedrører såvel de formaliteter, der skal overholdes ved accept af tilbuddet og ved modtagelse af den modydelse, der forfalder, når tilbuddet lukkes, som de skatteordninger, der gælder for den modydelse, som tilbydes indehaverne af kapitalandelene.

3. Det tilbudsdokument, der er omtalt i artikel 2, skal mindst indeholde oplysninger om:

- a) tilbudsvilkårene
- b) tilbudsgiverens identitet og — dersom tilbudsgiveren er et selskab — dette selskabs type, navn og vedtægtsmæssige hjemsted
- c) de kapitalandele eller den eller de kategorier af kapitalandele, tilbuddet vedrører
- d) den modydelse, der tilbydes for hver kapitalandel eller kategori af kapitalandele, og i forbindelse med obligatoriske tilbud vurderingsgrundlaget for fastsættelsen heraf med oplysninger om, hvordan denne modydelse vil blive ydet
- e) den maksimale og minimale mængde kapitalandele, udtrykt i procent eller antal, som tilbudsgiveren forpligter sig til at erhverve
- f) de kapitalandele, som tilbudsgiveren og personer, der handler i forståelse med denne, allerede måtte have i målselskabet
- g) alle de betingelser, der er knyttet til tilbuddet
- h) tilbudsgiverens intentioner med hensyn til målselskabets og i givet fald det tilbudsgivende selskabs fremtidige virksomhed, bibeholdelsen af arbejdspladser for personalet og ledelsen, herunder enhver væsentlig ændring af ansættelsesvilkårene. Dette gælder især tilbudsgiverens strategiplaner for disse selskaber og de sandsynlige konsekvenser for beskæftigelsen og driftsstederne
- i) fristen for accept af tilbuddet
- j) eventuelle værdipapirer, som indgår i tilbudsgiverens modydelse
- k) finansieringen af tilbuddet
- l) identiteten af personer, der handler i forståelse med tilbudsgiveren eller målselskabet, og, dersom der er tale om selskaber, deres type, navn og vedtægtsmæssige hjemsted samt deres forhold til tilbudsgiveren og om muligt til målselskabet
- m) angivelse af, hvilken del af den nationale lovgivning der regulerer de aftaler, der indgås mellem tilbudsgiveren og indehaverne kapitalandelene som følge af tilbuddet, og af de kompetente retlige myndigheder

4. I overensstemmelse med proceduren i artikel 17, stk. 2, vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelser for denne artikels stk. 4 og 5.

5. Medlemsstaterne sikrer, at tilbudsparterne til enhver tid efter begæring skal forsyne tilsynsmyndighederne i deres medlemsstat med alle de oplysninger, som de er i besiddelse

af vedrørende tilbuddet, og som tilsynsmyndigheden finder nødvendige for udførelsen af sit hverv.

Artikel 7

Frist for accept af tilbuddet

1. Medlemsstaterne bestemmer, at fristen for accept af tilbuddet ikke må være kortere end to uger eller længere end ti uger regnet fra datoen for tilbudsdokumentets offentliggørelse. Under forbehold af det generelle princip i artikel 3, stk. 1, litra f), kan medlemsstaterne bestemme, at fristen på ti uger kan forlænges på betingelse af, at tilbudsgiveren giver mindst to ugers varsel om, at vedkommende agter at lukke tilbuddet.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte regler om ændring af den i stk. 1 omhandlede frist i særlige tilfælde, når det er rimeligt. Medlemsstaterne kan give tilsynsmyndigheden bemyndigelse til at indrømme undtagelser fra den i stk. 1 omhandlede frist for at give målselskabet mulighed for at indkalde til en generalforsamling, som kan tage stilling til tilbuddet.

Artikel 8

Offentliggørelse af tilbuddet

1. Medlemsstaterne sikrer, at et tilbud offentliggøres på en sådan måde, at der sikres åbenhed på markedet og integritet med hensyn til kapitalandelene i målselskabet, i det tilbudsgivende selskab eller i ethvert andet selskab, som er berørt af tilbuddet, og at der navnlig undgås offentliggørelse eller udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle fornødne oplysninger og dokumenter, der kræves ifølge artikel 6, offentliggøres på en sådan måde, at der er både nem og hurtig adgang hertil for indehaverne af kapitalandele, i det mindste i de medlemsstater, hvor målselskabets kapitalandele er optaget til omsætning på et reguleret marked, og for repræsentanterne for målselskabets ansatte eller, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, for de ansatte selv.

Artikel 9

Forpligtelser for målselskabets bestyrelse eller direktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at reglerne i stk. 2-5, overholdes.

2. I den periode, der er defineret i andet led, indhenter målselskabets bestyrelse eller direktion forhåndsgodkendelse fra generalforsamlingen, før der tages initiativer, der kan medføre, at tilbuddet ophører, bortset fra at undersøge andre tilbud, og navnlig før der udstedes kapitalandele for at forhindre tilbudsgiveren i at overtage kontrollen med målselskabet.

En sådan godkendelse er obligatorisk senest fra det øjeblik, hvor målselskabets bestyrelse eller direktion har modtaget de oplysninger om tilbuddet, som er nævnt i artikel 6, stk. 1, første punktum, og så længe resultatet heraf ikke er offentliggjort, eller tilbuddet ikke er bortfaldet. Medlemsstaterne kan beslutte at fremskynde det tidspunkt, hvor godkendelsen skal indhentes, for eksempel fra det øjeblik hvor målselskabets bestyrelse eller direktion får kendskab til, at tilbuddet vil blive fremsat.

3. Hvad angår beslutninger, som er truffet før den periode, der er fastsat i stk. 2, andet led, og som endnu ikke er gennemført, skal generalforsamlingen godkende eller bekræfte enhver beslutning, som ikke indgår i selskabets almindelige virksomhed, hvis dens gennemførelse kan medføre, at tilbuddet bortfalder.

4. For at forhåndsgodkendelsen eller -bekræftelsen fra kapitalindehaverne i overensstemmelse med stk. 2 og 3 kan indhentes, kan medlemsstaterne fastsætte regler, der giver mulighed for at indkalde til generalforsamling med kort varsel, såfremt generalforsamlingen afholdes tidligst to uger efter indkaldelsen.

5. Målselskabets bestyrelse eller direktion udarbejder og offentliggør et dokument, som indeholder dens holdning til tilbuddet og begrundelsen herfor, navnlig dens holdning til konsekvenserne for alle selskabets interesser, herunder beskæftigelsen, og til tilbudsgiverens strategiplaner for målselskabet og disses sandsynlige konsekvenser for beskæftigelsen og driftstederne i tilbudsdokumentet i henhold til artikel 6, stk. 3, litra h). Samtidig meddeler målselskabets bestyrelse eller direktion sin holdning til repræsentanterne for målselskabets ansatte eller, såfremt der ikke findes sådanne repræsentanter, direkte til de ansatte. Hvis målselskabets bestyrelse eller direktion i rette tid modtager en særskilt udtalelse fra personalerepræsentanterne om konsekvenserne for beskæftigelsen, skal denne vedlægges dokumentet.

Artikel 10

Oplysning om selskaber i henhold til artikel 1, stk. 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, som garanterer, at de selskaber, hvis værdipapirer er optaget til notering på et reguleret marked i en medlemsstat, offentliggør detaljerede oplysninger om følgende emner:

- a) kapitalstrukturen, herunder kapitalandele, der ikke er optaget til notering, eventuelt med angivelse af de forskellige aktieklasser med oplysninger om de rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til hver aktieklasse, og den procentdel af aktiekapitalen, som den udgør
- b) samtlige begrænsninger ved overdragelse af kapitalandele, for eksempel begrænsning af det antal kapitalandele, der må ejes, eller krav om tilladelse fra selskabet eller de

øvrige indehavere af kapitalandele med forbehold af artikel 46 i førnævnte direktiv 2001/34/EF

- c) væsentlige direkte eller indirekte kapitalbesiddelser (for eksempel på tværs af vertikale strukturer eller krydsejerskab af aktier) som forstået i artikel 85 i førnævnte direktiv 2001/34/EF
- d) indehaverne af kapitalandele med særlige rettigheder og en beskrivelse af disse rettigheder
- e) stemmekontrol ved eventuelle medarbejderaktieordninger, når stemmeretten ikke udøves direkte af medarbejderaktionærerne
- f) stemmeretsbegrænsninger, for eksempel i form af procentdele et begrænset antal stemmer, frister for udøvelse af stemmeret eller adskillelse af ejerskabet af en kapitalandel og stemmeretten
- g) aktionæraftaler, som kan medføre begrænsede muligheder for at overdrage kapitalandele og/eller stemmerettigheder som forstået i artikel 87, stk.1, litra c), i førnævnte direktiv 2001/34/EF
- h) gældende regler for udpegelse og fjernelse af bestyrelses- og direktionsmedlemmer samt ændring af selskabets vedtægter
- i) bestyrelsens eller direktionens beføjelser, især hvad angår muligheden for at udstede eller tilbagekøbe kapitalandele
- j) væsentlige aftaler, som selskabet har indgået, og som får virkning, ændres eller udløber, hvis kontrollen med selskabet ændres, og virkningerne heraf
- k) aftaler mellem selskabet og dets ledelse eller medarbejdere, som medfører, at disse modtager kompensation, hvis de afskediges uden grund som følge af et offentligt overtagelsestilbud.

2. De i stk. 1, nævnte oplysninger skal offentliggøres i selskabets årsberetning som forstået i artikel 46 i Rådets direktiv 78/660/EØF⁽¹⁾ og artikel 36 i Rådets direktiv 83/349/EØF⁽²⁾ og i givet fald opdateres i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med gennemsigtskravene til selskaber, hvis værdipapirer er optaget til notering på et reguleret marked.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, der garanterer, at aktionærerne i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til notering på et reguleret marked i en medlemsstat, mindst hvert andet år på en generalforsamling kan udtale sig om de strukturelle aspekter og forsvarsmekanismer, der er omhandlet i stk. 1. De kan forlange, at bestyrelsen eller direktionen retfærdiggør disse strukturelle aspekter og forsvarsmekanismer.

⁽¹⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

Artikel 11

Restriktioner for overdragelse af kapitalandele og stemmerettigheder

1. Med forbehold af de forpligtelser, som fællesskabsretten pålægger de virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til notering på et reguleret marked i en medlemsstat, sikrer medlemsstaterne, at de garantier, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse, når et tilbud er blevet offentliggjort.

2. Ingen indskrænkninger i retten til overdragelse af kapitalandelenes ifølge målselskabets vedtægter kan gøres gældende over for tilbudsgiveren i tilbudsperioden.

Ingen indskrænkninger i retten til overdragelse af kapitalandelenes, som er kontraktligt aftalt mellem målselskabet og indehaverne af kapitalandele i dette selskab eller mellem indehaverne af kapitalandele i målselskabet, kan gøres gældende over for tilbudsgiveren i tilbudsperioden.

3. Samtlige stemmeretsbegrænsninger ifølge målselskabets vedtægter ophører med at have virkning, når selskabets generalforsamling træffer beslutning om eventuelle forsvarsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 9.

Samtlige stemmeretsbegrænsninger ifølge kontraktlige aftaler mellem målselskabet og indehaverne af kapitalandele i dette selskab eller mellem indehaverne af kapitalandele i målselskabet ophører med at have virkning, når selskabets generalforsamling træffer beslutning om eventuelle forsvarsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 9.

4. Når tilbudsgiveren i forbindelse med et tilbud har erhvervet et antal kapitalandele i målselskabet, som ifølge national lovgivning gør det muligt for ham at ændre selskabets vedtægter, ophører begrænsninger i overførelse af stemmerettigheder som omhandlet i stk. 2 og 3, ligesom aktionærernes særlige rettigheder vedrørende udnævnelse eller fjernelse af bestyrelses- eller direktionsmedlemmer med at have virkning fra den første generalforsamling, som følger efter afslutningen af tilbuddet.

Med dette formål for øje har tilbudsgiveren ret til at indkalde en generalforsamling med kort varsel, såfremt denne afholdes mindst to uger efter indkaldelsen.

5. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis kapitalandele uden stemmeret har specifikke finansielle fordele.

Artikel 12

Øvrige regler for tilbud

Medlemsstaterne sikrer desuden, at der findes regler for tilbudsproceduren på mindst følgende punkter:

a) tilbuddets udløb

b) ændring af tilbuddet

c) konkurrerende tilbud

d) offentliggørelse af tilbudsresultatet

e) tilbuddets uigenkaldelige karakter og tilladte betingelser.

Artikel 13

Information og høring af arbejdstagernes repræsentanter

Med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv styres informationen og høringen af arbejdstagernes repræsentanter i det tilbudsgivende selskab og målselskabet af de relevante nationale bestemmelser, særlig bestemmelser, som er vedtaget ved gennemførelse af direktiv 94/45/EF, 98/59/EF og 2002/14/EF.

Artikel 14

Obligatorisk tilbagekaldelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, som garanterer, at tilbudsgiveren efter et tilbud, som er rettet til samtlige indehavere af kapitalandele, og som vedrører samtlige deres kapitalandele, kan forlange, at indehaverne af de resterende kapitalandele skal sælge disse kapitalandele til en rimelig pris, når tilbudsgiveren

a) enten har erhvervet kapitalandele, som udgør mindst 90 % af målselskabets aktiekapital

b) eller ved accept af tilbuddet har erhvervet kapitalandele, der udgør mindst 90 % af den aktiekapital, der er genstand for tilbuddet.

I de tilfælde, der er nævnt i første led, litra a), kan medlemsstaterne fastsætte et højere minimum, som dog ikke må overstige 95 % af aktiekapitalen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, som gør det muligt at beregne, hvornår målet er nået.

Hvis målselskabet har flere aktieklasser, gælder denne regel for hver enkelt aktieklasse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der garanteres en rimelig pris. Denne pris skal antage samme form som modydelsen i tilbuddet.

Ved en rimelig pris forstås efter et frivilligt tilbud en pris, der svarer til modydelsen i tilbuddet, såfremt tilbudsgiveren ved accept af tilbuddet har erhvervet mindst 90 % af den aktiekapital, som tilbuddet vedrørte.

Efter et obligatorisk tilbud betragtes modydelsen i tilbuddet som rimelig.

4. I de to tilfælde, der er nævnt i stk. 1, første led, litra a) og b), gælder antagelsen om en rimelig pris kun, hvis retten til obligatorisk tilbagekaldelse udøves inden for tre måneder, efter at tilbudsperioden er afsluttet. I øvrige tilfælde skal den korrekte pris bestemmes af en uafhængig sagkyndig.

Artikel 15

Obligatorisk tilbagekøb

1. Medlemsstaterne sikrer, at en mindretaksaktionær efter et tilbud, som er rettet til samtlige indehavere af kapitalandele, og som vedrører samtlige deres kapitalandele, kan forlange, at tilbudsgiveren, såfremt denne er i besiddelse af mindst 90 % af målselskabets aktiekapital, køber disse aktier til en rimelig pris. Medlemsstaterne kan fastsætte et højere minimum, som dog ikke må overstige 95 % af aktiekapitalen. Retten til obligatorisk tilbagekøb kan dog ikke udøves, hvis det valgte minimum kun er overskredet i en kort periode.

2. Hvis målselskabet har flere aktieklasser, gælder reglen i stk. 1 for hver enkelt aktieklasse.

3. Prisen bestemmes i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3 og 4.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale foranstaltninger, der træffes ved gennemførelsen af dette direktiv, og træffer alle nødvendige forholdsregler for at gennemføre disse. Sådanne sanktioner skal være effektive, afbalancerede og have en præventiv virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse foranstaltninger senest på den dato, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, og om enhver yderligere ændring heraf hurtigst muligt.

Artikel 17

Komitologi

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forskriftproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under hensyntagen til artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i den nævnte afgørelse.

3. Den frist, der er anført i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 18

Revision

Fem år efter den dato, der er nævnt i artikel 20, stk. 1, gennemgår Kommissionen artikel 4, stk. 2, artikel 10 og artikel 11 på baggrund af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med anvendelsen af disse artikler og foreslår om nødvendigt ændringer heri.

Artikel 19

Overgangsperiode

Medlemsstaterne kan vælge at udskyde anvendelsen af artikel 9 i op til tre år efter den dato, der er angivet i artikel 20, stk. 1, såfremt de underretter Kommissionen senest på den dato, der er fastsat i artikel 20, stk. 1.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv er i kraft inden den 1. januar 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste

(2003/C 45 E/02)

KOM(2002) 548 endelig udg. — 2002/0242(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Baggrund

1.1. I overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i resultattavlen vedrørende fremskridt hen imod oprettelsen af et område med »frihed, sikkerhed og retfærdighed« i EU ⁽¹⁾, fremlægger Europa-Kommissionen hermed et forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste. Dette forslag supplerer de initiativer, der allerede er fremlagt vedrørende indvandring med henblik på beskæftigelse ⁽²⁾ og familiesammenføring ⁽³⁾ med det formål at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold som led i arbejdet med at skabe en samlet retlig ramme for tredjelandstatsborgeres ret til at indrejse alt efter formålet med deres ophold. Det er blevet besluttet at opgive at fremlægge et forslag, der indeholder bestemmelser om tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på ethvert andet formål end dem, der allerede er omhandlet i de andre direktivforslag, og som på en måde ville have udgjort en pendant til direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret ⁽⁴⁾ for statsborgere fra en medlemsstat, som ikke har denne ret på grundlag af andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen. Det ser nemlig ud til, at det på dette stadium i den indbyrdes tilnærmelse af indvandringslovgivningerne vil være tilstrækkeligt, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres interne lovgivning om tilladelse til indrejse for det begrænsede antal personer, som er omfattet af denne kategori. Hvis det senere viser sig, at der er behov for fælles regler på dette område, forbeholder Kommissionen sig muligheden for at benytte sig af sin initiativret til at supplere de lovgivningsmæssige rammer på fællesskabsplan. Med hensyn til foranstaltningerne vedrørende indvandringspolitikken har Kommissionen således nu fremlagt alle de forslag, der er nødvendige for at gennemføre artikel 63, stk. 1, nr. 3), litra a), og nr. 4) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som ændret ved Amsterdam-traktaten. Kommissionen har dermed i denne henseende opfyldt sin del af mandatet fra Det Europæiske Råd i Tammerfors, som ifølge punkt 20 i de konklusioner, der blev vedtaget den 15. og 16. oktober 1999, »erkender, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold (...) og med henblik herpå anmoder om, at Rådet træffer hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen«.

1.2. Det særlige ved migrationer med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste er, at de på den ene side pr. definition er midlertidige og på den anden side er uafhængige af arbejdsmarkeds-situationen i værtsstaten. De er desuden gensidigt berigende for både de migranter, der har direkte gavn af dem, og for hjemlandet og værtslandet, samtidig med at de generelt bidrager til en bedre forståelse af kulturerne imellem. Derfor ses der normalt positivt på tredjelandstatsborgere, der ønsker at indrejse med henblik på uddannelse, især når der er tale om studerende på videregående uddannelser, som det fremgår af resolutionen om tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område for tredjelandstatsborgere med henblik på studier ⁽⁵⁾, der blev vedtaget af Rådet den 30. november 1994 som led i samarbejdet om retlige og indre anliggender, der blev indført ved Maastricht-traktaten. Visse medlemsstater fører desuden en stadig gunstigere politik over for studerende fra tredjelande.

⁽¹⁾ Halvårlig ajourføring for første halvår 2002, KOM(2002) 261, s. 23.

⁽²⁾ Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed (KOM(2001) 386).

⁽³⁾ Forslag til direktiv om ret til familiesammenføring (KOM(1999) 638) og ændrede forslag til direktiv om ret til familiesammenføring (KOM(2000) 624 og KOM(2002) 225).

⁽⁴⁾ EFT L 180 af 13.7.1990, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT C 274 af 19.9.1996, s. 10.

1.3. Antallet af studerende, der deltager i internationale udvekslinger, er højere end nogensinde før, og efterspørgslen efter internationale uddannelser og muligheder for at studere i udlandet er støt stigende. Et af formålene med Det Europæiske Fællesskabs indsats med hensyn til uddannelse og eksterne forbindelser er at sikre medlemsstaterne under ét en stilling som et af verdens førende ekspertisecentre for uddannelse og i højere grad at udveksle viden med resten af verden, hvilket medvirker til at udbrede værdier såsom menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet, som Fællesskabet bygger på. Undervisningsministrene for 29 europæiske stater fastslog i deres fælles erklæring fra Bologna af 19. juni 1999, at »enhver civilisations livskraft og effektivitet kan måles på, i hvor høj grad andre lande tiltrækkes af dens kultur. Vi må sørge for, at de højere læreanstalter i Europa får en verdensomspændende tiltrækningskraft, der kan måle sig med vores ganske særlige kulturelle og videnskabelige traditioner«. Erfaringen viser, at det at modtage et stort antal tredjelandsstatsborgere på europæiske uddannelsesinstitutioner, især på master- og doktorgradsniveau, kan have en positiv indvirkning på de europæiske uddannelsessystemers dynamik. Uddannelsesinstitutionerne tilskyndes således til at udvikle stadig flere kvalitetsprogrammer, der er tilpasset til efterspørgslen efter internationalisering af uddannelserne og til de studerendes stigende mobilitet. Dette direktivforslag er udformet på en sådan måde, at den gensidige tilnærmelse af medlemsstaternes nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier bidrager til virkeliggørelsen af disse mål ved at gøre det lettere for tredjelandsstatsborgere at få indrejsetilladelse. Det bidrager dermed indirekte til den målsætning om udvikling af et højt uddannelsesniveau, der er fastsat i artikel 149 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og indgår sammen med forslaget om at oprette Erasmus World-programmet ⁽¹⁾ i den strategi, der sigter mod at styrke samarbejdet med tredjelande inden for de videregående uddannelser, som Kommissionen fremlagde forslag til i sin meddelelse af 18. juli 2001 ⁽²⁾.

1.4. Mange medlemsstater giver stadig oftere visse tredjelandsstatsborgere mulighed for at blive i landet som arbejdstagere efter afslutningen af deres uddannelse, i det mindste i en begrænset periode, for at løse problemerne med mangel på kvalificeret arbejdskraft på det pågældende arbejdsmarked. Forslaget til direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed ⁽³⁾ giver mulighed for, at en tredjelandsstatsborger kan skifte status fra studerende til arbejdstager, idet artikel 5 tillader, at ansøgninger om opholdstilladelse indgives »direkte på den pågældende medlemsstats område, hvis ansøgeren allerede bor eller opholder sig lovligt der«. Hvis det gøres lettere for tredjelandsstatsborgere at få indrejsetilladelse med henblik på studier, er det dog nødvendigt, at EU og medlemsstaterne træffer visse ledsageforanstaltninger for at undgå at forstærke problemet med hjerneflugt fra syd til nord, som allerede har antaget et hidtil uset omfang. Disse ledsageforanstaltninger indgår i det partnerskab med hjemlandene, der i konklusionerne fra topmødet i Tammerfors er nævnt som et af de elementer, der er nødvendige for indførelsen af en samlet migrationspolitik, og de skal først og fremmest sigte mod at virkeliggøre Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelse til med hensyn til uddannelse i en medlemsstat at drage omsorg for, at de nationale og regionale samarbejdsprogrammer orienteres mod erhvervsmæssig integration af AVS-statsborgerne i deres hjemlande, jf. artikel 13, stk. 4, tredje afsnit, i Cotonou-aftalen af 23. juni 2000.

1.5. Bestræbelserne på at lette tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste bør gå hånd i hånd med de konstante bestræbelser på at opretholde den offentlige orden og den offentlige sikkerhed. Forslaget indeholder tilstrækkeligt brede bestemmelser herom, som giver medlemsstaterne den nødvendige manøvrermargin til at nægte en tredjelandsstatsborger, der udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, indrejsetilladelse eller bringe den pågældendes ophold til ophør (artikel 5 og artikel 15, stk. 2). Det forhold, at de forskellige former for opholdstilladelser, som er omfattet af dette forslag, med visse undtagelser har en maksimal gyldighedsperiode på et år eller i princippet skal forlænges hvert år, vil gøre det lettere for medlemsstaterne at føre streng kontrol.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om etablering af et program, der skal øge kvaliteten af de videregående uddannelser og fremme den mellemfolkelige forståelse gennem samarbejde med tredjelande (KOM(2002) 401).

⁽²⁾ KOM(2001) 385.

⁽³⁾ KOM(2001) 386.

2. Forslagets tilblivelse og dets forenelighed med kommissionens andre initiativer

- 2.1. Indholdet i dette direktivforslag er allerede tidligere helt eller delvis blevet dækket af en række tekster og initiativer, der er udarbejdet på europæisk plan. Ud over resolutionen om tilladelse til indrejse for tredjelandsstatsborgere med henblik på studier, som blev vedtaget af Rådet i 1994 (se punkt 1.2), omfattede forslaget til Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om reglerne for tredjelandsstatsborgeres tilladelse til indrejse i medlemsstaterne, som blev vedtaget af Kommissionen i 1997 ⁽¹⁾, en række bestemmelser om indrejse med henblik på studier og faglig uddannelse samt indrejse med andet formål, men forslaget blev ikke færdigbehandlet på grund af Amsterdam-traktatens ikrafttræden.
- 2.2. Som grundlag for overvejelserne forud for udarbejdelsen af dette direktivforslag foretog International Centre for Migration Policy Development (ICMPD) på anmodning af Kommissionen en retssammenlignende undersøgelse. Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer offentliggjorde i 2001 resultaterne af undersøgelsen under titlen »Admission of third country nationals to an EU Member State for the purposes of study or vocational training and admission of persons not gainfully employed«. Kommissionen har på grundlag af et internt debatoplæg hørt en lang række parter som led i arbejdet med at forberede dette forslag. Ud over bilaterale konsultationer med delegationer bestående af embedsmænd fra de forskellige berørte myndigheder i medlemsstaterne har Kommissionen indhentet synspunkter fra mange forskellige repræsentative organisationer, der beskæftiger sig med uddannelse, faglig uddannelse, volontørtjeneste og migration, samt fra arbejdsmarkedets parter, både på europæisk plan og på medlemsstatsniveau. Resultaterne af dette arbejde har gjort det muligt at udbygge og forbedre forslagets indhold væsentligt på mange punkter.

3. Formålene med forslaget og overblik over bestemmelserne

- 3.1. I forslaget sondres der mellem fire forskellige kategorier af tredjelandsstatsborgere, nemlig studerende, elever, ulønnede praktikanter og volontører. Bestemmelserne om indrejse og ophold med henblik på studier vedrører især de videregående uddannelser af den velkendte grund, at det er på dette studieniveau, at den internationale mobilitet er størst, og bestemmelserne om indrejse og ophold med henblik på faglig uddannelse vedrører opnåelse af erhvervskompetence i en virksomhed i den private eller den offentlige sektor eller et offentligt eller privat lærested. I direktivet er der medtaget en række bestemmelser, som skal fremme udvekslingen af elever på sekundærtrinnet mellem EU og tredjelande med henblik på at tilskynde unge fra tredjelande til at lære den europæiske kultur at kende, bl.a. fordi de senere kunne få lyst til at komme tilbage til værtslandet for at tage en videregående uddannelse. Forslaget indeholder også bestemmelser vedrørende volontører, der i visse tilfælde har svært ved at få opholdstilladelse, fordi de, da de hverken er arbejdstagere (da de er ulønnede) eller studerende (da de ikke er indskrevet på en uddannelsesinstitution), sommetider ikke anses for at tilhøre nogen bestemt kategori af migranter.
- 3.2. Ud over de generelle betingelser for indrejse og ophold fastlægger forslaget de særlige betingelser for hver af de fire kategorier. Betingelserne er udformet så objektivt som muligt for af de grunde, der er beskrevet i punkt 1.2 og 1.3, at gøre det lettere for de pågældende at få opholdstilladelse, samtidig med at medlemsstaternes skønsmargen bevares. Ud over sikkerheden for, at de pågældende har tilstrækkelige midler til at kunne forsørge sig selv under opholdet, må det vigtigste kriterium for at give tredjelandsstatsborgere opholdstilladelse med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste være henholdsvis optagelse på en uddannelsesinstitution, deltagelse i et elevudvekslingsprogram, indgåelse af en uddannelsesaftale og deltagelse i et volontørprogram. Med hensyn til betingelsen om tilstrækkelige midler foreslås det for studerende og praktikanter, at medlemsstaterne offentliggør det minimumsbeløb, som de kræver, at de pågældende skal råde over pr. måned. For elevers og volontørers vedkommende overlades spørgsmålet om midler derimod til henholdsvis værtsfamilien og den organisation, der iværksætter volontørprogrammet, som skal dække deres behov.

⁽¹⁾ EFT C 337 af 7.11.1997, s. 9.

3.3. De studerendes mobilitet mellem medlemsstaterne skal lettes, for at EU kan følge med i udviklingen hen imod en stigende internationalisering af undervisningen. I den forbindelse er det vigtigt at sondre mellem to forskellige situationer: For det første situationen for tredjelandsstatsborgere, der får tilladelse til at indrejse i EU med henblik på studier; når de først én gang har fået indrejsetilladelse af en medlemsstat, har de i henhold til dette direktivforslags artikel 7 på præcise betingelser opholdsret i en anden medlemsstat med henblik på at gennemføre en del af det studieprogram, de er i gang med, eller supplere det med et nyt studieprogram; for det andet situationen for tredjelandsstatsborgere, der allerede bor i EU; dette forslag indeholder ikke nogen bestemmelser, der vedrører dem, fordi artikel 16, stk. 1, i forslaget til direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding giver dem ret til at opholde sig i en anden medlemsstat med henblik på studier eller faglig uddannelse, når de først har fået status som fastboende udlænding (dvs. efter fem års uafbrudt lovligt ophold). Forslaget indeholder desuden en bestemmelse, der skal lette indrejsen for tredjelandsstatsborgere, som deltager i fællesskabsprogrammer, der skal fremme mobiliteten til eller inden for EU (se artikel 5, stk. 2).

3.4. For at tage hensyn til uddannelsesudgifterne og til, at flere og flere studerende er nødt til at arbejde under studierne for at kunne finansiere dem, giver forslaget generelt studerende og eventuelt også ulønnede praktikanter en begrænset adgang til arbejdsmarkedet. Hver enkelt medlemsstat skal selv fastsætte den maksimale ugentlige arbejdstid mellem 10 og 20 timer. Samtidig får medlemsstaterne mulighed for at pålægge de pågældende en pligt til på forhånd at anmelde et eventuelt erhvervsarbejde for at gøre det lettere at kontrollere, at begrænsningerne overholdes.

3.5. Forslaget indeholder også en række proceduremæssige bestemmelser. Bl.a. giver det de pågældende personer mulighed for at ansøge om opholdstilladelse på stedet, mens indehavere af korttidsvisa ikke har denne mulighed. Ud over maksimumsfristen for udstedelse af opholdstilladelser, som er på 90 dage, hvis der er indgivet en fuldstændig ansøgning, etableres der med forslaget et grundlag for visse medlemsstaters gode praksis med at fremskynde indrejseprocedurerne for studerende og elever. Idéen er at udbrede denne praksis til hele EU gennem aftaler mellem indvandringsmyndighederne i medlemsstaterne og de pågældende uddannelsesinstitutioner eller elevudvekslingsorganisationer. For at øge kendskabet i tredjelande til de muligheder for uddannelse og faglig uddannelse, der tilbydes i EU, anmodes medlemsstaterne om at gøre en yderligere indsats for at skabe størst mulig gennemsigthed, så tredjelandsstatsborgere i deres hjemlande har adgang til oplysninger om de uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner og -programmer, som de kan få adgang til i EU's medlemsstater, og om de betingelser og procedurer, der gælder for indrejse i medlemsstaterne.

4. Valg af retsgrundlag

4.1. Retsgrundlaget for forslaget er fastlagt på grundlag af formålet med forslaget, nemlig at fastsætte betingelserne og procedurerne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste. Der er altså ikke tale om betingelserne for optagelse på uddannelsesinstitutioner eller faglige uddannelser, som fortsat henhører under medlemsstaternes og eventuelt de pågældende institutioners eller virksomheders kompetence. Dette forslag vil således hverken tvinge medlemsstaterne til at åbne deres uddannelser eller faglige uddannelser for tredjelandsstatsborgere, når disse er udelukket fra uddannelserne, eller til at oprette en af de former for faglig uddannelse, der er omfattet af dette direktiv (f.eks. virksomhedspraktik), som ikke findes i en medlemsstat. I overensstemmelse med de ændringer, der blev indført i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ved Amsterdam-traktaten, som trådte i kraft den 1. maj 1999, har man som retsgrundlag valgt artikel 63, stk. 1, nr. 3), litra a), og nr. 4), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvori det hedder, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken på følgende områder: »a) betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring«.

- 4.2. Dette forslag skal derfor vedtages efter proceduren i artikel 67 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvilket indebærer, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen eller på initiativ af en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet. Da direktivforslaget hviler på EF-traktatens afsnit IV, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af forslaget, og direktivet vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark i medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Det vil i medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling heller ikke finde anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre disse to medlemsstater træffer anden beslutning i overensstemmelse med ovennævnte protokol.

5. Subsidiaritet og proportionalitet

- 5.1. Det Europæiske Fællesskab har ikke enekompetence inden for EF-traktatens afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer og må derfor i overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet kun handle, hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, idet Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Direktivforslaget opfylder disse kriterier.
- 5.2. Betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste er i dag forskellige fra den ene medlemsstat til den anden. Hovedformålet med dette direktiv, nemlig at oprette en harmoniseret retlig ramme på fællesskabsplan, både med hensyn til betingelserne for tredjestatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område for en periode på over tre måneder med ovennævnte formål og med hensyn til procedurerne for medlemsstaternes udstedelse af opholdstilladelser, der gør det muligt for de pågældende at indrejse og opholde sig i medlemsstaterne med henblik herpå, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Desuden er det klart, at målet om at gøre EU som helhed til et af verdens førende ekspertisecentre for uddannelse og faglig uddannelse, som dette forslag bidrager til, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan end på nationalt plan.
- 5.3. Den foreslåede retsakt er et direktiv, som kun fastsætter hovedprincipperne og på en række punkter overlader det til medlemsstaterne, som direktivet er rettet til, at vælge, hvordan direktivet bedst kan gennemføres i deres interne lovgivning alt efter forholdene i den pågældende medlemsstat. I forslaget henvises der til lovgivningen og den administrative praksis i den pågældende medlemsstat med hensyn til definitionen af begreberne videregående uddannelsesinstitution, erhvervsuddannelsesinstitution, uddannelsesinstitution på sekundærtrinn og lærested samt kravene med hensyn til en eventuel godkendelse eller anerkendelse af disse, og med hensyn til de sprogskoler og sprogkurser, som berettiger tredjelandsstatsborgere til at ansøge om opholdstilladelse. Visse betingelser, såsom bevis for betaling af det indskrivningsgebyr, som uddannelsesinstitutionen kræver, og et eventuelt gebyr for behandling af ansøgninger om opholdstilladelse, eller de sprogkunderskaber, som ansøgerne skal være i besiddelse af, gøres ikke obligatoriske, men overlades til medlemsstaternes skøn (artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 6, stk. 1, litra c) og d), og artikel 9, litra c)). Der er også taget hensyn til, at de pågældende personer i visse medlemsstater automatisk er omfattet af en sygeforsikring, når de er indskrevet på en uddannelsesinstitution (artikel 6, stk. 2). Endelig fastlægges det minimumsbeløb, som studerende og ulønnede praktikanter skal råde over for at få opholdstilladelse, ikke i direktivet; det kræves blot, at medlemsstaterne offentliggør det minimumsbeløb, de skal fastsætte. Ud fra samme ønske om at sikre den nødvendige smidighed fastsættes en række andre betingelser heller ikke i direktivet, men overlades til medlemsstaternes skøn (f.eks. betingelserne om aldersgrænser for elever og volontører). Med hensyn til hurtige procedurer fastsætter direktivet ligeledes kun de overordnede rammer, inden for hvilke den kompetente myndighed i medlemsstaterne og uddannelsesinstitutionerne og elevudvekslingsorganisationerne efter fælles aftale kan fastsætte betingelserne for udstedelse af opholdstilladelser, herunder særlig de kortere frister, der skal gælde.

BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE*Kapitel I**Almindelige bestemmelser**Artikel 1*

Dette forslag sigter mod at fastlægge betingelserne for tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste, samt regler vedrørende procedurerne for udstedelse af opholdstilladelser.

Artikel 2

I dette forslag defineres de begreber, der anvendes i forslaget, når dette er nødvendigt. Definitionerne er direkte inspireret af de definitioner, der allerede er fastlagt i forskellige eksisterende fællesskabsretlige instrumenter.

- a) »Tredjelandsskatsborger«: Der er tale om personer, der ikke er statsborgere i en af EU's medlemsstater, samt statsløse.
- b) »Studerende«: Der er først og fremmest tale om de personer, der er optaget på en videregående uddannelse. Direktivforslaget omfatter imidlertid indrejse og ophold med henblik på erhvervsuddannelse generelt. Det betyder, at man i direktivforslagets anvendelsesområde ud over de videregående erhvervsuddannelser også har medtaget erhvervsgrunduddannelserne, selv om der ikke er tale om videregående uddannelser, idet de kan være specielt nyttige for tredjelandsskatsborgere, når der ikke findes sådanne uddannelser i deres hjemland. Når man ser bort fra erhvervsgrunduddannelserne, falder tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold med henblik på undervisning på lavere niveauer derimod ikke under direktivforslaget, undtagen hvad angår elever på sekundærtrinnet, der deltager i udvekslingsprogrammer.
- c) »Studieprogram«: Der er tale om programmer med fuldtidsundervisning, hvilket bl.a. udelukker aftenkurser, der normalt ikke giver tredjelandsskatsborgere ret til opholdstilladelse i medlemsstaterne som studerende. Desuden skal uddannelsen følges med henblik på at opnå det eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, som uddannelsen fører til, hvilket udelukker personer, der kun følger undervisningen som gæstestuderende.
- d) »Elev«: Der er tale om personer, som er optaget på en uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet. Hvad angår disse personer, omfatter direktivforslaget kun mobilitet, der foregår inden for rammerne af udvekslingsprogrammer, som administreres af specialiserede organisationer, der er godkendt til det formål af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra c), og ikke individuel mobilitet, som fortsat vil være underlagt medlemsstaternes interne lovgivning.
- e) »Ulønnet praktikant«: Der er tale om personer, der følger en ulønnet faglig uddannelse i overensstemmelse med en uddannelsesaftale som omhandlet i artikel 9, litra a).
- f) »Faglig uddannelse«: Der er tale om enhver form for faglig uddannelse, både den grundlæggende faglige uddannelse, som sigter mod at give den pågældende en første erhvervskompetence, efter- og videreuddannelse, som sigter mod at forbedre den pågældendes erhvervskompetence (nye kompetencer eller specialisering) og omskoling, når blot der er tale om et fuldtidsprogram. De steder, hvor der er muligt at følge en sådan uddannelse, er bredt defineret på grund af de store forskelle i medlemsstaternes faglige uddannelsessystemer, som er endnu større end forskellene i de almene uddannelsessystemer; der er for det første tale om offentlige eller private læresteder, som er godkendt eller finansieret af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis, med undtagelse af læresteder, der i henhold til litra g) sidestilles med uddannelsesinstitutioner, og for det andet om virksomheder i den private eller den offentlige sektor, uanset deres juridiske status, deres størrelse eller deres arbejdsområde, herunder non-profit virksomheder.

g) »Institution«: Der er tale om både offentlige og private uddannelsesinstitutioner, forudsat at sidstnævnte er godkendt eller finansieret af medlemsstaterne. Både hvad angår definitionen af videregående uddannelsesinstitutioner, erhvervsuddannelsesinstitutioner og uddannelsesinstitutioner på sekundærtrinnet, og hvad angår betingelserne for godkendelse af disse institutioner (forstået bredt som anerkendelse eller registrering hos den kompetente myndighed), henvises der til hver enkelt medlemsstats interne lovgivning eller administrative praksis, som det som regel er tilfældet i fællesskabsretsakter vedrørende Fællesskabets uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitik (se bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 253/2000/EF af 24. januar 2000 om iværksættelse af anden fase af Fællesskabets handlingsprogram for almen uddannelse, Socrates ⁽¹⁾). Det foreslås at sidestille læresteder med uddannelsesinstitutioner, når de personer, der er indskrevet der, modtager undervisning. Der er tale om læresteder (som i nogle medlemsstater kaldes erhvervsskoler), som af forskellige grunde (f.eks. fordi de ikke hører ind under undervisningsministeriet) ikke formelt betragtes som uddannelsesinstitutioner. Der er ingen grund til at behandle disse læresteder anderledes end uddannelsesinstitutionerne, når deres aktiviteter er de samme, og forbindelsen med eleverne er baseret på indskrivning til undervisning og ikke på en uddannelsesaftale, som det er tilfældet med ulønnede praktikanter.

h) »Volontørprogram«: Denne definition er inspireret af definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1686/98/EF af 20. juli 1998 om fastlæggelse af EF-handlingsprogrammet »Europæisk volontørtjeneste for unge« ⁽²⁾ og i Europarådets konvention af 11. maj 2000 om fremme af en længe-revarende tværnational volontørtjeneste for unge. Volontøren er en person, som udfører en konkret samfundsnyttig aktivitet, som han samtidig selv får et personligt udbytte af. Hverken den organisation, volontøren arbejder for, eller volontøren selv må arbejde med økonomisk vinding for øje, og volontøren må ikke få løn for sit arbejde; naturalydelse og lommepenge betragtes ikke som løn.

Artikel 3

1. Der findes en række instrumenter, som fastsætter betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på de formål, der er omfattet af dette forslag. Kommissionen har ved fremsættelsen af dette direktivforslag ikke til hensigt at tilsidesætte disse instrumenter, hvis bestemmelser fortsat vil finde anvendelse på de pågældende tredjelandsstatsborgere, når de er gunstigere for dem.

2. Stk. 2 giver medlemsstaterne mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser i deres interne lovgivning, hvis bestemmelserne er forenelige med dette direktiv. Der kan f.eks. være tale om bestemmelser, som udvider princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet med hensyn til visse rettigheder til også at gælde for de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i dette direktiv.

3. Stk. 3 udelukker visse kategorier af personer fra dette direktivs anvendelsesområde:

a) Udelukkelsen af asylansøgere og personer, der nyder midlertidig eller subsidiaer beskyttelse, fra direktivets anvendelsesområde vedrører ikke deres ret til undervisning eller faglig uddannelse, der er underlagt bestemmelserne i de (forslag til) direktiver, de er omfattet af, men skal sikre, at de ikke på grundlag af dette direktiv kan indgive ansøgning om ændring af status (f.eks. med henblik på at skifte status fra asylansøger til studerende), idet sådanne ændringer kun kan ske i medfør af gunstigere bestemmelser i hver enkelt medlemsstats interne lovgivning.

b) De tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed for personer inden for Det Europæiske Fællesskab, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, fordi de indirekte nyder godt af den ret til fri bevægelighed, der gælder for unionsborgere.

⁽¹⁾ EFT L 28 af 3.2.2000, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 214 af 31.7.1998, s. 1.

- c) Tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlænding i en medlemsstat, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, da det i artikel 16, stk. 1, litra b), i forslaget til direktiv om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding foreslås at give dem ret til at opholde sig i de andre medlemsstater med henblik på studier eller faglig uddannelse.

Kapitel II

Betingelser for indrejse og ophold

Artikel 4

Artikel 4 skal sikre, at den indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger, som skal ske i henhold til dette direktivforslag, gennemføres på en effektiv måde, idet det fastsættes, at medlemsstaterne kun giver tredjelandstatsborgere, der henhører under direktivets anvendelsesområde, tilladelse til at opholde sig på deres område i de tilfælde, hvor den relevante opholdstilladelse er udstedt under overholdelse af direktivets bestemmelser.

Artikel 5

1. I artikel 5 fastsættes de generelle betingelser for indrejse og ophold, som tredjelandstatsborgere, der henhører under dette forslag, under alle omstændigheder skal opfylde ud over de særlige betingelser for den af de kategorier, der er nævnt i artikel 6, 7, 8, 9 eller 10, som de hører ind under:
 - a) Ud over de sædvanlige dokumenter (pas eller et tilsvarende rejsedokument) fastsættes det, at personer, der i henhold til den pågældende medlemsstats interne lovgivning er mindreårige, skal have forældrenes tilladelse til det planlagte ophold.
 - b) Betingelsen i litra b) er medtaget, fordi der er tale om et grundlæggende krav ligesom for de fleste af de personer, der nyder godt af den frie bevægelighed for personer i EU.
 - c) Betingelsen i litra c), som er en almindelig betingelse i udlændigelovgivningen, er formuleret på en smidig måde, idet det overlades til medlemsstaterne at fastsætte, hvilke dokumenter der er nødvendige, således at der ikke fastsættes krav (f.eks. om fremlæggelse af en vandels- eller straffeattest), som det kan være svært eller umuligt at opfylde, hvis det krævede dokument ikke findes i det pågældende tredjeland.
 - d) Af smidighedshensyn er betingelsen i litra d) ikke gjort obligatorisk, og det er op til medlemsstaterne, om de vil kræve den opfyldt forud for indreisen.
2. Stk. 2 sigter logisk nok mod at lette indreisen for tredjelandstatsborgere, der deltager i fællesskabsprogrammer, såsom Socrates inden for almen uddannelse, Leonardo da Vinci inden for erhvervsuddannelse, Ungdom vedrørende volontørtjeneste samt andre mere specifikke programmer (f.eks. Alpha og Alban for Latinamerika og Scholarship 2000 for Kina). Betydningen af denne bestemmelse øges yderligere af Kommissionens forslag om, at der indføres et nyt EF-program, »Erasmus World«, der gennem tildeling af studiestipendier skal gøre det lettere for tredjelandstatsborgere at få tilladelse til indrejse med henblik på studier i medlemsstaterne⁽¹⁾. Hvis det skal blive lettere at få opholdstilladelse og i givet fald visum, kræver det bl.a., at medlemsstaterne sørger for, at der udstedes opholdstilladelser og visa til de pågældende på en sådan måde, at de uden forsinkelse kan deltage i de aktiviteter, der indgår i fællesskabsprogrammerne. Artikel 7 i dette forslag og artikel 16 i forslaget til direktiv om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding indebærer, at denne bestemmelse kun vedrører tredjelandstatsborgere (specielt dem fra kandidatlande), der ansøger om en første tilladelse til indrejse i en medlemsstat, og tredjelandstatsborgere, der bor i en medlemsstat, og som ønsker at uddanne sig i en anden medlemsstat, inden de kan få status som fastboende udlænding.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om etablering af et program, der skal øge kvaliteten af de videregående uddannelser og fremme den mellemfolkelige forståelse gennem samarbejde med tredjelande (Erasmus World 2004-2008) (dokument KOM(2002) 401).

Artikel 6

1. I artikel 6 fastsættes de særlige betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på studier.

- a) Den første grundlæggende betingelse er, at den pågældende skal være optaget på en videregående uddannelsesinstitution eller en erhvervsuddannelsesinstitution som omhandlet i artikel 2, litra g), med henblik på at følge et studieprogram som omhandlet i artikel 2, litra c). Optagelsen på en sådan institution er en forudsætning for, at der kan udstedes opholdstilladelse. Den betingelse, som tredjelandsstatsborgere skal opfylde for at kunne få opholdstilladelse eller visum er, at de skal være optaget, men de behøver ikke nødvendigvis at være indskrevet, idet indskrivningsdokumenterne ofte først udleveres, når den studerende allerede er ankommet. Den studerende kan således bevise, at han opfylder denne betingelse, ved at fremlægge et brev, som bekræfter, at han definitivt er optaget, men han behøver ikke at fremlægge et indskrivningsbevis. Bestemmelsen gør det også muligt at give tredjelandsstatsborgere, der er blevet optaget på en institution på betingelse af, at de består en adgangsprøve, eller at der træffes afgørelse om, at deres udenlandske eksamensbevis er ækvivalent, tilladelse til at opholde sig midlertidigt i medlemsstaten.
- b) Den anden betingelse vedrører de midler, der kræves af studerende, for at de kan få tilladelse til at indrejse og opholde sig på medlemsstaternes område. De studerende skal bevise, at de under deres ophold vil kunne råde over tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til deres underholds-, studie og hjemrejseudgifter. Denne bestemmelse er smidigt formuleret, så medlemsstaterne har visse skønsbeføjelser med hensyn til, hvordan de studerende kan bevise, at de opfylder denne betingelse. Der foreslås ikke noget minimumsbeløb i direktivet, idet det er hver enkelt medlemsstat, der skal fastlægge det beløb, de kræver, på grundlag af de midler, som en person, der studerer dens område, normalt skal råde over. Dette beløb vil udgøre et referencepunkt for vurderingen af hver enkelt ansøgers dossier i lyset af hans personlige situation (der tages f.eks. hensyn til, om han har fået plads på et kollegium, hvor huslejen er lav, og til eventuelle naturalydelser, som ansøgeren råder over, herunder gratis kost og logi hos familiemedlemmer, der allerede har lovligt ophold på medlemsstatens område). Fra og med den første forlængelse af opholdstilladelsen for studerende tager medlemsstaterne delvis hensyn til de midler, som den studerende vil kunne opnå gennem erhvervsarbejde under opholdet inden for de grænser, der er fastsat i artikel 18.
- c) og d) De to sidste betingelser, nemlig et tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der anvendes i det studieprogram, som den studerende følger, og forudgående betaling af det indskrivningsgebyr, som uddannelsesinstitutionen kræver, er ikke gjort obligatoriske, idet det af smidighedshensyn overlades til medlemsstaterne, om de vil kræve disse betingelser opfyldt.

2. I visse medlemsstater er de studerende automatisk dækket af en sygeforsikring, når de er indskrevet ved en uddannelsesinstitution. Stk. 2 skal præcisere deres situation med hensyn til det krav om sygeforsikring, der indgår i de generelle betingelser for indrejse, der er anført i artikel 5, stk. 1.

3. Stk. 3 giver tredjelandsstatsborgere mulighed for at ansøge om opholdstilladelse med henblik på sprogkurser. Denne form for undervisning varierer meget, både hvad angår arrangørerne (i visse tilfælde er der tale om kommercielle selskaber), og hvad angår programmernes varighed (mange af dem består ikke af fuldtidsundervisning). Derfor er det rimeligt at overlade det til medlemsstaterne at fastsætte, for hvilke kursussteder og kursusformer de er villige til at give tredjelandsstatsborgere opholdstilladelse til dette formål.

Artikel 7

Artikel 7, som skal imødekomme den stigende efterspørgsel efter mobilitet blandt studerende, vedrører kun tredjelandsstatsborgere, der har fået opholdstilladelse i en medlemsstat som studerende, og ikke tredjelandsstatsborgere, der opholder sig i medlemsstat på et andet grundlag, og som, hvis de ønsker at studere eller følge en faglig uddannelse i en anden medlemsstat end den, de bor i, kan benytte sig af artikel 16, stk. 1, litra b), i forslaget til direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding. En opholdstilladelse for studerende, der er udstedt efter dette direktiv, giver indehaveren opholdsret i den medlemsstat, hvor han ønsker at fortsætte sine studier, hvis han ud over de særlige betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, opfylder de generelle og særlige betingelser, der er anført i artikel 5 og 6. For at begrænse risikoen for, at der opstår et hul mellem udløbsdatoen for den opholdstilladelse, som er udstedt af den første medlemsstat, og begyndelsen af gyldighedsperioden for opholdstilladelsen i den medlemsstat, ansøgningen er indgivet til, begrænses fristen for udstedelse af opholdstilladelsen til 30 dage.

Denne opholdsret er begrænset til de tilfælde, hvor den studerende enten ønsker at gennemføre en del af sit studieprogram i en anden medlemsstat i over tre måneder og derefter vende tilbage til den medlemsstat, hvor han oprindeligt fik opholdstilladelse, for at afslutte studieprogrammet, eller at færdiggøre sit studieprogram i en anden medlemsstat eller supplere et studieprogram, der allerede er afsluttet (hvilket forudsætter, at den studerende har bestået de obligatoriske prøver) i den medlemsstat, hvor han oprindeligt fik opholdstilladelse, med et nyt studieprogram i en anden medlemsstat. Sidstnævnte situation omfatter ikke studerende, der ønsker at følge et studieprogram, som ikke har en tilstrækkelig tæt forbindelse med det, de allerede har afsluttet (hvilket specielt udelukker dem, der ønsker at skifte til en anden uddannelse); den medlemsstat, som ansøgningen indgives til, har i disse tilfælde de samme skønsmålinger, som den generelt har på grundlag af artikel 6, stk. 1. Denne opholdsret begrænses også af, at en medlemsstat har mulighed for at gøre en af de grunde til afslag, der er nævnt i artikel 11, stk. 2, litra c) og d), og artikel 15 og 16, gældende over for den studerende. For specielt at undgå, at studerende, som ikke gør tilstrækkelige fremskridt med deres studier, forsøger at omgå anvendelsen af artikel 11, stk. 2, litra d), fastsættes det, at den studerende skal sende den medlemsstat, som han ønsker at fortsætte sine studier i, et dossier, hvori han beskriver sine hidtidige studier (specielt antal gennemførte studieår og de respektive resultater), sammen med sin ansøgning om opholdstilladelse, og at den medlemsstat, som den studerende allerede har fået opholdstilladelse i, på anmodning af den medlemsstat, som har modtaget ansøgningen, skal sende denne oplysninger om den studerendes hidtidige studier ved de uddannelsesinstitutioner, der ligger på dens område. Hvis den studerende ønsker at påbegynde et nyt studieprogram i en anden medlemsstat, skal det fremgå af hans dossier, at studieprogrammet rent faktisk supplerer det, han allerede har afsluttet i den medlemsstat, hvor han har opholdstilladelse. Tilsammen gør disse bestemmelser det muligt at undgå, at tredjelandsstatsborgere kan misbruge den opholdsret, som denne bestemmelse giver dem, ved at forlænge deres ophold i EU urimeligt længe under påberåbelse af deres status som studerende.

Artikel 8

1. Artikel 8 vedrører elever, dvs. tredjelandsstatsborgere, der følger studier på sekundærtrinnet som defineret i den pågældende medlemsstats regler eller administrative praksis. Den omfatter udelukkende mobilitet, der organiseres som led i udvekslingsprogrammer, der forvaltes af specialiserede organisationer, og ikke individuel mobilitet, som fortsat vil være underlagt medlemsstaternes interne lovgivning.
 - a) Selv om de fleste af de berørte unge er mellem 16 og 18 år, overlader forslaget det af smidighedshensyn til hver enkelt medlemsstat at fastsætte de aldersgrænser, der skal gælde for elever i den pågældende medlemsstat.
 - b) Betingelsen i litra b) har samme ordlyd som betingelsen for studerende på videregående uddannelser og faglige uddannelser.
 - c) Den vigtige betingelse i litra c) vedrører elevens deltagelse i et udvekslingsprogram. Programmet skal være iværksat af en organisation, der er godkendt, anerkendt eller registreret til det formål i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med de betingelser, som medlemsstaten har fastsat.
 - d) Eleven skal bevise, at den organisation, der iværksætter det udvekslingsprogram, han deltager i, og ikke den familie, han bor hos, jf. litra e), påtager sig det fulde civilretlige ansvar for i givet fald at dække hans opholds-, studie- og sundhedsudgifter under hele opholdet, samt hans hjemrejseudgifter, således at værtslandet kan kræve, at organisationen opfylder den garanti, den har påtaget sig. Når der pålægges denne form for ansvar, skyldes det, at elevens midler ikke kontrolleres. Dette ansvar er særlig vigtigt i forbindelse med de hurtige procedurer, der er omhandlet i artikel 21 i dette forslag.
 - e) Betingelsen i litra e), som vedrører modtagelsen af eleven i en familie, er også vigtig. Opholdet i en familie er en integreret del af formålene med hele elevens ophold, som skal gøre det muligt for ham at lære det pågældende lands kultur at kende og forbedre sit kendskab til landets sprog. Familien vil blive udvalgt i overensstemmelse med reglerne for det udvekslingsprogram, som eleven deltager i, og kan udgøre et af de kriterier, som medlemsstaten bruger ved vurderingen af, om den skal give den pågældende opholdstilladelse i lyset af de betingelser, den selv kan fastsætte på dette område.

2. Betingelsen om gensidighed i stk. 2 skal gøre det muligt for de medlemsstater, der måtte ønske det, at begrænse udvekslingerne til de tredjelande, som selv modtager udvekslings elever fra de pågældende medlemsstater.

Artikel 9

I artikel 9 fastsættes de særlige betingelser for tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på faglig uddannelse. Begrebet faglig uddannelse skal i dette direktiv forstås i snæver forstand i modsætning til Rådets direktiv 93/96/EF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende⁽¹⁾, hvor der er tale om erhvervsuddannelse i bred forstand. Den betegnelse, man har valgt for personer, der følger en sådan uddannelse, er »praktikant«, som Rådet anvendte i sin resolution af 20. juli 1994 om begrænsning af tredjelandstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere⁽²⁾, og som Kommissionen senere har brugt i sit forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed.

- a) De praktikanter, der er omfattet af dette direktivforslag, er ulønnede praktikanter, idet lønnede praktikanter er omfattet af forslaget til direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed. Ud over det vigtige kriterium om, at den pågældende skal være ulønnet, er forskellen mellem de to kategorier den form for aftale, der forbinder praktikanten med det sted, hvor han følger sin faglig uddannelse. For praktikanter, der er omfattet af dette forslag, er der tale om en uddannelsesaftale, mens der for de praktikanter, der er omfattet af det andet forslag, er tale om en arbejdskontrakt af en særlig art (f.eks. en lærlingekontrakt). Uddannelsesaftalen skal være godkendt i de tilfælde, hvor medlemsstaterne kræver det, dvs. især i forbindelse med de praktikophold, der foregår i virksomheder og ikke på læresteder, som allerede er godkendt eller finansieret af medlemsstaterne. I dette direktiv betragtes naturalydelser, beløb, der udbetales for at godtgøre visse udgifter, som praktikanten har afholdt, samt lommepenge og gratialer ikke som løn. Medlemsstaternes kontrol med, at betingelserne for indrejse og ophold overholdes, skal bl.a. sikre, at ulønnede praktikanter ikke ansættes i stedet for arbejdstagere. For at begrænse denne risiko mest muligt sættes der i dette direktiv snævre tidsgrænser for gyldigheden af ulønnede praktikanters opholdstilladelse (se artikel 13).
- b) Betingelsen om midler i litra b) har samme ordlyd som den betingelse om midler, der stilles til studerende, med de tilpasninger, der er nødvendige, fordi bestemmelsen vedrører praktikanter, der følger en faglig uddannelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til artikel 6, stk. 1, litra b).
- c) Betingelsen om kendskab til værtsmedlemsstatens sprog er gjort mere smidig end den tilsvarende betingelse for studerende. Der kræves nemlig ikke så store sprogkunderskaber for at gennemføre et praktikophold som for at følge et studium, og erfaringen viser, at mange praktikanter forbedrer deres sprogkunderskaber under praktikopholdet. Alt efter omstændighederne kan praktikanten, hvis dette kræves af den pågældende medlemsstat, enten få en indføring i sproget før afrejsen, eller det kan ske i begyndelsen af opholdet, hvis praktikanten allerede har et grundlæggende kendskab til det pågældende sprog.

Artikel 10

I artikel 10 fastsættes de særlige betingelser for tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på volontørtjeneste:

- a) Betingelsen i litra a) har samme ordlyd som betingelsen for elever, jf. artikel 8, stk. 1, litra a). Det skal bemærkes, at aldersgrænserne for volontører både i EF-handlingsprogrammet »Europæisk volontørtjeneste for unge« og i Europarådets konvention om en tværnational langsigtet volontørtjeneste for unge er fastsat til mellem 18 og 25 år.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 18.12.1993, s. 59.

⁽²⁾ EFT C 274 af 19.9.1996, s. 6.

- b) Den vigtige betingelse i litra b) vedrører tredjelandstatsborgerens deltagelse i et volontørprogram. Programmet skal iværksættes i den pågældende medlemsstat af en non-profit organisation med almen-nyttigt formål. Værtsorganisationen skal være godkendt af den pågældende medlemsstat efter de regler, som medlemsstaten fastsætter herfor. Volontøren og den organisation, der modtager ham, skal indgå en aftale om opholdet. I aftalen skal det klart angives, hvilke opgaver volontøren skal udføre, og hvad arbejdstiden skal være, så den pågældende medlemsstat kan sikre sig, at den planlagte volontørtjeneste ikke omfatter aktiviteter, som normalt skal være dækket af en arbejdskontrakt. Det skal også præciseres, hvilken vejledning volontøren under udførelsen af sine opgaver vil få til at løse eventuelle problemer; f.eks. kan der i værtsorganisationen udpeges en vejleder, som skal hjælpe volontøren under hans ophold. Endelig skal aftalen indeholde præcise oplysninger om det beløb eller de naturalydelser, som vil være til rådighed til dækning af volontørens rejseudgifter, eventuelle uddannelsesudgifter og udgifter til kost, logi og transport samt hans lommepenge. Disse midler behøver ikke udelukkende at stamme fra den organisation, der iværksætter volontørprogrammet, men kan også komme fra andre kilder (f.eks. kan der være tale om en bolig, som stilles til rådighed af et medlem af volontørens familie, som har lovligt ophold på den pågældende medlemsstats område). Grunden til, at der ikke stilles krav om, at volontøren selv skal råde over tilstrækkelige midler, er, at det er den organisation, der tager imod ham, der har det fulde ansvar for ham under opholdet.
- c) Volontøren skal bevise, at den organisation, der iværksætter det aktivitetsprogram, som han deltager i, har tegnet en ansvarsforsikring, som dækker hans aktiviteter, og påtager sig det fulde civilretlige ansvar for i givet fald at dække hans opholds-, sundheds- og hjemrejseudgifter i hele den periode, hvor han opholder sig på den pågældende medlemsstats område, således at medlemsstat kan kræve, at organisationen opfylder den garanti, den har påtaget sig.
- d) For at sikre, at volontørtjenesten forløber ordentligt, og at volontøren ud over at udføre en konkret, almennyttig aktivitet også selv får udbytte af opholdet, er det vigtigt at sikre, at volontøren får en indføring i værtslandets sprog, historie og samfund. Alt efter omstændighederne kan indføringen ske enten inden afrejsen eller i begyndelsen af opholdet.

Kapitel III

Opholdstilladelser

Artikel 11

1. Denne bestemmelse er formuleret på en smidig måde, så gyldighedsperioden for opholdstilladelser for studerende kan tilpasses til længden af studieperioderne, som kan variere alt efter studiernes art. Grundidéen, som svarer til praksis i en række medlemsstater, er, at disse opholdstilladelser udstedes for et år, undtagen hvis det pågældende studieprogram er af kortere varighed (i så fald udstedes der en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode, der dækker programmets varighed), eller hvis den studerende får opholdstilladelse på betingelse af, at der træffes afgørelse om, at hans eksamensbevis er ækvivalent, eller at han består en adgangsprøve. Forslaget giver desuden de medlemsstater, der måtte ønske det, mulighed for at udstede opholdstilladelser for studerende, der er gyldige i over et år, så de dækker et helt studieforløb. Det fastsættes, at opholdstilladelserne forlænges med et år ad gangen, medmindre der anmodes om forlængelse af en opholdstilladelse i forbindelse med et program med en varighed på under et år.
2. I stk. 2 præciseres betingelserne for forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelser for studerende. Nogle af betingelserne supplerer de betingelser, der er fastsat for udstedelsen af opholdstilladelser i artikel 5 og 6.
 - a) Litra a) vedrører studerende, som har fået opholdstilladelse på betingelse af, at de består en adgangsprøve, der giver dem adgang til det studieprogram, de ønsker at følge, og som ikke består prøven og ikke indskrives af den institution, hvor de har søgt om optagelse.
 - b) Litra b) vedrører studerende, som har fået opholdstilladelse på betingelse af, at der træffes afgørelse om, at deres udenlandske eksamensbevis er ækvivalent, og som ikke opnår en sådan afgørelse.

- c) Litra c) skal gøre det muligt for medlemsstaterne at undgå, at status som studerende misbruges af tredjelandsstatsborgere, som benytter sig af denne mulighed til at arbejde i stedet for at studere.
- d) Litra d) vedrører studerende, der ikke gør tilstrækkelige fremskridt med deres studier. For at kunne vurdere betydningen af denne bestemmelse skal man tage hensyn til, at uddannelsesinstitutionerne udgør et filter forud for den kontrol, der foretages af de myndigheder, der er kompetente med hensyn til opholdstilladelser, idet det forhold, at en institution ikke genindskriver en studerende, automatisk vil fratage den studerende muligheden for at få forlænget sin opholdstilladelse, da han ikke længere opfylder betingelsen i artikel 6, stk. 1, litra a). Bestemmelsen er formuleret på en generel måde, da det er umuligt at fastsætte præcise bestemmelser, fordi evalueringen af de studerende foregår på meget forskellige måder på uddannelsesinstitutionerne i EU. Da denne betingelse giver medlemsstaterne en stor skønsmargin, som indebærer, at de skal vurdere de studerendes hidtidige studier, hvis de studerende er genindskrevet af en uddannelsesinstitution, er det hensigtsmæssigt at gøre det obligatorisk på forhånd at indhente en udtalelse fra den uddannelsesinstitution, som den pågældende studerende er indskrevet på, for at sikre sig, at den myndighed, der er kompetent til at udstede opholdstilladelser, træffer afgørelse på et solidt grundlag. Denne udtalelse fra uddannelsesinstitutionen, som ikke er bindende for den kompetente myndighed, skal både vedrøre den studerendes detaljerede resultater og de årsager, der måtte ligge til grund for resultaterne. Hvis uddannelsesinstitutionen ikke har udtalt sig inden for en rimelig frist, kan den kompetente myndighed træffe afgørelse, selv om der ikke foreligger en udtalelse.

Artikel 12

Artikel 12 vedrører opholdstilladelser for udvekslingsstuderende, som har en maksimal varighed på et år og ikke kan forlænges.

Artikel 13

Artikel 13 vedrører opholdstilladelser for ulønnede praktikanter, som har en maksimal varighed på et år og i undtagelsestilfælde kan forlænges én gang, hvis det er nødvendigt at forlænge praktikantens ophold for at gøre det muligt for ham at afslutte den faglige uddannelse, han har påbegyndt. Ligesom for studerende kan en sådan opholdstilladelse inddrages, hvis indehaveren ikke overholder de begrænsninger, der i henhold til artikel 18 gælder for hans erhvervsarbejde i de tilfælde, hvor en medlemsstat giver ham mulighed for at arbejde.

Artikel 14

Artikel 14 vedrører opholdstilladelser for volontører, som har en maksimal varighed på et år og kan ikke forlænges.

Artikel 15

Artikel 15 vedrører de tilfælde, hvor de opholdstilladelser eller visa, der er omhandlet i dette direktiv, kan nægtes udstedt eller inddrages. Stk. 1 vedrører de situationer, hvor det viser sig, at indehaveren af opholdstilladelsen ikke (længere) opfylder betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstaternes område. Stk. 2 vedrører påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, som skal bygge på tredjelandsstatsborgerens personlige adfærd. Disse beslutninger skal træffes fra sag til sag og tage hensyn til den pågældendes specifikke situation og proportionalitetsprincippet. Desuden må en person ikke straffes, fordi han pådrager sig en sygdom efter indrejsen.

Artikel 16

Mens artikel 15, stk. 2, om hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed giver medlemsstaterne visse skønsmålinger, pålægger artikel 16 dem at inddrage opholdstilladelser og visa, som er udstedt efter dette direktiv, hvis de viser sig at være opnået ved svig.

Kapitel IV

Tredjelandssstatsborgeres rettigheder

Artikel 17

Artikel 17 præciserer logisk nok, at indehaveren af en opholdstilladelse, der er udstedt efter dette direktiv, har ret til at indrejse og opholde sig i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen. Da en række medlemsstater først udsteder opholdstilladelser, når udlændingen befinder sig på deres område, og derfor kræver, at han har et langtidsvisum ved sin første indrejse, fastsættes det, at medlemsstaterne letter udstedelsen af sådanne visa.

Det skal understreges, at direktivforslaget ikke indeholder nogen bestemmelse svarende til artikel 3 i Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende ⁽¹⁾, hvori det hedder: »Dette direktiv giver ikke studerende med ret til ophold ret til at få udbetalt uddannelsesstøtte i værtsmedlemsstaten«. Det er ikke nødvendigt med en sådan præcisering, da tredjelandssstatsborgere ikke nyder godt af princippet om forbud mod diskrimination på grundlag af nationalitet, der er fastsat i artikel 12 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 18

Denne bestemmelse om adgangen til arbejdsmarkedet vedrører kun studerende og ulønnede praktikanter, hvilket betyder, at de andre kategorier af tredjelandssstatsborgere, der er omhandlet i dette direktiv (elever og volontører), ikke har adgang til arbejdsmarkedet.

Stk. 1 giver studerende ret til at arbejde inden for visse grænser for at bevare hovedformålet med deres ophold, som er at følge et studieprogram. Det fastsættes generelt, at studerende kun må arbejde uden for den normale undervisningstid, som varierer betydeligt, alt efter hvilken form for program der er tale om. Desuden skal de overholde en maksimal ugentlig arbejdstid; for i videst muligt omfang at tage hensyn til de meget forskellige regler, der gælder i medlemsstaterne, fastsættes dette timeantal ikke i direktivforslaget, idet det overlades til medlemsstaterne hver for sig at fastsætte det maksimale timeantal, som skal ligge mellem 10 og 20 timer om ugen. Minimumsgrænsen er fastsat sådan, at den studerendes arbejde kan yde et væsentligt bidrag til de midler, han har brug for for at dække sine leveomkostninger, idet medlemsstaterne fra og med den første forlængelse af hans opholdstilladelse tager hensyn til de indtægter, den studerende får fra sit arbejde, når de skal vurdere de midler, han skal råde over (se bemærkningen til artikel 6, stk. 1, litra b); maksimumsgrænsen, som stort set svarer til et halvtidsjob, betragtes som det maksimale timeantal, der er foreneligt med et studieprogram på fuld tid (se artikel 6, stk. 1, litra a)). Disse grænser gælder logisk nok ikke i ferieperioderne.

Stk. 2 skal gøre det muligt for de medlemsstater, der måtte ønske det, ikke generelt at give arbejdstilladelse til alle studerende i det første år af deres ophold. Denne bestemmelse er medtaget for at afholde dem, der ønsker at arbejde i EU, fra at misbruge deres status som studerende, og også fordi det første år af opholdet for mange studerende er et overgangså, som kan være vanskeligt, og hvor det er bedst, at de koncentrerer sig om deres studier for at gøre fremskridt med studierne. Desuden fastsættes det, at medlemsstaterne kan fratage en studerende retten til at arbejde, hvis han ikke gør fremskridt med sine studier, for at sikre, at formålet med opholdet, som jo er at studere, og ikke at arbejde, respekteres. Det skal understreges, at hvis de studerende ikke overholder de grænser, der er fastsat for udøvelsen af deres ret til at arbejde, kan medlemsstaten nægte at forlænge eller inddrage deres opholdstilladelse.

Stk. 3 vedrører ulønnede praktikanter, som direktivforslaget ikke giver ret til at arbejde; de medlemsstater, der ønsker det, kan dog tillade praktikanter at arbejde inden for de samme grænser som studerende. Denne bestemmelse er medtaget for eventuelt at gøre det muligt for de pågældende at supplere de midler, de råder over, selv om varigheden af deres ophold ikke kan være så lang som ophold med henblik på studier (se artikel 13). For at sikre, at der er tale om et ulønnet praktikophold, fastsættes det, at praktikanterne hverken direkte eller indirekte må arbejde for den virksomhed, de er i praktik i.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 18.12.1993, s. 59.

Stk. 4 vedrører de formaliteter, som eventuelt kan kræves opfyldt af studerende, der arbejder. Det følger af denne bestemmelse, at studerende, der arbejder som lønmodtagere, generelt (uden for eller i skoleferierne) er fritaget fra at skulle have arbejdstilladelse, da det ikke forekommer at være nødvendigt med en sådan pligt. Derimod betyder stk. 1, at studerende, der ønsker at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, skal overholde de specifikke regler for udøvelsen af det valgte erhverv, så det kan kontrolleres, at de har de nødvendige kvalifikationer. For at gøre det lettere at kontrollere, at de studerende overholder de begrænsninger i arbejdstiden, som gælder for deres arbejde, fastsættes det, at medlemsstaterne kan kræve, at de anmelder deres arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende til den kompetente myndighed, som medlemsstaterne udpeger. Medlemsstaterne kan kræve, at de studerende indgiver en sådan anmeldelse, inden de begynder at arbejde, eller anmeldelsen kan ske på et senere tidspunkt. Dette system med anmeldelse er ikke gjort obligatorisk for ikke at gøre formaliteterne for tunge i de medlemsstater, der ikke ønsker at anvende det.

Kapitel V

Procedure og gennemsigtighed

Artikel 19

Denne bestemmelse vedrører indgivelsen af ansøgninger om opholdstilladelse. I den normale procedure skal ansøgningerne indgives, mens tredjelandssstatsborgeren opholder sig uden for medlemsstaternes område, i princippet i et land, hvor han har lovligt ophold. Det skal dog være muligt for tredjelandssstatsborgere, der henhører under dette direktivforslags anvendelsesområde, at indgive en ansøgning om opholdstilladelse på stedet, mens de allerede befinder sig på den pågældende medlemsstats område. Denne mulighed er imidlertid begrænset til de personer, der har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i en periode på over tre måneder, hvilket udelukker alle indehavere af visa med en maksimal varighed på tre måneder. Der er også medtaget en generel undtagelse, som gør det muligt at behandle enhver ansøgning, der er indgivet af en person, som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i dette forslag, for at sikre den nødvendige smidighed og for ikke at gøre det umuligt for medlemsstaterne at foretage en regularisering af situationen.

Artikel 20

Artikel 20 vedrører de garantier, der ydes til tredjelandssstatsborgere i forbindelse med de procedurer for udstedelse af opholdstilladelser eller visa, der er omfattet af dette direktivforslag. Der er tale om frister for udstedelse, begrundelse af afslag og af afgørelser om ændring, om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af en opholdstilladelse samt retten til at indbringe sådanne afgørelser for en domstol.

Uden at dette i øvrigt berører artikel 21, er den generelle maksimumsfrist, der foreslås for udstedelse af opholdstilladelser, på tre måneder, hvilket specielt skulle gøre det muligt for studerende, der indgiver en ansøgning ved afslutningen af deres studier på sekundærtrinnet, at få opholdstilladelse inden begyndelsen af det følgende studieår.

Artikel 21

Artikel 21 vedrører indførelsen af hurtige procedurer for udstedelse af opholdstilladelser for studerende og udvekslings elever med henblik på at gøre det lettere for disse to kategorier af tredjelandssstatsborgere at få opholdstilladelse. Den skaber et retsgrundlag for de positive erfaringer, som visse medlemsstater har gjort på området, med henblik på at udbrede disse til hele EU. Ordningen hviler på indgåelsen af en aftale mellem den myndighed, der er kompetent til at udstede opholdstilladelser, og uddannelsesinstitutionerne eller udvekslingsorganisationerne; når der er indgået en sådan aftale, udstedes der opholdstilladelser eller visa inden for en kortere frist end de tre måneder, der er fastsat i artikel 20, stk. 1. I denne sammenhæng indgives ansøgningerne i princippet af institutionen eller organisationen, og opholdstilladelsen udstedes altid i den pågældende studerendes eller elevs navn. Denne bestemmelse udgør blot en mulighed, som medlemsstaterne og de berørte institutioner og organisationer kan benytte sig af.

Aftalen skal mindst præcisere følgende punkter:

a) og b)

Reglerne for, hvordan institutionen eller elevudvekslingsorganisationen på vegne af den myndighed, der er kompetent til at udstede opholdstilladelser, skal kontrollere, at betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstatens område overholdes. Dette element er afgørende, hvis proceduren skal kunne gennemføres hurtigt, og hvis det skal undgås, at den gøres mere kompliceret end den normale procedure. Der er dog ikke tale om, at den myndighed, der er kompetent til at udstede opholdstilladelser, uddelegerer kompetence til institutionerne eller organisationerne, da myndigheden fortsat har den fulde kompetence til at kontrollere, at betingelserne er overholdt, men den kan behandle sagerne hurtigere på grund af det tillidsforhold, som indgåelsen af aftalen forudsætter. Det er klart, at kontrollen med overholdelsen af kravene vedrørende den offentlige orden, sikkerhed og sundhed fortsat fuldt ud påhviler den kompetente myndighed i medlemsstaten.

c) Den frist, der skal angives i aftalen, er af smidighedshensyn ikke fastsat i selve direktivet, men den skal nødvendigvis være kortere end den almindelige frist på tre måneder, der er nævnt i artikel 20, stk. 1.

d) For at ansvarliggøre de pågældende institutioner og organisationer i deres arbejde med at udvælge og behandle de sager, som de beslutter at behandle i den hurtige procedure, skal aftalen nødvendigvis indeholde en opsigelsesklausul, som skal bruges, hvis det viser sig, at tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse efter denne procedure, ikke længere opfylder betingelserne for at opholde sig i medlemsstaten.

e) Litra e) vedrører kun aftaler, der er indgået med udvekslingsorganisationer. Da disse organisationer i henhold til artikel 8, stk. 1, litra d), over for den pågældende medlemsstat skal påtage sig ansvaret for elevens opholds-, studie-, sundheds- og hjemrejseudgifter under hele hans ophold på den pågældende medlemsstats område, er det rimeligt, at det i aftalen præciseres, hvilke regler der gælder for dette ansvar, og specielt hvilke betingelser, herunder økonomiske betingelser, organisationerne skal opfylde.

Det udelukkes ikke, at en uddannelsesinstitution i et tredjeland, som sender studerende til en uddannelsesinstitution i EU, kan være part i en sådan aftale, specielt i de tilfælde, hvor der er indgået en specifik aftale om et tværuniversitært samarbejde mellem de to involverede institutioner (f.eks. inden for rammerne af det nye Erasmus World-program). Det er klart, at institutioner i tredjelande ikke kan deltage i kontrollen af, om betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstaternes område er overholdt, men aftalen kan i så fald fastsætte betingelserne for fremsendelse af de studerendes dossierer mellem de pågældende institutioner og for den forudgående undersøgelse af, om betingelserne for at få adgang til uddannelsesinstitutionen i EU er opfyldt.

Artikel 22

Artikel 22 vedrører de gebyrer, som medlemsstaterne kan pålægge personer, der ansøger om opholdstilladelse. Det foreslås, at hver enkelt medlemsstat fastsætter størrelsen af de gebyrer, der skal betales i den pågældende stat, idet maksimumsbeløbet ikke må overstige myndighedernes faktiske omkostninger ved behandlingen af ansøgningerne.

Artikel 23

Artikel 23 skal sikre, at oplysninger om tredjelandsstatsborgeres mulighed for at studere i EU udbredes i resten af verden for at øge kendskabet til uddannelsesinstitutionerne i medlemsstaterne. Disse oplysninger, som skal ajourføres regelmæssigt, skal både vedrøre betingelserne og procedurene for indrejse og ophold på medlemsstaternes område med henblik på studier (bl.a. skal det oplyses, hvilket månedligt minimumsbeløb den pågældende medlemsstat kræver, at de studerende råder over, jf. artikel 6, stk. 1, litra b)) og så vidt muligt de programmer og institutioner, som tredjelandsstatsborgere har adgang til, da der jo findes mange meget forskellige institutioner og programmer. Medlemsstaterne skal ikke nødvendigvis selv udsende disse oplysninger, men kan f.eks. overlade det til uddannelsesinstitutionerne; de skal dog specielt kontrollere, at oplysningerne er tilgængelige via Internettet.

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 24

Der medtages en standardbestemmelse om forbud mod forskelsbehandling. Ordlyden er inspireret af artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne bestemmelse berører ikke de forpligtelser, der følger af andre folkeretlige instrumenter, såsom den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Artikel 25

Artikel 25 er en standardbestemmelse i fællesskabsretten, som overlader det til medlemsstaterne at fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er fastsat i medfør af direktivet, idet det blot kræves, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 26

Kommissionen skal aflægge rapport til Rådet og Parlamentet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne, bl.a. med henblik på at finde frem til de ændringer eller supplerende bestemmelser, der er behov for. Den første rapport skal fremlægges tre år efter udløbet af den gennemførelsesfrist, der er fastsat i artikel 27, og derefter skal der aflægges rapport med en hyppighed, der skal fastsættes senere.

Artikel 27

I artikel 27 fastsættes det, hvornår medlemsstaterne skal have gennemført dette direktiv i deres interne lovgivning, nemlig senest den 31. december 2004. Medlemsstaterne skal straks underrette Kommissionen om de ændringer i deres lovgivning og administrative bestemmelser, som de vedtager til det formål, og de skal i disse ændringer indsætte en henvisning til dette direktiv.

Artikel 28

I artikel 28 fastsættes ikrafttrædelsesdatoen for direktivet på grundlag af datoen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Artikel 29

I artikel 29 præciseres det, at direktivet er rettet til medlemsstaterne. Dette gælder dog ikke Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Det Forenede Kongerige og Irland, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, medmindre de to sidstnævnte stater træffer anden beslutning i overensstemmelse med ovennævnte protokols bestemmelser.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 3), litra a), og nr. 4),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) I henhold til traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 3), litra a), skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken på områderne betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser.
- (3) På sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 erkendte Det Europæiske Råd, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold, og med henblik herpå anmodede det om, at Rådet træffer hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen.
- (4) Et af Det Europæiske Fællesskabs mål med hensyn til uddannelse og eksterne forbindelser er at sikre Europa under ét en stilling som et af verdens førende ekspertcentre for uddannelse og i højere grad at udveksle viden med resten af verden, hvilket medvirker til at udbrede værdier såsom menneskerettigheder, demokrati og retstatsprincippet, som Fællesskabet bygger på. Et nøgleelement i denne strategi er at fremme tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold i samt mobilitet inden for Det Europæiske Fællesskab. Dette indebærer bl.a. en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes nationale lovgivninger vedrørende betingelserne for indrejse og ophold.
- (5) Migrationer med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste, som i princippet er midlertidige, og som er uafhængige af situationen på arbejdsmarkedet, er berigende for både de personer, der nyder godt af dem, og for deres hjemland og værtslandet, og de bidrager generelt til en bedre forståelse kulturene imellem.

- (6) De nye fællesskabsregler er baseret på definitioner af begreberne studerende, praktikant, uddannelsesinstitution, lærested og volontørtjeneste, som allerede er blevet brugt på europæisk plan, navnlig i de forskellige fællesskabsprogrammer (Leonardo da Vinci, Socrates, Europæisk volontørtjeneste for unge mv.), der sigter mod at fremme de pågældende personers mobilitet.
- (7) Mobiliteten for studerende fra tredjelande, der studerer i flere forskellige medlemsstater, skal lettes, og det skal gøres lettere for tredjelandstatsborgere, der deltager i fællesskabsprogrammer, som sigter mod at fremme mobiliteten inden for eller mod Det Europæiske Fællesskab med hensyn til uddannelse, faglig uddannelse eller volontørtjeneste, at få opholdstilladelse.
- (8) For at tage hensyn til udgifterne til studierne og til, at flere og flere studerende er nødt til at arbejde under studierne for at kunne finansiere dem, bør reglerne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier omfatte en begrænset adgang til arbejdsmarkedet.
- (9) Det skal være muligt at fremskynde procedurerne for indrejse og ophold med henblik på studier, specielt når der er tale om mobilitet som led i partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner i Fællesskabet og uddannelsesinstitutioner i tredjelande eller som led i elevudvekslingsprogrammer, der administreres af organisationer, som er godkendt til det formål af medlemsstaterne.
- (10) Der skal gøres en indsats for at skabe større gennemsigthed for at sikre, at tredjelandstatsborgere har adgang til oplysninger om de institutioner og programmer for uddannelse og faglig uddannelse, som de kan få adgang til i Det Europæiske Fællesskab.
- (11) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (12) Målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af en harmoniseret fællesskabsretlig ramme for betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område for en periode på over tre måneder med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste, samt for procedurerne for medlemsstaternes udstedelse af opholdstilladelser, som gør det muligt for de pågældende at indrejse og opholde sig i medlemsstaterne med henblik herpå, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og disse mål kan derfor på grund af handlingens dimensioner eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, omfatter dette direktiv kun, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (13) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af dette direktiv. Direktivet er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge:

- a) betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område for en periode på over tre måneder med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste
- b) reglerne for procedurerne for medlemsstaternes udstedelse af opholdstilladelser, der gør det muligt for tredjelandstatsborgere at indrejse og opholde sig i medlemsstaterne med henblik på disse formål.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, herunder statsløse personer
- b) »studerende«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område med henblik på at følge et studieprogram på en videregående uddannelsesinstitution eller en erhvervsuddannelsesinstitution
- c) »studieprogram«: en række kurser på fuld tid, der fører til erhvervsuddannelsen af et eksamensbevis, et certifikat eller et andet kvalifikationsbevis til og med doktorgradsniveau, eller et års forberedende studier forud for en videregående uddannelse
- d) »elev«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område med henblik på som led i et udvekslingsprogram, der iværksættes af en organisation, som er godkendt til det formål af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis, at følge undervisningen på en uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet
- e) »ulønnet praktikant«: en tredjelandstatsborger, der har fået tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område med henblik på at følge en ulønnet faglig uddannelse
- f) »faglig uddannelse«: et uddannelsesprogram på fuld tid, der sigter mod erhvervelse eller udvikling af erhvervskompetencer, og som følges på et offentligt eller privat lærested, der er godkendt eller finansieret af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis
- g) »institution«: en offentlig eller privat videregående uddannelsesinstitution, erhvervsuddannelsesinstitution eller uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet, som er godkendt eller finansieret af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis
- h) »volontørprogram«: et program med konkrete almennyttige og ulønnede aktiviteter, som iværksættes af en non-profit organisation med almennyttigt formål, der er godkendt til det formål af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, medmindre der gælder gunstigere bestemmelser i henhold til:

- a) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side
- b) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at vedtage eller bibeholde gunstigere bestemmelser for de personer, det finder anvendelse på.

3. Bestemmelserne i dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) tredjelandstatsborgere, der opholder sig i en medlemsstat som asylansøgere, eller som er omfattet af subsidiaire former for beskyttelse eller ordninger for midlertidig beskyttelse
- b) tredjelandstatsborgere, hvis udvisning er suspenderet på grund af sagens konkrete omstændigheder eller retlige spørgsmål
- c) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet

d) tredjelandstatsborgere, der i en medlemsstat har status som fastboende udlænding, jf. Rådets direktiv af [...] om [...], og som udøver deres ret til ophold i en anden medlemsstat med henblik på at studere eller følge en faglig uddannelse i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL II

BETINGELSER FOR INDREJSE OG OPHOLD

Artikel 4

Princip

1. Medlemsstaterne tillader kun tredjelandstatsborgere, der henhører under de kategorier, der er nævnt i artikel 6-10, at indrejse og opholde sig på deres område, hvis deres kompetente myndigheder har meddelt dem opholdstilladelse efter dette direktiv.

2. Der gives kun opholdstilladelse efter dette direktiv, hvis en gennemgang af ansøgningen viser, at ansøgeren opfylder de betingelser for udstedelse af opholdstilladelse, der er fastsat i artikel 5 og, alt efter omstændighederne, artikel 6, 7, 8, 9 eller 10.

Artikel 5

Generelle betingelser

1. Medlemsstaterne giver kun opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger efter dette direktiv, hvis han ud over de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 6, 7, 8, 9 eller 10, alt efter hvilken kategori han tilhører, opfylder følgende betingelser:

- a) Han skal forevise et gyldigt pas eller tilsvarende rejsedokumenter og, hvis han efter værtsmedlemsstatens interne lovgivning er mindreårig, forældrenes tilladelse til det planlagte ophold.
- b) Han skal have en sygeforsikring, som dækker alle risici i værtsmedlemsstaten.
- c) Han må ikke kunne betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, og han skal i givet fald fremlægge det dokument, som medlemsstat kræver som bevis herfor. Påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed må udelukkende være baseret på den pågældende tredjelandstatsborgers personlige adfærd.

d) Hvis medlemsstaten kræver det, skal han fremlægge bevis for, at han har betalt det gebyr, der kræves for behandling af ansøgningen om opholdstilladelse, jf. artikel 22.

2. Medlemsstaterne letter udstedelsen af opholdstilladelser og i givet fald de visa, som de måtte kræve, til de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 6-10, og som deltager i fællesskabsprogrammer, der fremmer mobiliteten mod eller inden for Den Europæiske Union.

Artikel 6

Særlige betingelser for studerende

1. Medlemsstaterne giver kun opholdstilladelse for studerende til en tredjelandstatsborger, hvis han ud over de generelle betingelser i artikel 5 opfylder følgende betingelser:

a) Han skal være optaget på en videregående uddannelsesinstitution eller erhvervsuddannelsesinstitution med henblik på at følge et studieprogram. Den studerende beviser, at han opfylder denne betingelse, ved bl.a. at fremlægge enten et brev, som definitivt bekræfter optagelsen, et indskrivningsbevis eller bevis på, at han er optaget med forbehold af, at der træffes afgørelse om, at hans udenlandske eksamensbevis er ækvivalent, eller at han består en adgangsprøve.

b) Han skal med alle midler bevise, at han under sit ophold vil kunne råde over tilstrækkelige midler til at dække sine underholds-, studie- og hjemrejseudgifter. Medlemsstaterne offentliggør det månedlige minimumsbeløb, som de kræver med hensyn til de midler, som en person, der studerer på deres område, i princippet skal råde over, uden at dette dog berører muligheden for at foretage en individuel vurdering af hvert enkelt tilfælde.

c) Hvis medlemsstaten kræver det, skal den pågældende have et tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der anvendes i det studieprogram, som han følger.

d) Hvis medlemsstaten kræver det, skal den pågældende fremlægge bevis for, at han har betalt det indskrivningsgebyr, som institutionen kræver.

2. Studerende, der automatisk er omfattet af en sygeforsikring, når de er indskrevet ved en institution, anses for at opfylde betingelsen i artikel 5, stk. 1, litra b).

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke kursussteder og kursusformer som giver en tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra b), og i givet fald litra d), mulighed for at ansøge om opholdstilladelse for studerende med henblik på at lære et sprog.

Artikel 7

De studerendes mobilitet

En tredjelandstatsborger, som har en opholdstilladelse for studerende, der er udstedt af en medlemsstat, og som enten ønsker at følge en del af det studieprogram, som han er i gang med, eller at supplere et afsluttet studieprogram med et andet studieprogram i en anden medlemsstat, gives med forbehold af artikel 11, stk. 2, litra c) og d), artikel 15, artikel 16 og artikel 20, stk. 2, senest 30 dage efter indgivelsen af ansøgningen en opholdstilladelse for studerende i denne medlemsstat

- a) hvis han opfylder betingelserne i artikel 5 og 6 med hensyn til den pågældende medlemsstat, og
- b) hvis han sammen med sin ansøgning om opholdstilladelse har fremsendt et dossier, som beskriver alle hans hidtidige studier, og som i givet fald godtgør, at det nye studieprogram, som han ønsker at følge, rent faktisk supplerer det, han allerede har afsluttet.

Den medlemsstat, hvor den studerende allerede har opholdstilladelse, fremsender på anmodning af den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet, oplysninger om den studerendes hidtidige studier ved de institutioner, som er beliggende på dens område.

Artikel 8

Særlige betingelser for elever, der deltager i et udvekslingsprogram

1. Medlemsstaterne giver kun opholdstilladelse for udvekslings elever til en tredjelandstatsborger, hvis han ud over de generelle betingelser i artikel 5 opfylder følgende betingelser:

- a) Han skal mindst have den minimumsalder og højst have den maksimumsalder, som den pågældende medlemsstat har fastsat.
- b) Han skal bevise, at han er optaget på en uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet.
- c) Han skal bevise, at han deltager i et elevudvekslingsprogram, der iværksættes af en organisation, som er godkendt til dette formål af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis.
- d) Han skal bevise, at elevudvekslingsorganisationen påtager sig det fulde ansvar for ham under hele hans ophold på den pågældende medlemsstats område, specielt hvad angår hans opholds-, studie-, sundheds- og hjemrejseudgifter.
- e) Han skal under hele opholdet bo hos en familie, som opfylder de betingelser, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, og som er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for det elevudvekslingsprogram, han deltager i.

2. Medlemsstaterne kan begrænse udstedelsen af opholdstilladelser for udvekslings elever til statsborgere fra tredjelande, der tilbyder medlemsstaternes egne statsborgere tilsvarende muligheder.

Artikel 9

Særlige betingelser for ulønnede praktikanter

Medlemsstaterne kan kun give opholdstilladelse for ulønnede praktikanter til en tredjelandstatsborger, hvis han ud over de generelle betingelser i artikel 5 opfylder følgende betingelser:

- a) Han skal have indgået en uddannelsesaftale, som i givet fald er godkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis, med henblik på et ulønnet praktikophold i en virksomhed i den private eller den offentlige sektor eller et offentligt eller privat lærested, som er godkendt eller finansieret af en medlemsstat i overensstemmelse med dens lovgivning eller administrative praksis.
- b) Han skal med alle midler bevise, at han under sit ophold vil kunne råde over tilstrækkelige midler til at dække sine underholds-, praktik- og hjemrejseudgifter. Medlemsstaterne offentliggør det månedlige minimumsbeløb, som de i princippet kræver af en person, der følger en ulønnet faglig uddannelse, uden at dette dog berører muligheden for at foretage en individuel vurdering af hvert enkelt tilfælde.
- c) Hvis medlemsstaten kræver det, skal han have en indføring i sproget, så han har de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at gennemføre praktikopholdet.

Artikel 10

Særlige betingelser for volontører

Medlemsstaterne kan kun give opholdstilladelse for volontører til en tredjelandstatsborger, hvis han ud over de generelle betingelser i artikel 5 opfylder følgende betingelser:

- a) Han skal mindst have den minimumsalder og højst have den maksimumsalder, som den pågældende medlemsstat har fastsat.
- b) Han skal fremlægge en aftale, som er indgået med den organisation, der i den pågældende medlemsstat har ansvaret for det volontørprogram, han deltager i, og som omfatter en beskrivelse af hans opgaver, den vejledning han vil få under udførelsen af sine opgaver, hans arbejdstider, de midler, der er til rådighed til dækning af hans rejse, kost, logi, transport og lomme penge under hele opholdet samt i givet fald af den uddannelse, han skal følge for at sikre, at hans opgaver kan udføres korrekt.

- c) Han skal bevise, at den organisation, der har ansvaret for det volontørprogram, han deltager i, har tegnet en ansvarsforsikring for hans aktiviteter og påtager sig det fulde ansvar for ham under hele hans ophold på den pågældende medlemsstats område, specielt hvad angår opholds-, sundheds- og hjemrejseudgifter.

- d) Han skal have en indføring i værtsmedlemsstatens sprog, historie og politiske og sociale strukturer.

KAPITEL III

OPHOLDSTILLADELSER

Artikel 11

Opholdstilladelse for studerende

1. Medmindre den studerende får tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat med forbehold af, at der træffes afgørelse om, at hans udenlandske eksamensbevis er ækvivalent, eller med forbehold af, at han består en adgangsprøve, udstedes der en opholdstilladelse for studerende med en gyldighedsperiode på mindst et år, som forlænges med et år ad gangen, hvis indehaveren af opholdstilladelsen fortsat opfylder betingelserne i artikel 5 og 6. Hvis studieprogrammets varighed er på under et år, dækker opholdstilladelsen studieperioden.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15 og 16 kan en opholdstilladelse for studerende nægtes forlænget eller inddrages, hvis indehaveren:

- a) har fået opholdstilladelse på betingelse af, at han består en adgangsprøve ved den institution, hvor han ønsker at studere, og han ikke fremlægger et indskrivningsbevis;
- b) har fået opholdstilladelse på betingelse af, at der træffes afgørelse om, at hans udenlandske eksamensbevis er ækvivalent, og han ikke opnår en sådan afgørelse;
- c) ikke overholder de begrænsninger, der er fastsat for hans ret til at arbejde, jf. artikel 18;
- d) ikke gør tilstrækkelige fremskridt med sine studier. Medlemsstaten kan kun nægte at forlænge en opholdstilladelse af denne grund på grundlag af en beslutning med særlig henvisning til en udtalelse om den studerendes fremskridt, som på forhånd er indhentet fra uddannelsesinstitutionen, medmindre institutionen ikke har besvaret anmodningen om en udtalelse inden for en rimelig frist.

Artikel 12

Opholdstilladelse for udvekslings elever

En opholdstilladelse for udvekslings elever udstedes kun for en periode på højst et år uden mulighed for forlængelse.

Artikel 13

Opholdstilladelse for ulønnede praktikanter

1. Gyldighedsperioden for en opholdstilladelse for ulønnede praktikanter dækker praktikperiodens varighed, men kan i princippet ikke overstige et år. I særlige tilfælde kan gyldighedsperioden forlænges én gang for en periode svarende til den tid, der er nødvendig for erhvervelsen af en faglig kvalifikation, forudsat at indehaveren stadig opfylder betingelserne i artikel 5 og 9.

2. En opholdstilladelse for ulønnede praktikanter kan inddrages, hvis indehaveren ikke overholder de begrænsninger, der er fastsat for hans ret til at arbejde, jf. artikel 18.

Artikel 14

Opholdstilladelse for volontører

En opholdstilladelse for volontører udstedes kun for en periode på højst et år uden mulighed for forlængelse.

Artikel 15

Inddragelse

1. Medlemsstaterne kan inddrage opholdstilladelser eller visa, der er udstedt efter dette direktiv, hvis det viser sig, at indehaveren ikke opfyldte eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold i artikel 5 og, alt efter hvilken kategori han tilhører, artikel 6-10.

2. Medlemsstaterne kan inddrage opholdstilladelser eller visa af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed må udelukkende være baseret på den pågældende tredjelandstatsborgers personlige adfærd. At der opstår sygdom eller invaliditet, efter at opholdstilladelsen er udstedt, er ikke i sig selv begrundelse nok til, at den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kan nægte at forny opholdstilladelsen eller inddrage den eller kan udsende vedkommende fra medlemsstatens område.

Artikel 16

Svig

De kompetente myndigheder inddrager en opholdstilladelse, der er udstedt efter dette direktiv, når den er opnået ved svig.

KAPITEL IV

TREDJELANDSSTATSBORGERES RETTIGHEDER

Artikel 17

Rettigheder, som gælder for alle de kategorier af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af dette direktiv

Indehaveren af en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt efter dette direktiv, har ret til at indrejse og opholde sig i den medlemsstat, som har udstedt opholdstilladelsen; hvis medlemsstaterne kun udsteder opholdstilladelser på deres område og kræver visum ved første indrejse på deres område, letter de udstedelsen af de krævede visa til de pågældende tredjelandstatsborgere.

Artikel 18

Studerendes og ulønnede praktikanter arbejde

Studerende kan under overholdelse af reglerne for det pågældende erhverv arbejde som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende uden for den tid, der er afsat til studieprogrammet. Hver medlemsstat fastsætter det maksimale tilladte antal arbejdstimer mellem 10 og 20 timer pr. uge. Denne begrænsning gælder ikke i ferierne.

Medlemsstaterne kan undlade at indrømme denne rettighed i det første år af opholdet og kan inddrage den, hvis den studerende ikke gør tilstrækkelige fremskridt med sine studier.

Medlemsstaterne kan tillade ulønnede praktikanter at arbejde inden for de samme grænser, som gælder for studerende, idet ulønnede praktikanter dog ikke direkte eller indirekte må arbejde i den virksomhed, som de har indgået en uddannelsesaftale med, jf. artikel 9, litra a).

Medlemsstaterne kan kræve, at studerende og ulønnede praktikanter, eventuelt på forhånd, anmelder beskæftigelsen som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende til den myndighed, som medlemsstaterne udpeger. Deres arbejdsgivere kan også pålægges pligt til, eventuelt på forhånd, at anmelde beskæftigelsen.

KAPITEL V

PROCEDURE OG GENNEMSIGTIGHED

Artikel 19

Indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse

Ansøgning om opholdstilladelse indgives via den af medlemsstatens repræsentationer, der har kompetence for det land, hvor ansøgeren har lovligt ophold, eller direkte på den pågældende medlemsstats område, hvis ansøgeren har fået tilladelse til at

opholde sig der i en periode på over tre måneder. Som en undtagelse herfra kan en medlemsstat behandle en ansøgning, der ikke er indgivet i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 20

Proceduregarantier

1. Uden at dette i øvrigt berører artikel 7, skal afgørelser om ansøgninger om opholdstilladelse eller forlængelse af en opholdstilladelse træffes og meddeles ansøgeren senest 90 dage efter indgivelsen af hans ansøgning.

2. Hvis de oplysninger, der fremlægges til støtte for ansøgningen, er utilstrækkelige, meddeler de kompetente myndigheder ansøgeren, hvilke yderligere oplysninger der kræves. Den frist, der er nævnt i stk. 1, suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de nødvendige oplysninger.

3. En tredjelandstatsborger har ret til at indbringe en afgørelse om nægtelse af opholdstilladelse eller visum eller om ændring, nægtelse af forlængelse eller inddragelse af en opholdstilladelse eller et visum for retten i den pågældende medlemsstat. Afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der hviler på objektive og verificerbare kriterier, og indeholde oplysninger om klageadgang og klagefrister.

Artikel 21

Hurtig procedure for udstedelse af opholdstilladelser for studerende og udvekslingselever

Der kan indgås en aftale om indførelse af en hurtig procedure, i hvilken der udstedes opholdstilladelse eller visum i den pågældende tredjelandstatsborgers navn, mellem den myndighed i en medlemsstat, der er kompetent med hensyn til indrejse og ophold for studerende eller elever fra tredjelande, og en videregående uddannelsesinstitution, en erhvervsuddannelsesinstitution eller en elevudvekslingsorganisation, som den pågældende medlemsstat har godkendt til dette formål i overensstemmelse med sin lovgivning eller administrative praksis.

Aftalen skal specielt fastsætte følgende:

- a) nærmere bestemmelser om, hvordan institutionen eller elevudvekslingsorganisationen på medlemsstatens vegne kontrollerer overholdelsen af betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstatens område, uden at dette berører de beføjelser, som medlemsstaten tillægges i henhold til dette direktiv;
- b) nærmere bestemmelser om, hvordan institutionen eller elevudvekslingsorganisationen indgiver ansøgninger om opholdstilladelser, og nærmere bestemmelser om, hvordan den kompetente myndighed udsteder opholdstilladelser eller visa i denne procedure;

- c) den kortere frist end den, der er anført i artikel 20, stk. 1, inden for hvilken der skal udstedes opholdstilladelser eller visa. Fristen løber fra den dato, hvor institutionen eller elevudvekslingsorganisationen indgiver ansøgningen;
- d) muligheden for at opsige aftalen, hvis det viser sig, at tredjelandsstatsborgere, der har fået opholdstilladelse i denne procedure, ikke længere opfylder betingelserne for ophold; samt
- e) når der er tale om en aftale, som er indgået med en elevudvekslingsorganisation, de betingelser, herunder særlig de finansielle betingelser, som organisationen skal opfylde i denne procedure, og nærmere bestemmelser om det ansvar, som den påtager sig for eleven under hele hans ophold på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 22

Gebyr

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgerne betaler gebyr for behandling af ansøgninger om opholdstilladelse i overensstemmelse med dette direktiv. Gebyret må ikke overstige de faktiske administrationsomkostninger.

Artikel 23

Gennemsigthed

Hver medlemsstat sørger for, at en række oplysninger, der skal være så fuldstændige som muligt og ajourføres regelmæssigt, stilles til rådighed for offentligheden, bl.a. via Internettet, om de institutioner, der er omhandlet i artikel 2, litra g), de studieforløb, som tredjelandsstatsborgere kan optages på, og betingelserne og procedurerne for indrejse og ophold på medlemsstatens område med henblik studier.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Forbud mod diskrimination

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, som er indført til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af disse. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest på den dato, der er fastsat i artikel 27, og de underretter den øjeblikkeligt om enhver efterfølgende ændring af disse bestemmelser.

Artikel 26

Rapport

Kommissionen aflægger med jævne mellemrum og første gang senest tre år efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 27, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Artikel 27

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 28

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 29

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om produktion og udvikling af fællesskabsstatistikker om videnskab og teknologi ⁽¹⁾

(2003/C 45 E/03)

KOM(2002) 554 endelig udg. — 2001/0197(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 7. oktober 2002)

1. Baggrund

For at kunne opstille og vurdere videnskabs- og teknologipolitikker i de mere og mere videnbaserede økonomier er det nødvendigt at have pålidelige og relevante statistiske indikatorer til rådighed. De eksisterende statistiske indikatorer er nyttige, men de har deres begrænsning med hensyn til at måle resultaterne af V&T-aktiviteter, vidensspredningen og mere generelt innovationssystemernes funktion. Der er derfor behov for at udvikle en ny generation af statistiske variabler til at overvåge disse aspekter.

I denne forbindelse forelagde Kommissionen den 27. august 2001 et forslag til beslutning (forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om produktion og udvikling af fællesskabsstatistikker om videnskab og teknologi — KOM(2001) 490 endelig udg. — 2001/0197 (COD)).

Europa-Parlamentet vedtog beslutning herom den 2. juli 2002 (dok. P5-TAPROV (2002)0338)) og foreslog fire ændringer. Kommissionen accepterede tre af de foreslåede ændringer.

2. Gennemgang af ændringerne

- 2.1. Kommissionen accepterer det første ændringsforslag, hvori betydningen af hensyntagen til den regionale dimension understreges, således at statistikkerne så vidt muligt opstilles efter NUTS-nomenklaturen.
- 2.2. Kommissionen accepterer det andet ændringsforslag, hvori betydningen af samarbejdet med OECD og de andre internationale organisationer understreges.
- 2.3. Kommissionen accepterer det fjerde ændringsforslag, hvori der efterlyses hyppigere rapporter.
- 2.4. Af juridiske grunde kan Kommissionen til gengæld ikke uden videre acceptere det tredje ændringsforslag om tættere samarbejde og øget samråd med Helsinki-gruppen. Dog understreger og anerkender Kommissionen betydningen af Helsinki-gruppens statistiske arbejde og lover at fortsætte det frugtbare samarbejde med denne gruppe. Kommissionen vil gentage dette løfte i en erklæring, som den vil tage initiativ til at få indføjet i Rådets mødeprotokol ved beslutningens vedtagelse.

3. Konklusion

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 238.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

(2003/C 45 E/04)

KOM(2002) 553 endelig udg. — 2002/0241(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 10. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Rådet bemyndigede den 30. marts 1999 Kommissionen til at indlede forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet under Europaftalerne mellem EF og de associerede central- og østeuropæiske lande.
2. Forhandlingerne med Rumænien, der er blevet gennemført inden for tiltrædelsesprocessens generelle rammer, var baseret på artikel 21, stk. 5, i Europaftalen. Ifølge denne artikel skal EF og Rumænien for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser under hensyntagen til omfanget af deres indbyrdes samhandel med landbrugsprodukter, disse produkters særlige følsomhed, reglerne i EF's fælles landbrugspolitik og landbrugets betydning for Rumæniens økonomi.
3. I henhold til Rådets mandat skal forhandlingerne sikre en rimelig ligevægt, både mellem eksport og import og mellem EF's og dets medlemsstaters interesser på den ene side og de associerede landes på den anden side. Der blev på dette grundlag indledt og afsluttet to runder forhandlinger mellem parterne den 26. maj 2000 og den 18. juni 2002.
4. Resultaterne af forhandlingerne mellem Kommissionen og Rumænien om yderligere indrømmelser på landbrugsområdet indebærer en øjeblikkelig, fuldstændig og gensidig liberalisering af handelen med visse landbrugsprodukter. Der blev også opnået enighed om at åbne nye toldkontingenter i visse sektorer og om at øge allerede eksisterende kontingenter.
5. Denne protokol om yderligere fælles indrømmelser på landbrugsområdet skal udgøre en ny tillægsprotokol til Europaftalen omfattende alle (dvs. både eksisterende og nye) indrømmelser på landbrugsområdet, der er opnået enighed om mellem EF og Rumænien.
6. Begge parter har gennemført resultaterne af den første runde af forhandlinger på et selvstændigt og midlertidigt grundlag fra 1. juli 2000. For EF's vedkommende blev de nye indrømmelser implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 2435/2000 af 17. oktober 2000 ⁽¹⁾. Denne protokol erstatter disse selvstændige overgangsforanstaltninger fra datoen for dens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 17.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem EF og dets medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side ⁽¹⁾ fastsætter visse gensidige handelsindrømmelser for visse landbrugsprodukter.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.1994, s. 2.

(2) Ifølge artikel 21, stk. 5, i Europaftalen skal EF og Rumænien for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser.

(3) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Rumænien blev fastsat i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceordninger, godkendt ved Rådets afgørelse 98/626/EF ⁽¹⁾.

(4) Der blev også gennemført forbedringer af præferenceordningerne som følge af forhandlingerne om liberalisering af handelen på landbrugsområdet, der blev afsluttet i 2000. For EF's vedkommende blev disse implementeret fra 1. juli 2000 ved Rådets forordning (EF) nr. 2435/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Rumænien ⁽²⁾. Denne anden tilpasning af præferenceordningerne er endnu ikke blevet inkorporeret i Europaftalen i form af en tillægsprotokol.

(5) Den 18. juni 2002 afsluttedes forhandlingerne om yderligere forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Rumænien.

(6) Den nye tillægsprotokol til Europaftalen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side (i det følgende benævnt »protokollen«) bør godkendes med henblik på at konsolidere alle indrømmelserne i landbrugsaftalen mellem de to parter, herunder resultaterne af de forhandlinger, der blev afsluttet i 2000 og 2002.

(7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkon-

tingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Visse toldkontingenter under denne afgørelse bør derfor forvaltes i overensstemmelse med disse regler.

(8) Yderligere nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages efter forvaltningsproceduren i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(9) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 2435/2000 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Vedlagte protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet godkendes på EF's vegne.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne protokollen på EF's vegne med bindende virkning for EF.

2. Formanden for Rådet meddeler på EF's vegne notifikation af godkendelsen som fastsat i protokollens artikel 3.

Artikel 3

1. Når denne afgørelse træder i kraft, erstatter ordningerne i bilagene til den protokol, der er vedlagt denne afgørelse, ordningerne i bilag XI til XII, jf. artikel 21, stk. 2, og artikel 21, stk. 4, som ændret, til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne protokol efter proceduren i artikel 5, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 301 af 11.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 4

1. Løbenumrene for toldkontingenterne i bilaget til denne afgørelse kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 5, stk. 2. Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen efter artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. Varemængder, der er omfattet af toldkontingenter, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002 i medfør af indrømmelserne i bilag A(b) til forordning (EF) nr. 2435/2000 modregnes fuldt ud mængderne i fjerde kolonne i bilag A(b), til vedlagte protokol, bortset fra mængder, for hvilke der udstedtes importlicenser før 1. juli 2002.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af den komité for korn, der er omhandlet i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽¹⁾,

eller eventuelt af den komité, der er nedsat efter de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 6

Forordning (EF) nr. 2435/2000 ophæves ved protokollens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

BILAG

Løbenumre for EU-toldkontingenter for produkter med oprindelse i Rumænien (jf. artikel 4)

Kontingentløbe- nummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, af vægt 80 kg og derunder
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau
09.4753	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset
09.4756	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset
09.4765	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg til konsum, fersk eller kølet Nyretap og mellemgulv af hornkvæg til konsum, frosset Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget Nyretap og mellemgulv af hornkvæg
09.5855	0207	Kød og spiseligt slagteaffald af fjerkræ henhørende under pos. 0105
09.4758	0406	Ost og ostemasse
09.6101	0702 00 00	Tomater
09.6103	0703 10 19	Spiseløg, bortset fra sætteløg
09.6105	ex 0704 10 00 0704 90 10 0704 90 90	Blomkål og broccoli (bortset fra arten Brassica oleracea var. italica), fra 15. april til 30. November Hvidkål og rødkål Andre varer
09.6107	ex 0707 00 05	Agurker, fra 1. november til 15. maj
09.5611	ex 0707 00 05	Agurker, fra 16. maj til 31. Oktober
09.6109	0708 20 00	Bønner
09.6111	0709 60 10	Sød peber
09.6113	0710 21 00 0710 22 00 0710 29 00	Ærter, frosne Bønner, frosne Andre bælgfrugter, frosne
09.4726	0711 51 00 2003 10 20 2003 10 30	Svampe af slægten Agaricus
09.6119	0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Æbler, ikke til fremstilling af cider
09.6121	0809 10 00	Abrikoser
09.6123	0809 40 05	Blommer
09.6125	0810 10 00	Jordbær

Kontingentløbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.6131	0813 10 00	Abrikoser, tørrede
	0813 20 00	Blommer, tørrede
	0813 30 00	Æbler, tørrede
09.4766	1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug
09.5871	1005 10 90	Majs, til udsæd, undtagen hybridmajs
09.4767	1005 90 00	Majs, undtagen majs til udsæd
09.5872	1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug
	1103 11	Gryn og groft mel af hvede
	1103 20 60	Hvedepellets
09.5873	1107	Malt
09.6133	1209 29 80	Andre frø, frugter og sporer
	1209 99 91	
	1209 99 99	
09.6137	1512 11 91	Solsikkeolie
	1512 19 91	
09.4751	1601 00 91	Pølser, ikke af lever
	1601 00 99	
09.6139	1602 31	Kød af fjerkræ, tilberedt eller konserveret
	1602 32	
	1602 39	
09.4752	1602 41 10	Kød af tamsvin, konserveret
	1602 42 10	
	1602 49 11	
	1602 49 13	
	1602 49 15	
	1602 49 19	
	1602 49 30	
	1602 49 50	
09.4768	1602 50	Kød eller slagteaffald af hornkvæg, tilberedt eller konserveret
09.6141	2001 10 00	Agurker og asier, konserverede
	2001 90 60	Andre konserverede frugter og grøntsager
	2001 90 70	
	2001 90 75	
	2001 90 85	
	2001 90 93	
	2001 90 96	
09.6143	2002 90 31	Tomater, konserverede
	2002 90 39	
	2002 90 91	
	2002 90 99	
09.5545	2003 10 20	Svampe af slægten Agaricus
	2003 10 30	
09.6145	2005 40 00	Ærter
09.5723	2007 10 99	Andre homogeniserede tilberedninger
	2007 99 10	Blommemos og -puré
	2007 99 98	Andre tilberedninger
09.6149	2401 10 60	Tobak
	2401 10 70	
	2401 20 60	
	2401 20 70	

PROTOKOL

om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »EF«,
på den ene side, og
RUMÆNIEN
på den anden side,
ER

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side (i det følgende benævnt »Europaftalen«) blev undertegnet i Bruxelles den 1. februar 1993 og trådte i kraft den 1. februar 1995⁽¹⁾.
- (2) Ifølge artikel 21, stk. 5, i Europaftalen skal EF og Rumænien for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser på landbrugsområdet. På dette grundlag blev der indledt og afsluttet forhandlinger mellem parterne.
- (3) Første gang, der blev gennemført forbedringer af præferenceordningen på landbrugsområdet i Europaftalen, var i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen⁽²⁾ for at tage hensyn til den seneste udvidelse af EF og resultaterne af GATT-forhandlingerne under Uruguay-runden.
- (4) Yderlige to runder forhandlinger om forbedring af indrømmelserne på landbrugsområdet blev afsluttet henholdsvis den 26. maj 2000 og den 18. juni 2002.
- (5) Rådet besluttede på den ene side ved forordning (EF) nr. 2435/2000⁽³⁾ på et midlertidigt grundlag at anvende EF's indrømmelser fra forhandlingerne i år 2000 fra 1. juli 2000, og Rumænien iværksatte på den anden side, ligeledes fra 1. juli 2000, lovgivning omhandlende de tilsvarende rumænske indrømmelser (nøddekret nr. 124/30 af 30. juli 2000)⁽⁴⁾.
- (6) Ovennævnte indrømmelser vil blive suppleret og erstattet på ikrafttrædelsesdatoen for denne protokol med de deri fastsatte indrømmelser —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den ordning, der gælder for import til EF af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Rumænien som fastsat i bilag A(a)

og A(b), og ordningen for import til Rumænien for visse landbrugsprodukter med oprindelse i EF som fastsat i bilag B(a) og B(b) til denne protokol erstatter ordningen i bilag XI og XII, jf. artikel 21, stk. 2, og artikel 21, stk. 4, som ændret, i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden.

Artikel 2

Bilagene til denne protokol udgør en integrerende del af denne. Denne protokol udgør en integrerende del af Europaftalen.

Artikel 3

Denne protokol godkendes af EF og Rumænien i overensstemmelse med deres respektive procedurer. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af protokollen.

De kontraherende parter underretter hinanden om gennemførelsen af de tilsvarende procedurer i henhold til stk. 1.

Artikel 4

Denne protokol træder i kraft den 1. januar 2003, såfremt de procedurer, der er omhandlet i artikel 3, er afsluttet. Afsluttes procedurerne ikke rettidigt, træder den i kraft på den første dag i den første måned efter, at de kontraherende parter har givet hinanden meddelelse om afslutningen af procedurerne.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og rumænsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

For Det Europæiske Fællesskab

For Rumænien

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 301 af 11.11.1998, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ MO I, 306 af 4.7.2000.

BILAG A(a)

EF-importtolden ophæves for følgende produkter med oprindelse i Rumænien — KN-koder ⁽¹⁾

0101	0709 52 00	0901 12 00	1513	2008 30 31
0104 10 30	0709 59 10	0901 21 00	1515 21	2008 30 39
0104 10 80	0709 59 30	0901 22 00	1515 30 90	2008 30 51
0104 20	0709 60 99	0901 90 90	1515 50	2008 30 55
0106 19 10	0709 90 20	0902 10 00	1515 90 29	2008 30 59
0106 39 10	0709 90 31	0904 12 00	1515 90 39	2008 30 71
0204	0709 90 40	0904 20 10	1515 90 40	2008 30 75
0205	0709 90 50	0904 20 90	1515 90 51	2008 30 79
0206 80 91	0710 80 61	0905 00 00	1515 90 59	2008 30 90
0206 90 91	0710 80 69	0907 00 00	1515 90 60	2008 92 72
0208 10 11	0710 80 85	0910 20 90	1515 90 91	2008 99 11
0208 10 19	0711 20	0910 40 13	1515 90 99	2008 99 19
0208 20 00	0711 30 00	0910 40 19	1516 10	2008 99 25
0208 30 00	0711 90 10	0910 40 90	1518 00 31	2008 99 26
0208 40	0712 31 00	0910 91 90	1518 00 39	2008 99 46
0208 50 00	0712 32 00	0910 99 99	1522 00 91	2008 99 47
0208 90 10	0712 33 00	1006 10 10	1602 41 90	2008 99 49
0208 90 55	0712 39 00	1007 00 10	1602 42 90	2008 99 61
0208 90 60	0713 50 00	1008 10 00 ⁽²⁾	1602 49 90	2008 99 62
0208 90 95	0714 20	1008 20 00 ⁽²⁾	1602 90 31	2009 21 00
0210 91 00	0714 90 90	1008 90 ⁽²⁾	1602 90 41	2009 29 19
0210 92 00	0802 12 90	1102 90 90 ⁽²⁾	1602 90 72	2009 29 99
0210 93 00	0802 21 00	1103 19 90 ⁽²⁾	1602 90 74	2009 31 19
0210 99 10	0802 22 00	1103 20 90 ⁽²⁾	1602 90 76	2009 31 51
0210 99 21	0802 31 00	1106 10 00	1602 90 78	2009 31 59
0210 99 29	0802 32 00	1106 30	1602 90 98	2009 31 91
0210 99 31	0802 40 00	1108 20 00	1603 00 10	2009 31 99
0210 99 39	0802 50 00	1208 10 00	1703	2009 39 19
0210 99 59	0802 90 50	1209 10 00	2001 90 20	2009 39 39
0210 99 60	0802 90 60	1209 21 00	2001 90 65	2009 39 55
0407 00 90	0802 90 85	1209 23 80	2001 90 91	2009 39 59
0409 00 00	0808 10 10	1209 29 50	2003 20 00	2009 39 95
0410 00 00	0809 40 90	1209 29 60	2003 90 00	2009 39 99
0601	0810 20 90	1209 30 00	2004 90 30	2009 41 91
0602 30 00	0810 30 90	1209 91	2005 60 00	2009 41 99
0602 90 10	0810 40 30	1211 90 30	2005 90 10	2009 49 19
0602 90 30	0810 40 50	1212 10 10	2005 90 50	2009 49 93
0602 90 41	0810 40 90	1212 10 99	2005 90 75	2009 49 99
0602 90 45	0810 50 00	1214 90 10	2006 00 91	2009 71
0602 90 49	0810 60 00	1302 19 05	2006 00 99	2009 79 19
0602 90 51	0810 90 95	1502 00 90	2008 19 11	2009 79 30
0602 90 59	0811 90 70	1503 00 19	2008 19 13	2009 79 93
0604 10 90	0811 90 85	1503 00 90	2008 19 51	2009 79 99
0604 91 21	0812 10 00	1504 10 10	2008 19 59	2302 50 00
0604 91 29	0812 90 20	1504 10 99	2008 19 93	2306 90 19
0604 91 41	0812 90 30	1504 20 10	2008 20 19	2308 00 90
0604 91 49	0812 90 40	1504 30 10	2008 20 39	2309 90 10
0604 91 90	0812 90 50	1509 10 10	2008 20 51	2309 90 31
0604 99 90	0812 90 60	1509 90 00	2008 20 59	2309 90 41
0701 10 00	0812 90 99	1510 00	2008 20 71	2309 90 51
0704 20 00	0813 40 95	1511 10 90	2008 20 79	2309 90 91
0706 90 30	0813 50 31	1511 90	2008 20 91	
0707 00 90	0813 50 99	1512 21	2008 20 99	
0709 20 00	0814 00 00	1512 29	2008 30 11	

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

⁽²⁾ Importtolden for disse produkter ophæves, hvis de ikke er omfattet af eksportrestitutioner.

BILAG A(b)

Indførsel til EF af følgende produkter med oprindelse i Rumænien er omfattet af nedenstående indrømmelser

(MFN = told for mest begunstigede land)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0102 90 05	Hornkvæg, levende, af vægt 80 kg og derunder	10	178 000 stk.	178 000 stk.	0	⁽³⁾ ⁽⁹⁾
0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg	10	153 000 stk.	153 000 stk.	0	⁽³⁾ ⁽⁹⁾
ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjerggracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	7 000 stk.	0	⁽⁴⁾ ⁽⁹⁾
0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	fri	3 500	4 000	0	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset	20	15 625	15 625	0	⁽⁵⁾ ⁽⁹⁾
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, til konsum, fersk eller kølet	fri	50	100	0	⁽⁸⁾
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, til konsum, frosset					
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget					
0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg					
0207	Kød og spiseligt slagteaffald af fjerkræ henhørende under pos. 0105	fri	3 600	3 900	300	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
0406	Ost og ostemasse	fri	2 400	2 600	200	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
0603 90 00	Afskårne blomster, ikke friske	35	ubegrænset	ubegrænset		
0702 00 00	Tomater	20	9 750	9 750	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
0703 10 19	Spiseløg, bortset fra sætteløg	fri	170	170	0	⁽⁹⁾
0703 20	Hvidløg	9,6 % værditold	ubegrænset	ubegrænset		
ex 0704 10 00	Blomkål og broccoli (bortset fra arten Brassica oleracea var. italica), fra 15. april til 30. november	20	3 250	3 250	0	⁽⁹⁾
0704 90 10	Hvidkål og rødkål					
0704 90 90	Andre varer					
ex 0707 00 05	Agurker, fra 1. november til 15. maj	20	4 000	4 000	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
ex 0707 00 05	Agurker, fra 16. maj til 31. oktober	80	ubegrænset	ubegrænset		⁽⁷⁾
ex 0707 00 05	Agurker, fra 16. maj til 31. oktober	12 % værditold	330	330	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
0708 20 00	Bønner	fri	250	250	0	⁽⁹⁾

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
ex 0709 30 00	Auberginer, fra 1. januar til 31. marts	56	ubegrænset	ubegrænset		
ex 0709 90 90	Græskar, fra 1. januar til 31. marts	56				
ex 0709 90 90	Andre varer, undtagen persille, fra 1. januar til 31. marts	56				
0709 60 10	Sød peber	fri	3 000	3 000	0	⁽⁹⁾
0710 21 00	Ærter, frosne	20	250	250	0	⁽⁹⁾
0710 22 00	Bønner, frosne					
0710 29 00	Andre bælgfrugter, frosne					
0711 51 00 2003 10 20 2003 10 30	Svampe af slægten Agaricus	8,4 % værditold	500	500	0	⁽⁹⁾
0712 20 00	Tørrede løg	50	ubegrænset	ubegrænset		
ex 0712 90 90	Peberrod	fri				
ex 0806 10 10	Friske druer, til spisebrug, fra 1. januar til 14. juli (undtagen sorten Empereur, kun fra 1. til 31. januar)	fri	ubegrænset	ubegrænset		
ex 0807 11 00	Vandmeloner, fra 1. november til 30. april	59	ubegrænset	ubegrænset		
0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Æbler, ikke til fremstilling af cider	20	250	250	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
0809 10 00	Abrikoser	20	2 500	2 500	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
0809 20 05	Surkirsebær	73	ubegrænset	ubegrænset		⁽⁷⁾
0809 40 05	Blommer	20	4 250	4 250	0	⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾
0810 10 00	Jordbær	20	3 195	3 195	0	⁽⁶⁾ ⁽⁹⁾
0810 20 10	Hindbær	fri	ubegrænset	ubegrænset		⁽⁶⁾
0810 30 10	Solbær					
0810 30 30	Røde ribs					
0811 10 90	Jordbær	36	ubegrænset	ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 31	Hindbær	39				⁽⁶⁾
0811 20 39	Solbær	28				⁽⁶⁾
0811 20 59	Brombær og morbær	53				
0811 20 90	Andre bær	33				
0811 90 50	Blåbær	47				
ex 0811 90 95	Kvæder	56				
ex 0811 90 95	Hyben	fri				
ex 0811 90 95	Andre varer bortset fra kvæder og hyben	33				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) (²)	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0813 10 00	Abrikoser, tørrede	fri	1 250	1 250	0	(⁹)
0813 20 00	Blommer, tørrede					
0813 30 00	Æbler, tørrede					
0813 40 30	Pærer, tørrede	50	ubegrænset	ubegrænset		
1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug	fri	130 000	230 000	0	(⁸)
1005 10 90	Majs, til udsæd, undtagen hybridmajs	fri	500	1 000	0	(⁸)
1005 90 00	Majs, undtagen majs til udsæd	fri	74 500	149 000	0	(⁸)
1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	fri	1 500	3 000	0	(⁸)
1103 11	Gryn og groft mel af hvede					
1103 20 60	Hvedepellets					
1107	Malt	fri	5 000	10 000	0	(⁸)
1209 29 80 1209 99 91 1209 99 99	Andre frø, frugter og sporer	fri	625	625	0	(⁹)
1512 11 91 1512 19 91	Solsikkeolie	fri	4 750	4 750	0	(⁹)
1601 00 91 1601 00 99	Pølser, ikke af lever	20	1 125	1 125	0	(⁹)
1602 20 11 1602 20 19	Gåse- eller andelever	69 69	ubegrænset	ubegrænset		
ex 1602 50 39 ex 1602 50 80	Tunge af hornkvæg, tilberedt eller konserveret	65 65				
1602 31 1602 32 1602 39	Kød af fjerkræ, tilberedt eller konserveret	fri	900	975	75	(⁸) (⁹)
1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	Kød af tamsvin, konserveret	20	2 125	2 125	0	(⁹)
1602 50	Kød eller slagteaffald af hornkvæg, tilberedt eller konserveret	fri	250	500	0	(⁸)
2001 10 00	Agurker og asier, konserverede	20	250	250	0	(⁹)
2001 90 60 2001 90 70 2001 90 75 2001 90 85 2001 90 93 2001 90 96	Andre konserverede frugter og grøntsager					
2002 90 31 2002 90 39 2002 90 91 2002 90 99	Tomater, konserverede	20	700	700	0	(⁹)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
2003 10 20 2003 10 30	Svampe af slægten Agaricus	fri	250	250	0	⁽⁹⁾
2005 40 00	Ærter	20	250	250	0	⁽⁹⁾
2007 10 99	Andre homogeniserede tilberedninger	fri	2 400	2 600	200	⁽⁹⁾
2007 99 10	Blommemos og -puré					
2007 99 98	Andre tilberedninger					
ex 2007 91 90	Andre varer, bortset fra appelsinsyltetøj og -marmelade	70	ubegrænset	ubegrænset		
2007 99 31	Kirsebærsyltetøj	83				⁽⁷⁾
ex 2007 99 39	Tilberedninger af frugt, med indhold af sukker på > 30 vægtprocent, frugt under toldposition 0801, 0803, 0804 (bortset fra figner og ananas), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 90 og 0810 90	27				⁽⁷⁾
2008 60 61	Surkirsebær, tilsat sukker, i pakninger af nettovægt i kg og derunder	70	ubegrænset	ubegrænset		
2401 10 60 2401 10 70 2401 20 60 2401 20 70	Tobak	20	4 375	4 375	0	⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet KN ex koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽²⁾ Hvor der findes en MFN-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MFN-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Den Slovakiske Republik. Hvis det er sandsynligt, at den samlede indførsel til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt produktionsår, kan EF træffe forvaltningsforanstaltninger til beskyttelse af sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Den Slovakiske Republik.

⁽⁵⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁶⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved import, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁷⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁸⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af andre former for eksportsubsidier.

⁽⁹⁾ Varemængder, der er omfattet af dette eksisterende toldkontingent, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002 inden denne protokol træder i kraft, modregnes fuldt ud den mængde, der er angivet i fjerde kolonne.

Bilag til Bilag A(b)

Minimumspriser ved import af visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Rumænien:

KN-kode	Varebeskrivelse	Minimums- importpris (EUR/100 kg netto)
ex 0810 10 00	Jordbær, friske, til forarbejdning	51,4
ex 0810 20 10	Hindbær, friske, til forarbejdning	63,1
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	38,5
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	23,3
ex 0811 90 95	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	75,0
ex 0811 90 95	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	57,6
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	99,5
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	79,6
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	62,8
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	44,8

2. De minimumsimportpriser, der er fastsat i artikel 1, skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsimportprisen og værdien i toldangivelsen.
3. Hvis importprisen for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at den i nærmeste fremtid vil falde til under minimumsimportprisen, underretter Europa-Kommissionen de rumænske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
4. På anmodning af EF eller Rumænien undersøger Associeringsudvalget, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportprisernes niveau. Associeringsudvalget træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
5. For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter afholdes der et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem på den ene side Europa-Kommissionen og de berørte EF-producentorganisationer for de pågældende varer og på den anden side alle de associerede eksportlandes myndigheder og producent- og eksportorganisationer.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

BILAG B(a)

Den rumænske importtold ophæves for følgende produkter med oprindelse i EF — rumænske toldkoder ⁽¹⁾

0101	0602 90 20	0812 90 20	1302 19 98	2008 20 59
0102 10	0602 90 30	0812 90 30	1302 32 90	2008 20 71
0102 90 90	0602 90 41	0812 90 40	1302 39 00	2008 20 79
0103 10 00	0602 90 45	0812 90 50	1401	2008 20 91
0103 91 90	0602 90 49	0812 90 60	1402 00 00	2008 20 99
0103 92 90	0602 90 51	0812 90 70	1403 00 00	2008 30
0104	0602 90 59	0812 90 99	1404	2008 92 72
0106	0604	0813 40 50	1502	2008 99 11
0203 11 90	0704 20 00	0813 40 60	1503	2008 99 19
0203 12 90	0706 90 30	0813 40 70	1504	2008 99 25
0203 19 90	0709 20 00	0813 40 95	1509 10 10	2008 99 26
0203 21 90	0709 52 00	0813 50 12	1509 90 00	2008 99 41
0203 22 90	0709 59 10	0813 50 31	1510 00 10	2008 99 46
0203 29 90	0709 59 30	0813 50 99	1510 00 90	2008 99 47
0204	0709 60 91	0814 00 00	1512 21	2008 99 49
0205	0709 60 95	0901	1512 29	2008 99 51
0206 10 91 ⁽²⁾	0709 60 99	0904 20 10	1515 21	2008 99 61
0206 10 99 ⁽²⁾	0709 90 20	0904 20 30	1515 30	2008 99 62
0206 21 00 ⁽²⁾	0709 90 31	0909 10 00	1515 40 00	2009 21 00
0206 22 00 ⁽²⁾	0709 90 40	0909 40 00	1515 50	2009 29 19
0206 29 99 ⁽²⁾	0709 90 50	0909 50 00	1515 90	2009 29 99
0206 30 80	0710 80 10	0910 20	1516 10	2009 31 19
0206 41 80	0710 80 61	0910 40 11	1518 00 31	2009 31 51
0206 49 80	0710 80 69	0910 40 13	1518 00 39	2009 31 59
0206 80 91	0710 80 85	0910 40 19	1522 00 91	2009 31 91
0206 80 99	0711 20	1102 90 90 ⁽²⁾	1522 00 99	2009 39 19
0206 90 91	0711 30 00	1103 19 90 ⁽²⁾	1602 41 90	2009 39 39
0206 90 99	0711 90 10	1103 20 90 ⁽²⁾	1602 42 90	2009 39 55
0208	0712 31 00	1106 10 00	1602 49 90	2009 39 59
0210 91 00	0712 32 00	1106 30	1602 90 31	2009 39 95
0210 92 00	0712 33 00	1108 20 00	1602 90 41	2009 39 99
0210 93 00	0712 39 00	1202 10	1602 90 72	2009 41 91
0210 99 10	0713 20 00	1202 20 00	1602 90 74	2009 41 99
0210 99 21	0713 40 00	1207 30	1602 90 76	2009 49 19
0210 99 29	0713 50 00	1207 40	1602 90 78	2009 49 93
0210 99 31	0714 20	1207 50 90	1602 90 98	2009 49 99
0210 99 39	0714 90 90	1207 60	1603	2301
0210 99 59	0801	1207 91 10	1703	2302 50 00
0210 99 60	0802 11	1209 21 00	2001 90 10	2304 00 00
0407 00 90	0802 12	1209 22 10	2001 90 20	2305 00 00
0408 11 20	0802 21 00	1209 22 80	2001 90 65	2306 10 00
0408 19 20	0802 22 00	1209 23	2001 90 91	2306 20 00
0408 91 20	0802 40 00	1209 24 00	2003 20 00	2306 41 00
0408 99 20	0802 50 00	1209 25 10	2003 90 00	2306 50 00
0410 00 00	0802 90	1209 25 90	2004 90 30	2306 60 00
0501 00 00	0803	1209 26 00	2005 60 00	2306 70 00
0502 90 00	0804	1209 29 50	2005 90 10	2306 90
0503 00 00	0805	1209 30 00	2005 90 50	2307 00 11
0504 00 00	0806 20	1209 91	2005 90 75	2307 00 90
0505 10 10	0807 20 00	1209 99 10	2006 00 10	2308 00 11
0506	0808 10 10	1211 90	2006 00 91	2308 00 40
0507 10 00	0809 40 90	1212 10	2006 00 99	2308 00 90
0507 90 00	0810 40 10	1213 00 00	2008 11	2309 90 10
0508 00 00	0810 40 50	1214 10 00	2008 19 11	2309 90 20
0509 00 10	0810 40 90	1214 90	2008 19 13	2309 90 31
0510 00 00	0810 50 00	1301 10 00	2008 19 51	2309 90 41
0511 91	0810 60 00	1301 20 00	2008 19 59	2309 90 51
0511 99	0810 90	1301 90	2008 19 93	2309 90 91
0601	0811 90 70	1302 11 00	2008 20 19	
0602 30 00	0811 90 85	1302 14 00	2008 20 39	
0602 90 10	0812 10 00	1302 19 05	2008 20 51	

⁽¹⁾ Som fastsat i nøddekret nr. 171/2001, MO I nr. 848/29.12.2001.⁽²⁾ Importtolden for disse produkter ophæves, hvis de ikke er omfattet af eksportrestitutioner.

BILAG B(b)

Indførsel til Rumænien af følgende produkter med oprindelse i EF er omfattet af nedenstående indrømmelser

Kode i den rumænske toldtarif	Varebeskrivelse (*)	Gældende told (% af MFN)	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
ex 0102 90 41 ex 0102 90 49 0102 90 51 0102 90 59	Kvier (hundyr, der endnu aldrig har kælvnet), af vægt over 220 kg	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	fri	2 000	4 000	0	(¹)
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, til konsum, fersk eller kølet	fri	50	100	0	(¹)
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, til konsum, frosset					
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget					
0210 99 51	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg					
0207	Kød og spiseligt slagteaffald af fjerkræ henhørende under pos. 0105	fri	3 600	3 900	300	(¹) (⁴)
0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
0402 10 19	Mælk og fløde, i pulverform eller i anden fast form	15	1 500	1 500	0	(⁴)
0402 21 11		18,8				
0402 21 19		18,8				
0402 21 91		18,8				
0403 10 11- 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
0403 90 11- 0403 90 69	Andre varer, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao					
0404 10 02- 0404 10 16	Valle, i pulverform eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
0405 10 0405 90	Smør og andre mælkefedtstoffer	18,8	1 900	1 900	0	(⁴)
0406	Ost og ostemasse	fri	2 400	2 600	200	(¹) (⁴)
0602 10	Stiklinger uden rod samt pødekviste	15	ubegrænset	ubegrænset		
ex 0701 10 00	Læggekartofler, friske eller kølede, af høj biologisk klasse.	fri	ubegrænset	ubegrænset		
0701 90 50 0701 90 90	Kartofler, friske eller kølede, undtagen læggekartofler og kartofler til fremstilling af stivelse	18,8	20 000	20 000	0	(⁴)

Kode i den rumænske toldtarif	Varebeskrivelse (*)	Gældende told (% af MFN)	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0709 10	Artiskokker, friske eller kølede	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
0709 90 39	Oliven, til fremstilling af olie					
ex 0806 10 10	Friske druer, til spisebrug, fra 1. januar til 14. juli (undtagen sorten Empereur, kun fra 1. til 31. januar)	fri	ubegrænset	ubegrænset		
ex 1001 10 00	Hård hvede, til udsæd	fri	ubegrænset	ubegrænset		
ex 1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen hård hvede til udsæd	fri	125 000	125 000	0	(¹) (⁴)
1002 00 00	Rug	18,8	30 000	30 000	0	(⁴)
1003 00 10	Byg, til udsæd	18,8	1 118	1 118	0	(⁴)
1003 00 90	Byg, undtagen til udsæd	18,8	55 882	55 882	0	(⁴)
1005 10	Majs, til udsæd	fri	1 000	1 000	0	(¹) (⁴)
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd	fri	24 500	49 000	0	(¹)
1006	Ris	fri	10 000	10 000	0	(⁴)
1102 30 00	Rismel					
1103 19 50	Gryn og groft mel af ris					
1103 20 50	Rispellets					
1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	fri	1 500	3 000	0	(¹)
1103 11	Gryn og groft mel af hvede					
1103 20 60	Hvedepellets					
1107	Malt	fri	5 000	10 000	0	(¹)
1204 00 10	Hørfrø, til udsæd	fri	ubegrænset	ubegrænset		(²)
1209 10 00	Sukkerroefrø	fri	ubegrænset	ubegrænset		(³)
1509 10 90	Jomfruolie, undtagen bomolie	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
1515 11 00	Linolie, rå	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
1602 20 90	Tilberedninger af lever, undtagen af gåse- eller andelever	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
1602 49 19	Tilberedninger af kød af tamsvin, andre varer					
1602 31-1602 39	Kød af fjerkræ, tilberedt eller konserveret	fri	600	650	50	(¹) (⁴)
1602 50	Tilberedninger af kød af hornkvæg	fri	250	500	0	(¹)
1701 11	Råt rørsukker	18,8	20 000	20 000	0	(⁴)
1701 12	Råt roesukker					
1701 99	Hvidt eller andet sukker, uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer					
1801 00 00	Kakaobønner, hele eller brækkede	fri	ubegrænset	ubegrænset		(²)
2005 70	Oliven, tilberedte eller konserverede	fri	5 000	5 000	0	(⁴)

Kode i den rumænske toldtarif	Varebeskrivelse (*)	Gældende told (% af MFN)	Mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlige mængder fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
2007 91	Syltetøj, frugtgelé, marmelade, puré og mos af citrusfrugter	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
2007 99 35	Syltetøj, frugtgelé, marmelade, puré og mos af hindbær					
2007 99 51	Kastanjemos og -puré					
2009 11	Appelsinsaft, frosset	18,8	ubegrænset	ubegrænset		
2009 19	Appelsinsaft, i andre tilfælde					
2009 29 11 2009 29 91	Saft af grapefrugt					
2009 31 11 2009 39 11 2009 39 31	Safter af andre citrusfrugter					
2009 39 51	Citronsaft					
2009 41 10 2009 49 11 2009 49 30 2009 49 91	Ananassaft					
2401 10 10 2401 10 20 2401 10 60 2401 10 70 2401 20 10 2401 20 20	Tobak, rå eller ufabrikeret	18,8	2 500	2 500	0	(⁴)

(*) Anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af koden. Hvor der er angivet ex koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

(¹) Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af andre former for eksportsubsidier.

(²) Hvis der sker en stigning i den toldsats, som anvendes erga omnes, kan præferencetolden for import fra EF fastsættes til 75 % af den toldsats, der anvendes erga omnes, men den må ikke overstige en værditold på 18,8 %.

(³) Hvis der sker en stigning i den toldsats, der anvendes erga omnes, kan præferencetolden for import fra EF fastsættes til 75 % af den toldsats, der anvendes erga omnes, men den må ikke overstige en værditold på 15 %.

(⁴) Varemængder, der er omfattet af dette eksisterende toldkontingent, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002, inden denne protokol træder i kraft, modregnes fuldt ud den mængde, der er angivet i fjerde kolonne.

Forslag til Rådets afgørelse om forlængelse af Den Internationale Overenskomst af 1986 om Olivenolie og Spiseoliven

(2003/C 45 E/05)

KOM(2002) 560 endelig udg. — 2002/0244(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 14. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Den Internationale Overenskomst af 1986 om Olivenolie og Spiseoliven, som EU er medlem af, trådte i kraft den 1. juli 1986. Den blev ændret i 1993 og forlænget til 1998. Den er to gange blevet forlænget for en periode på to år indtil henholdsvis 31. december 2000 og 31. december 2002. Den udløber den 31. december 2002. I henhold til artikel 61 i Den Internationale Overenskomst af 1986 om Olivenolie og Spiseoliven og artikel 9 i protokollen om ændring og forlængelse af overenskomsten kan Det Internationale Olivenolieråd (IOR) dog træffe afgørelse om at forlænge overenskomsten med på hinanden følgende perioder, der hver især ikke kan overstige to år.
2. IOR har planer om at træffe afgørelse om at forlænge overenskomsten for en yderligere periode på to år indtil 31. december 2004, på sin 87. samling, der afholdes fra 25. til 29. november 2002.
3. Der er følgende budgetmæssige konsekvenser:
4. EU's bidrag til det administrative budget udgør 781/1 000, dvs. 78,1 %, der afholdes over budgetpost B 7-8210. EU's bidrag til IOR's budget for 2003 som opført i forslag til EU's almindelige budget for regnskabsåret 2003 anslås til 3 923 000 EUR. Antages det, at der sker en forhøjelse på højst 4 % for 2004, kan EU's bidrag højst stige til 4 080 000 EUR for det regnskabsår.
5. Endvidere skal der ifølge overenskomsten betales et obligatorisk bidrag på 500 000 EUR om året til reklamefonden, og dette afholdes over budgetpost B 1-3811. EU's andel er 809,7/1 000, dvs. 80,97 %, og beløber sig derfor til 404 850 EUR om året. Dette beløb er fast og forbliver det samme for 2003 og 2004.
6. Kommissionens ansatte deltager i IOR's møder to gange om året og i de forskellige komitéer, og denne deltagelse kan anslås til ca. 70 manddage om året.
7. Formålet med dette forslag er at bemyndige Kommissionen til på EU's vegne at stemme for en forlængelse af overenskomsten indtil den 31. december 2004. Kommissionen forbeholder sig dog ret til at tage dette forslag op til fornyet overvejelse i lyset af resultaterne af en forestående revision af den samlede finansielle forvaltning af IOR, som forventes at foreligge senere på året.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Internationale Overenskomst af 1986 om Olivenolie og Spiseoliven, i det følgende benævnt overenskomsten, blev indgået på EF's vegne ved Rådets afgørelse 87/401/EØF ⁽¹⁾, og der blev vedtaget ændringer af den i 1993 ved Rådets afgørelse 93/622/EF ⁽²⁾. Den blev derefter forlænget for yderligere perioder af to år og gælder indtil den 31. december 2002, medmindre Det Internationale Olivenolieråd, i det følgende benævnt IOR, beslutter at forlænge den med yderligere to år.

⁽¹⁾ EFT L 214 af 4.8.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 298 af 3.12.1993, s. 36.

- (2) Formålet med overenskomsten er at fremme det internationale samarbejde på olivenolie- og spiseolivenområdet. Det er derfor i EF's interesse, at overenskomsten forlænges.
- (3) Kommissionen, der repræsenterer EF i IOR, bør derfor bemyndiges til at stemme for en sådan forlængelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste Artikel

1. EF tilslutter sig, at Den Internationale Overenskomst om Olivenolie og Spiseoliven forlænges med to år indtil den 31. december 2004.
 2. Kommissionen bemyndiges til at give udtryk for denne holdning i Det Internationale Olivenolieråd.
-

**Forslag til Rådets forordning om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser
(»BNI-forordningen«)**

(2003/C 45 E/06)

KOM(2002) 558 endelig udg. — 2002/0245(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Bruttonationalindkomsten (BNI) og bruttonationalproduktet (BNP) spiller en vigtig rolle i forbindelse med ordningen for egne indtægter og de forskellige fællesskabspolitikker. Det har navnlig været tilfældet siden den fjerde indtægtskilde baseret på BNI blev indført i 1988. Det er derfor nødvendigt at gøre medlemsstaternes BNI-data mere sammenlignelige, pålidelige og fuldstændige.
2. BNI-beregningerne har hidtil været baseret på det tidligere europæiske nationalregnskabssystem, ENS 79. På grundlag af et forslag fra Kommissionen har Rådet vedtaget BNI-direktiv 89/130/EØF, Euratom om indførelse af en procedure til vurdering af BNI's sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed. BNI-udvalget, hvor medlemsstaterne og Kommissionen arbejder nært sammen for yderligere at harmonisere og forbedre BNI-dataenes kvalitet, er et centralt led i denne procedure.
3. Fra regnskabsåret 2002 vil det nye europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS 95) blive anvendt til beregningen af BNI, jf. afgørelse 2000/597/EF, Euratom om egne indtægter. Det er derfor nødvendigt at tilpasse retsgrundlaget for harmoniseringen og forbedringen af BNI under hensyntagen til de særlige bestemmelser i ENS 95.
4. Dette udkast til forslag til en BNI-rådsforordning er udarbejdet for at opfylde dette mål. I overensstemmelse med det nuværende BNI-direktiv:
 - defineres metoderne til beregning af BNI i overensstemmelse med ENS 95
 - præciseres medlemsstaternes forpligtelser vedrørende indsendelse af data
 - nedsættes BNI-udvalget som et nyt forum til samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med hensyn til kontrol og forbedring af udarbejdelsen af BNI.
5. Dette udkast til forordning er blevet drøftet indgående med medlemsstaternes repræsentanter i BNI-udvalget.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da den del af Fællesskabets egne indtægter, der er baseret på medlemsstaternes bruttonationalindkomst i markedspriser (herefter benævnt BNImp), bliver stadig større, er det nødvendigt at gøre dette aggregat endnu mere sammenligneligt, pålideligt og fuldstændigt.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

- (2) Disse data er også et vigtigt analytisk redskab til koordinering af de nationale økonomiske politikker og til forskellige fællesskabspolitikker.
- (3) Med henblik på anvendelse i forbindelse med egne indtægter bestemmes det i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom, at der ved BNI¹ forstås bruttonationalindkomsten i markedspriser (herefter benævnt BNI), som den beregnes af Kommissionen ved anvendelse af det europæiske national- og regionalregnskabsystem (herefter benævnt ENS 95) i henhold til forordning (EF) nr. 2223/96⁽¹⁾.
- (4) BNI-data skal være sammenlignelige. Disse data kan kun være sammenlignelige, hvis de relevante definitioner og regnskabsregler i ENS 95 overholdes. Med henblik herpå bør de beregningsmetoder og basisdata, der faktisk anvendes, muliggøre en korrekt anvendelse af definitionerne og regnskabsreglerne i ENS 95.
- (5) De kilder og metoder, der anvendes til at beregne BNI, skal være pålidelige. Det indebærer, at der så vidt muligt bør anvendes afprøvede metoder på robuste og egnede basisstatistikker.
- (6) BNI-data skal være fuldstændige. Det vil sige, at de også bør omfatte de aktiviteter, der ikke indberettes i statistiske undersøgelser eller til skattemyndighederne, socialmyndighederne og andre administrative myndigheder. En bedre BNI-dækning forudsætter udvikling af egnede statistiske grundlag og beregningsmetoder samt hensigtsmæssige tilpasninger.
- (7) Med henblik på at fuldføre sin opgave med at levere BNI-data til beregning af egne indtægter træffer Kommissionen foranstaltninger til at forbedre sammenligneligheden, pålideligheden og fuldstændigheden af medlemsstaternes BNI.
- (8) I Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser⁽²⁾ er der indført en procedure til kontrol og vurdering af BNI's sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed i BNI-udvalget, hvor medlemsstaterne og Kommissionen arbejder nært sammen. Denne procedure bør tilpasses således, at der tages hensyn til brugen af BNI efter ENS 95 ved beregningen af egne indtægter.

(9) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾, bør foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages ved hjælp af den forvaltningsprocedure, som omhandles i afgørelsens artikel 3.

(10) Udvalget for det Statistiske Program er blevet hørt i henhold til artikel 3 i afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽⁴⁾

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Definition og beregning af bruttonationalindkomsten i markedspriser

Artikel 1

1. Bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNI) og bruttonationalproduktet i markedspriser (BNP) defineres i overensstemmelse med det europæiske national- og regionalregnskabsystem (ENS 95).

2. BNP er det endelige resultat af residente produktionsenheders produktionsaktivitet. Det kan defineres på tre måder:

- a) BNP er summen af de forskellige institutionelle sektorer eller de forskellige erhvervs bruttoværditilvækst plus produktskatter minus produktsubsidier (som ikke er opdelt på sektorer og industrier). Det er også saldoen på den samlede økonomis produktionskonto.
- b) BNP er summen af residente institutionelle enheders endelige anvendelse af varer og tjenester (faktisk konsum og bruttoinvesteringer) plus eksport og minus import af varer og tjenester.
- c) BNP er summen af anvendelser på den samlede økonomis indkomstdannelseskonto (aflønning af ansatte, produktions- og importskatter minus subsidier, bruttooverskud af produktionen og blandet indkomst i den samlede økonomi).

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 49 af 21.2.1989, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

3. BNI er lig med den samlede primære indkomst, som modtages af residente institutionelle enheder: aflønning af ansatte, produktions- og importsskatter minus subsidier, formueindkomst (modtaget minus betalt), bruttooverskud af produktionen og blandet indkomst, brutto. BNI er lig med BNP minus primær indkomst, som skal betales af residente enheder til ikke-residente enheder, plus primær indkomst, der modtages af residente enheder fra udlandet.

KAPITEL II

Indsendelse af BNI-data og supplerende oplysninger

Artikel 2

1. Medlemsstaterne udarbejder BNI i overensstemmelse med artikel 1 i forbindelse med den regelmæssige opstilling af nationalregnskabet.

2. Medlemsstaterne meddeler hvert år inden den 15. september i forbindelse med opstillingen af nationalregnskabet Kommissionen (Eurostat) tallene for BNI-aggregater og dets bestanddele i overensstemmelse med de i artikel 1 nævnte definitioner. Totaler for BNP og dets bestanddele kan leveres i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte fremgangsmåder. Tallene skal vedrøre det forudgående år og eventuelle korrektioner for tidligere år.

3. Ved indsendelsen af de i stk. 2 nævnte data forelægger medlemsstaterne Kommissionen (Eurostat) en rapport om BNI-dataenes kvalitet. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at vise, hvorledes aggregatet er blevet beregnet, herunder navnlig en beskrivelse af enhver signifikant ændring i de anvendte metoder og basisstatistikker, samt en redegørelse for de revisioner, der er foretaget af tidligere BNI-beregninger. Rapportens indhold og format skal følge de retningslinjer, Kommissionen fastlægger i samråd med det i artikel 4 nævnte udvalg.

Artikel 3

Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen (Eurostat) efter de retningslinjer, som denne fastsætter efter høring af det i artikel 4 nævnte udvalg, en oversigt over de metoder og de basisstatistikker, de har anvendt ved beregningen af BNI og dets bestanddele i overensstemmelse med ENS 95. Medlemsstaterne forbedrer og ajourfører deres oversigt i overensstemmelse med disse retningslinjer.

KAPITEL III

Procedurer for og kontrol af beregningen af BNI

Artikel 4

1. Kommissionen bistås af et udvalg, BNI-udvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede rådgivningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 5

1. Kommissionen kontrollerer de kilder og metoder, medlemsstaterne anvender til at beregne BNI. Foranstaltninger til at gøre BNI mere sammenlignelig, pålidelig og fuldstændig vedtages efter den i artikel 4, stk. 2, nævnte procedure.

2. Det i artikel 4 nævnte udvalg behandler de spørgsmål, som forelægges af dets formand, enten på dennes eget initiativ eller på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat, og som vedrører gennemførelsen af denne forordning, især i forbindelse med:

a) Den årlige kontrol af overholdelsen af de definitioner, der er omhandlet i artikel 1.

b) Den årlige gennemgang af de data, der er indsendt i henhold til artikel 2, stk. 2, og af de oplysninger, der er indsendt i henhold til artikel 2, stk. 3, vedrørende statistiske kilder og metoder til beregning af BNI og dets bestanddele. Denne gennemgang skal resultere i en udtalelse fra BNI-udvalget om, hvorvidt medlemsstaternes BNI-data hvad angår pålidelighed, sammenlignelighed og fuldstændighed kan anvendes som grundlag for beregningen af egne indtægter. Det skal af udtalelsen fremgå, hvilke hoveddokumenter der har dannet grundlag for gennemgangen. Spørgsmålet om, hvorvidt BNI og dens bestanddele er pålidelig, sammenlignelig og fuldstændig, skal bedømmes på baggrund af cost-benefit-princippet.

I denne forbindelse indebærer cost-benefit-princippet, at der på grundlag af de oplysninger, der måtte være tilgængelige, skal foretages en vurdering af bestemte aktiviteter eller transaktioners potentielle størrelse og betydning. Disse oplysninger er ofte af kvalitativ art, selv om de i nogle tilfælde kan være af kvantitativ art. Kommissionen (Eurostat) undersøger sammenligneligheden i forbindelse med behandlingen af lignende tilfælde i medlemsstaterne og aflægger rapport til BNI-udvalget om alle de tilfælde, hvor cost-benefit-princippet gælder. Ved hjælp af dette princip skal det undgås, at der anvendes uforholdsmæssigt store ressourcer til beregning af mindre betydningsfulde poster.

c) Afgivelse af udtalelser, jf. dog artikel 4, om Kommissionens forslag til forbedring af BNI-beregningerne, herunder en eventuel fortolkning af ENS 95-definitionerne samt beregning af disse forslags indvirkning på BNI.

3. Udvalget skal gøre en særlig indsats for at forbedre medlemsstaternes metoder til udarbejdelse af BNI og for at formidle bedste praksis på området.

Det skal også behandle spørgsmål om revision af BNI-data og problemet vedrørende BNI's fuldstændighed.

Det skal om nødvendigt foreslå Kommissionen, at der træffes foranstaltninger for at gøre BNI-dataene mere sammenlignelige og pålidelige.

Artikel 6

Uden at det berører de kontrolforanstaltninger, der er fastsat i artikel 19 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ⁽¹⁾, kan Kommissionens tjenestegrene og repræsentanter for andre medlemsstater, når det anses for hensigtsmæssigt, foretage fælles BNI-informationsbesøg i medlemsstaterne i samråd med disse. Det er frivilligt, om medlemsstaterne vil deltage i disse besøg.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

Kommissionen forelægger inden udgangen af 2005 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

(2003/C 45 E/07)

KOM(2002) 561 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

Den 24. juni 1991 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾.

Den 19. juli 1999 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1804/1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91, hvori der fastsættes principper og særlige kontrolforanstaltninger for økologisk produktion af dyr, uforarbejdede animalske produkter og produkter til konsum, som indeholder ingredienser af animalsk oprindelse.

I disse principper fastsættes det, at i en økologisk produktion skal foderet sikre en kvalitetsproduktion frem for en øget produktion, samtidig med at det opfylder dyrenes næringskrav på de forskellige udviklingsstadier.

Den økologiske produktionsmetode stiller skrappe krav til foderet. Dyrene skal fodres med økologisk fremstillet foder. Vigtige stoffer som f.eks. visse aminosyrer og vitaminer til forskellige dyrearter skal dækkes ved naturlig tilsætning. For at sikre dyrenes velfærd er det dog i forbindelse med enmavede dyr tilladt at bruge syntetiske vitaminer, som er identiske med naturlige vitaminer. Indtil videre er der ikke givet tilladelse til brug af syntetiske aminosyrer i økologisk landbrug.

Disse harmoniserede regler for økologisk husdyrbrug (vedtaget i 1999) er stadig ret nye, men opdrætterne har problemer med at overholde de førnævnte restriktioner. Herudover er mulighederne for at få naturlige fodermidler for øjeblikket begrænsede, bl.a. på grund af det midlertidige forbud mod at bruge animalske proteiner i foder på EU-plan.

Under disse forhold kan det være vanskeligt at sikre, at økologisk opdrættede dyr får alle de vigtige stoffer, som de har brug for til en harmonisk vækst.

Dette var baggrunden for, at Kommissionen i december 2001 forelagde et udkast til forordning for forskriftsudvalget med henblik på udveksling af synspunkter. Ifølge forslaget skulle det i økologisk landbrug være tilladt at anvende visse fodermidler, som har et stort indhold af naturlige aminosyrer (ølgær og æg). Herudover skulle det ifølge forslaget være tilladt i en overgangsperiode at anvende fedtopløselige syntetiske vitaminer (vitamin A, D og E) som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere og tre syntetiske aminosyrer (methionin, lysin og threonin) til fjerkræ.

På forskriftsudvalgets møde den 21.-22. marts var en revideret udgave af dette forslag opført på dagsordenen med henblik på diskussion og eventuelt afgivelse af udtalelse. Syntetisk lysin og threonin blev fjernet fra teksten, da det blev konstateret, at disse stoffer især fremstilles ved hjælp af genetisk modificerede organismer, hvilket er i strid med principperne for den økologiske produktionsmetode. Konklusionen på den udveksling af synspunkter, der fandt sted i forskriftsudvalget, blev, at det ikke var muligt at afgive en positiv udtalelse.

Under hensyntagen til resultatet af denne debat blev der draget følgende konklusioner:

- det vil være et vendepunkt for økologisk landbrug, hvis det bliver tilladt at bruge syntetiske aminosyrer, og det vil have uoverskuelige konsekvenser
- med hensyn til syntetiske vitaminer forholder det sig anderledes:
 - Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 tillader allerede brugen af disse stoffer i foder til ikke-drøvtyggere (enmavede dyr)

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

- ellers ville det være nødvendigt at ordinere disse stoffer som veterinærmedicin for at undgå sundhedsproblemer hos dyrene, i det mindste i de nordlige lande, hvor indholdet af visse vitaminer i grovfoder er næsten lig nul i den lange vinterperiode
- vitaminproblemet hænger ikke som det ofte er tilfældet med syntetiske aminosyrer sammen med udbredelsen af højtydende racer og stamdyr
- flere medlemsstater er stærke modstandere af brugen af syntetiske aminosyrer. Herudover er det egentlig kun Det Forenede Kongerige, Irland og Frankrig, der har brug for disse produkter, fordi der ifølge deres lovgivning er begrænsninger på brugen af fiskemel. Der var derimod flere medlemsstater, der gik ind for brugen af syntetiske vitaminer.

Ifølge ovennævnte procedure blev der på forskriftsudvalgets møde den 30. april 2002 fremlagt et revideret forslag med henblik på udveksling af synspunkter og eventuelt afgivelse af udtalelse.

Ifølge dette reviderede forslag skulle det være tilladt at bruge følgende stoffer i økologisk husdyrbrug:

- 1) syntetiske vitaminer (A, D og E) som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere i en overgangsperiode, der udløber den 31. december 2005. Brugen heraf skulle tillades af medlemsstaterne
- 2) »ølgær« og »æg og ægprodukter« i foder
- 3) en mindre ændring af punkt 4.10 i bilag I, del B, til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91.

Trods de foretagne ændringer var det heller ikke på mødet den 30. april 2002 muligt at afgive en positiv udtalelse.

Endelig blev det samme forslag forelagt forskriftsudvalget på dets møde den 9. juli 2002 med henblik på afgivelse af udtalelse. Udvalget har ikke afgivet udtalelse, i følge stemmefordelingen: 39 stemmer for (Danmark, Tyskland, Grækenland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige), 33 stemmer imod (Spanien, Italien, Portugal, Det Forenede Kongerige) og 15 hverken for eller imod (Belgien, Frankrig).

Der blev afgivet følgende begrundelser for at stemme imod eller afholde sig fra at stemme:

Frankrig:

- beklagede, at de syntetiske aminosyrer var fjernet fra forslaget. Frankrig mente, at der var fare for dyrevelfærden på grund af forbuddet mod at bruge syntetiske aminosyrer i økologisk husdyrbrug
- mente ikke, at der burde fastsættes en frist for brugen af syntetiske vitaminer som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere, da dette ikke er tilfældet for ikke-drøvtyggere (enmavede dyr)
- satte af sundhedshensyn spørgsmålstegn ved anvendelsen af »æg og ægprodukter« som foder. Frankrig gjorde desuden opmærksom på, at æglæggende høns, som blev fodret med disse produkter, havde en tendens til at hakke hul på æggene.

Det Forenede Kongerige:

- beklagede, at de syntetiske aminosyrer var fjernet fra forslaget. Det Forenede Kongerige understregede, at der i visse medlemsstater var brug for syntetiske vitaminer af hensyn til dyrevelfærden. Det var derfor enig i, at disse stoffer var omfattet af forslaget. Det Forenede Kongerige kunne imidlertid ikke tilslutte sig forslaget, da begrundelsen for at medtage de syntetiske aminosyrer også havde været hensynet til dyrevelfærden
- satte af sundhedshensyn spørgsmålstegn ved brugen af »æg og ægprodukter« som foder.

Spanien:

- anfægtede, at syntetiske vitaminer var taget med som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere. Disse stoffer burde komme fra naturlige kilder

— satte af sundhedshensyn spørgsmålstegn ved brugen af »æg og ægprodukter« som foder.

Italien og Portugal:

— anfægtede, at syntetiske vitaminer var taget med som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere. Disse stoffer burde komme fra naturlige kilder.

Belgien:

— forklarede, at der i Belgien var forskellig opfattelse af brugen af syntetiske vitaminer som tilsætningsstoffer til foder til drøvtyggere, og at Belgien derfor afholdt sig fra at stemme.

Da det relevante forskriftsudvalg således ikke har afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen hermed i henhold til artikel 5, stk. 4, i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, det pågældende forslag til forordning for Rådet og underretter Parlamentet herom.

Forslaget er uden virkning for Fællesskabets budget.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾ af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2491/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bevarelse af dyrs sundhed og velvære bør hovedsagelig baseres på forebyggelse gennem foranstaltninger såsom udvælgelse af passende racer og stamdyr og anvendelse af passende fodermidler.
- (2) I forordning (EØF) nr. 2092/91 er der fastsat præcise krav til foders sammensætning. Vigtige stoffer som vitaminer bør navnlig indgives gennem naturlige fodermidler.
- (3) Harmoniserede bestemmelser for økologisk husdyrproduktion blev først vedtaget for nylig, og opdrættere kan fortsat have vanskeligheder med at fremskaffe dyr, der kan tilpasses de lokale vilkår og/eller hensigtsmæssige forvaltningssystemer, og med at give deres dyr alle de vigtige stoffer, som de behøver for at opnå en harmonisk vækst, navnlig med hensyn til visse fedtopløselige vitaminer for drøvtyggere.

(4) I en overgangsperiode bør det derfor undtagelsesvist være tilladt på bestemte betingelser at anvende A-, D- og E-vitaminer.

(5) Tilladelsen ledsages af en forpligtelse for medlemsstaterne til at informere Kommissionen herom.

(6) Det i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 nedsatte udvalg har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2092/91 foretages følgende ændringer:

- a) bilag I, del B, ændres som angivet i punkt 1 i bilaget til nærværende forordning
- b) bilag II, del C og D, ændres som angivet i punkt 2 i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 337 af 20.12.2001, s. 9.

BILAG

1. Bilag I, del B, til forordning (EØF) nr. 2092/91 ændres således:

Punkt 4.10 affattes således:

»4.10. For fjerkræ skal den foderblanding, der bruges ved opfødningen, indeholde mindst 65 % af en blanding af korn, proteinafgrøder og oliefrø«.

2. Bilag II til forordning (EØF) nr. 2092/91 ændres således:

- a) i del C indsættes som punkt 2.3:

»2.3. Æg og ægprodukter til anvendelse som fjerkræfoder, fortrinsvis fra samme bedrift«

- b) del D ændres således,

- i) i punkt 1.2 indsættes:

»Uanset det foregående led kan medlemsstaternes myndigheder i en overgangsperiode, der udløber den 31. december 2005, tillade anvendelse af syntetiske vitaminer af type A, D og E til drøvtyggere, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- de syntetiske vitaminer er identiske med naturlige vitaminer og
- Medlemsstaternes tilladelser er baseret på præcise kriterier og meddelt Kommissionen.

Tilladelserne gives kun, hvis producenterne over for kontrolorganet eller medlemsstaternes myndigheder godtgør, at deres dyrs sundhed og velfærd ikke kan garanteres uden anvendelse af sådanne syntetiske vitaminer.«

- ii) i punkt 2 indsættes:

— »ølgær«.

Forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser

(2003/C 45 E/08)

KOM(2002) 562 endelig udg. — 2002/0247(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 16. oktober 2002)

BEGRUNDELSE**1. INDLEDNING****1.1. Ofre for forbrydelser og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed**

Med Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse står EU over for den udfordring at skulle garantere, at alle kan udøve deres ret til at bevæge sig frit overalt i EU på sikre og retfærdige vilkår. Det kræver, at der skabes et regulært område med retfærdighed, hvor folk kan henvende sig til domstole og myndigheder lige så let i andre medlemsstater som i deres egen, og hvor der er større forenelighed og konvergens mellem medlemsstaternes retssystemer. Det fremgår klart af det stigende antal personer, der gør brug af retten til fri bevægelighed inden for EU, f.eks. som arbejdstagere, studerende eller turister, at der er tale om et vigtigt spørgsmål.

I bestræbelserne på at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed må der naturligvis også tages behørigt hensyn til behovet for beskyttelse af ofre for forbrydelser i EU. Det er en nødvendig parallel til de mange foranstaltninger, der er truffet for at fremme det retlige samarbejde på det civilretlige område og for at bekæmpe forbrydelse og terrorisme. EU-borgerne har ret til at forvente let adgang til passende beskyttelse og erstatning for tab som følge af forbrydelser og terroristhandlinger.

I Rådets og Kommissionens Wien-handlingsplan ⁽¹⁾, som Rådet vedtog i 1998, indgår også spørgsmålet om støtte til ofre i form af en sammenlignende undersøgelse af erstatningsordninger for ofre og en vurdering af mulighederne for en EU-indsats.

Formandskabet opfordrede i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors ⁽²⁾ i 1999 til, at der blev udarbejdet minimumsstandarder for beskyttelse af ofre for forbrydelser, navnlig med hensyn til ofrenes adgang til domstole og tilsvarende organer og deres ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Formandskabet efterlyste også nationale programmer til finansiering af offentlige og private foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre.

De tragiske begivenheder den 11. september 2001 understregede behovet for at sikre en høj grad af parathed, hvis sådanne begivenheder skulle finde sted igen. Det gælder ikke kun behovet for en høj grad af parathed hvad angår civil beskyttelse, hvor EU allerede har truffet en række foranstaltninger, men også behovet for en fuldstændig erstatning til ofre for sådanne handlinger.

Dette forslag, der blev annonceret i den seneste udgave af resultattavlen ⁽³⁾, er Kommissionens svar på anmodningen fra Det Europæiske Råd i Tammerfors.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1, punkt 51 c).

⁽²⁾ Formandskabets konklusioner, punkt 32.

⁽³⁾ KOM(2002) 261 endelig udg. af 30.5.2002, s. 32.

1.2. Hiddidige foranstaltninger og initiativer

Kommissionen offentliggjorde i 1999 en meddelelse om ofre for forbrydelser ⁽¹⁾, som ikke blot omhandlede erstatningsaspektet, men også andre spørgsmål, der bør tages op til behandling for at forbedre ofres stilling i EU.

Rådet vedtog den 15. marts 2001 en rammeafgørelse ⁽²⁾ om ofres stilling i forbindelse med straffesager. Afgørelsen, som er baseret på afsnit VI i EU-traktaten, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at ofre for forbrydelser som led i en straffesag kan få en dom eller en afgørelse om erstatning fra skadevolderen. Medlemsstaterne skal også træffe foranstaltninger, der tilskynder skadevolderen til at yde passende erstatning til ofret, og fremme mægling i straffesager. Ud over disse bestemmelser behandles erstatning til ofre for forbrydelser ikke.

Hvad angår retligt samarbejde i civilsager er der truffet en række foranstaltninger for generelt at forbedre adgangen til domstole i sager, der involverer flere medlemsstater, hvilket også er en fordel for ofre for forbrydelser, der forsøger at opnå og få fuldbyrdet en retsafgørelse i sager, der involverer flere medlemsstater. Blandt disse initiativer kan nævnes den såkaldte »Bruxelles I-forordning« ⁽³⁾ om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser. Kommissionen har foreslået et direktiv om retshjælp og en forordning om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument. Der er planlagt yderligere foranstaltninger i forbindelse med programmet om gensidig anerkendelse ⁽⁴⁾, herunder procedurer for små krav og betalingsordrer.

Nævnes skal også den europæiske konvention fra 1983 om erstatning til ofre for voldsforbrydelser, hvor der forsøgtes indført minimumsstandards for staters erstatningsordninger. Den indeholder ingen konkrete foranstaltninger, der tager sigte på at lette adgangen til statslig erstatning i sager med grænseoverskridende aspekter. Konventionen er ratificeret af 10 medlemsstater ⁽⁵⁾, og yderligere to medlemsstater ⁽⁶⁾ har undertegnet den.

2. GRØNBOGEN OM ERSTATNING TIL OFRE FOR FORBRYDELSE

Som et første led i inddragelsen af erstatningsaspektet ved bistand til og beskyttelse af ofre ifølge Tammerfors-konklusionerne forelagde Kommissionen den 28. september 2001 ⁽⁷⁾ en grøn bog om erstatning til ofre for forbrydelser. Grønbogen fokuserede på erstatning fra staten og indeholdt en oversigt over de erstatningsordninger, der findes i medlemsstaterne i dag. På det grundlag formulerede grønbogen det grundlæggende spørgsmål, om hvilke målsætninger der kunne være for et fællesskabsinitiativ på dette område, og foreslog følgende:

- for det første at indføre erstatning fra staten til ofre, der er hjemmehørende i EU
- for det andet at begrænse de urimelige virkninger, der kan blive resultatet af de store forskelle mellem medlemsstaternes erstatningsniveauer i dag, og som i praksis afhænger af ofrets bopælsland, eller af i hvilken medlemsstat personen bliver offer for en forbrydelse
- for det tredje at skabe lettere adgang til erstatning fra staten til ofre for forbrydelser i sager, der involverer flere medlemsstater, dvs. at ofrenes adgang til erstatning fra staten ikke bør være væsentligt påvirket af, hvor i EU forbrydelsen begås.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »Ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union: overvejelser om standarder og tiltag«. KOM(1999) 349 endelig af 14.7.1999.

⁽²⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁽⁶⁾ Belgien og Grækenland.

⁽⁷⁾ KOM(2001) 536 endelig af 28.9.2001.

På grundlag af disse tre målsætninger indeholdt grønbogen en mere detaljeret gennemgang af de forskellige områder, der skal undersøges for at finde praktiske løsninger for målsætningerne. Der indkom over tredive skriftlige kommentarer til Kommissionen efter offentliggørelsen af grønbogen fra medlemsstater, offerstøttegrupper, ngo'er og andre. Kommissionen arrangerede en offentlig høring den 21. marts 2002 for yderligere at drøfte situationen.

Reaktionerne bekræftede med et overvældende flertal, at den nuværende situation for erstatning til ofre for forbrydelser i EU ikke er tilfredsstillende, og at man fortsat bør forfølge de tre målsætninger, der blev foreslået i grønbogen, for at forbedre situationen.

Europa-Parlamentet var i sin beslutning ⁽¹⁾ om grønbogen yderst positiv over for Kommissionens initiativ. Europa-Parlamentet mindede om de politiske målsætninger, der blev formuleret af Det Europæiske Råd i Tammerfors, og bemærkede, at der var en urimelig forskel i den erstatning, der ydes til de europæiske borgere, som skyldes den nuværende situation i medlemsstaterne. Europa-Parlamentet understregede, at det var vigtigt i fremtiden at vedtage bindende foranstaltninger på EU-niveau for borgere, der er ofre for forbrydelser, og det udtrykte tilfredshed med, at det af den seneste resultattavle fremgår, at Kommissionen inden udgangen af 2002 vil fremlægge et direktiv i den henseende.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg var i sin udtalelse om grønbogen i høj grad tilfreds med Kommissionens initiativ om at iværksætte en høring om emnet ⁽²⁾. Udvalget mente, at Kommissionens initiativ på afgørende vis vil kunne imødekomme borgernes behov og være et synligt og eksemplarisk skridt hen imod opbygningen af et egentligt europæisk retligt område. Udvalget støttede de tre opstillede målsætninger i grønbogen og mente, at et direktiv var det mest hensigtsmæssige instrument til gennemførelsen af disse målsætninger.

Som en yderligere opfølgning på grønbogen afholdt Kommissionen et møde med eksperter fra medlemsstaterne den 24. juni 2002 for at drøfte det første foreløbige udkast til dette forslag.

Yderligere henvisninger til reaktionerne på spørgsmålene i grønbogen og til den måde, hvorpå de er blevet inddraget i udarbejdelsen af dette forslag, findes i afsnit 6 i denne begrundelse.

Det forberedende arbejde til offentliggørelsen af grønbogen omfattede en stor undersøgelse ⁽³⁾ af ofres stilling i EU, der blev afsluttet i 2000 med støtte fra EU's Grotius-program. Undersøgelsen blev fulgt op af en konference i Umeå i Sverige i oktober 2000 ligeledes med støtte fra Grotius-programmet. Konklusionerne ⁽⁴⁾ fra konferencen omfattede en række anbefalinger til, hvordan man kan forbedre ofrenes stilling hvad angår erstatningsaspektet samt en henstilling til Kommissionen om at overveje bindende lovgivning på EU-plan. En dybdegående undersøgelse med fokus på statslige erstatningsordninger i medlemsstaterne blev offentliggjort af den svenske myndighed for støtte til ofre for forbrydelser i september 2001 ⁽⁵⁾.

3. FORMÅL OG OMFANG

3.1. Overordnet målsætning

Formålet med dette forslag er at sikre, at EU-borgere og personer, der er lovligt bosiddende i EU, kan få en passende erstatning for de tab, de måtte lide, hvis de bliver offer for en forbrydelse i EU. Forslaget vil bidrage til at nå EU's og Fællesskabets mål om at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle samt målet om at sikre fri bevægelighed for personer i EU. Forslaget er også en del af EU's svar på begivenhederne den 11. september 2001, idet det betyder, at ofre for terrorisme sikres en passende erstatning, uanset hvor i EU en sådan handling måtte finde sted.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

⁽²⁾ EFT C 125 af 27.5.2002, s. 31.

⁽³⁾ Wergens, Anna: Crime victims in the European Union, Brottsoffermyndigheten, Umeå, 2000.

⁽⁴⁾ Brottsoffermyndigheten, Sverige, »Conclusions — The Umeå expert meeting on compensation to crime victims in the European Union«, Umeå, 2000.

⁽⁵⁾ Kilde: Mikaelsson, Julia og Wergens, Anna: Repairing the irreparable — State compensation to crime victims in the European Union, Brottsoffermyndigheten, Umeå, Sverige, 2001.

Forslagets formål ligger direkte i linje med grønbogens forslag, der støttes af reaktionerne til grønbogen og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors i 1999.

3.2. Særlige målsætninger

Forslagets særlige målsætninger er:

- For det første at sikre, at det i alle EU-medlemsstaterne bliver muligt at få en passende erstatning fra staten. Ved at opstille denne målsætning, så den omfatter begrebet passende erstatning, falder målsætning et og to i grønbogen sammen og sikrer indførelse af statslig erstatning i EU og begrænser de urimelige følger, som de nuværende store lovgivningsmæssige forskelle i medlemsstaterne kan give anledning til. Dette mål nås gennem indførelse af minimumsstandarter for statslig erstatning til ofre for forbrydelser, som omfatter fastsættelse af klare og gennemsigtige minimumsstandarter hvad angår:
 - omfattede personer og territorielt anvendelsesområde for erstatningsordningerne
 - dækkede tab og principper for fastsættelse af erstatningsbeløbet
 - forholdet mellem statslig erstatning og erstatning, der er krævet eller tilkendt fra skadevolderen eller andre kilder, og
 - mulighed for at indføre visse betingelser for erstatning fra staten.
- For det andet at sikre, at de muligheder, som et offer for en forbrydelse i praksis har for at få erstatning fra staten, ikke påvirkes negativt af, i hvilken medlemsstat forbrydelsen finder sted. Formålet med dette er at lette adgangen til erstatning i de situationer, hvor forbrydelsen finder sted i en anden medlemsstat end ofrets bopælsland (sager med grænseoverskridende aspekter). Dette mål søges opnået gennem et samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, der i praksis giver ofret mulighed for altid at kunne indgive ansøgning til en myndighed i bopælslandet.

Det skal understreges, at disse to målsætninger hænger nøje sammen. Uden mulighed for erstatning fra staten i samtlige medlemsstater kan der ikke skabes lettere adgang til erstatning i sager, der involverer flere medlemsstater. Uden let adgang til erstatning fra staten i sager, der involverer flere medlemsstater, vil muligheden for erstatning fra staten i praksis ikke omfatte alle ofre i EU.

3.3. Anvendelsesområde

Ofrenes mulighed for at få tilkendt erstatning fra skadevolderen behandles ikke i dette forslag. Muligheden for at opnå en retsafgørelse om erstatning fra skadevolderen er omfattet af rammeafgørelsen om ofres stilling i forbindelse med straffesager. Hvad angår muligheden for at håndhæve sådanne afgørelser i sager, der involverer flere medlemsstater, er der taget en række initiativer — og nye er under forberedelse — vedrørende grænseoverskridende tvister i civile sager generelt, hvilket også vil komme ofre for forbrydelser til gode.

4. BEHOV FOR EN INDSATS PÅ FÆLLESSKABSPLAN

4.1. Den problematiske situation i EU i dag

Det er almindelig anerkendt, at ofre for forbrydelser i mange tilfælde ikke kan få erstatning fra skadevolderen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis skadevolderen ikke kendes eller ikke kan pågribes og retsforfølges, eller hvis skadevolderen er ubemidlet og derfor ikke kan yde erstatning til ofret. Andre erstatningskilder såsom lovpligtig eller privat forsikring giver muligvis heller ikke passende dækning for de tab, ofret har lidt. Ofrene kan derfor anses for at være ringere stillet end andre grupper, som lider skade eller tab af forskellig art, f.eks. som følge af sygdom, ulykke eller arbejdsløshed.

Det er vanskeligt at løse problemet med erstatning fra skadevolderen gennem foranstaltninger på det civilretlige område eller gennem tvangsfuldbyrdelse. I erkendelse af den situation har 13 medlemsstater⁽¹⁾ indført statsfinansierede erstatningsordninger med et generelt anvendelsesområde, der giver mulighed for at yde erstatning til ofre for forbrydelser for de lidte skader.

Disse ordninger er imidlertid indbyrdes meget forskellige hvad angår de kriterier, der gælder for ydelse af statslig erstatning. De potentielle ansøgere er i syv medlemsstater begrænset til ofre, der har lidt alvorlige skader som følge af forbrydelsen. Den type tab, for hvilke der kan ydes erstatning, varierer meget. F.eks. yder fem medlemsstater ikke erstatning for ikke-økonomiske tab. Principperne for fastsættelse af erstatningsbeløbet er også meget forskellige. I seks medlemsstater er der mulighed for at nedsætte eller nægte erstatning baseret på et eller flere af følgende skønmæssige kriterier: forholdet mellem ofret og skadevolderen, ofrets økonomiske situation, eller generelt hensynet til den offentlige orden. En medlemsstat dækker ikke alle personer med fast bopæl i landet, der bliver offer for en forbrydelse begået på dets område.

Den nuværende situation hvad angår erstatningsmuligheder for ofre for forbrydelser er derfor ikke tilfredsstillende. Den kendsgerning, at det ikke er muligt for ofrene at opnå erstatning fra staten i to medlemsstater, og at der ikke er konvergens mellem de eksisterende ordninger, indebærer forskelle for den enkelte afhængig af, i hvilket land den pågældende er bosat, eller hvor forbrydelsen er begået. F.eks. kan to personer, der bliver ofre for en forbrydelse under de samme omstændigheder, men i forskellige medlemsstater, modtage vidt forskellige erstatninger for de samme skader eller ingen erstatning overhovedet.

Der er også specifikke forskelle i relation til sager, der involverer flere medlemsstater. Hvis en borger fra en medlemsstat med en erstatningsordning rejser til en medlemsstat, som slet ikke har nogen erstatningsordning eller kun en begrænset ordning, vil hans muligheder for at få erstatning (såfremt han bliver offer for en forbrydelse) blive indskrænket eller stort set forsvinde under opholdet. Omvendt vil en person, der rejser i modsat retning mellem de samme medlemsstater, opleve en — ganske vist midlertidig — kraftig forbedring i sine rettigheder som offer for en forbrydelse. En person, der bliver offer for en forbrydelse i en medlemsstat, hvor den pågældende ikke har fast bopæl, vil muligvis have svært ved at få adgang til erstatning fra staten i første omgang på grund af manglende bistand til at håndtere de administrative procedurer, det kræver.

Disse forskelle skaber stor uensartethed hvad angår ofrenes muligheder, da erstatningen fuldstændig afhænger af, i hvilken medlemsstat forbrydelsen fandt sted. Sidstnævnte er et forhold, som ofret ikke har nogen som helst kontrol over, og som fra borgernes synspunkt kun kan virke tilfældigt. Sådanne urimelige og arbitrære følger er ikke forenelige med oprettelsen af EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle.

Den europæiske konvention fra 1983 har utvivlsomt haft stor betydning for indførelsen af statslige erstatningsordninger. Som det imidlertid fremgår af situationen i medlemsstaterne i dag, er der endnu ikke sikret fuldstændig dækning af alle borgere i EU. Nitten år efter åbningen af konventionen for undertegnelse svarer de minimumsstandarder, man dermed forsøgte at indføre, ikke til det beskyttelsesniveau, som EU-borgerne og personer med lovligt ophold i EU skulle kunne forvente. Dette gælder endnu mere i en fællesskabssammenhæng efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse og vedtagelsen af Tammerfors-konklusionerne.

⁽¹⁾ Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

5. RETSGRUNDLAG

5.1. Erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og traktaterne

Det egentlige grundlag for statslig erstatning til ofre er tilstedeværelsen af et civilretligt krav. Kravet kan have ført til en dom, der har vist sig umulig at fuldbyrde, da skadevolderen er ude af stand til at betale nogen form for skadeserstatning til ofret. Det kan også være, at kravet ikke har ført til en dom, fordi skadevolderen er ukendt. I begge tilfælde er det skadevolderens civilretlige ansvar, der er begrundelsen for at yde erstatning til ofret. Dette direktivforslag er baseret på en tæt forbindelse med de gældende materielle skadeserstatningsregler i hver enkelt medlemsstat, dvs. den model som alle eksisterende erstatningsordninger i dag er baseret på.

At erstatning fra staten er et civilt anliggende ses klart af det faktum, at formålet er at sikre de ramte personer en økonomisk kompensation, uden at det er hensigten at straffe skadevolderen eller tilvejebringe nogen direkte gevinst for det offentlige.

I en dom ⁽¹⁾ om erstatning fra staten til et offer for en forbrydelse fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention fra 1950 om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder var gældende på den omhandlede sag. Da det vedrører en økonomisk gevinst, og forudsat at betingelserne og procedurerne for opnåelse af erstatning fra staten er klare, fastslog domstolen, at den ret, som en ansøger om erstatning fra staten gør gældende, kan betragtes som en borgerlig rettighed efter konventionens artikel 6, stk. 1.

Foranstaltningerne i dette forslag, herunder navnlig foranstaltningerne om oprettelse af et direkte samarbejde mellem de nationale myndigheder med henblik på en smidig behandling af sager med grænseoverskridende aspekter, har mange ligheder med den eksisterende fællesskabsret hvad angår retligt samarbejde i civile sager. Det gælder bl.a. forordningerne om forkyndelse af dokumenter og om bevisoptagelse ⁽²⁾.

Selv om erstatning fra staten i mange henseender er tæt forbundet med civilret, er der ikke tale om civile sager efter traktatens artikel 61, litra c), da der ikke er tale om rettigheder eller forpligtelser mellem enkeltpersoner.

Forbedrede erstatningsmuligheder for ofre for forbrydelser vil fremme den frie bevægelighed for personer. Forbindelsen mellem den frie bevægelighed for personer og statslig erstatning til ofre for forbrydelser er blevet bekræftet af EF-Domstolen, der har fastslået, at beskyttelse af ofre for forbrydelser er en nødvendig følge af den traktatsikrede ret til fri bevægelighed for personer ⁽³⁾.

Der er imidlertid ingen forbindelse til de andre traktatsikrede frihedsrettigheder. Da der ikke kan etableres en direkte forbindelse mellem beskyttelse af ofre for forbrydelser og oprettelsen af det indre marked, må dette forslag betragtes som faldende uden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 94 og 95.

Da forslaget i alt væsentligt falder ind under det civilretlige område og på grund af forbindelsen til den frie bevægelighed for personer, er det klart, at det ikke falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Union. Bestemmelserne i EU-traktaten om beskyttelse af ofre for forbrydelser er allerede blevet anvendt som grundlag i ovennævnte rammeafgørelse om ofre.

⁽¹⁾ Rolf Gustafson mod Sverige, dom af 27. maj 1997.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retlige og udenretlige dokumenter i civile og kommercielle sager (EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37). Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Sag 186/87, Ian William Cowan mod Trésor public, Sml. (1989), s. 195.

5.2. Formålet med forslaget og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed

Behovet for foranstaltninger for at forbedre erstatningen til ofre for forbrydelser for at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed fremgår klart af Tammerfors-konklusionerne, hvor Det Europæiske Råd fik i opdrag at finde ud af, hvordan dette mål bedst kunne nås efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse. Stats- og regeringscheferne lagde i deres svar herpå stor vægt på foranstaltninger, der tager sigte på beskyttelse af ofre for forbrydelser.

Behovet for og nytten af sådanne foranstaltninger truffet på EU-niveau blev bekræftet af de positive reaktioner på Kommissionens grønbog, herunder Europa-Parlamentets beslutning og udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Foranstaltninger udelukkende på det civilretlige område, der tager sigte på at lette domstolsadgangen for parter i civile tvister, vil ikke kunne sikre opfyldelse af målsætningen i Tammerfors-konklusionerne i betragtning af ofrenes problemer med at få erstatning fra skadevolderen.

Set fra et kriminalpolitisk synspunkt kan EU ikke nøjes med foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge eller bekæmpe forbrydelser, men må også sikre, at der indføres egnede mekanismer til støtte for ofre, når der finder forbrydelser og terroristhandlinger sted. Med andre ord skal repressive foranstaltninger ledsages af erstatningsrelaterede foranstaltninger.

Da forslaget bidrager til oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og fremmer den frie bevægelighed for personer, falder det ind under det overordnede anvendelsesområde for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab generelt ⁽¹⁾.

Da det er nødvendigt at opfylde dette forslags målsætning for at nå traktatens målsætninger, og da ingen anden bestemmelse i traktaten tillægger EU-institutionerne den nødvendige beføjelse til at vedtage de omhandlede foranstaltninger, er det nødvendigt at anvende artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som retsgrundlag for forslaget.

5.3. Subsidiaritet

Det fremgår klart af ovenstående afsnit 4 og af traktatens målsætninger, at den utilfredsstillende situation for ofre for forbrydelser i EU er et fællesskabsanliggende. Den nødvendige tilnærmelse af medlemsstaternes love og de mekanismer, der er nødvendige i grænseoverskridende situationer, kan bedre opnås af Fællesskabet end af medlemsstaterne alene og vil derfor betyde en merværdi.

5.4. Proportionalitet

Forslaget omhandler kun, hvad der er nødvendigt for at nå de opstillede målsætninger. Der foreslås minimumsstandards, ikke en harmonisering. Sidstnævnte ville ikke være hensigtsmæssigt på grund af de nuværende forskelle mellem medlemsstaterne, der skyldes den tætte forbindelse til de nationale skadeserstatningsregler og de socioøkonomiske forskelle.

De foreslåede minimumsstandards vil give de medlemsstater, der ønsker det, mulighed for at indføre gunstigere bestemmelser til fordel for ofre for forbrydelser. Minimumsstandards, der ikke er begrænset til sager med grænseoverskridende aspekter, vil gøre det muligt at undgå omvendt diskrimination, hvilket ville være særlig alvorligt, da der i dag i to medlemsstater ikke findes statslig erstatning for indenlandske sager.

Forslaget giver flere muligheder for at gennemføre minimumsstandards — enten gennem et system med faste satser eller gennem et system baseret på en vurdering fra sag til sag. Det giver også mulighed for en tæt forbindelse til civilretten i hver enkelt medlemsstat takket være forbindelsen mellem fastsættelsen af den faktiske erstatning og de nationale skadeserstatningsregler.

⁽¹⁾ Se EF-Domstolens udtalelse 2/94 af 28. marts 1996.

Hvad angår administrative procedurer omhandler forslaget udelukkende de centrale aspekter og aspekter i relation til grænseoverskridende sager, mens medlemsstaterne frit kan udpege de ansvarlige myndigheder og udforme procedurer for modtagelse og behandling af ansøgninger.

Forslaget omfatter derfor kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå de opstillede målsætninger, og er ikke mere omfattende end hvad, der kræves dertil.

5.5. Overensstemmelse med andre EU-/EF-initiativer

Rådets rammeafgørelse om ofres stilling i forbindelse med straffesager omhandlede — som titlen antyder — det strafferetlige aspekt af støtte til ofre og behandlede udelukkende spørgsmålet om erstatning fra et begrænset og rent proceduremæssigt synspunkt. Dette forslag supplerer afgørelsen og sikrer, at erstatningsaspektet er behørigt dækket på EU-niveau også.

Ved at lette borgernes domstolsadgang, navnlig i grænseoverskridende situationer, vil det være inspireret af de foranstaltninger, der er truffet for at fremme det civilretlige samarbejde.

Forslaget vil sikre, at der tages behørigt hensyn til det andet aspekt af EU's bestræbelser for at bekæmpe forbrydelse og terrorisme. En række foranstaltninger er truffet eller drøftes med henblik på fastsættelse af fælles definitioner og minimumssanktioner for visse former for alvorlige forbrydelser, herunder terrorisme, racistiske forbrydelser og seksuel udnyttelse af børn. Beskyttelse af ofre for sådanne alvorlige forbrydelser skal også behandles på EU-niveau.

Fællesskabet har allerede vedtaget vidtrækkende foranstaltninger for at sikre erstatning til ofre for bilulykker gennem de fire bilforsikringsdirektiver, og et forslag til et femte direktiv drøftes i øjeblikket for at sikre en yderligere dækning af sådanne ofre. Dette forslag vil sikre, at ofre for forbrydelser ikke kommer i en ringere situation end ofre for bilulykker ved at indføre bestemmelser, der i høj grad er baseret på de samme principper som disse direktivers.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med andre politiske mål og vil udfylde det nuværende hul hvad angår materielle foranstaltninger til beskyttelse af og støtte til ofre for forbrydelser.

6. KOMMENTARER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

Udgangspunktet for fastsættelsen af minimumsstandards er ofrenes behov i en europæisk kontekst. Forslaget tager sigte på at finde en balance mellem at opfylde dette behov og undgå en restriktiv tilgang, der udelukkende betyder indførelse af standarder baseret på den laveste fællesnævner, og samtidig indføre realistiske løsninger, der bygger på de resultater, der er opnået i mange medlemsstater.

Indførelse af minimumsstandards er primært ensbetydende med, at medlemsstaternes spillerum hvad angår erstatning fra staten til ofre for forbrydelser begrænses. Derimod er der intet, der forhindrer medlemsstaterne i at beholde eller indføre regler, som er mere gunstige for ofrene. Indførelse af minimumsstandards må ikke benyttes som begrundelse for nogen form for forringelse af den nuværende praksis i medlemsstaterne.

Det har endvidere været et ledende princip at indføre klare og veldefinerede kriterier, der sikrer forudsigelighed og lighed for loven. Det er vanskeligt at se nogen grund til, at de kriterier, der indgår i sådanne erstatningsordninger, skulle være mindre klare end dem, der f.eks. ligger til grund for de nationale skadeserstatningsregler eller socialsikringsordninger. Der kan kun sikres gennemsigtige og forudsigelige regler, hvis det skønsmæssige aspekt ved statslig erstatning begrænses.

Artikel 1

Artiklen beskriver hovedformålet med forslaget, der allerede er blevet skitseret i afsnit 3 i begrundelsen.

Artikel 2

Denne artikel definerer det grundliggende anvendelsesområde for minimumsstandarden. Definitionen udelukker ofre for ikke-forsætlige forbrydelser, da tab som følge af sådanne forbrydelser ofte på forskellig vis er dækket af forsikringer i medlemsstaterne. Da det drejer sig om fastsættelse af minimumsstandarden, vil medlemsstaterne bedre være i stand til at træffe beslutninger på dette område. Forbrydelser, der udelukkende har forårsaget tingsskade, er også udelukket. Sådanne tab er ofte dækket af forsikringer, og det er ikke nødvendigt at lade dem være omfattet af minimumsstandarden. Ud over disse begrænsninger skal forslagets anvendelsesområde være bredt, navnlig for at dække forbrydelser rettet direkte mod en person, men uden voldsanvendelse. Der kan være tale om forbrydelser som f.eks. visse seksuelle krænkelser eller racistiske og fremmedfjendske forbrydelser.

Minimumsstandarden omfatter kun ofre for forbrydelser, som er begået på en af medlemsstaternes område.

Anvendelsesområdet omfatter nære slægtninge og personer, som har mistet en forsørger, der er afgået ved døden som følge af den skadevoldende handling, forudsat at det direkte offer henhører under anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, litra a), dvs. at den forbrydelse, der ligger til grund for dødsfaldet, skal have været forsættelig. Det er nødvendigt at lade nære slægtninge være omfattet for f.eks. at sikre erstatning til forældre til mindreårige børn, der er døde som følge af en voldsforbrydelse. Definitionen af nære slægtninge og personer, der har mistet en forsørger, overlades til medlemsstaterne.

»Offer« defineres som i artikel 1, litra a), i Rådets rammeafgørelse om ofres stilling i forbindelse med straffesager.

Anvendelsesområdet er overalt i overensstemmelse med de fleste af reaktionerne på grønbogen og falder inden for — eller ligner — de erstatningsregler, der i øjeblikket gælder i medlemsstaterne.

Artikel 3

Denne artikel fastsætter det grundliggende anvendelsesområde for minimumsstandarden. Denne løsning blev støttet i de fleste af de indkomne kommentarer til grønbogen. Stk. 2 fastslår princippet om forbud mod forskelsbehandling. For det første og i overensstemmelse med dommen i Cowan-sagen er forskelsbehandling af EU-borgere baseret på nationalitet forbudt. For det andet skal tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat kunne få erstatning på samme vilkår som EU-borgere. Det ligger på linje med Tammerfors-konklusionerne og de principper, der ligger til grund for Kommissionens forslag til Rådsdirektiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽¹⁾. Da formålet med direktivet er at indføre minimumsstandarden, er anvendelsesområdet blevet udvidet til at omfatte alle personer, der bliver ofre for forbrydelser på en medlemsstats område. Der skal imidlertid mindes om, at artikel 20 og 21 (lighed for loven og forbud mod forskelsbehandling) i chartret om grundlæggende rettigheder i EU skal respekteres ved gennemførelsen af direktivet.

Artikel 4

Denne artikel fastslår principperne for, hvilke tab der kan udløse erstatning, og hvordan erstatningen skal beregnes. Sammen med artikel 2 fastsætter artiklen det grundliggende anvendelsesområde for minimumsstandarden. Formålet er at sikre fuld erstatning for de tab, ofret har lidt, herunder også ikke-økonomiske tab, og samtidig overlade det til medlemsstaterne at afgøre, hvordan de vil nå det mål. Der opnås derved en balance mellem de to målsætninger, der blev nævnt i de fleste af kommentarerne til grønbogen, nemlig at sikre en passende erstatning til alle ofre for forbrydelser i EU og samtidig undgå løsninger, der medfører harmonisering.

⁽¹⁾ KOM(2001) 127 endelig af 13.3.2001 (EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 79).

Materielle skader er udelukket fra minimumsstandarderne på grund af definitionen af anvendelsesområdet i artikel 2, og da det kun er tab, der er en direkte følge af personskaden, der er dækket.

Den løsning, der er beskrevet i artiklens stk. 2, går ud på at knytte definitionen af de forskellige tabsposter og beregningen af erstatningsbeløbet til erstatningsreglerne i hver enkelt medlemsstat. Der er allerede etableret en sådan forbindelse i alle de medlemsstater, der har indført erstatningsordninger. Løsningen gør det også muligt at respektere de socioøkonomiske forskelle mellem medlemsstaterne.

Da løsningen tillader et vist udsving, betyder det, at det er principperne i den nationale erstatningsret, der danner grundlaget for afgørelsen om at yde erstatning fra staten. Den myndighed, der træffer en afgørelse, har ikke desto mindre mulighed for at foretage en individuel vurdering af hver ansøgning og er ikke bundet af en tidligere retsafgørelse, der pålægger skadevolderen at betale skadeserstatning. I praksis kan erstatningens størrelse variere afhængig af, hvad der er eller kunne have været tildelt i skadeserstatning med udgangspunkt i civilretten. En yderligere grund til at tillade et sådant udsving er, at skadeserstatningen til ofret ikke altid er kendt — den mest oplagte situation er, når skadevolderen ikke er blevet fundet.

En alternativ løsning giver medlemsstaterne mulighed for at bruge et system med faste satser ved ydelse af erstatning fra staten (anvendes allerede i en medlemsstat i dag). Et sådant system vil også skulle knyttes til den nationale erstatningsret. Det sker ved en henvisning til den gennemsnitlige skadeserstatning for lignende skader.

Stk. 3 giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte et loft for det samlede erstatningsbeløb, der kan tildeles, for at begrænse de budgetmæssige følger af erstatningsordningen. Det giver også mulighed for at begrænse erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste eller tab af underhold, hvis der er tale om ansøgere, der har en meget høj indtægt eller er særlig velstående, ligesom der af samme grunde er mulighed for at nedsætte erstatningen for sådanne skader.

Artikel 5

Artiklen giver ofre for forbrydelser ret til at få udbetalt et forskud af den erstatning, der er søgt om. Det er allerede muligt i alle undtagen to af de medlemsstater, der har indført erstatningsordninger. Et forskud kan kræve opfyldelse af fire betingelser, der alle skal være opfyldt: ansøgerens krav skal være ret klart, ofret skal være i økonomiske vanskeligheder som følge af forbrydelsen, den endelige afgørelse om ydelse af erstatning fra staten kan ikke træffes hurtigt, og det må formodes, at skadevolderen ikke vil kunne honorere et skadeserstatningskrav på grund af manglende midler. Den sidste betingelse gælder også i sager, hvor skadevolderen ikke er blevet fundet. Beregningen af forskuddet overlades til medlemsstaterne, da det nødvendigvis vil afhænge af en vurdering af den konkrete situation.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan, hvis de ønsker det, udelukke ansøgere, der kun har lidt mindre skader. I praksis kan det f.eks. gøres ved at indføre et mindstebeløb for erstatning.

Artikel 7

Denne artikel giver medlemsstaterne ret til at afvise eller nedsætte erstatningen, hvis der er tale om uagtsomhed, hvilket er et grundprincip i erstatningsretten, der også anvendes i alle gældende erstatningsordninger i medlemsstaterne i dag.

Artikel 8

Denne artikel giver medlemsstaterne ret til at gøre erstatning fra staten subsidier i forhold til et erstatningskrav mod skadevolderen. De fleste af de medlemsstater, der har erstatningsordninger i dag, mener, at det primære ansvar for ydelse af erstatning til ofre ligger hos skadevolderen, og at staten ikke skal tage et ubegrænset ansvar for at yde erstatning til ofre for forbrydelser.

Det subsidiære princip er i denne artikel dæmpet noget, da en streng anvendelse af princippet kan betyde en urimelig forsinkelse for ofret hvad angår en faktisk udbetaling af erstatning og medføre en risiko for sekundær viktisering. Der kræves derfor kun en rimelig indsats fra ofrets side. Der skal gøres undtagelser, når det med rimelig sikkerhed kan antages, at skadevolderen ikke vil kunne betale nogen form for erstatning til ofret. I sådanne tilfælde er det urimeligt at lade ofret gå gennem langvarige erstatningssøgsmål og derefter forsøge at få fuldbyrdet den omhandlede dom. Der skal ligeledes gøres en undtagelse i de tilfælde, hvor ofret på grund af lange politiundersøgelser eller strafferetlige procedurer ikke har været i stand til at få et civilt krav prøvet ved den kompetente domstol. Sådanne forsinkelser ligger uden for ofrets kontrol og bør ikke skade ofrets muligheder for at få erstatning inden for en rimelig frist efter forbrydelsen. Der skal gøres yderligere undtagelser i de tilfælde, hvor ofret har haft vanskeligt ved at gå videre med sit krav mod skadevolderen.

Muligheden for at modtage et forskud må ikke påvirkes negativt af anvendelsen af kriterierne i denne artikel. Muligheden for at modtage et forskud reguleres udelukkende af betingelserne i artikel 5.

Princippet om subsidiær anvendelse gælder kun det direkte offer. Det kan ikke kræves, at en person, som har mistet en forsørger, eller en slægtning sagsøger skadevolderen, før de kan søge om erstatning fra staten.

Artikel 9

For at undgå dobbelt erstatning kan medlemsstaterne fradrage erstatning eller andre beløb, der er udbetalt fra andre kilder, herunder f.eks. skadevolderen, staten eller forsikringspolicer.

Artikel 10

Denne artikel fastslår medlemsstaternes mulighed for at indtræde i ofrets rettigheder, hvorved medlemsstaterne kan forsøge at få fuldbyrdet en erstatningsdom hos skadevolderen, efter at staten har udbetalt erstatning.

Artikel 11

Denne artikel giver medlemsstaterne ret til at kræve, at ansøgeren anmelder forbrydelsen til de kompetente myndigheder — normalt politiet — før der søges om erstatning. Anmeldelsen kan ske i den medlemsstat, hvor forbrydelsen er begået, eller i bopælslandet. Der kan fastsættes en tidsfrist for anmeldelse. Der skal gælde undtagelser, som det fremgår af stk. 3. Det kan f.eks. ikke forventes, at ofret anmelder forbrydelsen, hvis der er tale om organiseret kriminalitet eller vold mod kvinder og mindreårige.

Artikel 12

Mens princippet om subsidiær anvendelse i artikel 8 dækker forholdet mellem en ansøgning om erstatning og et civilretligt krav mod skadevolderen, dækker artikel 12 forholdet mellem ansøgeren og de strafferetlige procedurer, der indledes som følge af forbrydelsen. Det kan føre til betydelige forsinkelser for ofret, hvis erstatningen først kan udbetales, når straffesagen er afsluttet. Medlemsstaternes mulighed for at kræve, at ofret afventer udkommet af sådanne retssager, er derfor begrænset til de tilfælde, hvor den strafferetlige afgørelse har praktiske følger for behandlingen af erstatningsansøgningen, og forudsat at ofret ikke udsættes for en urimelig forsinkelse eller kommer i en økonomisk vanskelig situation. Begge disse betingelser skal være opfyldt. En udsættelse af behandlingen af en erstatningsansøgning af disse grunde påvirker imidlertid ikke ansøgerens mulighed for at modtage et forskud ifølge betingelserne i artikel 5.

Artikel 13

Medlemsstaterne kan bestemme, at en ansøgning skal indgives senest to år, efter forbrydelsen har fundet sted, eller når politiets undersøgelser eller straffesagen er afsluttet. Der skal imidlertid indføres undtagelser. Disse undtagelser gælder de tilfælde, hvor ofret var forhindret i at indgive ansøgning i tide, f.eks. hvis ofret var mindreårigt, da forbrydelsen fandt sted. Der skal også gælde undtagelser for sager, der involverer flere medlemsstater.

Artikel 14

Denne artikel vedrører de administrative procedurer for modtagelse og behandling af ansøgninger. Dette område er helt overladt til medlemsstaternes skøn, dog med tre undtagelser. For det første skal procedurerne være så simple og smidige som muligt for at undgå sekundær viktimisering. For det andet skal det være muligt at indgive ansøgning på alle De Europæiske Fællesskabers officielle sprog for at undgå forskelsbehandling af EU-borgere og fastboende og for at fremme ofrenes adgang til erstatning i sager med grænseoverskridende aspekter. For det tredje skal ansøgere have mulighed for at anke en afgørelse om afvisning af en erstatningsansøgning.

Artikel 15

Denne artikel forpligter medlemsstaterne til at sikre, at ofre har adgang til oplysninger om erstatning fra staten. Sådanne oplysninger gives normalt af politiet. Oplysningerne skal mindst omfatte direktivets bestemmelser, således som gennemført af medlemsstaterne, og de administrative procedurer i forbindelse med indgivelse af ansøgning i den omhandlede medlemsstat. Kun de medlemsstater, der har udpeget flere myndigheder med ansvar for behandling af ansøgninger, skal fremsende oplysninger om disse myndigheders territoriale eller særlige jurisdiktion. Betydningen af at informere ofre om muligheden for erstatning blev understreget kraftigt i mange af kommentarerne til grønbogen. De oplysninger, som de kompetente myndigheder skal give, svarer til det, der skal indgå i den håndbog, der ifølge artikel 24 skal udarbejdes. Kommissionen vil derfor arrangere den nødvendige oversættelse af oplysningerne.

Artikel 16

Denne artikel fastslår det grundlæggende princip om lettelse af adgangen til erstatning fra staten i sager med grænseoverskridende aspekter, der er dette forslags anden specifikke målsætning. Dette princip afspejler det, der blev kaldt »modellen baseret på gensidig bistand«, som støttes af et klart flertal af de indkomne kommentarer. Det forpligter medlemsstaterne til at udpege en eller flere myndigheder for at gennemføre dette princip. Det overlades til medlemsstaternes skøn at afgøre, om de ønsker at udpege den samme myndighed til både behandling og afgørelse af ansøgninger.

Artikel 17

Denne artikel omhandler den bistand, som ansøgeren har krav på, når han henvender sig til en myndighed i bopælslandet for at søge om erstatning i en anden medlemsstat. Den bistandsydende myndighed skal give ansøgeren de nødvendige formularer og oplysninger om erstatningsordningerne i den medlemsstat, hvor der søges om erstatning. Den bistandsydende myndighed har ikke pligt til at give en grundig rådgivning om erstatningsordningen i den anden medlemsstat eller besvare mere detaljerede spørgsmål om fortolkningen af forskellige betingelser. Den bistandsydende myndighed skal dog kunne give en grundlæggende rådgivning om, hvordan ansøgningsformularen skal udfyldes, og kunne forklare ansøgeren, hvilke støtte-dokumenter der skal vedlægges — lægerapporter, politianmeldelse osv. Da det er den medlemsstat, i hvilken forbrydelsen er begået, der skal træffe afgørelse om ansøgningen, skal den bistandsydende myndighed ikke foretage en vurdering af ansøgningen, bortset fra de tilfælde hvor det er oplagt, at ansøgningen ikke indgives i god tro.

Artikel 18

Når ansøgningen er udfyldt, sender den bistandsydende myndighed den videre til den besluttende myndighed. Den bistandsydende myndighed skal henlede den besluttende myndigheds opmærksomhed på de forhold, der er nævnt i artiklens litra a) til d), for at fremme behandlingen af ansøgningen og lette samarbejdet mellem de implicerede myndigheder.

Artikel 19

Den besluttende myndighed anerkender modtagelsen af ansøgningen og oplyser den bistandsydende myndighed om de forhold, der er nævnt i litra a) til d). Det omfatter oplysninger om, hvem der er myndighedens kontaktperson. På den måde etableres der en direkte forbindelse på det administrative niveau mellem de implicerede myndigheder.

Artikel 20

Denne artikel ligger i forlængelse af artikel 17, idet den forpligter den bistandsydende myndighed til at fremsende alle supplerende oplysninger, som den besluttende myndighed måtte ønske efter at have modtaget ansøgningen.

Artikel 21

Artiklen vedrører samarbejdet mellem de to implicerede myndigheder for i videst muligt omfang at give ansøgeren mulighed for at blive hørt i bopælslandet. Det er den besluttende myndighed, der afgør, om der er behov for en høring, og denne afgørelse træffes i overensstemmelse med gældende national lov. Dette kan gøres enten ved, at den bistandsydende myndighed hører ansøgeren og sender et udskrift af høringen til den besluttende myndighed, eller ved at den besluttende myndighed hører ansøgeren direkte via en tele- eller videokonference. Det er de muligheder, der følger af Rådets forordning om bevisoptagelse, og dette forslags bestemmelser om gældende lov for høringer stammer også fra forordningen.

Artikel 22

Denne artikel forpligter den besluttende myndighed til at sende afgørelsen og et udskrift heraf til den bistandsydende myndighed og ansøgeren. Det gælder ligeledes enhver afgørelse om udbetaling af forskud.

Artikel 23

Artiklen fastlægger reglerne for anvendelse af sprog i samarbejdet mellem myndighederne. Ansøgeren bestemmer, hvilket sprog der skal anvendes. Det sprog, der anvendes i afgørelserne, er naturligvis den enkelte medlemsstats valg afhængig af de gældende officielle sprog. Udskriftet af afgørelsen vil imidlertid i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, blive vedlagt på det sprog, som den bistandsydende myndighed har oplyst at forstå. Den bistandsydende myndighed beslutter, hvilket sprog der skal anvendes til udskrift af høringen af ansøgeren. Det kan f.eks. afhænge af, om der er anvendt tolkning ved høringen. De oplysninger, som myndighederne skal give hinanden ifølge bestemmelserne i artikel 18-22, skal affattes på et sprog, som den modtagende myndighed i det konkrete tilfælde har oplyst at kunne forstå. Bestemmelserne om sprog er begrænset til det, der er nødvendigt for at sikre et smidigt samarbejde mellem myndighederne, mens hovedansvaret for nødvendige oversættelser ligger hos den besluttende myndighed.

Stk. 2 og 3 udelukker afgifter eller bekræftelse af dokumenter for at undgå besværlige eller bureaukratiske procedurer, der kan forhindre et smidigt samarbejde mellem de implicerede myndigheder.

Artikel 24

Denne artikel indeholder de nødvendige bestemmelser for udarbejdelse af den håndbog, som den bistandsydende myndighed skal anvende. Håndbogen giver den bistandsydende myndighed alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan opfylde sine forpligtelser efter afsnit 2 i direktivet, herunder:

- hos hvilken besluttende myndighed i medlemsstaten skal der søges om erstatning?
- hvilket sprog kan myndigheden acceptere?
- hvilke kriterier og betingelser findes der i den pågældende medlemsstats erstatningsordning, og hvilke ansøgningsformularer skal der bruges?

Det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager⁽¹⁾ vil give de nødvendige rammer for udarbejdelsen af håndbogen, hvorved det kan undgås at oprette en ny struktur, som f.eks. et udvalg. Kommissionen vil arrangere den nødvendige oversættelse og stå for ajourføring af håndbogen i samarbejde med medlemsstaterne via netværket, hvis der er behov for det. Da håndbogen bliver oversat, vil den sprogversion, som den pågældende medlemsstat har brug for for at opfylde sine forpligtelser efter artikel 15, stk. 2, i direktivet, være til rådighed.

Artikel 25

Med denne artikel indføres der et system med centrale kontaktpunkter i hver medlemsstat for yderligere at fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser. Samarbejdet går bl.a. ud på at finde løsninger på eventuelle vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med gennemførelsen af afsnit 2 i forslaget. Kontaktpunkterne vil også være ansvarlige for samarbejdet med Kommissionen vedrørende udarbejdelsen af den håndbog, der er nævnt i artikel 24. Med hensyn til udarbejdelsen af håndbogen vil netværket for civile sager skabe de nødvendige rammer for samarbejdet mellem kontaktpunkterne, således som foreskrevet i artikel 2, stk. 1, litra b), i beslutningen om oprettelse af netværket.

Artikel 26

Denne artikel indeholder den standardbestemmelse, der giver medlemsstaterne mulighed for at indføre mere favorable bestemmelser end minimumsstandarderne i dette forslag. Det nævnes specifikt, at medlemsstaterne kan yde erstatning til statsborgere eller fastboende, der har været offer for en forbrydelse uden for medlemsstatens område. En sådan mulighed er ikke nødvendigvis mere gunstig for ofret i den konkrete sag. Stk. 2 fastslår, at medlemsstaterne ikke med henvisning til dette direktiv kan indføre en forringelse af gældende praksis.

Artikel 27-29

Disse artikler indeholder standardbestemmelserne i fællesskabsdirektiver og tidsfrist for gennemførelse. Det er tilføjet, at medlemsstaterne ikke behøver at indføre bestemmelser om virkning med tilbagevirkende kraft, dvs. udbetaling af erstatning til ofre for forbrydelser begået før datoen for den sidste frist for gennemførelsen af direktivet, medmindre ansøgningen er indgivet efter denne frist.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 308,

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret. Foranstaltninger til beskyttelse af ofre for forbrydelser bør være et led i opfyldelsen af denne målsætning.

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

- (2) I Rådets og Kommissionens Wien-handlingsplan fra 1998 opfordres der til at tage spørgsmålet om støtte til ofre op gennem en sammenlignende undersøgelse af erstatningsordninger for ofre og en vurdering af nytten af en EU-indsats.
- (3) Kommissionen forelagde i 1999 en meddelelse om »Ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union — overvejelser om standarder og tiltag«.
- (4) Med henvisning til denne meddelelse opfordrede formandskabet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til, at der blev udarbejdet minimumsstandarder for beskyttelse af ofre for forbrydelser, navnlig hvad angår ofrenes domstolsadgang og ret til skadeserstatning, herunder dækning af sagsomkostninger. Formandskabet efterlyste også nationale programmer til finansiering af offentlige og private foranstaltninger vedrørende bistand til og beskyttelse af ofre.
- (5) Rådet vedtog den 15. marts 2001 rammeafgørelse 2001/220/RIA om ofres stilling i forbindelse med straffesager ⁽¹⁾. Afgørelsen, som er baseret på afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, giver ofre for forbrydelser mulighed for at kræve erstatning fra skadevolderen inden for rammerne af en straffesag. Ud over denne bestemmelse er spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser ikke behandlet.
- (6) Kommissionen vedtog den 28. september 2001 en grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser. Med grønbogen blev der iværksat en høring om, hvilke målsætninger et fællesskabsinitiativ på dette område kunne have med henblik på spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser således som nævnt i Tammerfors-konklusionerne.
- (7) I reaktionerne på grønbogen, herunder Europa-Parlamentets beslutning og udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, blev der opfordret til at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser i EU og til at lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.
- (8) Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer. At forfølge dette mål er i overensstemmelse med anmodningen fra Det Europæiske Råd i Tammerfors og med forslagene i grønbogen og reaktionerne derpå.
- (9) Direktivet vil bidrage til oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og fri bevægelighed for personer. Foranstaltningerne i direktivet vil supplere de foranstaltninger, Den Europæiske Union har taget for at fremme det civilretlige samarbejde, for at bekæmpe forbrydelse og terrorisme og for at sikre erstatning til ofre i bilulykker.
- (10) Da foranstaltningerne i dette direktiv er nødvendige for at opfylde Fællesskabets målsætninger, og da der ikke i traktaten er fastsat særlige beføjelser til at indføre et sådant retligt instrument, skal traktatens artikel 308 anvendes.
- (11) Det er velkendt, at ofre for forbrydelser ofte ikke vil kunne opnå erstatning fra skadevolderen, da skadevolderen ikke har de nødvendige midler til at honorere et erstatningskrav, eller fordi skadevolderen er ukendt eller ikke kan retsforfølges.
- (12) For at rette op på den situation har tretten medlemsstater indført statslige erstatningsordninger for at kunne yde erstatning til ofre for forbrydelser. Disse ordninger er indbyrdes meget forskellige med hensyn til, hvilke ofre der kan opnå erstatning, og hvordan erstatningen beregnes. To medlemsstater har ingen generelle erstatningsordninger.
- (13) Ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union skal have ret til en passende erstatning for de skader, de har lidt, uanset i hvilken medlemsstat de er bosiddende, og uanset i hvilken medlemsstat forbrydelsen er begået.
- (14) I betragtning af de store forskelle mellem de medlemsstater, der har indført erstatningsordninger, og under hensyntagen til de socioøkonomiske forskelle, må det foretrækkes at indføre minimumsstandarder frem for at harmonisere lovgivningen.
- (15) Minimumsstandarder bør omfatte ofre for personlige krænkelse, herunder voldsforbrydelser, terroristhandlinger, seksuelle krænkelse, forbrydelser mod kvinder og mindreårige og racistiske og fremmedfjendske forbrydelser. De bør omfatte de tab, som et offer for en forbrydelse lider som følge af personskade, dog ikke tingsskade. De skal også omfatte personer, der har mistet en forsørger, og nære slægtninge til ofre, der er afgået ved døden som følge af den skadevoldende handling.
- (16) Alle borgere i Den Europæiske Union og alle med lovligt ophold i en medlemsstat skal uden forskelsbehandling kunne opnå erstatning.
- (17) Minimumsstandarderne skal knyttes til den enkelte medlemsstats nationale erstatningsret for at sikre passende erstatninger og forudsigelige og gennemsigtige regler, uden at der harmoniseres.
- (18) Erstatningen skal dække ikke-økonomiske tab, bl.a. for at sikre en passende erstatning til ofre for alvorlige forbrydelser og til personer, der har mistet en forsørger, samt nære slægtninge til ofre, der er afgået ved døden som følge af en forbrydelse.

⁽¹⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 1.

- (19) Medlemsstaterne skal have mulighed for at bevare eller indføre det princip, at hovedansvaret for udbetaling af erstatning til ofret ligger hos skadevolderen. Der bør imidlertid indføres visse begrænsninger for dette princip for at undgå en urimelig forsinkelse i udbetaling af erstatning til ofret og for at begrænse risikoen for sekundær viktisering.
- (20) For at sikre ens vilkår for alle ofre for forbrydelser i Den Europæiske Union bør det i minimumsstandarderne angives, i hvilke tilfælde erstatningen kan begrænses, navnlig når disse begrænsninger vedrører ofrets forpligtelser, f.eks. ofrets pligt til at anmelde forbrydelsen til politiet og indgive ansøgning om erstatning inden for en given frist. Der skal gælde undtagelser for disse begrænsninger for at undgå, at der stilles urimelige krav til ofret, og for at tage højde for eventuelle hindringer, som ofre i en grænseoverskridende situation kan stå overfor.
- (21) Der vil blive indført et samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder for at lette adgangen til erstatning i de situationer, hvor forbrydelsen finder sted i en anden medlemsstat end ofrets bopælsland.
- (22) Dette samarbejde skal sikre, at et offer for en forbrydelse altid kan henvende sig til en myndighed i ofrets bopælsland for at mindske de praktiske og sproglige problemer, der opstår i en grænseoverskridende situation, uden at det berører medlemsstaternes ret til at anvende territorialitetsprincippet som grundlag for erstatningspligten.
- (23) Samarbejdsordningen bør omfatte bestemmelser om ofrets adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at indgive ansøgning, og sikre et effektivt samarbejde mellem de implicerede myndigheder.
- (24) Direktivet respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der af Den Europæiske Unions charter er anerkendt som de generelle principper for fællesskabsretten.
- (25) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet efter artikel 5 i EF-traktaten kan direktivets målsætninger, nemlig at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Direktivet begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser og lette adgangen til en sådan erstatning i grænseoverskridende situationer.

Afsnit 1

Minimumsstandarder for erstatning til ofre for forbrydelser

Artikel 2

Omfattede personer og territorielt anvendelsesområde

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv skal medlemsstaterne yde erstatning til:

- a) ofre, der har lidt personskade, der er direkte forårsaget af en forsætlig forbrydelse mod ofrets liv, helbred eller personlige integritet, og som er begået på en af medlemsstaternes områder
- b) nære slægtninge eller personer, der har mistet en forsørger, således som defineret i litra a), som er afdød ved døden som følge af den skadevoldende handling.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 gælder følgende:

- a) »offer« defineres som en fysisk person, der har lidt skade, herunder fysisk eller psykisk skade, følelsesmæssige lidelser eller økonomiske tab, der er direkte forvoldt af handlinger eller undladelser, der strider mod en medlemsstats straffelov
- b) »forsætlig forbrydelse«, »nære slægtninge«, »person, der har mistet en forsørger« defineres i overensstemmelse med gældende lov i den medlemsstat, hvor forbrydelsen er begået.
- c) »personskade« omfatter både psykisk og fysisk skade.

Artikel 3

Ansvar for ydelse af erstatning og forbud mod forskelsbehandling

1. Erstatningen ydes af den medlemsstat, på hvis område forbrydelsen er begået.

2. Der ydes erstatning til borgere i Den Europæiske Union og til personer med lovligt ophold i en medlemsstat uden nogen forskelsbehandling.

Artikel 4

Principper for fastsættelse af erstatningsbeløbet

1. Erstatningen skal dække økonomiske og ikke-økonomiske tab, som er en direkte følge af den personskade, ofret har lidt, eller hvis der er tale om nære slægtninge eller personer, der har mistet en forsørger, som er en direkte følge af ofrets dødsfald.

2. Erstatningsbeløbet fastsættes som følger:

a) fra sag til sag, når erstatningen i sin helhed ikke afviger væsentligt fra, hvad ansøgeren har fået eller kunne forvente at få tilkendt i en civil retssag i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde erstatning, eller

b) efter forud fastsatte satser for hele erstatningen eller for nogle eller alle de tab, der er dækket af erstatningen.

De satser, der er nævnt i litra b), skal afspejle gennemsnittet af, hvad der ville blive ydet i skadeserstatning for lignende tab ifølge de civilretlige regler i den medlemsstat, der har ansvaret for at yde erstatning.

3. Som en fravigelse af stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte et maksimumsbeløb på mindst 60 000 EUR for det samlede erstatningsbeløb til en og samme ansøger.

Medlemsstaterne kan også beslutte, at erstatning til et offer for tabt arbejdsfortjeneste eller en forsørget persons tab af underhold kan nedsættes som følge af ansøgerens økonomiske forhold eller begrænses til et maksimumsbeløb, som medlemsstaterne fastsætter.

4. Erstatningen kan udbetales som et engangsbeløb eller i rater hvad angår hele erstatningen eller en del af eller alle de tabsposter, som erstatningen omfatter.

Artikel 5

Forskud

1. Medlemsstaterne skal udbetale forskud af erstatningen, hvis:

a) ansøgningens berettigelse er fastslået

b) der er grund til at tro, at den endelige afgørelse ikke kan træffes hurtigt efter indgivelse af ansøgning om erstatning

c) det er berettiget i lyset af ansøgerens økonomiske forhold, og

d) det med rimelig sikkerhed kan fastslås, at skadevolderen hverken helt eller delvist vil være i stand til at opfylde en dom eller en afgørelse, der tilkender ofret skadeserstatning.

2. Medlemsstaterne kan kræve hel eller delvis tilbagebetaling af det udbetalte forskud, hvis den endelige afgørelse af erstatningsansøgningen indebærer, at ansøgningen afvises, eller der tilkendes en erstatning, der er lavere end forskuddet.

Artikel 6

Mindstebeløb for erstatning

Hvis de ønsker det, kan medlemsstaterne afvise at yde erstatning til ansøgere, der kun har lidt mindre skader.

Artikel 7

Ansøgerens adfærd i forhold til forbrydelsen

Medlemsstaterne kan bestemme, at erstatningen skal nedsættes eller afvises på grund af ansøgerens handlemåde i forhold til den begivenhed, der har påført ham skade eller ført til hans dødsfald.

Artikel 8

Subsidiær anvendelse

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), og uden at det berører anvendelsen af artikel 5, gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren har gjort en rimelig indsats for at opnå og få fuldbyrdet en dom eller en afgørelse om erstatning fra skadevolderen.

2. Ved anvendelsen af en betingelse som omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaterne indføre undtagelser i de tilfælde, hvor:

a) det må formodes, at skadevolderen hverken helt eller delvist vil være i stand til at opfylde en dom eller en afgørelse om skadeserstatning

b) ansøgeren ikke har været i stand til at opnå en dom eller en afgørelse om skadeserstatning inden for en frist på to år efter forbrydelsen, fordi politiets undersøgelse eller straffesagen endnu ikke er afsluttet, eller

c) ansøgeren har haft vanskeligt ved at opnå en dom eller en afgørelse som nævnt i stk. 1, fordi han ikke har kunnet anlægge erstatningssag mod skadevolderen i den medlemsstat, hvor ansøgeren har bopæl.

Artikel 9

Fradrag af erstatning fra andre kilder

1. For at undgå dobbelt erstatning kan medlemsstaterne i erstatningsbeløbet fradrage enhver erstatning eller andre ydelser, der er udbetalt fra andre kilder for de samme skader, eller kræve disse tilbagebetalt.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder også eventuelle tilkendte eller udbetalte forskud.

Artikel 10

Subrogation

Medlemsstaten eller den kompetente myndighed kan indtræde i rettighederne for den person, der har fået tilkendt erstatning, for det udbetalte erstatningsbeløb.

Artikel 11

Anmeldelse af forbrydelsen

1. Medlemsstaterne kan i de sager, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgeren har anmeldt forbrydelsen til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forbrydelsen er begået.

Denne betingelse anses for at være opfyldt, når ansøgeren anmelder forbrydelsen i bopælslandet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager.

2. De medlemsstater, der anvender den betingelse, der er nævnt i stk. 1, kan bestemme, at politianmeldelse skal ske inden for en nærmere fastsat frist. Denne frist skal være på mindst syv dage fra den dato, hvor forbrydelsen blev begået.

3. I medfør af betingelserne i stk. 1 og 2, skal medlemsstaterne indføre undtagelser for de tilfælde, hvor ofret har gyldige grunde til ikke at anmelde forbrydelsen eller til ikke at foretage anmeldelse inden for den fastsatte frist. Sådanne grunde kan være:

a) omstændighederne ved forbrydelsen eller ofrets forhold til skadevolderen, eller

b) alvorlige hindringer som følge af, at ofret har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen er begået.

Artikel 12

Igangværende strafferetlig efterforskning

1. Ydelse af erstatning forudsætter ikke, at skadevolderen er fundet eller blevet retsforfulgt.

2. Medlemsstaterne kan, uden at det berører muligheden for at udbetale forskud efter artikel 5, bestemme, at afgørelsen af en ansøgning om erstatning stilles i bero, indtil den politiefterforskning eller den straffesag, der er indledt som følge af forbrydelsen, er afsluttet, når

a) en sådan udsættelse er nødvendig for at fastslå, om skaden blev forvoldt ved en forsætlig forbrydelse, og

b) det ikke forsinker behandlingen unødigt eller skaber belastende økonomiske problemer for ansøgeren.

Artikel 13

Frist for indgivelse af ansøgning

1. Medlemsstaterne kan gøre ydelse af erstatning betinget af, at ansøgningen er indgivet inden for en nærmere fastsat frist, der under alle omstændigheder skal være på to år fra afslutningen af politiefterforskningen eller straffesagen, der er indledt som følge af forbrydelsen, hvis denne ligger senere. Hvis der ikke er iværksat en politiefterforskning eller indledt en straffesag, løber fristen fra den dato, hvor forbrydelsen blev begået.

2. Hvis medlemsstaterne anvender en betingelse, som omhandlet i stk. 1, skal medlemsstaterne indføre undtagelser, når ansøgeren ikke med rimelighed kunne forventes at indgive ansøgning inden for den fastsatte frist. Det skal også gælde i de tilfælde, hvor ofret har været forhindret på grund af sin bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor forbrydelsen blev begået.

Artikel 14

Ansvarlige myndigheder og administrative procedurer

1. Medlemsstaterne opretter eller udpeger en eller flere myndigheder med ansvar for at træffe afgørelse om ansøgninger om erstatning.

2. Medlemsstaterne forsøger at holde de administrative formaliteter, der kræves opfyldt af en ansøger, på et minimum, uden at det berører muligheden for at foretage en grundig vurdering af ansøgningen og træffe afgørelse om erstatningsydelsen.

3. Ansøgere skal kunne indgive ansøgning på et af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog.

4. Medlemsstaterne indfører mulighed for at anke en afgørelse om afslag på erstatning.

Artikel 15

Oplysninger til potentielle ansøgere

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om mulighederne for at ansøge om erstatning på enhver hensigtsmæssig måde stilles til rådighed for potentielle ansøgere om erstatning straks ved deres første henvendelse til de kompetente myndigheder, som forbrydelsen skal anmeldes til.

2. De oplysninger, der henvises til i stk. 1, omfatter de betingelser, der er nævnt i artikel 2-13, og de administrative formaliteter, der kræves opfyldt for indgivelse af ansøgning, herunder i givet fald om den særlige og territoriale jurisdiktion for de myndigheder, der er nævnt i artikel 14, stk. 1. Oplysningerne skal være til rådighed på alle De Europæiske Fællesskabers officielle sprog.

Afsnit 2

Adgang til erstatning i sager med grænseoverskridende aspekter

Artikel 16

Ret til at indgive ansøgning i bopælslandet

1. Hvis forbrydelsen begås i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren har bopæl, har ansøgeren ret til at indgive ansøgning til en myndighed i sidstnævnte medlemsstat, forudsat at ansøgeren er omfattet af artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne opretter eller udpeger en eller flere myndigheder, herefter kaldet »bistandsydende myndigheder«, med ansvar for anvendelse af stk. 1.

Artikel 17

Bistand til ansøgeren

1. Den bistandsydende myndighed skal give ansøgeren de oplysninger, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, og udlevere de gældende ansøgningsformularer med udgangspunkt i den håndbog, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.

2. Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at udfylde ansøgningen om erstatning og sikrer i det omfang, det er muligt, at denne ledsages af de nødvendige bilag.

3. Den bistandsydende myndighed foretager ingen vurdering af ansøgningen. Den kan kun afvise ansøgningen, hvis det er åbenlyst, at ansøgningen ikke indgives i god tro.

Artikel 18

Fremsendelse af ansøgninger

Den bistandsydende myndighed fremsender ansøgningen og eventuelle bilag direkte til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der skal træffe afgørelse om ansøgningen, herefter kaldet den »besluttende myndighed«. Den bistandsydende myndighed fremsender samtidig følgende oplysninger til den besluttende myndighed:

- a) navn på den kontaktperson, der behandler sagen
- b) en liste over vedlagte bilag
- c) oplysninger om, hvorvidt der ansøges om forskud, og
- d) eventuelt angivelse af, på hvilket sprog ansøgningen er udfærdiget.

Artikel 19

Modtagelse af ansøgninger

Så snart den besluttende myndighed har modtaget de oplysninger, der er nævnt i artikel 18, fremsender den besluttende myndighed snarest muligt følgende oplysninger direkte til den bistandsydende myndighed:

- a) navn på den kontaktperson, der behandler sagen
- b) en kvittering for modtagelse af ansøgningen
- c) om muligt en foreløbig angivelse af den frist, inden for hvilken der vil blive truffet afgørelse om ansøgningen, og i givet fald samme oplysning om afgørelsen om en anmodning om forskud, og
- d) eventuelt en anmodning om yderligere oplysninger.

Artikel 20

Anmodning om yderligere oplysninger

Den bistandsydende myndighed bistår ansøgeren med at efterkomme en anmodning om yderligere oplysninger fremsat af den besluttende myndighed og med efterfølgende så hurtigt som muligt at fremsende disse oplysninger direkte til den besluttende myndighed eventuelt vedlagt en liste over de fremsendte bilag.

*Artikel 21***Høring af ansøgeren**

1. Hvis den besluttende myndighed ønsker at høre ansøgeren i overensstemmelse med gældende lovgivning i denne medlemsstat, skal den underrette den bistandsydende myndighed om dette.

2. Efter en sådan anmodning skal den bistandsydende og besluttende myndighed samarbejde med henblik på at organisere høringen og så vidt muligt sikre:

- a) at ansøgeren kan blive hørt af den bistandsydende myndighed i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning, således at denne myndighed derefter fremsender et udskrift af høringen til den besluttende myndighed, eller
- b) at ansøgeren kan høres direkte af den besluttende myndighed i overensstemmelse med dennes nationale lovgivning via en tele- eller videokonference.

*Artikel 22***Meddelelse af den endelige afgørelse**

1. Den besluttende myndighed sender afgørelsen og et udskrift af afgørelsen til ansøgeren og den bistandsydende myndighed, så snart afgørelsen er truffet.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder også en eventuel særskilt afgørelse om en anmodning om forskud.

*Artikel 23***Øvrige bestemmelser**

1. De oplysninger, som myndighederne fremsender til hinanden ifølge artikel 18-22, skal affattes på et sprog, som den myndighed, oplysningerne sendes til, har oplyst at kunne acceptere, bortset fra:

- a) ansøgningsformularerne og de vedlagte bilag, der skal affattes på et af sprogene i artikel 14, stk. 3,
- b) den fulde ordlyd af den afgørelse, som den besluttende myndighed har truffet, således at sproget bestemmes af dens nationale lovgivning
- c) udskrifter udfærdiget efter en høring i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, litra a), hvor sproget bestemmes af den bistandsydende myndighed.

2. Tjenester ydet af den bistandsydende myndighed i overensstemmelse med artikel 16-22 kan ikke give anledning til krav til ansøgeren eller den besluttende myndighed om betaling af afgifter eller omkostninger.

3. Ansøgningsformularer og alle bilag fremsendt i overensstemmelse med artikel 18-22 fritages for krav om bekræftelse af ægthed og andre lignende formaliteter.

*Afsnit 3***Gennemførelsesbestemmelser***Artikel 24***Oplysninger til Kommissionen**

1. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2004 sende følgende til Kommissionen:

- a) en liste over de myndigheder, der er oprettet eller udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 2, med angivelse af hvilke(t) sprog, myndighederne kan acceptere med henblik på artikel 18-22, samt med oplysning om disse myndigheders eventuelle særlige og territoriale jurisdiktion
- b) oplysninger ifølge artikel 15, stk. 1, og
- c) formularer til ansøgning om erstatning.

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger.

2. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne og inden for rammerne af det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager oprettet ved beslutning 2001/470/EF en håndbog med de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i overensstemmelse med stk. 1, og offentliggør den på internettet. Kommissionen arrangerer den nødvendige oversættelse af denne håndbog.

*Artikel 25***Centrale kontaktpunkter**

Medlemsstaterne udpeger et centralt kontaktpunkt til at

- a) medvirke ved gennemførelsen af artikel 24, stk. 2,
- b) fremme af et tæt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de bistandsydende og de besluttende myndigheder i medlemsstaterne, og
- c) bistå med løsning af problemer, der måtte opstå ved gennemførelsen af artikel 16-22.

Kontaktpunkterne mødes regelmæssigt inden for rammerne af det europæiske netværk i civil- og handelsretlige sager.

*Artikel 26***Gunstigere bestemmelser**

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne:
 - a) indfører eller bevarer gunstigere bestemmelser til fordel for ofre for forbrydelser eller andre personer, der berøres af en forbrydelse
 - b) indfører eller bevarer bestemmelser om erstatning til personer, der er blevet påført skade uden for deres land, eller personer, som berøres af en sådan forbrydelse, på vilkår som medlemsstaterne selv fastsætter

for så vidt sådanne bestemmelser er forenelige med dette direktiv.

2. Gennemførelsen af dette direktiv må ikke tjene som påskud for at gøre allerede eksisterende bestemmelser om erstatning til ofre for forbrydelser eller andre personer, der berøres af en forbrydelse, mindre gunstige.

*Artikel 27***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette

direktiv, senest den 30. juni 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at bestemmelserne kun skal gælde ansøgere, der har været offer for en forbrydelse begået efter den frist, der er nævnt i stk. 1.

3. Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, de udsteder på direktivets område.

*Artikel 28***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 29***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Malta om tilføjelse af en protokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta

(2003/C 45 E/09)

KOM(2002) 509 endelig udg. — 2002/0249(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 17. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta trådte i kraft den 1. april 1971. Den havde bl.a. til formål at sikre et tæt og omfattende samarbejde med henblik på at øge og sprede handelen mellem parterne, og den skabte en gensidig liberalisering af handelen.
2. Aftalen indeholder imidlertid ingen specifikke angivelser af, hvilke administrative samarbejdsmetoder der skal anvendes til gennemførelsen af dens bestemmelser.
3. Med henblik på at sikre større sikkerhed for den legitime handel i toldsektoren anser aftalens parter det for nødvendigt at tilføje en tillægsprotokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål til associeringsaftalen.
4. På grundlag heraf har der fundet forhandlinger sted mellem Kommissionen og Malta. Disse forhandlinger har ført til en protokol og en aftale i form af brevveksling, der blev paraferet i Valetta i oktober 2001.
5. Sigtet med protokollen er ved hjælp af gensidig bistand mellem de berørte parters kompetente myndigheder at forebygge, afsløre og bekæmpe aktiviteter, der strider mod toldlovgivningen. Denne bistand går først og fremmest ud på at videresende oplysninger og dokumenter i forbindelse med undersøgelser og overvågning af enkeltpersoner, varer, lokaliteter eller transportmidler.
6. Protokollen er næsten identisk med den standardprotokol, der blev udarbejdet i 1997 af Rådets Økonomigruppe.
7. De kontraherende parter vil høre hinanden i spørgsmål vedrørende denne protokols anvendelse for at finde frem til en løsning. Disse drøftelser vil finde sted inden for rammerne af det særlige samarbejdsudvalg, der er nedsat af Associeringsrådet.
8. Denne aftale må nu undertegnes og indgås. Rådet opfordres derfor til:
 - på Fællesskabets vegne at godkende aftalen i form af brevveksling mellem Fællesskabet og Malta om tilføjelse til associeringsaftalen af en protokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål
 - at udpege en person, der har beføjelser til at undertegne brevvekslingen.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på at muliggøre gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål mellem de to parter som fastsat i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta ⁽¹⁾, som trådte i kraft den 1. april 1971, bør der tilføjes en protokol til denne aftale.
- (2) I den anledning har Kommissionen på Fællesskabets vegne ført forhandlinger om en bilateral aftale i form af brevveksling.

- (3) Aftalen i form af brevveksling bør godkendes på Fællesskabets vegne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Malta, hvorved en protokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål tilføjes til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og Malta, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen i form af brevveksling er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne den i stk. 1 omhandlede aftale i form af brevveksling med bindende virkning for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 14.3.1971, s. 1.

AFTALE

i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Malta om tilføjelse af en protokol om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta

A. Brev fra Det Europæiske Fællesskab

Bruxelles, den ...

Hr. ...,

Jeg henviser til forhandlingerne mellem repræsentanter for Det Europæiske Fællesskab og Malta om indgåelse af en aftale om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål, der går ud på at føje en protokol herom til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta, der blev undertegnet den 5. december 1970 i Valetta.

Protokollen, der er tilknyttet som bilag til aftalen, udgør en integreret del af aftalen og træder i kraft på den første dag i den anden måned efter denne brevveksling.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De vil bekræfte, at Malta er indforstået med ovenstående.

Med venlig hilsen

På vegne af Det Europæiske Fællesskab

B. Brev fra Malta

Valetta, den ...

Hr. ...,

Jeg anerkender hermed modtagelsen af Deres skrivelse af dags dato med følgende ordlyd:

»Jeg henviser til forhandlingerne mellem repræsentanter for Det Europæiske Fællesskab og Malta om indgåelse af en aftale om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål, der går ud på at føje en protokol herom til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta, der blev undertegnet den 5. december 1970 i Valetta.

Protokollen, der er tilknyttet som bilag til aftalen, udgør en integreret del af aftalen og træder i kraft på den første dag i den anden måned efter denne brevveksling.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De vil bekræfte, at Malta er indforstået med ovenstående.«

Jeg kan hermed over for Dem bekræfte, at Malta er indforstået med ovenstående.

Med venlig hilsen

For Malta

PROTOKOL**om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål***Artikel 1***Definitioner**

I denne protokol forstås ved:

- a) »Toldlovgivning«: love eller andre retsfor skrifter, som er vedtaget af Fællesskabet eller Malta, og som vedrører indførsel, udførsel og forsendelse af varer og henførsel heraf under en hvilken som helst anden toldprocedure, herunder forbuds-, begrænsnings- og kontrolforanstaltninger.
- b) »Bistandssøgende myndighed«: en kompetent administrativ myndighed, som er udpeget af en kontraherende part til dette formål, og som fremsætter anmodningen om bistand på grundlag af denne protokol.
- c) »Bistandssøgte myndighed«: en kompetent administrativ myndighed, som er udpeget af en kontraherende part til dette formål, og som modtager anmodningen om bistand på grundlag af denne protokol.
- d) »Personoplysninger«: alle oplysninger vedrørende en identificeret eller identificerbar enkeltperson.
- e) »Overtrædelser af toldlovgivningen«: enhver overtrædelse eller ethvert forsøg på overtrædelse af toldlovgivningen.

*Artikel 2***Omfang**

1. De kontraherende parter yder inden for deres respektive kompetenceområde og på den måde og de betingelser, der er fastsat i denne protokol, hinanden bistand med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af toldlovgivningen, navnlig med henblik på at forebygge, efterforske og retsforfølge overtrædelser heraf.

2. Bistand i toldspørgsmål i henhold til denne protokol ydes af enhver administrativ myndighed hos de kontraherende parter, som er kompetent med hensyn til anvendelsen af denne protokol. Dette berører ikke bestemmelserne for gensidig bistand i strafferetlige anliggender. Dette omfatter heller ikke oplysninger, der er indhentet ved anvendelse af beføjelser, som udøves på en retsmyndigheds anmodning, medmindre den pågældende myndighed har givet tilladelse hertil.

3. Bistand med hensyn til inddrivelse af afgifter, skatter eller bøder er ikke omfattet af denne protokol.

*Artikel 3***Bistand efter anmodning**

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle relevante

oplysninger, som gør det muligt for den bistandssøgende myndighed at sikre, at toldlovgivningen anvendes korrekt, herunder oplysninger om fastslåede eller planlagte handlinger, som udgør eller vil kunne udgøre en overtrædelse af toldlovgivningen.

2. På anmodning fra den bistandssøgende myndighed oplyser den bistandssøgte myndighed, hvorvidt:

- a) varer, der udføres fra en af de kontraherende parter område, er blevet behørigt indført på den anden kontraherende parts område, om fornødent med angivelse af, hvilken toldprocedure varerne er henført under
- b) varer, der indføres til en af de kontraherende parter område, er blevet behørigt udført fra den anden kontraherende parts område, om fornødent med angivelse af, hvilken toldprocedure varerne er henført under.

3. På anmodning af den bistandssøgende myndighed træffer den bistandssøgte myndighed inden for rammerne af sine love eller forskrifter de nødvendige foranstaltninger for at sikre overvågning af:

- a) fysiske eller juridiske personer, i forbindelse med hvem der er rimelig grund til at antage, at de er eller har været indblandet i overtrædelser af toldlovgivningen
- b) steder, hvor lagre af varer samles eller vil kunne samles på en sådan måde, at der er rimelig grund til at antage, at de er bestemt til at anvendes med henblik på overtrædelse af toldlovgivningen
- c) varer, der transporteres eller vil kunne transporteres på en sådan måde, at der er rimelig grund til at antage, at de er bestemt til at anvendes med henblik på overtrædelser af toldlovgivningen
- d) transportmidler, der benyttes eller kan benyttes på en sådan måde, at der er rimelig grund til at antage, at de er bestemt til at anvendes med henblik på overtrædelser af toldlovgivningen.

*Artikel 4***Bistand uden forudgående anmodning**

De kontraherende parter yder inden for rammerne af deres love eller forskrifter hinanden bistand, hvis de skønner, at en sådan er nødvendig for den korrekte anvendelse af toldlovgivningen, særlig ved at meddele indhentede oplysninger vedrørende:

- handlinger, som krænker eller synes at krænke denne toldlovgivning, og som kan være af interesse for den anden kontraherende part
- nye midler eller metoder, der er anvendt til at gennemføre overtrædelser af toldlovgivningen

- varer, som vides at være genstand for overtrædelser af toldlovgivningen
- fysiske eller juridiske personer, i forbindelse med hvem der er rimelig grund til at antage, at de er eller har været indblandet i overtrædelser af toldlovgivningen
- transportmidler, om hvilke der er rimelig grund til at antage, at de er blevet benyttet, benyttes eller kan benyttes i forbindelse med overtrædelse af toldlovgivningen.

Artikel 5

Fremsendelse, meddelelse

På anmodning fra den bistandssøgende myndighed træffer den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med de love eller forskrifter, der gælder for den, alle nødvendige forholdsregler til:

- at fremsende alle dokumenter eller
- at meddele alle beslutninger

som er udfærdiget eller truffet af den bistandssøgende myndighed, og som er omfattet af denne protokols anvendelsesområde, til en adressat bosat eller etableret på den bistandssøgte myndigheds område.

Anmodninger om fremsendelse af dokumenter eller om meddelelse af beslutninger skal fremsættes skriftligt på et af den bistandssøgte myndigheds officielle sprog eller på et for denne myndighed acceptabelt sprog.

Artikel 6

Bistandsanmodningernes form og indhold

1. Anmodninger i henhold til denne protokol fremsættes skriftligt. Den nødvendige dokumentation til efterkommelse af sådanne anmodninger skal vedlægges anmodningen. Om fornødent kan mundtlige anmodninger, når hastende omstændigheder kræver det, accepteres, men de skal straks bekræftes skriftligt.
2. Anmodninger i henhold til denne artikels stk. 1 omfatter følgende oplysninger:
 - a) navn på den bistandssøgende myndighed
 - b) den ønskede foranstaltning
 - c) målsætninger og begrundelse for anmodningen
 - d) love eller forskrifter og andre berørte retsinstrumenter
 - e) en så nøjagtig og udtømmende angivelse som muligt af de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne

- f) et sammendrag af sagsomstændighederne og af de allerede foretagne undersøgelser.

3. Anmodningerne fremsættes på et af den bistandssøgte myndigheds officielle sprog eller på et for denne myndighed acceptabelt sprog. Dette krav gælder ikke for dokumenter, der ledsager den anmodning, der er omhandlet i stk. 1.

4. Hvis anmodningen ikke opfylder ovennævnte formelle krav, kan den begæres korrigeret eller suppleret; i mellemtiden kan der anordnes sikrende retsmidler.

Artikel 7

Efterkommelse af anmodningerne

1. Med henblik på at imødekomme bistandsanmodningen leverer den bistandssøgte myndighed inden for rammerne af sin kompetence og sine ressourcer, som om den handlede for egen regning eller på anmodning fra andre myndigheder i samme kontraherende part, de oplysninger, den allerede er i besiddelse af, og foretager passende undersøgelser eller lader sådanne foretage. Denne bestemmelse finder også anvendelse på enhver anden myndighed, til hvilken den bistandssøgte myndighed i henhold til denne protokol henviser anmodningen, hvis den er forhindret i selv at handle.

2. Anmodninger om bistand efterkommes i overensstemmelse med gældende love eller forskrifter hos den kontraherende part, som anmodningen rettes til.

3. Behørigt bemyndigede tjenestemænd fra en kontraherende part kan efter aftale med den anden kontraherende part og på de af denne fastsatte betingelser indfinde sig i kontorerne hos den bistandssøgte myndighed eller enhver anden berørt myndighed som omhandlet i stk. 1 og indhente sådanne oplysninger vedrørende handlinger, som udgør eller vil kunne udgøre en overtrædelse af toldlovgivningen, som den bistandssøgende myndighed har brug for med henblik på anvendelsen af denne protokol.

4. Efter aftale med den anden kontraherende part kan behørigt bemyndigede tjenestemænd fra en kontraherende part være til stede ved undersøgelser, der foretages på førstnævnte område.

Artikel 8

Former for meddelelse af oplysninger

1. Den bistandssøgte myndighed meddeler skriftligt den bistandssøgende myndighed undersøgelsesresultaterne sammen med relevante dokumenter, bekræftede kopier af dokumenter og lignende.

2. Disse oplysninger kan være i edb-baseret form.

3. Der fremsendes kun originaldokumenter, såfremt der anmodes herom, når bekræftede kopier viser sig ikke at være tilstrækkelige. Originalerne skal returneres hurtigst muligt.

Artikel 9

Undtagelser fra pligten til at yde bistand

1. Bistand kan afslås eller gøres afhængig af, at visse betingelser eller behov opfyldes, i de tilfælde, hvor en part mener, at bistand i henhold til denne aftale:

- a) ville stride mod suveræniteten hos Malta eller en medlemsstat, som er blevet anmodet om bistand i henhold til denne protokol, eller
- b) ville være til skade for offentlig orden, sikkerhed eller andre væsentlige interesser, navnlig i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, eller
- c) indebærer en krænkelse af industri-, forretnings- eller embedshemmeligheden.

2. Den bistandssøgte myndighed kan udsætte ydelsen af bistand under henvisning til, at den vil gribe ind i en igangværende undersøgelse eller retssag. I sådanne tilfælde rådfører den bistandssøgte myndighed sig med den bistandssøgende myndighed for at afgøre, om bistanden kan ydes på nærmere vilkår eller betingelser, som den bistandssøgte myndighed kan kræve.

3. Når den bistandssøgende myndighed søger bistand, som den ikke selv ville være i stand til at yde, hvis den blev anmodet derom, skal den gøre opmærksom herpå i sin anmodning. Det overlades derefter til den bistandssøgte myndighed at afgøre, hvorledes den vil reagere på en sådan anmodning.

4. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde meddeles den bistandssøgte myndigheds beslutning og grundene hertil straks den bistandssøgende myndighed.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger og tavshedspligt

1. De oplysninger, der under den ene eller den anden form meddeles i medfør af denne protokol, er fortrolige eller til tjenestebrug, afhængigt af gældende regler hos hver af de kontraherende parter. De er omfattet af den tjenstlige tavshedspligt og beskyttes af den relevante lovgivning på den kontraherende parts område, som modtager dem, og de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets organer.

2. Personoplysninger må kun udveksles, hvis den kontraherende part, der kan modtage dem, forpligter sig til at beskytte oplysningerne på en måde, der mindst svarer til den beskyttelse, som den kontraherende part, der kan afgive oplysningerne, yder i det konkrete tilfælde. Med henblik herpå giver de kontraherende parter hinanden oplysning om de normer, der finder anvendelse hos dem, herunder om nødvendigt de lovfæstede normer i Fællesskabets medlemsstater.

3. Anvendelsen i forbindelse med retssager eller administrative procedurer, som er indledt, efter at der er konstateret overtrædelser af toldlovgivningen, af oplysninger, der er

indhentet i henhold til denne protokol, betragtes som værende i overensstemmelse med de i denne protokol fastsatte formål. De kontraherende parter kan følgelig i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene som bevis anvende oplysninger, der er indhentet, og dokumenter, der er blevet fremlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol. Den ansvarlige myndighed, der har afgivet disse oplysninger eller givet adgang til dokumenterne, underrettes om sådan anvendelse.

4. Indhentede oplysninger må udelukkende anvendes til de i denne protokol fastsatte formål. Såfremt en kontraherende part ønsker at anvende oplysningerne til andre formål, må det kun ske efter forudgående skriftligt samtykke fra den myndighed, som har afgivet dem. Det sker desuden med de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.

Artikel 11

Ekspertter og vidner

En tjenestemand hos en bistandssøgt myndighed kan bemyndiges til inden for de i bemyndigelsen fastsatte grænser at optræde som ekspert eller vidne i retssager eller administrative procedurer vedrørende spørgsmål omfattet af denne protokol og til at fremlægge sådanne genstande, dokumenter eller bekræftede kopier deraf, som måtte være nødvendige for retssagen eller den administrative procedure. I anmodningen om fremmøde skal det præcist angives, for hvilken retslig eller administrativ myndighed tjenestemanden skal give møde, og om hvilket spørgsmål og i hvilken egenskab han vil blive afhørt.

Artikel 12

Bistandsudgifter

De kontraherende parter afstår fra alle krav til hinanden om refusion af udgifter som følge af anvendelsen af denne protokol, undtagen i givet fald udgifter til eksperter, vidner samt tolke og oversættere, som ikke henhører under offentlige myndigheder.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Gennemførelsen af denne protokol varetages af toldmyndighederne på Malta på den ene side og de kompetente tjenestegrene i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og i givet fald toldmyndighederne i medlemsstaterne på den anden side. De træffer afgørelser om alle praktiske foranstaltninger og arrangementer, der er nødvendige for anvendelsen, og tager hensyn til reglerne navnlig vedrørende beskyttelse af data. De kan rette henstillinger til de kompetente organer om ændringer, som de skønner bør foretages i protokollen.

2. De kontraherende parter konsulterer hinanden og holder hinanden underrettet om de detaljerede gennemførelsesregler, som vedtages i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol.

*Artikel 14***Andre aftaler**

1. Under hensyntagen til Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters respektive kompetenceområder skal denne protokols bestemmelser:

- ikke berøre parternes forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler eller konventioner
- anses for et supplement til aftaler om gensidig bistand, der er blevet eller måtte blive indgået mellem de enkelte medlemsstater og Malta
- ikke berøre Fællesskabets bestemmelser om meddelelse mellem de kompetente tjenestegrene i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og medlemsstaternes toldmyn-

digheder af oplysninger, der er modtaget vedrørende spørgsmål omfattet af denne protokol, og som kunne være af interesse for Fællesskabet.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 har denne protokols bestemmelser forrang frem for bestemmelserne i enhver bilateral aftale om gensidig bistand, der er blevet eller måtte blive indgået mellem de enkelte medlemsstater, og Malta, hvis bestemmelserne i sidstnævnte er uforenelige med denne protokol.

3. De kontraherende parter skal høre hinanden om spørgsmål vedrørende denne protokols anvendelse med henblik på at finde en løsning inden for rammerne af det særlige samarbejdsudvalg, der er nedsat af Associeringsrådet i medfør af artikel 12 i associeringsaftalen.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

(2003/C 45 E/10)

KOM(2002) 572 endelig udg. — 2002/0250(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 21. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Rådet bemyndigede den 30. marts 1999 Kommissionen til at indlede forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet under Europaafalterne mellem EF og de associerede central- og østeuropæiske lande.
2. Forhandlingerne med Republikken Estland, der er blevet gennemført inden for tiltrædelsesprocessens generelle rammer, var baseret på artikel 19, stk. 4, i Europaaftalen. Ifølge denne artikel skal EF og Estland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser under hensyntagen til omfanget af deres indbyrdes samhandel med landbrugsprodukter, disse produkters særlige følsomhed, reglerne i EF's fælles landbrugspolitik og landbrugets betydning for Estlands økonomi.
3. I henhold til Rådets retningslinjer skal forhandlingerne sikre en rimelig ligevægt, både mellem eksport og import og mellem EF's og dets medlemsstaters interesser på den ene side og de associerede landes på den anden side. På dette grundlag blev der indledt forhandlinger mellem parterne, som afsluttedes den 31. januar 2002.
4. Resultaterne af forhandlingerne mellem Kommissionen og Estland om yderligere indrømmelser på landbrugsområdet indebærer en øjeblikkelig, fuldstændig og gensidig liberalisering af handelen med visse landbrugsprodukter. Der blev også opnået enighed om at åbne nye toldkontingenter i visse sektorer og om at øge allerede eksisterende kontingenter.
5. Forhandlingsresultaterne er indtil videre blevet implementeret af parterne i form af selvstændige foranstaltninger, der anvendes fra den 1. juli 2002. For EF's vedkommende er de selvstændige foranstaltninger blevet implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002. Estland har, som fastsat i Europaaftalens artikel 24, stk. 3, ophævet al told på landbrugsimport fra EF.
6. Denne protokol om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet erstatter de nævnte selvstændige overgangsforanstaltninger på dens ikrafttrædelsesdato.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem EF og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side ⁽¹⁾ fastsætter visse gensidige handelsindrømmelser for visse landbrugsprodukter.

- (2) Ifølge artikel 19, stk. 4, i Europaaftalen skal EF og Estland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser.

- (3) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaaftalen med Estland blev fastsat i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceordninger, godkendt ved afgørelse 1999/86/EF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 29 af 3.2.1999, s. 9.

- (4) Der blev også gennemført forbedringer af præferenceordningerne som følge af forhandlingerne om liberalisering af handelen på landbrugsområdet, der blev afsluttet i 2000. For EF's vedkommende blev disse implementeret fra 1. juli 2000 ved forordning (EF) nr. 1349/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Estland ⁽¹⁾. Denne anden tilpasning af præferenceordningerne er endnu ikke blevet inkorporeret i Europaftalen i form af en tillægsprotokol.
- (5) Den 31. januar 2002 afsluttedes forhandlingerne om yderligere forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Estland. Forhandlingsresultaterne er indtil videre blevet implementeret af parterne i form af selvstændige foranstaltninger, der anvendes fra den 1. juli 2002. For EF's vedkommende er de selvstændige foranstaltninger blevet implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 1151/2002 ⁽²⁾.
- (6) Den nye tillægsprotokol til Europaftalen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side (i det følgende benævnt »protokollen») bør godkendes med henblik på at konsolidere alle indrømmelserne i landbrugsaftalen mellem de to parter, herunder resultaterne af de forhandlinger, der blev afsluttet i 2000 og 2002.
- (7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Visse toldkontingenter under denne afgørelse bør derfor forvaltes i overensstemmelse med disse regler.
- (8) Yderligere nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages efter forvaltningsproceduren i afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (9) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 1151/2002 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Vedlagte protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske

Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet godkendes på EF's vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne protokollen på EF's vegne og meddele godkendelsen som fastsat i protokollens artikel 4.

Artikel 3

1. Når denne afgørelse træder i kraft, erstatter ordningerne i bilagene til den protokol, der er vedlagt denne afgørelse, ordningerne i bilag Va, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, som ændret, i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne protokol efter proceduren i artikel 5, stk. 2.

Artikel 4

Løbenumrene for toldkontingenterne i bilaget til denne afgørelse kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 5, stk. 2. Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen efter artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité for korn, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽⁵⁾, eller eventuelt af den komité, der er nedsat efter de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 6

Forordning (EF) nr. 1151/2002 ophæves ved protokollens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EFT L 155 af 28.6.2000, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 2677/2000 (EFT L 308 af 8.12.2000, s. 7).

⁽²⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

BILAG

Løbenumre for EU-toldkontingenter for produkter med oprindelse i Estland (jf. artikel 4)

Løbenummer	KN-kode	Beskrivelse
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derunder
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet Kød af hornkvæg, frosset Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald af andet tilberedt eller konserveret kød af hornkvæg
09.4583	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset
09.6649	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89
09.4853	0210 19	Kød af svin, saltet, i saltlage, tørret eller røget, andre varer
09.4578	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Skummetmælkspulver Sødmælkspulver
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på: 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent Andre varer, med fedtindhold på: 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent Syrnet fløde, med fedtindhold på 3 vægtprocent og derunder Syrnet fløde, med fedtindhold på over 3 vægtprocent, men ikke over 6 vægtprocent Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Smør
09.4582	0406 10	Frisk ost (ikke modnet eller lagret), herunder valleost, og ostemasse
09.4581	0406 20 0406 30 0406 40 0406 90	Anden ost
09.6650	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Æg af fjerkræ
09.6651	ex 0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen KN-kode 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 og 0408 99 20

Løbenummer	KN-kode	Beskrivelse
09.6603	0703 20 00	Hvidløg
09.6454	0704 10 00 0704 90 10	Blomkål og broccoli Hvidkål og rødkål
09.6605	0808 10	Æbler, friske
09.6609	0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær
09.6467	0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent
09.6611	0811 20 11	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent
09.6641	ex 1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen KN-kode 1001 90 10
09.6642	1002	Rug
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Byg, til udsæd Byg, undtagen til fremstilling af malt
09.4588	1004 00	Havre
09.6644	1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug
09.6645	ex 1102	Mel af korn, undtagen hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug, undtagen KN-kode 1102 90 90
09.6646	ex 1103	Gryn og groft mel samt pellets af korn, undtagen KN-kode 1103 19 90 og 1103 20 90
09.6647	1108 13	Kartoffelstivelse
09.4584	ex 1601 00 ex 1602 41 ex 1602 42 ex 1602 49	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod, undtagen KN-kode 1601 00 10 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Skinke og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 41 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Bov og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 42 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Andre varer, herunder blandinger, undtagen KN-kode 1602 49 90
09.6652	1602 32 11 1602 39 21	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: undtagen af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt
09.6470	2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol eller derover
09.6648	ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder, undtagen KN-kode 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51 og 2309 90 91

PROTOKOL

om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »EF«

på den ene side, og

REPUBLIKKEN ESTLAND,

på den anden side,

som tager følgende i betragtning:

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side (i det følgende benævnt »Europaftalen«) blev undertegnet i Luxembourg den 12. juni 1995 og trådte i kraft den 1. februar 1998 ⁽¹⁾.
- (2) Ifølge artikel 19, stk. 4, i Europaftalen skal EF og Republikken Estland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser på landbrugsområdet. På dette grundlag blev der indledt og afsluttet forhandlinger mellem parterne.
- (3) Første gang, der blev gennemført forbedringer af præferencordningen på landbrugsområdet i Europaftalen, var i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen ⁽²⁾ for at tage hensyn til den seneste udvidelse af EF og resultaterne af GATT-forhandlingerne under Uruguay-runden.
- (4) Yderlige to runder forhandlinger om forbedring af indrømmelserne på landbrugsområdet blev afsluttet henholdsvis den 22. november 2000 og den 31. januar 2002.
- (5) Rådet besluttede på den ene side ved forordning (EF) nr. 1151/2002 ⁽³⁾ på et midlertidigt grundlag at anvende EF's indrømmelser fra forhandlingsrunderne i 2000 og 2002 fra 1. juli 2002.
- (6) Ovennævnte indrømmelser vil blive erstattet på ikrafttrædelsesdatoen for denne protokol med de deri fastsatte indrømmelser —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den ordning for import til EF, der er fastsat i bilag A (a) og A (b) til denne protokol, og som gælder for import af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Republikken Estland, erstatter ordningen i bilag V (a), jf. artikel 19, stk. 2, som ændret, i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side.

Artikel 2

Bilagene til denne protokol udgør en integrerende del af denne. Denne protokol udgør en integrerende del af Europaftalen.

Artikel 3

Denne protokol godkendes af EF og Republikken Estland i henhold til deres egne procedurer. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af protokollen.

Artikel 4

Denne protokol træder i kraft på den første dag i den første måned efter, at de kontraherende parter har givet hinanden meddelelse om afslutningen af procedurerne iht. artikel 3.

Varemængder, der er omfattet af toldkontingenter, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002 i medfør af indrømmelserne i bilag A (b) til forordning (EF) nr. 1151/2002, modregnes fuldt ud mængderne i bilag A (b) til vedlagte protokol, bortset fra mængder, for hvilke der udstedtes importlicenser før 1. juli 2002.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og estisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den [. . .].

For Det Europæiske Fællesskab

For Republikken Estland

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 29 af 3.2.1999, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 15.

BILAG A (a)

**Følgende produkter med oprindelse i Estland indrømmes en præferencetold på 0 % for ubegrænsede mængder
(0 % af MFN = told for mest begunstigede land) ved indførsel i EF — KN-kode ⁽¹⁾**

0101 10 90	0709 20 00	0802 90 50	1008 20 00	1602 10 00
0101 90 19	0709 30 00	0802 90 85	1008 90 90	1602 20 19
0101 90 30	0709 40 00	0806 20 11	1102 90 90	1602 20 90
0101 90 90	0709 52 00	0806 20 12	1103 19 90	1602 31
0104	0709 59	0806 20 91	1103 20 90	1602 32 19
0106 19 10	0709 60 10	0806 20 92	1105 10 00	1602 32 30
0106 39 10	0709 60 99	0806 20 98	1105 20 00	1602 32 90
0204	0709 70 00	0808 20 90	1106 10 00	1602 39 29
0205	0709 90 10	0809 40 90	1106 30	1602 39 40
0206 80 91	0709 90 20	0810 40 30	1107	1602 39 80
0206 90 91	0709 90 50	0810 40 50	1108 20 00	1602 41 90
0207 13 91	0709 90 90	0810 40 90	1208 10 00	1602 42 90
0207 14 91	0710 10 00	0810 60 00	1209	1602 49 90
0207 26 91	0710 21 00	0810 90 95	1210	1602 50 31
0207 27 91	0710 22 00	0811 90 39	1211 90 30	1602 50 39
0207 35 91	0710 29 00	0811 90 50	1212 10 10	1602 50 80
0207 36 89	0710 30 00	0811 90 70	1212 10 99	1602 90 10
0208	0710 80 51	0811 90 75	1214 90 10	1602 90 31
0210 91 00	0710 80 59	0811 90 80	1302 19 05	1602 90 41
0210 92 00	0710 80 61	0811 90 95	1501 00 90	1602 90 69
0210 93 00	0710 80 69	0812 10 00	1502 00 90	1602 90 72
0210 99 10	0710 80 70	0812 90 40	1503 00 19	1602 90 74
0210 99 21	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 90	1602 90 76
0210 99 29	0710 80 85	0812 90 60	1504 10 10	1602 90 78
0210 99 31	0710 80 95	0812 90 99	1504 10 99	1602 90 98
0210 99 39	0710 90 00	0813 10 00	1504 20 10	1603 00 10
0210 99 59	0711 40 00	0813 20 00	1504 30 10	1703
0210 99 60	0711 59 00	0813 30 00	1507	1704 90 10
0210 99 79	0711 90 10	0813 40 10	1508 10 90	2001 10 00
0210 99 80	0711 90 50	0813 40 30	1508 90 10	2001 90 20
0407 00 90	0711 90 80	0813 40 95	1508 90 90	2001 90 50
0409 00 00	0711 90 90	0813 50 15	1511 10 90	2001 90 70
0410 00 00	0712 20 00	0813 50 19	1511 90 11	2001 90 75
0601	0712 31 00	0813 50 91	1511 90 19	2001 90 85
0602	0712 32 00	0813 50 99	1511 90 91	2001 90 93
0603	0712 33 00	0901 12 00	1511 90 99	2001 90 96
0604	0712 39 00	0901 21 00	1512	2003 20 00
0701 10 00	0712 90 05	0901 22 00	1513	2003 90 00
0701 90 10	0712 90 30	0901 90 90	1514	2004 10 10
0701 90 50	0712 90 50	0902 10 00	1515	2004 10 99
0701 90 90	0712 90 90	0904 12 00	1516 10 10	2004 90 30
0703 10	0713 50 00	0904 20 10	1516 20 91	2004 90 50
0703 90 00	0713 90 10	0904 20 90	1516 20 95	2004 90 91
0704 20 00	0713 90 90	0907 00 00	1516 20 96	2004 90 98
0704 90 90	0802 11 90	0910 40 13	1516 20 98	2005 10 00
0705 19 00	0802 12 90	0910 40 19	1517 10 90	2005 20 20
0705 21 00	0802 21 00	0910 40 90	1517 90 99	2005 20 80
0705 29 00	0802 22 00	0910 91 90	1518 00 31	2005 40 00
0706	0802 31 00	0910 99 99	1518 00 39	2005 51 00
0708 10 00	0802 32 00	1001 90 10	1522 00 91	2005 59 00
0708 90 00	0802 40	1008 10 00	1601 00 10	2005 60 00

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

2005 90 10	2008 40 21	2008 80 50	2008 99 78	2009 80 99
2005 90 50	2008 40 29	2008 80 70	2008 99 99	2009 90 19
2005 90 60	2008 40 39	2008 80 91	2009 50 10	2009 90 29
2005 90 70	2008 40 51	2008 80 99	2009 50 90	2009 90 39
2005 90 75	2008 40 59	2008 92 14	2009 71 10	2009 90 51
2005 90 80	2008 40 71	2008 92 34	2009 71 91	2009 90 59
2006 00 99	2008 40 91	2008 92 38	2009 71 99	2009 90 96
2007 10 91	2008 40 99	2008 92 59	2009 79 19	2009 90 98
2007 10 99	2008 50 11	2008 92 74	2009 79 30	2204 30 10
2007 99 10	2008 60 11	2008 92 78	2009 79 93	2302 50 00
2007 99 91	2008 60 31	2008 92 93	2009 79 99	2306 90 19
2007 99 98	2008 60 39	2008 92 96	2009 80 19	2308 00 90
2008 11 92	2008 60 51	2008 92 98	2009 80 38	2309 10 51
2008 11 94	2008 60 59	2008 99 28	2009 80 50	2309 10 90
2008 11 96	2008 60 61	2008 99 37	2009 80 63	2309 90 10
2008 11 98	2008 60 71	2008 99 40	2009 80 69	2309 90 31
2008 19 19	2008 60 79	2008 99 45	2009 80 71	2309 90 41
2008 19 93	2008 60 91	2008 99 49	2009 80 79	2309 90 51
2008 19 95	2008 80 11	2008 99 55	2009 80 89	2309 90 91
2008 19 99	2008 80 31	2008 99 68	2009 80 95	2905 45 00
2008 40 11	2008 80 39	2008 99 72	2009 80 96	

BILAG A (b)

Indførsel til EF af følgende produkter med oprindelse i Estland er omfattet af nedenstående indrømmelser

(MFN = told for mest begunstigede land)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlige mængder Fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derover Men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: Grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	0	⁽⁴⁾
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet Kød af hornkvæg, frosset Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald af andet tilberedt eller konserveret kød af hornkvæg	fri	1 100	350	
09.4583	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90	fri	2 000	375	⁽⁶⁾
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	fri	100	30	

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlige mængder Fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6649	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, Fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89	fri	1 005	250	
09.4853	0210 19	Kød af svin, saltet, i saltlage, tørret eller røget, andre varer	fri	100	30	
09.4578	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	800	150	
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Skummetmælkspulver Sødmælkspulver	fri	14 000	0	
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao: Ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, Med fedtindhold på 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent Andre varer, med fedtindhold på: 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent	fri	800	240	
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent Syrnet fløde, med fedtindhold på 3 vægtprocent og derunder Syrnet fløde, med fedtindhold på over 3 vægtprocent, men ikke over 6 vægtprocent Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent	fri	1 120	210	
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Smør	fri	4 800	900	
09.4582	0406 10	Frisk ost (ikke modnet eller lagret), herunder valleost, og ostemasse	fri	1 120	210	
09.4581	0406 20 0406 30 0406 40 0406 90	Anden ost	fri	4 000	1 200	
09.6650	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Æg af fjerkræ	fri	600	180	
09.6651	ex 0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen KN-kode 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 og 0408 99 20	fri	205	40	⁽⁹⁾
09.6603	0703 20 00	Hvidløg	fri	60	5	
09.6454	0704 10 00 0704 90 10	Blomkål og broccoli Hvidkål og rødkål	fri	270	10	
	0707 00 05 0707 00 90 0709 10 00	Agurker, friske eller kølede Drueagurker Artiskokker, friske eller kølede	fri fri	Ubegrænset Ubegrænset		⁽⁸⁾ ⁽⁸⁾

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlige mængder Fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
	0709 90 70	Courgetter, friske eller kølede	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
09.6605	0808 10	Æbler, friske	fri	400	75	⁽⁸⁾
	0808 20 50	Pærer, friske (undtagen pærer i løs afladning, til fremstilling af pærecider eller pæresaft, i perioden 1. august til 31. december)	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
	0809 20 05	Surkirsebær, friske (Prunus cerasus)	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
	0809 20 95	Kirsebær, friske (undtagen surkirsebær)	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
	ex 0809 40 05	Blommer, friske, fra 1. juli til 30. September	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
	0810 10 00	Jordbær, friske	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
09.6609	0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær	fri	130	30	⁽⁷⁾
09.6467	0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	240	45	⁽⁷⁾
	0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 10 90	Jordbær, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
09.6611	0811 20 11	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	640	120	
	0811 20 19	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 20 31	Hindbær, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 20 39	Solbær, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 20 51	Røde ribs, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 20 59	Brombær og morbær, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
	0811 20 90	Andre varer	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
09.6641	ex 1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen KN-kode 1001 90 10	fri	4 400	1 300	
09.6642	1002	Rug	fri	1 500	500	
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Byg, til udsæd Byg, undtagen til fremstilling af malt	fri	6 500	2 000	
	ex 1003 00 90	Byg, til fremstilling af malt	fri	Ubegrænset		
09.4588	1004 00	Havre	fri	4 800	900	
09.6644	1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	fri	2 000	600	
09.6645	ex 1102	Mel af korn, undtagen hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug, undtagen KN-kode 1102 90 90	fri	2 000	600	
09.6646	ex 1103	Gryn og groft mel samt pellets af korn, undtagen KN-kode 1103 19 90 og 1103 20 90	fri	100	30	

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlige mængder Fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6647	1108 13	Kartoffelstivelse	fri	100	30	
09.4584	ex 1601 00 ex 1602 41 ex 1602 42 ex 1602 49	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod, undtagen KN-kode 1601 00 10 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Skinke og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 41 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Bov og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 42 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Andre varer, herunder blandinger, undtagen KN-kode 1602 49 90	fri	960	180	
09.6652	1602 32 11 1602 39 21	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: undtagen af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	fri	160	30	
09.6470	2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol eller derover	fri	71	3	
09.6648	ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder, undtagen KN-kode 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51 og 2309 90 91	fri	200	50	

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽²⁾ Hvor der findes en MFN-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MFN-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen. Hvis indførslen til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt år, kan EF træffe de nødvendige forvaltningsforanstaltninger for at beskytte sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen.

⁽⁵⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Estland, Letland og Litauen. EF kan inden for rammerne af sin lovgivning, når det er relevant, tage hensyn til behovet for yderligere forsyninger på markedet og nødvendigheden af at opretholde ligevægt på markedet.

⁽⁶⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁷⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved indførsel, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁸⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁹⁾ Beregnet som hele tørrede æg (100 kg flydende æg = 25,7 kg hele tørrede æg).

Bilag til Bilag A (b)

Importordning med mindstepriser for visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Estland:

KN-kode	Beskrivelse	Minimumsimportpris (EUR/ton netto)
ex 0810 10	Jordbær, friske, til forarbejdning	514
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	385
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	233
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	750
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	576
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	995
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	995
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	628
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	448
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	390
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	295

2. De i pkt. 1 fastsatte minimumsimportpriser skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsprisen og værdien i toldangivelsen.
3. Hvis importpriserne for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at de i nærmeste fremtid vil falde til under minimumspriserne, underretter Europa-Kommissionen de estiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.

4. På anmodning af EF eller Estland undersøger Det Blandede Udvalg, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportprisernes niveau. Det Blandede Udvalg træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
5. For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter kan der afholdes et konsultationsmøde tre måneder før hvert produktionsårs begyndelse i EF. Konsultationsmødet finder sted mellem Europa-Kommissionen og de berørte europæiske producentorganisationer for de pågældende varer på den ene side og producent- og eksportorganisationer i alle de associerede eksportlande på den anden side.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 603/1999 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om endelig opkrævning af den midlertidige told

(2003/C 45 E/11)

KOM(2002) 574 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 23. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Ved forordning (EF) nr. 603/1999 indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i bl.a. Ungarn.
2. Der blev imidlertid indrømmet fritagelse for tolden, når varen er fremstillet og eksporteret og faktureret direkte til en importselskab i Fællesskabet af selskabet Tiszai Vegyi Kombinat Rt («TVK»), hvis individuelle pristilsagn Kommissionen godtog ved afgørelse 1999/215/EF.
3. TVK underrettede Kommissionen om, at der var sket ændringer i dets handelsaktiviteter, og at det derfor ønskede at trække sit tilsagn tilbage.
4. Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 603/1999 ved at fjerne navnet TVK på listen over selskaber, som er fritaget for antidumpingtolden, og indføre en endelig told.
5. Sideløbende hermed ændrer Kommissionen artikel 1 i afgørelse 1999/215/EF med listen over selskaber, hvis tilsagn er godtaget.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte i marts 1999 ved forordning (EF) nr. 603/1999 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn.
- (2) Inden for rammerne af proceduren godtog Kommissionen ved afgørelse 1999/215/EF af 16. marts 1999 ⁽³⁾ et pristilsagn fra bl.a. det ungarske selskab Tiszai Vegyi Kombinat Rt («selskabet»).

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1657/2001 (EFT L 221 af 17.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 34, senest ændret ved afgørelse 2000/324/EF (EFT L 112 af 11.5.2000, s. 65).

- (3) Binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Ungarn, som dette selskab eksporterede til Fællesskabet (Taric-tillægskode 8582), blev undtaget fra antidumpingtolden ved artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 603/1999.

B. FRIVILLIG TILBAGETRÆKNING AF TILSAGN

- (4) Efter ændringer i dets handelsaktiviteter meddelte Tiszai Vegyi Kombinat Rt Kommissionen, at det ønskede at trække sit tilsagn tilbage.
- (5) Selskabets tilsagn er blevet trukket tilbage og dets navn er derfor ved Kommissionens afgørelse 2001/.../EF slettet på listen i artikel 1, stk. 1, i afgørelse 1999/215/EF over selskaber, hvis tilsagn er godtaget.

C. ENDELIG TOLD

- (6) Undersøgelsen, som førte til selskabets tilsagn, afsluttedes med, at der ved forordning (EF) nr. 603/1999 blev truffet en endelig afgørelse vedrørende dumping og skade.
- (7) I henhold til artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 384/96 skal den antidumpingtold, der nu skal indføres på import af varer fremstillet af selskabet, fastlægges på grundlag af de kendsgerninger, der blev fastslået i forbindelse med den undersøgelse, der førte til tilsagnet. I denne forbindelse skønnes det i betragtning af, at den fastsatte antidumpingmargen var lavere end skademargenen, passende at fastsætte den endelige antidumpingtold til en værditold på 26,4 % svarende til den fastsatte dumpingmargen (se også betragtning (26) i forordning (EF) nr. 603/1999).

D. ÆNDRING AF FORORDNING (EF) Nr. 603/1999

- (8) På baggrund af ovenstående bør artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/1999 med listen over selskaber, som pålægges antidumpingtold, og selskaber, som er undtaget fra antidumpingtolden, ændres i overensstemmelse dermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/1999 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af nedennævnte selskaber:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Polen	BZLP Bezalin	19,4	8450
	PAT Defalin s.a.	16,3	8569
	Industrial Chemistry Research Institute	12,8	8578
	Terplast sp z.o.o.	6,1	8579
	WKI Isoliertechnik Spolka z.o.o.	15,7	A091
	Alle andre selskaber	20,3	8900
Tjekkiet	Alle selskaber	24,8	8900
Ungarn	Tiszai Vegyi Kombinat Rt	26,4	8582
	Alle andre selskaber	32,9	8900*

Artikel 2

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/1999 affattes således:

»2. Import i henhold til afgivne og godtagne tilsagn angives under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Tjekkiet	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungarn	Partium '70 Rt	8581
	Elso Magyar Kenderfono Rt	8583«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets beslutning om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande

(2003/C 45 E/12)

KOM(2002) 576 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 23. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

Ifølge Rådets direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF om handel med frø (foderplanter, korn, bederoer og olie- og spindplanter) skal Rådet afgøre, om markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande opfylder EF-bestemmelserne, og om frø produceret i sådanne lande kan ligestilles med frø produceret i EF.

Der er i medfør af Rådets beslutning 95/514/EF truffet beslutning om sådan ligestilling for tyve landes vedkommende. Beslutning 95/514/EF udløber den 31. december 2002.

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har indsamlet via Den Stående Komite for Frø og Plante-materiale og sammenlignende EF-prøver, frembyder disse lande fortsat samme garantier.

Kommissionen har modtaget officielle anmodninger fra Estland, Letland og Jugoslavien, og efter gennemgang af det foreliggende dokumentationsmateriale anser Kommissionen disse lande for at være i stand til at producere frø, der kan ligestilles med frø produceret i EF.

Med dette forslag forlænges ligestillingen indtil den 31. december 2007 for samtlige de tredjelande, der er anført i beslutning 95/514/EF (bortset fra Schweiz, der siden den 1. juni 2002 er omfattet af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz om handel med landbrugsprodukter), og Estland, Letland og Jugoslavien tilføjes som nye lande.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø ⁽³⁾, særlig artikel 22, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ⁽⁴⁾, særlig artikel 20, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge reglerne om officiel frøkontrol i Argentina, Australien, Bulgarien, Canada, Chile, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Israel, Letland, Marokko, New Zealand, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Tyrkiet, USA, Uruguay, Jugoslavien og Sydafrika foretages der officiel markinspektion i forbindelse med formering.

⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2001/64/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 60).

⁽²⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 1309/66. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2001/64/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 60).

⁽³⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74. Direktivet er ændret ved direktiv 2002/68/EF (EFT L 195 af 24.7.2002, s. 32).

(2) I reglerne er det i princippet fastsat, at frø kan certificeres officielt, og at pakninger med frø kan lukkes officielt i overensstemmelse med OECD-ordningen for sortscertificering af frø i international handel. Efter de pågældende regler skal der desuden foretages frøprøvetagning og frøanalyse efter de metoder, som Det Internationale Frøkontrollforbund (ISTA) har vedtaget, eller eventuelt efter de regler, som Association of Official Seed Analysts (AOSA) har fastsat.

(3) En undersøgelse af disse regler og deres anvendelse i de respektive tredjelande har vist, at de foreskrevne markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd opfylder betingelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF. De nationale betingelser for frø, der er produceret og kontrolleret i disse lande, frembyder de samme garantier med hensyn til frøs karakteristika og ordningerne for undersøgelse og identificering af frø og for mærkning og kontrol som de betingelser, der gælder for frø, der er produceret og kontrolleret i EF, såfremt yderligere betingelser om afgrøder til formering af udsæd og frø, herunder mærkning af pakninger, overholdes.

(4) Ved Rådets beslutning 95/514/EF af 29. november 1995 om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande ⁽¹⁾ blev det for en begrænset periode fastsat, at markinspektioner i tredjelande af afgrøder til formering af udsæd af visse arter kan ligestilles med markinspektioner, der udføres i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, og at frø af visse arter produceret i tredjelande kan ligestilles med frø produceret i overensstemmelse med EF-bestemmelserne.

(5) Da beslutning 95/514/EF udløber den 31. december 2002, bør der vedtages en ny beslutning, som også omfatter Estland, Letland og Jugoslavien.

(6) Ligestillingen efter denne beslutning bør kun gælde i fem år.

(7) Nogle ændringer af bilagene til denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd af de i bilag I anførte arter, der gennemføres i de lande, som er

anført i bilaget, ligestilles med markinspektioner, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF, hvis de:

- a) gennemføres officielt af de i bilag I anførte myndigheder eller under deres officielle tilsyn
- b) opfylder betingelserne i afsnit A i bilag II til denne beslutning.

Artikel 2

Frø af de i bilag I anførte arter, der er produceret i landene anført i bilag I og officielt kontrolleret af de i bilag I anførte respektive myndigheder, ligestilles med frø, der opfylder betingelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF, hvis de opfylder betingelserne i afsnit B i bilag II til denne beslutning.

Artikel 3

1. Hvis der i EF foretages ommærkning og genlukning efter OECD-ordningen for sortscertificering af frø i international handel, finder bestemmelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF og 2002/57/EF for genlukning af pakninger med frø produceret i EF tilsvarende anvendelse.

Første afsnit tilsidesætter ikke de herfor gældende OECD-regler.

2. Der må ikke anvendes EF-etiketter til ommærkning i EF, undtagen for følgende typer frøpakninger, hvor der kan anvendes EF-etiketter:

a) pakninger med en blanding af frø fra to eller flere pakninger med frø af samme sort og kategori, hvor mindst én af de oprindelige pakninger indeholdt EF-produceret frø og var mærket efter EF-bestemmelserne, forudsat:

i) at frø i ét eller flere af de partier, som indgår i blandingen, ikke før blandingen opfyldte EF-normerne eller andre betingelser med hensyn til spireevne

ii) at blandingen er homogen

iii) at navnet på hvert produktionsland er anført på etiketten.

b) EF-småpakninger som omhandlet i direktiv 66/401/EØF eller 2002/54/EF.

⁽¹⁾ EFT L 296 af 9.12.1995, s. 13. Beslutningen er senest ændret ved Kommissionens beslutning 2002/276/EF (EFT L 96 af 13.4.2002, s. 28).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 4

Ændringer af bilaget, bortset fra ændringer, der vedrører kolonne 1 i bilag I, vedtages efter proceduren i artikel 5.

Den periode, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i beslutning 1999/468/EF, er en måned.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF.

Artikel 6

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2007.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I**LANDE, MYNDIGHEDER OG ARTER**

Land	Myndighed	Arter omhandlet i følgende direktiver
1	2	3
Argentina	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación, Buenos Aires	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Australien	A.F.F.A. Grains Section, Canberra	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Bulgarien	Executive Agency for variety testing, field inspection and seed control, Sofia	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Canada	Canadian Food Inspection Agency, Ottawa	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Chile	Servicio Agrícola y Ganadero, Santiago	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Tjekkiet	Central Institute for Supervising and Testing in Agriculture, Prag	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Estland	Estonian Plant Production Inspectorate, Saku, Harjumaa	66/401/EØF 66/402/EØF, undtagen Zea mays og Sorghum spp. 2002/57/EF
Kroatien	State Institute for Seed and Seedlings, Osijek	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF

1	2	3
Ungarn	National Institute for Agricultural Quality Control, Budapest	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Israel	Ministry of Agriculture, Bet-Dagan	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Letland	Ministry of Agriculture, Riga	66/401/EØF 66/402/EØF
Marokko	Service de Controle des Semences et des Plants, Rabat	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
New Zealand	Ministry of Agriculture and Fisheries, Wellington	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Polen	Seed Inspection Service General Inspectorate, Warszawa	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF — undtagen Zea mays 2002/57/EF
Rumænien	Ministry of Agriculture, Food and Fisheries, Bukarest	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Slovenien	Ministry of Agriculture, Forestry and Food, Ljubljana	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Slovakiet	Central Control and Testing Institute in Agriculture, Bratislava	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Tyrkiet	Ministry of Agriculture and Rural Affairs, Ankara	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
USA	USDA, Beltsville, Maryland	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Uruguay	Ministerio de Ganadería Agricultura y Pesca, Montevideo	66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Jugoslavien	Federal Ministry of Economic and Internal Trade, Belgrad	2002/54/EF 66/401/EØF 66/402/EØF 2002/57/EF
Sydafrika	National Department of Agriculture, Pretoria	66/401/EØF 66/402/EØF — kun for Zea mays og Sorghum spp. 2002/57/EF

BILAG II

A. Betingelser for markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande

1. Markinspektionerne skal gennemføres efter de nationale regler for anvendelse af OECD-reglerne for sortscertificering af frø i international handel som følger:
 - frø af sukkerroer og foderroer, for så vidt angår Beta vulgaris omhandlet i direktiv 2002/54/EF
 - frø af græs og bælplanter, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/401/EØF
 - frø af korsblomstrede arter og frø af andre olie- og spindplantearter, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/401/EØF og 2002/57/EF
 - sædekorn, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/402/EØF, undtagen Zea mays og Sorghum spp.
 - sædekorn af majs og sorghum, for så vidt angår Zea mays og Sorghum spp. omhandlet i direktiv 66/402/EØF.
2. Frø, der ikke er endeligt certificeret, skal være emballeret i officielt lukkede pakninger forsynet med en særlig OECD-etiket til dette formål.
3. Frø, der ikke er endeligt certificeret, skal uanset certifikatet efter OECD-reglerne være ledsaget af en officiel attest med følgende angivelser:
 - referencenummeret på det frø, der blev anvendt ved tilsåning, og navnet på den medlemsstat eller det tredjeland, der certificerede det pågældende frø
 - dyrkningsareal
 - frømængde
 - en attestering af, at de betingelser, som de afgrøder, hvorfra frøet stammer, skal opfylde, er opfyldt.

B. Betingelser for frø produceret i tredjelande

1. Frø skal være officielt certificeret og være emballeret i officielt lukkede og mærkede pakninger efter de nationale bestemmelser for anvendelse af OECD-reglerne for sortscertificering af frø i international handel, jf. nedenfor. Frøpartierne skal være ledsaget af de certifikater, der kræves efter de pågældende OECD-regler:
 - frø af sukkerroer og foderroer, for så vidt angår Beta vulgaris omhandlet i direktiv 2002/54/EF
 - frø af græs og bælplanter, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/401/EØF
 - frø af korsblomstrede arter og frø af andre olie- og spindplantearter, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/401/EØF og 2002/57/EF
 - sædekorn, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 66/402/EØF, undtagen Zea mays og Sorghum spp.
 - sædekorn af majs og sorghum, for så vidt angår Zea mays og Sorghum spp. omhandlet i direktiv 66/402/EØF.

Desuden skal frø opfylde de betingelser, der er fastsat i EF-bestemmelserne, bortset fra dem, der vedrører sortsægthed og sortsrenhed.
2. Frø skal opfylde følgende betingelser:
 - 2.1. De betingelser, som frø skal opfylde efter punkt 1, andet afsnit, er fastsat i:
 - direktiv 66/401/EØF, bilag II
 - direktiv 66/402/EØF, bilag II
 - direktiv 2002/54/EF, bilag I, afsnit B
 - direktiv 2002/57/EF, bilag II.

- 2.2. For at kontrollere, om ovennævnte betingelser overholdes, skal der officielt udtages prøver efter ISTA-reglerne, og prøvernes vægt skal have den vægt, der er foreskrevet for disse metoder, idet der tages hensyn til vægten angivet i:
- direktiv 66/401/EØF, bilag III, kolonne 3 og 4
 - direktiv 66/402/EØF, bilag III, kolonne 3 og 4
 - direktiv 2002/54/EF, bilag II, anden linje
 - direktiv 2002/57/EF, bilag III, kolonne 3 og 4.
- 2.3. Kontrollen udføres officielt efter bestemmelserne i ISTA-reglerne.
- 2.4. Uanset punkt 2.2 og 2.3 kan frøprøvetagning og frøanalyse foretages efter reglerne i »Derogatory experiment on seed sampling and seed analysis« i del A i bilag V til OECD-Rådets afgørelse af 28. september 2000 om OECD-reglerne for sortscertificering af frø i international handel.
3. Frø skal opfylde følgende yderligere betingelser med hensyn til mærkning af pakninger:
- 3.1. Der skal være anført følgende officielle angivelser:
- en erklæring om, at frøet opfylder de betingelser, der er fastsat i EF-bestemmelserne, bortset fra dem, der vedrører sortsægthed og sortsrenhed: »Frøet opfylder EF-bestemmelserne og -normerne«
 - en erklæring om, at der er foretaget prøvetagning og kontrol af frøet i overensstemmelse med gængse internationale metoder: »Prøvetagning og analyse foretaget efter ISTA-reglerne for orange eller grønne certifikater af . . .« (ISTA-frøkontrolstationens navn eller initialer)
 - dato for officiel lukning
 - hvis frøpartier er blevet ommærket og genlukket efter OECD-reglerne, en erklæring om, at dette har fundet sted med angivelse af den seneste dato for genlukning og de herfor ansvarlige myndigheder
 - produktionsland
 - opgivet netto- eller bruttovægt eller opgivet antal rene frø eller, for bederoefrøes vedkommende, antal frønøgler, og
 - hvis der er angivet en vægt, og der anvendes granulerede pesticider, pelleteringsmidler eller andre faste tilsætningsstoffer, oplysning om tilsætningsstoffets art og om det omtrentlige forhold mellem vægten af rent frø og den samlede vægt.
- Disse oplysninger kan angives enten på OECD-etiketten eller på en anden officiel etiket, som desuden skal være forsynet med tjenestens og landets navn. Eventuelle leverandøretiketter skal være udformet på en sådan måde, at de ikke kan forveksles med den supplerende officielle etiket.
- 3.2. Hvis der er tale om en frøsort, der er genetisk modificeret, skal det på alle — officielle eller andre — mærker og dokumenter, som er anbragt på eller ledsager varepartiet, tydeligt angives, at sorten er genetisk modificeret, ligesom der skal gives eventuelle andre oplysninger, som måtte blive krævet under den obligatoriske godkendelsesprocedure efter EF-retten.
- 3.3. Inden i pakningerne skal der være anbragt en officiel seddel med oplysning mindst om partiets referencenummer, art og sort; endvidere skal det for bederoefrøes vedkommende være oplyst, om det drejer sig om monogerm frø eller præcisionsfrø.
- En sådan seddel er ikke nødvendig, hvis minimumsoplysningerne er påtrykt pakningen, så de ikke kan slettes, eller der anvendes en klæbeetiket eller en etiket af et materiale, som ikke kan rives i stykker.
- 3.4. Det skal være anført på den officielle etiket eller på en særlig etiket samt uden på eller inden i pakningen, hvis frøet er blevet kemisk behandlet, og i så fald anføres det, hvilket aktivt stof der er anvendt.
- 3.5. Samtlige oplysninger, der kræves i forbindelse med officielle etiketter, officielle sedler og pakninger, skal anføres på mindst ét af EF's officielle sprog.
4. Frøpartierne skal være ledsaget af et orange eller grønt ISTA-certifikat oplysningerne vedrørende betingelserne i punkt 2.

5. For så vidt angår basisfrø af sorter, for hvilke vedligeholdelsesavl udelukkende foregår i EF, skal frø af de foregående generationer være produceret i EF.

For så vidt angår basisfrø af andre sorter, skal frø af de foregående generationer være produceret under de for vedligeholdelsesavl, jf. den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, ansvarliges ansvar enten i EF eller i et tredjeland, for hvilket der efter beslutning 97/788/EF ⁽¹⁾ er indrømmet ligestilling af tredjelandes kontrol med vedligeholdelsesavl.

6. Basisfrø skal være produceret og officielt kontrolleret og certificeret:

- i EF eller
- i et tredjeland, der er indrømmet ligestilling efter denne beslutning, for så vidt angår produktion af basisfrø af den pågældende art, hvis det er produceret på grundlag af frø produceret i overensstemmelse med punkt 5.

7. For så vidt angår Canada og USA kan frøprøvetagning, frøanalyser og udstedelse af frøanalysecertifikater, uanset

- punkt 2.2 og 2.3
- punkt 3.1, andet led
- punkt 4,

foretages af officielle frøkontrollaboratorier efter AOSA-reglerne. I så fald:

- anføres følgende erklæring under punkt 3.1: »Prøvetagning og analyse foretaget efter AOSA-reglerne af . . .« (det officielle frøkontrollaboratoriums navn eller initialer)
- udstedes de i punkt 4 krævede certifikater af det officielt anerkendte frøkontrollaboratorium under ansvar af de myndigheder, der er anført i bilag I.

⁽¹⁾ EFT L 322 af 25.11.1997, s. 39. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/580/EF (EFT L 184 af 13.7.2002, s. 26).

Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien

(2003/C 45 E/13)

KOM(2002) 579 endelig udg. — 2002/0253(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 24. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

En stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001. Den vil blive indgået, når medlemsstaternes parlamenter har afsluttet ratificeringsprocessen.

Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side, der muliggør en tidlig ikrafttræden af de handelsrelaterede bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen. Denne aftale fandt foreløbig anvendelse fra 1. januar 2002 og trådte i kraft 1. marts 2002.

I Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 fastlægges procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Denne forordning indeholder imidlertid ikke specifikke procedurer for anvendelse af følgende artikler i aftalerne: artikel 18 i interimsaftalen (beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer; — artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 24 i interimsaftalen (dumping; — artikel 37 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 25 og 26 i interimsaftalen (generel beskyttelsesklausele og knaphedsklausele; — artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen), artikel 30 i interimsaftalen (bestemmelse vedrørende svig; — artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen) og artikel 35 i interimsaftalen (konkurrence; — artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen).

Der foreslås derfor en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001. Denne ændring er nødvendig for at tilvejebringe hurtige og effektive procedurer, særlig i situationer, hvor Fællesskabet skal reagere hurtigt på hastende situationer, der f.eks. kræver beskyttelsesforanstaltninger eller foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

Spørgsmålet har hastende karakter på grund af et bestemt uløst problem (sukkerimport fra Kroatien), der påkræver en hurtig fastlæggelse af de nødvendige gennemførelsesprocedurer.

Det foreslås derfor, at Rådet godkender vedlagte forslag.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

på den anden side ⁽¹⁾, som blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001 (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen« eller »SAA«).

(2) Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side (i det følgende benævnt »interimsaftalen«) ⁽²⁾. Interimsaftalen trådte i kraft den 1. marts 2002, men fandt foreløbig anvendelse fra den 1. januar 2002.

(1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 330 af 14.12.2001, s. 3.

(3) Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 ⁽¹⁾ fastlægger procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse yderligere bestemmelser i disse aftaler.

(4) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾.

(5) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 indsættes som artikel 7a til 7g:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklausele og knaphedsklausul

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.

2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«). Når der henvises til dette udvalg, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ^(**) anvendelse.

3. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ beslutter, at de betingelser, der er fastsat i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt:

— underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis det sker efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen

— konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger

— underretter den samtidig Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i Interimsudvalget, og senere

Stabiliserings- og Associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen

— forelægger den samtidig Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer som fastsat i artikel 25, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

4. Ved afslutningen af konsultationerne kan Kommissionen, hvis det ikke har været muligt at finde en anden løsning, efter høring af udvalget træffe egnede foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Denne beslutning meddeles straks Rådet; den meddeles også Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet.

Beslutningen finder straks anvendelse.

5. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning, der er omhandlet i stk. 4, for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

6. Hvis Kommissionen beslutter ikke at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter underretningen herom.

Hvis Rådet med kvalificeret flertal oplyser, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 3 og 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3 og 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 af 9. oktober 2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

7. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Kroatien i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet.

8. Konsultationerne i Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, anses for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er nævnt i stk. 3 og 6.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2474/2000 af 9. november 2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Hvis der foreligger ekstraordinære og kritiske omstændigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra b), og artikel 26, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, litra b), og artikel 39, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger i de tilfælde, der er nævnt i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen meddeler Rådet sin beslutning.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne i artikel 7a og 7b træffes nødvendige foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 18 eller 25 i interimsaftalen, og senere artikel 31 eller 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol 3, i overensstemmelse med procedurerne i de relevante regler om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller

fiskeri- og akvakulturvarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i henhold til artikel 18 i interimsaftalen, og senere artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 25, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og proceduren i artikel 24, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, om en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 (*) finder anvendelse på, hvor der træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 9, i interimsaftalen, og senere artikel 70, stk. 9, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Kroatien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent egnede beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

(*) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

- at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger
- at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinker gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen
- at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinker gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Kroatien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne.

2. Finder Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen:

- underretter den Rådet herom
- indleder den straks konsultationer med Kroatien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen:

- opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel af artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.

3. Så længe der ikke er fundet en gensidigt tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, samt proceduren i stk. 4.

4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (*). Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

(*) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af Interimsudvalget, og senere Stabiliserings- og Associeringsrådet, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

(2003/C 45 E/14)

KOM(2002) 580 endelig udg. — 2002/0252(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 24. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

En stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side blev undertegnet i Luxembourg den 9. april 2001. Den vil blive indgået, når medlemsstaternes parlamenter har afsluttet ratificeringsprocessen.

Rådet indgik den 9. april 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side, der muliggør en tidlig ikrafttræden af de handelsrelaterede bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen. Denne aftale trådte i kraft den 1. juni 2001.

I Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 fastlægges procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Denne forordning indeholder imidlertid ikke specifikke procedurer for anvendelsen af følgende artikler i interimsaftalen: artikel 17, som er en beskyttelsesklausul for landbrugsprodukter og fiskerivarer (= artikel 30 i stabiliserings- og associeringsaftalen); artikel 23, som vedrører dumping (= artikel 36 i stabiliserings- og associeringsaftalen); artikel 24 og 25, som er en generel beskyttelsesklausul og knaphedsklausul (= artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen); artikel 29, som vedrører svig (artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen); og artikel 33, som vedrører konkurrence (= artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen).

Der foreslås derfor en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002. Dette er nødvendigt for at indføre hurtige og effektive procedurer, bl.a. med sigte på situationer, hvor Fællesskabet skal kunne reagere hurtigt på hastende situationer, der f.eks. kræver beskyttelsesforanstaltninger eller foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

Dette anliggende har hastende karakter på grund af en specifik sag (sukkerimport fra Kroatien), der kræver en hurtig fastlæggelse af de nødvendige gennemførelsesprocedurer.

Det foreslås derfor, at Rådet godkender vedlagte forslag.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side⁽¹⁾; den blev

undertegnet i Luxembourg den 9. april 2001 (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen« eller »SAA«).

(2) Rådet indgik den 9. april 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side⁽²⁾; den muliggør en hurtig iværksættelse af de handelsrelaterede bestemmelser i stabiliserings- og associeringsaftalen (i det følgende benævnt »interimsaftalen«). Interimsaftalen trådte i kraft den 1. juni 2001.

⁽¹⁾ EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 124 af 4.5.2001, s. 2.

(3) I Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 ⁽¹⁾ fastlægges procedurerne for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse andre bestemmelser i disse aftaler.

(4) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾.

(5) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 indsættes følgende artikel 7a-7g:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklause og knaphedsklausul

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at iværksætte foranstaltninger som omhandlet i artikel 24 og 25 i interimsaftalen og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.

2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«). Når der henvises til dette udvalg, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ^(**) anvendelse.

3. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ konstaterer, at de i artikel 24 og 25 i interimsaftalen og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen fastsatte betingelser er opfyldt:

— underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis den handler efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen

— konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger

— underretter den samtidig Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien herom og om, at der indledes konsultationer i Samarbejdsrådet, og senere Stabilise-

rings- og Associeringsudvalget, jf. artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 4, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen

— forelægger den samtidig Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer, jf. artikel 24, stk. 3, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen og senere artikel 37, stk. 3, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

4. Efter konsultationens afslutning kan Kommissionen, dersom ingen andre ordninger viser sig mulige, efter høring af udvalget beslutte at træffe passende foranstaltninger, jf. artikel 24 og artikel 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og artikel 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Rådet og Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, underrettes straks om denne beslutning.

Beslutningen finder straks anvendelse.

5. Medlemsstaterne kan indbringe den i stk. 4 omhandlede kommissionsbeslutning for Rådet inden for en frist på 10 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder.

6. Beslutter Kommissionen ikke at træffe foranstaltning på grundlag af artikel 24 og artikel 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og artikel 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen fra medlemsstaten.

— Medlemsstaterne kan indbringe denne kommissionsbeslutning for Rådet inden for en frist på 10 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen herom.

— Hvis Rådet med kvalificeret flertal meddeler, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien herom og om, at der indledes konsultationer i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, jf. artikel 24, stk. 3 og 4, og artikel 25, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 3 og 4, og artikel 38, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 25 af 29.1. 2001, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 af 9. oktober 2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

7. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget.

8. I alle tilfælde anses konsultationerne i Samarbejdsrådet, og senere Stabiliserings- og Associeringsudvalget, for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er omhandlet i stk. 3 og 6.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2474/2000 af 9. november 2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Foreligger der ekstraordinære og kritiske omstændigheder, jf. artikel 24, stk. 4, litra b), og artikel 25, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 4, litra b), og artikel 38, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger, som fastsat i artikel 24 og 25 i interimsaftalen, og senere artikel 37 og 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden for en frist på fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen underretter Rådet om sin beslutning.

3. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en frist på to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne fastsat i artikel 7a og artikel 7b træffes foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 17 eller 24 i interimsaftalen, og senere artikel 30 eller 37 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol nr. 3, ifølge procedurerne i forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller for fiskeri- og akvakultivarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det

Europæiske Fællesskab, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i artikel 17 i interimsaftalen, og senere artikel 30 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 24, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 36, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger, jf. Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og proceduren i artikel 23, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 36, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 33 i interimsaftalen, og senere artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, hvorvidt en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 (*) finder anvendelse på, hvor der træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 33, stk. 5, i interimsaftalen, og senere artikel 69, stk. 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 33 i interimsaftalen, og senere artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent passende beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

(*) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

- at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger
 - at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne
 - at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinker gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen
 - at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinker gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne.
2. Finder Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen:
- underretter den Rådet herom
 - indleder den straks konsultationer med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen

- opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
 - offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.
3. Så længe der ikke er fundet en gensidig tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de i ovenstående pkt. 2 omhandlede konsultationer, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 29 i interimsaftalen, og senere artikel 42 i stabiliserings- og associeringsaftalen samt proceduren i stk. 4.
4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (*). Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

(*) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 27000/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af Samarbejdsrådet, og senere henholdsvis Stabiliserings- og Associeringsrådet og Stabiliserings- og Associeringsudvalget, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af badevand

(2003/C 45 E/15)

KOM(2002) 581 endelig udg. — 2002/0254(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 24. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Beskyttelse af badevand var et af de første elementer i den europæiske vandpolitik, der tilmed gav de bedste resultater. Badevandsdirektivet fra 1976 ⁽¹⁾ fastsatte ikke kun bindende normer for badevand overalt i Den Europæiske Union, men resulterede også i en hidtil ukendt bevidstgørelsesproces hos offentligheden, da borgerne opfattede badevandskvaliteten som noget, der direkte berørte deres dagligdag. Badevandsrapporten, som Kommissionen hvert år offentliggør før badesæsonens start, understreger tydeligt de væsentlige fremskridt, der er sket i badevandskvaliteten.

Den seneste rapport — om badesæsonen 2001 — viser en høj grad af overensstemmelse med direktivets krav såvel som væsentlige forbedringer i vandkvaliteten i de sidste 10 år. Der er navnlig sket imponerende forbedringer for kystbadevandsområders vedkommende; men også indre badevandsområder (floder, søer) har nu opnået en god overensstemmelsesgrad.

År	EU's kystvande		EU's ferskvandsområder	
	Overensstemmelse ⁽¹⁾	Andet ⁽²⁾	Overensstemmelse	Andet
1992	84,9 %	15,1 %	47,5 %	52,5 %
2001	95,8 %	4,2 %	91,1 %	8,9 %

⁽¹⁾ Overensstemmende med de bindende værdier i direktiv 76/160/EØF.

⁽²⁾ Badeområder, der ikke var i overensstemmelse med de bindende værdier i direktiv 76/160/EØF, eller utilstrækkelig prøveudtagning eller med badeforbud.

Som følge af ændringer i videnskab og teknologi såvel som i forvaltningserfaring ser Kommissionen sig nødsaget til at revidere EU's miljølovgivning. Badevandsdirektivet fra 1976 afspejler tydeligt den viden og erfaring, der fandtes i 1970'erne, hvad angår det teknisk-videnskabelige grundlag, den forvaltningsmæssige fremgangsmåde og offentlighedens inddragelse.

Tiltagene med henblik på at revidere badevandsdirektivet startede allerede i 1994, da Kommissionen forelagde et forslag til revision af direktivet. Dette forslag var igennem en førstebehandling i Europa-Parlamentet, men blev aldrig forhandlet videre i Rådet. Man foretrak at udarbejde et nyt direktiv baseret på et nyt videnskabeligt grundlag og på en bred høring. Dette forslag gav imidlertid stødet til yderligere undersøgelser omkring badevandskvaliteten, hvad angår såvel parametre som forvaltning.

Den Europæiske Union har for nylig fuldstændig omstruktureret EU's vandpolitik med vedtagelsen af vandrammedirektivet ⁽²⁾, der lægger kohærente styringsrammer for al vandrelateret EU-lovgivning. Badevandsdirektivets bestemmelser skal være fuldt ud i overensstemmelse med denne nye ramme.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand (EFT L 31 af 5.2.1976).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000).

En undersøgelse ⁽¹⁾ udført af Kommissionen viste i 1999, at 71 % af europæerne er bekymrede over forureningen af vand, luft og jord, navnlig forureningen af have, kyster, floder og søer. Når europæerne skal bedømme deres umiddelbare omgivelser, lægger de større vægt på badevandskvaliteten end på alle andre emner vedrørende vand.

Denne store interesse ses ligeledes af besøg på Europa-websiden for badevand ⁽²⁾. I 2001 blev der registreret over 2 mio søgninger, hvoraf over 60 % var i den periode, hvor folk lægger ferieplaner (maj til juli), og yderligere 9 % i august.

Kommissionen baserer sit forslag til et revideret badevandsdirektiv på følgende overvejelser, grunde og principper:

- Overensstemmelse med strategien for bæredygtig udvikling, med det 6. miljøhandlingsprogram og med de målsætninger, som Det Europæiske Råd har sat for den fremtidige udvikling på højtprioriterede områder, såsom »folkesundhed« og »naturressourcer« ⁽³⁾.
- Overensstemmelse med anden vandrelateret EU-lovgivning, der er vedtaget siden 1976, navnlig med vandrammedirektivet.
- De anvendte parameterværdier skal revideres og strømlines med fokus på robuste mikrobiologiske indikatorer og under hensyntagen til det overvågningssystem, der blev fastlagt med vandrammedirektivet; parametre og værdier skal baseres på de nyeste videnskabelige resultater og på et højt beskyttelsesniveau, også med hensyn til udsatte grupper såsom børn.
- Badevandspleje skal udvikles fra blot prøvetagning og overvågning til integreret kvalitetsstyring.
- Der skal gives bedre og tidligere oplysninger til offentligheden ved brug af både lokalt og regionalt tilgængelige faciliteter og teknologiske fremgangsmåder, såsom Internettet og geografiske informationssystemer.
- Der skal tilskyndes til større inddragelse af offentligheden. Sådanne gennemførelsesbestræbelser skal ikke kun inddrage medlemsstaterne og Kommissionen, men især de lokale og regionale organer, berørte parter og ikke statslige organisationer og det videnskabelige miljø.
- Revisionen skal også give endnu et eksempel på god forvaltning i Europa som skitseret i Kommissionens hvidbog fra oktober 2001.

2. BAGGRUNDEN FOR ET NYT DIREKTIV

2.1. EU's lovgivning på vandområdet

2.1.1. Rammedirektivet for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

Den 23. oktober 2000 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktivet om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

⁽¹⁾ Eurobarometer 51.1 http://europa.eu.int/comm/public_opinion/archives/eb/ebs_131_fr.pdf

⁽²⁾ http://www.europa.eu.int/water/water-bathing/index_en.html

⁽³⁾ Der blev nået til enighed blandt de tre parter i marts 2002; formel vedtagelse på Europa-Parlamentets plenarmøde og af Rådet forventet i maj 2002.

Badevandsdirektivet spiller sin egen rolle for integreringen af politikken for miljø og turisme, men bør alligevel koordineres nøje med vandrammedirektivet. Dette finder sted gennem vandrammedirektivets bestemmelser om opnåelse af »god økologisk status« for alle vandområder og specifikke målsætninger for de såkaldte »beskyttede områder« såsom badevandsområder ⁽¹⁾.

2.1.2. Direktivet om rensning af byspildevand

Direktivet om rensning af byspildevand ⁽²⁾ omhandler de væsentligste forureningspunktkilder fra by- og industriudledninger. Byspildevand har indvirkning på vandområder både i form af bionedbrydelige stoffer og næringsstoffiltørsel, der bidrager til eutrofiering. Mange søer og dele af vore regionale have (Nordsøen, Vesterhavet, Østersøen, dele af Middelhavet) viser tegn på betydelig eutrofiering med akkumulation af mikroskopiske og makroskopiske alger, der medfører markante ændringer i økosystemet. Disse forhold er ubehagelige for de badende og har en ugunstig indvirkning på badestrandenenes omdømme og dermed på turistindustrien.

Direktivet udstikker et højt beskyttelsesniveau, som regel sekundær (biologisk) rensning, og endnu mere avanceret rensning i »følsomme områder« (fjernelse af næringsstoffer). Tidsfrister for gennemførelse udfases fra 1998 til 2005, afhængig af den udledte mængde og recipienttypen.

Direktivet om rensning af byspildevand indeholder en bestemmelse om beregning af mængden under hensyntagen til en mulig forøgelse i turistsæsonen. Manglende overholdelse af disse bestemmelser er en hyppig årsag til bakteriologisk forurening af badevand.

2.1.3. Direktivet om nitratforurening fra landbrugskilder

Formålet med nitratdirektivet ⁽³⁾ er at reducere nitrogenforurening fra landbrugskilder og at forebygge yderligere forurening af denne type. Nitratforurening bidrager til eutrofiering af både indvand og kystvande (med virkninger som beskrevet ovenfor).

I områder med eutrofiering eller risiko for eutrofiering skal der træffes juridisk bindende foranstaltninger (lagerkapacitet for gødning, restriktioner ved anvendelse af gødning osv.).

Nylig høstet erfaring i medlemsstaterne har vist, at betydelig diffus mikrobiologisk forurening af badevandsområder kan være forårsaget af afstrømning, læk og kvægs direkte adgang til floder og vandløb ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾. Kontrol af badevandskvaliteten vil bidrage til at skabe god landbrugsskik som fastsat i nitratdirektivet.

⁽¹⁾ I bilag IV i vandrammedirektivet er disse områder opført: områder, der er udpeget til indvinding af drikkevand, der er udpeget til beskyttelse af økonomisk vigtige akvatiske arter, vandområder, der er udpeget til rekreative formål, herunder områder udpeget som badevandsområder, næringsstoffølsomme områder, som sårbare områder (herunder områder, der er udpeget i medfør af nitratdirektivet og byspildevandsdirektivet), såvel som områder, der er udpeget til beskyttelse af levesteder eller arter.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/271/EF af 21. maj 1991 (EFT L 135 af 30.5.1991).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 (EFT L 275 af 31.12.1991).

⁽⁴⁾ Faecal Indicator Organism Sources and Budgets for the Irvine and Girvan catchments, Ayrshire — en rapport til West of Scotland Water, Sepa og South Ayrshire Council fra the Centre of Environment and Health, 1999.

⁽⁵⁾ Økonomisk vurdering af badevandsdirektivet (76/160), Fylde Coast case study, Europa-Kommissionen, 2001-2002.

2.2. Tilknyttede EU-sektorpolitikker

2.2.1. Adgang til miljøoplysninger

Siden 1976 har både politik og lovgivning om miljøoplysninger og offentlighedens inddragelse udviklet sig betydeligt. 1990-direktivet om fri adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾ udgør en hjørnesten i EU-lovgivningen om bevidstgørelse af offentligheden og dens inddragelse, da den var en katalysator for, hvordan offentlige myndigheder skulle blive åbne og gennemsigtige.

Med undertegnelsen i 1998 og den igangværende ratifikation af FN/ECE-konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger («Århuskonventionen») er Den Europæiske Union og dens medlemsstater forpligtet til at øge informationen og inddragelsen. Kommissionen har vedtaget et forslag til direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger for at tilpasse 1990-direktivet til de elektroniske medier og opfylde EU's forpligtelser i henhold til Århuskonventionen ⁽²⁾. Det nye badevandsdirektiv skal være overensstemmende med dette forslag. I praksis betyder bedre information forelæggelse af realtidsoplysninger om badeforhold, forvaltningspraksis og badevandskvalitet. Dette vil skulle gøres på lokalt plan og ud over det lokale plan på Internettet.

2.2.2. Integreret kystzoneplanlægning ⁽³⁾

Integreret kystzoneplanlægning (IKZP) er en tværfaglig proces med henblik på at fremme bæredygtig forvaltning af kystzoner. Det omfatter det fulde kredsløb med indsamling, planlægning (i ordets bredeste forstand), beslutningstagning, forvaltning og overvågning. IKZP anvender informeret inddragelse og samarbejde med alle berørte parter for at vurdere samfundsmæssige mål i et givet kystområde. Der vil i revisionen af badevandsdirektivet blive taget hensyn til IKZP-principperne.

3. RESULTATET AF HØRINGEN OM DET NYE BADEVANDSDIREKTIV

3.1. Rådet

I december 2000 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om »Udarbejdelse af en ny badevandspolitik« ⁽⁴⁾. Rådet svarede på Kommissionens meddelelse i Rådets konklusioner af 8. marts 2001 og

- udtrykte tilfredshed med den planlagte revision og anmodede om, at det kommende lovgivningsforslag fulgte bestemte principper
- støttede den vægt, der var lagt på styring af vandkvaliteten og tendenser på lang sigt
- bad om klare og utvetydige definitioner, yderlig tydeliggørelse af forholdet til de andre vanddirektiver og hensyntagen til lønsomhedsaspektet
- støttede tidlig og bedre information af offentligheden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 (EFT L 158, 23.6.1990, s. 56).

⁽²⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger af 29. juni 2000, KOM(2000) 402.

⁽³⁾ KOM(2000) 547.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 860.

3.2. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vedtog ikke nogen betænkning om Kommissionens meddelelse om »Udarbejdelse af en ny badevandspolitik«, men fremhævede ved tidligere lejligheder betydningen af badevandsbeskyttelse og behovet for overensstemmelse med vandrammedirektivet. Europa-Parlamentet ønskede desuden, at direktivets anvendelsesområde blev udvidet til også at omfatte rekreative vandområder ⁽¹⁾. I Rådets og Parlamentets overenskomst om det sjette miljøhandlingsprogram bekræftes tilslutningen til en revision af badevandsdirektivet ⁽²⁾.

3.3. Regionsudvalget

Regionsudvalget lagde særlig vægt på overvågning og vurdering af eutrofiering, der forårsages af både naturlige kilder og som følge af menneskets aktiviteter. Det understregede, at der skulle tages hensyn til regionale forskelle, når der defineres faktorer såsom badesæsonens længde og prøveudtagningsordninger ⁽³⁾.

3.4. Høring af Den videnskabelige komité for toksicitet, økotoxicitet og Miljø (CSTEE)

Kommissionen har hørt den videnskabelige komité om valget af parametre og de dertil hørende værdier ⁽⁴⁾. På spørgsmålet »Finder komitéen, at de to valgte indikatorer (i meddelelse KOM(2000)860) og de foreslåede grænseværdier er passende til beskyttelse af folkesundheden«, afgav CSTEE følgende udtalelse ⁽⁵⁾:

- Selv om de to undersøgelser, som Kommissionen tog i betragtning, anses for at være videnskabeligt velfunderede, anbefaler CSTEE at anvende alle tilgængelige oplysninger.
- De to parametre er repræsentative for de fleste rapporterede kontamineringsepisoder, og de er forbundet med sundhedsproblemer. Vurdering af begge indikatorer i kyst- og ferskvandsområder vil give flere oplysninger og kunne hjælpe med til at fastslå kontamineringskilder. Forskning vedrørende virale indikatorer er ikke desto mindre stadig nødvendig. Med det nuværende kendskab er det vanskeligt at fastsætte grænseværdier for *Escherichia coli* og Intestinale Enterokokker (under hvilke der ikke konstateres skadevirkninger), og den valgte grænse vil ikke til enhver tid være sand overalt. Komitéen bekræfter imidlertid, at med det nuværende kendskab ligger meddelelsens forslag inden for de rette værdier, men at anvende data fra forskellige prøvemethoder til at fastsætte værdierne er en tvivlsom fremgangsmåde.
- Indikatororganismer bør afprøves med anvendelse af interkalibrerede, standardiserede procedurer såsom ISO CEN-metoder.
- Der bør i forslaget tages hensyn til de forskelligartede betingelser for badning i Europa.

3.5. Yderligere høring af medlemsstater, berørte parter, sagkyndige, ikke statslige organisationer og offentligheden generelt

Efter meddelelsen fremmede Kommissionen en vidtrækkende høring af alle interesserede og berørte parter. Der blev modtaget bemærkninger og forslag skriftligt, pr. e-mail og på Internettet, men ligeledes under specifikke høringer. Et af hovedelementerne i høringerne var en tredages badevandskonference i den Grønne Uge i april 2000.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet, december 1996 plenarmøde, 1. behandling af Kommissionens forslag til en tilpasning af direktiv 76/160/EØF, dokument A4-0395/96.

⁽²⁾ Der blev nået til enighed blandt de tre parter i marts 2002; der forventes formel vedtagelse på EP's plenarmøde og i Rådet i maj 2002.

⁽³⁾ KOM-4/048 af 14. juni 2001.

⁽⁴⁾ *Escherichia coli* og Intestinale enterokokker.

⁽⁵⁾ Udtalelse afgivet på CSTEE's 23. plenarmøde den 24. april 2001.

De vigtigste resultater af høringen var:

- generel støtte til udvikling af et nyt badevandsdirektiv
- parametre og værdier skal være baseret på de seneste videnskabelige resultater
- der skal være overensstemmelse med det nye vandrammedirektiv med hensyn til overvågning, forvaltning og forpligtelser såvel som offentlighedens inddragelse
- mere, tidligere og bedre information af offentligheden
- meningsforskelle med hensyn til det nye badevandsdirektivs anvendelsesområde, dvs. hvorvidt visse typer vandområder, der er udpeget til rekreative formål (f.eks. til brætsejls), skal omfattes af anvendelsesområdet.

Mellem juli 2001 og februar 2002 afholdte Kommissionen flere ekspertmøder med medlemsstater og regioner, berørte parter, ikke-statslige organisationer og repræsentanter for videnskaben. De supplerende resultater kan resumeres således:

- Direktivets anvendelsesområde: Forbehold hos mange medlemsstater med hensyn til at udvide anvendelsesområdet til at omfatte vandområder, der anvendes til rekreative formål (brætsejls, kanosejls osv.); forbeholdene gik hovedsagelig på de hertil knyttede omkostninger.
- Parametre: Generel enighed om at begrænse valget til et begrænset antal mikrobiologiske parametre; enighed om den epidemiologiske forbindelse mellem numeriske værdier for disse parametre og sikring af folkesundheden, som fremsat i afsnit 4. Den foreliggende epidemiologiske korrelation udgør et passende grundlag. Enighed om, at fastlæggelse af en tilladelig risiko er en politisk, ikke en videnskabelig beslutning; Kommissionen understregede i denne forbindelse, at det var nødvendigt med et højt beskyttelsesniveau (traktatens artikel 174).
- Forvaltningsaspekter: Enighed om, at direktivet skal udstikke principperne, og de nærmere detaljer overlades til gennemførelsesfasen. Med hensyn til gennemførelse var der udbredt støtte til bred inddragelse af nationale myndigheder, regionale og lokale organer, berørte parter, ikke-statslige organisationer og Kommissionen.

4. HOVEDLINJERNE I FORSLAGET TIL ET NYT BADEVANDSDIREKTIV

4.1. EU's badevandspolitik er stadig vigtig; overensstemmelse med det sjette miljøhandlingsprogram

Det er stadig vigtigt at beskytte folk mod farer ved badevand af utilfredsstillende kvalitet. Vand overholder ikke administrative og politiske grænser, og det gør vandforureningens virkninger heller ikke. Der skal træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, der er baseret på kvalitetsnormer, som sikrer et højt beskyttelsesniveau (traktatens artikel 174). Medens der på en kohærent måde skal gives rammer og normer på EU-plan, bør der samtidig være tilstrækkelig smidighed på lokalt og regionalt plan. Det er på dette plan, at der kan fastlægges hensigtsmæssig og lønsom styring.

4.2. Overensstemmelse med EU's vandpolitiske foranstaltninger, navnlig vandrammedirektivet

EU har for nylig foretaget en tilbundsående omlægning af sin vandbeskyttelsespolitik. Et nyt badevandsdirektiv skal være i overensstemmelse med vandrammedirektivet og udgøre en integrerende del af denne vandbeskyttelsespolitik. Dette opnås på den ene side ved hjælp af bestemmelser fastsat i vandrammedirektivet (dvs. det generelle mål med »god økologisk tilstand« for alle vandområder plus supplerende målsætninger for såkaldte »beskyttede områder« såsom badevandsområder, med vandområdeplaner og foranstaltningsprogrammer som styringsinstrument), og på den anden side ved at vælge parametre, foranstaltninger, forvaltningsmetoder og frister for det reviderede badevandsdirektiv, der er i overensstemmelse med de tilsvarende elementer i vandrammedirektivet.

4.3. Anvendelsesområde

1976-direktivets hovedformål var at forbedre badevandskvaliteten og derved beskytte folk, der bader i naturlige vandområder. På det tidspunkt betød badning hovedsagelig »at svømme«. I de sidste 25 år er der sket en masse samfundsmæssige og tekniske ændringer. Der er opstået nye vandaktiviteter som surfing, brætsejls, sejls, med kajak og kano osv.. Under udøvelse af alle disse aktiviteter er det almindeligt at falde i vandet, komme under vandet og sluge vand. Dette gælder også kano- og kajaksejls på ferskvandsområder, navnlig når sporten udøves som familieaktivitet, dvs. af ikke øvede, hvor kontakt med vandet og det at komme under vandet er sandsynligt.

Disse nye mønstre for fritidsanvendelser af vandområder indebærer væsentlige udfordringer. For det første udøves bræt-, kajak- og sejlssejls ofte i en vis afstand (1 km eller mere) fra kysten/bredden. Badning/svømning derimod foregår typisk i en afstand af 50-100 m. For det andet er udøvere af disse mere fysisk krævende former for vandsport ofte rede til at tage til steder, der ikke er egnet til badning/svømning. For det tredje kan disse former for vandsport med udviklingen af nye materialer nu udøves i en længere periode, meget længere end den traditionelle badesæson. Endelig er nogle af de nye fritidsanvendelser af vandområder ikke altid kompatible med svømning og badning, hvilket kræver opdeling af badevandsområder i forskellige zoner.

I lyset af ovenstående betragtninger er det rimeligt at stille spørgsmålstejn ved, om det beskyttelsesniveau (hvad angår vandkvalitet og forvaltning), der i øjeblikket ydes de badende, skal udvides til at omfatte dem, der anvender vandområder til andre fritidsaktiviteter, uanset sted eller årstid.

Kommissionen mener, at det ikke er hensigtsmæssigt i definitionen på badevande at medtage de nye rekreative anvendelser af vandområder, da dette ville medføre en betydelig både fysisk og tidsmæssig udvidelse af medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til beskyttelse, overvågning og forvaltning af vandkvaliteten.

Kommissionen finder det imidlertid passende, at medlemsstaterne forbedrer beskyttelsesniveauet for de personer, der udøver disse nyere former for vandsport. Med henblik herpå skal medlemsstaterne sikre, at offentligheden gives de relevante oplysninger med en tydelig angivelse af, hvorvidt kontrol og anden overvågning sikrer udøverne af disse former for vandsport et tilsvarende beskyttelsesniveau. Dette vil få indflydelse på den klassificering (kvalitetsmærke), som badevandsområdet vil modtage.

4.4. Parametre

1976-direktivet fastlagde 19 parametre på baggrund af det daværende kendskab og erfaring, de fremherskende problemer med vandkvalitet og det forhold, at direktivet var blandt EU's første retsakter på vandområdet. Kommissionen foreslår nu en drastisk reduktion af antallet af parametre fra 19 til 2 mikrobiologiske nøgleparametre i det nye direktiv suppleret af visuel inspektion (algevækst, olie) samt pH-måling i ferskvandsområder.

Der er to grunde til denne foreslåede drastiske reduktion. For det første leder en vurdering af overvågningsresultaterne og tendenserne til den konklusion, at mikrobiologisk forurening i langt de fleste tilfælde er den faktor, der begrænser muligheden for at opnå en god badevandskvalitet. For det andet har vandrammedirektivet fastlagt en omfattende kemisk og biologisk overvågning for alle vandområder, inkl. kystområder, der skal være på plads fra udgangen af 2006.

Ifølge 1976-direktivet blev tre mikrobiologiske parametre kontrolleret (coliforme i alt, fækale coliforme og fækale streptokokker), men de to første parametre er i samme bakteriefamilie, og den tredje (fækale streptokokker) blev kun taget i betragtning som vejledning for bedre vandkvalitet.

De to fækale indikatorparametre, der er medtaget i det reviderede direktiv, er Intestinale Enterokokker (IE) og *Escherichia coli* (EC), der giver den bedst tilgængelige angivelse af fækal forurening og sundhedsvirkninger i vandområder, der anvendes til fritidsaktiviteter. Valget af de mikrobiologiske parametre og værdier var baseret på de foreliggende videnskabelige resultater, der kom fra epidemiologiske undersøgelser ⁽¹⁾.

Det er således indlysende, at en drastisk reduktion af parametre i et nyt badevandsdirektiv vil medføre en betydelig nedbringelse af omkostningerne, parallelle bestræbelser vil undgås, men samtidig vil det ikke føre til en forringelse af borgernes beskyttelsesniveau.

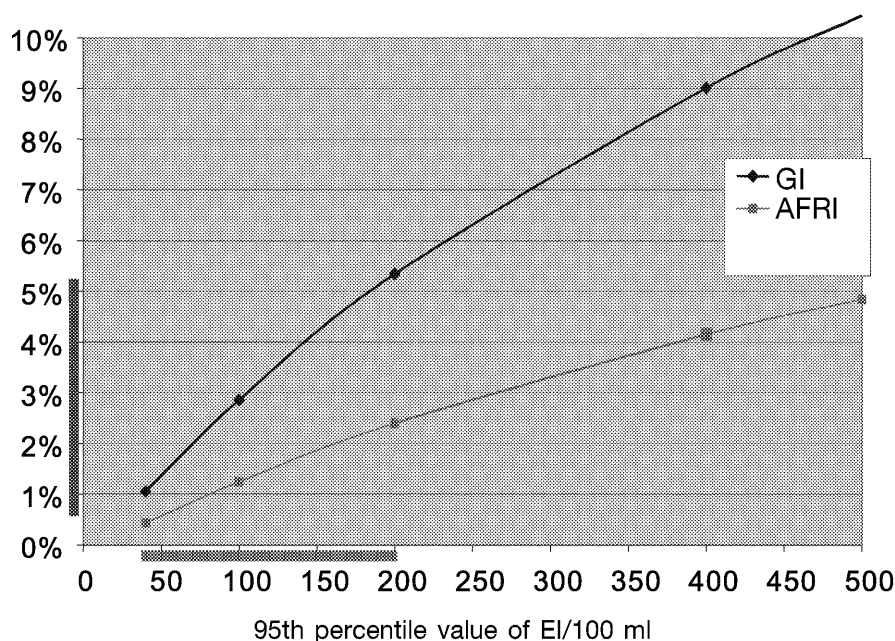
4.5. Parameterværdier

I en epidemiologisk undersøgelse fra WHO ⁽²⁾ undersøgte forholdet mellem niveauet af mikrobiologisk kontaminering (baseret på Intestinale Enterokokker/IE som parameter) og sygdomsniveauet hos folk, der badede i forurenet vand. WHO definerede en 1 % risiko for sygdomspådragelse ved badning som »mere sygdom hos en ud af hver 100 udsatte« sammenlignet med ikke badende.

Dosis-responsforholdet mellem kontamineringsrisiko og 95. percentilværdi af IE-indikator for pådragelse af gastro-enteritis og AFRI ⁽³⁾ ved badning i mikrobiologisk kontamineret vand er vist i følgende grafiske fremstilling.

WHO — Risks for GI and AFRI due to EI exposure

Risk on contracting Gastro-Enteritis (GI) and Respiratory Illnesses (AFRI)

En randomiseret epidemiologisk undersøgelse af sundhedsfarer ved badning i tyske ferskvandsbadeområder ⁽⁴⁾, under anvendelse af samme protokol, bekræftede WHO's forskning vedrørende IE og pegede på, at et EC/IE-forhold på mellem 2 og 3 ville være passende til at afspejle samme risiko.

⁽¹⁾ Institute of General and Environmental Hygiene University of Tübingen (DE) (2000,2001), World Health Organisation (Farnham Report) (2001), Institut de Veille Sanitaire (F) (2001), National Institute of Public Health and the Environment (NL) (1997).

⁽²⁾ Udført i UK fra 1989 til 1992 (Kay et al., 1994).

⁽³⁾ Akut åndedrætssygdom med febertilstand (Fleisher, 1996).

⁽⁴⁾ Udført af Wiedenmann et al. (2000, 2001).

På grundlag af disse undersøgelser og under hensyn til traktatens krav om sikring af et højt beskyttelsesniveau foreslår Kommissionen derfor en juridisk bindende værdi for »God kvalitet« og en vejledende værdi for »Udmærket kvalitet«, hvad angår koncentrationer af Intestinale Enterokokker og *Escherichia coli* i badevand, som vist i følgende tabel:

Mikrobiologiske parametre	Udmærket kvalitet (vejledende)	God kvalitet (bindende)
Intestinale enterokokker (I.E.) i cfu/100 ml	100	200
<i>Escherichia coli</i> (E.C.) i cfu/100 ml	250	500

4.6. Overvejelser vedrørende sundhedsrisiko

De foreslåede standarder svarer til en risiko på 5 % (»God« standard) og 3 % for at få gastro-enteritis, og til en risiko på 2,5 % (»god« standard) og 1 % for at få AFRI.

Disse tal falder i tråd med WHO-forskningen. Man har desuden hørt Den videnskabelige komité for toksicitet, økotoksicitet og Miljø (CSTEE), som kan tilslutte sig begge parametre. Komitéen mente, at de værdier, der foreslås i Meddelelsen om badevandets kvalitet⁽¹⁾, synes at ligge inden for et acceptabelt interval, skønt det ikke er muligt at opstille videnskabeligt holdbare grænseværdier på grundlag af de foreliggende data. Ikke desto mindre kan risikoniveauet se foruroligende ud. Forældre vil ikke være rolige ved at lade deres børn bade, hvis risikoen var 1 til 20 for at pådrage en infektion. De ovenfor anførte risikoværdier er imidlertid baseret på gentagen udsættelse for koncentrationer af forurenende stoffer så høje som foreslået for »gode« standarder. Faktisk vil mange badevandsområder være lig med eller bedre end kvaliteten »udmærket«, og opnåelse af standarden »udmærket« vil være et tydeligt positivt element for det pågældende badevandsområde. Risikoniveauerne vil desuden blive yderligere reduceret gennem hensigtsmæssig oplysning af offentligheden ved eller i nærheden stranden, og gennem forvaltningsforanstaltninger baseret både på det pågældende badevands profil og resultaterne af overvågningen.

En komparativ vurdering af gamle og nye standarder fører til følgende konklusioner: badevandsområder, der overholder de vejledende standarder fra 1976-direktivet, indebærer en baderisiko på 5 % for gastro-enteritis, dem der kun overholder de bindende standarder, indebærer en risiko på omkring 12 % til 15 %. Størstedelen af badevandsområderne overholder de vejledende standarder i 1976-direktivet (>85 % af kystvandene, >70 % af ferskvandsområderne).

4.7. Kontrol af badevande

I medfør af 1976-badevandsdirektivet har medlemsstaterne kunnet opbygge lang erfaring med kontrol af badevand, der siden er blevet suppleret med gennemførelse af byspildevandsdirektivet, nitratdirektivet og vandrammedirektivet. Der vil blive oprettet kontrolpunkter, når lokaliteters badevandsprofil fastlægges, som afspejler den vandkvalitet, de badende udsættes for.

Der vil være en vis fleksibilitet med hensyn til kontrolhyppigheder, hvorved der gives mulighed for reduktion af prøveudtagning i tilfælde af badevand uden større problemer, og fortsat kontrol med regelmæssig hyppighed i tilfælde af »problemfyldte« vandområder, navnlig for at sikre tidlig og hensigtsmæssig oplysning af offentligheden. Kvalitetssikringsforanstaltninger skal desuden imødekomme den udfordring, det er at give et sundt grundlag for både oplysninger til offentligheden og til styringsindgreb, hvor det er nødvendigt.

⁽¹⁾ Meddelelse KOM(2000) 860 foreslår 50 IE og 400 EC.

4.8. Standarder for håndtering af prøver

Der er en vis usikkerhed forbundet med at anvende data fra forskellige prøvemethoder til at fastsætte grænseværdier. Standarder for parameterværdier skal ledsages af ensartede metoder for håndtering af prøver. Den måde, hvorpå prøverne udtages, opbevares og transporteres, kan påvirke resultaterne af den mikrobiologiske analyse. For at sikre, at der er størst mulig sammenlignelighed mellem de forskellige medlemsstaters analyser, anses det derfor for nødvendigt at fastlægge retningslinjer for håndtering af prøver. Direktivet indeholder en bestemmelse om tilpasning til de nye (ISO-CEN) ⁽¹⁾ standarder, som er under udarbejdelse i øjeblikket.

4.9. Fra prøveudtagning og overvågning til hensigtsmæssig forvaltning af vores badevandsområder

Forvaltning af badevandskvaliteten skal være andet og mere end blot prøvetagning og overvågning. I henhold til den foreslåede revision skal de offentlige og lokale myndigheder spille en vigtig rolle for udvikling af badevandsprofiler, påvisning af potentielle kontaminationskilder (med passende afhjælpeforanstaltninger), indsamling, analyse og fortolkning af oplysninger om badevandskvaliteten og oplysning af offentligheden. Myndighederne skal ligeledes sætte ind i nødsituationer og navnlig informere offentligheden, når badning ikke er tilrådelig.

4.10. Fra overholdelse af talværdier til overensstemmelse opnået gennem forvaltning

Ved afslutningen af hver badesæson vurderes de kontroldata, der er indsamlet over de sidste tre år, som forklaret i bilag 1. På grundlag af beregningen klassificeres badevand som »dårligt«, »godt« eller »udmærket« (bilag II). Klassifikationen »udmærket« kan kun opnås, hvis kvaliteten er i overensstemmelse med den standard, der er fastsat i direktivet, og hvis der i forvaltningsforanstaltningerne er taget hensyn til de rekreative vandaktiviteter, der udøves i de pågældende badeområder.

Der kræves som minimum klassifikationen »god« og fuldstændig kontrol af alle parametre for at sikre, at badevandet er i overensstemmelse med direktivet. Hvis klassifikationen »god« imidlertid ikke opnås, vil badevandet stadig betragtes som værende overensstemmende med direktivet, hvis der træffes passende forvaltningsforanstaltninger for at bringe vandkvaliteten i overensstemmelse med kravene inden for tre år.

4.11. Betydningen af forskning og teknisk udvikling

Forskning og teknisk udvikling har tidligere bidraget til at forbedre kendskabet og forståelsen, navnlig hvad angår de epidemiologiske forbindelser. Samtidig skal der fortsat gøres en indsats på dette område for at videreudvikle parametre og analysemetoder, som giver endnu større pålidelighed og hurtigere og mindre kostelige resultater, såvel som behandling af nye problemer med hensyn til vandkvalitet. Der er navnlig forskning af virusdetektionsmetoder på vej. Fortsat arbejde inden for EU's forskningsprogrammer ⁽²⁾ vil bidrage til dette mål og muliggøre tilpasning af direktivet til den videnskabelige og tekniske udvikling.

4.12. Forskriftsudvalg

Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, hvis der skal foretages tilpasninger til den videnskabelige og tekniske udvikling. Dette angår spørgsmål såsom nye udviklede parametre, der sikrer samme beskyttelsesniveau, der er endnu mere pålidelige og billigere end de hidtidige, analysemetoder eller udvikling af retningslinjer for bestemte gennemførelsesaspekter.

⁽¹⁾ (ISO 19 458), endnu ikke meddelt, sandsynligvis i 2004.

⁽²⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det Europæiske Fællesskabs flerårige ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det Europæiske forskningsrum af 21. februar 2001, KOM(2001) 94 endelig udg.

4.13. Inddragelse af andre parter ved udvikling og gennemførelse af direktivet — et eksempel på gode styreformer i Europa; subsidiaritet

Kommissionen har udarbejdet forslaget til et revideret badevandsdirektiv efter bred høring af alle interesseparter. Denne fremgangsmåde skal ikke kun anvendes i forbindelse med udarbejdelse af EU-miljølovgivning, men også til gennemførelse heraf. Gennemførelsen skal ikke kun inddrage medlemsstaterne og Kommissionen, men især de lokale og regionale organer, håndhævende myndigheder, berørte parter og ikke statslige organisationer samt det videnskabelige miljø. Sådanne tiltag skulle give endnu et eksempel på gode styreformer i Europa som skitseret i Kommissionens hvidbog fra juli 2001 ⁽¹⁾.

Det nye badevandsdirektiv vil indebære delt og kohærent ansvar mellem EU og medlemsstaterne og deres regioner. Det er nødvendigt at definere overordnede miljø- og sundhedsmålsætninger på EU-plan såvel som sammenlignelige metoder for prøveudtagning, analyse og vurdering, og samtidig sikre smidighed i spørgsmål som kontrolhyppigheder og styringsindsats for at løse problemer med badevandskvalitet under hensyntagen til lokale og regionale forhold og med bedst mulig anvendelse af den viden og erfaring, der er til rådighed i en bestemt region.

5. RETSGRUNDLAG

Kommissionen baserer sit forslag på traktatens artikel 175, stk. 1.

6. VURDERING AF ØKONOMISKE OG ERHVERVSMÆSSIGE VIRKNINGER

EU's badevandspolitik har hidtil, baseret på 1976-direktivet, givet betydelige resultater, både hvad angår turistfremme og forbedring af vandkvalitet. I mange regioner har god badevandskvalitet været en vigtig faktor for fremme af turistindustrien; den enorme interesse, offentligheden og medierne har udvist Kommissionens årlige badevandsrapport, understreger dette. Bestræbelser på at øge vandbeskyttelsen har samtidig medført omkostninger til opgradering af infrastrukturer til spildevandsbehandling.

Særlige undersøgelser, hvor der er blevet foretaget omfattende økonomiske vurderinger af ændringer i kvaliteten af badevand, er sjældne i Europa, hvorimod der er blevet foretaget adskillige undersøgelser, der delvis har behandlet de økonomiske spørgsmål omkring vandkvalitetsforbedringer. Undersøgelserne påviser den økonomiske betydning af badevandets kvalitetsforbedringer for specifikke regioner og badevandsområder samt for specifikke erhvervssektorer og virksomheder. Forbedring af badevandskvaliteten generelt medfører en reduktion i sundhedsfarerne og behandlingsomkostningerne, en øget omsætning i erhvervssektorerne (hovedsagelig turistindustrien, men også fiskeriet), højere ejendomsværdi og jordpriser samt stigninger i æstetiske og kulturelle værdier, der ikke kan gøres op i penge. Til illustration:

- En GESAMP ⁽²⁾/WHO undersøgelse ⁽³⁾ — baseret på samlede beregninger af antallet af turister, der bader i verden som helhed, og på WHO-beregninger af de relative risici på forskellige kontamineringsniveauer — skønner, at badning i forurenede havvand forårsager omkring 250 millioner tilfælde af gastro-enteritis og øvre luftvejsinfektioner hvert år. Nogle af disse mennesker vil være syge i lang tid. Den globale virkning kan måles ved at beregne antallet af helbredsmæssigt gode leveår, der går tabt som følge af sygdom, invaliditet og død. Hertil anvendes en ny måleenhed — Disability Adjusted Life Year (DALY) — som er udviklet af WHO og Verdensbanken. Denne beregning viser, at den globale sygdomsbyrde som følge af havbadning andrager ca. 400 000 DALY'er, svarende til virkningerne af difteri og spedalskhed på globalt plan. De globale samfundsøkonomiske omkostninger er beregnet til ca. US \$1.6 milliarder pr. år.

⁽¹⁾ Kommissionens hvidbog »Gode styreformer i Europa« af 25. juli 2001, KOM(2001) 428 endelig udg.

⁽²⁾ GESAMP er et rådgivende organ bestående af eksperter udnævnt af sponsorerne (IMO, FAO, UNESCO-IOC, WMO, WHO, IAEA, FN, UNEP).

⁽³⁾ A Sea of Troubles ISBN 82-7701-010-9.

- Undersøgelser foretaget for Opal Coast i Artois-Picardie-afvandingsområdet ⁽¹⁾ i Frankrig anslog til mellem 300 mio og 500 mio EUR de årlige økonomiske tab, som turistindustrien ville lide, hvis badevandskvaliteten blev forringet. Disse økonomiske tab kan sammenlignes med de samlede investeringer på 150 mio EUR i kloakering og spildevandsbehandling, der er blevet foretaget i de sidste 10 år for at opnå den nuværende badevandskvalitet;
- En undersøgelse foretaget på Rhodos ⁽²⁾ i Grækenland anslog de samlede fordele ved at undgå forringelse af kystmiljøet forårsaget af øget turistpres. Undgåelse af forringelse ville samlet medføre fordele (undgåede skader) på 15 mio EUR om året eller 3 % af øens BNP;
- Undersøgelser i Det Forenede Kongerige ⁽³⁾ for en række badeområders vedkommende beregnede folks villighed til at betale for den reduktion af sundhedsrisikoen, som revisionen af det gældende badevandsdirektiv ville medføre. Gennemsnitligt blev folks villighed til at betale anslået til mellem 25 og 45 EUR om året.

Kommissionen lod i 2001, i forbindelse med forberedelsen af et revideret badevandsdirektiv, foretage en økonomisk undersøgelse ⁽⁴⁾. Undersøgelsen udvalgte case studies i forskellige regioner med forskellige betingelser

- kyst- og ferskvandsområder
- vandområder i nord og i syd
- vandområder med mange og med få turister.

Undersøgelsen, der blev gennemført i samarbejde med medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder, var centreret om følgende case studies:

- Fylde-kysten i England (Det Forenede Kongerige),
- Barcelona-området i Catalonien (Spanien),
- Célé-floden i Aquitaine-regionen (Frankrig) og
- Ayrshire-kysten i Skotland (Det Forenede Kongerige).

Resultaterne af disse case studies viser, at for de fleste områders vedkommende vil det være muligt at opnå højere vandkvalitetsstandarder end de gældende. Hvis det sikres, at det nuværende badevandsdirektiv overholdes, vil omkostningerne ligge under de forventede fordele. I betragtning af turismens betydning hvad vurderingen af fordele angår, vil fordelene være større i områder med omfattende turisme, selv når det drejer sig om meget strenge standarder.

I tætbeboede områder og/eller områder med fælleskloakker ⁽⁵⁾ i umiddelbar nærhed af badevand kræves der øgede oplagringsfaciliteter og omfattende rensning af byspildevand. I afvandingsområder med betydelig påvirkning fra diffus forurening vil anvendelse af retningslinjer for godt landmandsskab (i overensstemmelse med gældende lovgivning) allerede hjælpe med til at forbedre badevandskvaliteten.

⁽¹⁾ Agence de l'Eau Artois-Picardie: Qualité de l'eau, tourisme et activités récréatives: la recherche d'un développement durable (1997).

⁽²⁾ Constantinides, G. 1993: Costs and benefits of measures for the reduction of degradation of the environment from land based sources of pollution in coastal areas. Case study of the Island of Rhodes.

⁽³⁾ Georgiou, S. et al. 2000: Coastal bathing water health risks: developing a means of assessing the adequacy of proposals to amend the 1976 EC Directive. Risk Decision and Policy, vol. 5, s. 49-68.

⁽⁴⁾ Europa-Kommissionen. Økonomisk vurdering af badevandsdirektivet 76/160/EØF og revisionen heraf. En undersøgelse udført for GD Miljø, Europa-Kommissionen, af WRc i 2001 og 2002. Denne undersøgelse kan ses på <http://forum.europa.eu.int> og <http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/Home/main> (registrering er nødvendig).

⁽⁵⁾ Fælleskloakker: overløb fra kloaksystem, udformet til både regnvand og spildevand, til vandløb eller hav (eller andet recipientvandområde) pga. vejrforhold såsom kraftige regnbyger.

Der kan stadig være nogle problemer i et begrænset antal tilfælde, der kræver mere drastiske indgreb og løsninger, og hvor badegæsterne (og dermed fordelene) er få. Følgende eksempler illustrerer disse generelle konklusioner:

- For Barcelona-området (Spanien), hvor turisme udgør en betydelig del af økonomien, opvejer fordelene omkostningerne for alle de afprøvede scenarier. F.eks. anslås fordelene pr. besøgende til 12 EUR pr. sæson i forhold til omkostninger på 4 EUR pr. besøgende pr. sæson, i et scenario med standarder på 200 FS ⁽¹⁾, hvor 95 % af prøverne opfylder standarden.
- For Fylde-kysten (England) er de anslåede fordele pr. sæsonbesøg større end omkostningerne ved en standard på 500 FS (for 95 % af prøverne), men lavere end fordelene pr. person ved en standard på 200 FS (for 95 % af prøverne). Imidlertid skal der under alle omstændigheder træffes foranstaltninger for at mindske påvirkningen fra diffus forurening fra landbruget i medfør af vandrammedirektivet, direktivet om byspildevand, nitrat-direktivet og direktivet om skaldyrvand ⁽²⁾. En reduktion i parameterværdierne for disse direktiver vil mindske fækaliekontamineringen. Disse foranstaltninger vil kunne mindske de samlede forureningsbekæmpelsesomkostninger ved revisionen af badevandsdirektivet.
- I Ayrshire, som har færre badende, overstiger omkostningerne pr. sæsonbesøg fordelene. Det vigtigste problem er den betydelige indsats, der kræves for at opfylde det nuværende badevandsdirektiv.
- For Célé-floden kræver opfyldelse af standarden på 200 FS (for 95 % af prøverne) ingen omkostninger og opfyldelse af den højeste standard på 40 FS (for 95 % af prøverne) moderate omkostninger.
- Sammenligningen mellem de forskellige case studies viste de mange forskellige foranstaltninger, der skal tages i betragtning på de forskellige badesteder for at opnå bedre badevandskvalitetsstandarder og behandle de væsentligste forureningskilder. De spændte fra mere traditionelle foranstaltninger, såsom forøgelse af fælleskloak-kapaciteten i Barcelona-området (Spanien) eller udvidelse af kloakeringen til 100 % af befolkningen ved Célé-floden (Frankrig), til fjernelse af husdyr fra salte marskområder ved Fylde-kysten (England) eller udvikling af røret til oplagring af drænvand fra græsningsarealer i Ayrshire-bækkenet (Skotland).

Undersøgelsen viser ligeledes forslagens virkninger for overvågningsomkostningerne. Omkostningerne i øjeblikket i forbindelse med 1976-badevandsdirektivet er blevet anslået til 15 mio EUR om året. Kontrol- og forvaltningsomkostningerne vil sandsynligvis stige på kort sigt, fordi det bliver nødvendigt at øge prøvetagningshyppigheden. På lang sigt vil direktivets revision imidlertid medføre en vis reduktion i overvågningsomkostningerne, efterhånden som forurenede badevandsområder renses og kontrolhyppigheden reduceres.

Resultaterne af cost/benefit-analysen synes at vise, at vandet for nogle badestrandes vedkommende ikke vil kunne opfylde de foreslåede standarder som følge af naturlig bakteriologisk forurening af stedet (f.eks. fugle). I sådanne tilfælde er det klart, at det reviderede direktiv vil kunne medføre, at medlemsstaterne klassificerer disse strande som »ringe« eller fjerner dem fra badevandslisten.

Badevandsprofilerne (udformning og ajourføring) vil medføre nye omkostninger, der anslås til 13 mio EUR om året. Det forventes imidlertid, at medlemsstaterne vil sørge for bedst mulig integration og samspil mellem udviklingen af strandprofiler og den analyse af virkninger og belastning, der kræves efter vandrammedirektivet for 2004, og udviklingen af vandområdeplaner i senest 2008/9. De ekstraomkostninger, der er forbundet med udvikling af strandprofiler, vil således blive holdt på et minimum. Alt i alt vil de samlede omkostninger ved kontrol og strandprofilering være små sammenlignet med omkostningerne ved de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre badevandskvaliteten.

⁽¹⁾ Undersøgelsen vedrørte FS (Fækale Streptokokker), som svarer til EI (Intestinale Enterokokker).

⁽²⁾ »Costing of the Revision to the Bathing Water Directive«, Report made by DEFRA, UK, May 2002.

Det har vist sig umuligt at foretage en fuldstændig cost/benefit-analyse af konsekvenserne af det reviderede direktiv for EU som helhed. UK's regering har imidlertid for nylig offentliggjort to undersøgelser, der omfatter 470 af landets stande, og som indeholder mere omfattende beregninger af fordele og omkostninger. Undersøgelsen af fordele, baseret på en undersøgelse af folks villighed til at betale, nåede frem til fordele i form af øgede rekreative værdier på ca. 60 mio. GBP og sundhedsfordele på 62 mio. GBP, i alt 122 mio. GBP. Ifølge undersøgelsen ville omkostningerne ved opfyldelse af den foreslåede standard på 200 FS (95 %) andrage ca. 250 mio. GBP pr. år ⁽¹⁾. En betydelig del af disse anslåede omkostninger kan imidlertid tilskrives nedbringelse af diffus forurening fra landbruget. I rapporten anføres det, at omkostningsberegningerne i tilknytning til forurening fra landbruget anses for usikre. Endvidere betegner rapporten disse omkostningsfremskrivninger som »forsigtige overdrevne skøn«.

⁽¹⁾ Afledt ud fra UK Treasury's diskontosats på 6 %; nettoomkostningerne ved standarderne er henholdsvis på 9,7 mio. GBP og 3 500 mio. GBP (i nuværende priser).

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) Det europæiske Råd har med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om bæredygtig udvikling ⁽¹⁾ peget på en række målsætninger, der skal tjene som generelle pejlemærker for den fremtidige udvikling på prioriterede områder såsom naturressourcer og folkesundhed.
- (2) Vand er en sparsom ressource, som skal beskyttes, forsvares og behandles som sådan. Navnlig er overfladevand en af de vedvarende ressourcer, som kun har begrænset evne til retablering efter negativ belastning fra menneskelige aktiviteter.
- (3) EU's politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau og bidrager til forfølgelsen af målene om bevaring, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og beskyttelse af menneskets sundhed.

(4) At den europæiske badevandspolitik fortsat er relevant, kommer tydeligt for dagen ved hver badesæson. I kraft af denne politik beskyttes befolkningen mod forurening, der skyldes særlige omstændigheder, og mod kronisk forurening, der skyldes udledninger i eller tæt ved de europæiske badeområder. Badevandets kvalitet generelt er forbedret betydeligt efter ikrafttrædelsen af direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand. ⁽²⁾ Dette direktiv afspejler imidlertid viden- og erfaringsniveauet i begyndelsen af 70'erne. Anvendelsen af vand til fritidsformål har ændret sig siden da, og det samme er tilfældet med den videnskabelige og tekniske viden.

(5) I december 2000 vedtog Kommissionen en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om udarbejdelse af en ny badevandspolitik ⁽³⁾ og indledte i denne forbindelse en omfattende høring af alle berørte parter. Denne høring mandede ud i en generel opbakning til udarbejdelsen af et nyt direktiv, som byggede på de seneste videnskabelige resultater, og som fokuserede på bredere inddragelse af offentligheden.

(6) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse [3618/1/02] af 3. maj 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram hedder det, at Kommissionen skal fremsætte forslag til revision af direktiv 76/160/EØF.

(7) Dette direktiv bør fastlægge de mest pålidelige indikatorparametre til forudsigelse af bakteriologiske sundhedsrisici på et videnskabeligt grundlag med sigte på opnåelsen af et højt beskyttelsesniveau.

⁽²⁾ EFT L 31 af 5.2.1976, s. 1. Direktiv, senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ KOM(2000) 860 endelig udg.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264.

(8) Af hensyn til en mere effektiv og rationel udnyttelse af ressourcerne skal dette direktiv samordnes snævert med Fællesskabets øvrige vandlovgivning, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾, Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽²⁾ og Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽³⁾.

(9) De forskellige interesseparter bør have passende information om planlagte foranstaltninger og om gennemførelsen heraf. Der bør anvendes ny teknologi, hvorved offentligheden på effektiv og sammenlignelig måde kan få oplysning om badevandet i hele Fællesskabet.

(10) I dette direktiv bør der tages hensyn til de nye former for rekreativ anvendelse af vandområder, der har vundet større udbredelse som følge af samfundsmæssige ændringer og som følge af adgangen til nye materialer og nye former for sportsudstyr.

(11) Til overvågningsformål er det nødvendigt at anvende harmoniserede analysemetoder og fremgangsmåder. For at kunne klassificere badevandet på realistisk måde er der behov for observation og kvalitetsvurdering over et længere tidsrum. Overvågningsaktiviteterne og overvågningshyppigheden skal på deres side afpasses efter badevandets hidtidige anvendelse og dets klassifikation, med særlig fokus på risikoudsatte badeområder. »Overensstemmelse« bør være et spørgsmål om passende forvaltningsforanstaltninger og kvalitetssikring og ikke blot et spørgsmål om måling og beregning. Sideløbende hermed skal der lægges særlig vægt på, at kvalitetsnormerne overholdes, og at der sikres en sammenhængende overgang fra direktiv 76/160/EØF.

(12) For at beskytte offentligheden og holde den underrettet om ekstraordinære begivenheder, f.eks. oversvømmelser eller brud på infrastrukturer, bør der udarbejdes passende beredskabsplaner, herunder tidlige varslingssystemer.

(13) I FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen ⁽⁴⁾) relateres »miljøoplysninger« til menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand og »socioøkonomiske faktorer« til beslutningsprocesser på miljø-

området. Dette direktiv bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ⁽⁵⁾ [...] af [...] om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽⁶⁾.

(14) De foranstaltninger, der kræves til gennemførelse af dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁷⁾.

(15) Da målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig god badevandskvalitet og et højt beskyttelsesniveau, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne uden fælles normer, og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger efter subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. Ifølge proportionalitetsprincippet som fastsat i samme artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er påkrævet for at nå disse mål.

(16) Direktiv 76/160/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Med sigte på at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og beskytte menneskers sundhed indeholder dette direktiv bestemmelser om overvågning og klassifikation af badevandets kvalitet og om oplysning af offentligheden herom.

Direktivet skal supplere de målsætninger og foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF, idet der lægges særlig vægt på miljø og sundhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv vedrører badevand, med undtagelse af:

1) vand, der anvendes til terapeutiske formål

2) vand, der anvendes i svømmebassiner og i spa- og boble-bade

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Direktiv, senest ændret ved direktiv 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40. Direktiv, senest ændret ved direktiv 98/15/EF (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa, 4. ministerkonference, »Miljø for Europa«, Århus, Danmark, 23.-25. juni 1998, ECE/CEP/43.

⁽⁵⁾ Andenbehandling maj 2002.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 402.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 3) indesluttet vand, der er genstand for behandling
- 4) kunstigt anlagt, indesluttet overfladevand, der ikke er forbundet med naturlige vandressourcer, såsom grundvand, overfladevand og kystvand.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »badevand«: alle strømmende og stillestående indre overfladevand, overgangsvande og kystvande (eller dele heraf), hvor
- a) badning ikke er forbudt, og som sædvanligvis anvendes til dette formål af et stort antal badende, eller hvor
- b) badning fremmes aktivt af myndighederne eller på grund af kommercielle interesser
- 2) »badesæson«: den periode, i hvilken der efter lokal sædvane og lokale bestemmelser og under hensyn til de klimatiske og topologiske forhold kan ventes stærk tilstrømning af badende
- 3) »forvaltningsforanstaltninger«: følgende foranstaltninger, der træffes i forbindelse med badevand:
- a) opstilling og vedligeholdelse af en badevandsprofil
- b) opstilling af en overvågningstidsplan
- c) overvågning af badevandet
- d) vurdering af badevandets kvalitet
- e) klassificering af badevandet
- f) vurdering af risici ved forureningskilder
- g) udarbejdelse af beredskabsplaner og tilsynssystemer
- h) oplysning af offentligheden om badevandets kvalitet
- i) foranstaltninger til at forhindre, at mennesker udsættes for forurening

- j) foranstaltninger til at mindske risikoen for forurening og kontaminering

- 4) »andre fritidsaktiviteter«: aktiviteter, hvor der anvendes udstyr til at bevæge sig over/gennem vandet, og hvor der er reel risiko for, at der sluges vand, som f.eks. surfing, vindsurfing og kajakroning

- 5) »overgangsvande« og »kystvand« har samme betydning som i direktiv 2000/60/EF

- 6) »nødsituation«: en usædvanlig situation, der påvirker vandkvaliteten, og som ikke skyldes normale vejrforhold, såsom regnskyl, og ændringer i en flods vandføring, der indtræffer med regelmæssige mellemrum på under fem år

- 7) »sæt af vandkvalitetsdata«: samling af overvågningsdata

- 8) »vurdering af badevandets kvalitet«: evaluering af badevandskvaliteten efter beregningsmetoden i bilag I og II

Artikel 4

Kvalitet

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle badevand er af »god kvalitet«, defineret ud fra mikrobiologiske parameterværdier, der ikke er lempeligere end værdierne i kolonne C i bilag I, og som er vurderet og beregnet efter metoden i bilag II.

2. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at fremme opfyldelsen af kvalitetsnormer svarende til værdierne i kolonne B »udmærket kvalitet« i bilag I, vurderet og beregnet efter metoden i bilag II.

Artikel 5

Liste over badevand

1. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden udarbejder medlemsstaterne en liste over vandområder, der er registreret som badevand.

2. Listen revurderes og ajourføres hvert år under hensyn til:

- a) nyligt registrerede badevand

- b) vandområder, der er fjernet fra listen, fordi de ikke længere opfylder betingelserne for registrering som badevand

3. Medlemsstaterne underretter hvert år inden badesæsonens begyndelse Kommissionen og offentligheden om listen i stk. 1. Samtidig underretter medlemsstaterne Kommissionen og offentligheden om eventuelle ændringer i listen, herunder årsagerne til fjernelse af badevande fra listen.

Af årsager til at fjerne badevande fra listen kan nævnes ændringer i sædvaner, ændringer i badeområdernes beskaffenhed og anvendelse eller ændringer i de topografiske forhold.

Artikel 6

Badevandsprofil

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert badevand opstilles en badevandsprofil i overensstemmelse med bilag III. Den første badevandsprofil opstilles senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

2. Badevandsprofilen revurderes i overensstemmelse med bilag III (f), eller hvis der i eller i nærheden af badevandet er udført betydelige anlægsarbejder eller ændringer i infrastrukturen, som kan formodes at få indflydelse på badevandets klassifikation.

Artikel 7

Overvågning

1. Medlemsstaterne sørger for, at parametrene i kolonne A i bilag I overvåges i overensstemmelse med bilag IV.

2. For hvert badevand opstilles der en overvågningstidsplan, som offentliggøres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, litra b), inden hver badesæsons begyndelse, første gang to år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne kan påbegynde overvågning af parametrene i bilag I i løbet af den første fuldstændige badesæson efter dette direktivs ikrafttræden og kan anvende resultaterne heraf til at opstille de i artikel 8 nævnte sæt af vandkvalitetsdata. Medlemsstaterne kan indstille overvågningen af parametrene i bilaget til direktiv 76/160/EØF, så snart de påbegynder overvågning efter nærværende direktiv.

4. I nødsituationer kan overvågningstidsplanen i stk. 2 ophæves midlertidigt. Planen genoptages, så snart det er praktisk muligt efter nødsituationens afslutning.

5. Midlertidig ophævelse af en overvågningstidsplan rapporteres til Kommissionen af medlemsstaterne ved første givne lejlighed. I rapporten opridses omstændighederne ved nødsituationen og, hvis denne er betinget af vejrforholdene, den bereg-

nede gentagelsesperiode for regnskyl eller ekstrem vandføring, som har forårsaget forringelsen af vandkvaliteten.

Artikel 8

Vurdering af badevandets kvalitet

1. Medlemsstaterne opstiller vandkvalitetsdatasæt på grundlag af overvågningen af parameter 1 og 2 i kolonne A i bilag I.

2. Badevandskvaliteten vurderes efter proceduren i bilag II på grundlag af vandkvalitetsdatasæt, der er indsamlet i de foregående tre badesæsoner.

3. Den første vurdering af badevandskvaliteten gennemføres senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

4. Vurderingen gentages hvert år ved badesæsonens afslutning og bygger på de data, der er indsamlet for den pågældende badesæson, og på dataene for badesæsonen i de to foregående år.

5. Er der i eller i nærheden af badevandet gennemført betydelige anlægsarbejder eller ændringer i infrastrukturen, som kan formodes at få indflydelse på badevandets klassifikation, skal der indsamles nye data om badevandskvaliteten og foretages en ny vurdering, hvori badevandskvalitetsdata, der var indsamlet inden anlæggets fuldførelse, lades ude af betragtning.

Artikel 9

Klassifikation af badevandets kvalitet

På grundlag af den årlige vurdering af vandkvalitetsdatasættene klassificerer medlemsstaterne badevandets kvalitet som »ringe«, »god« eller »udmærket« efter kriterierne i bilag II. Den første klassifikation finder sted senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

Artikel 10

Undersøgelser og analyser efter klassifikationen

1. Badevand, der er klassificeret som »ringe«, underkastes en tilbundsgående undersøgelse og analyse af alle kilder og omstændigheder, som kan formodes at forårsage eller bidrage til forurening eller kontaminering. Disse undersøgelser og analyser gentages regelmæssigt, dog mindst én gang om året. Sigtet med undersøgelserne og analyserne er at ajourføre badevandsprofilen i artikel 6 og bilag III og skaffe klarhed over risiciene, så der herved kan skabes udgangspunkt for målrettede forvaltningsforanstaltninger som defineret i artikel 3, stk. 3, litra f)-j).

2. Badevand, der er klassificeret som »godt«, underkastes hvert andet år en analyse af alle kilder og omstændigheder, som kan formodes at forårsage eller bidrage til forurening eller kontaminering. Sigtet med denne analyse er at ajourføre badevandsprofilen i artikel 6 og bilag III og skaffe klarhed over risiciene, så der herved kan skabes udgangspunkt for målrettede, forebyggende forvaltningsforanstaltninger.

3. Badevand, der er klassificeret som »udmærket«, underkastes hvert tredje år en analyse af badevandsprofilen, så der kan skaffes større klarhed over alle potentielle kilder til og risici for forurening og kontaminering og træffes passende modforanstaltninger.

4. I undersøgelserne og analyserne i stk. 1, 2 og 3 gøres bedst mulig brug af de data, der er indhentet i forbindelse med overvågning og vurdering efter direktiv 2000/60/EF; de indeholder mindst en vurdering af:

- a) for strømmende indvand: de betingelser, der er fremherskende opstrøms, og
- b) for stillestående indvand og kystvand: de omgivende betingelser, herunder de betingelser, der er fremherskende i afvandsområdet.

Artikel 11

Harmoniserede standarder for behandling af prøver

Medlemsstaterne sørger for, at der anvendes harmoniserede standarder for håndtering, analyse, opbevaring og transport af prøver, som anført i kolonne D i bilag I og i bilag V, med henblik på at mindske risikoen for kontaminering af prøverne.

Kommissionen kan vedtage retningslinjer vedrørende harmoniserede standarder for håndtering, analyse, opbevaring og transport af prøver efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 12

Beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne opstiller beredskabsplaner for begivenheder, såsom oversvømmelser, uheld eller brud på infrastrukturer, der kan indvirke negativt på badevandets kvalitet. Planerne påpeger potentielle årsager til og risici for sådanne virkninger, opstiller systemer for tilsyn og/eller tidlig varsling og giver retningslinjer for forebyggelse eller afhjælpning af skader.

2. Medlemsstaterne sørger for, at der oprettes omfattende nationale og/eller lokale tilsynssystemer og tidlige varslings-systemer, og at disse forbedres og vedligeholdes, således at det er muligt:

- a) at identificere forureningsuheld eller alvorlige trusler om sådanne uheld, som kan påvirke badevandskvaliteten, herunder i forbindelse med ekstreme vejrforhold

- b) at give de berørte offentlige myndigheder hurtig og klar underretning om sådanne uheld eller trusler

- c) ved overhængende fare for folkesundheden, at videreformidle al information, som en offentlig myndighed er i besiddelse af, og som vil kunne hjælpe offentligheden med at forebygge eller afhjælpe skader, til de medlemmer af befolkningen, som kan blive ramt af en sådan trussel

- d) at fremsætte henstillinger til de berørte offentlige myndigheder og i nødvendigt omfang til offentligheden om forebyggende og afhjælpende foranstaltninger.

3. Medlemsstaterne sørger for, at de berørte offentlige myndigheder har den fornødne kapacitet til at sætte ind over for sådanne uheld eller risici i overensstemmelse med den relevante beredskabsplan.

4. Tilsyns- og tidlige varslings-systemer, beredskabsplaner og indsatskapaciteten i forbindelse med uheld og trusler mod badevandskvaliteten kan kombineres med tilsvarende ordninger på andre områder.

Artikel 13

Overensstemmelse

1. Badevand anses for at være i overensstemmelse med dette direktiv, hvis

- a) badevandet ved badesæsonens afslutning mindst klassificeres som »godt«

- b) parametrene i kolonne A i bilag I er blevet overvåget i overensstemmelse med bilag IV.

2. Badevand, der er klassificeret som »ringe«, anses ikke desto mindre for midlertidigt at være i overensstemmelse med dette direktiv, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er i badesæsonens løb truffet foranstaltninger for at forhindre menneskers udsætning for forurening/kontaminering og for at mindske eller fjerne risikoen for forurening/kontaminering, og

- b) årsagerne og grundene til den manglende overensstemmelse er påvist, og

- c) der er gennemført foranstaltninger for at forebygge, mindske eller fjerne forureningen/kontamineringen, som forventes at ville give positive resultater inden for tre år, og

- d) offentligheden er underrettet om årsagerne til forureningen/kontamineringen og om alle de trufne foranstaltninger.

Hvis badevandet ikke inden tre år kan klassificeres om »godt«, anses det for ikke at være i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 14

Vurdering af fytoplanktonopblomstringer og makroalgevækst og af fysisk-kemiske parametre

1. For badevande, som har vist sig at være fysisk følsomme over for specifikke toksiske fytoplanktonopblomstringer eller over for makroalgevækst, foretages der analytiske målinger med henblik på at fastslå badevandets tilstand i forhold til den mikrobiologiske parameter 3 i kolonne A i bilag I. Udviser testene i kolonne D i bilag I positive resultater for denne parameter, undersøges og udbedres forholdene i nødvendigt omfang, med inddragelse af offentligheden som fastsat i artikel 15.

2. Der foretages visuel kontrol og analytiske målinger i overensstemmelse med testene i kolonne D i bilag I med henblik på at fastslå badevandets tilstand i forhold til de fysisk-kemiske parametre 4 til 6 i bilag I. Afviger testresultaterne fra specifikationerne i kolonne C i bilag I for disse parametre, undersøges og udbedres forholdene i nødvendigt omfang, med inddragelse af offentligheden som fastsat i artikel 15.

Artikel 15

Indragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sørger for, at alle interesserede parter høres og gives mulighed for at deltage i forbindelse med udarbejdelse, revurdering og ajourføring af badevandslisten, badevandsprofilen og forvaltningsforanstaltningerne.

Artikel 16

Oplysning af offentligheden

1. Medlemsstaterne sørger for, at følgende oplysninger om badevandet omgående gøres tilgængelige og videreformidles aktivt i umiddelbar nærhed af de enkelte badevande:

- a) et ikke-teknisk resumé af badevandsprofilen og badevandsklassifikationen for de sidste tre år
- b) en vurdering af, om overvågningsdataene er relevante for andre fritidsaktiviteter

c) er et badevand fjernet fra badevandslisten, slås en bekendtgørelse med angivelse af årsagerne op i umiddelbar nærhed af badevandet i badesæsonen i det år, badevandet fjernes fra listen, og i det efterfølgende år. Bekendtgørelsen oplyser også offentligheden om det nærmest beliggende badevand.

2. Medlemsstaterne anvender passende medier og teknologi, såsom Internettet, for omgående og aktivt at videreformidle de i stk. 1 omhandlede oplysninger om badevandet samt desuden følgende oplysninger:

- a) badevandsprofilen og badevandsklassifikationen, herunder oplysninger i relation til andre fritidsaktiviteter
- b) overvågningstidsplanen
- c) en redegørelse for hidtidige begivenheder, som har nødvendiggjort forvaltningsforanstaltninger, navnlig målrettede, forebyggende forvaltningsforanstaltninger, der er truffet for at bevare eller forbedre badevandskvaliteten eller beskytte vandet mod forringelse, og foranstaltninger, der er truffet i løbet af badesæsonen for at forhindre, at mennesker udsættes for forurening/kontaminering, og for at mindske eller fjerne risikoen for forurening/kontaminering.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger gøres tilgængelige for første gang tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

4. Medlemsstaterne ansporer til, at alle interesserede parter inddrages aktivt i oplysning og inddragelse af offentligheden i forbindelse med spørgsmål vedrørende god badevandskvalitet.

Artikel 17

Rapporter

1. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. december hvert år, første gang senest tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1, Kommissionen overvågningsdataene for hvert enkelt badevand, med angivelse af, om dataene er repræsentative for andre fritidsaktiviteter i vandområder i umiddelbar nærhed af prøvetagningsstederne. Medlemsstaterne forelægger badevandsvurderingen for Kommissionen senest den 31. december hvert år, første gang tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

2. Når dataovervågning er påbegyndt i medfør af dette direktiv, forelægges Kommissionen fortsat årlige rapporter efter stk. 1 i medfør af direktiv 76/160/EØF, indtil der er udarbejdet et vandkvalitetsdatasæt for tre år og den første vurdering kan foretages i medfør af nærværende direktiv.

I denne treårsperiode tages parameter 1 i bilaget til direktiv 76/160/EØF ikke i betragtning i årsrapporten og i rapporteringsøjemed, og parameter 2 og 3 i bilaget til direktiv 76/160/EØF formodes at svare til parameter 2 og 1 i kolonne A i bilag I til nærværende direktiv.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport om badevandskvaliteten i Fællesskabet, hvori den bl.a. gør rede for badevandsklassifikationer, overholdelsen af direktivets krav og vigtige forvaltningsforanstaltninger. Kommissionen offentliggør denne rapport fire måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne. Kommissionen udnytter så vidt muligt de systemer for dataindsamling, -vurdering og præsentation, der findes under beslægtet EU-lovgivning, navnlig direktiv 2000/60/EF.

Vejledning i anvendelsen af sådanne systemer kan udvikles efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen giver offentligheden oplysninger, der om muligt er georefererede, og som forelægges på harmoniseret måde og i standardiserede formater, som fastsat i artikel 16.

Artikel 18

Samarbejde i grænseoverskridende vandområder

Medlemsstater, der er fælles om vandløbsoplande, hvor grænseoverskridende faktorer har indflydelse på badevandskvaliteten, samarbejder i nødvendigt omfang om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 19

Tekniske tilpasninger af direktivet

1. Analysemetoderne for parametrene i bilag I kan tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

2. Nye videnskabelige resultater vedrørende virusdetektion kan også optages i listen over parametre i bilag I, efter proceduren i artikel 20, stk. 2.

3. Kommissionen kan vedtage tekniske retningslinjer efter proceduren i artikel 20, stk. 2, om spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af strategier til forvaltning af badevandet og strategier og metoder til information og rapportering.

Artikel 20

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt »udvalget«), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Det tidsrum, der kræves i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 21

Ophævelse

1. Direktiv 76/160/EØF ophæves tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1. Denne ophævelse berører ikke medlemsstaternes forpligtelser til at opfylde de gennemførelses- og anvendelsesfrister, der er fastsat i det ophævede direktiv, jf. dog stk. 2.

2. Så snart medlemsstaterne har truffet alle de nødvendige juridiske, administrative og praktiske foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, finder dette direktiv anvendelse og afløser direktiv 76/160/EØF.

3. Henvisninger til direktiv 76/160/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [...] (*) De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsakter, som de udsteder for at gennemføre dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(*) Der indsættes en dato, som giver medlemsstaterne en frist på to år til at gennemføre direktivet.

BILAG I

PARAMETRE FOR BADEVANDSKVALITET

	A	B	C	D
	Mikrobiologiske parametre	Udmærket kvalitet	God kvalitet	Analysemetoder
1	Intestinale enterokokker (IE) i cfu/100 ml	100 ⁽¹⁾	200 ⁽¹⁾	ISO 7899-
2	Escherichia coli (EC) i cfu/100 ml	250 ⁽¹⁾	500 ⁽¹⁾	ISO 9308-1
3	Fytoplanktonopblomstringer eller makroalgenvækst ⁽²⁾		Negative testresultater	Mikroskopiske undersøgelser ⁽³⁾ , toksicitets-tests ⁽⁴⁾ , visuel kontrol
	Fysisk-kemiske parametre	Udmærket kvalitet	God kvalitet	Kontrolmetoder
4	Mineralske olier	—	Ingen synlig film på vandoverfladen og ingen lugt	Visuel og olfaktiv kontrol
5	Tjærerester og flydende materialer, såsom træ, plastartikler, flasker, glas, plast, gummi og ethvert andet affaldsmateriale	—	Ingen	Visuel kontrol
6	pH ⁽⁵⁾	—	6—9 Ingen uforklarlige ændringer	Elektrometri med kalibrering ved en pH-værdi på 7 og 9

⁽¹⁾ Ud fra en vurdering af 95-percentilen.

⁽²⁾ Kun for badesteder, der har vist sig at være fysisk følsomme over for specifikke giftige opblomstringer (f.eks. dinophysis, alexandrium, blåalger).

⁽³⁾ cellebestemmelse og -tælling.

⁽⁴⁾ musetest, hudtest eller direkte toksindosering i planktonceller eller vand.

⁽⁵⁾ Kun for ferskvand.

95-percentilværdien beregnes som følger ⁽¹⁾:

Ud fra en vurdering af 95-percentilen af den normale sandsynlighedsfordeling til $\log_{10}$ af de mikrobiologiske data indhentet fra et givet badevand beregnes 95-percentilværdien som følger:

(i) $\log_{10}$ -værdien af alle bakterietællinger i de data, der skal vurderes, beregnes

(ii) den aritmetiske gennemsnitsværdi af $\log_{10}$ -værdierne (μ) beregnes

(iii) standardafvigelsen af $\log_{10}$ -værdierne (σ) beregnes.

Det øvre 95-percentilpunkt af dataenes sandsynlighedsfordeling beregnes ved følgende ligning:

$$95 - \text{percentil} = \text{antilog} [(\mu) + (1,65 \times \sigma)].$$

⁽¹⁾ Bartram, J and Rees, G (Eds) Monitoring Bathing Waters. E and F N Spon, London.

BILAG II

VURDERING OG KLASSIFIKATION AF BADEVAND

Badevand, hvor 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er ringere ⁽¹⁾ end værdien »god kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 eller 2 i bilag I (kolonne C), klassificeres som værende af »ringe kvalitet«.

Badevand, hvor 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er lig med eller bedre end værdien »god kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 og 2 i bilag I (kolonne C), klassificeres som værende af »god kvalitet«.

Medlemsstaterne kan klassificere badevand som værende af »udmærket kvalitet«,

- hvis 95-percentilværdierne af bakterietællinger, baseret på data indsamlet gennem de foregående 3 år, er lig med eller bedre ⁽²⁾ end værdien »udmærket kvalitet« for de mikrobiologiske parametre 1 og 2 i bilag I (kolonne A), og
- hvis badesæsonens længde og forvaltningsforanstaltningerne er afpasset efter andre fritidsaktiviteter, der udøves i det pågældende badevand.

⁽¹⁾ Dvs.: »højere koncentrationstværdier udtrykt i cfu/100 ml«.

⁽²⁾ Dvs.: »lavere koncentrationstværdier udtrykt i cfu/100 ml«.

BILAG III

BADEVANDSPROFIL

En badevandsprofil, jf. artikel 6, består af

- a) en beskrivelse af badevandets fysiske, geografiske og hydrologiske egenskaber
- b) en kvantitativ og kvalitativ beskrivelse af alle potentielle forureningskilder
- c) en vurdering af risikoen for, at disse kilder forurener badevandet og dermed skader de badendes helbred. I vurderingen tages der hensyn til tidsaspektet - risiko forårsaget af særlige omstændigheder eller kronisk risiko - og til arten og omfanget af alle forurenende og potentielt forurenende udledninger og virkningerne heraf, idet der tages højde for afstanden til badevandet.

Oplysningerne under a) og b) bør også anføres på et detaljeret kort.

Andre relevante oplysninger kan vedlægges eller indsættes i ønsket omfang.

- d) en beskrivelse af overvågningspunkterne
- e) en vurdering af, om der ved denne overvågning ligeledes indhentes repræsentative oplysninger af interesse for andre fritidsaktiviteter, der i lige så høj grad som badning indebærer risiko for slugning af vand (f.eks. vindsurfing og kajakroning)
- f) badevandsprofilen ajourføres efter følgende tidsplan

Badevandsklassifikation	Udmærket	God	Ring
Ajourføring af badevandsprofil	Hvert 3. år	Hvert 2. år	Fastsættes i forhold til risikoens art og alvor, dog mindst én gang om året, ved badesæsonens begyndelse.
Aspekter, der skal vurderes	Ajourføring af (a), (b) og (e)	Ajourføring af (a), (b) og (c)	Ajourføring af (a), (b) og (c)

BILAG IV

OVERVÅGNINGSHYPPIGHED FOR BADEVAND

For rutineovervågning sættes hyppigheden til 2 analyserede prøver pr. måned, idet der ved »måned« forstås et tidsrum på fire uger, hvor hver påbegyndt uge anses for en hel uge. Alt efter badestrandens klassifikation er overvågningshyppigheden som følger:

Badevandsklassifikation	Udmærket (prøver pr. Måned)	God (prøver pr. måned)	Ringe (prøver pr. måned)
I 1 tidsrum på 3 år	0,5	1	2
I 2 på hinanden følgende tidsrum på 3 år	0,25	0,5	2

Der tages en ekstra prøve en uge efter badesæsonens begyndelse. Medregnet denne ekstra prøve må der under ingen omstændigheder udtages og analyseres mindre end to prøver pr. badesæson.

BILAG V

STANDARDS FOR HÅNDTERING AF PRØVER

1. Prøvetagning finder sted efter følgende retningslinjer

Prøvetagning finder sted på det sted i et badevand, hvor der gennemsnitligt er flest badende gennem hele badesæsonen.

2. Sterilisation af prøvetagningsflasker

- Sterilisation ved autoklavering i mindst 15 minutter ved 121 °C
- eller tørsterilisation ved 160 °C-170 °C i mindst 1 time
- eller anvendelse af bestrålede beholdere direkte fra fabrikanten

3. Prøvetagning

- Prøvetagningsflaskens/beholderens rumfang afhænger af, hvor stor en mængde vand der behøves til hver enkelt parameter, der skal testes. Mindsteindholdet er generelt 250 ml.
- Prøvebeholdere skal være af gennemsigtigt, ufarvet materiale (glas, polyethen eller polypropylen).
- For at undgå utilsigtet kontaminering af prøven bør prøvetager anvende en aseptisk metode til at bevare prøveflaskerne sterile. Gøres dette behørigt, er der ikke brug for yderligere sterilt udstyr (f.eks. sterile »kirurgiske« handsker, tænger eller prøvetagningskraft).
- Prøven mærkes klart med uudsletteligt blæk på selve prøven og på prøvetagningsblanketten

4. Opbevaring og transport af prøver inden analyse

- Vandprøven beskyttes mod lys, særlig direkte sollys, på alle stadier i transporten.
- Prøven opbevares ved en temperatur på ca. 4 °C, i køleboks eller køleskab (hvis muligt) indtil ankomst til laboratoriet. Kan transporten til laboratoriet ventes at tage mere end 4 timer, anbefales transport i køleskab.
- Tidsrummet mellem prøvetagning og analyse bør være så kort som muligt. Det anbefales, at prøverne analyseres samme dag som prøvetagningen. Er dette umuligt af praktiske grunde, kan prøverne analyseres inden højst 24 timer, forudsat at de opbevares i mørke og tættest muligt ved 4 °C.

Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som EF skal indtage i AVS/EF-Ministerrådet vedrørende en afgørelse om reallokering af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra Den 8. Europæiske Udviklingsfond

(2003/C 45 E/16)

KOM(2002) 582 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 25. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

Det fastsættes i AVS/EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 ⁽¹⁾ om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil Cotonou-aftalens ikrafttræden, at aftalen anvendes foreløbigt, samt at visse bestemmelser i den reviderede fjerde Lomé-konvention fortsat anvendes.

I overensstemmelse med afgørelsen om overgangsforanstaltninger vedtog AVS/EF-Ministerrådet afgørelse nr. 3/2000 af 15. december 2000 ⁽²⁾ og nr. 10/2001 af 20. december 2001 ⁽³⁾ (ved uddelegering af beføjelser til Ambassadørudvalget) om anvendelsen af ikke-tildelte midler fra 8. EUF til sikring af, at visse aktiviteter kan fortsætte, indtil den 9. EUF træder i kraft. Eftersom den 9. EUF ikke som planlagt trådte i kraft i juni 2002 er der en række aktiviteter, som ikke er omfattet af disse afgørelser, og som AVS/EF-Ministerrådet skal træffe afgørelse om.

Vedføjede udkast til afgørelse indeholder bestemmelser om tildeling af 54,2 mio. EUR ikke-tildelte midler og 200 mio. EUR uudnyttede rentesubsidier fra den 8. EUF til følgende formål:

1. Midler til internationalt anerkendte initiativer til gældsnedbringelse

Ved beslutning nr. 1/1999 af 8. december 1999 ⁽⁴⁾ og nr. 2/2001 af 20. december 2001 ⁽⁵⁾ tildelte AVS/EF-Ministerrådet midler til gældslempelsesmekanismer til fordel for stærkt gældstyngede AVS-lande til et samlet beløb af 1 060 mio. EUR ⁽⁶⁾. Disse midler skulle i) med et beløb på 680 mio. EUR dække den samlede finansiering af initiativet til fordel for stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC) og ii) med et beløb på 380 mio. EUR dække forpligtelserne over for EF i form af afdrag og renter på hovedstolen samt selve hovedstolen for AVS-stater, der bliver berettigede inden for rammerne af HIPC-initiativet. For at fortsat støtte fra EF til det initiativ, der blev taget i 1999 og styrket i 2001, foreslås det, at der overføres et beløb på mindst 125 mio. EUR fra de uudnyttede rentesubsidier til bistand til AVS-lande, der er berettigede inden for rammerne af HIPC-initiativet ⁽⁷⁾. Disse midler vil blive prioriteret til dækning af rente- og afdragsforpligtelser over for EF.

2. Konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsskabende initiativer

EF og AVS-staterne er enige om at føre en aktiv, omfattende og integreret politik med henblik på konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsskabende initiativer. Inden for disse rammer er der behov for at støtte lande, der har deltaget i grænseoverskridende konflikter, så deres fredsbestræbelser kan konsolideres. Ved afgørelse nr. 10/2001 tildelte AVS/EF-Ambassadørudvalget 50 mio. EUR til dette formål. I betragtning af de betydelige behov for bistand på dette område foreslås det, at der overføres et yderligere beløb på 25 mio. EUR fra uudnyttede rentesubsidier til støtte for konfliktforebyggelse og konfliktløsning i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i AVS-EF-partnerskabsaftalen, som fik foreløbig anvendelse ved AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 46. Denne afgørelse blev forlænget med AVS/EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2002 af 31. maj 2002.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 50 af 21.2.2002, s. 62.

⁽⁴⁾ EFT L 103 af 28.4.2000, s. 73.

⁽⁵⁾ EFT L 56 af 27.2.2002, s. 19.

⁽⁶⁾ EF ydede en række yderligere bidrag til HIPC-initiativet fra EUF-renter (40 mio. EUR) og fra budgettet (54 mio. EUR til for latinamerikanske og asiatiske lande).

⁽⁷⁾ Ved den 9. EUF's ikrafttræden vil dette beløb blive suppleret med eventuelle uudnyttede restbeløb fra de tildelinger, der er nævnt under punkt 3, 4 og 5.

3. Risikokapitaloperationer

Ved afgørelse nr. 2/2000 af 15. december 2000 ⁽¹⁾ besluttede AVS/EF-Ministerrådet at tildele 300 mio. EUR af de ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier til risikokapitaloperationer som supplement til den oprindelige tildeling i medfør af finansprotokollen til den reviderede fjerde Lomé-konvention. Denne afgørelse blev truffet for at sikre, at der er tilstrækkelige midler til operationer af denne art i afventning af den 9. EUF's ikrafttræden. Imidlertid ville de midler, der for tiden er til rådighed for risikokapitaloperationer, ifølge prognoser fra Den Europæiske Investeringsbank, ikke være tilstrækkelige til at dække behovene, indtil den 9. EUF træder i kraft, hvilket først er planlagt til begyndelsen af 2003. Det foreslås derfor, at der overføres et supplerende beløb på 50 mio. EUR fra uudnyttede rentesubsidier til risikokapitaloperationer.

Det fastsættes i vedlagte udkast til afgørelse, at eventuelle uudnyttede restbeløb fra den 8. EUF's tildeling til risikokapitaloperationer anvendes til gældsnedbringelse ved den 9. EUF's ikrafttræden.

4. Centret for virksomhedsudvikling (CVU)/Det tekniske Center for samarbejde på landbrugsområdet og i landdistrikterne (TCL)

Det fastsættes i ovennævnte afgørelse nr. 1/2000 om overgangsforanstaltninger, at bestemmelserne vedrørende CVU og TCL i bilag III til AVS/EF-partnerskabsaftalen anvendes foreløbigt. I overensstemmelse med denne afgørelse omfattede afgørelse nr. 3/2000 og nr. 10/2001 tildelinger til CVU og TCL for regnskabsårene 2001 og 2002 fra ikke-tildelte midler under 8. EUF som forskud på 9. EUF (i finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen er 90 mio. EUR fra 9. EUF øremærket til CVU og 70 mio. EUR til TCL).

Da det er usandsynligt, at den 9. EUF vil træde i kraft før begyndelsen af 2003, bør der vedtages en ny bestemmelse, der skal dække regnskabsåret 2003 for CVU og TCL. Det samlede beløb, der er nødvendigt til finansiering af CVU-budgettet i 2003 anslås til højst 22 mio. EUR. Eftersom der stadig er 6,8 mio. EUR til rådighed under den 8. EUF i overensstemmelse med reallokeringsafgørelserne i december 2000 og december 2001, vil CVU have behov for et yderligere beløb på 15,2 mio. EUR til at dække regnskabsåret 2003. TCL's behov i samme regnskabsår udgør 14 mio. EUR. For at centrene kan råde over disse beløb, er det derfor nødvendigt, at AVS/EF-Ministerrådet godkender anvendelsen af ikke-tildelte midler under 8. EUF som forskud på 9. EUF.

Det fastsættes i vedlagte udkast til afgørelse, at eventuelle uudnyttede restbeløb fra den 8. EUF's tildelinger til CVU og TCL anvendes til gældsnedbringelse ved den 9. EUF's ikrafttræden.

5. Regionalt samarbejde

Finansprotokollen, der er knyttet til AVS/EF-partnerskabsaftalen, øremærker 1 300 mio. EUR til regionalt samarbejde. Det fastsættes nærmere i ovennævnte afgørelse nr. 1/2000 om overgangsforanstaltninger, at det finansielle samarbejde vil blive finansieret med midler fra tidligere EUF'er, indtil den 9. EUF træder i kraft. Nogle regioner har ikke tilstrækkelige midler til at gennemføre nye projekter. Det foreslås derfor, at AVS/EF-Ministerrådet godkender anvendelsen af højst 25 mio. EUR i form af ikke-tildelte midler under 8. EUF som forskud på 9. EUF.

Med hensyn til punkt 3 og 4 fastsættes det i vedlagte udkast til afgørelse, at eventuelle uudnyttede restbeløb fra den 8. EUF's tildeling til regionalt samarbejde anvendes til gældsnedbringelse ved den 9. EUF's ikrafttræden.

På denne baggrund foreslår Kommissionen, at Rådet vedtager vedlagte afgørelse om den holdning, som EF skal indtage i AVS/EF-Ministerrådet vedrørende reallokering af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra 8. EUF.

⁽¹⁾ EFT L 17 af 19.1.2001, s. 20.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 310 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I AVS/EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000, som forlænget ved afgørelse nr. 1/2002 af 31. maj 2002, fastsættes de overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000, indtil Cotonou-aftalen ratificeres. Ifølge denne afgørelses artikel 2 finder bestemmelserne i den fjerde Lomé-konvention, som ændret ved aftalen underskrevet på Mauritius den 4. november 1995, om AVS/EF-Ministerrådets beføjelse til at træffe afgørelse om anvendelse af ikke-tildelte midler fra 6., 7. og 8. EUF fortsat anvendelse.

- (2) EF's holdning i AVS/EF-Ministerrådet bør fastlægges med henblik på sidstnævntes vedtagelse af en afgørelse om anvendelse af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra 8. EUF —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

EF's holdning i AVS/EF-Ministerrådet vedrørende reallokeringen af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra 8. EUF baseres på det udkast til AVS/EF-Ministerrådets afgørelse, der er vedføjet som bilag.

Artikel 2

Mindre ændringer af udkastet til afgørelse kan vedtages, uden at der er behov for en yderligere rådsafgørelse.

Udkast til AVS/EF-Ministerrådets afgørelse om reallokering af ikke-tildelte midler og uudnyttede rentesubsidier fra Den 8. Europiske Udviklingsfond

AVS/EF-MINISTERRÅDET HAR —

under henvisning til fjerde AVS/EF-konvention, ændret ved den aftale, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, særlig artikel 195, litra b), artikel 219, stk. 2, litra d), artikel 245, stk. 2, artikel 257 og artikel 282, stk. 5,

under henvisning til AVS/EF-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse nr. 1/2000 vedtog AVS/EF-Ministerrådet den 27. juli 2000 overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000, indtil AVS/EF-partnerskabsaftalen ratificeres, idet visse bestemmelser i partnerskabsaftalen anvendes foreløbigt, og visse bestemmelser i den fjerde Lomé-konvention, ændret ved den aftale, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, fortsat finder anvendelse. Ifølge artikel 2 i afgørelsen finder bestemmelserne i fjerde Lomé-konvention, der fastsætter, at Ministerrådet har beføjelse til at træffe afgørelser vedrørende anvendelsen af ikke-tildelte ressourcer fra 6., 7. og 8. EUF, fortsat anvendelse. Denne afgørelse blev forlænget med AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2002 af 31. maj 2002.
- (2) Ved beslutning nr. 1/1999 af 8. december 1999 og nr. 2/2001 af 20. december 2001 tildelte AVS/EF-Ministerrådet

midler til gældslempelsesmekanismer til fordel for stærkt gældstyngede AVS-lande til et samlet beløb af 1 060 mio. EUR. For fuldt at respektere det støttetilsagn, der blev givet af EF til det initiativ, der blev taget i 1999 og styrket i 2001, er det nødvendigt at tildele yderligere midler til gældsnedbringelsesfaciliteten.

- (3) For at sikre, at EF fortsat bidrager til bestræbelserne med hensyn til konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsskabelse, er det hensigtsmæssigt at tildele yderligere midler til dette formål.
- (4) For at sikre fortsatte risikokapitaloperationer bør der være de nødvendige midler til at dække de finansielle behov, indtil den 9. EUF træder i kraft.
- (5) For at sikre videreførelsen af aktiviteter under Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) og Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL) bør centrene tildeles midler, der dækker deres finansielle behov for regnskabsåret 2003.
- (6) Til fortsættelse af gennemførelsen af det regionale samarbejde i regioner, som har utilstrækkelige midler under 6., 7. og 8. EUF, bør der stilles de nødvendige midler til rådighed til at dække de finansielle behov, indtil den 9. EUF træder i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gældslempelsesinitiativer

Der tages et beløb på 125 mio. EUR fra de uudnyttede rentesubsidier fra den 8. EUF til gældslempelse til fordel for stærkt gældstyngede AVS-lande i overensstemmelse med artikel 66 i AVS/EF-partnerskabsaftalen.

Artikel 2

Konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsskabende initiativer

Der tages et beløb på 25 mio. EUR fra de uudnyttede rentesubsidier fra den 8. EUF til aktioner inden for konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsskabende initiativer i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i AVS/EF-partnerskabsaftalen.

Artikel 3

Risikokapitaloperationer

1. Der tages et beløb på 50 mio. EUR fra de uudnyttede rentesubsidier fra den 8. EUF til risikokapitaloperationer.

2. Efter at finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen er trådt i kraft, overføres eventuelle uudnyttede restbeløb fra tildelingen til risikokapitaloperationer i stk. 1 til tildelingen til gældslempelse, jf. denne afgørelses artikel 1, og anvendes til gældslempelse.

3. Indtil finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen træder i kraft, lægges tilbagebetalinger af lån finansieret ved hjælp af tildelingen til risikokapitaloperationer i stk. 1 samt tilbagebetalinger af lån finansieret ved hjælp af tildelingen til risikokapitaloperationer, som er oprettet ved AVS/EF-Ministerådets afgørelse nr. 2/2000 af 15. december 2000 til den 8. EUF's samlede reserve (ikke-tildelte midler). Efter denne dato lægges disse tilbagebetalinger til rammebevillingen til langsigtet udvikling som angivet i finansprotokollens artikel 3, litra a).

Artikel 4

CVU/TCL

1. Følgende beløb ydes som forskud på 9. EUF af ikke-tildelte midler under 8. EUF (samlet reserve):

— Højest 15,2 mio. EUR til bidrag til finansieringen af CVU's budget i 2003.

— Højest 14 mio. EUR til finansiering af TCL's budget i 2003.

2. Efter at finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen er trådt i kraft, overføres eventuelle uudnyttede restbeløb fra tildelingen i stk. 1 til tildelingen til gældslempelse, jf. denne afgørelses artikel 1, og anvendes til gældslempelse.

3. Kun de beløb, der rent faktisk indgås forpligtelse for, vil blive betragtet som et forskud på den 9. EUF.

Artikel 5

Regionalt samarbejde og regional integration

1. Der tages et beløb på 25 mio. EUR fra de ikke-tildelte midler fra 8. EUF (samlet reserve) som forskud på rammebevillingen til den 9. EUF til det regionale samarbejde og integration som nærmere angivet i artikel 3, litra b), i finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen.

2. Efter at finansprotokollen til AVS/EF-partnerskabsaftalen er trådt i kraft, overføres eventuelle uudnyttede restbeløb fra tildelingen til regionalt samarbejde og integration i stk. 1 til tildelingen til gældslempelse, jf. denne afgørelses artikel 1, og anvendes til gældslempelse.

3. Kun de beløb, der rent faktisk indgås forpligtelse for, vil blive betragtet som et forskud på den 9. EUF.

Artikel 6

EUF's ledende anvisningsberettigede anmodes om at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne afgørelse, som træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i ...

For AVS/EF-Ministerrådet

Formand

...

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om produktion af årlige EF-stålstatistikker for referenceårene 2003-2009

(2003/C 45 E/17)

KOM(2002) 584 endelig udg. — 2002/0251(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 25. oktober 2002)

BEGRUNDELSE**1. Baggrund**

Retsgrundlaget for det nuværende fællesskabssystem for stålstatistikker er EKSF-traktaten, som udløber den 23. juli 2002. Den europæiske stålindustri omfatter ca. 300 virksomheder, som tegner sig for en femtedel af verdensproduktionen af stål. Disse virksomheder er næsten alle sammen store virksomheder, som har et stort behov for statistikker. Der er i tæt samarbejde med de europæiske stålbrancheorganisationer blevet udarbejdet et omfattende statistisk system med henblik på at opfylde behovene i forbindelse med de forskellige EKSF-politikker og dække industriens behov. I de fleste medlemsstater har Kommissionen indsamlet data direkte fra stålvirksomhederne eller disses nationale brancheorganisationer. Indtil år 2000 har der været anvendt 17 spørgeskemaer til månedlige data, et til kvartalsdata og ca. et dusin til årlige data. Antallet blev reduceret i 2000.

I en ledsagende forordning foreslår Kommissionen at videreføre EKSF's stålstatistiksystem indtil udgangen af 2002. Nærværende forslag vedrører EF-stålstatistikker fra 2003 og fremefter. Eurostats undersøgelser af brugernes behov viser, på hvilke områder der er behov for statistiske oplysninger efter EKSF-traktatens udløb. De berørte tjenestegrene i Kommissionen, en række ministerier i medlemsstaterne samt industrien har anmodet om, at der fortsat udarbejdes statistikker vedrørende de vigtigste områder. Behovet for fællesskabspolitikker vil imidlertid være langt mindre efter EKSF-traktatens udløb. Derfor indebærer nærværende forslag en betydelig reduktion af de officielle EF-stålstatistikker sammenlignet med EKSF's statistiske system.

En mulighed ville have været ikke at fremsætte noget forslag, men at støtte sig til den eksisterende fællesskabslovgivning. I det store og hele er det faktisk det, der er sket. Statistikkerne over produktion og salg af stålprodukter, som udgjorde en stor del af EKSF's statistiske system, vil komme til at indgå i det eksisterende fællesskabssystem af produktionsstatistikker, PRODCOM. Der er for nylig blevet godkendt en moderniseret liste over stålprodukter, og indsamlingen af statistiske oplysninger vil starte i 2003. De månedlige serier om beskæftigelsen i stålværkerne vil ikke længere blive produceret, men der vil fortsat foreligge årlige data om beskæftigelsen i stålindustrien baseret på Fællesskabets erhvervsstrukturundersøgelser.

På basis af fire af de eksisterende årlige EKSF-spørgeskemaer produceres der statistiske oplysninger, som er nødvendige for udformningen og overvågningen af Fællesskabets politik, men som ikke indsamles på grundlag af den eksisterende fællesskabslovgivning. Nærværende forslag til forordning dækker perioden 2003-2009, og den skal danne grundlag for, at der fortsat kan indsamles et centralt sæt af oplysningerne i disse spørgeskemaer i alle de EU-medlemsstater, som har en stor stålindustri. Den foreslåede forordning dækker en bestemt periode, og efter fire års forløb skal der udarbejdes en midtvejsrapport, som skal indeholde en evaluering af resultaterne samt forslag til eventuelle fremtidige foranstaltninger.

2. Forordningens indhold

Forslaget til forordning omhandler data, som tidligere blev indsamlet ved hjælp af fire EKSF-spørgeskemaer (2-50, 2-58, 2-60 og 2-61). Efter en drøftelse med brugerne er listen over variable fra disse spørgeskemaer blevet reduceret. Denne liste udgør bilaget til forordningen. Den omfatter opgørelser over jern- og stålskrot, opgørelser over energi, investeringer efter anlægstype samt produktionskapacitet.

Dataene i opgørelsen over stålskrot dækker efterspørgslen efter og udbuddet af jern- og stålskrot. Det er i dag et vigtigt råmateriale til fremstilling af stål, og det er nødvendigt at have et frit og åbent internationalt marked. Kommissionen kan have brug for disse oplysninger, hvis tredjelande indfører restriktioner for eksporten af skrot for at hjælpe deres egne industrier.

Energiopgørelsen giver ikke kun oplysninger om energiforbrug og -produktion i stålindustrien, men indirekte også om emissionen af forurenende stoffer. F.eks. bruger højovne koks, kalksten og jernmalm til at fremstille stål, og som affaldsprodukt producerer de kuldioxid. Dataene i energiopgørelsen gør det muligt at beregne mængden af disse CO₂ emissioner.

Dataene om investeringsudgifter og produktionskapacitet anvendes til at vurdere en eventuel fremtidig under- og overkapacitet for så vidt angår bestemte kategorier af stålprodukter. Disse oplysninger er nyttige, ikke kun for industrien, men også i forbindelse med internationale handelsforhandlinger. De indgår også i et af OECD forvaltet netværk til overvågning af den globale stålproduktionskapacitet.

Vedtagelsen af denne forordning vil betyde, at udarbejdelsen af vigtige EF-stålstatistikserier kan fortsætte.

Udkastet til forordning blev drøftet på mødet i Udvalget for det Statistiske Program den 19. og 20. september 2001. Et stort flertal af medlemsstaterne kunne tilslutte sig forslaget til forordning.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statistikkerne om stålindustrien var baseret på EKSF-traktaten, som udløber den 23. juli 2002. Der er derfor behov for en ny forordning om indsamling af EU-statistikker om stålindustrien i medfør af EF-traktaten.

(2) Det er nødvendigt at fortsætte indsamlingen af statistikker om stålindustrien for at kunne gennemføre Fællesskabets fremtidige stålindustripolitik. På europæisk plan findes der ikke noget andet statistisk system, der kan dække behovet for sådanne statistikker.

(3) Det er nødvendigt med en overgangsperiode fra 2003 til 2009 for at kunne afgøre, om stålstatistikkerne kan integreres i andre statistiske systemer.

(4) Virksomhederne i stålindustrien har brug for global information om investeringer og kapacitet for at kunne vurdere

en eventuel fremtidig underkapacitet eller overkapacitet for så vidt angår bestemte kategorier af stålprodukter. EF-statistikkerne om investeringer og kapacitet indgår i det af OECD forvaltede globale netværk af oplysninger om stålproduktionskapaciteten.

(5) Statistikker over energiforbruget i stålindustrien giver ikke kun oplysninger om energianvendelse og -produktion inden for stålindustrien, men indirekte også om emissionen af forurenende stoffer.

(6) Statistikker over de disponible beholdninger af jern- og stålskrot er nødvendige for at kunne overvåge anvendelsen af dette vigtige råmateriale til produktion af stål, som der skal være et frit og åbent marked for internationalt.

(7) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning opstilles der en fælles ramme for en systematisk produktion af EF-stålstatistikker for referenceårene 2003-2009.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning har udtrykkene »EF-statistikker« og »produktion af statistikker« den betydning, der er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Medlemsstaterne sender De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) data om stålindustrien, defineret som gruppe 27.1 i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab (»NACE Rev. 1«), som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 ⁽²⁾.

Udgør værditilvæksten i faktorpriser for virksomhederne i en medlemsstats stålindustri mindre end 1 % af EU-totalen, er det ikke nødvendigt at indsamle oplysninger om kendetegnene.

Artikel 4

Kendetegn

De leverede data, som skal være i overensstemmelse med det format, der er angivet i bilaget, skal vedrøre kendetegn for faglige enheder og virksomheder med mindst 50 ansatte.

Artikel 5

Tidsperiode og hyppighed

Medlemsstaterne udarbejder de data, der er omhandlet i denne forordning, første gang for året 2003 og derefter for hvert år indtil 2009.

Artikel 6

Indberetning af data

De pågældende nationale myndigheder indberetter i elektronisk form til Eurostat de data og metadata, der er indsamlet i henhold til denne forordning.

Indberetningen skal opfylde en passende dataudvekslingsstandard, som er godkendt i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 8, stk. 2. Eurostat stiller den nødvendige dokumentation vedrørende de godkendte standarder til rådighed og giver vejledning i, hvordan disse standarder skal implementeres i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

Artikel 7

Gennemførelsesforanstaltninger

Følgende foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 2:

- a) tilføjelser til, sletning af elementer i eller ændringer af listen over kendetegn
- b) indberetningsformater.

Artikel 8

Procedure

1. Kommissionen bistås af det ved afgørelse 89/382 (EØF/Euratom) ⁽³⁾ nedsatte Udvalg for det Statistiske Program.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 9

Rapporter

Senest fem år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dens gennemførelse.

Rapporten skal bl.a. indeholde:

- a) en vurdering af, hvor stor gavn Fællesskabet, medlemsstaterne samt leverandørerne og brugerne af de statistiske oplysninger har af de producerede statistikker set i forhold til, hvad det koster at udarbejde dem
- b) en vurdering af kvaliteten af de producerede statistikker
- c) en kontrol af synergien med andre fællesskabsaktiviteter
- d) forslag til eventuelle ændringer, som vil kunne forbedre den måde, hvorpå denne forordning fungerer.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG

LISTE OVER DE KENDETEGN, DER SKAL INDBERETTES OPLYSNINGER OM TIL EUROSTAT I HENHOLD
TIL ARTIKEL 4

1. Årlige statistikker om stål- og støbejernsskrotopgørelser

Enhed: tons

Kode	Betegnelse
	STÅL- OG STØBEJERNSSKROTOPGØRELSE
1010	Lagre på årets første dag
1020	Værkets egne tilgange
1030	Tilførsler (1031 + 1032 + 1033)
1031	— fra det indenlandske marked
1032	— fra fællesskabslande
1033	— fra tredjelande
1040	I alt til rådighed (1010 + 1020 + 1030)
1050	Forbrug i alt
1051	— heraf i elektroovne
1052	— heraf skrot af rustfrit stål
1060	Leverancer
1070	Lagre på årets sidste dag (1040 - 1050 - 1060)

2. Brændsels- og energiforbrug samt opgørelse over elektrisk energi i stålindustrien

Del A: Brændsels- og energiforbrug efter anlægstype (*)

Enhed: tons eller gigajoule (GJ)

Kode	Betegnelse	Kommentar
	BRÆNDELS- OG ENERGIFORBRUG	
2010	Fast brændsel (2011 + 2012)	tons
2011	— Koks	tons
2012	— Andet fast brændsel	tons
2020	Flydende brændsel	tons
2030	Gas (2031 + 2032 + 2033 + 2034)	GJ
2031	— Højovngas	GJ
2032	— Koksværksgas	GJ
2033	— Konvertergas	GJ
2034	— Anden gas	GJ
2040	Udlandsleverancer af højovngas	GJ
2050	Udlandsleverancer af konvertergas	GJ

(*) Chargeblandingsanlæg — Højovne og elektroråjernsovne — Stålværker — Valseværker — Elværker — Andre områder.

Part B: Opgørelse over elektrisk energi i stålindustrien

Enhed: MWh

Kode	Betegnelse
	OPGØRELSE OVER ELEKTRISK ENERGI I STÅLINDUSTRIEN
3100	Ressourcer (3101 + 3102)
3101	— Bruttoproduktion
3102	— Forsyninger fra andre værker
3200	Anvendelsesområder (3210 + 3220 + 3230)
3210	Forbrug efter områder (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)
3211	— Sintringsanlæg og chargeblandingsanlæg
3212	— Højovne og elektroråjernsovne
3213	— Elektrostålværker og strengstøbningsanlæg
3214	— Andre stålværker og strengstøbningsanlæg
3215	— Valseværker
3216	— Elværker
3217	— Andre områder
3220	Leverancer til andre værker
3230	Tab

3. Undersøgelse af investeringer i jern- og stålindustrien (Udgifter og produktionskapacitet)

Part A: Udgifter

Enhed: Mio. euro

Kode	Betegnelse
	INVESTERINGSUDGIFTER I JERN- OG STÅLINDUSTRIEN
4010	Koksværker
4020	Chargeblandingsanlæg
4030	Anlæg til produktion af råjern og ferrolegeringer (inkl. højovne)
4040	Stålværksstøberier
4041	— heraf elektroanlæg
4050	Strengstøbningsanlæg
4060	Valseværker (4061 + 4062 + 4063 + 4064)
4061	— Flade produkter
4062	— Lange produkter
4063	— Koldvalseværker til bredbånd
4064	— Anlæg til coatede produkter
4070	Andre områder
4100	Total (4010 + 4020 + 4030 + 4040 + 4050 + 4060 + 4070)
4200	Heraf til forureningsbekæmpelse

Del B: Produktionskapacitet

Enhed: 1 000 tons pr. år

Kode	Betegnelse
	STØRST MULIGE PRODUKTION I JERN- OG STÅLINDUSTRIEN (PRODUKTIONSKAPACITET)
5010	Koks
5020	Chargeblanding
5030	Støbejern og ferrolegeringer
5040	Råstål (5041 + 5042)
5041	— heraf elektroanlæg
5042	— heraf anvendt til strengstøbning
5050	Produkter fremstillet direkte ved varmvalsning (5051 + 5052)
5051	— Flade produkter
5052	— Lange produkter
5060	Produkter fremstillet af varmvalsede produkter (ekskl. coatede produkter)
5061	— heraf produkter fremstillet ved koldvalsning
5070	Coatede produkter

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en tillægsprotokol til Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og medlemsstaterne på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer

(2003/C 45 E/18)

KOM(2002) 588 endelig udg. — 2002/0255(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 29. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

I. BEGRUNDELSE

På basis af forhandlingsdirektiver udstedt af Rådet den 21. september 1992 og en særlig afgørelse truffet af Rådet i juni 1997 om retningslinjer til Kommissionen for forhandling om aftaler med de central- og østeuropæiske lande om overensstemmelsesvurdering har Kommissionen forhandlet om og paraferet en tillægsprotokol til Europaafhtalen med Den Slovakiske Republik (Protokol til Europaafhtalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, i det følgende benævnt »PEOG«.

Teksten til protokollen er knyttet til denne meddelelse. I det følgende foretages der en vurdering af protokollen i lyset af Rådets forhandlingsdirektiver, og det foreslås, at Rådet giver sin bemyndigelse til undertegnelsen af tillægsprotokollen til Europaafhtalen og beslutter at godkende indgåelsen deraf. Denne vurdering og forslagene svarer til de relevante dokumenter om PEOG'er, som Rådet har indgået med Letland, Litauen, Ungarn og Den Tjekkiske Republik.

1. Vurdering af aftalen

Da det var hensigten med denne aftale, at den kun skulle fungere i tiden forud for tiltrædelsen, og da Europaafhtalen indeholder de relevante retlige rammer, blev det besluttet i samråd med Artikel 133-udvalget at vedtage aftale i form af en protokol til Europaafhtalen snarere end en separat aftale som tidligere planlagt.

Udkastet til PEOG følger de generelle principper i Kommissionens meddelelse om Fællesskabets handelspolitik over for tredjelande i spørgsmålet om standarder og overensstemmelsesvurdering ⁽¹⁾, jf. nr. 49. PEOG er et overgangsarrangement og bortfalder således med kandidatlandets tiltrædelse.

PEOG medfører en udvidelse af visse fordele ved det indre marked i allerede tilpassede sektorer. PEOG letter således markedsadgangen ved at fjerne tekniske handelshindringer for industrivarer. PEOG indeholder i den forbindelse to mekanismer a) for gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder kravene for lovligt at kunne bringes på markedet i en af parterne og b) for gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer efter EF-lovgivningen og den tilsvarende nationale lovgivning.

Den første mekanisme, dvs. gensidig godkendelse af industrivarer, stadfæster, at artikel 14, stk. 2 og 14, stk. 3, i Europaafhtalen med Den Slovakiske Republik anvendes uden andre restriktioner som omhandlet i artikel 36 i Europaafhtalen. Denne bestemmelse skaber den nødvendige forudsigelighed for fabrikanten og eksportøren, således at de på forhånd ved, at industrivarer, der er undergivet denne mekanisme, kan bevæge sig frit mellem parterne. Der skal endnu forhandles om bilagene om de praktiske aspekter af denne mekanisme.

⁽¹⁾ KOM(96) 564 endelig udg., 13.11.1996.

Den anden mekanisme er en særlig type aftale om gensidig anerkendelse, inden for hvilken gensidig anerkendelse sker på basis af Fællesskabets regelværk. Den indebærer, at industrivarer, der er certificeret af anmeldte organer i Den Europæiske Union, kan bringes på det slovakiske marked uden at skulle undergå yderligere godkendelsesprocedurer og omvendt. Det drejer sig om følgende sektorer: maskiner, personlige værnemidler, elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.

Udkastet vedrørende Den Slovakiske Republik er helt på linje med de PEOG, som Rådet indgik den 25. juni 2002 med Letland og Litauen og også med dem, der blev indgået den 4. april 2001 med Ungarn og Den Tjekkiske Republik ⁽¹⁾. Den Slovakiske Republik har overtaget Fællesskabets tekniske lovgivning i de af protokollen omfattede sektorer og deltager i europæiske organisationer på området standarder, måling, prøvningslaboratorier og akkreditering.

PEOG består af en rammeaftale og en række bilag som nævnt ovenfor. Til slutakten er der knyttet en ensidig erklæring fra Fællesskabet med indbydelse af slovakiske repræsentanter til ekspertmøder og udvalg, der er nedsat ved den fællesskabslovgivning, der er nævnt i bilagene, idet det samtidig gøres klart, at det ikke indebærer deltagelse i Fællesskabets beslutningsproces. I det følgende gives der en vurdering af PEOG.

1.1. *Rammeaftale*

Der gives nedenfor en vurdering artikel efter artikel:

Præambel. Her redegøres der for de grundlæggende mål for PEOG, som er, at den, eftersom ansøgningen om medlemskab af Den Europæiske Union indebærer, at ansøgerlandet gennemfører Fællesskabets regelværk, åbner mulighed for at udvide visse fordele ved det indre marked i visse sektorer, som allerede er tilpasset.

Artikel 1: Formål. Her beskrives formålet med PEOG, nemlig afskaffelse af tekniske handelshindringer for industrivarer. PEOG indeholder to mekanismer a) for gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder kravene for lovligt at kunne bringes på markedet i en af parterne og b) for gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer efter EF-lovgivningen og den tilsvarende nationale lovgivning.

Artikel 2: Definitioner. Disse forklarer sig selv. Definitionerne af industrivarer efter EF-lovgivningen og den nationale lovgivning er medtaget. Al lovgivning og alle gennemførelsesforanstaltninger (administrative bestemmelser, retningslinjer og andre midler til lovgivningsgennemførelse) er omfattet af definitionerne i EF-lovgivningen og den nationale lovgivning.

Artikel 3: Tilpasning af lovgivningen. Denne artikel indeholder en forpligtelse for Den Slovakiske Republik til at træffe passende forholdsregler til at opretholde EF-lovgivningen eller fuldføre overtagelsen af den, nemlig den tekniske lovgivning og med henblik på PEOG. Sammenholdt med 4. betragtning betyder det, at tilpasningen er en løbende proces, og parterne er enige om at løse eventuelle senere problemer med gennemførelsen.

Artikel 4: Gensidig godkendelse af industrivarer. Princippet i artikel 1, nr. 1, beskrives i nærmere enkeltheder i denne artikel. Den fastsætter, at den omstændighed, at industrivarerne er anført i sådanne bilag, bekræfter, at de kan bevæge sig frit mellem parterne. Som allerede nævnt er der endnu ikke forhandlet om et sådant bilag.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/365/EF af 4. april 2001 om indgåelse af en PEOG med Den Tjekkiske Republik (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 1) og Rådets afgørelse 2001/366/EF af 4. april 2001 om indgåelse af en PEOG med Ungarn (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 35).

Artikel 5: Gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurderings-procedurer. Denne bestemmelse udbygger princippet i artikel 1, nr. 2. Anerkendelsen er af samme type som i aftaler om gensidig anerkendelse, dog med det særlige træk, at al lovgivning og alle standarder er tilpasset. Sektorbilagene indeholder henvisninger til den relevante EF- og nationale lovgivning.

Artikel 6: Beskyttelsesklausul. Her bestemmes, at hver af parterne har ret til at nægte markedsadgang, hvis den kan bevise, at en vare kan udgøre en fare for en lovlig interesse, som er beskyttet ved den i bilagene angivne lovgivning (hovedsagelig brugernes eller andre personers sikkerhed og/eller folkesundheden). Det skal i bilagene fastsættes, hvilke procedurer der skal følges i sådanne tilfælde.

Artikel 7: Udvidelse af dækningsområdet. Parterne kan ændre denne protokols anvendelsesområde og dækning ved en ændring af bilagene eller ved indsættelse af nye bilag, så snart tilpasningskravene er opfyldt.

Artikel 8: Oprindelse. Protokollens bestemmelser finder anvendelse på industrivarer uanset deres oprindelse.

Artikel 9: Parternes forpligtelser med hensyn til myndigheder og organer. Parterne skal i henhold til denne artikel drage omsorg for, at deres respektive myndigheder løbende overvåger de anmeldte organers tekniske kompetence og efterlevelse af bestemmelserne, og at de har den nødvendige beføjelse og ekspertise til at udpege, suspendere eller tilbagetrække anmeldelser af organer. Parterne skal desuden påse, at deres respektive anmeldte organer vedvarende efterlever kravene i EF-lovgivningen eller den nationale lovgivning og opretholder deres tekniske kompetence til at udføre de opgaver, for hvilke de er blevet anmeldt.

Artikel 10: Anmeldte organer. Her beskrives proceduren for anmeldelse af organer til at foretage overensstemmelsesvurdering på baggrund af de retlige krav, der er angivet i de tilsvarende bilag. Proceduren er enkel og svarer til den, der anvendes i Fællesskabet. I stk. 2 fastsættes proceduren for tilbagetrækning af anmeldte organer.

Artikel 11: Efterprøvning af anmeldte organer. Denne artikel giver en af parterne ret til at anmode om en efterprøvning af et af den anden part anmeldt organ. Efterprøvningen kan foretages enten af de myndigheder, som har udpeget det, eller sammen med den anden parts myndigheder. Hvis parterne ikke kan blive enige om, hvilke skridt der skal tages, kan de underrette formanden for Associeringsrådet om deres uoverensstemmelse og overlade det til Associeringsrådet at bestemme, hvad der skal ske. Det anmeldte organ suspenderes derefter fra underretningen af Associeringsrådet, indtil der er truffet en endelig afgørelse.

Artikel 12: Udveksling af oplysninger. En bestemmelse til at sikre korrekt og ensartet anvendelse og fortolkning af protokollen. Parterne anbefales at ansøge deres organer til at samarbejde med henblik på gennemførelse af frivillige arrangementer af relevans for gensidig anerkendelse.

Artikel 13: Fortrolighed. En traditionel bestemmelse til at hindre offentliggørelse af oplysninger, der er indhentet i henhold til protokollen.

Artikel 14: Forvaltning af protokollen. Associeringsrådet har ansvaret for, at den fungerer effektivt, og kan delegere sine beføjelser i overensstemmelse med de relevante artikler i Europaaf-talen.

Artikel 15: Fagligt samarbejde og faglig bistand. Her omtales Fællesskabets politik for fagligt samarbejde og faglig bistand til gennemførelsen af protokollen.

Artikel 16: Aftaler med andre lande. Her stadfæstes det, at medmindre andet bestemmes, medfører PEOG ingen forpligtelser for nogen af parterne til at acceptere overensstemmelsesvurderinger udført i et andet land, selv om der foreligger en aftale om anerkendelse af overensstemmelsesvurdering mellem den anden part og et andet tredjeland.

Artikel 17: Ikrafttrædelse. Dette er en standardbestemmelse, som vedrører ordningens ikrafttræden.

Artikel 18: Protokollens status. Her fastslås det, at PEOG udgør en integrerende del af Europaaf-talen.

1.2. Bilagene til protokollen

1.2.1. Bilag vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

Her følger en vurdering af indholdet af bilagene med hensyn til dækning og eventuelt andre implikationer. Ved denne vurdering har Kommissionen holdt sig følgende elementer for øje:

- a) den generelle sammenhæng med Fællesskabets politiske mål inden for standardisering, certificering og overensstemmelsesvurdering for de dækkede sektorer og industrivarer
- b) den generelle sammenhæng med Fællesskabets politiske mål for fjernelse af tekniske handelshindringer.

Efter sektorvurderingen følger i I.2 en generel vurdering af fordelene ved protokollen.

Bilag om maskiner, personlige værnemidler, elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.

Disse bilag om gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering dækker en række industrivarer, der er genstand for tredjeparts overensstemmelsesvurdering i henhold til direktiverne for den nye metode i de relevante sektorer. Alle bilagene følger samme struktur.

Dækningen bestemmes af den relevante fællesskabslovgivning eller national lovgivning i afdeling I i hvert bilag. Afsnit II om de anmeldende myndigheder opregner de myndigheder, der har ansvaret for at udpege organer i medlemsstaterne og Den Slovakiske Republik. Afdeling III om de anmeldte organer refererer til anmeldelsen af alle organer for overensstemmelsesvurdering, der er anmeldt af medlemsstaterne og Den Slovakiske Republik. Afdeling IV om særlige arrangementer fastsætter to procedurer vedrørende beskyttelsesklausulen med berøring til industrivarer og harmoniserede standarder.

1.2.2. Bilag vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer

Der er endnu ikke forhandlet om sådanne bilag. PEOG skaber på linje med Europaaf-talen dog grundlag for en sådan godkendelse af varer af samme art som den, der gælder i Fællesskabet.

1.2.3. Ensidig erklæring

Denne er bilagt slutakten og er vedlagt denne meddelelse.

Ensidig erklæring fra Fællesskabet om slovakiske repræsentanters deltagelse i udvalgsmøder. Med denne erklæring opfordres Den Slovakiske Republik til at sende observatører til møderne i de udvalg, der er oprettet i henhold til eller omhandlet i de fællesskabsbestemmelser, der er angivet i bilagene. Erklæringen følger principperne i Kommissionens meddelelse om kandidatlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg ⁽¹⁾.

1.3. Forbindelser med EFTA/EØS-medlemslandene

I overensstemmelse med de almindelige informations- og konsultationsprocedurer i EØS-aftalen og protokol 12 til denne har Kommissionen regelmæssigt underrettet EFTA/EØS-staterne om udviklingen i forhandlingerne og om de endelige resultater heraf. EFTA/EØS-medlemslandene befinder sig i den indledende fase af forhandlingerne om en parallel aftale med Den Slovakiske Republik om gensidig anerkendelse.

2. Generel vurdering

Kommissionen skønner, at den foreslåede PEOG rammer en acceptabel balance i fordelene for alle parter i førtiltrædelsesrammerne. Fællesskabet har i alle sektorer sikret en effektiv markedsadgang — i form af adgang til alle den anden parts lovfæstede procedurer. PEOG bekræfter, at Den Slovakiske Republik har overtaget Fællesskabets lovgivning i visse sektorer inden tiltrædelsen. PEOG er forbundet med både politiske og handelsmæssige fordele.

Protokollen sætter Fællesskabets eksportører i stand til, hvis de ønsker det, at prøve og certificere deres produkter efter samme (tilpassede) forskrifter forud for eksport og dermed få adgang til dette marked uden yderligere krav om overensstemmelsesvurdering. Certificeringsprocedurerne vil kun skulle gennemføres en enkelt gang for begge markeder og på basis af samme tilpassede krav og standarder. Anerkendelse af certificering sparer penge og stimulerer eksporten. Europæiske erhvervssammenslutninger er blevet konsulteret og støtter uforbeholdent protokollen.

Diverse erhvervsgrupper støtter på den ene side protokollen, men har ikke altid været i stand til at anslå omkostningerne eller den tid, det tager at få overensstemmelsesvurderet deres industrivarer i Den Slovakiske Republik. Det er derfor ikke i alle tilfælde muligt at anslå de besparelser, som protokollen giver med hensyn til tid, penge og markedsmuligheder. Det kan først ske, når protokollen har været i brug i nogen tid. På grundlag af en omtrentlig beregning ⁽²⁾ anslås det dog, at denne protokol vil føre til besparelser for de europæiske eksporterhverv på omkring 33 mio. EUR om året og en besparelse for slovakiske eksportører til EF på ca. 21 mio. EUR. En del af disse besparelser vil komme europæiske importører og forbrugere til gode.

Der vedlægges til orientering tal vedrørende handelen mellem EF og Den Slovakiske Republik. I 2001 udviste den generelle handelsbalance for de sektorer, der er omfattet af denne protokol, et handelsoverskud for EU på omkring 780 mio. EUR. Det forventes, at handelen vil vokse yderligere, når PEOG træder i kraft.

De fleste gevinster kan tydeligvis ikke kvantificeres, såsom kortere tid til markedsadgang, bedre forudsigelighed, mindre protektionisme og systemharmonisering. Hvad man med sikkerhed ved, er, at en aftale giver gensidig markedsadgang i samme omfang, hvad angår overensstemmelsesvurdering.

⁽¹⁾ Punkt 4.2.b) i KOM(1999) 710 endelig udg. af 20.12.1999.

⁽²⁾ Ud fra en arbejdshypotese om, at certificeringsomkostninger og andre dermed forbundne udgifter udgør i gennemsnit 1,5 % af handelen.

Disse fordele opvejer i høj grad omkostningerne ved de ressourcer, som Kommissionen vil skulle sætte ind på at holde protokollen kørende; de anslås til 0,8 person pr. år og nogle rejse- og andre udgifter i forbindelse med møder og andre aktiviteter, f.eks. udgivelse af vejledninger.

Fordelene for Den Slovakiske Republik vil være, at PEOG letter adgangen til Fællesskabets marked, og at landet opnår politisk kredit for at have tilpasset sin lovgivning. Den Slovakiske Republik betragter PEOG som et redskab til at etablere nærmere industriforbindelser med EU og fuldt ud at integrere visse sektorer i enhedsmarkedet inden tiltrædelsen.

II. UDKASTET TIL RÅDETS AFGØRELSE

Der vedlægges forslag til to rådsafgørelser. Begge svarer til Kommissionens forslag til tidligere rådsafgørelser om undertegnelse på Fællesskabets vegne og indgåelse af PEOG'er med Letland, Litauen, Ungarn og Den Tjekkiske Republik ⁽¹⁾.

Den første vedrører protokollens undertegnelse. Den Slovakiske Republiks undertegnelse er nødvendig, for at protokollen kan godkendes. Det foreslås derfor, at formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne protokollen på Fællesskabets vegne, med forbehold af senere indgåelse, på grundlag af traktatens artikel 133 og 300.

Forslaget til den anden afgørelse vedrører godkendelsen af PEOG. I denne sammenhæng bør Rådet i overensstemmelse med Rådets tidligere afgørelser om indgåelse af PEOG'er og aftaler om gensidig anerkendelse fastlægge den relevante EF-procedure for protokollens gennemførelse og forvaltning.

Navnlig bør Rådet bemyndige Kommissionen til i samråd med det særlige udvalg, som Rådet har nedsat, at udøve de beføjelser, der er nødvendige til forvaltning og gennemførelse af protokollen. Desuden bør Rådet delegere de nødvendige beføjelser til i visse tilfælde at fastlægge Fællesskabets holdning i henseende til denne protokol i Associeringsrådet eller i påkommende tilfælde i Associeringsudvalget til Kommissionen, der træffer afgørelse i samråd med det særlige udvalg. De beføjelser, der er delegeret til Kommissionen, omfatter beføjelser til at tilføje nye bilag, da medlemskab af Den Europæiske Union, som omhandlet i præamblen, som Den Slovakiske Republik har ansøgt om, indebærer en effektiv gennemførelse af al gældende EU-ret.

I alle andre tilfælde fastlægges Fællesskabets holdning i henseende til protokollen af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Kommissionen foreslår derfor, at Rådet træffer vedlagte afgørelser om undertegnelse og indgåelse af PEOG.

Handelen mellem EU og Den Slovakiske Republik — Bilag til begrundelsen til Rådet (1 000 EUR)

	1999				2000				2001			
	Import	Eksport	Balance	Samlet handel	Import	Eksport	Balance	Samlet handel	Import	Eksport	Balance	Samlet handel
Elektriske sektor	459 869	594 671	134 803	1 054 540	636 203	738 407	102 204	1 374 610	799 217	940 252	141 035	1 739 469
Maskiner	501 595	903 623	402 028	1 405 219	657 388	1 050 112	392 724	1 707 500	665 055	1 304 004	638 949	1 969 059
I alt	961 464	1 498 294	536 831	2 459 759	1 293 591	1 788 519	494 928	3 082 110	1 464 272	2 244 256	779 984	3 708 528

Kilde: Comtext/Eurostat. Data pr. 31. juli 2002, behandlet af GD Trade-F2.

⁽¹⁾ For Den Tjekkiske Republik Rådets afgørelse 2001/365/EF af 4. april 2001 (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 1). For Ungarn Rådets afgørelse 2001/366/EF af 4. april 2001 (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 35).

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side ⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. februar 1995.
- (2) Artikel 75 i Europaaftalen indeholder bestemmelse om, at samarbejdet, hvad angår standardisering og overensstemmelsesvurdering, som målsætning skal have, at der indgås aftaler om gensidig anerkendelse.
- (3) Kommissionen har ført forhandlingerne om protokollen til Europaaftalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer på Fællesskabets vegne.
- (4) Protokollen til Europaaftalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, der blev paraferet i Bruxelles den 30. juli 2002, bør undertegnes med forbehold af senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege den person, der på Fællesskabets vegne er beføjet til at undertegne protokollen til Europaaftalen med Den Slovakiske Republik om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer med forbehold af senere indgåelse.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 31.12.1994, s. 1.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en tillægsprotokol til Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG)

(2003/C 45 E/19)

KOM(2002) 588 endelig udg. — 2002/0256(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 29. oktober 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, artikel 300, stk. 3, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side ⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. februar 1995.
- (2) Artikel 75 i Europaafspraken indeholder bestemmelse om, at samarbejdet, hvad angår standardisering og overensstemmelsesvurdering, som målsætning skal have, at der indgås aftaler om gensidig anerkendelse.
- (3) Artikel 108, stk. 2, i Europaafspraken indeholder bestemmelse om, at Associeringsrådet kan uddelegere enhver af sine beføjelser til Associeringsudvalget.
- (4) Artikel 2 i Rådets og Kommissionens afgørelse 94/909/EF, EKSF, Euratom af 19. december 1994 om indgåelse af Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side indeholder bestemmelser om Fællesskabets beslutningsprocedurer og om fremlæggelse af Fællesskabets synspunkter i Associeringsrådet og i Associeringsudvalget.
- (5) Artikel 109 i Europaafspraken fastsætter, at Associeringsrådet kan beslutte at nedsætte andre særlige udvalg eller organer til at bistå det i udøvelsen af sine hverv.
- (6) Udkastet til protokol til Europaafspraken om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer blev undertegnet i Bruxelles den [...] 2002] på Fællesskabets vegne og bør godkendes.
- (7) Visse opgaver i forbindelse med gennemførelsen er overdraget Associeringsrådet, navnlig beføjelser til at ændre visse dele af bilagene til protokollen.
- (8) Der bør fastlægges interne procedurer til at sikre, at protokollen fungerer efter hensigten.

- (9) Det er nødvendigt at beføje Kommissionen til at foretage visse tekniske ændringer i denne protokol og træffe visse beslutninger med henblik på dens gennemførelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen til Europaafspraken med Den Slovakiske Republik om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, i det følgende benævnt »protokollen«, samt den erklæring, der er knyttet til slutakten, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til protokollen og erklæringen, der er knyttet til slutakten, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet fremsender på Fællesskabets vegne den diplomatiske note, der er nævnt i protokollens artikel 17 ⁽²⁾.

Artikel 3

1. Efter høring af det af Rådet udpegede særlige udvalg kan Kommissionen:

- a) give anmeldelser, anerkendelser, suspensioner og tilbage-trækninger af organer samt udpegelse af fælles eksperthold virkning i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 14, litra c), i protokollen
- b) foretage høringer, udveksle oplysninger, indgive anmodninger om efterprøvning og deltagelse i efterprøvning i overensstemmelse med artikel 3, 12, og 14, litra d) og e), og afsnit III og IV i bilagene til protokollen vedrørende maskiner, personlige værnemidler, elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære
- c) om nødvendigt svare på anmodninger i overensstemmelse med artikel 11, afdeling III og IV i bilagene til protokollen vedrørende maskiner, personlige værnemidler, elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ Datoen for protokollens ikrafttræden offentliggøres af Generalsekretariatet for Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Efter høring af det særlige udvalg, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fastlægger Kommissionen den holdning, som Fællesskabet skal indtage i Associeringsrådet og eventuelt i Associeringsudvalget, til:

- a) ændringer i bilagene i overensstemmelse med artikel 14, litra a), i protokollen
- b) ændringer i nye bilag i overensstemmelse med artikel 14, litra b), i protokollen
- c) alle afgørelser vedrørende uoverensstemmelser i forbindelse med resultater af efterprøvninger og fuldstændig eller delvis suspension af et anmeldt organ i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i protokollen

d) alle foranstaltninger, der træffes i medfør af beskyttelses-klausulerne i afsnit IV i bilagene til protokollen vedrørende maskiner, personlige værnemidler, elektricitetssikkerheds-udstyr, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære

e) alle foranstaltninger vedrørende efterprøvning, suspension eller tilbagetrækning af industrivarer, som har været genstand for gensidig godkendelse efter artikel 4 i protokollen.

3. I alle andre tilfælde fastlægger Rådet på forslag fra Kommissionen med kvalificeret flertal den holdning, som Fællesskabet skal indtage i Associeringsrådet og eventuelt i Associeringsudvalget, hvad angår denne protokol.

PROTOKOL

til Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG)

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DEN SLOVAKISKE REPUBLIK, i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Slovakiske Republik har ansøgt om medlemskab af Den Europæiske Union, og at et sådant medlemskab indebærer en faktisk anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs regelværk,

SOM ERKENDER, at Den Slovakiske Republiks gradvise overtagelse og gennemførelse af Fællesskabets lovgivning gør det muligt at indrømme visse fordele, der knytter sig til det indre marked, og at sikre en effektiv anvendelse deraf i visse sektorer inden tiltrædelsen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den nationale slovakiske lovgivning i alt væsentligt stemmer overens med Fællesskabets lovgivning i de sektorer, der er omfattet af denne protokol,

SOM TAGER HENSYN TIL parternes fælles tilslutning til princippet om frie varebevægelser og fremme af varers kvalitet, således at deres borgeres sundhed og sikkerhed sikres, og miljøet beskyttes, bl.a. ved ydelse af faglig bistand og andre former for samarbejde mellem dem,

SOM ØNSKER, at der indgås en protokol til Europaafspraken om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, i det følgende benævnt »protokollen«, i henhold til hvilken der sikres gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne, og gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer, der er underlagt Fællesskabets lovgivning eller national lovgivning, idet artikel 75 i Europaafspraken fastsætter, at der i påkommende tilfælde kan indgås en aftale om gensidig anerkendelse,

SOM TAGER HENSYN TIL de nære forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og Island, Liechtenstein og Norge i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som gør det hensigtsmæssigt at indgå en parallel europæisk aftale om overensstemmelsesvurdering mellem Den Slovakiske Republik og disse lande svarende til denne protokol,

SOM ERINDRER SIG til deres status som kontraherende parter til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og navnlig er opmærksom på deres forpligtelser i henhold til WTO's aftale om tekniske handelshindringer —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Formål**

Formålet med denne protokol er at gøre det lettere for parterne at afskaffe tekniske handelshindringer for industrivarer. I dette øjemed skal Den Slovakiske Republik gradvis vedtage og gennemføre en national lovgivning, der svarer til Fællesskabets lovgivning.

Denne protokol vedrører:

- 1) gensidig godkendelse af de industrivarer, der er omhandlet i bilagene vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer, og som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne
- 2) gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer, der er omfattet af EF-lovgivningen og den tilsvarende slovakiske nationale lovgivning, der begge er anført i bilagene om gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering.

Artikel 2

Definitioner

I denne protokol forstås ved:

- »industrivarer«, de varer, der er omhandlet i artikel 9 i Europaaftalen
- »Fællesskabets lovgivning«, enhver retsakt og gennemførelsespraksis, som Det Europæiske Fællesskab anvender på en særlig situation, risiko eller kategori industrivarer, som fortolket af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber
- »national lovgivning«, enhver retsakt og gennemførelsespraksis, hvorved Den Slovakiske Republik overtager den lovgivning, som Fællesskabet anvender på en særlig situation, risiko eller kategori af industrivarer.

De udtryk, der benyttes i denne protokol, har den betydning, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning og i den nationale slovakiske lovgivning.

Artikel 3

Tilpasning af lovgivningen

Med henblik på denne protokol accepterer Den Slovakiske Republik i samråd med Europa-Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opretholde eller færdiggøre overtagelsen af EF-lovgivningen, navnlig på områderne standardisering, måling, akkreditering, overensstemmelsesvurdering, markedsovervågning, almindelig produktsikkerhed og produktansvar.

Artikel 4

Gensidig godkendelse af industrivarer

Parterne er i henseende til gensidig godkendelse enige om, at industrivarer, der er omhandlet i bilaget vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer, og som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne, kan udbydes på den anden parts marked uden yderligere begrænsninger. Dette berører dog ikke artikel 36 i Europaaftalen.

Artikel 5

Gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering

Parterne er enige om at anerkende resultater af overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som gennemføres i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning, der er omhandlet i bilagene vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering. Parterne må

hverken kræve gentagelse af procedurer eller fremsætte yderligere krav for at kunne anerkende overensstemmelsen.

Artikel 6

Beskyttelsesklause

Dersom en part finder, at en industrivare, der udbydes på dens område i henhold til denne protokol og anvendes efter hensigten, kan udgøre en trussel for brugernes eller andre personers sikkerhed eller sundhed eller for andre legitime forhold, der er beskyttet af den i bilagene omhandlede lovgivning, kan den træffe egnede foranstaltninger til at trække den pågældende vare tilbage fra markedet, forbyde, at den udbydes på markedet, tages i anvendelse eller bruges, eller begrænse dens frie bevægelighed. Det skal i bilagene fastsættes, hvilken procedure der skal anvendes i sådanne tilfælde.

Artikel 7

Udvidelse af dækningsområdet

I takt med, at Den Slovakiske Republik vedtager og gennemfører yderligere national lovgivning om overtagelse af Fællesskabets lovgivning, kan parterne ændre bilagene eller vedtage nye bilag efter den i artikel 14 fastsatte procedure.

Artikel 8

Oprindelse

Protokollens bestemmelser finder anvendelse på industrivarer uanset deres oprindelse.

Artikel 9

Parternes forpligtelser med hensyn til myndigheder og organer

Parterne påser, at de myndigheder på deres område, der er ansvarlige for den faktiske gennemførelse af Fællesskabets lovgivning og den nationale lovgivning, vedblivende anvender denne. Desuden sikrer de, at disse myndigheder om fornødent kan anmelde, suspendere, ophæve suspensioner af og tilbagetrække anmeldelser af organer, sikre industrivarers overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning eller kræve dem tilbagetrukket fra markedet.

Parterne påser, at organer, der er anmeldt på deres respektive områder med henblik på at vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene, vedblivende efterlever kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning. Desuden træffer de alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse organer bevarer den fornødne kompetence til at udføre de arbejdsopgaver, de er anmeldt til at udføre.

Artikel 10

Anmeldte organer

Indledningsvis vil de organer, der anmeldes til gennemførelse af denne protokol, være dem, der er opført på de lister, som Den Slovakiske Republik og Det Europæiske Fællesskab har udvekslet før ikrafttrædelsesprocedurernes afslutning.

Derefter anvendes følgende fremgangsmåde ved anmeldelse af organer, der skal vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene:

- a) den ene part fremsender skriftligt sin anmeldelse til den anden part
- b) efter den anden parts skriftlige anerkendelse betragtes organet fra datoen for denne anerkendelse som anmeldt og kompetent til at vurdere overensstemmelsen med de krav, der er omhandlet i bilagene.

Hvis en part beslutter at trække et organ, der er anmeldt på dens område, tilbage, underretter den skriftligt den anden part derom. Organet ophører senest fra datoen for denne tilbage-trækning med at vurdere overensstemmelsen med de krav, der er omhandlet i bilagene. Dog vedbliver overensstemmelsesvurderinger foretaget før denne dato med at være gyldige, medmindre Associeringsrådet træffer en anden afgørelse.

Artikel 11

Efterprøvning af anmeldte organer

Hver part kan anmode den anden part om at efterprøve den tekniske kompetence hos og efterlevelsen af kravene til et organ, der er anmeldt på dens område. En sådan anmodning er berettiget for at gøre det muligt for den part, der er ansvarlig for anmeldelsen, at træffe de ønskede kontrolforanstaltninger og hurtigt aflægge rapport til den anden part. Parterne kan også i fællesskab undersøge organet med de relevante myndigheders medvirken. Med dette for øje påser parterne, at organerne på deres område samarbejder fuldt ud. Parterne træffer alle egnede foranstaltninger og benytter alle foreliggende midler til at sikre, at eventuelle dokumenterede problemer løses.

Hvis problemerne ikke kan løses tilfredsstillende for begge parter, kan de give Associeringsrådets formand meddelelse om deres uenighed og gøre rede for årsagerne dertil. Associeringsrådet kan træffe afgørelse om egnede foranstaltninger.

Medmindre Associeringsrådet træffer en anden afgørelse, og indtil det gør det, suspenderes anmeldelsen af organet og aner-

kendelsen af dets kompetence til at vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene helt eller delvis fra den dato, på hvilken der gives meddelelse til Associeringsrådets formand om uenigheden mellem parterne.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger og samarbejde

For at sikre en korrekt og ensartet anvendelse og fortolkning af denne protokol skal parterne, deres myndigheder og deres anmeldte organer:

- a) udveksle alle relevante oplysninger om gennemførelsen af lovgivning og praksis, herunder navnlig om proceduren for at sikre, at anmeldte organer efterlever kravene til dem
- b) i fornødent omfang deltage i de relevante informations- og koordinationsordninger og andre dermed forbundne aktiviteter hos parterne
- c) anspore deres organer til at samarbejde med henblik på gennemførelse af frivillige arrangementer af relevans for gensidig anerkendelse.

Artikel 13

Fortrolig behandling

Parternes repræsentanter, eksperter og øvrige ansatte skal, også efter at de er ophørt med at udføre deres arbejdsopgaver, afholde sig fra at afsløre oplysninger, der er indhentet i henhold til denne protokol, og som er af en sådan karakter, at de er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Disse oplysninger må ikke anvendes til andre formål end dem, der er fastsat i denne protokol.

Artikel 14

Protokollens forvaltning

Ansvaret for, at denne protokol fungerer effektivt, påhviler i henhold til artikel 104 i Europaaftalen Associeringsrådet. Det har navnlig beføjelse til at træffe afgørelser om:

- a) ændring af bilag
- b) indsættelse af nye bilag
- c) udpegelse af et eller flere fælles eksperthold til at efterprøve et anmeldt organs tekniske kompetence og efterlevelse af kravene til det

- d) udveksling af oplysninger om foreslåede og konkrete ændringer i Fællesskabets lovgivning og den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene
- e) drøftelse af nye eller yderligere overensstemmelsesvurderingsprocedurer for en sektor, der er omhandlet i et bilag
- f) løsning af alle spørgsmål med tilknytning til denne protokol.

Associeringsrådet kan i henhold til artikel 108, stk. 2, i Europa-aftalen delegere de ovenfor anførte beføjelser i medfør af denne protokol.

Artikel 15

Fagligt samarbejde og faglig bistand

Fællesskabet kan om fornødent tilbyde fagligt samarbejde med og faglig bistand til Den Slovakiske Republik med henblik på at støtte den konkrete gennemførelse og anvendelse af denne protokol.

Artikel 16

Aftaler med andre lande

Aftaler om overensstemmelsesvurdering, som den ene part har indgået med et land, der ikke er part i denne protokol, inde-

bærer ikke, at den anden part er forpligtet til at acceptere resultater af overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er gennemført i det pågældende tredjeland, medmindre der udtrykkelig er opnået enighed mellem parterne i Associeringsrådet.

Artikel 17

Ikrafttrædelse

Denne protokol træder i kraft den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne udveksler diplomatiske noter, der bekræfter gennemførelsen af deres respektive procedurer for protokollens ikrafttræden.

Artikel 18

Protokollens status

Denne protokol udgør en integrerende del af Europa-aftalen.

Denne protokol er udfærdiget i to originaleksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og slovakisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

BILAG

vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

MASKINER

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

Fællesskabslovgivning: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF af 22. juni 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner (EFT L 207 af 23.7.1998, s. 1) ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 (EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1).

National lovgivning: Lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og overensstemmelsesvurdering og om ændring af flere love (godkendt den 7.9.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 113/1999) som affattet i lov nr. 436/2001 sml. (godkendt den 4.10.2001, i kraft siden den 1.11.2001, lovsamling nr. 178/2001).

Lov nr. 128/2002 sml. om statskontrol på det indre marked i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og om ændring af flere love (godkendt den 15.2.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 56/2002) som affattet i lov nr. 284/2002 sml. (i kraft siden den 1.7.2002).

Lov nr. 95/2000 sml. om arbejdsinspektion (godkendt den 8.2.2000, i kraft siden den 1.7.2000, lovsamling nr. 43/2000) som affattet i lov nr. 231/2002 sml. (godkendt den 3.4.2002, i kraft siden den 3.5.2002, lovsamling nr. 99/2002).

Regeringsbekendtgørelse nr. 391/1999 saml. om de nærmere enkeltheder vedrørende tekniske forskrifter for maskiner (godkendt den 16.12.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 157/1999) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 475/2002 sml., (godkendt den 20.12.2002, i kraft siden den 30.12.2002, lovsamling nr. 194/2002) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 161/2002 saml. (godkendt den 13.3.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 66/2002).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER

Det Europæiske Fællesskab:

Belgien:	Ministère de l'emploi et du travail/Ministerie voor Arbeid en Tewerkstelling.
Danmark:	Arbejdsministeriet, Arbejdstilsynet.
Frankrig:	Ministère de l'emploi et de la solidarité, Direction des relations du travail, Bureau CT 5.
Tyskland:	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
Grækenland:	Ministry of Development. General Secretariat of Industry.
Spanien:	Ministerio de Ciencia y Tecnología.
Irland:	Department of Enterprise and Employment.
Italien:	Ministero dell' Industria, del Commercio et dell'Artigianato.
Luxembourg:	Ministère du travail (Inspection du travail et des mines).
Nederlandene:	Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.
Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.
Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade.

Finland:	Sosiaali- ja terveysministeriö/Social- och hälsovårdsministeriet.
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC).
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry.

Den Slovakiske Republik: Det slovakiske kontor for standarder, måling og prøvning.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Den Slovakiske Republik i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Den Slovakiske Republik:

De organer, der er udpeget af Den Slovakiske Republik i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale slovakiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler

A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Den Slovakiske Republik finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

BILAG

vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

PERSONLIGE VÆRNEMIDLER

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

- Fællesskabslovgivning: Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om personlige værnemidler (EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18), senest ændret ved Rådets direktiv 96/58/EF af 3. september 1996 (EFT L 236 af 18.9.1996, s. 44).
- National lovgivning: Lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og overensstemmelsesvurdering og om ændring af flere love (godkendt den 7.9.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 113/1999) som affattet i lov nr. 436/2001 sml. (godkendt den 4.10.2001, i kraft siden den 1.11.2001, lovsamling nr. 178/2001).
- Lov nr. 128/2002 sml. om statskontrol på det indre marked i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og om ændring af nogle love (godkendt den 15.2.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 56/2002) som affattet i lov nr. 284/2002 sml. (i kraft siden den 1.7.2002).
- Lov nr. 95/2000 sml. om arbejdsinspektion (godkendt den 8.2.2000, i kraft siden den 1.7.2000, lovsamling nr. 43/2000) som affattet i lov nr. 231/2002 sml. (godkendt den 3.4.2002, i kraft siden den 3.5.2002, lovsamling nr. 99/2002).
- Regeringsbekendtgørelse nr. 29/2001 saml. om de nærmere enkeltheder vedrørende tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering af personlige værnemidler (godkendt den 16.11.2000, i kraft siden den 1.4.2001, lovsamling nr. 13/2001) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 323/2002 sml. (godkendt den 25.6.2002, i kraft siden den 1.7.2002).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER

Det Europæiske Fællesskab:

- Belgien: Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken.
- Danmark: Direktoratet for Arbejdstilsynet.
- Tyskland: Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
- Grækenland: Ministry of Development. General Secretariat of Industry.
- Spanien: Ministerio de Ciencia y Tecnología.
- Frankrig: Ministère de l'emploi et de la solidarité. Direction des relations du travail, Bureau CT 5. Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, Direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes (DiGITIP) — SQUALPI.
- Irland: Department of Enterprise, Trade and Employment.
- Italien: Ministero delle attività produttive.
- Luxembourg: Ministère du travail (Inspection du travail et des mines).
- Nederlandene: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.
- Østrig: Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.
- Portugal: Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade.

Finland:	Sosiaali- ja terveysministeriö/Social- och hälsovårdsministeriet
Sverige:	Underlagt Sveriges regering: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC).
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry.

Den Slovakiske Republik: Det slovakiske kontor for standarder, måling og prøvning.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Den Slovakiske Republik i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Den Slovakiske Republik:

De organer, der er udpeget/bemyndiget af Den Slovakiske Republik i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale slovakiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler

A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Den Slovakiske Republik finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

BILAG

vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

ELEKTRICITETSSIKKERHEDSUDSTYR

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

Fællesskabslovgivning: Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EFT L 77 af 26.3.1973, s. 29), senest ændret ved direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

National lovgivning: Lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og overensstemmelsesvurdering og om ændring af flere love (godkendt den 7.9.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 113/1999) som affattet i lov nr. 436/2001 sml. (godkendt den 4.10.2001, i kraft siden den 1.11.2001, lovsamling nr. 178/2001).

Lov nr. 128/2002 sml. om statskontrol på det indre marked i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og om ændring af flere love (godkendt den 15.2.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 56/2002) som affattet i lov nr. 284/2002 sml. (i kraft siden den 1.7.2002).

Lov nr. 95/2000 sml. om arbejdsinspektion og om ændring af flere love (godkendt den 8.2.2000, i kraft siden den 1.7.2000, lovsamling nr. 43/2000) som affattet i lov nr. 231/2002 sml. (godkendt den 3.4.2002, i kraft siden den 3.5.2002, lovsamling nr. 99/2002).

Regeringsbekendtgørelse nr. 392/1999 saml. om de nærmere enkeltheder vedrørende tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (godkendt den 16.12.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 157/1999) som affattet i lovsamling nr. 149/2002 sml. (godkendt den 13.3.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 62/2002) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 303/2002 saml. (godkendt den 5.6.2002, i kraft siden den 1.7.2002, lovsamling nr. 131/2002).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER**Det Europæiske Fællesskab:**

Belgien:	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken.
Danmark:	Økonomi- og Erhvervsministeriet, Elektricitetsrådet.
Tyskland:	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
Grækenland:	Υπουργείο Ανάπτυξης, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet).
Spanien:	Ministerio de Ciencia y Tecnología.
Frankrig:	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie. Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP) — SQUALPI.
Irland:	Department of Enterprise and Employment.
Italien:	Ministero delle Attività Produttive.
Luxembourg:	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état. Ministère du travail (Inspection du travail et des mines).
Nederlandene:	Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (forbrugsgoder). Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (andet).
Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.

Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade.
Finland:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- og industriministeriet.
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC).
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry.

Den Slovakiske Republik: Det slovakiske kontor for standarder, måling og prøvning.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Den Slovakiske Republik i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Den Slovakiske Republik:

De organer, der er udpeget/bemyndiget af Den Slovakiske Republik i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale slovakiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler

A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Den Slovakiske Republik finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.

BILAG

vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

ELEKTROMAGNETISK KOMPATIBILITET

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

Fællesskabslovgivning: Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19), senest ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

National lovgivning: Lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og overensstemmelsesvurdering og om ændring af flere love (godkendt den 7.9.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 113/1999) som affattet i lov nr. 436/2001 sml. (godkendt den 4.10.2001, i kraft siden den 1.11.2001, lovsamling nr. 178/2001).

Lov nr. 128/2002 sml. om statskontrol på det indre marked i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og om ændring af flere love (godkendt den 15.2.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 56/2002) som affattet i lov nr. 284/2002 sml. (i kraft siden den 1.7.2002).

Lov nr. 95/2000 sml. om arbejdsinspektion og om ændring af flere love (godkendt den 8.2.2000, i kraft siden den 1.7.2000, lovsamling nr. 43/2000) som affattet i lov nr. 231/2002 sml. (godkendt den 3.4.2002, i kraft siden den 3.5.2002, lovsamling nr. 99/2002).

Regeringsbekendtgørelse nr. 394/1999 saml. om de nærmere enkeltheder vedrørende tekniske forskrifter, hvad angår elektromagnetisk kompatibilitet (godkendt den 16.12.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 157/1999) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 150/2002 sml., (godkendt den 13.3.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 62/2002) som affattet i regeringsbekendtgørelse nr. 301/2002 saml. (godkendt den 5.6.2002, i kraft siden den 1.7.2002, lovsamling nr. 131/2002).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER**Det Europæiske Fællesskab:**

Belgien:	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken.
Danmark:	Telestyrelsen.
Tyskland:	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie.
Grækenland:	Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet).
Spanien:	Ministerio de Ciencia y Tecnología.
Frankrig:	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie. Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP) — SQUALPI.
Irland:	Department of Enterprise and Employment.
Italien:	Ministero delle Attività Produttive.
Luxembourg:	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état.
Nederlandene:	Ministerie van Verkeer en Waterstaat.
Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.
Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade. Ministério do Equipamento Social. Instituto das Comunicações de Portugal.

Finland:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet. For EMC-aspekter af telekommunikation og radioudstyr: Liikenne- ja viestintäministeriö/Kommunikationsministeriet.
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC).
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry.

Den Slovakiske Republik: Det slovakiske kontor for standarder, måling og prøvning.

AFDELING III

ANMELDTE OG KOMPETENTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Den Slovakiske Republik i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Den Slovakiske Republik:

De organer, der er udpeget/bemyndiget af Den Slovakiske Republik i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale slovakiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler

A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Den Slovakiske Republik finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.

BILAG

vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering

MATERIEL OG SIKKERHEDSSYSTEMER TIL ANVENDELSE I EKSPLOSIONSFARLIG ATMOSFÆRE

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

- Fællesskabslovgivning: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære (EFT L 100 af 19.4.1994).
- National lovgivning: Lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og overensstemmelsesvurdering og om ændring af flere love (godkendt den 7.9.1999, i kraft siden den 1.1.2000, lovsamling nr. 113/1999) som affattet i lov nr. 436/2001 sml. (godkendt den 4.10.2001, i kraft siden den 1.11.2001, lovsamling nr. 178/2001).
- Lov nr. 128/2002 sml. om statskontrol på det indre marked i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og om ændring af flere love (godkendt den 15.2.2002, i kraft siden den 1.4.2002, lovsamling nr. 56/2002) som affattet i lov nr. 284/2002 sml. (i kraft siden den 1.7.2002).
- Lov nr. 95/2000 sml. om arbejdsinspektion og om ændring af flere love (godkendt den 8.2.2000, i kraft siden den 1.7.2000, lovsamling nr. 43/2000) som affattet i lov nr. 231/2002 sml. (godkendt den 3.4.2002, i kraft siden den 3.5.2002, lovsamling nr. 99/2002).
- Regeringsbekendtgørelse nr. 117/2001 sml. om de nærmere enkeltheder vedrørende tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering af materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære (godkendt den 28.3.2001, i kraft siden den 1.4.2001, lovsamling nr. 48/2001) som affattet i lovsamling nr. 296/2002 sml. (godkendt den 5.6.2002, i kraft siden den 1.7.2002, lovsamling nr. 130/2002).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER

Det Europæiske Fællesskab:

- Belgien: Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken.
- Danmark: For elektriske aspekter:
Økonomi- og Erhvervsministeriet, Elektricetsrådet.
- For mekaniske aspekter:
Arbejdsministeriet, Arbejdstilsynet.
- Tyskland: Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
- Grækenland: Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet).
- Spanien: Ministerio de Ciencia y Tecnología.
- Frankrig: Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, Direction de l'Action Régionale et de la Petite et Moyenne Industrie (DARPMI), Sous-direction de la sécurité industrielle.
- Irland: Department of Enterprise and Employment.
- Italien: Ministero delle Attività Produttive.
- Luxembourg: Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état.
- Nederlandene: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit.
Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade.
Finland:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- og industriministeriet.
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC).
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry.

Den Slovakiske Republik: Det slovakiske kontor for standarder, måling og prøvning.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Den Slovakiske Republik i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Den Slovakiske Republik:

De organer, der er udpeget af Den Slovakiske Republik i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale slovakiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

1. Overgangsarrangementer

Certifikater udstedt i EF's medlemsstater i henhold til direktiv 76/117/EØF, 79/196/EØF og 82/130/EØF vil blive anerkendt som bevis for overensstemmelsesvurdering i henhold til artikel 33, stk. 1 og 2, i lov nr. 264/1999 sml. om tekniske forskrifter for produkter og om ændring af flere love. På grundlag af disse certifikater vil importøren af disse varer i Den Slovakiske Republik udstede en erklæring om den pågældende vares overensstemmelse med de relevante forskrifter, der er omhandlet i dette stykke.

2. Beskyttelsesklausuler

A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Den Slovakiske Republik finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

ERKLÆRING AFGIVET AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OM SLOVAKISKE REPRÆSENTANTERS DELTAGELSE I UDVALGSMØDER

Med henblik på at sikre en bedre forståelse af de praktiske aspekter i forbindelse med anvendelsen af Fællesskabets regelværk indbyder Det Europæiske Fællesskab med denne erklæring Den Slovakiske Republik til på nedenstående betingelser at deltage i møderne i de udvalg, der er nedsat eller omhandlet i fællesskabslovgivningen om maskiner, personlige værnemidler, elektromagnetisk kompatibilitet og materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.

Deltagelsen vil være begrænset til møder eller mødepunkter, som drejer sig om anvendelsen af regelværket; dette indebærer ikke deltagelse i møder, hvor drøftelserne drejer sig om at forberede og afgive udtalelse om de gennemførelses- eller forvaltningsbeføjelser, der tillægges Kommissionen af Rådet.

Denne indbydelse kan i givet fald udvides til at omfatte møder i ekspertgrupper indkaldt af Europa-Kommissionen.

Forslag til Rådets forordning om hindring af omlægning til Den Europæiske Union af handelen med visse essentielle lægemidler

(2003/C 45 E/20)

KOM(2002) 592 endelig udg. — 2002/0257(ACC)

(Forelagt af Kommissionen af 30. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

Kommissionen præsenterede i september 2001 policy-rammer for en hurtig indsats mod de større overførbare sygdomme inden for rammerne af fattigdomsbekæmpelse ⁽¹⁾. Den indeholder en redegørelse for emnet overførbare sygdomme som en belastning af de fattigste og en hindring for udvikling, en gennemgang af de vigtigste involverede policy-spørgsmål, en begrundelse for vedvarende engagement fra Fællesskabets side og rammerne for en målrettet indsats på tre brede områder. 1) Optimering af nyttevirkningerne af bestående interventioner, tjenester og produkter, rettet mod de større overførbare sygdomme, som rammer de fattigste befolkningsgrupper. 2) Bedre adgang til essentielle lægemidler til en overkommelig pris gennem en alsidig og synergistisk global tilgang. 3) Øgede investeringer i forskning og udvikling af globale goder til bekæmpelse af de tre større overførbare sygdomme.

Mange af de fattigste udviklingslande har alvorlige sundhedskriser og har et presserende behov for bedre adgang til essentielle lægemidler til en overkommelig pris til at behandle overførbare sygdomme. Disse lande er normalt stærkt afhængige af import af lægemidler, da lægemiddelfremstilling lokalt er undtagelsen. Grundene hertil er bl.a. men ikke udelukkende virkningerne af international og national prispolitik, takster og beskatning og aftaler om intellektuel ejendomsret. Blandt mulighederne for at forbedre adgangen til lægemidler til overkommelige priser kan bl.a. nævnes et differentieret prisfastsættelsessystem inden for en alsidig global tilgang.

I februar 2001 vedtog Kommissionen et handlingsprogram for en hurtig indsats mod HIV/AIDS, malaria og tuberkulose inden for rammerne af fattigdomsbekæmpelse ⁽²⁾, som udgør et bredt anlagt og sammenhængende EF-respons for perioden 2001-2006 til at angribe den globale katastrofe, som de tre større overførbare sygdomme forårsager.

I handlingsprogrammet foreslås det, at fabrikanter og eksportører tilbyder de fattigste udviklingslande ⁽³⁾ som anført i programmet den lavest mulige pris, uden at fortjenesten dermed trues i de udviklede lande ⁽⁴⁾. Dette burde bygge på et mængde-/priskompromis, hvor de fattigste lande kan opnå lave differentierede priser. Prissegmenteringen mellem de udviklede landes markeder og de fattigste udviklingslandes markeder er nødvendig.

Lovgivning og administrative bestemmelser er på plads i de fleste udviklede lande til at forhindre import under visse omstændigheder af lægemidler, men disse instrumenter risikerer at blive ustrækkelige, efterhånden som betydelige mængder lægemidler til stærkt nedsat pris sælges til de fattigste udviklingslandes markeder, og den økonomiske interesse i en omlægning af handelen til markeder med høje priser kan derfor vokse betydeligt. Der vil skulle tages effektive forholdsregler til at hindre denne handel. Samtidig skal erhvervet tilskyndes til at forpligte sig til at tilbyde essentielle lægemidler til differentierede priser på et varigt grundlag. I fremtiden bør differentieret prisfastsættelse for de fattigste udviklingslande ikke længere være undtagelsen men reglen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 585 af 20.9.2000.

⁽²⁾ KOM(2001) 96 af 21.2.2001.

⁽³⁾ Mindst udviklede lande (i øjeblikket 49: Afghanistan, Angola, Bangladesh, Benin, Bhutan, Burkina Faso, Burundi, Cambodia, Kap Verde, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Comorerne, Den Demokratiske Republik Congo, Djibouti, Ækvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Gambia, Guinea, Guinea Bissau, Haiti, Kiribati, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Lesotho, Liberia, Madagascar, Malawi, Maldiverne, Mali, Mauretanien, Mozambique, Myanmar, Nepal, Niger, Rwanda, Samoa, Sao Tome og Principe, Senegal, Sierra Leone, Solomonøerne, Somalia, Sudan, Togo, Tuvalu, Uganda, Tanzania, Vanuatu, Yemen, Zambia) som defineret af FN og lavindkomstlande (i øjeblikket 23: Armenien, Aserbajdsjan, Cameroun, Kina, Republikken Congo, Côte d'Ivoire, Østtimor, Ghana, Honduras, Indien, Indonesien, Kenya, Den Demokratiske Republik Korea, Kirgisistan, Moldova, Mongoliet, Nicaragua, Nigeria, Pakistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Vietnam, Zimbabwe) som defineret af DAC.

⁽⁴⁾ Differentieret prisfastsættelse har længe været praktiseret i forbindelse med vacciner mod børnesygdomme.

For at kunne realisere handlingsprogrammets mål forbydes ved forordningsforslaget indførsel på Fællesskabets toldområde ⁽¹⁾ af produkter, som er godkendt som prisdifferentierede og efterfølgende eksporteret til et ifølge definitionen fattigt udviklingsland. For at et produkt kan få status som prisdifferentieret i forordningsforslagets forstand, skal det fremgå af bilag 1 til forordningen. Der kan indgives ansøgning på et frivilligt grundlag om optagelse i bilag 1 efter de regler og procedurer, der er anført i forordningen. For nærværende retter forordningen sig mod de tre større overførbare sygdomme og de fattigste udviklingslande, dvs. at den til fulde dækker anvendelsesområdet for handlingsprogrammet. Forordningsforslaget indeholder imidlertid en klausul om fremtidig revision med hensyn til sygdomme og modtagerlande på baggrund af bestående og fremtidige sundhedskriser i udviklingslandene tillige med de generelle kriterier for anvendelsen af artikel 3 afhængigt af erfaringerne med, hvor store mængder der leveres til de fattigste lande (bilag 2 til 4).

⁽¹⁾ Som defineret i artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2913/92.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

landene en rimelig adgang til lægemidler og vacciner til en overkommelig pris.

(4) Mange af de fattigste udviklingslande har et presserende behov for bedre adgang til essentielle lægemidler til en overkommelig pris til at behandle overførbare sygdomme. Disse lande er stærkt afhængige af import af lægemidler, da lægemiddelfremstilling lokalt er meget begrænset.

(5) Prissegmentering mellem de udviklede landes markeder og de fattigste udviklingslandes markeder er nødvendig for at sikre, at de fattigste udviklingslande kan forsynes med essentielle lægemidler til stærkt nedsatte priser.

(1) Kommissionen vedtog den 21. februar 2001 en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en hurtig indsats mod større overførbare sygdomme inden for rammerne af fattigdomsbekæmpelse, KOM(2001) 96, i henhold til hvilken Kommissionen bl.a. pålægges at oprette et globalt differentieret prisfastsættelsessystem for essentielle lægemidler til forebyggelse, diagnosticering og behandling af HIV/AIDS, malaria og tuberkulose og beslægtede sygdomme til fordel for de fattigste udviklingslande og at forhindre omdirigering af disse produkter til andre markeder ved hjælp af effektive beskyttelsesforanstaltninger.

(2) Rådet pegede i en resolution af 14. maj 2001 om en hurtig indsats mod HIV/AIDS, malaria og tuberkulose på behovet for at styrke beskyttelsen mod omdirigering af billige lægemidler bestemt til markederne i fattige lande og at forhindre priserosion på de udviklede landes marked.

(3) Den 15. marts 2001 noterede Europa-Parlamentet i sin beslutning om adgang til lægemidler til HIV/AIDS-ofre i udviklingslandene sig tilsagnet om differentieret prisfastsættelse i Kommissionens handlingsprogram og opfordrede til, at der indførtes en ordning, der gav udviklings-

(6) Lovgivning og administrative bestemmelser er på plads i de fleste udviklede lande til at forhindre import under visse omstændigheder af lægemidler, men disse instrumenter risikerer at blive ustrækkelige, efterhånden som betydelige mængder lægemidler til stærkt nedsat pris sælges til de fattigste udviklingslandes markeder, og den økonomiske interesse i en omlægning af handelen til markeder med høje priser kan derfor vokse betydeligt.

(7) Lægemiddelfabrikanterne bør tilskyndes til at levere lægemidler til stærkt nedsatte priser i betydeligt større mængder ved på basis af denne forordning at sikre, at disse produkter forbliver på disse markeder. Gaver af lægemidler kan komme i betragtning under denne forordning på lige vilkår, idet det dog skal bemærkes, at gaver ikke bidrager til at forbedre adgangen til disse produkter på et varigt grundlag.

(8) Med henblik på denne forordning er det nødvendigt at fastlægge en procedure til at identificere, hvilke produkter, lande og sygdomme der er omfattet af denne forordning.

- (9) Ifølge proceduren i denne forordning forbydes indførsel af produkter til differentierede priser, der sælges til bestemmelseslandene, i Fællesskabet med henblik på indførsel, overgang til fri omsætning, genudførsel, henførsel under en suspensionsprocedure, anbringelse i frizoner eller på frilagre, og proceduren finder anvendelse, så snart varerne er undergivet toldkontrol som omhandlet i artikel 38 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.
- (10) Fabrikanterne af produkter til differentierede priser skal anvende en anderledes præsentation af sådanne produkter for at gøre det lettere at identificere dem.
- (11) Det vil være egnet at overveje muligheden af en udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til andre sygdomme og lande bl.a. på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af denne forordning.
- (12) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør foranstaltningerne til gennemførelse af denne forordning vedtages ved den forvaltningsprocedure, som omhandles i afgørelsens artikel 3.
- (13) Hvad angår produkter til differentieret pris, der medføres i rejsendes personlige bagage til personlig brug, gælder samme regler som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer ⁽³⁾, som i øjeblikket er under revision —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes:
- a) kriterierne for bestemmelse af, hvad et produkt til differentieret pris er
- b) under hvilke vilkår toldmyndighederne skal gribe ind
- c) hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal træffe.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 341 af 30.12.1994, s. 8.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »produkt til differentieret pris« et lægemiddel, der anvendes til forebyggelse, diagnosticering og behandling af de sygdomme, der er omhandlet i bilag 4, og for hvilket prisen er fastsat i overensstemmelse med de valgfrie prisberegninger, der er omhandlet i artikel 3, som efterprøves af Kommissionen som beskrevet i artikel 4, og som er opført på listen over produkter til differentieret pris i bilag 1
- b) »bestemmelseslande« som omhandlet i artikel 4, de lande, der er anført i bilag 2
- c) »kompetent myndighed«, den myndighed, som en medlemsstat har udpeget til at fastslå, hvorvidt produkter, der suspenderes af toldmyndighederne i de respektive medlemsstater, er produkter til differentieret pris, og til at give instruks om enten at tilintetgøre eller frigive varerne afhængigt af resultatet af undersøgelsen.

Artikel 2

1. Det er forbudt i Fællesskabet at indføre produkter til differentieret pris, som er omhandlet i bilag 1 til denne forordning, og som er mærket med det logo, der er omhandlet i artikel 7 i denne forordning, med henblik på indførsel, overgang til fri omsætning, genudførsel, henførsel under en suspensionsprocedure, anbringelse i frizoner eller på frilagre.

2. Omladning af produkter til differentieret pris med henblik på behørigt dokumenteret udførsel til et land som defineret i artikel 1 er ikke omfattet af forbuddet i stk. 1.

Artikel 3

Den differentierede pris, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, nr. ii), i denne forordning, er efter den ansøgende fabrikants eller eksportørs eget valg enten:

- a) ikke højere end den procentdel, der er angivet i bilag 3, af den gennemsnitlige pris af fabrik, som en fabrikant forlanger på OECD-markeder for samme produkt på tidspunktet for ansøgningen, eller alternativt
- b) en fabrikants direkte produktionsomkostninger som kontrolleret og attesteret af en uafhængig revisor, der er udpeget efter aftale mellem fabrikanten og Kommissionen, med tillæg af en maksimumsprocentdel som omhandlet i bilag 3.

En fabrikant kan vælge mulighed b) i tilfælde, hvor de direkte produktionsomkostninger ved visse produkter er høje, og hvor den beregnede pris i henhold til valgmulighed a) ville være utilstrækkelig til at dække produktionsomkostningerne. Alle oplysninger, som en fabrikant forelægger den uafhængige revisor, er til enhver tid fortrolige.

Artikel 4

1. Fabrikanter eller eksportører af lægemidler skal, for at deres produkter kan omfattes af denne forordning, indgive ansøgning til Kommissionen.

2. Ansøgninger til Kommissionen skal indeholde følgende oplysninger:

i) produktnavn og stof og tilstrækkelige oplysninger til at kontrollere, til hvilke sygdomme det anvendes til at forebygge, diagnosticere og behandle

ii) den tilbudte pris i henhold til en af de valgfrie prisberegninger som omhandlet i artikel 3 med tilstrækkelige enkelt-heder til, at der kan foretages en efterprøvning. Hvis ansøgeren gør brug af det alternativ, der er omhandlet i artikel 3, litra b), forelægges kun den af den uafhængige revisor udstedte attest med en angivelse af den tilladte ekstra margin og

iii) bestemmelsesland eller -lande, til hvilke ansøgeren agter at sælge det pågældende produkt.

3. Kommissionen tager efter proceduren i artikel 5 stilling til, om produktet opfylder forordningens kriterier.

4. Hvis kravene i denne forordning er opfyldt, tilføjes produktet på listen i bilag 1 ved næste ajourføring. Ansøgeren underrettes inden 15 dage om Kommissionens afgørelse.

5. Hvis ansøgningen ikke er tilstrækkeligt detaljeret til, at stoffet kan kontrolleres, anmoder Kommissionen skriftligt ansøgeren om at indgive de manglende oplysninger. Hvis ansøgeren ikke fuldstændiggør sin ansøgning inden for den i Kommissionens anmodning fastsatte frist, betragtes ansøgningen som ugyldig.

6. Skønner Kommissionen, at ansøgningen ikke opfylder kriterierne i denne forordning, afvises ansøgningen, og ansøgeren underrettes herom senest 15 dage efter datoen for denne afgørelse. Intet er til hinder for, at en fabrikant eller eksportør på ny forelægger en ansøgning vedrørende samme produkt.

7. Gaver fra fabrikanter eller eksportører kan anmeldes på samme måde til godkendelse og optagelse i bilag 1.

8. Bilag 1 til denne forordning ajourføres af Kommissionen hver anden måned.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF finder anvendelse.

2. Når der indgives ansøgninger i overensstemmelse med artikel 4 i denne forordning, rådfører Kommissionen sig med det i stk. 1 nævnte udvalg. Ved bestemmelsen af, hvorvidt det produkt eller de produkter, der er omfattet af ansøgningen, kan karakteriseres som produkter til differentieret pris, tager Kommissionen det størst mulige hensyn til udvalgets udtalelse om hver ansøgning.

3. Er det nødvendigt at foretage tilpasninger af bilag 2, 3 og 4, finder rådgivningsproceduren i stk. 1 anvendelse.

Artikel 6

Et produkt, som er blevet godkendt som et produkt til differentieret pris og optaget på listen i bilag 1, forbliver på denne liste, sålænge betingelserne i artikel 4 er opfyldt, og Kommissionen modtager årlige salgsrapporter i overensstemmelse med artikel 11. Ansøgeren har pligt til at indgive oplysninger til Kommissionen om alle ændringer med hensyn til anvendelsesområde eller vilkår som omhandlet i artikel 4 for at det kan sikres, at disse krav overholdes.

Artikel 7

1. Når et produkt er godkendt som et produkt til differentieret pris i henhold til denne forordning og optaget i bilag 1, anbringer fabrikanten og eksportøren et logo som omhandlet i bilag 5 på al emballage eller alle produkter og alle dokumenter, der benyttes i forbindelse med det godkendte produkt, der sælges til differentierede priser til de lande, der er defineret i henhold til artikel 1. Denne pligt gælder, sålænge produktet til differentieret pris er opført på listen i bilag 1.

2. Fabrikanter og eksportører af produkter til differentieret pris, der sælges til de fattigste udviklingslande, kan tillige identificere disse produkter ved at anbringe teksten »Godkendt som produkt til differentieret pris i henhold til forordning . . .« på et af Den Europæiske Unions officielle sprog på emballagen eller ved at differentiere produktet på passende måde.

3. Alle yderligere oplysninger om transportmiddel, handelsruter, partinumre osv. i forbindelse med udførte produkter til differentieret pris, som eksportøren er i besiddelse af, skal stilles til rådighed for toldmyndighederne til at hjælpe dem med at opdele og identificere produkter til differentieret pris som omhandlet i artikel 8. Om muligt forelægges toldmyndighederne yderligere tekniske oplysninger om produkterne og deres emballage, som muliggør identifikation heraf.

Artikel 8

1. Toldmyndighederne suspenderer med henblik på artikel 2 frigivelsen af eller tilbageholder de produkter til differentieret pris, som er anført i bilag 1 til denne forordning, og som er mærket med det logo, der er omhandlet i artikel 7 i denne forordning, så længe det er nødvendigt, for at de kompetente myndigheder kan træffe en endelig afgørelse om varernes karakter.

2. Det er en tilstrækkelig grund for toldmyndighederne til at suspendere frigivelsen af eller tilbageholde produktet, hvis produktet er anført i bilag 1, og hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger som omhandlet i artikel 7, stk. 3, til at antage, at det pågældende produkt er prisdifferentieret.

3. Toldmyndighederne underretter straks den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat om suspenderede frigivelser og tilbageholdelser og fremsender alle disponible oplysninger om de suspenderede varer under hensyn til nationale bestemmelser om beskyttelse af persondata, forretnings- og embedshemmeligheden. Importøren gives rig mulighed for at forsyne den kompetente myndighed med oplysninger, som han anser for relevante for produkterne.

Artikel 9

1. Hvis de produkter, hvis frigivelse suspenderes, eller som tilbageholdes af toldmyndighederne, af den kompetente myndighed anses for at være produkter til differentieret pris som defineret i denne forordning, træffer den kompetente myndighed en afgørelse med indstruks til toldmyndighederne om at tilintetgøre produkterne, medmindre importøren er rede til at afgive produkterne til humanitære formål i de lande, der er anført i bilag 2. Tilintetgørelsen sker normalt for importørens regning, men under alle omstændigheder uden omkostningerne for statskassen.

2. Hvis indførte produkter, hvis frigivelse suspenderes, eller som tilbageholdes af toldmyndighederne, ved en yderligere kontrol fra den kompetente myndigheds side skønnes ikke at kunne betegnes som produkter til differentieret pris som defineret i denne forordning, træffer den kompetente myndighed en afgørelse herom, således at toldmyndighederne kan frigive produkterne til modtageren.

3. Den kompetente myndighed underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i medfør af denne forordning.

Artikel 10

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer uden handelsmæssig værdi, der medføres i rejsendes personlige bagage til personlig brug inden for de grænser, der er fastsat for fritagelse af told.

Artikel 11

1. Kommissionen fører årligt tilsyn med mængderne af udførte produkter til differentieret pris, der er anført i bilag 1, og som udføres til de lande, der er defineret efter artikel 1, på basis af oplysninger fra lægemiddelfabrikanter og -eksportører. Kommissionen vil hertil udarbejde en standardformular. Fabrikanter og eksportører har pligt til årligt at indgive sådanne salgsrapporter om produkter til differentieret pris til Kommissionen, som vil behandle dem med fortrolighed.

2. Kommissionen aflægger med mellemrum rapport til Rådet om, hvilke mængder der udføres til differentierede priser. I rapporten gennemgås med henblik på artikel 3 anvendelsesområdet for lande- og sygdomskriterierne og de generelle kriterier.

Artikel 12

1. Denne forordning berører på ingen måde procedurerne i direktiv 2001/83 og Rådets forordning (EF) nr. 2309/93 om fremstilling, brug, evaluering og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler i Den Europæiske Union.

2. Denne forordning berører ikke intellektuel ejendomsret eller rettighederne for indehavere af intellektuel ejendomsret.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG 1

LISTE OVER PRODUKTER TIL DIFFERENTIERET PRIS

Produkt	Producent/eksportør	Bestemmelsesland	Dato for godkendelse
---------	---------------------	------------------	----------------------

.....

BILAG 2

BESTEMMELSES LAND

Afghanistan	Laos, Demokratiske Folkerepublik
Angola	Lesotho
Armenien	Liberia
Aserbajdsjan	Madagascar
Bangladesh	Malawi
Benin	Maldiverne
Bhutan	Mali
Burkina Faso	Mauritanien
Burundi	Moldova
Cambodja	Mongoliet
Cameroun	Mozambique
Kap Verde	Myanmar
Den Centralafrikanske Republik	Nepal
Tchad	Nicaragua
Kina	Niger
Comorerne	Nigeria
Congo, Dem. Rep.	Pakistan
Congo, Rep.	Rwanda
Djibouti	Samoa
Østtimor	Sao Tome og Principe
Ækvatorialguinea	Senegal
Eritrea	Sierra Leone
Etiopien	Solomonøerne
Gambia	Somalia
Ghana	Sudan
Guinea	Tadsjikistan
Guinea Bissau	Tanzania
Haiti	Togo
Honduras	Turkmenistan
Indien	Tuvalu
Indonesien	Uganda
Côte d'Ivoire	Vanuatu
Kenya	Vietnam
Kiribati	Yemen
Korea, Dem. Rep.	Zambia
Kirgisistan	Zimbabwe

*BILAG 3***PROCENTDELE, JF. ARTIKEL 3**

Procentdele som omhandlet i artikel 3, litra a): 20 %

Procentdele som omhandlet i artikel 3, litra b): 10 %

*BILAG 4***SYGDOMME**

HIV/AIDS, malaria og tuberkulose og opportunistiske sygdomme

*BILAG 5***LOGO**

Gule stjerner og et blå »E« på hvid baggrund

Forslag til Rådets afgørelse om opfyldelse af betingelserne i artikel 3 i tillægsprotokollen til Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaafhtalen

(2003/C 45 E/21)

KOM(2002) 593 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 31. oktober 2002)

BEGRUNDELSE

1. Ifølge artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaafhtalen med Den Tjekkiske Republik kan Den Tjekkiske Republik i løbet af de første fem år efter aftalens ikrafttræden som en afvigelse fra stk. 1, nr. iii), undtagelsesvis, hvad angår stålprodukter, yde offentlig støtte til strukturomlægningsformål, forudsat at støtten medfører, at de begunstigede virksomheder kan overleve under normale markeds-vilkår ved udgangen af strukturomlægningsperioden, at støttebeløbet og -intensiteten er strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt for at genskabe virksomhedernes konkurrenceevne, og at støtten nedsættes gradvis, samt at strukturomlægningsprogrammet er knyttet til en generel rationalisering og indskrænkning af produktionskapaciteten.
2. For Den Tjekkiske Republiks vedkommende udløb den indledende periode den 31. december 1996.
3. Den Tjekkiske Republik anmodede om en forlængelse af ovennævnte periode i februar 1998.
4. For at den ønskede forlængelse af perioden, hvori Den Tjekkiske Republik må yde statsstøtte til strukturomlægninger, kan godkendes, skal der foreligge et realistisk strukturomlægningsprogram, herunder rentabilitetsplaner for de enkelte virksomheder, under hensyntagen til kriterierne i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaafhtalen.
5. I maj 2002 foreslog Kommissionen en forlængelse af perioden, hvori Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Polen og Rumænien må yde statsstøtte til omlægningen af deres stålindustrier, fordi der er et presserende behov for at finde en acceptabel løsning på, hvordan strukturomlægningen af stålindustrien kan fremmes i de pågældende kandidatlande, og bane vej for en afslutning af tiltrædelsesforhandlingerne om kapitlet om konkurrencen.
6. En sådan forlængelse ville give et juridisk grundlag for at yde strukturomlægningsstøtte i perioden forud for tiltrædelsen inden for rammerne af de forlangte strukturomlægningsplaner (f.eks. skal støtten begrænses og være proportional med kapacitetsindskrænkningen). Den ville ligeledes betyde, at støtte, der måtte være ydet ulovligt siden Europaafhtalens ikrafttræden, ville blive legaliseret med tilbagevirkende kraft.
7. Forlængelsen får først virkning efter vedtagelse og vurdering af en strukturomlægningsplan og forretningsplaner, som fuldt ud opfylder kriterierne i protokol nr. 2 til Europaafhtalerne.
8. For at nå dette mål, og da protokol nr. 2 til Europaafhtalen med Den Tjekkiske Republik ikke som i tilfældet med Europaafhtalen med Polen giver Associeringsrådet bemyndigelse til at træffe afgørelse om en eventuel forlængelse af perioden, blev der udarbejdet en tillægsprotokol til Europaafhtalen med Den Tjekkiske Republik.
9. Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik undertegnede tillægsprotokollen til Europaafhtalen den 9. oktober 2002. I overensstemmelse med artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er der fastsat en foreløbig anvendelse inden ikrafttrædelsen i artikel 1 i Rådets afgørelse (EF) .../2002 af 29. juli 2002 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af en tillægsprotokol til Europaafhtalen.

10. Tillægsprotokollen forlænger den i protokol nr. 2 fastsatte periode med yderligere otte år fra den 1. januar 1997, eller indtil Den Tjekkiske Republik tiltræder Den Europæiske Union, idet det er det tidspunkt, der falder først, der gælder, og forudsat, at visse betingelser er opfyldt.
11. Den Tjekkiske Republik har opfyldt den første betingelse, idet den har forelagt Kommissionen en strukturlægningsplan og forretningsplaner, der er blevet vurderet og godkendt af landets nationale myndighed for statsstøttekontrol (Kontoret for Konkurrence og Forbrugerbeskyttelse).
12. Den anden betingelse er Kommissionens endelige vurdering af strukturlægningsplanen og forretningsplanerne med henblik på at afgøre, om kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen er opfyldt.
13. Kommissionen har foretaget en endelig vurdering, der konkluderer, at den strukturlægningsplan og de forretningsplaner, Den Tjekkiske Republik har forelagt, opfylder kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen.
14. Kommissionen fremsætter herved forslag til en rådsafgørelse om godkendelse af Kommissionens endelige vurdering, som fastsat i artikel 3 i tillægsprotokollen. Når Rådet har meddelt sin godkendelse, er betingelserne i artikel 2 og 3 i tillægsprotokollen opfyldt, og den i protokol nr. 2 fastsatte forlængelse træder i kraft.
15. Rådes anmodes derfor om at godkende vedlagte udkast til forslag til en afgørelse om opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 3 i tillægsprotokollen til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse (EF) .../2002 af 29. juli 2002 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af en tillægsprotokol til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen (Rådets ref. 10752),

under henvisning til tillægsprotokollen til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen, særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den

ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side ⁽¹⁾ blev undertegnet den 4. oktober 1993.

(2) Ifølge artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaftalen med Den Tjekkiske Republik kan Den Tjekkiske Republik i løbet af de første fem år efter aftalens ikrafttræden som en afvigelse fra stk. 1, nr. iii), undtagelsesvis, hvad angår stålprodukter, yde offentlig støtte til strukturlægningsformål, forudsat at støtten medfører, at de begunstigede virksomheder kan overleve under normale markedsvilkår ved udgangen af strukturlægningsperioden, at støttebeløbet og -intensiteten er strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt for at genskabe virksomhedernes konkurrenceevne, og at støtten nedsættes gradvis, samt at strukturlægningsprogrammet er knyttet til en generel rationalisering og indskrænkning af produktionskapaciteten i Den Tjekkiske Republik.

(3) Den indledende femårsperiode udløb den 31. december 1996.

(4) Den Tjekkiske Republik anmodede om en forlængelse af ovennævnte periode i februar 1998.

(5) Det er hensigtsmæssigt at forlænge den pågældende periode med yderligere otte år fra den 1. januar 1997, eller indtil Den Tjekkiske Republik tiltræder Den Europæiske Union, idet det er det tidspunkt, der falder først, der gælder.

⁽¹⁾ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

- (6) Til dette formål undertegnede Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik den 9. oktober 2002 en tillægsprotokol til Europaaføtalen, og denne tillægsprotokol finder foreløbig anvendelse fra nævnte dato.
- (7) I henhold til artikel 2 i tillægsprotokollen forudsætter en forlængelse af ovennævnte periode, at Den Tjekkiske Republik forelægger Kommissionen en strukturomlægningsplan og forretningsplaner, der opfylder kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaføtalen og er blevet vurderet og godkendt af landets nationale myndighed for statsstøttekontrol (Kontoret for Konkurrence og Forbrugerbeskyttelse).
- (8) I juni, juli og september 2002 forelagde Den Tjekkiske Republik Kommissionen en strukturomlægningsplan og forretningsplaner, der er vurderet og godkendt af Kontoret for Konkurrence og Forbrugerbeskyttelse.
- (9) Ifølge artikel 3 i tillægsprotokollen forudsætter en forlængelse af ovennævnte periode, at Kommissionen foretager en endelig vurdering af strukturomlægningsplanen og forretningsplanerne.
- (10) Kommissionen har foretaget en endelig vurdering, der konkluderer, at den strukturomlægningsplan og de forret-

ningsplaner, Den Tjekkiske Republik har forelagt, opfylder kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaføtalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den strukturomlægningsplan og de forretningsplaner, Den Tjekkiske Republik har forelagt Kommissionen i henhold til artikel 2 i tillægsprotokollen til Europaaføtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side om en forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaføtalen, er i overensstemmelse med kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2.

Artikel 2

Den periode, hvori Den Tjekkiske Republik undtagelsesvis, for så vidt angår stålprodukter, må yde offentlig støtte til strukturomlægningsformål i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2, forlænges med yderligere otte år fra den 1. januar 1997, eller indtil Den Tjekkiske Republik tiltræder Den Europæiske Union, idet det er det tidspunkt, der falder først, der gælder, som fastsat i artikel 1 i tillægsprotokollen.

Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker

(2003/C 45 E/22)

KOM(2002) 456 endelig udg. — 2002/0246(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 6. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Retsgrundlaget for Euratom-lån

Euratoms låneinstrument blev oprettet ved Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansiering af atomkraftværker (i det følgende benævnt oprettelsesafgørelsen) i medlemsstaterne.

Loftet for optagelse af lån til finansiering af Euratom-lån blev oprindeligt fastsat ved Rådets afgørelse 77/271/Euratom af 29. marts 1977. Dette loft er efterfølgende blevet hævet ved flere ændringer af afgørelsen, hvoraf den seneste ændring (Rådets afgørelse 90/212/Euratom af 23. april 1990) medførte en forhøjelse på 1 000 ECU til 4 000 mio. ECU.

Anvendelsesområdet for Euratoms låneinstrument blev udvidet ved Rådets afgørelse 94/179/Euratom af 21. marts 1994 om ændring af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på bidrag til finansiering af forbedring af sikkerheden og effektiviteten i atomkraftværkerne i visse tredjelande (i det følgende benævnt afgørelse om udvidelse af anvendelsesområdet).

Navnlig bemyndiges Kommissionen i artikel 1 til

«. . . at optage lån, hvis provenu skal benyttes til udlån til finansiering af projekter til fremme af sikkerheden og effektiviteten på atomkraftværkerne i de tredjelande, som er opført i bilaget.»

I bilaget til ovennævnte afgørelse er anført de tredjelande, der kan opnå lån: Republiken Bulgarien, Republiken Ungarn, Republiken Litauen, Rumænien, Republiken Slovenien, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Den Russiske Føderation, Republiken Armenien og Ukraine. Heri indgår også lande, som har ansøgt om tiltrædelse af Fællesskabet.

2. Låne- og udlånsloft

Rådet vil få forelagt et særskilt forslag til ændring af låneloftet.

3. Konsolidering af afgørelserne

Hensigten med det foreliggende forslag er at konsolidere ovennævnte afgørelser af følgende grunde:

- for at sikre ligebehandling af nuværende og kommende medlemsstater efter deres tiltrædelse
- for at sikre, at sikkerhed og effektivitet fortsat vil være vigtige kriterier ved udvælgelsen af projekter, hvortil der kan ydes lån
- for at sikre, at nedlukningsprojekter inden for Fællesskabet specifikt kommer i betragtning under visse omstændigheder

- for at sikre, at projekter til forbedring af sikkerheden og effektiviteten af atomkraftværker i drift eller under bygning og projekter vedrørende nedlukning af anlæg prioriteres.

Til både oprettelsesafgørelsen og afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet var der knyttet retningslinjer ⁽¹⁾. Dette forslag om ændring af oprettelsesafgørelsen (som ændret ved afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet) er ledsaget af et forslag til sammenskrivning og ændring af disse retningslinjer, som det fremgår af nedenstående.

De eksisterende erklæringer ⁽²⁾ om reguleringen af samarbejdet med EIB og medlemsstaternes deltagelse (via Det Økonomiske og Finansielle Udvalg) og de øvrige erklæringer, som er knyttet til oprettelsesafgørelsen og afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet, er fortsat gældende, i det omfang de er relevante.

4. Euratoms bidrag til finansiering af et projekt

Af retningslinjerne, der er knyttet til afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet (dvs. lån til visse tredjelande), fremgår det, at

»Kommissionen begrænser sine udlån til 50 % af de samlede omkostninger ved projekterne«

og

»Den samlede fællesskabsfinansiering vil til et givet projekt ikke kunne overstige 50 %.«

I henhold til oprettelsesafgørelsen (om lån til medlemsstater) er dette bidrag begrænset til 20 %.

Det foreslås, at den øvre grænse på 20 % for de i oprettelsesafgørelsen omhandlede nye investeringer bibeholdes for eksisterende og nye medlemsstater efter tiltrædelsen, mens tredjelande ikke vil kunne modtage sådanne lån. Yderligere foreslås det, at den øvre grænse for Euratoms bidrag (50 %) til finansiering af projekter til forbedring af sikkerhed og effektivitet, herunder også til færdiggørelse, (som defineret i afgørelse om udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte visse tredjelande) udvides til at omfatte lignende projekter inden for Fællesskabet.

5. Nedlukning af anlæg

Det fremgår udtrykkeligt af retningslinjerne, der er knyttet til afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet (vedr. lån til visse tredjelande), at projekter til nedlukning af anlæg også kan komme i betragtning ved tildeling af lån:

»Projekter kan også vedrøre afvikling af anlæg, hvor det teknisk eller økonomisk ikke er hensigtsmæssigt at gennemføre de nødvendige ændringer for at bringe sikkerheden op på et acceptabelt niveau, og som ville indebære en sikkerhedsmæssig risiko, hvis de uden videre opgives.«

⁽¹⁾ »Retningslinjer for finansiering af forbedring af sikkerheden og effektiviteten i atomkraftværkerne i visse tredjelande«, som vedrører afgørelse 94/179/Euratom, indgår i afsnit A i Rådets mødeprotokol af 21. marts 1994. Det fremgår heraf, at »Med hensyn til Euratom-lån til medlemsstaterne finder de retningslinjer, der er optaget i Rådets mødeprotokol af 29. marts 1977 vedrørende afgørelse 77/270/Euratom, stadig anvendelse.« Retningslinjerne fra 1977 er indeholdt i bilag IV i nævnte mødeprotokol.

⁽²⁾ Erklæringer, som indgår i bilag III og V i Rådets mødeprotokol vedrørende oprettelsesafgørelsen og afsnit B og C i Rådets mødeprotokol vedrørende afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet.

Visse betingelser skal dog være opfyldt:

»Det kan dog kun komme på tale at finansiere afviklingsforanstaltningerne, hvis der ikke i den periode, anlægget har været i drift, er afsat midler til at finansiere sådanne foranstaltninger.«

Da nedlukningsprojekter ikke blot er relevante for lande uden for EU men også snart vil være det inden for det udvidede EU, foreslås det, at retningslinjerne ændres således, at det klart fremgår, at der også vil kunne ydes Euratom-lån til sådanne projekter inden for Fællesskabet. For at gøre det muligt at inddrage Euratom i sådanne projekter (både inden for og uden for Fællesskabet) foreslås det at præcisere ordlyden således, at finansiering af sådanne nedlukningsprojekter kun kan komme på tale »hvis der ikke i den periode, anlægget har været i drift, er afsat tilstrækkelige midler til at finansiere sådanne foranstaltninger, især hvis det skal lykkes tidligere end oprindeligt planlagt.«

Af sproglige grunde foreslås der en tekniske ændring i retningslinjernes punkt 2.4.4.3.

6. Konklusion

Forslagene heri vil bidrage til en mere fleksibel anvendelse af Euratom-lånene, eftersom de er forbeholdt projekter, som specifikt er rettet mod reelle problemer omkring nuklear sikkerhed og nedlukning i Europa. Individuelle projekter vil fortsat blive behandlet og sammenholdt med retningslinjerne og skal i hvert enkelt tilfælde godkendes af Kommissionen.

Kommissionen er af den opfattelse, at retningslinjerne, der er bilag til forslaget til Rådets afgørelse, ikke indeholder oplysninger, som vil kræve en formel klassifikation. Den foreslår endvidere, at disse retningslinjer vedlægges som bilag til Rådets afgørelse.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 1, 2, 172 og 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets afgørelse 77/270/Euratom⁽¹⁾ giver Kommissionen bemyndigelse til at udstede Euratom-lån til bestemte formål i tredjelande.

(2) Atomkraft må både inden for og uden for Fællesskabet betragtes som et valg blandt flere mulige energiformer.

(3) Tiltrædelsen til Fællesskabet af nogle af de lande, som er anført i bilaget til afgørelse 94/179/Euratom, bør ikke medføre, at nye medlemsstater forskelsbehandles uberettiget ved tildelingen af Euratom-lån i forhold til de eksisterende medlemsstater eller omvendt.

(4) Nedlukningen af eksisterende atomkraftanlæg er ved at blive lige så relevant for medlemsstaterne som for de tredjelande, der er anført i bilaget til Rådets afgørelse 94/179/Euratom.

(5) Sikkerheden i atomkraftanlæg er lige så vigtig i medlemsstaterne som i disse tredjelande.

(6) Projekter vedrørende sikkerheden og effektiviteten af atomkraftværker i drift eller under bygning og projekter vedrørende nedlukning af anlæg bør prioriteres.

(7) Afgørelse 77/270/Euratom bør ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EFT L 88 af 6.4.1977, s. 9. Afgørelsen ændret ved Rådets afgørelse 94/179/Euratom (EFT L 84 af 29.3.1994, s. 41).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Artikel 1 i afgørelse 77/270/Euratom affattes således:

»Artikel 1

Kommissionen bemyndiges til på vegne af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) inden for de af Rådet fastsatte beløb at optage lån, hvis provenu skal benyttes til udlån til finansiering inden for Fællesskabet af investeringsprojekter med henblik på industriel produktion af elektricitet ved hjælp af kerneenergi og industrielle brændselscyklusanlæg. Kommissionen bemyndiges desuden til inden for samme beløbsgrænse af optage lån, hvis provenu skal benyttes til udlån til finansiering af projekter til fremme af sikkerheden og effektiviteten på atomkraftværkerne i de tredjelande, som er opført i bilaget til afgørelse 94/179/Euratom. For at kunne komme i betragtning skal projekterne:

- vedrøre atomkraftværker eller brændselscyklusanlæg, der er i drift eller under bygning, brændsels- og mate-

rialetestreaktorer, som er nødvendige for at forbedre sikkerheden og effektiviteten, eller nedlukning af anlæg, som det vil være teknisk eller økonomisk uforvarligt at bringe op på et acceptabelt niveau

- på alle punkter være godkendt på nationalt plan og især være godkendt af sikkerhedsmyndighederne

- med hensyn til de tekniske og økonomiske aspekter have opnået Kommissionens tilslutning.

Kommissionen optager kun lån inden for grænserne af de låneansøgninger, som den får forelagt.

Lånetransaktionerne og de dertil svarende udlånstransaktioner angives i samme valuta og sker på samme betingelser med hensyn til betaling af afdrag og renter. Udgifter, som Fællesskabet afholder ved indgåelse og gennemførelse af hver enkelt transaktion, bæres af de begunstigede virksomheder.»

Bestemmelserne i bilaget udgør en integrerende del af denne afgørelse.

BILAG

RETNINGSLINJER

Rådet opfordrer Kommissionen til ved optagelse og ydelse af lån i henhold til Rådets afgørelse 77/270/Euratom som ændret, at følge nedenstående retningslinjer, som den har indvilget i at overholde.

1. OPTAGELSE AF LÅN

- 1.1. Omkostningerne ved optagelsen af lånene skal svare til de omkostninger, som betales af førsteklasses emitenter, og Kommissionen træffer alle de forholdsregler, som er nødvendige, for at Euratom-lånene kan optages på samme gunstige vilkår, som andre lån, der optages af Fællesskabet.
- 1.2. I betragtning af arten af de investeringer, som lånene skal bidrage til at finansiere, bør lånene være så langfristede som muligt; giver virksomhederne udtryk for, at der er behov herfor, vil der også kunne optages kortfristede eller mellemfristede lån.
- 1.3. Amortiseringsplanen for lånene skal så vidt muligt indeholde en henstandsperiode.

2. LÅN

2.1. Euratom-lån kan ydes til to typer projekter:

- til nye investeringer i medlemsstaterne
- til sikkerhed og effektivitet i medlemsstaterne og tredjelande, som kan komme i betragtning for tildeling af lån.

2.2. Projekter vedrørende sikkerheden og effektiviteten af atomkraftværker i drift eller under bygning og projekter vedrørende nedlukning af anlæg bør prioriteres.

2.3. TIL NYE INVESTERINGER I MEDLEMSSTATERNE

2.3.1. Godkendelse af ansøgninger

Ud fra et energipolitisk synspunkt yder Kommissionen kun lån til projekter, som har været anmeldt i overensstemmelse med proceduren for anmeldelse af investeringer i henhold til artikel 41 ff. i Euratom-traktaten, og som Kommissionen har godkendt under særlig hensyntagen til målene for Fællesskabets energi- og miljøpolitik.

Ud fra et finansielt synspunkt yder Kommissionen under hensyntagen til resultatet af forhandlerens behandling af låneansøgningen kun lån:

- efter undersøgelse af virksomhedens finansielle soliditet og navnlig en gennemgang af dens balance
- mod førsteklasses sikkerhed, især:
 - lavt vurderet reel sikkerhed, negativ klausul
 - sikkerhed stillet af førende banker eller private garantier af samme værdi
 - overdragelse af indtægter i henhold til langfristede kontrakter om levering af elenergi
 - offentlige garantier, såfremt sådanne tilbydes.

Flere af disse garantier kan eventuelt kombineres.

Med hensyn til prioritering af eller betingelser for ydelse af lån vil der ikke blive sondret mellem de to former for garanti (offentlig eller privat).

Såfremt det imidlertid under eller efter behandlingen af låneansøgningen skulle vise sig, at de private garantier efter sædvanlige bankmæssige kriterier ikke er tilstrækkelige til at dække samtlige risici i forbindelse med projektet, bør Kommissionen kræve offentlig garanti som betingelse for ydelse af lånet.

2.3.2. Udlånslofter

- a) Kommissionen yder kun lån som supplement til de lån, virksomheden optager andetsteds.
- b) Kommissionen begrænser almindeligvis sine udlån til 20 % af de samlede omkostninger ved projektet (i en eller flere trancher).

2.3.3. Rækkefølgen ved ydelse af lån

- a) Ansøgninger kan godkendes, for så vidt de vedrører finansiering af investeringsudgifter afholdt efter 1. januar 1976 og angår projekter, for hvilke bindende ordreafgivelse har fundet sted efter 1. januar 1974.
- b) Der vil blive optaget lån i det omfang, der kræves af de ansøgninger, som Kommissionen har godkendt.
- c) Den kendsgerning, at det pågældende projekt vedrører flere medlemsstater, skal Kommissionen alt andet lige tillægge særlig betydning.

2.4. TIL FORBEDRING AF SIKKERHED OG EFFEKTIVITET (medlemsstaterne og tredjelande, som kan komme i betragtning ved tildeling af lån)

2.4.1. Imødekommelse af ansøgningerne ud fra et teknisk og økonomisk synspunkt

2.4.1.1. Projekternes art

Projekterne skal primært tage sigte på at forbedre sikkerheden og effektiviteten i atomkraftværker og nukleare brændselscyklusanlæg; der skal være tale om kraftværker og anlæg i drift eller under opførelse (jf. 2.4.1.2 og 2.4.1.3). I denne forbindelse vil projekter vedrørende bygning eller forbedring af brændsels- og materiale-testreaktorer kunne komme i betragtning.

Projekter kan også vedrøre afvikling af anlæg, hvor det teknisk eller økonomisk ikke er hensigtsmæssigt at gennemføre de nødvendige ændringer for at bringe sikkerheden op på et for EU acceptabelt niveau, og som ville indebære en sikkerhedsmæssig risiko, hvis de uden videre opgives. Den finansiering, der tilbydes, kan vedrøre investeringer i perioden fra afviklingen begynder og til den endelige nedlukning og selve afviklingsforanstaltningerne. Det kan dog kun komme på tale at finansiere afviklingsforanstaltningerne, hvis der ikke i den periode, anlægget har været i drift, er afsat tilstrækkelige midler til at finansiere sådanne foranstaltninger, især hvis det skal lukkes tidligere end oprindeligt planlagt.

2.4.1.2. *Indhentelse af godkendelse på nationalt plan*

Kun projekter, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder og især af sikkerhedsmyndighederne, vil blive finansieret.

2.4.1.3. *Indhentelse af Kommissionens godkendelse af de tekniske og økonomiske aspekter*

- a) Med hensyn til de tekniske aspekter undersøger Kommissionen (med bistand af eksperter fra medlemsstaterne, når der er tale om projekter i de tredjelande, som kan komme i betragtning ved tildeling af lån), i hvilket omfang projektet er en løsning på sikkerhedsproblemet. Der gives også en vurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Hvad angår projekter i de tredjelande, som kan komme i betragtning ved tildeling af lån, henholder Kommissionen sig i sin undersøgelse til det arbejde, der er udført af de internationale instanser, Iaea og Wano, og inden for rammerne af Phare og Tacis, med hensyn til sikkerheden på det nukleare område; Kommissionen vurderer desuden projektet ved at sammenligne med de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne for at løse problemer af samme art og under hensyn til henstillinger fra internationale instanser.

Uden at nedennævnte skal betragtes som udtømmende, anmoder Rådet Kommissionen om især at lægge vægt på:

- forbedring af indeslutningen af det primære kredsløb (reaktorbeholder og primære kredsløbsledninger)
- forbedring af reaktorkølingssystemet og især nedkølingssystemet
- branddetektorsystemer og brandslukningssystemer
- specifikke og uafhængige alarmsystemer
- forbedring af beskyttelses- og overvågningssystemet for reaktoren
- udstyret i kommandorummet.

Andre foranstaltninger som følge af igangværende undersøgelser bør ligeledes tages i betragtning.

- b) Med hensyn til de økonomiske aspekter skal Kommissionen godtgøre, at projekterne er berettigede ved at sammenholde projekternes økonomiske aspekter og effektivitet med andre energiformer end atomenergi, når disse alternative muligheder er til stede. Investeringerne skal vedrøre anlæg, som er økonomisk levedygtige. Udtalelsen skal bygge på den globale energiplan for modtagerlandene, i det omfang der findes sådanne retningslinjer.

Undersøgelserne af økonomi og effektivitet skal foretages på grundlag af realistiske forudsætninger i en markedsøkonomi, både hvad angår de positive finansielle strømme (priser og fremstillede mængder), og hvad angår de negative finansielle strømme (investeringer, anvendte produktionsfaktorer osv.).

- c) Kommissionen optager regelmæssige kontakter med EBRD, som den forsøger at fremme et så omfattende samarbejde som muligt med.

2.4.2. **Nødvendigheden af et snævert arbejde med mindst én virksomhed i Fællesskabet**

Denne betingelse betragtes som opfyldt, i det omfang en betydelig del af en investering eller en ydelse, der skal finansieres, skal udføres af en virksomhed i Fællesskabet.

2.4.3. **Garantier**

Hvad angår projekter i de tredjelande, som kan komme i betragtning ved tildeling af lån, kræves der garanti af den stat, på hvis område projektet gennemføres, og Kommissionen påser, at de opnåede garantier med hensyn til forsigtighedskrav opfylder bestemmelserne for transaktioner inden for Fællesskabet.

Når det viser sig hensigtsmæssigt, vil andre førsteklasses garantier også blive overvejet.

For projekter i medlemsstaterne kræves de i punkt 2.3.1 omhandlede garantier.

2.4.4. **Udlånsgrænser**

2.4.4.1. Kommissionen yder kun lån som supplement til de lån, virksomheden skal tilvejebringe andetsteds fra.

2.4.4.2. Kommissionen begrænser sine udlån til 50 % af de samlede omkostninger ved de under punkt 2.4.1.1 nævnte projekter (én eller flere trancher). Den samlede fællesskabsfinansiering vil til et givet projekt ikke kunne overstige 50 %.

2.4.4.3. I tilfælde af samfinansiering med EBRD må finansieringen sammenlagt med Fællesskabets andel ikke i noget tilfælde overstige 70 % af de samlede omkostninger ved det under punkt 2.4.1.1 nævnte projekt.

2.4.5. **Prioritering af långivning**

2.4.5.1. Anmodninger om finansiering af udgifter, der er afholdt efter den 1. juli 1992, vil kunne efterkommes.

2.4.5.2. Kommissionen afgør i forbindelse med den tekniske og økonomiske undersøgelse af materialet, hvilke projekter, der eventuelt skal prioriteres.

2.4.6. **Andre finansieringsbetingelser**

2.4.6.1. *Valutaer*

Lånene vil blive udbetalt i flere valutaer (»valutamix«) eller i en enkelt valuta alt efter låntagerens ønsker og de midler, der er til rådighed. Hovedvalutaerne vil være EF-medlemsstaternes valutaer og euro, US-dollars, schweizerfranc og yen.

2.4.6.2. *Løbetid*

Lånene vil blive ydet som mellemfristede og langfristede lån, idet løbetiden afhænger af projektypen og de finansierede aktivers levetid. Lånene vil få en løbetid på højst 20 år.

2.4.6.3. *Rentesats*

Rentesatserne vil nøje følge omkostningerne ved de lånoptagelser, der danner basis for udlånene, idet disse rentesatser ikke varierer efter projektets art eller beliggenhed eller efter låntagerens karakter eller nationalitet. Satserne fastsættes for hver enkelt valuta, hvori udbetalingen sker.

Lånene ydes til fast eller variabel rente efter låntagerens ønsker og de midler, der står til rådighed.

2.4.7. **Tilbagebetaling**

Lånene tilbagebetales i takt med amortiseringen af de optagne lån. Tilbagebetalingen finder sted i samme valutaer og i samme forhold som udbetalingerne.

Afgørelsen og disse retningslinjer finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i EF- og Euratom-traktaten.

Disse retningslinjer erstatter retningslinjerne i mødeprotokollen vedrørende Rådets afgørelse 77/270/Euratom og retningslinjerne i mødeprotokollen vedrørende Rådets afgørelse 94/179/Euratom.

Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 77/271/Euratom om gennemførelse af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansiering af atomkraftværker

(2003/C 45 E/23)

KOM(2002) 457 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 6. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Retsgrundlaget for euratom-lån

Euratoms låneinstrument blev oprettet ved Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansiering af atomkraftværker (i det følgende benævnt oprettelsesafgørelsen).

Låneloftet blev oprindeligt fastsat ved Rådets afgørelse 77/271/Euratom af 29. marts 1977 om gennemførelse af afgørelse 77/270/Euratom:

»Eneste artikel:

De i artikel 1 i afgørelse 77/270/Euratom omhandlede lån kan optages for op til et samlet beløb på 500 mio. europæiske regningsenheder, idet den europæiske regningsenhed er fastsat ved afgørelse 75/250/EØF.

Når de gennemførte transaktioner beløber sig til 300 millioner europæiske regningsenheder, sender Kommissionen underretning herom til Rådet, som ved enstemmig afgørelse og snarest muligt udtaler sig om fastsættelsen af et nyt beløb.»

Låneloftet er blevet hævet ved flere ændringer af Rådets afgørelse 77/271/Euratom, senest ved Rådets afgørelse 90/212/Euratom af 23. april 1990, hvorved det blev hævet med 1 000 mio. ECU til 4 000 mio. ECU (med pligt til at underrette Rådet, når de gennemførte transaktioner beløb sig til 3 800 mio. ECU).

Anvendelsesområdet for Euratoms låneinstrument blev udvidet ved Rådets afgørelse 94/179/Euratom af 21. marts 1994 om ændring af afgørelse 77/270/Euratom om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på bidrag til finansiering af forbedring af sikkerheden og effektiviteten i atomkraftværkerne i visse tredjelande (i det følgende benævnt afgørelse om udvidelse af anvendelsesområdet).

Navnlig bemyndiges Kommissionen i artikel 1 til

». . . inden for samme beløbsgrænse at optage lån, hvis provenu skal benyttes til udlån til finansiering af projekter til fremme af sikkerheden og effektiviteten på atomkraftværkerne i de tredjelande, som er opført i bilaget. For at kunne komme i betragtning skal projekterne:

- vedrøre atomkraftværker eller brændselscyklusanlæg, der er i drift eller under bygning, eller vedrøre nedlukning af anlæg, som det vil være teknisk eller økonomisk uforsvarligt at bringe op på et acceptabelt niveau
- på alle punkter være godkendt på nationalt plan og især være godkendt af sikkerhedsmyndighederne
- med hensyn til de tekniske og økonomiske aspekter have opnået Kommissionens tilslutning.

Kommissionen optager kun lån inden for grænserne af de låneansøgninger, som den får forelagt.

Lånetransaktionerne og de dertil svarende udlånstransaktioner angives i samme valuta og sker på samme betingelser med hensyn til betaling af afdrag og renter. Udgifter, som Fællesskabet afholder ved indgåelse og gennemførelse af hver enkelt transaktion, bæres af de begunstigede virksomheder.»

I bilaget til ovennævnte afgørelse er anført de tredjelande, der kan opnå lån: Republikken Bulgarien, Republikken Ungarn, Republikken Litauen, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Den Russiske Føderation, Republikken Armenien og Ukraine.

2. Konsolidering af afgørelserne

Kommissionen forelægger Rådet et separat forslag til konsolidering af oprettelsesafgørelsen og afgørelsen om udvidelse af anvendelsesområdet, især:

- for at sikre ligebehandling af nuværende og kommende medlemsstater efter deres tiltrædelse
- for at sikre, at sikkerhed og effektivitet fortsat vil være vigtige kriterier ved udvælgelsen af projekter, hvortil der kan ydes lån
- for at sikre, at nedlukningsprojekter inden for Fællesskabet specifikt kommer i betragtning under visse omstændigheder.

3. Låne- og udlånsloft

Det nuværende låneloft er fastsat til 4 000 mio. EUR. Af dette beløb er der optaget lån for 2 876 mio. EUR med henblik på ydelse af lån til medlemsstaterne. Godkendelser af lån til visse tredjelande beløber sig nu til ca. 900 mio. EUR (212,5 mio. EUR + modværdien i EUR af 585 mio. USD ⁽¹⁾). De således anvendte og afsatte midler andrager tilsammen ca. 3 776 mio. EUR, som nærmer sig den beløbsgrænse på 3 800 mio. EUR, ved hvilken Rådet skal underrettes. Der behandles for tiden et antal ansøgninger om Euratom-lån, og bevilling af et hvilket som helst af disse lån vil i sig selv kunne føre til overskridelse af den resterende udlånsmargin (ca. 224 mio. EUR). Hver af disse låneansøgninger vil på et givet tidspunkt blive forelagt Kommissionen individuelt med henblik på afgørelse. For at sikre, at låneloftet ikke virker begrænsende, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at underrette Rådet, før den formelle rapporteringsfrist er nået og i den forbindelse foreslå en forhøjelse af beløbsgrænsen.

4. Begrundelse for at hæve låne- og udlånsloftet

Efter at anvendelsesområdet for Euratoms låneinstrument i 1994 er udvidet til at omfatte visse tredjelande, råder Kommissionen over et vidtrækkende finansielt redskab, der kan anvendes til at påvirke atomsikkerheden på den anden side af EU's grænser mod øst. Kommissionens to seneste afgørelser om at tildele lån til projekter i Bulgarien og i Ukraine vidner om, at låneinstrumentet kan anvendes til støtte for Kommissionens politik på dette område. EU's engagement i disse projekter vil sikre, at de fuldføres i overensstemmelse med vestlige sikkerhedsforskrifter og vil lette lignende aktioner i fremtiden. I begge tilfælde har de pågældende lande indgået forpligtelser med hensyn til sikkerheden på ældre værker.

Kommissionen understreger, at den går ind for at hæve låneloftet, da dette i kombination med andre finansielle instrumenter som f.eks. EU-støtte vil kunne yde et positivt bidrag til opfyldelsen af den målsætning, der blev opstillet på Det Europæiske Råd i København i juni 1999 med hensyn til nuklear sikkerhed i kandidatlandene og Østeuropa. Selv om Rådets arbejdsgruppe vedrørende nuklear sikkerhed, Atomgruppen, endnu ikke har afsluttet en omfattende vurdering af den nukleare sikkerhed i kandidatlandene, er det på nuværende tidspunkt allerede klart, at det vil kræve store investeringer at opnå et sikkerhedsniveau i disse lande, der er på højde med sikkerhedsniveauet i EU.

⁽¹⁾ Vekselkursen pr. 28. november 2000: 0,85 USD for 1 EUR, dvs. 585 mio. USD = 688 EUR.

Desuden vil lukningen af en række værker, der ikke kan opgraderes, samt af andre anlæg kræve omfattende investeringer. Til forskel fra situationen i EU er det almindeligvis ikke muligt at tilvejebringe midler til sådanne investeringer. Euratom-lånene vil kunne anvendes til at hjælpe disse lande med at iværksætte nedlukningsprogrammer.

5. Konklusion

Det foreslås, at låneloftet hæves fra 4 000 mio. EUR til 6 000 mio. EUR med pligt for Kommissionen til at underrette Rådet, når de gennemførte transaktioner beløber sig til 5 500 mio. EUR. Disse nye beløbsgrænser skal sikre, at Kommissionen fortsat kan behandle indgivne Euratom-låneansøgninger og i givet fald træffe afgørelse om disse, når de er færdigbehandlet.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker ⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets afgørelse 77/271/Euratom ⁽²⁾ fremsender Kommissionen, når de gennemførte transaktioner beløber sig til 3 800 mio. EUR, underretning herom til Rådet, som på forslag af Kommissionen ved afgørelse truffet med enstemmighed snarest muligt udtaler sig om fastsættelsen af et nyt beløb.
- (2) Den samlede værdi af de gennemførte transaktioner nærmer sig det i afgørelse 90/212/Euratom fastsatte beløb på 3 800 mio. EUR.
- (3) Ved afgørelse 94/179/Euratom udvidedes anvendelsesområdet for Euratoms låneinstrument til visse lande i Central-

og Østeuropa og i Samfundet af Uafhængige Stater, og dette låneinstrumentet anses stadig for at være relevant.

- (4) I lyset af de indvundne erfaringer bør det samlede beløb af de lån, som Kommissionen bemyndiges til at optage på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne, forhøjes med 2 000 mio. EUR.
- (5) Afgørelse 77/271/Euratom bør ændres i overensstemmelse hermed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den eneste artikel i afgørelse 77/271/Euratom affattes således:

»Eneste artikel:

De i artikel 1 i afgørelse 77/270/Euratom omhandlede lån kan optages for op til et beløb, der ikke kan overstige modværdien af 6 000 mio. EUR som hovedstol.

Når de gennemførte transaktioner beløber sig til 5 500 mio. EUR, fremsender Kommissionen underretning herom til Rådet, som på forslag af Kommissionen ved afgørelse truffet med enstemmighed snarest muligt udtaler sig om fastsættelsen af et nyt beløb.«

⁽¹⁾ EFT L 88 af 6.4.1977, s. 9. Afgørelsen ændret ved afgørelse 94/179/Euratom (EFT L 84 af 29.3.1994, s. 41).

⁽²⁾ EFT L 88 af 6.4.1977, s. 11. Afgørelsen senest ændret ved afgørelse 90/212/Euratom (EFT L 112 af 3.5.1990, s. 26).

Forslag til Rådets beslutning om dækning af EIB's omkostninger ved forvaltningen af investeringsfaciliteten ifølge Cotonouaftalen

(2003/C 45 E/24)

KOM(2002) 603 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

BEGRUNDELSE

Ifølge Cotonouaftalen fra juni 2000 skal den private sektor spille en central rolle med henblik på virkeliggørelsen af AVS-EU-partnerskabets overordnede mål, nemlig mindskelse og med tiden udryddelse af fattigdom samt fremme af en bæredygtig udvikling og gradvis integration af AVS-landene i verdensøkonomien. Ifølge aftalen kan AVS-landene ved at fremme investeringerne og stimulere den private sektor i høj grad forbedre deres udsigter til en hurtigere og varig vækst, der igen vil bidrage til at mindske fattigdommen. Med dette formål skal AVS-EU-samarbejdet ifølge artikel 21 bl.a. fremme udviklingen af iværksætterevner og virksomhedskultur, privatisering og virksomhedsreformer samt udvikling og modernisering af forligs- og voldgiftssystemer, men også forbedre kvaliteten af finansielle og ikkefinansielle tjenesteydelser til private virksomheder og gøre sådanne ydelser mere disponible og lettere tilgængelige. Endelig skal det øge og kanalisere den private opsparing, såvel den indenlandske som den udenlandske, over i finansiering af private virksomheder samt lette oprettelsen af garantiordninger og ydelsen af teknisk bistand.

Den private sektors udvikling skal især fremmes via en investeringsfacilitet, dvs. en fond på 2,2 mia. EUR, der skal forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank, EIB. Finansieringsfaciliteten skal »tilvejebringe langfristede finansielle midler, herunder risikovillig kapital, som skal bidrage til at fremme væksten i den private sektor og mobilisere indenlandsk og udenlandsk kapital til dette formål« (artikel 76, stk. 1). Der vil blive lagt særlig vægt på at udvikle dels den lokale finansielle sektor for at gøre den til et effektivt middel til finansiering og udvikling af mindre virksomheder, dels AVS-landenes kapitalmarkeder med henblik på at styrke deres evne til at mobilisere den indenlandske opsparing. Investeringsfaciliteten skal ligeledes finansiere bæredygtige offentlige og private infrastrukturprojekter, der er en forudsætning for at kunne stimulere investeringerne og en bæredygtig vækst. Til dette formål vil der blive anvendt en række finansieringsformer, såsom lån, erhvervelse af kapitalandele, ansvarlig lånekapital og garantier.

Investeringsfacilitetens hovedtræk

Investeringsfaciliteten adskiller sig på følgende punkter fra finansiering med risikovillig kapital ifølge Lomékonventionerne:

1. størrelsen af kapitalindskuddet: 2 200 mio. EUR, svarende til en stigning på 120 % i forhold til den anden finansprotokol til den fjerde Lomékonvention
2. fokus på finansiering af den private sektor i områder med bæredygtige og ofte begrænsede investeringsmuligheder
3. facilitetens revolverende art, der indebærer, at de fremtidige midler i sidste instans vil afhænge af kapitaltilbageførslerne, samt kravet om finansiell rentabilitet på lang sigt. Dette kræver en endnu mere stringent projektbedømmelse og finansiell overvågning, men også risikoanalyse og -styring, herunder anvendelse af foranstaltninger for risikoreduktion.

Personalekrav

Banken skønner, at der vil være behov for yderligere personale svarende til 49 fuldtidsækvivalenter (FTÆ) for at kunne forvalte investeringsfaciliteten ved fuld kapacitet, dvs. ved udløbet af den første finansprotokol, nemlig:

- personale med specialviden, der i øjeblikket ikke er tilgængelig, og personale til afhjælpning af eksisterende flaskehalse (16 FTÆ). Med henblik på øget anvendelse af finansiel formidling og udmøntning af Bankens nye rolle til fordel for at fremme og udvikle de finansielle markeder i AVS-landene vil det være nødvendigt at erhverve ny viden med direkte relevans til AVS-miljøet. Der vil især være behov for viden i forbindelse med skabelse eller styrkelse af kapaciteten på følgende områder: bankanalyse, bedømmelse og overvågning af investeringsfonde samt bedømmelse og strukturering af garantiforretninger. Dertil kommer viden med henblik på dels overvågning af politiske spørgsmål af betydning for forretninger under investeringsfaciliteten samt i forbindelse med vurderingen af landenes kreditværdighed, dels tilsyn med de sektoranalyser, der måtte blive nødvendige for at kunne påvise fremtidige investeringsmuligheder, dels analyse af kapitalmarkederne (instrumenter, regler og banktilsyn) som forudsætninger for forretninger i den finansielle sektor, dels analyse og vurdering af forretningernes generelle økonomiske og udviklingsmæssige konsekvenser
- en nettopersonaletilgang på 33 FTÆ til afvikling af det øgede aktivitetsomfang, hvoraf indtil 5 FTÆ kan oprettes lokalt. En sådan tilstedeværelse vil have to gavnlige virkninger, nemlig dels at lette udvælgelsen af projekter, dels at styrke koordinationen med andre donorer, ikke mindst Europa-Kommissionens delegationer. Den vil desuden være i overensstemmelse med mandatets krav om, at Banken øger sit engagement i AVS-landenes udviklingsproces. Disse fordele skal imidlertid afvejes mod andre institutioners erfaringer, risikoen for, at resultaterne ikke er entydige, og de højere udgifter. En måde at minimere denne risiko på er at iværksætte et pilotprojekt, startende med ét område på midlertidig basis.

Denne personaletilgang på indtil 49 FTÆ vil bringe Bankens samlede kapacitet for forretninger i AVS-landene op på 115 FTÆ, hvoraf indtil 75 FTÆ vil være ansvarlige for forretninger under investeringsfaciliteten. Ca. tre fjerdedele af disse 75 FTÆ vil være universitetsuddannede og assistenter, resten støttepersonale. Hvad angår fordelingen på hovedafdelinger er ca. halvdelen tildelt hovedafdelingen for långivning i AVS-landene og 40 % direktoratet for juridiske anliggender og projektdirektoratet, medens resten er fordelt over andre faglige specialer.

Forvaltningsomkostninger

EIB har tradition for at medvirke ved udmøntningen af EU's programmer for udviklingsbistand og har finansieret investeringer såvel af egne midler som af risikovillig kapital ifølge medlemsstaternes mandat. Medens Banken dækker omkostningerne ved långivningen af egne midler via den rentemarginal, som den beregner sig for alle sådanne lån, har den modtaget et dækkende vederlag fra medlemsstaterne for omkostningerne i forbindelse med forvaltningen af forretninger på grundlag af risikovillig kapital. Samme princip skal anvendes på den kommende forvaltning af investeringsfaciliteten ifølge artikel 8, stk. 2, i den interne aftale for 9. EUF. Derfor vedrører de omkostninger, der er genstand for denne redegørelse, kun de 75 FTÆ, som skal beskæftige sig med forvaltningen af investeringsfaciliteten. Omkostningerne i forbindelse med tilsynet med Loméforretningerne er dækket af den bestående vederlagsaftale, ligesom omkostningerne ved Bankens forretninger med egne midler er dækket af Bankens rentemarginal.

Omkostningerne i forbindelse med forretningerne under investeringsfaciliteten afspejler den nævnte gradvise personaleopbygning og andre udgifter. Omkostningerne er korrigeret for forventede fremtidige omkostningsstigninger og er sammensat således:

- Personaleudgifterne er den største post. De er baseret på Bankens standardomkostninger til mandatsforretninger i 2001, beregnet efter princippet om fuld omkostningsdækning, dvs. under hensyntagen til både de direkte omkostninger og en del af Bankens samlede generalomkostninger, der faktisk fordobler de direkte omkostninger. De resulterende personaleomkostninger kan derefter anslås til 178 mio. EUR for de første fem år under forudsætning af, at ansættelserne fordeles over fire år, som det fremgår af nedenstående tabel.

- Anden omkostningspost afspejler virkningerne af forretningernes ændrede kvalitet, som f.eks. mere omfattende og/eller yderligere tjenesterejser, øget brug af ekstern specialviden, særlige IT-fornødenheder og programmer. Disse omkostninger anslås til 10 mio. EUR.
- Startomkostninger — hvoraf en betydelig del allerede er påløbet i de seneste tre år — anslås til ca. 8 mio. EUR. De omfatter ligeledes udgifter i forbindelse med Investeringsfacilitetsudvalgets møder, inden faciliteten træder i kraft.
- Omkostningerne ved lokal udstationering af indtil 5 FTÆ anslås til ca. 3 mio. EUR.
- I betragtning af usikkerheden i projektionerne er der beregnet 10 % ekstra til uforudsete omkostninger.

På dette grundlag beløber de samlede omkostninger for femårsperioden sig til 219 mio. EUR svarende til gennemsnitlige årlige omkostninger på lige under 44 mio. EUR, hvilket repræsenterer 2 % af det samlede kapitalindskud i investeringsfaciliteten. Det svarer til den nederste grænse for private investeringsfondes faste andel af forvaltningsomkostningerne, der udgør mellem 2 og 3 % p.a. af det samlede kapitalindskud.

Tabellen nedenfor viser udviklingen i forretningsplanen, personalet og de forventede samlede maksimumsudgifter.

	2002 ⁽¹⁾	2003	2004	2005	2006	2007	Total
Forretningsplan (i mio. EUR)	—	350	400	450	500	500	2 200
Personale	34	51	63	75	75	75	75
Samlede udgifter (i mio. EUR)	8 ⁽²⁾	26	34	41	44	46	199 + 10 % uforudsete omkostninger = 219

⁽¹⁾ Inklusive planlagte ansættelser.

⁽²⁾ En fjerdedel af de årlige omkostninger ud fra den antagelse, at kun aktiviteten i fjerde kvartal vil omfatte fremtidige investeringsfacilitetsforretninger.

Principper for dækning af Bankens omkostninger

På vækstmarkederne beregner private investeringsfonde sig typisk et årligt forvaltningsvederlag på 2-3 % af investeringsfondens samlede omfang i tildelingsperioden og af de samlede udestående investeringer derefter.

Der bør skelnes mellem den langfristede løsning og de midlertidige ordninger for investeringsfacilitetens første år.

På lang sigt er det logisk, at Bankens vederlag afholdes via investeringsfaciliteten. Ifølge Cotonouaftalen skal nettotilbageførslerne fra forretningerne under investeringsfaciliteten på ny indgå i investeringsfaciliteten. Det betyder, at kapitaltilbageførslerne kun udgør afdrag, renter og kapitalafkast minus Bankens vederlag. Denne mulighed kan imidlertid først realiseres, når der er opbygget en tilstrækkelig kapitaltilbageførsel. Overslagene viser, at dette tidligst kan ske i forretningernes sjette eller syvende år. Den anden finansprotokol bør derfor omfatte en udtrykkelig bestemmelse om, at Bankens vederlag afholdes via investeringsfaciliteten, således at den revolverende kapitaltilbageførsel reduceres med Bankens vederlag. Princippet om at optage dette punkt på dagsordenen for den kommende forhandlingsrunde (2004-2005) skal vedtages af medlemsstaterne under disse drøftelser af Bankens vederlag.

I mellemtiden, og specielt for så vidt angår den første finansprotokol til Cotonouaftalen, skal der udarbejdes en alternativ vederlagsordning.

Ordning for dækning af Bankens forvaltningsvederlag

Dette spørgsmål har været drøftet af såvel Investeringsfacilitetsudvalget, hvor medlemsstaterne er repræsenterede, som AVS-FIN-Gruppen. Resultatet var følgende muligheder:

- vederlaget fratrækkes investeringsfaciliteten
- vederlaget fratrækkes kapitaltilbageførslerne fra forretningerne på grundlag af risikovillig kapital ifølge de foregående konventioner.

Førstnævnte mulighed blev ikke valgt, da det ikke fremgår af hverken finansprotokollen eller bilag II til Cotonouaftalen, at Bankens vederlag for forvaltning af investeringsfaciliteten kan fratrækkes det samlede kapitalindskud i investeringsfaciliteten.

Fratrækning af vederlag fra kapitaltilbageførslerne fra forretningerne på grundlag af risikovillig kapital ifølge Lomékonventionerne

Denne mulighed kræver, at den ordning for omkostningsdækning, der i øjeblikket finder anvendelse på betalingen af Bankens vederlag for forvaltning af den risikovillige kapital ifølge de forskellige Lomékonventioner, udvides til investeringsfaciliteten. Banken modtager ydelserne på AVS-landenes gæld af budgetmidler ifølge alle hidtidige Lomémandater og indsætter midlerne på medlemsstaternes konti. Forinden fratrækker den imidlertid sit vederlag. Således overføres kun kapitaltilbageførslerne efter fradrag af Bankens vederlag til medlemsstaterne.

Bankens vederlag for forvaltning af investeringsfaciliteten kan afholdes efter samme model og af de samme Lomémidler. Det kunne fratrækkes kapitaltilbageførslerne i form af ydelser på gælden parallelt med vederlagene for forvaltningen af den risikovillige kapital, således at kun beløbene efter fradrag af forvaltningsvederlagene for Lomé- og investeringsfacilitetsforretningerne vil blive tilbagebetalt til medlemsstaterne. Det kompliceres imidlertid bl.a. af, at de tre nyeste medlemsstater kun har bidraget til Lomé IVa, og at deres kapitaltilbageførsler ikke vil være tilstrækkelige til at dække deres andel før 2006. Banken agter derfor at forhåndsfinansiere disse medlemsstaters bidrag, indtil deres andele af kapitaltilbageførslerne er tilstrækkelige.

Overslagene viser, at tilbageførslerne i form af ydelser på gæld vil være tilstrækkelige. I modsat fald må medlemsstaterne forpligte sig til at afholde Bankens vederlag af andre midler.

Det bør understreges, at det kun er Bankens nettoomkostninger for forvaltning af investeringsfaciliteten, der skal afholdes. Med andre ord vil medlemsstaterne betale et vederlag svarende til de faktiske omkostninger, der kan vise sig lavere end de 2 % p.a. Den årlige forretningsplan for investeringsfaciliteten skal omfatte et særligt afsnit om personale, herunder forslag til personaletilgang og omkostningsoverslag. Årsberetningen for investeringsfaciliteten skal omfatte et afsnit om omkostningerne ved forvaltningen af faciliteten og deres fordeling. Hvis de faktiske omkostninger er lavere end de oprindelige overslag, vil der blive truffet bestemmelse om anvendelse af de overskydende beløb, enten fra år til år eller ved udløbet af den første protokol: de kan således krediteres investeringsfaciliteten til formål, der skal fastlægges nærmere, eller tilbagebetales til medlemsstaterne.

Gyldighedsperiode

Retsgrundlaget for denne rådsbeslutning er Cotonouaftalen. Hvis beslutningen vedtages, kan den derfor først træde i kraft, når aftalen gør det. Desuden fastsættes det i artikel 9 i forslaget til beslutning, at beslutningen skal finde anvendelse i samme periode som den interne aftale.

Konklusion

Af de ovenfor nævnte grunde foreslår Kommissionen Rådet, at det vedtager vedlagte beslutning.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾,

under henvisning til den interne aftale af 12. september 2000 mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand ifølge finansprotokollen til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, Benin, samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽²⁾, især artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Europa-Kommissionens forslag, der er udarbejdet i forståelse med Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »Banken«), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Cotonouaftalen indeholder ingen bestemmelser om afholdelse Bankens omkostninger ved forvaltningen af investeringsfaciliteten.

(2) Banken skal anvende alle indtægter, der følger af investeringsfacilitetens kunders betaling af sædvanlige bedømmelsesprovisioner, til dækning af sine sædvanlige omkostninger med undtagelse af særlige vederlag til dækning af særlige udgifter —

Artikel 1

Hensættelsen til afholdelse af Bankens vederlag for forvaltningen af investeringsfaciliteten og rentegodtgørelserne, herunder midlerne til de oversøiske lande og territorier (herefter kaldet »OLT«), kan højst udgøre et beløb, der svarer til 220 mio. EUR. Vederlagene skal sikre fuld dækning af omkostningerne ved forvaltningen af investeringsfaciliteten, herunder midlerne til finansiering af rentegodtgørelser i forbindelse med forretninger i AVS-landene og OLT i den femårsperiode, der er omfattet af den første finansprotokol til Cotonouaftalen.

Artikel 2

I det omfang Bankens opgaver som fastlagt i bilag II til Cotonouaftalen og i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten forbliver uændrede, skal det i artikel 1 nævnte maksimale vederlag udgøre et loft.

Artikel 3

Senest den 1. september hvert år forelægger Banken Investeringsfacilitetsudvalget sine omkostningsoverslag for det følgende år og det deraf følgende vederlag. Disse oplysninger skal optages i den forretningsplan for investeringsfaciliteten, som Investeringsfacilitetsudvalget skal godkende. Forelæggelsen af omkostningsoverslagene for det første år afhænger af Cotonouaftalens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 4

Hvert år forelægger Banken de faktisk påløbne omkostninger i det forløbne år i investeringsfacilitetens årsberetning, der skal godkendes af Investeringsfacilitetsudvalget, samt det beløb, den har modtaget fra investeringsfacilitetens kunder det pågældende år i form af bedømmelsesvederlag. Udkastet til årsberetning med disse tal skal forelægges Investeringsfacilitetsudvalget senest den 28. februar og den endelige årsberetning senest den 30. juni.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355.

Artikel 5

Såfremt Bankens omkostninger i et år viser sig større eller mindre end det beløb, der fremgår af forretningsplanen, anmoder Banken Investeringsfacilitetsudvalget om at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 6

Den i artikel 1 nævnte hensættelse til vederlag skal afholdes af kapitaltilbageførslerne til medlemsstaterne i form af ydelser på gæld ifølge forretninger på grundlag af risikovillig kapital og lån på særlige vilkår inden for rammerne af de forskellige Lomékonventioner. Hver medlemsstats skyldige beløb fastlægges i overensstemmelse med den forholdsmæssige andel, som dens bidrag til 9. EUF udgør. Banken debiterer kontiene for de medlemsstater, der endnu ikke modtager tilstrækkelige kapitaltilbageførsler, og beregner sig en årlig rente derfor, svarende til den gældende EONIA-rente minus 12,5 basispoint.

Artikel 7

På forslag fra Europa-Kommissionen, udarbejdet i forståelse med Banken, afgør Rådet, hvorledes Bankens vederlag ifølge

artikel 1 skal finansieres, såfremt kapitaltilbageførslerne i form af ydelser på gæld viser sig utilstrækkelige til formålet.

Artikel 8

Medlemsstaterne bemyndiger Banken til at fratrække vederlagene direkte fra deres konti i Banken, hvorpå de i artikel 6 nævnte kapitaltilbageførsler indsættes. Vederlagene fratrækkes den første arbejdsdag i hvert kvartal og forrentes efter en årlig sats, svarende til den gældende EONIA-rente minus 12,5 basispoint.

Artikel 9

Denne afgørelse får virkning på dagen for vedtagelsen. Den finder anvendelse i samme periode som den interne aftale.

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Fællesskabets vegne af en tillægsprotokol til Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer

(2003/C 45 E/25)

KOM(2002) 608 endelig udg. — 2002/0260(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

BEGRUNDELSE

I. BEGRUNDELSE

På basis af forhandlingsdirektiver udstedt af Rådet den 21. september 1992 og en særlig afgørelse truffet af Rådet i juni 1997 om retningslinjer til Kommissionen for forhandling om aftaler med de central- og østeuropæiske lande om overensstemmelsesvurdering har Kommissionen forhandlet om og paraferet en tillægsprotokol til Europaafhtalen med Estland (Protokol til Europaafhtalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer), i det følgende benævnt »PEOG«.

Teksten til protokollen er knyttet til denne meddelelse. I det følgende foretages der en vurdering af protokollen i lyset af Rådets forhandlingsdirektiver, og det foreslås, at Rådet giver sin bemyndigelse til undertegnelsen af tillægsprotokollen til Europaafhtalen og beslutter at godkende indgåelsen deraf. Denne vurdering og forslagene svarer til de relevante dokumenter om PEOG'er, som Rådet har indgået med Letland, Litauen, Ungarn og Den Tjekkiske Republik.

1. Vurdering af aftalen

Da det var hensigten med denne aftale, at den kun skulle fungere i tiden forud for tiltrædelsen, og da Europaafhtalen indeholder de relevante retlige rammer, blev det besluttet i samråd med Artikel 133-udvalget at vedtage aftale i form af en protokol til Europaafhtalen snarere end en separat aftale som tidligere planlagt.

Udkastet til PEOG følger de generelle principper i Kommissionens meddelelse om Fællesskabets handelspolitik over for tredjelande i spørgsmålet om standarder og overensstemmelsesvurdering ⁽¹⁾, jf. nr. 49.

PEOG er et overgangsarrangement og bortfalder således med kandidatlandets tiltrædelse. PEOG medfører en udvidelse af visse fordele ved det indre marked i allerede tilpassede sektorer. PEOG letter således markedsadgangen ved at fjerne tekniske handelshindringer for industrivarer. PEOG indeholder i den forbindelse to mekanismer a) for gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder kravene for lovligt at kunne bringes på markedet i en af parterne og b) for gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer efter EF-lovgivningen og den tilsvarende nationale lovgivning.

Den første mekanisme, dvs. gensidig godkendelse af industrivarer, stadfæster, at artikel 11 og 14, stk. 2, i Europaafhtalen med Estland anvendes uden andre restriktioner som omhandlet i artikel 34 i Europaafhtalen. Denne bestemmelse skaber den nødvendige forudsigelighed for fabrikanten og eksportøren, således at de på forhånd ved, at industrivarer, der er undergivet denne mekanisme, kan bevæge sig frit mellem parterne. Der skal endnu forhandles om bilagene om de praktiske aspekter af denne mekanisme.

⁽¹⁾ KOM(96) 564 final af 13.11.1996.

Den anden mekanisme er en særlig type aftale om gensidig anerkendelse, inden for hvilken gensidig anerkendelse sker på basis af Fællesskabets regelværk. Den indebærer, at industrivarer, der er certificeret af anmeldte organer i Den Europæiske Union, kan bringes på det estiske marked uden at skulle undergå yderligere godkendelsesprocedurer og omvendt. Følgende sektorer er omfattet: elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til legetøj.

Udkastet vedrørende Estland er helt på linje med de PEOG, som Rådet indgik den 25. juni 2002 med Letland og Litauen og også med dem, der blev indgået den 4. april 2001 med Ungarn og Den Tjekkiske Republik ⁽¹⁾. Estland har overtaget Fællesskabets tekniske lovgivning i de af protokollen omfattede sektorer og deltager i europæiske organisationer på området standarder, måling, prøvningslaboratorier og akkreditering.

PEOG består af en rammeaftale og en række bilag som nævnt ovenfor. Til slutakten er der knyttet en ensidig erklæring fra Fællesskabet med indbydelse af estiske repræsentanter til ekspertmøder og udvalg, der er nedsat ved den fællesskabslovgivning, der er nævnt i bilagene, idet det samtidig gøres klart, at det ikke indebærer deltagelse i Fællesskabets beslutningsproces. I det følgende gives der en vurdering af PEOG.

1.1. *Rammeaftale*

Der gives nedenfor en vurdering artikel efter artikel:

Præambel. Her redegøres der for de grundlæggende mål for PEOG, som er, at den, eftersom ansøgningen om medlemskab af Den Europæiske Union indebærer, at ansøgerlandet gennemfører Fællesskabets regelværk, åbner mulighed for at udvide visse fordele ved det indre marked i visse sektorer, som allerede er tilpasset.

Artikel 1: Formål. Her beskrives formålet med PEOG, nemlig afskaffelse af tekniske handelshindringer for industrivarer. PEOG indeholder to mekanismer a) for gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder kravene for lovligt at kunne bringes på markedet i en af parterne og b) for gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer efter EF-lovgivningen og den tilsvarende nationale lovgivning.

Artikel 2: Definitioner. Disse forklarer sig selv. Definitionerne af industrivarer efter EF-lovgivningen og den nationale lovgivning er medtaget. Al lovgivning og alle gennemførelsesforanstaltninger (administrative bestemmelser, retningslinjer og andre midler til lovgivningsgennemførelse) er omfattet af definitionerne i EF-lovgivningen og den nationale lovgivning.

Artikel 3: Tilpasning af lovgivningen. Denne artikel indeholder en forpligtelse for Estland til at træffe passende forholdsregler til at opretholde EF-lovgivningen eller fuldføre overtagelsen af den, nemlig den tekniske lovgivning og med henblik på PEOG. Sammenholdt med 4. betragtning betyder det, at tilpasningen er en løbende proces, og parterne er enige om at løse eventuelle senere problemer med gennemførelsen.

Artikel 4: Gensidig godkendelse af industrivarer. Princippet i artikel 1, nr. 1, beskrives i nærmere enkeltheder i denne artikel. Den fastsætter, at den omstændighed, at industrivarerne er anført i sådanne bilag, bekræfter, at de kan bevæge sig frit mellem parterne. Som allerede nævnt er der endnu ikke forhandlet om et sådant bilag.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/365/EF af 4. april 2001 om indgåelse af en PEOG med Den Tjekkiske Republik (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 1) og Rådets afgørelse 2001/366/EF af 4. april 2001 om indgåelse af en PEOG med Ungarn (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 35).

Artikel 5: Gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurderings-procedurer. Denne bestemmelse udbygger princippet i artikel 1, nr. 2. Anerkendelsen er af samme type som i aftaler om gensidig anerkendelse, dog med det særlige træk, at al lovgivning og alle standarder er tilpasset. Sektorbilagene indeholder henvisninger til den relevante EF- og nationale lovgivning.

Artikel 6: Beskyttelsesklausul. Her bestemmes, at hver af parterne har ret til at nægte markedsadgang, hvis den kan bevise, at en vare kan udgøre en fare for en lovlig interesse, som er beskyttet ved den i bilagene angivne lovgivning (hovedsagelig brugernes eller andre personers sikkerhed og/eller folkesundheden). Det skal i bilagene fastsættes, hvilke procedurer der skal følges i sådanne tilfælde.

Artikel 7: Udvidelse af dækningsområdet. Parterne kan ændre denne protokols anvendelsesområde og dækning ved en ændring af bilagene eller ved indsættelse af nye bilag, så snart tilpasningskravene er opfyldt.

Artikel 8: Oprindelse. Protokollens bestemmelser finder anvendelse på industrivarer uanset deres oprindelse.

Artikel 9: Parternes forpligtelser med hensyn til myndigheder og organer. Parterne skal i henhold til denne artikel drage omsorg for, at deres respektive myndigheder løbende overvåger de anmeldte organers tekniske kompetence og efterlevelse af bestemmelserne, og at de har den nødvendige beføjelse og ekspertise til at udpege, suspendere eller tilbagetrække anmeldelser af organer. Parterne skal desuden påse, at deres respektive anmeldte organer vedvarende efterlever kravene i EF-lovgivningen eller den nationale lovgivning og opretholder deres tekniske kompetence til at udføre de opgaver, for hvilke de er blevet anmeldt.

Artikel 10: Anmeldte organer. Her beskrives proceduren for anmeldelse af organer til at foretage overensstemmelsesvurdering på baggrund af de retlige krav, der er angivet i de tilsvarende bilag. Proceduren er enkel og svarer til den, der anvendes i Fællesskabet. I stk. 2 fastsættes proceduren for tilbagetrækning af anmeldte organer.

Artikel 11: Efterprøvning af anmeldte organer. Denne artikel giver en af parterne ret til at anmode om en efterprøvning af et af den anden parts anmeldte organ. Efterprøvningen kan foretages enten af de myndigheder, som har udpeget det, eller sammen med den anden parts myndigheder. Hvis parterne ikke kan blive enige om, hvilke skridt der skal tages, kan de underrette formanden for Associeringsrådet om deres uoverensstemmelse og overlade det til Associeringsrådet at bestemme, hvad der skal ske. Det anmeldte organ suspenderes derefter fra underretningen af Associeringsrådet, indtil der er truffet en endelig afgørelse.

Artikel 12: Udveksling af oplysninger. En bestemmelse til at sikre korrekt og ensartet anvendelse og fortolkning af protokollen. Parterne anbefales at ansøge deres organer til at samarbejde med henblik på gennemførelse af frivillige arrangementer af relevans for gensidig anerkendelse.

Artikel 13: Fortrolighed. En traditionel bestemmelse til at hindre offentliggørelse af oplysninger, der er indhentet i henhold til protokollen.

Artikel 14: Forvaltning af protokollen. Associeringsrådet har ansvaret for, at den fungerer effektivt, og kan delegere sine beføjelser i overensstemmelse med de relevante artikler i Europaaf-talen.

Artikel 15: Fagligt samarbejde og faglig bistand. Her omtales Fællesskabets politik for fagligt samarbejde og faglig bistand til gennemførelsen af protokollen.

Artikel 16: Aftaler med andre lande. Her stadfæstes det, at medmindre andet bestemmes, medfører PEOG ingen forpligtelser for nogen af parterne til at acceptere overensstemmelsesvurderinger udført i et andet land, selv om der foreligger en aftale om anerkendelse af overensstemmelsesvurdering mellem den anden part og et andet tredjeland.

Artikel 17: Ikrafttræden. Dette er en standardbestemmelse, som vedrører ordningens ikrafttræden.

Artikel 18: Protokollens status. Her fastslås det, at PEOG udgør en integrerende del af Europaaf-talen.

1.2. Bilagene til protokollen

1.2.1. Bilag vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelses-vurdering

Her følger en vurdering af indholdet af bilagene med hensyn til dækning og eventuelt andre implikationer. Ved denne vurdering har Kommissionen holdt sig følgende elementer for øje:

- a) den generelle sammenhæng med Fællesskabets politiske mål inden for standardisering, certificering og overensstemmelsesvurdering for de dækkede sektorer og industrivarer
- b) den generelle sammenhæng med Fællesskabets politiske mål for fjernelse af tekniske handelshindringer.

Efter sektorvurderingen følger i I.2 en generel vurdering af fordelene ved protokollen.

Bilag om elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til legetøj

Disse bilag om gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering dækker en række industrivarer, der er genstand for tredjeparts overensstemmelsesvurdering i henhold til direktiverne for den nye metode i de relevante sektorer. Alle bilagene følger samme struktur.

Dækningen bestemmes af den relevante fællesskabslovgivning eller national lovgivning i afdeling I i hvert bilag. Afdeling II om de anmeldende myndigheder opregner de myndigheder, der har ansvaret for at udpege organer i medlemsstaterne og Estland. Afsnit III om de anmeldte organer refererer til anmeldelsen af alle organer for overensstemmelsesvurdering, der er anmeldt af medlemsstaterne og Estland. Afdeling IV om særlige arrangementer fastsætter to procedurer vedrørende beskyttelsesklausulen med berøring til industrivarer og harmoniserede standarder.

1.2.2. Bilag vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer

Der er endnu ikke forhandlet om sådanne bilag. PEOG skaber på linje med Europaaf-talen dog grundlag for en sådan godkendelse af varer af samme art som den, der gælder i Fællesskabet.

1.2.3. Ensidig erklæring

Denne er bilagt slutakten og er vedlagt denne meddelelse.

Ensidig erklæring fra Fællesskabet om estiske repræsentanternes deltagelse i udvalgmøder. Med denne erklæring opfordres Estland til at sende observatører til møderne i de udvalg, der er oprettet i henhold til eller omhandlet i de fællesskabsbestemmelser, der er angivet i bilagene. Erklæringen følger principperne i Kommissionens meddelelse om kandidatlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg ⁽¹⁾.

1.3. Forbindelser med EFTA/EØS-medlemslandene

I overensstemmelse med de almindelige informations- og konsultationsprocedurer i EØS-aftalen og protokol 12 til denne har Kommissionen regelmæssigt underrettet EFTA/EØS-staterne om udviklingen i forhandlingerne og om de endelige resultater heraf. EFTA/EØS-medlemslandene befinder sig i den indledende fase af forhandlingerne om en parallel aftale med Estland om gensidig anerkendelse.

2. Generel vurdering

Kommissionen skønner, at den foreslåede PEOG rammer en acceptabel balance i fordelene for alle parter i førtiltrædelsesrammerne. Fællesskabet har i alle sektorer sikret en effektiv markedsadgang — i form af adgang til alle den anden parts lovfæstede procedurer. PEOG bekræfter, at Estland har overtaget Fællesskabets lovgivning i visse sektorer inden tiltrædelsen. PEOG er forbundet med både politiske og handelsmæssige fordele.

Protokollen sætter Fællesskabets eksportører i stand til, hvis de ønsker det, at prøve og certificere deres produkter efter samme (tilpassede) forskrifter forud for eksport og dermed få adgang til dette marked uden yderligere krav om overensstemmelsesvurdering. Certificeringsprocedurerne vil kun skulle gennemføres en enkelt gang for begge markeder og på basis af samme tilpassede krav og standarder. Anerkendelse af certificering sparer penge og stimulerer eksporten. Europæiske erhvervssammenslutninger er blevet konsulteret og støtter uforbeholdent protokollen.

Diverse erhvervsgrupper støtter på den ene side protokollen, men har ikke altid været i stand til at anslå omkostningerne eller den tid, det tager at få overensstemmelsesvurderet deres industrivarer i Estland. Det er derfor ikke i alle tilfælde muligt at anslå de besparelser, som protokollen giver med hensyn til tid, penge og markedsmuligheder. Det kan først ske, når protokollen har været i brug i nogen tid. På grundlag af en omtrentlig beregning ⁽²⁾ anslås det dog, at denne protokol vil føre til besparelser for de europæiske eksporterhverv på omkring 6,5 mio. EUR om året og en besparelse for estiske eksportører til EF på ca. 13 mio. EUR. En del af disse besparelser vil komme europæiske importører og forbrugere til gode.

Der vedlægges til orientering tal vedrørende handelen mellem EF og Estland. I 2001 viste den generelle handelsbalance i de sektorer, der er omfattet af denne protokol, et handelsoverskud for Estland på omkring 400 mio. EUR som følge af Estlands stærke stilling i den elektriske sektor. EU har derimod et handelsoverskud inden for elevatorer og legetøj. Det forventes, at handelen vil vokse yderligere, når PEOG træder i kraft.

⁽¹⁾ Punkt 4.2.b) i KOM(99) 710 endelig udg. af 20.12.1999.

⁽²⁾ Ud fra en arbejdshypotese om, at certificeringsomkostninger og andre dermed forbundne udgifter udgør i gennemsnit 1,5 % af handelen.

De fleste gevinster kan tydeligvis ikke kvantificeres, såsom kortere tid til markedsadgang, bedre forudsigelighed, mindre protektionisme og systemharmonisering. Hvad man med sikkerhed ved, er, at en aftale giver gensidig markedsadgang i samme omfang, hvad angår overensstemmelsesvurdering.

Disse fordele opvejer i høj grad omkostningerne ved de ressourcer, som Kommissionen vil skulle sætte ind på at holde protokollen kørende; de anslås til 0,8 person pr. år og nogle rejse- og andre udgifter i forbindelse med møder og andre aktiviteter, f.eks. udgivelse af vejledninger.

Fordelene for Estland vil være, at PEOG letter adgangen til Fællesskabets marked, og at landet opnår politisk kredit for at have tilpasset sin lovgivning. Estland betragter PEOG som et redskab til at etablere nærmere industriforbindelser med EU og fuldt ud at integrere visse sektorer i enhedsmarkedet inden tiltrædelsen.

II. UDKASTET TIL RÅDETS AFGØRELSE

Der vedlægges forslag til to rådsafgørelser. Begge svarer til Kommissionens forslag til tidligere rådsafgørelser om undertegnelse på Fællesskabets vegne og indgåelse af PEOG'er med Letland, Litauen, Ungarn og Den Tjekkiske Republik ⁽¹⁾.

Den første vedrører protokollens undertegnelse. Estlands undertegnelse er nødvendig, for at protokollen kan godkendes. Det foreslås derfor, at formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjret til at undertegne protokollen på Fællesskabets vegne, med forbehold af senere indgåelse, på grundlag af traktatens artikel 133 og 300.

Forslaget til den anden afgørelse vedrører godkendelsen af PEOG. I denne sammenhæng bør Rådet i overensstemmelse med Rådets tidligere afgørelser om indgåelse af PEOG'er og aftaler om gensidig anerkendelse fastlægge den relevante EF-procedure for protokollens gennemførelse og forvaltning.

Navnlig bør Rådet bemyndige Kommissionen til i samråd med det særlige udvalg, som Rådet har nedsat, at udøve de beføjelser, der er nødvendige til forvaltning og gennemførelse af protokollen. Desuden bør Rådet delegere de nødvendige beføjelser til i visse tilfælde at fastlægge Fællesskabets holdning i henseende til denne protokol i Associeringsrådet eller i påkommende tilfælde i Associeringsudvalget til Kommissionen, der træffer afgørelse i samråd med det særlige udvalg. De beføjelser, der er delegeret til Kommissionen, omfatter beføjelser til at tilføje nye bilag, da medlemskab af Den Europæiske Union, som omhandlet i præamblen, som Estland har ansøgt om, indebærer en effektiv gennemførelse af al gældende EU-ret.

I alle andre tilfælde fastlægges Fællesskabets holdning i henseende til protokollen af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Kommissionen foreslår derfor, at Rådet træffer vedlagte afgørelser om undertegnelse og indgåelse af PEOG.

⁽¹⁾ For Den Tjekkiske Republik Rådets afgørelse 2001/365/EF af 4. april 2001 (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 1). For Ungarn Rådets afgørelse 2001/366/EF af 4. april 2001 (EFT L 135 af 17.5.2001, s. 35).

Handelen mellem EU og Estland — Bilag til begrundelsen til Rådet (1 000 EUR)

	1999				2000				2001			
	Import	Eksport	Handels- balance	Samlet handel	Import	Eksport	Handels- balance	Samlet handel	Import	Eksport	Handels- balance	Samlet handel
Elektriske sektor	183 529	202 968	19 439	386 496	1 099 637	631 442	- 468 195	1 731 078	831 884	411 390	- 420 494	1 243 274
Elevatorer	1	1 623	1 622	1 623	44	1 492	1 448	1 536	5	2 108	2 103	2 113
Legetøj	10 122	11 831	1 709	21 953	15 538	17 283	1 744	32 821	15 924	25 445	9 521	41 369
I alt	193 652	216 422	22 770	410 072	1 115 219	650 217	- 465 003	1 765 435	847 813	438 943	- 408 870	1 286 756

Kilde: Comtext/Eurostat. Data pr. 25.7.2002, behandlet af GD Trade-F2.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side ⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. februar 1998.
- (2) Artikel 75 i Europaaftalen indeholder bestemmelse om, at samarbejdet, hvad angår standardisering og overensstemmelsesvurdering, som målsætning skal have, at der indgås aftaler om gensidig anerkendelse.
- (3) Kommissionen har ført forhandlingerne om protokollen til Europaaftalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer på Fællesskabets vegne.
- (4) Protokollen til Europaaftalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, der blev paraferet i Bruxelles den 19. juli 2001, bør undertegnes med forbehold af senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege den person, der på Fællesskabets vegne er beføjet til at undertegne protokollen til Europaaftalen med Republikken Estland om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer med forbehold af senere indgåelse.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 3.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en tillægsprotokol til Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG)

(2003/C 45 E/26)

KOM(2002) 608 endelig udg. — 2002/0261(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, artikel 300, stk. 3, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side ⁽¹⁾ trådte i kraft den 1. februar 1998.
- (2) Artikel 75 i Europaafhtalen indeholder bestemmelse om, at samarbejdet, hvad angår standardisering og overensstemmelsesvurdering, som målsætning skal have, at der indgås aftaler om gensidig anerkendelse.
- (3) Artikel 113, stk. 2, i Europaafhtalen indeholder bestemmelse om, at Associeringsrådet kan uddelegere enhver af sine beføjelser til Associeringsudvalget.
- (4) Artikel 2 i Rådets og Kommissionens afgørelse 98/180/EF, EKSF, Euratom af 19. december 1997 om indgåelse af Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side ⁽²⁾ indeholder bestemmelser om Fællesskabets beslutningsprocedurer og om fremlæggelse af Fællesskabets holdning i Associeringsrådet og i Associeringsudvalget.
- (5) Artikel 14 i afgørelse nr. 1/1999 af 22. februar 1999 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Estland på den anden side om Associeringsrådets forretningsorden indeholder bestemmelse om, at Associeringsudvalget kan nedsætte yderligere underudvalg eller grupper til at bistå det i udførelsen af sine hverv.

(6) Udkastet til protokol til Europaafhtalen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer blev undertegnet i Bruxelles den [...] 2002] på Fællesskabets vegne og bør godkendes.

(7) Visse opgaver i forbindelse med gennemførelsen er overdraget Associeringsrådet, navnlig beføjelser til at ændre visse dele af bilagene til protokollen.

(8) Der bør fastlægges interne procedurer til at sikre, at protokollen fungerer efter hensigten.

(9) Det er nødvendigt at beføje Kommissionen til at foretage visse tekniske ændringer i denne protokol og træffe visse beslutninger med henblik på dens gennemførelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen til Europaafhtalen med Republikken Estland om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, i det følgende benævnt »protokollen«, samt den erklæring, der er knyttet til slutakten, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til protokollen og erklæringen, der er knyttet til slutakten, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet fremsender på Fællesskabets vegne den diplomatiske note, der er nævnt i protokollens artikel 17 ⁽³⁾.

Artikel 3

1. Efter høring af det af Rådet udpegede særlige udvalg kan Kommissionen:

- a) give anmeldelser, anerkendelser, suspensioner og tilbagetrækninger af organer samt udpegelse af fælles eksperthold virkning i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 14, litra c), i protokollen

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 1.

⁽³⁾ Datoen for protokollens ikrafttræden offentliggøres af Generalsekretariatet for Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

- b) foretage høringer, udveksle oplysninger, indgive anmodninger om efterprøvning og deltagelse i efterprøvning i overensstemmelse med artikel 3, 12, og 14, litra d) og e), og afsnit III og IV i bilagene til protokollen vedrørende elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til legetøj
- c) om nødvendigt svare på anmodninger i overensstemmelse med artikel 11, afsnit III og IV i bilagene til protokollen vedrørende elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til legetøj.
2. Efter høring af det særlige udvalg, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fastlægger Kommissionen den holdning, som Fællesskabet skal indtage i Associeringsrådet og eventuelt i Associeringsudvalget, til:
- a) ændringer i bilagene i overensstemmelse med artikel 14, litra a), i protokollen
- b) ændringer i nye bilag i overensstemmelse med artikel 14, litra b), i protokollen
- c) alle afgørelser vedrørende uoverensstemmelser i forbindelse med resultater af efterprøvninger og fuldstændig eller delvis suspension af et anmeldt organ i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i protokollen
- d) alle foranstaltninger, der træffes i medfør af suspensionsklausulerne i afsnit IV i bilagene til protokollen vedrørende elektricitetssikkerhedsudstyr, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til legetøj
- e) alle foranstaltninger vedrørende efterprøvning, suspension eller tilbagetrækning af industrivarer, som har været genstand for gensidig godkendelse efter artikel 4 i protokollen.
3. I alle andre tilfælde fastlægger Rådet på forslag fra Kommissionen med kvalificeret flertal den holdning, som Fællesskabet skal indtage i Associeringsrådet og eventuelt i Associeringsudvalget, hvad angår denne protokol.
-

PROTOKOL**til Europaaf talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer (PEOG)**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG ESTLAND, i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Estland har ansøgt om medlemskab af Den Europæiske Union, og at et sådant medlemskab indebærer en faktisk anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs regelværk,

SOM ERKENDER, at Estlands gradvise overtagelse og gennemførelse af Fællesskabets lovgivning gør det muligt at indrømme visse fordele, der knytter sig til det indre marked, og at sikre en faktisk anvendelse deraf i visse sektorer før tiltrædelsen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den nationale estiske lovgivning i alt væsentligt stemmer overens med Fællesskabets lovgivning i de sektorer, der er omfattet af denne protokol,

SOM TAGER HENSYN TIL parternes fælles tilslutning til princippet om frie varebevægelser og fremme af varers kvalitet, således at deres borgeres sundhed og sikkerhed sikres, og miljøet beskyttes, bl.a. ved ydelse af faglig bistand og andre former for samarbejde mellem dem,

SOM ØNSKER, at der indgås en protokol til Europaaf talen om overensstemmelsesvurdering og godkendelse af industrivarer, i det følgende benævnt »protokollen«, i henhold til hvilken der sikres gensidig godkendelse af industrivarer, som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne, og gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer, der er underlagt Fællesskabets lovgivning eller national lovgivning, idet artikel 75 i Europaaf talen fastsætter, at der i påkommende tilfælde kan indgås en aftale om gensidig anerkendelse,

SOM NOTERER SIG de nære forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og Island, Liechtenstein og Norge i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som gør det hensigtsmæssigt at indgå en parallel europæisk aftale om overensstemmelsesvurdering mellem Estland og disse lande svarende til denne protokol,

SOM ERINDRER SIG til deres status som kontraherende parter til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og navnlig er opmærksom på deres forpligtelser i henhold til WTO's aftale om tekniske handelshindringer —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Formål**

Formålet med denne protokol er at gøre det lettere for parterne at afskaffe tekniske handelshindringer for industrivarer. I dette øjemed skal Estland gradvis vedtage og gennemføre en national lovgivning, der svarer til Fællesskabets lovgivning.

Denne protokol vedrører:

- 1) gensidig godkendelse af de industrivarer, der er omhandlet i bilagene vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer, og som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne

- 2) gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering af industrivarer i henhold til Fællesskabets lovgivning og den tilsvarende nationale estiske lovgivning, som begge er omhandlet i bilagene vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering.

Artikel 2**Definitioner**

I denne protokol forstås ved:

- »industrivarer«, de varer, der er omhandlet i artikel 9 i Europaaf talen

— »Fællesskabets lovgivning«, enhver retsakt og gennemførelsespraksis, som Det Europæiske Fællesskab anvender på en særlig situation, risiko eller kategori industrivarer, som fortolket af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber

— »national lovgivning«, enhver retsakt og gennemførelsespraksis, hvorved Estland overtager den lovgivning, som Fællesskabet anvender på en særlig situation, risiko eller kategori industrivarer.

De udtryk, der benyttes i denne protokol, har den betydning, der er fastsat i Fællesskabets lovgivning og i den nationale estiske lovgivning.

Artikel 3

Tilpasning af lovgivningen

Med henblik på denne protokol accepterer Estland i samråd med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opretholde eller færdiggøre overtagelsen af Fællesskabets lovgivning, navnlig på områderne standardisering, måling, akkreditering, overensstemmelsesvurdering, markedsovervågning, almindelig produktsikkerhed og produktansvar.

Artikel 4

Gensidig godkendelse af industrivarer

Parterne er i henseende til gensidig godkendelse enige om, at industrivarer, der er omhandlet i bilaget vedrørende gensidig godkendelse af industrivarer, og som opfylder betingelserne for, at de lovligt kan udbydes på markedet hos en af parterne, kan udbydes på den anden parts marked uden yderligere begrænsninger. Dette berører dog ikke artikel 34 i Europaafreden.

Artikel 5

Gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering

Parterne er enige om at anerkende resultater af overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som gennemføres i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning, der er omhandlet i bilagene vedrørende gensidig anerkendelse af resultater af overensstemmelsesvurdering. Parterne må hverken kræve gentagelse af procedurer eller fremsætte yderligere krav for at kunne anerkende overensstemmelsen.

Artikel 6

Beskyttelsesklausul

Dersom en part finder, at en industrivar, der udbydes på dens område i henhold til denne protokol og anvendes efter hensigten, kan udgøre en trussel for brugernes eller andre personers sikkerhed eller sundhed eller for andre legitime forhold, der er beskyttet af den i bilagene omhandlede lovgivning, kan den træffe egnede foranstaltninger til at trække den pågældende vare tilbage fra markedet, forbyde, at den udbydes på markedet, tages i anvendelse eller bruges, eller begrænse dens frie bevægelighed. Det skal i bilagene fastsættes, hvilken procedure der skal anvendes i sådanne tilfælde.

Artikel 7

Udvidelse af dækningsområdet

I takt med, at Estland vedtager og gennemfører yderligere national lovgivning om overtagelse af Fællesskabets lovgivning, kan parterne ændre bilagene eller vedtage nye bilag efter den i artikel 14 fastsatte procedure.

Artikel 8

Oprindelse

Protokollens bestemmelser finder anvendelse på industrivarer uanset deres oprindelse.

Artikel 9

Parternes forpligtelser med hensyn til myndigheder og organer

Parterne påser, at de myndigheder på deres område, der er ansvarlige for den faktiske gennemførelse af Fællesskabets lovgivning og den nationale lovgivning, vedblivende anvender denne. Desuden sikrer de, at disse myndigheder om fornødent kan anmelde, suspendere, ophæve suspensioner af og tilbagetrække anmeldelser af organer, sikre industrivarers overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning eller kræve dem tilbagetrukket fra markedet.

Parterne påser, at organer, der er anmeldt på deres respektive områder med henblik på at vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene, vedblivende efterlever kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning. Desuden træffer de alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse organer bevarer den fornødne kompetence til at udføre de arbejdsopgaver, de er anmeldt til at udføre.

Artikel 10

Anmeldte organer

Indledningsvis er de organer, der anmeldes til gennemførelse af denne protokol, dem, der er opført på de lister, som Estland og Fællesskabet har udvekslet før ikrafttrædelsesprocedurernes afslutning.

Derefter anvendes følgende fremgangsmåde ved anmeldelse af organer, der skal vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene:

- a) den ene part fremsender skriftligt sin anmeldelse til den anden part
- b) efter den anden parts skriftlige anerkendelse betragtes organet fra datoen for denne anerkendelse som anmeldt og kompetent til at vurdere overensstemmelsen med de krav, der er omhandlet i bilagene.

Hvis en part beslutter at trække et organ, der er anmeldt på dens område, tilbage, underretter den skriftligt den anden part derom. Organet ophører senest fra datoen for denne tilbage-trækning med at vurdere overensstemmelsen med de krav, der er omhandlet i bilagene. Dog vedbliver overensstemmelsesvurderinger foretaget før denne dato med at være gyldige, medmindre Associeringsrådet træffer en anden afgørelse.

Artikel 11

Efterprøvning af anmeldte organer

Hver part kan anmode den anden part om at efterprøve den tekniske kompetence hos og efterlevelsen af kravene til et organ, der er anmeldt på dens område. En sådan anmodning er berettiget for at gøre det muligt for den part, der er ansvarlig for anmeldelsen, at træffe de ønskede kontrolforanstaltninger og hurtigt aflægge rapport til den anden part. Parterne kan også i fællesskab undersøge organet med de relevante myndigheds medvirken. Med dette for øje påser parterne, at organerne på deres område samarbejder fuldt ud. Parterne træffer alle egnede foranstaltninger og benytter alle foreliggende midler til at sikre, at eventuelle dokumenterede problemer løses.

Hvis problemerne ikke kan løses tilfredsstillende for begge parter, kan de give Associeringsrådets formand meddelelse om deres uenighed og gøre rede for årsagerne dertil. Associeringsrådet kan træffe afgørelse om egnede foranstaltninger.

Medmindre Associeringsrådet træffer en anden afgørelse, og indtil det gør det, suspenderes anmeldelsen af organet og anerkendelsen af dets kompetence til at vurdere overensstemmelsen med kravene i Fællesskabets lovgivning eller den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene helt eller delvis fra den

dato, på hvilken der gives meddelelse til Associeringsrådets formand om uenigheden mellem parterne.

Artikel 12

Udveksling af oplysninger og samarbejde

For at sikre en korrekt og ensartet anvendelse og fortolkning af denne protokol skal parterne, deres myndigheder og deres anmeldte organer:

- a) udveksle alle relevante oplysninger om gennemførelsen af lovgivning og praksis, herunder navnlig om proceduren for at sikre, at anmeldte organer efterlever kravene til dem
- b) i fornødent omfang deltage i de relevante informations- og koordinationsordninger og andre dermed forbundne aktiviteter hos parterne
- c) anspore deres organer til at samarbejde med henblik på gennemførelse af frivillige arrangementer af relevans for gensidig anerkendelse.

Artikel 13

Fortrolig behandling

Parternes repræsentanter, eksperter og øvrige ansatte skal, også efter at de er ophørt med at udføre deres arbejdsopgaver, afholde sig fra at afsløre oplysninger, der er indhentet i henhold til denne protokol, og som er af en sådan karakter, at de er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Disse oplysninger må ikke anvendes til andre formål end dem, der er fastsat i denne protokol.

Artikel 14

Protokollens forvaltning

Ansaret for, at denne protokol fungerer effektivt, påhviler i henhold til artikel 109 i Europaftalen Associeringsrådet. Det har navnlig beføjelse til at træffe afgørelser om:

- a) ændring af bilag
- b) indsættelse af nye bilag
- c) udpegelse af et eller flere fælles eksperthold til at efterprøve et anmeldt organs tekniske kompetence og efterlevelse af kravene til det
- d) udveksling af oplysninger om foreslåede og konkrete ændringer i Fællesskabets lovgivning og den nationale lovgivning som omhandlet i bilagene

e) drøftelse af nye eller yderligere overensstemmelsesvurderingsprocedurer for en sektor, der er omhandlet i et bilag

resultater af overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er gennemført i det pågældende tredjeland, medmindre der udtrykkelig er opnået enighed mellem parterne i Associeringsrådet.

f) løsning af alle spørgsmål med tilknytning til denne protokol.

Associeringsrådet kan i henhold til artikel 113, stk. 2, i Europa-aftalen delegere de ovenfor anførte beføjelser i medfør af denne protokol.

Artikel 15

Fagligt samarbejde og faglig bistand

Fællesskabet kan om fornødent tilbyde fagligt samarbejde med og faglig bistand til Estland med henblik på at støtte den konkrete gennemførelse og anvendelse af denne protokol.

Artikel 16

Aftaler med andre lande

Aftaler om overensstemmelsesvurdering, som den ene part har indgået med et land, der ikke er part i denne protokol, indebærer ikke, at den anden part er forpligtet til at acceptere

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne protokol træder i kraft den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne udveksler diplomatiske noter, der bekræfter gennemførelsen af deres respektive procedurer for protokollens ikrafttræden.

Artikel 18

Protokollens status

Denne protokol udgør en integrerende del af Europa-aftalen.

Denne protokol er udfærdiget i to originaleksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og estisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

BILAG

om gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering

ELEKTRICITETSSIKKERHEDSUDSTYR

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

Fællesskabslovgivning: Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EFT L 77 af 26.3.1973, s. 29), senest ændret ved direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

National lovgivning: Lov om elektricitetssikkerhed (RT I, 18.6.2002, 49, 310);

Økonomiministeriets forordning nr. 33 af 28. juni 2002 om krav til elektrisk udstyr og elektriske installationer og disses elektromagnetiske kompatibilitet og proceduren for overensstemmelsesvurdering og certificering af elektrisk udstyr og elektriske installationer og krav til mærkning af og information om elektrisk udstyr og elektriske installationer (RTL, 11.7.2002, 76, 1171).

AFDELING II

ANMELDENE MYNDIGHEDER

Det Europæiske Fællesskab:

Belgien:	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Danmark:	Økonomi- og Erhvervsministeriet, Elektricitetsrådet
Tyskland:	Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
Grækenland:	Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet)
Spanien:	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Frankrig:	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie. Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP) — SQUALPI
Irland:	Department of Enterprise and Employment
Italien:	Ministero delle Attività Produttive
Luxembourg:	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état Ministère du Travail (Inspection du Travail et des Mines)
Nederlandene:	Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (forbrugsgoder) Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (andet)
Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade
Finland:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- og industriministeriet
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry

Estland: Majandusministeerium.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Estland i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Estland:

De organer, der er udpeget/bemyndiget af Estland i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale estiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER**Beskyttelsesklausuler***A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer*

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Estland finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

BILAG

om gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering

ELEKTROMAGNETISK KOMPATIBILITET

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

Fællesskabslovgivning:	Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19), senest ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).
National lovgivning:	Lov om elektricitetssikkerhed (RT I, 18.06.2002, 49, 310); Økonomiministeriets forordning nr. 33 af 28. juni 2002 om krav til elektrisk udstyr og elektriske installationer og disses elektromagnetiske kompatibilitet og proceduren for overensstemmelsesvurdering og certificering af elektrisk udstyr og elektriske installationer og krav til mærkning af og information om elektrisk udstyr og elektriske installationer (RTL, 11.07.2002, 76, 1171).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER**Det Europæiske Fællesskab:**

Belgien:	Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Danmark:	Telestyrelsen
Tyskland:	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie
Grækenland:	Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet)
Spanien:	Ministerio de Ciencia y Tecnología
Frankrig:	Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie. Direction Générale de l'Industrie, des Technologies de l'Information et des Postes (DiGITIP) — SQUALPI
Irland:	Department of Enterprise and Employment
Italien:	Ministero delle Attività Produttive
Luxembourg:	Ministère de l'économie — Service de l'énergie de l'état
Nederlandene:	Ministerie van Verkeer en Waterstaat
Østrig:	Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Portugal:	Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade Ministério do Equipamento Social. Instituto das Comunicações de Portugal
Finland:	Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- och industriministeriet For EMC-aspekter af telekommunikation og radioudstyr: Liikenne- ja viestintäministeriö/Kommunikationsministeriet
Sverige:	Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
Det Forenede Kongerige:	Department of Trade and Industry

Estland: Majandusministeerium.

AFDELING III

ANMELDTE OG KOMPETENTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Estland i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Estland:

De organer, der er udpeget/bemyndiget af Estland i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale estiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler*A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer*

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Estland finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

BILAG

om gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering:

ELEVATORER

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

- Fællesskabslovgivning: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer (EFT L 213 af 7.9.1995, s. 1).
- National lovgivning: Lov om sikkerhed ved elevatorer og kabelbaner (RT I, 19.06.2002, 50, 312);
- Økonomiministeriets forordning nr. 39 af 1. juli 2002 om overensstemmelsesvurdering og overensstemmelses-certificering af elevatorer, delsystemer og sikkerhedskomponenter (RTL, 12.7.2002, 77, 1197).
- Økonomiministeriets forordning nr. 38 af 1. juli 2002 om sikkerhedskrav til elevatorer, sikkerhedskomponenter og installationer samt oplysning herom og anbringelse af overensstemmelsesmærker (RTL, 12.7.2002, 77, 1196).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER

Det Europæiske Fællesskab:

- Belgien: Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
- Danmark: Direktoratet for Arbejdstilsynet
- Tyskland: Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung.
- Grækenland: Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet)
- Spanien: Ministerio de Ciencia y Tecnología
- Frankrig: Ministère de l'équipement, des transports et du logement. Direction Générale de l'urbanisme, de l'habitat et de la construction
- Irland: Department of Enterprise and Employment
- Italien: Ministero delle Attività Produttive
- Luxembourg: Ministère du travail (Inspection du travail et des mines)
- Nederlandene: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- Østrig: Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
- Portugal: Under den portugisiske regerings myndighed: Instituto Português da Qualidade
- Finland: Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- og industriministeriet
- Sverige: Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
- Det Forenede Kongerige: Department of Trade and Industry

Estland: Majandusministeerium.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Estland i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Estland:

De organer, der er udpeget af Estland i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale estiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

Beskyttelsesklausuler*A. Beskyttelsesklausul vedrørende industrivarer*

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte industrivarer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Estland finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

BILAG

om gensidig anerkendelse af resultaterne af overensstemmelsesvurdering

SIKKERHEDSKRAV TIL LEGETØJ

AFDELING I

FÆLLESSKABSLOVGIVNING OG NATIONAL LOVGIVNING

- Fællesskabslovgivning: Rådets direktiv 88/378/EØF af 3. maj 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj (EFT L 187 af 6.7.1988, s. 1), ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).
- National lovgivning: Regeringsforordning nr. 36 af 24. januar 2001 om sikkerhedskrav til legetøj og proceduren for overensstemmescertificering af legetøj (RT I, 31.1.2001, 13, 58);
- Socialministeriets forordning nr. 72 af 2. november 2000 om begrænsninger for håndtering af sundheds- og miljøfarlige kemikalier (RTL, 10.11.2000, 116, 1825).
- Socialministeriets forordning nr. 37 af 26. maj 2000 om proceduren for identifikation, klassifikation, emballering og mærkning af farlige kemikalier (RTL, 13.7.2000, 78, 1184).
- Socialministeriets forordning nr. 12 af 8. marts 1999 om fortegnelsen over farlige stoffer (RTL, 15.3.1999, 39, 508; 39, 509).

AFDELING II

ANMELDENDE MYNDIGHEDER**Det Europæiske Fællesskab:**

- Belgien: Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
- Danmark: Økonomi- og Erhvervsministeriet, Forbrugerstyrelsen
- Tyskland: Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
- Grækenland: Υπουργείο Ανάπτυξης. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (Udviklingsministeriet. Industrigeneralsekretariatet)
- Spanien: Ministerio de Ciencia y Tecnología. Instituto Nacional del Consumo
- Frankrig: Ministère de l'économie et des finances
- Irland: Department of Enterprise and Employment
- Italien: Ministero delle Attività Produttive
- Luxembourg: Ministère du travail et de l'emploi
- Nederlandene: General Inspectorate for Health Protection
- Østrig: Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
- Portugal: Divisão de Estudos de Produtos do Instituto do Consumidor
- Finland: Kauppa- ja teollisuusministeriö/Handels- og industriministeriet
- Sverige: Under den svenske regerings myndighed: Styrelsen för ackreditering och teknisk kontrol (SWEDAC)
- Det Forenede Kongerige: Department of Trade and Industry

Estland: Majandusministeerium.

AFDELING III

ANMELDTE ORGANER

Det Europæiske Fællesskab:

De organer, der er anmeldt af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til den i afdeling I omhandlede fællesskabslovgivning og anmeldt til Estland i henhold til artikel 10 i denne protokol.

Estland:

De organer, der er bemyndiget af Estland i henhold til den i afdeling I omhandlede nationale estiske lovgivning og anmeldt til Det Europæiske Fællesskab i henhold til artikel 10 i denne protokol.

AFDELING IV

SÆRLIGE ARRANGEMENTER

1. Oplysninger om attesten og de tekniske konstruktionsdata

Ifølge artikel 10, stk. 4, i direktiv 88/378/EØF kan de myndigheder, der er anført i afdeling II, anmode om en kopi af attesten og på begrundet anmodning opnå en kopi af de tekniske konstruktionsdata og rapporter om de udførte undersøgelser og prøvninger.

2. Meddelelse af begrundelsen for godkendte organers afvisning

Ifølge artikel 10, stk. 5, i direktiv 88/378/EØF skal de estiske organer underrette den anmeldende myndighed, når de afviser at udstede en EF-typeattest. Den anmeldende myndighed skal ligeledes underrette Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber herom.

3. Beskyttelsesklausuler*A. Beskyttelsesklausul vedrørende varer*

1. Hvis en part har taget skridt til at nægte varer, der bærer CE-mærkningen og er omfattet af dette bilag, fri adgang til sit marked, underretter den straks den anden part derom med angivelse af årsagerne til denne beslutning og en angivelse af, hvorledes ikke-overensstemmelsen er konstateret.
2. Parterne gennemgår sagen og den dokumentation, der er forelagt dem, og underretter hinanden om resultaterne af deres undersøgelser.
3. Hvis parterne er enige, træffer de egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.
4. Hvis parterne er uenige om resultatet af sådanne undersøgelser, fremlægges sagen for Associeringsrådet, der kan beslutte, at der skal foretages en ekspertundersøgelse.
5. Drager Associeringsrådet den konklusion, at foranstaltningen er
 - a) uberettiget, skal den nationale myndighed hos den part, der har truffet foranstaltningen, trække den tilbage
 - b) berettiget, træffer parterne egnede foranstaltninger til sikring af, at sådanne varer ikke udbydes på markedet.

B. Beskyttelsesklausul vedrørende harmoniserede standarder

1. Hvis Estland finder, at en harmoniseret standard, hvortil der er henvist i den lovgivning, der er omhandlet i dette bilag, ikke opfylder de væsentlige krav i denne lovgivning, underretter det Associeringsrådet derom og fremlægger en begrundelse derfor.
 2. Associeringsrådet behandler sagen og kan anmode Fællesskabet om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i den fællesskabslovgivning, som er omhandlet i dette bilag.
 3. Det Europæiske Fællesskab holder Associeringsrådet og den anden part underrettet om fremgangsmåden.
 4. Resultatet af proceduren meddeles den anden part.
-

**ERKLÆRING AFGIVET AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OM ESTISKE REPRÆSENTANTERS
DELTAGELSE I UDVALGSMØDER**

Med henblik på at sikre en bedre forståelse af de praktiske aspekter i forbindelse med anvendelsen af Fællesskabets regelværk indbyder Det Europæiske Fællesskab med denne erklæring Republikken Estland til på nedenstående betingelser at deltage i møderne i de udvalg, der er nedsat eller omhandlet i fællesskabslovgivningen om elektromagnetisk kompatibilitet, elektricitetssikkerhedsudstyr og elevatorer.

Deltagelsen vil være begrænset til møder eller mødepunkter, som drejer sig om anvendelsen af regelværket; dette indebærer ikke deltagelse i møder, hvor drøftelserne drejer sig om at forberede og afgive udtalelse om de gennemførelses- eller forvaltningsbeføjelser, der tillægges Kommissionen af Rådet.

Denne indbydelse kan i givet fald udvides til at omfatte møder i ekspertgrupper indkaldt af Europa-Kommissionen.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY) med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidig told

(2003/C 45 E/27)

KOM(2002) 613 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

BEGRUNDELSE

Den 9. november 2001 indledte Kommissionen en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Fællesskabet af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien.

Sideløbende hermed blev der indledt en antisubsidieprocedure vedrørende importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien og Indonesien samme dag.

Det fremgik af undersøgelsen, at der forekom skadelig dumping og subsidiering, og Kommissionen indførte derfor en midlertidig antidumpingtold og en midlertidig udligningstold på importen fra Indien ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1411/2002 og (EF) nr. 1412/2002.

Vedlagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige undersøgelsesresultater angående dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, som bekræftede de foreløbige resultater.

Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, som skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden den 30. november 2002.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 1412/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (i det følgende benævnt »PTY«) med oprindelse i Indien.
- (2) Kommissionen indførte samtidig ved forordning (EF) nr. 1411/2002 ⁽³⁾ også en midlertidig udligningstold på importen af PTY med oprindelse i Indien.
- (3) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2000 til 30. september 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Der blev konstateret en skrivefejl i forordningen om midlertidig told, og det bekræftes som vist i nedenstående tabeller, at undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesanalysen omfattede perioden fra 1. januar 1996 (og ikke 1. oktober 1997 som angivet i forordningen om midlertidig told) til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«). Denne periode blev valgt på baggrund af en analyse af den overordnede udvikling i EF-erhvervsgrenens økonomiske situation under hensyn til virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes i 1996 over for Indonesien, Malaysia, Taiwan og Thailand.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 50.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 26.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (4) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af PTY med oprindelse i Indien indsendte flere interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt mundtligt.
- (5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige til sine endelige afgørelser.
- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også tildelt en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af oplysningerne.
- (7) I tillæg til de kontrolbesøg, som Kommissionen allerede havde aflagt på det foreløbige stadium, blev der efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger også aflagt besøg hos Unifi Textured yarns Ltd, en EF-producent af PTY i Irland.
- (8) Der blev taget hensyn til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger, og de foreløbige afgørelser blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse dermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (9) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen i sin analyse ikke havde taget hensyn til, at der er tre forskellige markedssegmenter for PTY i Fællesskabet, hvilket angiveligt er bevist ved, at der findes væsentligt forskellige gennemsnitlige salgspriser for PTY med oprindelse i Indien og i andre tredjelande og for PTY fremstillet af EF-erhvervsgrenen. Dette blev ifølge de pågældende producenter bekræftet ved, at EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser i undersøgelsesperioden var over 50 % højere end prisen på importen fra Indien, og dette skulle være tegn på, at PTY, der er fremstillet i Fællesskabet, ikke i alle henseender er samme vare som PTY, der har oprindelse i Indien.
- (10) Der erindres om, at det i den foreløbige undersøgelse blev fastslået, at der findes væsentlige forskelle i de grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål for de forskellige typer og kvaliteter af PTY, og at alle typer PTY under disse omstændigheder bør anses for at være én og samme vare i forbindelse med denne procedure. Det blev også foreløbigt konkluderet, at PTY, der fremstilles i Indien og eksporteres til Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål som PTY, der fremstilles af EF-producenterne, og som derfor bør anses for at være samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Forskelle i salgspriser kan ikke i sig selv betragtes som et kriterium for bestemmelsen af samme vare i den forbindelse.
- (11) Hvad angår argumentet om markedssegmenter, blev det hverken dokumenteret eller fastslået, at der fandtes en klar skillelinje baseret på objektive kriterier, som kunne underbygge konklusionen om, at varer, der indføres fra Indien, og varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, er forskellige varer. Salgspriserne i sig selv anses ikke for at være et tilstrækkeligt element til at fastlægge markedssegmenter, især på baggrund af dumping- og subsidieringspraksis. Hvad angår den konstaterede forskel i varetyper, som naturligvis indebærer forskellige elementer til fastsættelse af prisen, er der taget hensyn hertil ved beregningen af det niveau, der er nødvendigt for at afhjælpe underbud og skade som omhandlet i betragtning (48) i denne forordning.
- (12) Argumentet blev derfor afvist, og konklusionerne om, at PTY bør anses for at være en og samme vare, og at den overordnede analyse bør foretages på dette niveau, blev bekræftet.
- (13) Da der ikke fremkom yderligere bemærkninger, blev definitionen af den pågældende vare og samme vare i betragtning (11) til (13) i forordningen om midlertidig told bekræftet.

D. STIKPRØVE

- (14) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende stikprøven af indiske eksporterende producenter, og konklusionerne i betragtning (14) til (23) i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

E. DUMPING**1. Normal værdi**

- (15) Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger anfægtede de tre undersøgte indiske eksporterende producenter af forskellige grunde afgørelserne om den fastsættelse af produktionsomkostninger og salgs- og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger (»SA&G«), der var blevet anvendt i forbindelse med spørgsmålet om normal handel og til beregningen af den normale værdi.
- (16) En eksporterende producent hævdede, at der var sket visse regnefejl vedrørende forbruget og af og til dobbelttælling af individuelle råvarer, hvilket havde indflydelse på produktionsomkostningerne til den pågældende vare.
- (17) Påstanden blev delvis afvist, da den eksporterende producent undlod at indgive relevante oplysninger om visse råvarer i rette tid for en efterprøvning. Flere oplysninger blev først modtaget efter kontrolbesøget, og Kommissionen traf under alle omstændigheder afgørelse på grundlag af oplysninger, som blev indgivet inden kontrolbesøget.
- (18) Samme eksporterende producent hævdede, at selskabet behørigt havde indgivet nærmere oplysninger om SA&G, men at Kommissionen alligevel havde overvurderet disse udgifter, da visse »etableringsudgifter« (dvs. administrationsudgifter) som nævnt i selskabets årsrapport og inkluderet i SA&G, faktisk vedrørte fremstillingsomkostningerne. Den eksporterende producent hævdede også, at der ikke var blevet taget hensyn til valutaoverskud ved beregningen af SA&G.
- (19) I artikel 2, stk. 5, i grundforordningen hedder det, at »[...] En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund.« Kommissionen lagde selv de reviderede oplysninger i selskabets årsrapport til grund ved beregningen af SA&G, da selskabet kun delvis havde udfyldt de relevante dele af spørgeskemaet. Der forelå således ikke oplysninger, som kunne give mulighed for at overveje en anden fordeling. Etableringsudgifterne i årsrapporten udgjorde en del af en regnskabsgruppe, der var tydelig og adskilt fra fremstillingsomkostningerne. Det blev konkluderet, at alle disse etableringsudgifter ikke var blevet indføjet i de fremstillingsomkostninger, som selskabet havde angivet, og at de burde indføres i SA&G. Hvad angår valutaoverskud, blev dette beløb medtaget i fremstillingsomkostningerne i selskabets årsrapport. Det blev derfor konkluderet, at beløbet allerede var indføjet i de fremstillingsomkostninger, som selskabet havde angivet. Kravet blev afvist, og den oprindelige beregning angående dette punkt bekræftes.
- (20) En anden eksporterende producent anmodede om anvendelse af en anden fordelingsmetode for finansieringsomkostningerne i SA&G. Producenten hævdede, at det var rigtigt at anvende omsætningen til fordelingen i forbindelse med driftskapitalen, men at den mest passende fordelingsmetode ville være at anvende produktionen af de respektive varer, når der var tale om terminslån, der blev optaget som en investering i produktionsfaciliteter. Den pågældende hævdede også, at det var nødvendigt at tage særligt hensyn for at undgå dobbelttælling på grund af den række af på hinanden følgende varer, som fremstilles på samme produktionsfaciliteter.
- (21) Det første krav angående beregningsmetoden blev godtaget, da det blev påvist, at det var en mere passende metode i forbindelse med disse omkostninger. SA&G-omkostningerne blev derfor revideret, inden de blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi. Det andet krav måtte afvises, da de oplysninger, der blev efterprøvet i forbindelse med kontrolbesøget, ikke tydede på nogen form for dobbelttælling, og kravet kunne derfor ikke underbygges.

- (22) Alle eksporterende producenter hævdede, at det ikke var rigtigt at indføre et beløb for omkostninger til søfragt i salgsudgifterne på hjemmemarkedet, da der ikke påløb sådanne fragtomkostninger.
- (23) Dette blev godtaget og SA&G-omkostningerne ændret, inden de blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi.
- (24) En anden eksporterende producent hævdede 1), at Kommissionen havde talt to gange og således øget finansieringsomkostningerne i SA&G-omkostningerne i forhold dertil, 2) at Kommissionen afveg fra at fordele SA&G-omkostningerne på vare- eller hjemmemarkedsbasis og tog tilflugt til SA&G-omkostninger på afdelingsbasis og således medtog andre varer end den pågældende vare i fordelingen, 3) at Kommissionen afveg fra at anvende undersøgelsesperioden og anvendte det sidste regnskabsår, som sluttede i undersøgelsesperioden, både til beregningen af fremstillingsomkostningerne og SA&G-omkostningerne, og 4) at Kommissionen grupperede visse varetyper og derfor afveg fra at anvende sine egne produktkontrolnumre til at sikre en retfærdig sammenligning.
- (25) Kravet blev godtaget med hensyn til det første punkt, og SA&G-omkostningerne blev ændret vedrørende disse omkostninger. Hvad angår punkt 2), erindres der igen om bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen som nævnt i betragtning (19). Under kontrolbesøget fik Kommissionen ikke forelagt optegnelser, hvoraf det fremgik, at selskabet havde en fast praksis med at anvende en omkostningsfordeling baseret på varer eller marked. Kravet blev derfor afvist og fordelingen af SA&G-omkostninger på afdelingsbasis bekræftet. Med hensyn til punkt 3 og SA&G-omkostninger, blev kravet delvis accepteret, og Kommissionen foretog en ny beregning af disse udgifter, hvori den medtog de seneste relevante oplysninger, efter at den havde modtaget reviderede oplysninger angående det seneste regnskabsår, som omfattede anden halvdel af undersøgelsesperioden. Kravet angående fremstillingsomkostninger blev afvist, fordi Kommissionens beregning var baseret på den samlede produktion af mellemproduktet, mens den eksporterende producent kun havde forelagt oplysninger angående en del af den samlede produktion. Kommissionens beregning blev således anset for at være foretaget på et mere repræsentativt grundlag, idet den omfattede hele produktionen. Med hensyn til punkt 4 blev kravet afvist, fordi Kommissionen ikke havde foretaget nogen gruppering af forskellige varetyper uden for de produktkontrolnumre, den anvendte for at sikre en retfærdig sammenligning. Kun visse typer af et mellemprodukt, der blev anvendt i produktionen af den undersøgte vare, blev grupperet i overensstemmelse med en tabel, som den eksporterende producent selv forelagde til beregning af de produktionsomkostninger, der blev anvendt til afprøvningen af spørgsmålet om normal handel og beregningen af den normale værdi.

2. Eksportpris

- (26) Der blev ikke fremsat krav angående fastsættelsen af eksportprisen. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (3) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3. Sammenligning

i) *Toldgodtgørelse i henhold til toldgodtgørelsesordningen (»DEPB«)*

- (27) Alle indiske eksporterende producenter gentog deres krav om, at Kommissionen burde have indrømmet dem den justering, de havde anmodet om i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), eller artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen, af den normale værdi for fordele modtaget efter DEPB-ordningen på efter-eksportbasis (betragtning (34) i forordningen om midlertidig told).
- (28) Ifølge artikel 2, stk. 10, »[...] tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed [...]« (understregningen tilføjet). I henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), i grundfor-

ordningen foretages der en justering, når to betingelser er opfyldt kumulativt: for det første pålægges importafgifter samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og for det andet bliver disse importafgifter refunderet eller ikke opkrævet, når varen eksporteres til Fællesskabet. Disse betingelser danner grundlaget for at fastsætte forskelle, som påvirker prisernes sammenlignelighed for de pågældende faktorer. Som på det foreløbige stadium blev der ikke fundet afgørende beviser angående det første krav. Det var derfor ikke muligt at indrømme en justering for toldgodtgørelse. Ifølge artikel 2, stk. 10, litra k), »kan der også foretages en justering for forskelle i andre faktorer [...] hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, især at kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer« (understregningerne tilføjet). I det foreliggende tilfælde blev ingen af ovennævnte krav påvist, da de eksporterende producenter ikke kunne fremlægge afgørende beviser til støtte for deres krav. Det var derfor ikke muligt at indrømme en justering for forskelle i andre faktorer, og resultaterne i betragtning (34) i forordningen om midlertidig told bekræftes.

ii) *Toldgodtgørelse i henhold til forhåndslicensordningen (»ALS«)*

- (29) To indiske eksporterende producenter gentog deres krav om, at Kommissionen burde have indrømmet dem den justering, de havde anmodet om i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b) eller i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen, af den normale værdi for fordele modtaget i henhold til ALS-ordningen (betragtning (34) i forordningen om midlertidig told. Begge producenter hævdede også, at Kommissionen havde foretaget en mere detaljeret undersøgelse i forbindelse med den sideløbende antisubsidieprocedure og havde godtaget, at den nævnte ordning ikke var en udligningsberettiget ordning. Der burde derfor have været foretaget en justering, som kunne afhjælpe denne angivelige modsigelse mellem de to procedurer. De eksporterende producenter hævdede også, at kravet om, at det skulle påvises, at råvarer, der indgår i produktionen i eksportlandet, indeholder et toldkomponent, udgjorde en unødigt stor bevisbyrde.
- (30) Hver enkelt antidumpingprocedure vurderes efter egen berettigelse og undersøges på grundlag af egne faktuelle og lovmæssige omstændigheder, som kan afvige fra alle andre procedurer. Argumentet om et parallelt forløb mellem to forskellige procedurer blev derfor anset for at være irrelevant. Under alle omstændigheder hedder det i betragtning (66) i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/2002, at »begge ordninger [forhåndslicensordningen og forhåndslicensordningen for mellemleverancer] kan derfor anses for at være udligningsberettigede. De undersøgte selskaber kunne imidlertid påvise, at mængderne af importerede materialer, der var fritaget for importtold, ikke oversteg de mængder, der blev anvendt til de eksporterede varer.« Citatet udstikker imidlertid kun et generelt princip. Der erindres i den forbindelse om kravene i artikel 2, stk. 10, hovedet, artikel 2, stk. 10, litra b), og artikel 2, stk. 10, litra k), i grundforordningen som nævnt i betragtning (28). Ligesom det var tilfældet i forordningen om midlertidig told, blev kravene i grundforordningen ikke påvist, da de eksporterende producenter ikke fremlagde afgørende beviser, som kunne underbygge det fulde omfang af deres respektive krav. Det bemærkes også, at det ikke er en unødigt stor bevisbyrde at kræve af de eksporterende producenter, at de påviser, at råvarer, som indgår i produktionen i eksportlandet, indeholder et toldelement. Da de midlertidige foranstaltninger blev vedtaget, blev der indrømmet behørig justering for sådanne afgifter, når de blev dokumenteret ved de eksporterende producenters regnskabsoplysninger; ellers blev kravene afvist. Dette viste, at selskaberne som krævet i spørgeskemaet var i stand til at påvise, om der fandtes importafgifter, der blev pålagt samme vare og materialer, der fysisk indgik heri, når de var bestemt til forbrug i Indien. Derfor og af de grunde, der er anført i betragtning (28), var det ikke muligt at indrømme en justering for toldgodtgørelse, og resultaterne i betragtning (34) i forordningen om midlertidig told bekræftes.

iii) *Forbrugsafgift*

- (31) En eksporterende producent gentog sit krav om en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), for et beløb svarende til en indirekte afgift, der pålægges samme vare, når den er bestemt til forbrug i Indien, og refunderes, når varen eksporteres til Fællesskabet.

- (32) På det tidspunkt, hvor der blev indført midlertidige foranstaltninger, konstateredes det, at selskabet fik refunderet forbrugsafgiften efter eksport af den pågældende vare. Da selskabet imidlertid ikke påviste, at hele beløbet blev refunderet, måtte kravet justeres nedad. Efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger indgav den pågældende producent som krævet af Kommissionen flere supplerende oplysninger og dokumentation til støtte for kravet, som blev efterprøvet. Disse oplysninger blev anset for at være afgørende i forbindelse med den foreliggende sag, og derfor blev der indrømmet justering for hele det krævede beløb. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (35) i forordningen om midlertidig told blev derfor ændret.

iv) *Omsætningsafgift*

- (33) En anden eksporterende producent gentog sin påstand om, at selskaber var fritaget for at betale omsætningsafgift som et resultat af den indiske regerings politik for at tilskynde til oprettelse af fabrikker i mindre udviklede områder, og anmodede derfor om en justering i den forbindelse. Det fremgik af alle indgivne oplysninger og kontrolbesøget på stedet, at alle fakturaer angående hjemmemarkedssalg viste, at den pågældende producent var fritaget for at betale denne afgift, som ikke blev opkrævet særskilt i fakturaterne. Det blev således ikke påvist, at selskabet opkrævede den pågældende afgift på hjemmemarkedssalget og deponerede den hos staten, og der var således ikke tale om, at en sådan afgift »påhviler den pågældende vare« ved salg på hjemmemarkedet. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (36) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

v) *Handelsled*

- (34) En indisk eksporterende producent gentog sit krav om en justering for forskelle i handelsled mellem salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet og på eksportmarkeder (betragtning (37) i forordningen om midlertidig told).
- (35) Det fremgik imidlertid af oplysningerne i besvarelsen af spørgeskemaet og kontrolbesøget på stedet, at der ikke var nogen konsekvente og klare forskelle i funktioner og priser i de forskellige handelsled på hjemmemarkedet i Indien. Der blev ikke fremlagt nye oplysninger. Undersøgelsesresultaterne i betragtning (37) i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4. **Dumpingmargen**

- (36) Da der ikke fremkom bemærkninger eller nye oplysninger, bekræftes metoden i betragtning (39) til (44) i forordningen om midlertidig told.
- (37) Af sammenligningen af den reviderede vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype af fabrik fremgik det, at der fandt dumping sted i forbindelse med alle undersøgte eksporterende producenter. Den beregnede vejede gennemsnitlige dumpingmargen for samarbejdsvillige selskaber, som ikke indgik i stikprøven, blev også undersøgt i henhold til artikel 9, stk. 6, i grundforordningen. De reviderede beregninger påvirker også restdumpingmargenen. På baggrund af det høje samarbejdsniveau fastsættes restdumpingmargenen på et niveau svarende til den højeste dumpingmargen, der er fastsat for en samarbejdsvillig eksporterende producent.
- (38) De endelige dumpingmargener i procent af importprisen cif, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Indo Rama Synthetics Limited: 10,7 %

Reliance Industries Limited: 6,1 %

Welspun Syntex Limited: 17,0 %

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven: 8,9 %

Restdumpingmargen: 17,0 %.

F. ERHVERVSGREKEN I FÆLLESSKABET

- (39) Kort tid efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger indstillede Dupont SA, en af de samarbejdsvillige EF-producenter, der indgik i definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, definitivt sin produktion af PTY i Fællesskabet, angiveligt på grund af lavprismporten på markedet i Fællesskabet. Da der var tale om en endelig beslutning, blev det ikke længere anset for passende at betragte Dupont SA som en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet. Til fastsættelsen af endelige undersøgelsesresultater blev det derfor overvejet, om erhvervsgrenen i Fællesskabet burde defineres som bestående af de to resterende samarbejdsvillige EF-producenter, nemlig UNIFI Textured yarns Ltd og Sinterama SpA.
- (40) Det blev derfor kontrolleret, om de to selskaber stadig tegnede sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. Det konstateredes, at de to resterende samarbejdsvillige EF-producenters samlede produktion udgjorde 30 % af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare i undersøgelsesperioden. Det er mere end tærskelen på 25 % i nævnte artikel. De to selskaber udgør derfor erhvervsgrenen i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.
- (41) De indiske eksporterende producenter hævdede, at skadesanalysen på det foreløbige stadium kun var baseret på en ganske lille del af EF-producenterne. Til grund for deres påstand nævnte de, at de klagende EF-producenter, der reelt samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, ikke tegnede sig for en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet.
- (42) Påstanden er ikke korrekt, og den blev afvist, da de to resterende selskaber tegner sig for over 25 % af den samlede produktion i Fællesskabet. Det bekræftes derfor, at de pågældende to samarbejdsvillige EF-producenter udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

G. SKADE**1. Forbruget i Fællesskabet**

- (43) Da der ikke foreligger nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater angående forbruget i Fællesskabet i betragtning (54) og (55) i forordningen om midlertidig told. I hele den betragtede periode udviklede forbruget i Fællesskabet sig som følger:

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Forbruget i Fællesskabet	285 640	341 660	369 031	353 376	360 176	339 352
1996 = 100	100	120	129	124	126	119

2. Importen fra Indien

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Importen fra Indien	7 583	16 992	18 064	11 824	18 752	22 683
1996 = 100	100	224	238	156	247	299
Markedsandel	2,7 %	5,0 %	4,9 %	3,3 %	5,2 %	6,7 %
Pris	1,9	2,0	1,7	1,4	1,8	1,7
1996 = 100	100	107	91	75	95	93

- (44) Importen med oprindelse i Indien tredobledes næsten i absolutte tal i den betragtede periode fra 7 583 tons i 1996 til 22 683 tons i undersøgelsesperioden. I perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden på et tidspunkt, hvor der var nedgang i det samlede forbrug i Fællesskabet, steg importen fra Indien næsten til det dobbelte.
- (45) Den pågældende imports andel af markedet i Fællesskabet steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Sideløbende med den hastige stigning i importen mellem 1999 og undersøgelsesperioden steg også markedsandelen fra 3,3 % til 6,7 %, mens det samlede forbrug i Fællesskabet faldt.
- (46) Hvad angår den gennemsnitlige importpris, steg den først i perioden 1996-1997 for så siden at falde. Det laveste prisniveau blev nået i 1999.
- (47) Da der ikke er fremkommet bemærkninger til omfanget af og priserne på importen fra Indien, bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning (56) til (58) i forordningen om midlertidig told.
- (48) Beregningerne af prisunderbud er revideret på baggrund af ovennævnte ændring i EF-erhvervsgrenens sammensætning. Metoden til beregning af underbudsmargener som anført i betragtning (59) og (61) i forordningen om midlertidig told er dog uændret. Med henblik på at analysere prisunderbud blev priserne på de forskellige typer PTY med oprindelse i Indien sammenlignet med priserne for tilsvarende typer, som fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen. En sammenligning af de samlede gennemsnitspriser som foreslået af de indiske eksporterende producenter ville ikke have taget hensyn til de forskellige varetyper, der fandtes, og ville have givet misvisende resultater.
- (49) På dette grundlag lå de reviderede prisunderbudsmargener udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser på mellem 23 % og 28 % for de eksporterende producenter, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

3. EF-erhvervsgrenens situation

- (50) Efter at en samarbejdsvillig EF-producent som nævnt var blevet udelukket fra definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, var det nødvendigt at revidere de foreløbige fastlagte skadesindikatorer i overensstemmelse dermed. Nedenstående oplysninger viser udviklingen i skadesindikatorerne i den betragtede periode angående de to resterende samarbejdsvillige EF-producenter. Af hensyn til fortroligheden anvendes indekstal, da EF-erhvervsgrenen kun består af to EF-producenter.

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Produktionsmængde	100	112	117	112	122	118
Produktionskapacitet	100	110	116	118	130	135
Kapacitetsudnyttelse	100	101	101	95	94	88

- (51) EF-erhvervsgrenens produktionsmængde steg 18 % i den betragtede periode. Den største stigning fandt sted mellem 1996 og 1998. Derefter fulgte produktionen en ustabil kurve og nåede i undersøgelsesperioden et niveau, som kunne sammenlignes med niveauet i 1998.
- (52) Produktionskapaciteten blev fastlagt på grundlag af den teoretiske maksimale produktion pr. time på de installerede maskiner, multipliceret med de årlige teoretiske arbejdstimer under hensyn til vedligeholdelse og andre tilsvarende afbrydelser i produktionen.

- (53) Stigningen i produktionskapaciteten skete i to etaper. Den første fandt sted mellem 1996 og 1998, med en stigning på 16 %. EF-erhvervsgrenens produktionsmængde øgedes også i et sammenligneligt omfang i den pågældende periode, hvilket resulterede i en stabil og høj kapacitetsudnyttelse. Den anden stigning fandt sted mellem 1999 og udgangen af undersøgelsesperioden, hvor produktionskapaciteten steg omkring 14 %. I denne periode blev produktionsniveauet ved med at være forholdsvis stabilt, hvilket forklarer nedgangen i kapacitetsudnyttelsen.

Lagre (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Lagre	100	62	10	5	25	72

- (54) Nedgangen i lagrene i perioden 1996 til 1999 kan forklares ved, at salget steg betydeligt, navnlig sammenlignet med produktionsmængden i samme periode. Derefter voksede lagrene som følge af en betydelig nedgang i salget samtidig med en mindre produktionsstigning.

Salgsmængde, markedsandel og vækst (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Salgsmængde	100	116	121	116	116	106
Markedsandel	100	98	94	94	92	89

- (55) EF-erhvervsgrenens salg steg 6 % i den betragtede periode, målt i mængde. Det nåede et højdepunkt i 1998 (en stigning på 21 % i forhold til 1996) og faldt så 13 % i den efterfølgende periode.
- (56) I perioden 1996 til 1998 steg EF-erhvervsgrenens salg mindre kraftigt i forhold til udviklingen i det samlede forbrug i Fællesskabet. Denne nedgang var mere mærkbar end nedgangen i den generelle efterspørgsel efter PTY i Fællesskabet mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Dette forklarer, hvorfor markedsandelen hele tiden var faldende.
- (57) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen burde have taget hensyn til udviklingen i alle EF-producenternes markedsandele i den betragtede periode og ikke kun til EF-erhvervsgrenens. Det ville have vist en generel stigning i markedsandele.
- (58) I henhold til artikel 3, stk. 1, i grundforordningen forstås ved »skade« væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet. Derfor er fastsættelsen af skadens omfang begrænset til den generelle økonomiske situation for de samarbejdsvillige EF-producenter, der udgjorde EF-erhvervsgrenen som anført i betragtning (42). Af tabellen i betragtning (86) fremgår det også, at der ligeledes var en kraftig nedgang i de andre EF-producenters markedsandel i den betragtede periode. De andre EF-producenters rolle er blevet vurderet i forbindelse med spørgsmålet om årsagssammenhæng. Argumentet blev derfor afvist.

Salgspris (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig salgspris	100	100	100	93	90	95

- (59) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris var stabil mellem 1996 og 1998 og faldt så 5 % i den efterfølgende periode. På grundlag af en sådan sammenligning af priserne for sammenlignelige varetyper, som solgtes til markedet i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev der fastlagt underbudsmargener på 23-28 %.

Rentabilitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet	100	125	106	40	- 223	- 254

- (60) EF-erhvervsgrenens rentabilitet udtrykt i afkastet af nettosalget på fællesskabsmarkedet faldt stærkt i løbet af den betragtede periode, fra et positivt niveau i 1996 til et meget negativt niveau i undersøgelsesperioden.

Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Investeringer	100	59	183	90	69	18

- (61) Investeringsniveauet var særlig højt i 1996 og 1998 og må sættes i relation til stigningen i produktionskapaciteten. I undersøgelsesperioden var investeringerne stærkt begrænset i forhold til disse år.
- (62) EF-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital fra enten eksterne finansieringsselskaber eller moderselskaber var ikke berørt i alvorlig grad i begyndelsen af den betragtede periode. Men i betragtning af tabene i undersøgelsesperioden blev erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital dog alvorligt ødelagt i undersøgelsesperioden.

Afkast af investeringer (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Afkast af samlede aktiver	100	170	130	25	- 5	- 45

- (63) Afkastet af nettoaktiver (rentabiliteten i procent af EF-erhvervsgrenens samlede aktiver) blev anset for at være en passende indikator i denne sag.
- (64) Udviklingen i afkastet af nettoaktiver fulgte tallene for rentabiliteten og viste en tydelig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation, navnlig efter 1998.
- (65) De indiske eksporterende producenter anfægtede niveauet for afkastet af aktiver på grundlag af udviklingen i priserne på PTY og de vigtigste råvarer, der indgår i produktionen af PTY (især POY). De hævdede, at de gennemsnitlige salgspriser for PTY steg mere end indkøbsprisen for POY, og at det derfor måtte føre til en positiv udvikling i afkastet af aktiver.
- (66) For det første udviklede gennemsnitsprisen for PTY og POY sig på samme måde i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden. For det andet bør der tages hensyn til andre omkostningselementer som f.eks. andre materialer, der er anvendt, og fremstillingsomkostningerne. Alle disse elementer blev efterprøvet, og der blev taget hensyn dertil ved fastlæggelsen af rentabiliteten og afkastet af investeringer i den betragtede periode. Der blev også taget hensyn til udviklingen i værdien af aktiverne. Argumentet blev derfor afvist.

Likviditet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Likviditet	100	163	67	195	72	43

- (67) Tallene vedrørende likviditeten bekræftede, at der er sket en forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Situationen var dog stadig positiv i hele den betragtede periode og nåede et højdepunkt i 1999. Dette skyldtes hovedsagelig pengetilstrømningen i 1999 fra det store antal salgstransaktioner, der blev registreret i 1998, og som rent faktisk blev indløst i 1999.

Beskæftigelse, lønninger og produktivitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	100	106	120	129	131	123
Lønomkostninger	100	117	125	142	141	145
Produktivitet	100	105	98	87	93	95

- (68) Antallet af ansatte steg 23 % i den betragtede periode. Beskæftigelsesomkostningerne steg 45 % i samme periode.

- (69) Produktiviteten faldt 5 % i den betragtede periode.

Genrejsning fra tidligere dumping

- (70) I perioden 1996 til 1998 var EF-erhvervsgrenens finansielle resultater tilfredsstillende, hvilket tyder på, at den i det mindste delvis havde overvundet følgerne af tidligere dumpingimport af varer med oprindelse i tredjelande, over for hvilke der var indført antidumpingforanstaltninger i 1996. EF-erhvervsgrenen kom derefter igen i en vanskelig situation mellem 1999 og undersøgelsesperioden som følge af stigningen i dumpingimporten fra Indien.

Faktisk dumpingmargen

- (71) Der er helt klart tale om betydelige endelige dumpingmargener. I betragtning af omfanget af og prisen på dumpingimporten kan virkningerne af disse dumpingmargener ikke anses for at være ubetydelige.

4. Konklusion om skade

- (72) Den foreløbige konklusion om, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, jf. artikel 3 i grundforordningen, bekræftes. EF-erhvervsgrenens sårbare situation viste sig i perioden efter 1998. Mellem 1996 og 1998 steg EF-erhvervsgrenens produktionsmængde (+ 17 %) og kapacitetsudnyttelsen var høj, salgsmængden steg også (+ 21 %), mens salgspriserne blev ved med at være stabile, og erhvervsgrenen gav stadig fortjeneste (udtrykt i afkast af nettoomsætning, afkast af samlede aktiver og likviditet). EF-erhvervsgrenen var således i stand til at øge investeringerne og antallet af ansatte, og likviditeten var gunstig i hele perioden. Denne udvikling kan forklares ved de kombinerede positive virkninger af antidumpingforanstaltningerne over for Indonesien, Thailand, Taiwan og Malaysia, hvorved der igen var blevet skabt redelige handelsvilkår på markedet i Fællesskabet, samt forøgelsen af PTY-forbruget i Fællesskabet.

- (73) Efter 1998 begyndte en betydelig forværring af EF-erhvervsgrenens situation. Selv om produktionsmængden var stabil, faldt kapacitetsudnyttelsen 7 procentpoints, salget faldt 13 % målt i mængde, og salgspriserne faldt også 5 %. EF-erhvervsgrenen begyndte således at få store tab, og investeringsniveauet blev også berørt.

- (74) De indiske eksporterende producenter hævdede, at nogle af ovennævnte skadesindikatorer udviklede sig positivt i den betragtede periode og derfor ikke kunne pege i retning af skade.

- (75) Som angivet i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen er ingen af de økonomiske faktorer i artiklen nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen om, hvorvidt EF-erhvervsgrenen lider væsentlig skade. Mere vigtigt er det, at selv om EF-erhvervsgrenens økonomiske situation faktisk blev bedre i perioden 1996 til 1998, viser tallene og ovennævnte konklusioner klart, at EF-erhvervsgrenen i den efterfølgende periode oplevede en betydelig forværring af sin situation og led væsentlig skade i undersøgelsesperioden. Argumentet blev derfor afvist, og ovennævnte konklusioner, dvs. at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, bekræftes.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (76) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i grundforordningen undersøgte Kommissionen igen, om den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen som defineret i betragtning (42), var forårsaget af dumpingimporten fra Indien. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen også andre kendte faktorer, som kunne have skadet EF-erhvervsgrenen for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten.

2. Dumpingimportens følgevirkninger

- (77) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden tredobledes importen af varer med oprindelse i Indien fra 7 583 tons til 22 683 tons. Stigningen foregik i to etaper: en første mellem 1996 og 1998 på 138 %, og så i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden på 92 %, fra 11 824 tons til 22 683 tons, dvs. en stigning på omkring 10 800 tons. Den første stigning fandt således sted, mens fællesskabsmarkedet stadig ekspanderede, men den anden skete på et tidspunkt, hvor der var en stor nedgang i forbruget i Fællesskabet (– 14 000 tons). I samme periode, dvs. fra 1999 til undersøgelsesperioden, faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde omkring 13 %.
- (78) Det samme kan konstateres i relative tal. Den indiske markedsandel steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Stigningen skete i to etaper: mellem 1996 og 1998 fra 2,7 % til 4,9 % og mellem 1999 og undersøgelsesperioden fra 3,3 % til 6,7 %.
- (79) I 1999 nåede prisen på importvarer fra Indien det lave niveau af gennemsnitligt 1,4 EUR pr. ton, en nedgang på omkring 17 % i forhold til året før og 26 % sammenlignet med 1996. Ved hjælp af denne lavprispolitik var inderne i stand til at øge deres salg og genindvinde de tabte markedsandele i 2000 og undersøgelsesperioden. Priserne steg til niveauet for 1998, men var i gennemsnit stadigvæk lavere end niveauet i 1996 og 1997.
- (80) I undersøgelsesperioden blev der fastlagt store underbudsmargener på mellem 23 % og 28 %. Det viser klart, at importen fra Indien skabte et stærkt pristryk i undersøgelsesperioden. Med en markedsandel på 6,7 % i undersøgelsesperioden havde et sådant prisunderbud naturligvis betydelige negative virkninger for et gennemsligt og vigende fællesskabsmarked og for en vare, der er yderst prisfølsom.
- (81) Samtidig oplevede EF-erhvervsgrenen et fald i markedsandel på omkring et procentpoint mellem 1996 og 1998 og endnu et mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Nedgangen skal ses på baggrund af udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser. Den måtte sænke sine priser 7 % i 1999 i forhold til 1998 for at bevare sin position på markedet. Samme år faldt priserne på importvarerne fra Indien 17 %. EF-erhvervsgrenens priser lå derefter forholdsvis stabilt på et niveau, som imidlertid ikke var tilstrækkeligt højt til at opretholde en positiv finansiel situation. I modsætning til inderne var EF-erhvervsgrenen ikke i stand til at forbedre sin gennemsnitlige salgspris i Fællesskabet i perioden fra 2000 til undersøgelsesperioden.

- (82) I perioden 1996 til 1998 var udviklingen gunstig for EF-erhvervsgrenen trods stigende import fra Indien, da der igen var skabt redelige handelsvilkår på et ekspanderende fællesskabsmarked efter indførelsen af antidumpingtold på importen af PTY med oprindelse i forskellige lande (se nedenfor). Fra 1999 og fremefter skete der imidlertid en betydelig forværring af EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Som nævnt begyndte salget og priserne at falde, og rentabiliteten, afkastet af investeringer og likviditeten blev alvorligt berørt. Dette faldt sammen med en periode, hvor de indiske priser faldt kraftigt, og importmængden begyndte at stige betydeligt, dvs. at importmængden fra Indien blev fordoblet i perioden 1999 til undersøgelsesperioden.

2. Følgevirksomheder af alle andre kendte faktorer

Importvarer med oprindelse i andre tredjelande

- (83) Da ingen interesserede parter fremkom med supplerende oplysninger eller bemærkninger, bekræftes konklusionen i betragtning (91) i forordningen om midlertidig told om, at importen af varer med oprindelse i Indonesien og Taiwan, sandsynligvis også har bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden.
- (84) På dette meget gennemsnitlige marked er det sandsynligt, at en omfattende lavprisimport af PTY fra et hvilket som helst oprindelsesland vil forvolde EF-erhvervsgrenen skade i en sådan grad, at den vil kunne anses for at være væsentlig. Men skal der sættes tal på virkningerne af importen fra Indien i forhold til virkningerne af importen fra Indonesien og Taiwan, er det nødvendigt at tage hensyn til den betydelige stigning i importen fra Indien i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, både i absolutte og relative tal, og til gennemsnitsprisen på importen fra Indien i undersøgelsesperioden, som i gennemsnit var lavere end priserne på importen fra Indonesien og Taiwan, især da de pågældende priser delvis er genstand for antidumpingtold. Under disse omstændigheder kan det konkluderes, at virkningerne af importen fra Indien på ingen måde var af mindre betydning end virkningerne af importen fra Indonesien og Taiwan, og at der derfor var en reel og betydelig forbindelse mellem importen fra Indien og EF-erhvervsgrenens vanskelige situation.
- (85) Hvad angår importen fra de andre tredjelande, bekræftes i mangel af bemærkninger den foreløbige konklusion om, at importen fra disse lande ikke kan anses for at have haft skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen.

Andre EF-producenter

- (86) Nedenstående tabel, der er baseret på oplysninger fra visse selskaber og indeholdt i klagen, viser udviklingen i de andre EF-producenters salg og markedsandel:

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelses- periode
Tons	134 366	144 831	150 544	136 097	142 797	131 924
Markedsandel	47,0 %	42,4 %	40,8 %	38,5 %	39,6 %	38,9 %

- (87) Ovenstående viser, at de andre EF-producenters salg af PTY faldt betydeligt i perioden 1996 til undersøgelsesperioden, både i absolutte og relative tal. Desuden er det nødvendigt at nævne, at en stor del af disse EF-producenter faktisk var blandt de oprindelige klager. De pågældende selskaber var ikke i stand til at samarbejde fuldt ud i forbindelse med nærværende undersøgelse på grund af mangel på ressourcer, men gav proceduren fuld støtte og har samarbejdet helt eller delvis i forbindelse med andre lignende procedurer for nylig.
- (88) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at de andre EF-producenter ikke har bidraget til den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens investeringer

- (89) Flere interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenens store investeringer i den betragtede periode faktisk også var årsag til en forværring af dens finansielle situation.
- (90) Som nævnt ovenfor vedrørte EF-erhvervsgrenens investeringer en forøgelse af produktionskapaciteten. Den første forøgelse af kapaciteten blev foretaget på et tidspunkt, hvor forbruget i Fællesskabet steg, nemlig mellem 1996 og 1998. EF-erhvervsgrenen øgede derfor sin produktionsmængde og var også i stand til at øge sit salg på linje med ekspansionen på fællesskabsmarkedet. På baggrund af denne positive udvikling udvidede EF-erhvervsgrenen endnu en gang sin produktionskapacitet mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Forøgelsen var på omkring 10 000 tons. Denne gang var EF-erhvervsgrenen imidlertid ikke i stand til at øge produktionen og salget, så den kunne udnytte den ny installerede kapacitet, og kapacitetsudnyttelsen faldt derfor kraftigt. Da PTY-industrien er en kapitalintensiv industri med store faste omkostninger, fik nedgangen i produktion og salgsmængde i perioden 1999 til undersøgelsesperioden direkte negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det bemærkes, at prisen på den vigtigste råvare var stabil i samme periode.
- (91) Kapacitetsforøgelsen i perioden 1999 til undersøgelsesperioden havde derfor negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det skete, fordi den faldt sammen med en nedgang i erhvervsgrenens produktion og salg. Nedgangen i salget var imidlertid forårsaget af trykket fra importen af PTY fra Indien på fællesskabsmarkedet. Selv om forbruget i Fællesskabet faldt ca. 14 000 tons i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, steg importen af PTY fra Indien med næsten 10 000 tons i samme periode ved hjælp af en aggressiv prisførelse. Prisunderbuddet mellem importpriserne på PTY fra Indien og EF-erhvervsgrenens priser var stort, og importmængden steg i et sådant omfang, at EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at formindske eller i det mindste begrænse nedgangen i slag og produktion og således begrænse de negative virkninger af den installerede overkapacitet.
- (92) Det fastslås, at hvis omkostningerne i forbindelse med investeringerne og således forøgelsen af den installerede kapacitet havde negative virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, blev disse virkninger forstærket ved, at EF-erhvervsgrenen måtte reducere både salg og produktionsmængde. Grunden hertil var navnlig trykket fra lavprisimporten fra Indien, hvis mængde mere end fordobledes i samme periode, hvor der var en generel nedgang i forbruget i Fællesskabet.
- (93) Det er derfor klart, at EF-erhvervsgrenen ville have været i stand til at holde salgspriserne på 1998-niveauet og øge produktionen og salget, hvis der ikke var forekommet dumpingimport fra Indien. Dette kunne også have givet stordriftsfordele, og EF-erhvervsgrenen ville under redelige handelsvilkår have været i stand til at opsuge de fleste, om ikke alle, yderligere faste omkostninger i tilknytning i investeringerne.

Indskrænkning af efterspørgslen

- (94) Forbruget i Fællesskabet steg globalt i den betragtede periode, men faldt i perioden 1999 til undersøgelsesperioden. Også selv om denne tendens faldt sammen med nedgangen i EF-erhvervsgrenens salgsmængde, var nedgangen i salgsmængden for det første forholdsvis mere omfattende end nedgangen i forbruget i Fællesskabet. For det andet steg importen fra Indien til mere end det dobbelte i samme periode. Selv om det ikke kan udelukkes, at nedgangen i efterspørgslen havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, anses dette for at have mindre betydning sammenlignet med virkningerne af dumpingimporten.

Global økonomisk nedgang

- (95) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen led skade som følge af den globale økonomiske nedgang siden udgangen af 2000, og at det var nødvendigt at tage det i betragtning og sætte tal på det med henblik på undersøgelsen af årsagssammenhængen.
- (96) For det første viser ovenstående analyse, at EF-erhvervsgrenens økonomiske situation allerede begyndte at blive dårligere inden udgangen af 2000. For det andet kunne det i forbindelse med en global økonomisk nedgang forventes, at alle aktører på fællesskabsmarkedet ville blive berørt i samme grad. Men på et tidspunkt, hvor der var nedgang på markedet, var de indiske eksporterende producenter i stand til at øge deres salg i Fællesskabet betydeligt. Som nævnt var nedgangen i EF-erhvervsgrenens salg mere omfattende end nedgangen i forbruget i Fællesskabet. Desuden er virkningerne af den globale nedgang allerede afspejlet i ovennævnte indskrænkning af efterspørgslen.
- (97) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at selv om det ikke kan udelukkes, at den økonomiske nedgang også havde virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, er dette af mindre betydning i forhold til de pristrykkende virkninger af dumpingimporten.

EF-erhvervsgrenens eksportresultater

- (98) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen havde mistet markedsandele, fordi den havde valgt at sælge til eksport i stedet for på hjemmemarkedet. Stigningen i EF-erhvervsgrenens eksportmængde viser, at erhvervsgrenen er konkurrencedygtig på markeder med redelige handelsvilkår. Eksporten firdobledes ganske vist i den betragtede periode, men den var stadig marginal sammenlignet med EF-erhvervsgrenens samlede salg. EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev endvidere kun fastsat på grundlag af salget på fællesskabsmarkedet. I mangel af yderligere bemærkninger til disse afsnit bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning (96) til (98) i forordningen om midlertidig told.

Prisen på råvarer

- (99) Der er ikke modtaget bemærkninger til dette punkt, og konklusionerne i betragtning (93) til (95) i forordningen om midlertidig told om, at den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, ikke kan tilskrives priserne på EF-erhvervsgrenens råvarer, bekræftes.

Andre argumenter fra interesserede parter

- (100) De indiske eksporterende producenter hævdede, at produktionsnedgangen i undersøgelsesperioden skyldtes, at en af de to EF-producenter, der udgør EF-erhvervsgrenen, bevidst havde lukket en fabrik. Undersøgelsen viste imidlertid, at der ikke var blevet lukket fabrikker i undersøgelsesperioden. Den pågældende producent bekræftede, at der ikke havde fundet nogen fabrikslukning sted, og hævdede, at enhver form for nedsættelse af produktionsmængden i undersøgelsesperioden skyldtes virkningerne af stigningen i lavprisimporteret PTY på markedet i Fællesskabet. Argumentet blev derfor afvist.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (101) Som konklusion bekræftes det, at dumpingimporten havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen, især i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, og at erhvervsgrenens situation er kendetegnet ved faldende salg, trykkede salgspriser, tab af markedsandele og forværring af den finansielle situation, navnlig med hensyn til rentabilitet og afkast af investeringer. I samme periode skete der en kraftig forøgelse af importmængden fra Indien, både i absolutte og relative tal, til priser, som det blev fastslået, udgjorde et betydeligt underbud i forhold til EF-erhvervsgrenens priser.

- (102) Følgende andre kendte faktorer blev undersøgt: import af varer med oprindelse i andre tredjelande, andre EF-producenters salg, EF-erhvervsgrenens investeringer, indskrænkning af efterspørgslen, global økonomisk nedgang, råvarepriser og EF-erhvervsgrenens eksportresultater. Det blev fastslået, at flere af disse faktorer også havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation. Virkningerne af disse faktorer blev imidlertid kraftigt forstærket af de betydelige negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation forårsaget af den voldsomme bølge af importvarer fra Indien, der, særskilt betragtet, også har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.
- (103) I betragtning af ovenstående analyse, hvor der er gjort behørigt rede for virkningerne af alle kendte faktorer for EF-erhvervsgrenens situation og skelnet mellem de skadevoldende virkninger af dumpingimporten, og efter at det er sikret, at den skade, der er forvoldt af andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten, bekræftes det, at disse andre faktorer ikke i sig selv ændrer det forhold, at der findes en reel og betydelig årsagsforbindelse mellem dumpingimporten og den konstaterede væsentlige skade.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (104) På baggrund af de begivenheder, der fandt sted efter fastlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater, nemlig fabrikslukning hos Dupont SA, blev det igen undersøgt, om der trods konklusionerne om skadevoldende dumping var tvingende grunde til at fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre endelige antidumpingforanstaltninger.

1. EF-erhvervsgrenen og andre EF-producenter

- (105) Som beskrevet i forordningen om midlertidig told er der ingen grund til at tvivle på EF-erhvervsgrenens levedygtighed og konkurrenceevne i en situation med normale markedsvilkår. De faktuelle forhold har imidlertid vist, at EF-erhvervsgrenens eksistens er i alvorlig fare, når der ikke findes redelige handelsvilkår. Uredelig handel på fællesskabetsmarkedet har allerede ført til lukning af Dupont SA, som ikke kunne overleve i den nuværende vigende markedssituation. Bliver der ikke indført foranstaltninger, kan det ikke udelukkes, at andre EF-producenter vil komme til at opleve det samme.
- (106) Selv om kun to EF-producenter var i stand til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, blev proceduren støttet af EF-producenter, som tegner sig for omkring 75 % af produktionen i Fællesskabet. Som nævnt oplevede de andre EF-producenter også en udhuling af deres markedsandele og salg på fællesskabetsmarkedet.
- (107) De foreløbige konklusioner om, at det vil være i EF-erhvervsgrenens og de andre EF-producenters interesse at indføre foranstaltninger, bekræftes.

2. Importører

- (108) Der blev ikke modtaget besvarelser fra importører eller forhandlere på det foreløbige stadium. I forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at det ikke ville påvirke deres situation særlig meget, hvis der blev indført foranstaltninger.
- (109) I mangel af yderligere bemærkninger fra interesserede parter efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger bekræftes ovenstående konklusioner.

3. Leverandører af råvarer

- (110) I mangel af bemærkninger bekræftes den foreløbige konklusion om, at det er i leverandøriindustriens interesse, at der indføres foranstaltninger.

4. Brugere

- (111) På det foreløbige stadium var der kun en bruger, som samarbejdede. I mangel af bemærkninger eller reaktioner efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger bekræftes konklusionen om, at det ikke vil skade brugernes levedygtighed og konkurrenceevne, hvis der indføres foranstaltninger.

5. Konklusion

- (112) EF-erhvervsgrenens og de andre EF-producenters eksistens vil blive bragt alvorligt i fare, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger. Dette forstærkes af, at en EF-producent for nylig måtte lukke sin fabrik i Fællesskabet på grund af uredlige handelsvilkår på fællesskabsmarkedet.
- (113) Hvis der ikke indføres endelige foranstaltninger, vil den fortsatte nedgang i EF-erhvervsgrenens rentabilitet, som konstateredes i den betragtede periode, blive yderligere forværret med risiko for flere lukninger af PTY-fabrikker i Fællesskabet.
- (114) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at indføre endelige antidumpingforanstaltninger.

J. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (115) På grundlag af metoden i betragtning (122) til (125) i forordningen om midlertidig told blev der fastlagt en skadestærskel med henblik på fastsættelse af niveauet for de endelige foranstaltninger, der skal indføres.
- (116) De indiske eksporterende producenter hævdede, at det niveau for fortjeneste, der blev anvendt til at beregne en ikke-skadevoldende pris, var blevet valgt vilkårligt, fordi det var baseret på den højeste konstaterede fortjenstmargen i den betragtede periode.
- (117) Det niveau for fortjeneste, der anvendes til beregningen af en ikke-skadevoldende pris, skal svare til et niveau, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forvente at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping. 1998 blev anset for at være et rimeligt valg af referenceår, da det blev vurderet, at importen fra Indien i det pågældende år endnu ikke havde trykket EF-erhvervsgrenens priser, og at importen fra andre lande, der var omfattet af foranstaltninger, allerede havde samme niveau som i undersøgelsesperioden. Det forhold, at en EF-producent måtte holdes uden for definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, og at der derfor blev fastsat nye tal angående fortjeneste i den betragtede periode, ændrer ikke de foreløbige afgørelser om, at det med rimelighed kunne forventes, at en sådan industri ville opnå en fortjenstmargen på 8 % under redelige markedsvilkår uden dumpingimport.
- (118) I betragtning af ovenstående bekræftes metoden til fastsættelse af skadestærskelen i betragtning (122) til (125) i forordningen om midlertidig told.
- (119) Som i forbindelse med prisunderbudsmargenerne blev skadesmargenerne også undersøgt og ændret.

2. Endelige foranstaltninger

- (120) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør der indføres en endelig antidumpingtold svarende til de konstaterede dumpingmargener, da de i alle tilfælde er lavere end skadesmargenerne.

(121) For så vidt angår den sideløbende antisubsidieprocedure over for Indien, må ingen vare imidlertid pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidier, jf. artikel 24, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »antisubsidiegrundforordningen«) og artikel 14, stk. 1, i grundforordningen. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvorvidt og i hvilket omfang subsidiebeløbene og dumpingmargenerne er opstået af samme situation.

(122) Ved Rådets forordning (EF) nr. .../2002 er der indført en endelig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, som det konstateredes var lavere end skadesmargenen for alle eksportører. Det konstateredes, at alle de undersøgte subsidieordninger var udligningsberettigede og således udgjorde eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. De endelige dumpingmargener, der er fastlagt for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien, kan således delvis tilskrives disse eksportsubsidier. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt både at indføre udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer de endeligt fastlagte eksportsubsidiebeløb og dumpingmargener. Den endelige antidumpingtold bør derfor justeres således, at den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som opvejer virkningerne af eksportsubsidierne.

(123) På grundlag af ovenstående blev den endelige told derfor fastsat som følger:

Selskab	Dumpingmargen	Endelig udligningstold for eksportsubsidier	Endelig antidumpingtold
Indo Rama Synthetics Limited	10,7 %	4,1 %	6,6 %
Reliance Industries Limited	6,1 %	0 %	6,1 %
Welspun Syntex Limited	17,0 %	9,1 %	7,9 %
Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	8,9 %	5,2 %	3,7 %
Alle andre selskaber	17,0 %	9,1 %	7,9 %

(124) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.

(125) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽²⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Efter behov vil Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle todsatser.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat B, J-79 5/17, B-1049 Bruxelles.

- (126) Da der er anvendt stikprøve i dumpingundersøgelsen, er det i forbindelse med denne procedure ikke muligt at indlede en fornyet undersøgelse (ny eksportør) i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordning med henblik på fastsættelse af individuelle dumpingmargener. For at sikre retfærdig behandling af eventuelle reelt nye indiske eksporterende producenter og de samarbejdsvillige selskaber, som ikke indgik i stikprøven, bør det fastsættes, at den vejede gennemsnitlige told, der indføres for sidstnævnte selskaber, også skal anvendes for eventuelle nye indiske eksporterende producenter, som ellers ville være berettiget til en individuel toldsats i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen.

3. Opkrævning af midlertidig told

- (127) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret, og omfanget af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for at være nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordningen om midlertidig told, dvs. forordning (EF) nr. 1412/2002, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Selskab	Toldsats	Taric-tillægskode
Chhabria Polyester Corporation Mehta House, 1st Floor, 91, Bombay Samachar Marg, Mumbai 400 023, Indien	3,7 %	A388
Indo Rama Synthetics Limited 51-A, Industrial Area, Sector III, Pithampur, 453 001, Distt. Dhar, Madhya Pradesh, Indien	6,6 %	A389
Microsynth Fabrics Limited 6, Jai Tirath Mansion, Barrack Road, Behind Metro Cinema, Mumbai 400 020, Indien	3,7 %	A390
Modern Petrofils NH No 8, Baman Gam, Taluka: Karjan, Distt: Baroda 391 210, Indien	3,7 %	A391
Nova Petrochemicals Limited 402, Trividh Chambers, Ring Road, Surat, Indien	3,7 %	A392
Parasrampur Industries Limited 208, Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	3,7 %	A393
Reliance Industries Limited Maker Chambers IV, Nariman Point, Mumbai, 400 021, Indien	6,1 %	A394
Sarla Polyester Limited 304, Arcadia, 195 Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	3,7 %	A395
Supertex Industries Limited Balkrishna Krupa, 2nd Floor, 45/49, Babu Genu Road, Princess Street, Mumbai 400 002, Indien	3,7 %	A396
Welspun Syntex Limited Kamani Wadi, 1st Floor, 542, Jaganath Shankar Sheth Road, Chira Bazar, Mumbai 400 002, Indien	7,9 %	A397
Alle andre selskaber	7,9 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent i Indien fremlægger tilstrækkelig dokumentation over for Kommissionen for, at det pågældende selskab

- ikke eksporterede den i artikel 1, stk. 1, omhandlede vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. oktober 2000 til 30. september 2001)
- ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Indien, som er genstand for de ved denne forordning indførte antidumpingforanstaltninger
- faktisk har eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 2, ved at tilføje den nye eksporterende producent på listen i nævnte artikel over de selskaber, som er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 3,7 %.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1412/2002 på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien, opkræves med den toldsats, der er indført endeligt ved denne forordning.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af endelig udligningstold på importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre med oprindelse i Indonesien

(2003/C 45 E/28)

KOM(2002) 614 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 7. november 2002)

BEGRUNDELSE

Den 9. november 2001 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende import til EF af PTY med oprindelse i Indien og Indonesien.

Den samme dag blev der parallelt hermed indledt en antidumpingundersøgelse af import af PTY med oprindelse i Indien.

Undersøgelserne viste, at der var tale om skadelig dumping og subsidiering, og Kommissionen indførte følgelig ved forordning (EF) nr. 1411/2002 og (EF) nr. 1412/2002 midlertidig antidumpingtold og udligningstold på import fra Indien.

Vedlagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige konklusioner om subsidier, skade, årsags-sammenhæng og EF-erhvervsgrenens interesse, som bekræftede de midlertidige konklusioner.

Rådet opfordres derfor til at vedtage vedlagte forslag til forordning, som skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* senest den 30. november 2002.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 14 og 15,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »den midlertidige forordning«) blev der indført en midlertidig udligningstold på import til EF af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (i det følgende benævnt »PTY«) henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien. De subsidiebeløb, der blev konstateret for Indonesien, var under ubetydelighedsgrænsen, og der blev derfor ikke indført midlertidig udligningstold for dette land.
- (2) Samtidig indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1412/2002 ⁽³⁾ en midlertidig antidumpingtold på import af PTY med oprindelse i Indien.
- (3) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2000 til den 30. september 2001 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Der blev fundet en skrivefejl i den midlertidige forordning, og det bekræftes, hvilket også fremgår af de forskellige tabeller, at undersøgelsen af de tendenser, der var relevante for skadesundersøgelsen, dækkede perioden fra den 1. januar 1996 (og ikke den 1. oktober 1997 som anført i den midlertidige forordning) til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«). Denne periode blev valgt for at analysere den overordnede udvikling af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation under hensyntagen til virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført i 1996 mod Indonesien, Malaysia, Taiwan og Thailand.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 205 af 2.8.2000, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 50.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (4) Efter påvisningen af væsentlige kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for beslutningen om at træffe midlertidige foranstaltninger, indgav adskillige interesserede parter skriftlige bemærkninger. Kommissionen gav alle interesserede parter, som havde anmodet om at blive hørt, mulighed herfor, jf. artikel 11, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).
- (5) Kommissionen søgte og efterprøvede fortsat oplysninger, som den vurderede nødvendige for at nå frem til den endelige konklusion.
- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, som skulle ligge til grund for en henstilling om at pålægge en endelig udligningstold og den endelige opkrævning af de beløb, der var blevet sikret ved den midlertidige told. De fik også en frist til at fremsætte deres synspunkter efter Kommissionens underretning.
- (7) Ud over de kontrolbesøg, som Kommissionen allerede havde udført i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, blev der efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger også aflagt kontrolbesøg i firmaet Unifi Textured Yarns Ltd, som er en EF-producent af PTY i Irland.
- (8) Der blev taget hensyn til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger, og de midlertidige afgørelser blev ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (9) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen i sin analyse ikke tog højde for, at der findes tre forskellige markedssegmenter for PTY i EF, hvilket angiveligt skulle fremgå af de betydelige forskelle, der er i den gennemsnitlige salgspris for PTY med oprindelse i Indien, i andre tredjelande og for PTY produceret af EF-erhvervsgrenen. Ifølge disse eksporterende producenter bestyrkes dette af, at EF-erhvervsgrenens gennemsnitspris i undersøgelsesperioden var over 50 % højere end de indiske importpriser, hvilket angiveligt tyder på, at PTY fremstillet i EF ikke i alle henseender svarer til PTY med oprindelse i Indien.
- (10) Det skal bemærkes, at den foreløbige konklusion var, at der ikke var nogen betydelig forskel på de grundliggende fysiske egenskaber og anvendelsen for de forskellige typer og kvaliteter af PTY, og at PTY under disse omstændigheder skal betragtes som værende én og samme vare i denne undersøgelse. Det blev også foreløbigt konkluderet, at PTY fremstillet i Indien og eksporteret til EF har tilsvarende grundliggende fysiske egenskaber og anvendelse som PTY fremstillet af EF-erhvervsgrenen og derfor bør betragtes som værende samme vare, jf. artikel 1, stk. 5, i grundforordningen. I dette tilfælde er prisforskellene ikke i sig selv et kriterium for at fastlægge, hvorvidt der er tale om samme vare.
- (11) For så vidt angår påstanden om markedssegmentering er der ikke fremført eller fundet noget bevis for, at der på baggrund af objektive kriterier kan fastsættes en klar skillelinje, som kan understøtte påstanden om, at den vare, der importeres fra Indien og den vare, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, er forskellig. Salgsprisen som sådan betragtes ikke som et tilstrækkeligt grundlag for at konstatere markedssegmentering særligt med henblik på dumping og subsidieringspraksis. Med hensyn til de konstaterede forskelle mellem varettyper, som ganske rigtigt indebærer forskellige prisfastsættelsesfaktorer, så er der taget højde herfor ved beregningen af underbudsmargenen og skadestærsklen, jf. betragtning 46 i denne forordning.
- (12) Påstanden blev derfor afvist, og beslutningen om, at PTY skal betragtes som én og samme vare, og at den samlede undersøgelse foretages i overensstemmelse hermed, blev følgelig fastholdt.
- (13) Definitionen af den pågældende vare og samme vare, som anført i betragtning 14 til 16 i den midlertidige forordning, fastholdes.

D. SUBSIDIER**I. INDIEN****1. Stikprøver**

- (14) Undersøgelsen af subsidiering i Indien blev foretaget i overensstemmelse med artikel 27 i grundforordningen. Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende stikprøverne af indiske eksporterende producenter efter, at den midlertidige udligningstold blev indført, og konklusionerne i betragtning 17 til 23 i den midlertidige forordning fastholdes derfor.

2. »Duty Entitlement Passbook Schemes« (DEPB) (toldgodtgørelsesordning på efter-eksportbasis)

- (15) Efter fremlæggelsen af de foreløbige resultater hævdede en eksporterende producent og den sammenslutning, der repræsenterer industrien i Indien, at firmaet var ophørt med at anvende DEPB-licenser i løbet af undersøgelsesperioden, og at ordningen derfor ikke skulle modregnes for dette firma.
- (16) Firmaet har ikke anfægtet undersøgelsesresultaterne, som viste, at det havde anvendt DEPB-ordningen på efter-eksportbasis i undersøgelsesperioden, og at ordningen stadig eksisterer i Indien. Fordelen ved DEPB-ordningen blev beregnet på grundlag af det i licenserne indrømmede kreditbeløb, som er blevet benyttet eller overdraget (solgt) i løbet af undersøgelsesperioden. Påstanden om, at firmaet ophørte med at få DEPB-licenser og skiftede til en anden ordning i undersøgelsesperioden ændrer ikke ved det faktum, at det faktisk anvendte og solgte DEPB-licenser i undersøgelsesperioden, og at ordningen var og stadig er tilgængelig for firmaet. Konklusionen blev derfor, at firmaet havde fordel af DEPB-ordningen i undersøgelsesperioden, og at der ikke er grund til at tro, at det ikke vil drage nytte af ordningen i fremtiden.
- (17) To eksporterende producenter hævdede, at de havde anvendt DEPB-fordelen til at købe råvarer alene til fremstilling af den pågældende vare, og at det derfor ikke skulle betragtes som et udligningsberettiget subsidie.
- (18) Som allerede anført i de foreløbige konklusioner er DEPB-ordningen ikke en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning, jf. bilag I, II og III til grundforordningen. Eksportøren er ikke forpligtet til at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råvarer, der reelt er benyttet. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet eller anvendes på anden måde. Derudover kan licenserne sælges frit. Undersøgelsen har vist, at disse firmaer solgte henholdsvis mere end 90 % og 60 % af deres DEPB-licenser i undersøgelsesperioden. Konklusionen er derfor, at DEPB-fordelen for disse firmaer er udligningsberettiget.
- (19) En eksporterende producent påstod, at fordelene ved DEPB-ordningen på efter-eksportbasis bør begrænses til antallet af de DEPB-licenser, der er udstedt for eksport af den pågældende vare, dvs. PTY.
- (20) Det forhold, at licenserne kan anvendes i forbindelse med enhver form for import eller endda overdrages, gjorde det umuligt at fordele de samlede fordele på forskellige varer. De licenser, der er udstedt for andre varer end den pågældende vare, kan også anvendes til at indføre råvarer, der anvendes direkte eller indirekte i PTY-fremstillingen. Det kan derfor bekræftes, at der var fordele ved DEPB på efter-eksportbasis for den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden (betragtning 40 og 41 i den midlertidige forordning).
- (21) En eksporterende producent hævdede også, at der skulle justeres for hypotetiske omkostninger, som afgiftsnedsættelser, renter og valutakurstab.
- (22) Det er ifølge artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen kun muligt at fratrække omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier, fra det samlede subsidiebeløb. Det er altså ikke berettiget at fratrække hypotetiske justeringer som de af eksportøren anførte fra det udligningsberettigede subsidie.

- (23) Konklusionerne i betragtning 31 til 41 i den midlertidige forordning bekræftes hermed.

3. »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

- (24) En eksporterende producent hævdede, at EPCG-fordelen skulle fordeles over den samlede omsætning (eksport og hjemmemarked) ud fra den betragtning, at de kapitalfordele, der er opnået under denne ordning, kunne være blevet anvendt både til produktion til hjemmemarkedet og til eksportmarkedet.
- (25) EPCG er tydeligvis et subsidie, der er retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det er ikke muligt at få licens uden at forpligte sig til at eksportere varer. Ingen har sat spørgsmålstegn ved denne konklusion.
- (26) Eksportsubsidiet, dvs. toldfritagelse for investeringsgoder, som er opnået under denne ordning, skal derfor fordeles over eksportomsætningen.
- (27) Samme eksportør har ligeledes hævdet, at beregningen af EPCG-fordelen skulle begrænses til den investering, der var anvendt til fremstillingen af den pågældende vare, dvs. PTY.
- (28) Denne eksporterende producents EPCG-licenser har ikke kun været anvendt til fremstilling af den pågældende vare (PTY), men også til at fremstille andre varer så som orienteret garn af polyester (i det følgende benævnt »POY«), som er det vigtigste materiale i fremstillingen af PTY. POY blev fremstillet i tre forskellige enheder og solgt som færdigvare eller anvendt til fremstilling af forskellige varer.
- (29) Det var umuligt på baggrund af firmaets regnskaber at fastslå, hvilke investeringsgoder, eller hvilke dele af dem, der var blevet anvendt til fremstilling af PTY. Det blev derfor besluttet, at den bedste måde at fastsætte subsidiebeløbet på var at sammenligne samtlige fordele ved alle EPCG-licenser med den samlede eksportomsætning.
- (30) Konklusionerne i betragtning 42 til 49 i den midlertidige forordning bekræftes hermed.

4. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (31) Efter indførelsen af midlertidig udligningstold blev der opdaget en skrivefejl i det samlede subsidiebeløb, der var fastsat for de samarbejdende firmaer, som ikke indgik i stikprøven. Det subsidiebeløb, der er udtrykt i værdi på 5,0 % i betragtning 69 i den midlertidige forordning for samarbejdende firmaer, der ikke indgik i stikprøven, skal være 5,2 %.
- (32) Den sammenslutning, der repræsenterede erhvervsgrenen i Indien hævdede, at det vejede gennemsnitlige subsidiebeløb for de tre undersøgte firmaer var under ubetydelighedsgrænsen, og at »proceduren derfor skulle afsluttes i overensstemmelse med relevant EF-retspraksis«.
- (33) Som anført i betragtning 69 i den midlertidige forordning strækker subsidiebeløbene for alle eksporterende producenter i Indien sig fra 1,0 % til 9,1 %. For ét firmas vedkommende var subsidiebeløbet under ubetydelighedsgrænsen på 3 % for Indien.
- (34) Det landsdækkende vejede gennemsnitlige subsidiebeløb, hvor der er taget højde for alle subsidiebeløb i betragtning 69 i den midlertidige forordning, er på 3,9 %, dvs. over ubetydelighedsgrænsen. Der er derfor ingen grund til at afslutte proceduren mod Indien.

- (35) Ingen andre subsidiebeløb i betragtning 68 og 69 i den midlertidige forordning skulle ændres. Følgende resultater kan bekræftes:

Subsidiets type	EOU/EPZ	DEPB-Efter-eksportbasis	EPCGS	ITES	Forhåndslicens	I alt
IndoRama Synthetics Limited		2,9 %	1,2 %			4,1 %
Reliance Industries Limited		0,4 %		0,6 %		1,0 % ubetydelig
Welspun Syntex Limited		9,1 %				9,1 %
Samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven						5,2 %
Alle andre selskaber						9,1 %

II. INDONESIAEN

- (36) Der kom ingen bemærkninger til fastlæggelsen af subsidiebeløb under ubetydelighedsgrænsen i Indonesien efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. Resultaterne i betragtning 70 til 74 i den midlertidige forordning kan derfor fastholdes, og proceduren vedrørende Indonesien følgelig afsluttes.

E. DEFINITION AF EF-ERHVERVSGRENEREN

- (37) Umiddelbart efter indførelsen af de foreløbige foranstaltninger ophørte Dupont SA, en af de samarbejdende producenter i EF som var omfattet af definitionen af EF-erhvervsgrenen i den foreløbige fase, endeligt sin produktion af PTY i EF angiveligt på grund af de lave importpriser i EF. Da produktionsophøret var af definitiv karakter, fandt Kommissionen, at Dupont SA ikke længere burde betragtes som en del af EF-erhvervsgrenen. Det blev derfor besluttet, at definitionen af EF-erhvervsgrenen skulle omfatte de to resterende samarbejdende EF-producenter, dvs. UNIFI Textured Yarns Ltd og Sinterama SpA, ved fastlæggelsen af de endelige resultater.
- (38) Det blev derfor kontrolleret om disse to firmaer stadig udgjorde en stor del af EF-produktionen, jf. artikel 10, stk. 8, i grundforordningen. Konklusionen var, at den kumulerede produktion af de to resterende EF-producenter udgjorde 30 % af den samlede EF-produktion af samme vare i EF i undersøgelsesperioden. Det er mere end grænsen på 25 %, som er anført i ovennævnte artikel. De to firmaer regnes derfor for at udgøre erhvervsgrenen i EF, jf. artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.
- (39) De eksporterende producenter i Indien påstod, at den foreløbige skadesundersøgelse kun var baseret på et mindre udsnit af EF-producenterne. De baserede deres påstand på den kendsgerning, at de klagende EF-producenter, der faktisk samarbejdede i undersøgelsen, ikke udgjorde en stor andel af EF-produktionen.
- (40) Der er ikke hold i påstanden, som blev forkastet, fordi de to resterende firmaer udgør mere end 25 % af den samlede EF-produktion. Det fastholdes derfor, at disse to samarbejdsvillige EF-producenter udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

F. SKADE

1. Forbruget i EF

- (41) I mangel af nye oplysninger, gælder de foreløbige oplysninger om forbruget i EF, der er anført i betragtning 84 til 85 i den midlertidige forordning. I den betragtede periode udviklede forbruget i EF sig som følger:

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Forbrug i EF	285 640	341 660	369 031	353 376	360 176	339 352
1996 = 100	100	120	129	124	126	119

2. Subsidieret import fra Indien

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Import fra Indien	7 583	16 992	17 210	7 696	12 886	22 683
1996 = 100	100	224	238	156	247	299
Markedsandel	2,7 %	5,0 %	4,9 %	3,3 %	5,2 %	6,7 %
Priser	1,9	2,0	1,7	1,4	1,8	1,7
1996 = 100	100	107	91	75	95	93

- (42) I absolutte tal næsten tredobledes importmængden med oprindelse i Indien i løbet af den betragtede periode fra 7 583 tons i 1996 til 22 683 tons i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden, hvor det samlede forbrug i EF faldt, blev importmængden med oprindelse i Indien næsten fordoblet.
- (43) Den andel, som importen fra Indien udgjorde af EF-markedet, steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Sideløbende med en betydelig stigning i importmængden fra 1999 til undersøgelsesperioden steg importmængdens markedsandel fra 3,3 % til 6,7 %, mens det samlede forbrug i EF faldt.
- (44) Med hensyn til den gennemsnitlige importpris steg den første gang i perioden 1996 til 1997 for derefter at falde. Det laveste prisniveau var i 1999.
- (45) I mangel af bemærkninger vedrørende mængden af og prisen på import med oprindelse i Indien gælder de foreløbige oplysninger, der er anført i betragtning 86 til 88 i den midlertidige forordning.
- (46) Beregningerne af prisunderbuddet er blevet revideret i lyset af ovennævnte ændring af sammensætningen af EF-erhvervsgrenen. Beregningsmetoden for underbudsmargenen anført i betragtning 89 til 92 i den midlertidige forordning forbliver uændret. Der er foretaget en sammenligning mellem priserne for de forskellige typer PTY med oprindelse i Indien og priserne for tilsvarende typer fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen for at analysere prisunderbuddet. De indiske eksporterende producenters forslag om at sammenligne de samlede gennemsnitspriser tager ikke højde for de forskellige varetyper, hvilket ville give et misvisende resultat.
- (47) Den reviderede prisunderbudsmargenen i procent af EF-erhvervsgrenens priser lå på mellem 23 % og 28 % for de eksporterende producenter, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

- (48) Da subsidiebeløbet for den ene indiske eksporterende producent var under ubetydelighedsgrænsen, har Kommissionen undersøgt, om det ville ændre ovennævnte resultater væsentligt, hvis ikke-subsidieret import udelukkes. Det viste sig, at stigningen i den subsidierede import med oprindelse i Indien ville være sammenlignelig både absolut og relativt set, dvs. fordoblet mellem 1996 og undersøgelsesperioden og efter et fald i 1999 også fordoblet mellem 1999 og udgangen af undersøgelsesperioden. For så vidt angår gennemsnitlige importpriser ville indiske importpriser, selv om tendensen i den betragtede periode var en stigning, stadig underbyde EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden væsentligt, nemlig fra 23 % til 28 %. Konklusionen er derfor, at selv om firmaet med en ubetydelig skadesmargen blev udelukket fra ovennævnte undersøgelse, ville resultatet blive det samme.

3. EF-erhvervsgrenens situation

- (49) Efter at en af de samarbejdende EF-producenter blev udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, er de foreløbigt fastsatte skadesindikatorer blevet revideret tilsvarende. Oplysningerne nedenfor viser udviklingen i skadesindikatorerne i den betragtede periode for de to resterende samarbejdende EF-producenter. Da EF-erhvervsgrenen kun omfatter to EF-producenter er tallene af fortrolighedsgrunde indekseret.

Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Produktionsmængde	100	112	117	112	122	118
Produktionskapacitet	100	110	116	118	130	135
Kapacitetsudnyttelse	100	101	101	95	94	88

- (50) EF-erhvervsgrenens produktionsmængde steg med 18 % i den betragtede periode. Det skal bemærkes, at den største stigning skete i årene 1996 og 1998. Derefter var produktionsmængden svingende og nåede i undersøgelsesperioden et niveau svarende til niveauet i 1998.
- (51) Produktionskapaciteten blev fastsat på grundlag af de installerede maskiners teoretiske maksimumproduktion pr. time, ganget med det teoretiske antal årlige arbejdstimer under hensyntagen til vedligeholdelse og andre tilsvarende produktionsafbrydelser.
- (52) Produktionskapaciteten steg i to perioder. Den første stigning fandt sted mellem 1996 og 1998 og var på ca. 16 %. EF-erhvervsgrenens produktionsmængde steg tilsvarende i samme periode, hvilket gav en stabil og høj kapacitetsudnyttelsesgrad. Den anden stigning fandt sted mellem 1999 til slutningen af undersøgelsesperioden, hvor produktionskapaciteten steg med ca. 14 %. I denne periode forblev produktionsniveauet forholdsvis stabilt, hvilket forklarer nedgangen i kapacitetsudnyttelsesgraden.

Lagre (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Lagre	100	62	10	5	25	72

- (53) Faldet i lagerbeholdningen mellem 1996 og 1999 skyldes, at salgsmængden steg i forhold til produktionsmængden i samme periode. Derefter steg lagerbeholdningen på grund af et fald i salgsmængden, mens produktionen steg en smule.

Salgsmængde, markedsandel og vækst (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøelsesperioden
Salgsmængde	100	116	121	116	116	106
Markedsandel	100	98	94	94	92	89

- (54) EF-erhvervsgrenens salgsmængde steg med 6 % i den betragtede periode. Den nåede sit højeste i 1998 (en stigning på 21 % i forhold til 1996) og faldt så med 13 % i den følgende periode.
- (55) Mellem 1996 og 1998 steg EF-erhvervsgrenens salgsmængde mindre i forhold til det samlede forbrug i EF. Det vil sige, at nedgangen i salgsmængden var større end nedgangen i den samlede efterspørgsel på PTY i EF mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Dette forklarer, hvorfor markedsandelen hele tiden faldt.
- (56) De indiske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen skulle have taget højde for udviklingen i markedsandelen for alle EF-producenter i den betragtede periode og ikke kun udviklingen af EF-erhvervsgrenens markedsandel. Dette ville have vist en samlet stigning i markedsandelen.
- (57) Det skal nævnes, at ved konstatering af skade forstås ved »skade« væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Derfor er konstateringen af skade begrænset til den samlede økonomiske situation for de samarbejdende EF-producenter, som udgør EF-erhvervsgrenen, jf. betragtning 40. Tabellen nedenfor (87) viser bortset fra det, at de øvrige EF-producenters markedsandel også faldt betydeligt i den betragtede periode. De øvrige EF-producenters rolle er også blevet undersøgt i forbindelse med spørgsmålet om årsagssammenhæng. Påstanden blev derfor afvist.

Salgspriser (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøelsesperioden
Gennemsnitlig salgspris	100	100	100	93	90	95

- (58) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris forblev uændret mellem 1996 og 1998 for så at falde med 5 % i den efterfølgende periode. Det skal nævnes, at sammenligningen af priser på sammenlignelige varetyper solgt i EF i undersøgelsesperioden viste en underbudsmargen på 23 % til 25 %.

Rentabilitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøelsesperioden
Rentabilitet	100	125	106	40	- 223	- 254

- (59) EF-erhvervsgrenens rentabilitet udtrykt i afkastet af nettosalget på EF-markedet faldt drastisk i løbet af den betragtede periode fra positiv i 1996 til meget negativ i undersøgelsesperioden.

Investeringer og muligheder for at tilvejebringe kapital (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøelsesperioden
Investeringer	100	59	183	90	69	18

- (60) Investeringsniveauet var særlig højt i 1996 og 1998 og skal sammenholdes med den øgede produktionskapacitet. I undersøgelsesperioden var investeringerne usædvanligt lave i sammenligning med disse år.
- (61) EF-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital fra enten eksterne finansieringsselskaber eller moderselskaber var ikke i alvorlig grad berørt i starten af den betragtede periode. I betragtning af tabene i undersøgelsesperioden blev mulighederne for at tilvejebringe kapital dog skadet alvorligt i undersøgelsesperioden.

Afkast af investeringer (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Afkast af aktiver	100	170	130	25	- 5	- 45

- (62) Afkastet af nettoaktiver (udtrykt ved rentabilitet i procent af EF-erhvervsgrenens samlede aktiver) blev i dette tilfælde betragtet som en relevant indikator.
- (63) Afkastet af nettoaktiverne udviklede sig i overensstemmelse med rentabilitetstallene og viste klart, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation blev forværret især efter 1998.
- (64) De indiske eksporterende producenter satte spørgsmålstegn ved niveauet for afkastet af aktiverne på grund af den respektive prisudvikling for PTY og den vigtigste råvare i fremstillingen af PTY (nemlig POY). Det blev påstået, at den gennemsnitlige salgspris for PTY steg mere end købsprisen for POY og derfor skulle føre til en positiv udvikling i aktivernes afkast.
- (65) For det første udviklede gennemsnitsprisen for PTY og POY sig ens i perioden 1999 til undersøgelsesperioden. For det andet skal der tages højde for andre omkostningsfaktorer, f.eks. brug af andre materialer og forarbejdningsomkostninger. Disse faktorer er alle blevet undersøgt og taget i betragtning ved fastsættelse af rentabiliteten og afkastet af aktiver i den betragtede periode. Det er i denne forbindelse også nødvendigt at se på udviklingen i aktivernes værdi. Påstanden blev derfor afvist.

Likviditet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Likviditet	100	163	67	195	72	43

- (66) Likviditetstallene bekræftede, at EF-erhvervsgrenens økonomiske situation var blevet forværret. Likviditeten var dog positiv i hele den betragtede periode og toppede i 1999. Grunden til, at den toppede i 1999, skyldes pengetilførsel fra en række salgstransaktioner fra 1998, som faktisk blev betalt i 1999.

Beskæftigelse, lønninger og produktivitet (1996 = 100)

	1996	1997	1998	1999	2000	Under-søgelses-perioden
Beskæftigede	100	106	120	129	131	123
Lønninger	100	117	125	142	141	145
Produktivitet	100	105	98	87	93	95

(67) Antallet af beskæftigede steg med 23 % i den betragtede periode. Lønningerne steg med 45 % i samme periode.

(68) Produktiviteten faldt med 5 % i den betragtede periode.

Genrejsning fra tidligere dumping

(69) I 1996 til 1998 var EF-erhvervsgrenens økonomiske resultater tilfredsstillende, hvilket viste, at den i hvert fald delvist havde overvundet følgerne af den tidligere dumping af importerede varer med oprindelse i tredjelande, over for hvilke der blev indført antidumpingforanstaltninger i 1996. Mellem 1999 og undersøgelsesperioden blev EF-erhvervsgrenens situation igen meget vanskelig på grund af stigende subsidieret import fra Indien.

Faktiske subsidiemargener

(70) De endelige subsidiemargener er tydeligvis store. I betragtning af mængden af og priserne på den subsidierede import kan virkningerne af de faktiske subsidiemargener ikke siges at være ubetydelige.

4. Konklusioner vedrørende spørgsmålet om skade

(71) Den foreløbige konklusion, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden i henhold til artikel 8 i grundforordningen, bekræftes hermed. Det blev tydeligt, at EF-erhvervsgrenen befandt sig i en vanskelig situation efter 1998. Mellem 1996 og 1998 steg EF-erhvervsgrenens produktionsmængde (+ 17 %), og kapacitetsudnyttelsen var høj, salgsmængden steg også (+ 21 %), hvorimod salgspriserne var stabile, og EF-erhvervsgrenen var stadig rentabel (for så vidt angår afkastet af nettoomsætningen, afkastet af samlede aktiver og likviditetsstillingen). EF-erhvervsgrenen var derfor i stand til at øge investeringerne og antallet af ansatte, og likviditeten var positiv i denne periode. Den positive udvikling skyldes en kombination af den positive effekt af antidumpingforanstaltninger, som blev indført mod Indonesien, Thailand, Taiwan og Malaysia for at genskabe redelige handelsvilkår på EF-markedet, og stigningen i PTY-forbruget i EF.

(72) Efter 1998 forværredes EF-erhvervsgrenens situation væsentligt. Selv om produktionsmængden forblev den samme, faldt kapacitetsudnyttelsen med 7 procentpoint, salgsmængden med 13 % og salgsprisen med 5 %. EF-erhvervsgrenen begyndte derfor at lide store tab, og investeringsniveauet blev også påvirket.

(73) De indiske eksporterende producenter hævdede, at nogle af ovennævnte skadesindikatorer udviklede sig positivt i den betragtede periode og derfor ikke tydede på skade.

(74) Det skal dog anføres, at ifølge artikel 8, stk. 5, i grundforordningen er ingen af de økonomiske faktorer i denne artikel nødvendigvis udslagsgivende for, at EF-erhvervsgrenen lider væsentlig skade. Endnu vigtigere er det, at selv om EF-erhvervsgrenens økonomiske situation forbedredes fra 1996 til 1998, fremgår det tydeligt af ovennævnte tal og konklusioner, at EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i den efterfølgende periode, og at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden. Påstanden blev derfor afvist, og de ovennævnte konklusioner, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade, fastholdes.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (75) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i grundforordningen blev det undersøgt, om den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen som defineret i betragtning 40, var forårsaget af den subsidierede import fra Indien. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen også andre kendte faktorer, der kan have skadet EF-erhvervsgrenen, for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke fejlagtigt blev tilskrevet den subsidierede import.

2. Virkninger af den subsidierede import

- (76) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden tredobledes importmængden med oprindelse i Indien fra 7 583 tons til 22 683 tons. Den steg i to omgange: første gang mellem 1996 og 1998 med 138 % og anden gang mellem 1999 og undersøgelsesperioden med 92 % fra 11 824 tons til 22 683 tons, dvs. en stigning på 10 800 tons. Det skal bemærkes, at den første stigning fandt sted, mens EF-markedet var i udvikling, hvorimod den anden stigning skete på et tidspunkt, hvor EF-forbruget faldt betydeligt (-14 000 tons). I denne periode, dvs. fra 1999 til undersøgelsesperioden, faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde med ca. 13 %.
- (77) Det samme forhold gør sig gældende relativt set. Indiens markedsandel steg fra 2,7 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden. Det skete i to omgange: mellem 1996 og 1998 fra 2,7 % til 4,9 % og mellem 1999 og undersøgelsesperioden fra 3,3 % til 6,7 %.
- (78) I 1999 faldt den indiske importpris til 1,4 EUR pr. ton i gennemsnit, hvilket er et fald på ca. 17 % i forhold til det forgående år og på 26 % i forhold til 1996. Ved hjælp af denne lavprispolitik kunne de øge deres salgsmængde og genvinde deres tabte markedsandel i 2000 og undersøgelsesperioden. Prisen nåede derefter 1998-niveauet, men var i gennemsnit stadig lavere end prisniveauet i 1996 og 1997.
- (79) Det skal nævnes, at der i undersøgelsesperioden blev fastsat store underbudsmargener på mellem 23 % og 28 %. Det viser tydeligt, at importen fra Indien udøvede et stort pristryk i undersøgelsesperioden. Med en markedsandel på 6,7 % i undersøgelsesperioden havde et prisunderbud af denne størrelse i allerhøjeste grad en negativ virkning for en så prisfølsom vare på et gennemsnitligt EF-marked i nedgang.
- (80) EF-erhvervsgrenen oplevede på samme tidspunkt et fald i markedsandelen på ca. et procentpoint mellem 1996 og 1998 og endnu et procentpoint mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Dette fald skal ses i lyset af udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser. Den var nødt til at sænke sine priser med 7 % i 1999 i forhold til 1998 for at fastholde sin markedsposition. Det skal bemærkes, at Indiens importpriser faldt med 17 % samme år. EF-erhvervsgrenens priser forblev så forholdsvis stabile, men på et niveau som ikke var tilstrækkeligt til at fastholde en positiv finansiel situation. I modsætning til Indien var EF-erhvervsgrenen ikke i stand til at forbedre sin gennemsnitlige salgspris i EF fra 2000 til undersøgelsesperioden.
- (81) Mellem 1996 og 1998 udviklede EF-erhvervsgrenen sig positivt på trods af stigende import fra Indien, idet den redelige handel var blevet genoprettet på et voksende EF-marked med indførelsen af antidumpingforanstaltninger på import af PTY med oprindelse i forskellige lande (se nedenfor). Siden 1999 er EF-erhvervsgrenens finansielle situation imidlertid blevet værre. Som angivet ovenfor begyndte salgsmængden og priserne at falde, og det havde stor indvirkning på rentabiliteten, investeringsafkastet og likviditeten. Det skete samtidig med, at de indiske priser faldt og importmængden steg voldsomt, og Indien faktisk fordoblede sin importmængde mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

3. Virkninger af andre kendte faktorer

Import med oprindelse i andre tredjelande

- (82) Da ingen af de interesserede parter har indsendt yderligere oplysninger eller bemærkninger, fastholdes konklusionen i betragtning 121 i den midlertidige forordning, at import med oprindelse i Indonesien og Taiwan sandsynligvis også har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt i undersøgelsesperioden.
- (83) På et så gennemsnitligt marked vil store importmængder af PTY til lav pris med oprindelse i et hvilket som helst land sandsynligvis skade EF-erhvervsgrenen i et sådant omfang, at der er tale om væsentlig skade. Ved en kvantificering af virkningen af import fra Indien i forhold til virkningen af import fra Indonesien og Taiwan skal det tages i betragtning, at importen fra Indien steg voldsomt i perioden 1999 til undersøgelsesperioden både absolut og relativt, og at de indiske importpriser i undersøgelsesperioden i gennemsnit var lavere end de indonesiske og taiwanske importpriser, idet disse priser delvis er genstand for antidumpingtold. På baggrund heraf kan det konkluderes, at virkningen af import fra Indien med sikkerhed ikke var mindre end virkningen af import fra Indonesien og Taiwan, og at der derfor er en reel og væsentlig forbindelse mellem import fra Indien og den vanskelige situation, EF-erhvervsgrenen befinder sig i.
- (84) Den foreløbige konklusion, at import fra andre tredjelande ikke kan siges at have haft en skadende virkning på EF-erhvervsgrenen, fastholdes ligeledes i mangel af bemærkninger.

Ikke-subsidieret import

- (85) Da subsidiebeløbet for den ene indiske eksporterende producent var under ubetydelighedsgrænsen, har Kommissionen undersøgt, om denne import også har skadet EF-erhvervsgrenen. I den sideløbende antidumpingprocedure vedrørende import af PTY med oprindelse i Indien, blev det endeligt fastslået (ref of def AD reg), at import fra blandt andet denne bestemte indiske producent blev dumpet og forårsagede skade på EF-erhvervsgrenen. Dette ændrer ikke ved den konklusion, at den subsidierede import fra Indien forårsagede skade på EF-erhvervsgrenen.

Andre EF-producenter

- (86) Nedenstående tabel, som er baseret på oplysninger fra visse virksomheder og indgår i klagen, viser udviklingen i de øvrige EF-producenters salgsmængde og markedsandel.

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Tons	134 366	144 831	150 544	136 097	142 797	131 924
Markedsandel	47,0 %	42,4 %	40,8 %	38,5 %	39,6 %	38,9 %

- (87) Det fremgår af ovenstående, at de øvrige EF-producenters salgsmængde af PTY i perioden 1996 til undersøgelsesperioden faldt både absolut og relativt set. Det skal derudover bemærkes, at en stor del af disse EF-producenter deltog i de oprindelige klager. Disse firmaer var ikke i stand til at samarbejde fuldt ud i den nuværende undersøgelse på grund af manglende ressourcer, men støtter fuldt ud proceduren og har samarbejdet fuldt ud eller delvist i andre tilsvarende procedurer, der er gennemført for nylig.
- (88) I lyset af ovenstående konkluderes det, at de øvrige EF-producenter ikke har bidraget til den skade, EF-erhvervsgrenen har lidt i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens investeringer

- (89) Nogle af de interesserede parter hævdede, at de store investeringer, som EF-erhvervsgrenen foretog i den betragtede periode, også bidrog til at forværre den finansielle situation.
- (90) Som anført ovenfor foretog EF-erhvervsgrenen investeringerne i forbindelse med en øget produktionskapacitet. Den første kapacitetsforøgelse skete mellem 1996 og 1998 på et tidspunkt, hvor EF-forbruget steg. Følgelig øgede EF-erhvervsgrenen sin produktionsmængde og var også i stand til at øge salgsmængden i takt med et voksende EF-marked. Det var i lyset af denne positive udvikling, at EF-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet for anden gang mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Stigningen var på ca. 10 000 tons. Denne gang formåede EF-erhvervsgrenen imidlertid ikke at øge sin produktions- og salgsmængde, således at den kunne udnytte den nyerhvervede kapacitet, og kapacitetsudnyttelsesgraden faldt derfor betydeligt. Da PTY-industrien er kapitalintensiv og de faste omkostninger tilsvarende høje, havde faldet i produktions- og salgsmængden i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenen. Det skal nævnes, at prisen på den vigtigste råvare var stabil i samme periode.
- (91) Kapacitetsforøgelsen i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden havde i høj grad en negativ virkning på EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Det skete, fordi den faldt sammen med en nedgang i EF-erhvervsgrenens produktions- og salgsmængde. Faldet i salgsmængden skyldtes, at import af PTY fra Indien trykkede priserne på EF-markedet. Selv om EF-forbruget faldt med ca. 14 000 tons i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden, steg importmængden af PTY fra Indien med ca. 10 000 tons i samme periode på grund af aggressiv prisførelse. De indiske importpriser på PTY underbød i den grad EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden, og den pågældende importmængde steg i et sådant omfang, at EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at øge eller blot begrænse faldet i salgs- og produktionsmængden og derved begrænse den negative virkning af overkapaciteten.
- (92) Det antages, at hvis omkostningerne til investeringerne og den deraf følgende kapacitetsforøgelse havde en negativ virkning på EF-erhvervsgrenens finansielle situation i perioden fra 1999 til undersøgelsesperioden, så blev den negative virkning stærkt forværret af det forhold, at EF-erhvervsgrenen var nødt til at reducere sin salgs- og produktionsmængde og sine salgspriser. Dette skyldtes trykket fra de lave priser på importen fra Indien, hvis mængde mere end fordobledes i samme periode, hvor det samlede EF-forbrug faldt.
- (93) Uden subsidieret import fra Indien ville EF-erhvervsgrenen uden tvivl have været i stand til at fastholde sine salgspriser på 1998-niveauet og øge sin produktions- og salgsmængde. Dette ville også have givet stordriftsfordele, og under redelige handelsforhold ville EF-erhvervsgrenen have været i stand til at absorbere de fleste, om ikke alle, ekstra faste omkostninger i forbindelse med sine investeringer.

Faldende efterspørgsel

- (94) Selv om EF-forbruget steg samlet set i den betragtede periode, faldt det i perioden 1999 til undersøgelsesperioden. Selv om tendensen til faldende efterspørgsel faldt sammen med en nedgang i EF-erhvervsgrenens salgsmængde, skal det nævnes, at EF-erhvervsgrenens salgsmængde faldt forholdsvis mere end forbruget i EF. Dertil kommer, at importen fra Indien i samme periode mere end fordobledes. Selv om det ikke kan udelukkes, at den faldende efterspørgsel havde en skadende virkning på EF-erhvervsgrenens situation, må den anses for at have mindre indflydelse end virkningerne af den subsidierede import.

Global økonomisk nedgang

- (95) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen havde lidt skade af den globale økonomiske nedgang siden slutningen af 2000, og at det skulle tages i betragtning og medregnes i skadesundersøgelsen.
- (96) Det skal for det første bemærkes, at ovenstående undersøgelse viser, at EF-erhvervsgrenens økonomiske situation allerede var begyndt at gå ned ad bakke inden udgangen af 2000. For det andet burde alle virksomheder i EF være påvirket i samme grad af en global økonomisk nedgang. Men på det tidspunkt, hvor markedet var dårligt, formåede de indiske eksporterende producenter at øge deres salgsmængde i EF betydeligt. Som allerede nævnt faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde forholdsvis mere end EF-forbruget. Desuden afspejler faldet i efterspørgslen allerede den globale økonomiske nedgang.
- (97) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at selv om det ikke kan udelukkes, at den økonomiske nedgang havde indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation, så var den af mindre betydning sammenlignet med virkningen af pristrykket fra den subsidierede import.

EF-erhvervsgrenens eksportresultater

- (98) De indiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenens tab af markedsandele skyldtes, at den satsede på eksportsalg snarere end salg på hjemmemarkedet. EF-erhvervsgrenens stigende eksportmængde viser, at den er konkurrencedygtig på markeder, hvor handelen er redelig. Det skal også nævnes, at nok firdobledes eksportmængden i den betragtede periode, men den forblev marginal i forhold til EF-erhvervsgrenens samlede salg. Endelig skal det nævnes, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet er fastsat alene med reference til dens salg på EF-markedet. I mangel af yderligere bemærkninger fastholdes konklusionerne i betragtning 126 til 127 i den midlertidige forordning.

Råvarepriser

- (99) Der er ikke modtaget bemærkninger hertil, og derfor fastholdes konklusionerne i betragtning 123 til 125 i den midlertidige forordning, ifølge hvilke EF-erhvervsgrenens råvarepriser ikke kan holdes ansvarlige for den skade, EF-erhvervsgrenen har pådraget sig.

De interesserede parter's øvrige bemærkninger

- (100) De indiske eksporterende producenter hævdede, at faldet i produktionsmængden i undersøgelsesperioden skyldes, at en af de to EF-producenter, som udgør EF-erhvervsgrenen, bevidst lukkede et anlæg ned. Det fremgår imidlertid af undersøgelsen, at ingen anlæg blev lukket i undersøgelsesperioden. Den pågældende producent bekræftede, at der ikke blev lukket noget anlæg, og hævdede, at enhver reduktion i produktionsmængden i undersøgelsesperioden skyldtes virkningerne af billig PTY på EF-markedet. Påstanden blev derfor afvist.

4. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (101) Det kan bekræftes, at den subsidierede import har forvoldt skade på EF-erhvervsgrenen især i perioden 1999 til undersøgelsesperioden, som var præget af faldende salgsmængder, trykkede salgspriser, tab af markedsandele og en betydelig forværring af den finansielle situation, navnlig hvad angår rentabilitet og investeringsafkast. I samme periode steg importmængden fra Indien meget både absolut og relativt set og det til priser, som påviseligt underbød EF-erhvervsgrenens priser betydeligt.

- (102) Der er foretaget en undersøgelse af følgende andre forhold: import med oprindelse i andre tredjelande, andre EF-producenters salg, EF-erhvervsgrenens investeringer, faldende efterspørgsel, global økonomisk nedgang, råvarepriser og EF-erhvervsgrenens eksportresultater. Konklusionen er, at visse af disse forhold også har haft en skadende virkning på EF-erhvervsgrenens situation. Disse forhold forværrede den negative virkning, som den store import med oprindelse i Indien havde på EF-erhvervsgrenen, og som også isoleret set har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.
- (103) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der er skelnet omhyggeligt mellem alle kendte forhold og deres virkning på EF-erhvervsgrenens situation i forhold til virkningen af den subsidierede import, og efter at have sikret, at den skade, der er forårsaget af disse forhold ikke tilskrives den subsidierede import, er konklusionen, at virkningen af disse forhold ikke er af en sådan art, at de kan ændre ved det faktum, at der er en klar og reel forbindelse mellem årsag og virkning mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (104) I lyset af de begivenheder, der fandt sted efter fastlæggelsen af de midlertidige undersøgelsesresultater, dvs. nedlukning af virksomheden Dupont SA, blev det undersøgt, om der på trods af konklusionen om skadelig subsidiering var tvingende grunde til, at det ikke skulle være i EF's interesse at indføre endelige udligningsforanstaltninger.

1. EF-erhvervsgrenen og andre EF-producenter

- (105) Som anført i den midlertidige forordning, er der ingen grund til at betvivle, at EF-erhvervsgrenen vil være levedygtig og konkurrencedygtig i en situation med normale markedsvilkår. Det har imidlertid vist sig, at EF-erhvervsgrenen er alvorligt truet, hvis handelsvilkårene ikke er redelige. Den illoyale konkurrence på EF-markedet har allerede medført, at Dupont SA måtte lukke, fordi virksomheden ikke kunne overleve en situation med trykkede priser. Hvis der ikke træffes foranstaltninger, kan det ikke udelukkes, at andre EF-producenter vil lide samme skæbne.
- (106) Det skal bemærkes, at selv om kun to af EF-producenterne var i stand til at samarbejde i undersøgelsen, bakkede EF-producenter svarende til ca. 75 % af EF-produktionen fuldt op om proceduren. Som allerede nævnt så de øvrige EF-producenter også deres markedsandel og salgsmængde på EF-markedet blive udhulet.
- (107) De foreløbige konklusioner, at det vil være i EF-erhvervsgrenens og de øvrige EF-producenters interesse at indføre foranstaltninger, fastholdes derfor.

2. Importører

- (108) Ingen importører eller leverandører har indgivet besvarelser i den foreløbige undersøgelse. I den midlertidige forordning var konklusionen, at indførelsen af foranstaltningerne ikke ville have nogen større indflydelse på deres situation.
- (109) Da de interesserede parter har ikke fremsat yderligere bemærkninger efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, fastholdes ovennævnte konklusion.

3. Råvareleverandører

- (110) Da der ikke er fremsat bemærkninger, fastholdes den foreløbige konklusion, at det er i leverandøriindustriens interesse at indføre foranstaltninger.

4. Brugere

- (111) Der var kun én bruger, der samarbejdede i den midlertidige undersøgelse. Da der ikke er fremsat bemærkninger eller kommet reaktioner efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, fastholdes konklusionen, at indførelsen af foranstaltningerne ikke vil være skadelig for brugerens levedygtighed og konkurrencedygtighed.

5. Konklusion

- (112) Det ville skade EF-erhvervsgrenen og de øvrige EF-producenter væsentligt ikke at indføre udligningsforanstaltninger. Dette underbygges af den kendsgerning, at en EF-producent har været nødsaget til at lukke sin virksomhed i EF på grund af illoyal konkurrence på EF-markedet.
- (113) Hvis der ikke indføres endelige foranstaltninger, vil EF-erhvervsgrenens rentabilitet, som er blevet dårligere i den betragtede periode, blive endnu dårligere med risiko for, at andre PTY-virksomheder lukker i EF.
- (114) Kommissionen konkluderede i lyset af ovenstående, at der ikke foreligger tvingende årsager til ikke at indføre endelige udligningsforanstaltninger.

I. ENDELIG FREMGANGSMÅDE

- (115) I betragtning af konklusionerne vedrørende subsidier, skade, årsagssammenhæng og EF's interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger for at hindre, at subsidieret import fra Indien skader EF-erhvervsgrenen yderligere.

1. Skadestærskel

- (116) For at fastsætte niveauet for de endelige foranstaltninger fastslås det hermed, at priserne på den subsidierede import skal op på et niveau, hvor de ikke volder skade.
- (117) De indiske eksporterende producenter hævdede, at den fortjenstmargen, der blev fastsat for at beregne en ikke-skadevoldende pris, var valgt vilkårligt, fordi den var baseret på den højeste fortjenstmargen i den betragtede periode.
- (118) Det skal bemærkes, at fortjenstmargenen til beregning af en ikke-skadevoldende pris skal svare til et niveau, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forvente, hvis der ikke fandtes skadevoldende dumping. Det var Kommissionens opfattelse, at 1998 var en god reference, fordi importen fra Indien i det år endnu ikke havde trykket EF-erhvervsgrenens priser, og fordi importen fra de lande, der er underlagt foranstaltningerne, allerede var nået et niveau svarende til niveauet i undersøgelsesperioden. Det faktum, at en EF-producent måtte udelukkes fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, og at der derfor måtte fastsættes nye rentabilitetsstal for den betragtede periode, ændrer ikke de foreløbige undersøgelsesresultater, som viser, at en sådan virksomhed under ordentlige markeds-vilkår med rimelighed kunne forventes at nå et rentabilitetsniveau på 8 %, hvis der ikke fandtes dumpet og subsidieret import.
- (119) Metoden til fastsættelse af skadestærsklen beskrevet i betragtning 155 til 157 i den midlertidige forordning fastholdes i lyset af ovenstående.

- (120) Som tidligere anført i forbindelse med prisunderbudsmargenen blev skademargenen ligeledes revideret og ændret.

2. Toldens form og størrelse

- (121) Da det er konstateret, at subsidiebeløbene er lavere end skadestærsklerne, bør den endelige udligningstoldsats svare til de konstaterede subsidiebeløb, jf. artikel 15, stk. 1, i grundforordningen.

Indo Rama Synthetics Limited: 4,1 %

Reliance Industries Limited: 0 %

Welspun Syntex Limited: 9,1 %

Samarbejdende eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven: 5,2 %

Alle andre selskaber: 9,1 %.

- (122) De udligningstoldsatser for individuelle virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, som virksomhederne befandt sig i ifølge undersøgelsen. Disse toldsatser (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) finder udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

- (123) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Efter behov vil Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

J. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

- (124) Med henblik på udligningen af de subsidier, der er konstateret for de eksporterende producenter, og i betragtning af den alvorlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, anses det for påkrævet, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 1411/2002, opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told eller til den midlertidige told, hvis sidstnævnte var mindre —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på import af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY) henhørende under KN-kode 5402 33 00 og med oprindelse i Indien.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, J-79 5/17, B-1049 Bruxelles.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Selskab	Toldsats	TARIC-tillægskode
Chhabria Polyester Corporation Mehta House, 1 st Floor, 91, Bombay Samachar Marg, Mumbai 400 023, Indien	5,2 %	A388
Indo Rama Synthetics Limited 51-A, Industrial Area, Sector III, Pithampur, 453 001, Distt. Dhar, Madhya Pradesh, Indien	4,1 %	A389
Microsynth Fabrics Limited 6, Jai Tirath Mansion, Barrack Road, Behind Metro Cinema, Mumbai 400 020, Indien	5,2 %	A390
Modern Petrofils NH No 8, Baman Gam, Taluka: Karjan, Distt. Baroda, 391 210, Indien	5,2 %	A391
Nova Petrochemicals Limited 402, Trividh Chambers, Ring Road, Surat, Indien	5,2 %	A392
Parasrampur Industries Limited 208, Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	5,2 %	A393
Reliance Industries Limited Maker Chambers IV, Nariman Point, Mumbai, 400 021, Indien	0,0 %	A394
Sarla Polyester Limited 304, Arcadia, 195 Nariman Point, Mumbai 400 021, Indien	5,2 %	A395
Supertex Industries Limited Balkrishna Krupa, 2 nd Floor, 45/49, Babu Genu Road, Princess Street, Mumbai 400 002, Indien	5,2 %	A396
Welspun Syntex Limited Kamani Wadi, 1 st Floor, 542, Jaganath Shankar Sheth Road, Chira Bazar, Mumbai 400 002, Indien	9,1 %	A397
Alle andre selskaber	9,1 %	A999

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende toldbestemmelser anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der er sikret i form af midlertidig udligningstold, jf. forordning (EF) nr. 1411/2002 om import af tekstureret garn af endeløse polyesterfibre (PTY) med oprindelse i Indien, opkræves med en sats svarende til den endelige told eller til den midlertidige told, hvis sidstnævnte er mindre. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed udover de endelige udligningstoldsatser, frigives.

Artikel 3

Antisubsidieproceduren vedrørende import af PTY med oprindelse i Indonesien afsluttes hermed.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det associeringsråd, der er oprettet ved Europaafhtalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Litauen

(2003/C 45 E/29)

KOM(2002) 615 endelig udg. — 2002/0262(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 11. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Ifølge artikel 116 i Europaafhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side, der trådte i kraft den 1. februar 1998, kan associeringsrådet beslutte at nedsætte særlige udvalg eller arbejdsgrupper, der skal bistå det i udførelsen af dets hverv.
2. Selv om ovennævnte Europaafhtale ikke udtrykkeligt giver mulighed for at nedsætte et rådgivende organ for en dialog mellem de regionale og lokale myndigheder, foreslår Kommissionen, at associeringsrådet som svar på den store interesse, som regionale og lokale myndigheder på begge sider har givet udtryk for, nedsætter et rådgivende paritetisk udvalg, der repræsenterer begge parter regionale og lokale myndigheder, der igen repræsenteres af Regionsudvalget for Fællesskabets vedkommende og otte repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder for Litauens vedkommende.
3. Det foreslåede rådgivende paritetiske udvalg skal være et forum for dialog og samarbejde mellem de regionale og lokale myndigheder på begge sider, der vil være til lige stor fordel for de litauiske regionale og lokale myndigheder, som vil kunne sætte sig ind i høringsprocessen i Regionsudvalget og i dialogen mellem de regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union i almindelighed, og for de regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union, som vil kunne gøre sig bekendt med den regionale dimension af reformerne i Litauen. Associeringsrådet kan også høre det foreslåede rådgivende paritetiske udvalg, før det træffer beslutninger på områder af klar regional interesse. Det er dog associeringsrådet alene, der afgør, om udvalget skal høres.
4. Nedsættelsen af det foreslåede rådgivende paritetiske udvalg belaster ikke Fællesskabets budget, da de litauiske deltagere afholder deres egne udgifter, og udgifterne på Fællesskabets side afholdes over Regionsudvalgets budget.
5. Vedlagt følger forslaget til Rådets afgørelse om den holdning, Fællesskabet skal indtage i associeringsrådet, som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. december 1997 om indgåelse af Europaafhtalen. Rådet anmodes om at vedtage dette forslag efter høring af Europa-Parlamentet.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom),

under henvisning til artikel 300, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til artikel 2, stk. 1, i Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. december 1997 om indgåelse af Europa-

afhtalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Litauen på den anden side,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 116 i Europaafhtalen fastsætter, at associeringsrådet kan beslutte at nedsætte særlige udvalg eller arbejdsgrupper, der skal bistå det i udførelsen af dets hverv.

- (2) Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union og Litauen kan bidrage væsentligt til den fuldstændige gennemførelse af Europa-aftalen.
- (3) Et sådant samarbejde bør foregå mellem medlemmerne af De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg og repræsentanter for Litauens regionale og lokale myndigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Fællesskabets holdning i det associeringsråd, der er oprettet ved artikel 111 i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side, til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg baseres på det udkast til afgørelse, som associeringsrådet skal træffe, og som er knyttet som bilag til denne afgørelse.

UDKAST TIL AFGØRELSE nr. .../2002

truffet af associeringsrådet

mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side den ... 2001 om ændring af afgørelse nr. 1/98 om associeringsrådets forretningsorden (2001/.../EF) ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side ⁽¹⁾, særlig artikel 116, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union og Litauen kan yde et væsentligt bidrag til udviklingen af forbindelserne mellem EU og Litauen.
- (2) Et sådant samarbejde bør foregå mellem medlemmerne af De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg på den ene side og repræsentanter for Litauens regionale og lokale myndigheder på den anden side ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg.
- (3) Dette indebærer, at associeringsrådets forretningsorden, der er fastsat ved afgørelse nr. 1/98, ændres tilsvarende —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende artikler føjes til associeringsrådets forretningsorden:

»Artikel 15

Det rådgivende paritetisk udvalg

Der nedsættes et rådgivende paritetisk udvalg, som har til opgave at fremme dialogen og samarbejdet mellem regionale og lokale myndigheder i Det Europæiske Fællesskab og Litauen. Dialogen og samarbejdet omfatter alle regionale aspekter af forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Litauen i forbindelse med gennemførelsen af Europaaf-talen. Det rådgivende paritetiske udvalg udtaler sig om spørgsmål, der opstår inden for disse områder.

⁽¹⁾ EFT L 51 af 20.2.1998, s. 3.

Artikel 16

Det rådgivende paritetiske udvalg består af otte repræsentanter for De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg og otte repræsentanter for Litauens regionale og lokale myndigheder.

Det rådgivende paritetiske udvalg udfører sine aktiviteter efter høring af associeringsrådet eller på eget initiativ.

Medlemmerne vælges ud fra det princip, at det rådgivende paritetiske udvalg så nøjagtigt som muligt skal afspejle de forskellige regionale og lokale myndigheder i både Det Europæiske Fællesskab og Litauen.

Det rådgivende paritetiske udvalgs formandskab beklædes i fællesskab af et medlem af De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg og et litauisk medlem.

Det rådgivende paritetiske udvalg fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 17

De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg på den ene side og Litauens regionale og lokale myndigheder på den anden side afholder hver især de udgifter til personale, rejser og diæter samt post og telekommunikation, som deres deltagelse i møder i udvalget eller dets arbejdsgrupper indebærer.

Udgifter i forbindelse med tolkning ved møder samt oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Regionsudvalget med undtagelse af udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra litauisk, som afholdes af de litauiske regionale og lokale myndigheder.

Andre udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for møderne.»

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter dens vedtagelse.

Forslag til Rådets afgørelse om handel med visse stålprodukter mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine

(2003/C 45 E/30)

KOM(2002) 627 endelig udg. — 2002/0265(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 15. november 2002)

BEGRUNDELSE

I artikel 22, stk. 1, i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side er det fastsat, at handelen med visse stålprodukter skal være genstand for en særlig aftale. Den tidligere bilaterale aftale mellem EKSF og regeringen for Ukraine om handel med visse stålprodukter udløb den 31. december 2001. Parterne enedes om at indgå en ny aftale for årene 2002-2004. Forhandlingerne om den nye stålaftale blev afsluttet i december 2001, og i afventning af dens ikrafttræden blev der den 19. december 2001 truffet en afgørelse af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, hvori der blev fastsat kvantitative lofter for perioden 1. januar til 30. juni 2002 for de varer, som er omfattet af den nye stålaftale. Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, traf den 17. juni 2002 en afgørelse, som ændrede den førstnævnte afgørelse og fastsatte kvantitative lofter for hele året 2002 med niveauet for 2001, dvs. under det niveau, der er aftalt i den nye aftale, indtil spørgsmålet om momsrefusion på eksporten af skrot fra Ukraine løses. I henhold til udkastet til aftale må der ikke være nogen som helst forhindringer for handelen med skrot mellem parterne. Undertegnelsen af aftalen er blevet udsat, indtil der er fundet en løsning på spørgsmålet om handel.

Det er nødvendigt at forlænge den periode, hvor ovennævnte afgørelse er gyldig, så længe der ikke er fundet en løsning på spørgsmålet om eksporten af skrot.

Dette udkast til Rådets afgørelse forlænger gyldighedsperioden for ovennævnte afgørelse til året 2003. De kvantitative lofter for 2003 er de samme som for 2002, forøget med 2,5 %. Dette udkast til Rådets afgørelse vil automatisk blive ophævet, når den nye aftale om handel med visse stålprodukter træder i kraft.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 22, stk. 1, i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ⁽¹⁾ er det fastsat, at handelen med visse stålprodukter skal være genstand for en særlig aftale.

(2) Den tidligere bilaterale aftale mellem EKSF og regeringen for Ukraine om handel med visse stålprodukter udløb den 31. december 2001.

(3) Parterne enedes om at indgå en ny aftale, og forhandlingerne om denne nye aftale er afsluttet.

(4) Der er fastsat kvantitative lofter for 2002 ved afgørelse 2001/933/EKSF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 19. december 2001 ⁽²⁾, ændret ved afgørelse 2002/476/EKSF ⁽³⁾.

(5) Indtil den nye aftale er underskrevet og trådt i kraft, skal ovennævnte afgørelse ændres, så den dækker 2003 —

⁽¹⁾ EFT L 49 af 19.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 75.

⁽³⁾ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 37.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 2**Artikel 1*

Afgørelse 2001/933/EKSF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 19. december 2001 ændres således:

1. i artikel 1 ændres udtrykket »I perioden fra 1. januar 2002 til 30. juni 2002« til udtrykket »I perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2003«.
2. Bilag II erstattes af bilaget til nærværende afgørelse.

Bestemmelserne i aftalen om handel med visse stålprodukter samt alle foranstaltninger til at gennemføre den erstatter bestemmelserne i denne afgørelse fra datoen for aftalens ikrafttræden.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG

KVANTITATIVE LOFTER

Produkter	(tons)
	1.1.2002—31.12.2003
<i>SA. Fladvalsede produkter</i>	
SA1. Bredbånd	55 513
SA2. Tykke flader	212 463
SA3. Andre fladvalsede produkter	17 142
<i>SB. Lange produkter</i>	
SB1. Profiler	7 472
SB2. Valsetråd	106 758
SB3. Andre lange produkter	134 515

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabet holdning i Det Blandede Udvalg EF-Mexico vedrørende bilag III til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde

(2003/C 45 E/31)

KOM(2002) 633 endelig udg. — 2002/0266(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 19. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Oprindelsesregler er af stor betydning for, at frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet og dets handelspartnere, herunder Mexico, kan fungere korrekt. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side har undertegnet en aftale om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde, som trådte i kraft den 1. oktober 2000 ⁽¹⁾.

Bilag III til afgørelse 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico ⁽²⁾ om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde trådte i kraft den 1. juli 2000.

2. I henhold til en fælles erklæring, der er knyttet til aftalen, forlænger Det Blandede Udvalg anvendelsen af den midlertidige oprindelsesregel ⁽³⁾ der gælder indtil 31. december 2002 for visse varer af læder henhørende under position 4104 og 4107, hvis WTO-forhandlingerne fortsætter ud over denne dato.
3. Den igangværende WTO-forhandlingsrunde skal behandle spørgsmålet om de eksportafgifter, som en række lande, herunder flere af Mexicos latinamerikanske handelspartnere, pålægger visse produkter. Dette spørgsmål volder problemer for Mexico for forsyningen med visse huder og skind i våd tilstand, som ellers i henhold til standardoprindelsesreglerne ⁽⁴⁾ ville få oprindelsesstatus ved eftergarving. Den midlertidige oprindelsesregel, der er fastsat i note 4 til tillæg II(a) til bilag III til afgørelse nr. 2/2000, anerkender i denne henseende ikke bearbejdning ved »eftergarving af forgarvet læder« som et oprindelseskriterium. Midlertidig udelukkelse af denne oprindelsesregel vil på nuværende tidspunkt sikre lige konkurrencevilkår mellem de to parter, da EF-producenterne ellers ville kunne forsyne sig med ovennævnte huder og skind i nabolandene uden at skulle betale eksportafgifter.
4. Efter at have taget stilling til ovenstående elementer skal Det Blandede Udvalg træffe afgørelse om at forlænge anvendelsen af ovennævnte midlertidige oprindelsesregel ud over den 31. december 2002 til den 31. december 2004.
5. Kommissionen opfordrer derfor Rådet til at fastlægge en fælles holdning, der skal forelægges for Det Blandede Udvalg EU-Mexico.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 28.9.2000 (EFT L 276 af 28.10.2000, s. 44).

⁽²⁾ EFT L 245 af 29.9.2000, s. 953.

⁽³⁾ Jf. note 4, tillæg II(a) til bilag III til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico (EFT L 245 af 29.9.2000, s. 1059) (disse oprindelsesregler er tilpasset til det harmoniserede system af 2002 ved afgørelse nr. .../2002 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico, endnu ikke offentliggjort).

⁽⁴⁾ Jf. tillæg II til bilag III til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico (EFT L 245 af 29.9.2000, s. 1000) (disse oprindelsesregler er tilpasset til det harmoniserede system af 2002 ved afgørelse nr. .../2002 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico, endnu ikke offentliggjort).

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til fælles erklæring VI til afgørelse nr. 2/2000, der blev truffet den 23. marts 2000 af Det Fælles Råd EF-Mexico, der blev oprettet ved aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 8. december 1997 (i det følgende betegnet »afgørelse nr. 2/2000«), forlænger Det Blandede Udvalg EF-Mexico, der blev oprettet ved denne aftale, anvendelsen af den midler-

tidige oprindelsesregel, jf. note 4 til tillæg II(a) til bilag III til afgørelse nr. 2/2000, ud over den 31. december 2002, og indtil den igangværende multilaterale forhandlingsrunde inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO) er afsluttet.

- (2) WTO-forhandlingerne ventes afsluttet den 31. december 2004 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den holdning, som Fællesskabet skal indtage i Det Blandede Udvalg oprettet ved aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 8. december 1997, fremgår af vedlagte udkast til Det Blandede Udvalgs afgørelse.

Udkast til afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg EF-Mexico vedrørende bilag III til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde

DET BLANDEDE UDVALG HAR —

under henvisning til afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 (i det følgende betegnet »afgørelse nr. 2/2000«), særlig note 4 til tillæg II(a) til bilag III samt fælles erklæring VI, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Oprindelsesreglerne for produkter med oprindelse i aftaleparternes territorier er fastsat i bilag III til afgørelse nr. 2/2000 om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde.
- (2) Note 4 til tillæg II(a) til bilag III til afgørelse 2/2000 samt fælles erklæring VI, der henviser til denne note, er blevet tilpasset ved afgørelse nr. . . /2002 truffet af Det Fælles Råd med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med parternes tariflove og -bestemmelser.
- (3) I henhold til fælles erklæring VI forlænger Det Blandede Udvalg den oprindelsesregel, der er fastsat i note 4 til tillæg II(a) til bilag III, som tilpasset ved afgørelse nr. . . /2002 truffet af Det Fælles Råd, ud over den 31. december 2002, og indtil de igangværende multilaterale forhandlinger inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO) er afsluttet.

- (4) WTO-forhandlingerne ventes afsluttet den 31. december 2004. Hvis forhandlingerne er afsluttet på denne dato, fastlægger Det Blandede Udvalg på det tidspunkt og i overensstemmelse med fælles erklæring VI, hvilken oprindelsesregel der skal anvendes for det pågældende produkt —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den oprindelsesregel, der er fastsat i note 4 til tillæg II(a) til bilag III til afgørelse nr. 2/2000, som tilpasset ved afgørelse nr. . . /2002 truffet af Det Fælles Råd, skal anvendes indtil den 31. december 2004 i stedet for den oprindelsesregel, der er fastsat i tillæg II til bilag III til afgørelse nr. 2/2000.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2003.

Udfærdiget i Bruxelles den [. .]

På Det Fælles Råds vegne

[. .]

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/32/EF med hensyn til svovlindholdet i skibsbrændstoffer

(2003/C 45 E/32)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 595 endelig udg. — 2002/0259(COD)

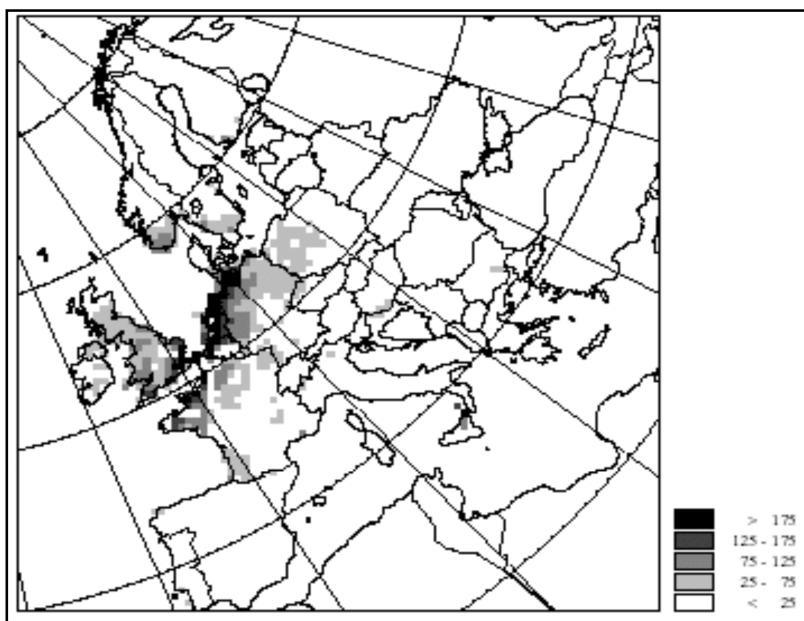
(Forelagt af Kommissionen den 20. november 2002)

BEGRUNDELSE**1. INDLEDNING****1.1. Miljøbelastning fra forbrænding af svovlholdige skibsbrændstoffer**

Svovl forekommer naturligt i flydende og faste brændstoffer såsom olie og kul. De fleste skibsbrændstoffer indeholder svovl. Ved forbrænding af svovlholdigt brændsel udledes svovldioxid (SO_2 eller SO_x) og partikler, herunder primære sodpartikler og sekundære uorganiske sulfatpartikler, der dannes som følge af luftens oxidation af svovldioxid. Der udledes også nitrogenoxider (NO_x), når brændsel forbrændes, både som følge af ufuldstændig forbrænding og, i mindre grad, som følge af brændslets indhold af nitrogen.

SO_2 -emissioner kan forvolde skade på menneskers sundhed og på bygninger og bidrage til forsuring og herved belaste følsomme økosystemer. Partikelemissionerne kan være sundhedsskadelige for mennesker. NO_x -emissionerne bidrager til forsuring og til dannelsen af jordnær ozon, som skader sundhed og plantevækst. Forsuringen og sundhedsvirkningerne er de to vigtigste virkninger af forureningen, der tages i betragtning i dette forslag.

En emissionsmodelberegning foretaget af EMEP i 2000 ⁽¹⁾ (figur 1) viser bidraget fra skibsemissionerne i EU til overskridelsen af de kritiske syrebelastninger.

Figur 1: Bidraget fra skibsemissioner af SO_2 og NO_x til de akkumulerede overskridelser af den kritiske syrebelastning. Enheder: Syreækvivalenter pr. ha pr. år. Kilde: EMEP, 2000.

⁽¹⁾ For nærmere oplysninger se EMEP's 2000-rapport »Effects of international shipping on European pollution levels« at http://projects.dnmi.no/~emep/reports/dnmi_note_5_2000.pdf EMEP har revurderet de nye skibsemissionsdata fra Entec i forhold til den nævnte rapport. Efter EMEP's opfattelse er forskellene ikke signifikante, hvorfor rapportens resultater anses for gyldige.

Ved kritisk syrebelastning forstås den maksimale deposition af svovl og nitrogen, som ikke medfører skadelig nedsivning af syre. De kritiske belastninger afhænger af geologiske og økologiske faktorer, hvilket betyder, at økosystemerne i Nordeuropa generelt er mere syrefølsomme end i Sydeuropa.

Den modelberegning, der ligger til grund for kortet i figur 1, viser, at skibstrafik bidrager til overskridelse af de kritiske syrebelastninger med over 50 % i størstedelen af kystområderne langs Den Engelske Kanal og Nordsøen, i Østersøen langs Tysklands og Polens kyster og også i store del af det sydlige Sverige og Finland.

Vi ved også, at skibsemissioner bidrager med mellem 20 % og 30 % til luftens koncentration af sekundære uorganiske partikler i de fleste af EU's kystområder ⁽¹⁾. Sekundære partikler har ligesom primære partikler, SO₂ og NO_x sundhedsskadelige virkninger i hele EU.

Både langvarig og kortvarig udsætning for luftforurenende stoffer medfører sundhedsproblemer — i form af virkninger på dødelighed og sygelighed (bl.a. forværring af astmatilfælde, forekomst af bronkitis og hjertesvigt). Tabellen nedenfor indeholder data om forekomsten af dødsfald og sygdom i forhold til en ændring på 1 000 t i emissionerne af forskellige luftforurenende stoffer i forskellige EU-havområder ⁽²⁾.

Tabel 1.1.

En række sundhedsvirkninger af skibsemissioner i forskellige EU-havområder

	SO ₂	NO _x	partikler
Hospitalsindlæggelse på grundlag af åndedrætslidelser (pr. 1 000 t)			
Det østlige Atlanterhav	0,69	0,57	0,72
Østersøen	0,25	0,42	0,20
Den Engelske Kanal	0,90	0,55	0,98
Det nordlige Middelhav	0,71	0,69	0,79
Nordsøen	0,66	0,31	0,76
Dødsfald i tilknytning til kortvarig udsætning (pr. 1 000 t)			
Det østlige Atlanterhav	1,66	0,38	—
Østersøen	0,60	0,50	—
Den Engelske Kanal	2,18	0,26	—
Det nordlige Middelhav	1,72	0,40	—
Nordsøen	1,60	0,13	—
Færre leveår som følge af langvarig udsætning (pr. 1 000 t)			
Det østlige Atlanterhav	4,22	6,75	14,32
Østersøen	1,52	2,32	3,96
Den Engelske Kanal	5,55	7,81	19,41
Det nordlige Middelhav	4,37	8,82	15,63
Nordsøen	4,06	4,53	15,04

⁽¹⁾ Jf. EMEP's 2001-rapport »The influence of ship traffic emissions on the air concentrations of particulate matter«, på <http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/background.htm#transport>

⁽²⁾ Kilde. BeTa EC database of externalities of air pollutants. AEA Technology, 2002. Baseret på estimater beregnet ved brug af ExternE methodology (EC, 1998) of DG Environment guidelines on the valuation of health (se <http://europa.eu.int/comm/environment/enveco/studies2.htm>).

1.2. EU-lovgivningen om SO₂-emissioner og svovlindholdet i brændsel

Direktiv 1999/30/EF ⁽¹⁾ fastsætter grænseværdier for niveauet af SO₂ i luften med henblik på at beskytte menneskers sundhed og plantevæksten. Direktiv 2001/81/EF ⁽²⁾ om nationale emissionslofter opstiller nationale SO₂-mål for 2010 med henblik på at mindske forureningen.

Direktiv 1999/32/EF ⁽³⁾ opstiller svovlgrænser for visse brændstoffer, der anvendes på EU-området, herunder marine gasolier og dieselolier, der anvendes af skibe på indre vandveje og i territorialfarvande (op til 12 sømil fra kysten). Direktivet opstiller også svovlgrænser for fuelolier og gasolier, der anvendes på indre farvande, men opstiller ikke grænser for svovlindholdet i marine fuelolier. I andre direktiver er der opstillet grænser for svovlindholdet i flydende brændstoffer, der anvendes til vejgående og ikke-vejgående køretøjer.

Eftersom der ikke er fastsat svovlgrænser for marine fuelolier, er svovlindholdet i disse brændstoffer nu større end i andre brændstoffer. Det gennemsnitlige svovlindhold i marine fuelolier i verden som helhed er for tiden på 2,7 % eller 27 000 ppm, sammenlignet med højst 2 000 ppm for fyringsolie og en kommende grænse på 10 ppm for benzin og dieselolie til køretøjer. Dette betyder, at skibene nu er en af de største kilder til SO₂-emissioner i EU. Af forskning, der for nylig er udført på Kommissionens vegne ⁽⁴⁾, fremgår det, at skibsemissionerne af SO₂ i 2010 kan ventes at tegne sig for over 75 % af alle landbaserede emissioner, herunder emissioner fra alle transportformer, fyringsanlæg og varmeanlæg, som forbrænder flydende brændstoffer.

Af disse grunde mener Europa-Kommissionen, at mindskelse af SO₂-emissionerne fra skibe nu er en højt prioriteret miljøpolitisk opgave.

1.3. Bilag VI til MARPOL-konventionen

I 1997 vedtog en diplomatkonference i Den Internationale Søfartsorganisations regi et internationalt regelsæt om forurening fra skibe — MARPOL bilag VI ⁽⁵⁾.

MARPOL-konventionens bilag VI opstiller en global svovlgrænse på 4,5 % for fuelolie, der forbrændes af skibe, og udpeger to SO_x-emissionskontrolområder (SO_x-kontrolområder), hvor brændstoffer der anvendes af skibe, skal have et svovlindhold på højst 1,5 % eller hvor der skal anvendes hertil svarende bekæmpelsesteknologier. Østersøen var udpeget som SO_x-kontrolområde i den oprindelige protokol, og Nordsøen og Den Engelske Kanal blev tilføjet i 2000 ⁽⁶⁾, efter forhandlinger fra EU-medlemsstaternes side.

MARPOL-konventionens bilag VI træder i kraft på internationalt plan et år efter at det er ratificeret af mindst 15 flagstater, der repræsenterer mindst 50 % af verdens handelsflådes bruttotonnage. Da direktiv 1999/32 var under forberedelse, gik man ud fra, at ikrafttrædelsen ville indtræde inden længe. Imidlertid har kun seks lande i verden ratificeret bilaget — Sverige, Norge, Singapore, Bahamas, Marshall-øerne og Liberia, svarende til ca. 25 % af tonnagen på verdensplan. De resterende 14 EU-lande repræsenterer ca. 10 % af verdens tonnage, kandidatlandene yderligere 10 % (særlig Malta med 5 % og Cypern med 4 %), mens Panama, det største åbne skibsregister, repræsenterer 20 %.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om grænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften (EFT L 313 af 13.12.2000, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse forurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/32/EF om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF (EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Quantification of emissions from ships associated with ship movements between ports in the European Community. Entec, 2002. <http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/background.htm#transport>

⁽⁵⁾ Protokol fra 1997 om ændring af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978.

⁽⁶⁾ Vedtaget i IMO's komité for beskyttelse af havmiljøet i 2000 (MEPC 44).

1.4. Formålet med forslaget

Formålet med forslaget er at mindske skibenes emissioner af svovldioxid og partikler ved at ændre Rådets direktiv 1999/32 for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer. Forslaget tager navnlig sigte på:

- at indføre en 1,5 % svovlgrænse for skibsbrændstoffer, der anvendes af alle søgående skibe i Nordsøen, Den Engelske Kanal og Østersøen, i overensstemmelse med svovlgrænserne i MARPOL-konventionens bilag VI, med henblik på at mindske skibsemissionernes indvirkning på forureningen i Nordeuropa og på luftkvaliteten
- at indføre en 1,5 % svovlgrænse for skibsbrændstoffer, der anvendes af passagerskibe på rutefart til eller fra en hvilken som helst fællesskabshavn, med henblik på at forbedre luftkvaliteten omkring havne og kystområder og skabe tilstrækkelig efterspørgsel til sikring af EU-dækkende forsyninger af brændstoffer med lavt svovlindhold
- at ændre de gældende svovlbestemmelser for marine gasolier, der anvendes af søgående skibe og skibe på indre vandveje, med henblik på at forbedre den lokale luftkvalitet i havne og på indre vandveje.

Disse ændringer vedrørende skibsbrændstoffer er det vigtigste element i forslaget. Der foreslås endvidere to andre elementer:

- ændringer af bestemmelserne om indenlandsk anvendelse af tunge brændselsolier, forårsaget af direktiv 2001/80/EF om store fyringsanlæg, og
- oprettelsen af et forskriftsudvalg, der skal vedtage tekniske ændringer, som ikke kræver fælles beslutningstagning.

2. FORKLARING AF HENSIGTERNE

2.1. De nuværende bestemmelser

De eneste skibsbrændstoffer, som er omfattet af det nuværende direktiv 1999/32, er marine gasolier. Efter definitionen i direktivet omfatter disse alle skibdestillater: DMX- og DMA-destillater, der kendes under betegnelsen marine gasolier eller MGO, men også DMB- og DMC-destillater, der går under betegnelsen marine dieselolier eller MDO. Direktivet omfatter i sin nuværende form ikke den tredje (og mest brugte) brændstoftype, nemlig fuelolie (heavy fuel oil — HFO).

Ifølge de nuværende bestemmelser om marine gasolier skal medlemsstaterne sikre, at svovlindholdet i marine gasolier, der anvendes af skibe i Fællesskabet (territorialfarvande — herunder søområder inden for tolvmilegrænsen og indre vandveje), højst må være på 0,2 % (0,1 % fra 1. januar 2008).

2.2. Skibsbrændstoffer — indførelse af nye bestemmelser

Ifølge artikel 7, stk. 3, i direktiv 1999/32/EF skal Kommissionen overveje, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at nedsætte det bidrag til forurening, der skyldes forbrænding af andre brændstoffer til skibe end gasolier, og om nødvendigt fremsætte forslag herom.

Med den første foreslåede ændring indføres en ny svovlgrænse for alle skibsbrændstoffer, herunder fuelolie, der anvendes i Nordsøen, Den Engelske Kanal og Østersøen. Dette er den samme grænse, der er vedtaget i IMO for SO_x-kontrolområdet ifølge MARPOL-konventionens bilag VI. I forventning om at EU-medlemsstaterne og kandidatlandene snart vil ratificere MARPOL-konventionens bilag VI, og at andre store flagstater vil følge trop, vil dette medføre, at den internationalt vedtagne svovlgrænse implementeres 12 måneder efter direktivets ikrafttræden eller et år efter bilag VI's ikrafttræden, afhængigt af hvilken dato der indtræder først.

For det andet sigter forslaget mod at fastsætte samme svovlgrænse på 1,5 % for alle skibsbrændstoffer, der anvendes af passagerskibe på rutefart til eller fra EU-havne. Dette vil mindske emissionerne i stærkt befolkede byområder i Sydeuropa, som ellers ikke ville få gavn af SO_x-kontrolområdet. Forslaget er i tråd med Fællesskabets politik, der går ud på at pålægge alle passagerfærger, der sejler til eller fra EU-havne, høje driftsstandarder.

For det tredje tager forslaget sigte på, at der i alle EU-landene skaffes adgang til tilstrækkelige mængder brændstof med et svovlindhold på den foreskrevne 1,5 %. En sekundær fordel ved forslaget om passagerskibe er, at det ved at skabe efterspørgsel efter brændselsolie med lavt svovlindhold i hele EU vil hjælpe medlemsstaterne med at nå målet.

Endelig tager forslaget sigte på at ophæve grænsen på 0,2 % svovl på DMB og DMC marine dieselolier og forbyde salget af DMB- og DMC-brændstoffer med et svovlindhold på over 1,5 %. Herved åbnes der mulighed for anvendelse af marine dieselolier, der opfylder kravene i SO_x-kontrolområdet, hvilket er af særlig stor betydning for internationale skibe, eftersom der ikke nødvendigvis er let adgang til lavsvovl-fuelolie uden for EU.

2.3. Marine gasolier — ændring af de nuværende bestemmelser

De andre hovedændringer vedrører de nuværende bestemmelser om marin gasolie i artikel 4 i direktiv 1999/32/EF. Fra høringer med industrien er det klart fremgået, at disse bestemmelser er effektive i forbindelse med skibe til indenlandsk sejlads, hvis maskiner kun er beregnet til marine gasolier. Bestemmelserne er imidlertid mindre effektive i forbindelse med søgående skibe. Søgående skibes vigtigste fremdriftsmotorer kører hovedsagelig på fuelolier, som ikke er omfattet af direktivet i dets nuværende form, og som ifølge den gældende internationale standard for skibsbrændstoffer, ISO 8217, må indeholde op til 5 % svovl.

Tidligere betød fueloliens høje viskositet, at søgående skibe måtte skifte over til lette brændstoffer i nærheden af havne — til manøvrering og dernæst til drift af elgeneratorer, når skibene lå ved kaj.

Dette er ikke længere tilfældet, eftersom nye motor- og olieopvarmningsteknologier nu betyder, at søgående skibe kan anvende fuelolie hele tiden. Der har derfor været en tendens til kun at anvende ét enkelt brændstof, nemlig billigere og mere svovlholdig fuelolie, også i havnene, hvilket har ført til højere emissioner af SO₂, partikler og nitrogenoxid (NO_x) i nærheden af befolkede områder.

Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen derfor set på, hvordan man bedst kan opnå en betydelig reduktion i skibenes luftforurenende emissioner tæt på områder, hvor der lever mennesker. Man besluttede, at den bedste fremgangsmåde i forhold til miljøeffektivitet og håndhævelsesmuligheder ville være at regulere svovlindholdet i brændstof, der anvendes i EU-havne. Dernæst var det nødvendigt at definere havneområdet og navnlig finde frem til, om reguleringen skulle gælde det brændstof, skibene anvender i forbindelse med manøvrering (hovedmotorer), og/eller det brændstof, de anvender, når de ligger ved kaj (hovedsagelig hjælpemotorer til elfremstilling).

Selv om skibene under manøvrering kan skifte over til et andet brændstof end det, der anvendes til deres hovedmotorer, har motorfabrikanterne fremført, at et direkte skift fra fuelolie med høj viskositet til marin gasolie med lav viskositet ville kræve en 20-60 minutters udskiftningsprocedure for at undgå problemer med brændstofpumper og indsprøjtningssystemer som følge af hurtige temperaturændringer. Afkorting af proceduren ville kunne føre til midlertidigt motorsvigt, hvilket især kunne være farligt tæt på havne.

Ud over disse praktiske overvejelser blev der også foretaget en beregning af emissionerne i havne. Heraf fremgik det, at luftforurenende emissioner i forbindelse med skibenes manøvrering i havne udgjorde omkring 1/4 af emissionerne fra skibe, der ligger ved kaj.

Det første sigte med dette forslag er derfor at kræve, at alle skibsbrændstoffer, der anvendes af skibe, der ligger ved kaj i en hvilken som helst af Fællesskabets havne, ikke må indeholde over 0,2 % svovl. Denne fremgangsmåde er proportionel med formålet, praktisk og nem at håndhæve og vil forbedre den lokale luftkvalitet ved at mindske skibenes emissioner af SO₂, partikler og NO_x i havne.

For det andet foreslås det at ophæve den nuværende undtagelse for Grækenland og de oversøiske territorier. Det er klart, at skibsemissionerne påvirker den lokale luftkvalitet lige så meget i disse områder som andre steder, og emissionsberegningen synes at vise, at tre ud af de ti havne med de højeste skibsemissioner i EU ligger i Grækenland.

For det tredje foreslås det at forbyde salget af marine gasolier (DMA- og DMX-destillater) med over 0,2 % svovl (0,1 % fra 2008). Dette vil hjælpe med til at sikre, at der skaffes adgang til brændstof, der opfylder kravene.

Det sidste element vedrører artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 1999/32, som i sin nuværende form undtager »gasolie til skibe, der anvendes af skibe, som krydser en grænse mellem et tredjeland og en medlemsstat«, fra kravet om 0,2 % svovlindhold. Det havde vist sig, at det var vanskeligt at fortolke og håndhæve denne undtagelse på en ensartet måde. Undtagelsen blev medtaget ud fra den betragtning, at internationale skibe ikke nødvendigvis ville være i stand til at finde forsyninger af lavsvovl-gasolie i deres afgangshavn til brug i Fællesskabets farvande. At der ikke er tilstrækkelig adgang til marine gasolier med 0,2 % svovl, blev bekræftet af en undersøgelse af det globale brændstofmarked, som Kommissionen har ladet foretage⁽¹⁾. Ifølge den foreslåede ændring skal søgående skibe kun anvende brændstof med 0,2 % svovlindhold, når det ligger ved kaj i EU-havne. Dette giver skibene mulighed for at tage lavsvovlbrændsel om bord ved ankomsten og fjerner behovet for en undtagelse.

Det foreslås derfor at ophæve undtagelsen for skibe i international fart, der krydser en grænse mellem et tredjeland og en medlemsstat.

2.4. Fuelolie til store fyringsanlæg — ændringer som følge af direktiv 2001/80/EF

I artikel 3, stk. 4, i direktiv 1999/32/EF hedder det, at bestemmelserne om svovlindholdet i fuelolie, der anvendes på medlemsstaternes område, gennemgås og om nødvendigt revideres i lyset af en eventuel fremtidig revision af direktiv 88/609/EØF om store fyringsanlæg. Direktiv 2001/80/EF, der blev vedtaget sidste år, reviderer direktiv 88/609/EØF og indfører nye krav vedrørende svovldioxidemissionerne fra store fyringsanlæg. Da SO₂-emissionerne generelt afhænger af brændstoffets svovlindhold, er det derfor nødvendigt at fremsætte ændringsforslag til direktiv 1999/32 i overensstemmelse med direktiv 2001/80/EF.

Forslaget sigter derfor mod at indføre ændringer i direktiv 1999/32/EF af hensyn til overensstemmelsen med det nye direktiv 2001/80/EF om emissioner fra store fyringsanlæg.

2.5. Ophævelse af undtagelsen for fuelolie

Artikel 3, stk. 2 og 5, fastsætter en procedure, hvorefter medlemsstaterne kan anmode om dispensation fra kravet om svovlindhold på højst 1 % i fuelolie, som træder i kraft den 1. januar 2003. Fra den 1. januar 2003 vil undtagelsen for fuelolie ikke længere være relevant, da svovlgrænsen på 1 % vil være trådt i kraft. Ophævelsen af denne bestemmelse vil ikke berøre overgangsarrangementer med kandidatlande, som kan forhandles i hvert enkelt tilfælde.

Det foreslås derfor, at undtagelsen for fuelolie ophæves.

⁽¹⁾ Advice on the costs to fuel producers likely to result from a reduction in the level of sulphur in marine fuels. Beicip Franlab, 2002. <http://europa.eu.int/comm/environment/air/020505bunkerfuelreport.pdf>

2.6. Oprettelse af et forskriftsudvalg, som skal vedtage tekniske tilpasninger

Det vil være at foretrække, at tekniske og/eller af andre forhold afhængige ændringer, jf. punkt 2.4 ovenfor, vedtages af et forskriftsudvalg, så de ikke skal gennem den lange procedure for fælles beslutningstagning ved Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne udvalgsprocedure er især egnet i tilfælde, hvor det blot drejer sig om ændringer, der skyldes andre direktiver, som allerede er vedtaget på politisk plan gennem den fælles beslutningsprocedure. Den er også egnet til vedtagelse af ikke-politiske forslag, som f.eks. udvikling af gennemførelsesretningslinjer. Det nuværende direktiv 1999/32 indeholder imidlertid ikke bestemmelser om et forskriftsudvalg.

Dette forslag sigter derfor mod at nedsætte et forskriftsudvalg, som i fremtiden kan anvendes til at træffe afgørelser om tekniske spørgsmål, som ikke er politisk kontroversielle. Udvalget kan ikke anvendes til at vedtage ændringer, som resulterer i direkte eller indirekte ændringer i svovlgrænserne for brændstof.

3. OMKOSTNINGER VED FORSLAGET

Dette afsnit vedrører kun forslagene om skibsbrændstoffer i relation til søgående skibe: forslagene ændrer ikke den nuværende situation for skibe på indre farvande, ændringerne om store fyringsanlæg er en følge af direktiv 2001/80/EF, og forslaget om nedsættelse af et forskriftsudvalg medfører ikke nogen omkostninger. Som grundlag for forslaget havde Generaldirektoratet for miljø bestilt to undersøgelser, hvis resultater ligger til grund for nærværende cost/benefit-analyse⁽¹⁾:

- En rapport fra Beicip Franlab om omkostningerne for EU-raffinaderier ved produktion af skibsbrændstoffer med lavere svovlindhold (»Franlab-rapporten«). Heri konkluderes det, at jo større mængde lavsvovl-brændstoffer der fremstilles, jo større bliver enhedsproduktionsomkostningerne pr. ton. Dette betyder, at i strid med de sædvanlige økonomiske principper vil prisen på lavsvovl-brændstof stige med efterspørgslen. Dette er illustreret i figur 2 nedenfor.
- En undersøgelse fra Entec UK Ltd. til beregning af emissionerne fra skibe (»Entec-undersøgelsen«). Undersøgelsen opstiller en opgørelse af de faktiske emissioner for år 2000 og en række fremskrivninger over brændstofforbrug og emissioner på grundlag af to scenarier for den årlige vækst i skibsfarten (1,5 % og 3 %) og forskellige reguleringsscenarier. Til nærværende analyse har vi anvendt 1,5 %-scenariet).

3.1. Omkostninger ved forslagene vedrørende skibsbrændstoffer

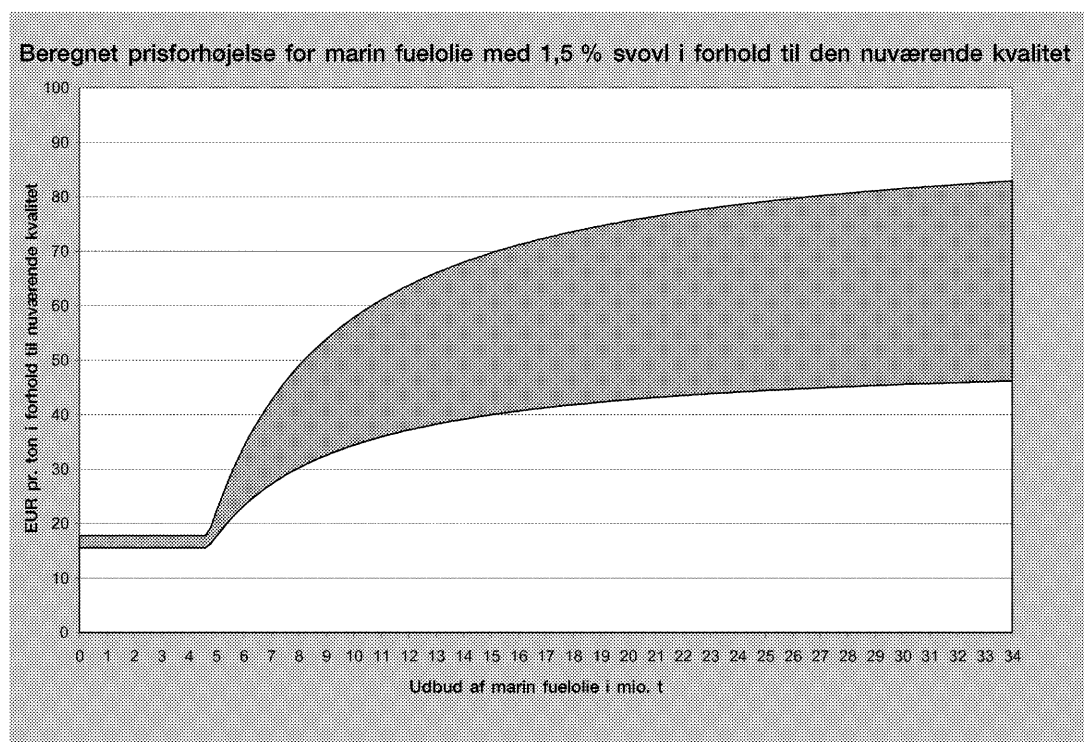
Til denne analyse er vi gået ud fra, at EU-raffinaderiernes omkostninger vil blive overvæltet på skibsejerne gennem forøgede brændstofpriser, således som det har været tilfældet med tidligere reguleringer af brændstofkvaliteten. Nedenfor angives de gennemsnitlige brændstofprisforhøjelser (ekstra omkostninger pr. ton) for lavsvovl-brændstof i forhold til højsvovlbrændstof, som anført i Franlab-rapporten på grundlag af de gennemsnitlige raffinaderiomkostninger og på grundlag af de beregnede data for brændstofforbrug i 2006 og 2008 i Entec-undersøgelsen. Henvisningerne til 2006 er kun vejledende, da de pågældende bestemmelser meget vel kan få virkning inden da. Under alle omstændigheder forbliver det årlige cost/benefit-forhold stort set det samme fra år til år.

⁽¹⁾ Begge undersøgelser kan fås på <http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/background.htm#transport>

3.1.1. Omkostninger ved og metoder til fremstilling af lavsvovl-fuelolie i EU's raffinaderier

Priserne på skibsbrændstof svinger betydeligt, men som en referenceværdi kan vi anføre, at de gennemsnitlige priser i Amsterdam-Rotterdam-Antwerpen-området fra 1997-2001 har ligget på 110 EUR/t for marin fuelolie med højt svovlindhold og omkring 190 EUR/t for marin gasolie med højt svovlindhold.

Figur 2 nedenfor viser et stort interval i prisforhøjelserne for lavsvovl-fuelolie. Den øvre del repræsenterer olieselskabernes målniveauer for opnåelse af investeringsudbytte, mens den nedre ende mere er i overensstemmelse med det faktiske udbytte, der hidtil er opnået i den europæiske raffinaderiindustri. Intervallet afspejler også usikkerheden omkring investeringsomkostningerne ved fremstilling af lavsvovlbrændstof. Til nærværende cost/benefit-analyse er vi gået ud fra en prisforhøjelse beliggende midt i intervallet.

Figur 2: Omkostningskurve, der viser prisforhøjelsen, hvis EU-raffinaderierne skal levere skibsbrændstof med 1,5 % svovl sammenlignet med en nuværende gennemsnitskvalitet med 2,9 % svovl. Kilde: Beicip Franlab 2002.

I henhold til Franlab-rapporten vil raffinaderierne i første omgang fremstille lavsvovl-fuelolie ved at opblande olie kvaliteter inden for raffinaderisystemets rammer, da dette er den billigste metode. På denne måde vil der kunne fremskaffes mindst 4,7 mio. t. Hvis der er brug for mere, vil den næstbilligste metode bestå i at indkøbe og anvende større mængder kostbar lavsvovl-råolie i raffineringsprocessen.

Det skal bemærkes, at ingen af disse fremgangsmåder vil mindske den samlede svovlbalance, men i stedet medføre en anelse højere svovlindhold i brændstoffer, der anvendes andre steder.

Den tredje og dyreste mulighed er at afsvovle brændstoffet. Denne metode vil mindske den samlede svovlbalance, men det er den dyreste og også mest energiintensive metode for raffinaderierne, samtidig med at den resulterer i øgede CO₂-emissioner. Der er for tiden kun meget få anlæg i Europa, som afsvovler restbrændstoffer, fordi investeringsudbyttet ikke er tilstrækkeligt.

3.1.2. *Leverancer af skibsbrændstoffer med 1,5 % svovl til brug i Nordsøens og Østersøens SO_x-kontrolområder og til brug i rutefart*

Entec-undersøgelsen fremskriver, at der fra 2006 årligt vil blive anvendt ca. 14 mio. t skibsbrændstof i Nordsøens og Østersøens SO_x-kontrolområder. Af emissionsdataene synes det at fremgå, at yderligere 4 mio. t forbruges af passagerskibe i rutefart i EU-havområder uden for SO_x-kontrolområderne. Ifølge dette forslag må alle disse 18 mio. t brændstof højst indeholde 1,5 % svovl. CONCAWE ⁽¹⁾ har beregnet, at omkring halvdelen af det skibsbrændstof, der skulle anvendes i SO_x-kontrolområderne (7 mio. t), ville blive leveret i EU-havne, mens den anden halvdel ville blive leveret uden for EU til internationale skibe, hvis rejse går gennem et SO_x-kontrolområde. Antages det, at alle de 4 mio. t skibsbrændstof, der anvendes af rutepassagerfærger uden for SO_x-kontrolområderne, leveres i EU, vil den samlede mængde lavsvovl-skibsbrændstof, der behøves i EU, ligge på 11 mio. t. Ifølge Franlab-rapporten vil den gennemsnitlige prisforhøjelse pr. ton for 11 mio. t marin fuelolie med 1,5 % svovl i EU blive på omkring 50 EUR.

Det er vanskeligere at forudsige prisforhøjelsen for skibsbrændstof med 1,5 % svovl leveret uden for EU. I nogle områder vil der næppe være adgang til marin fuelolie med 1,5 % svovl, fordi den råolie, der anvendes til fremstilling af skibsbrændstoffer, har et højt svovlindhold. I disse områder vil skibe, der sejler til et SO_x-kontrolområde, formodentlig tanke let skibsbrændstof for at kunne opfylde kravet om 1,5 % svovl. Det antages, at halvdelen af de 7 mio. t brændstof, der købes uden for EU til brug i SO_x-emissionskontrolområderne, vil være let brændstof, med en ekstrapris på omkring 60 EUR (den gennemsnitlige ekstrapris for DMB-marin dieselolie i forhold til fuelolie i de foregående fire år), og at den anden halvdel vil være fuelolie, med en ekstrapris på 5 EUR, svarende til ekstraprisen for lavsvovl-fuelolie i EU. Den gennemsnitlige prisforhøjelse for de 7 mio. t skibsbrændstof med 1,5 % svovl, der leveres uden for EU, antages derfor at blive 55 EUR.

For 2006 antages de årlige ekstraomkostninger ved forslaget bestemt om SO_x-kontrolområder derfor at blive (7 mio. × 50 EUR) + (7 mio. × 55 EUR) = 735 EUR. De årlige ekstraomkostninger ved bestemmelserne om passagerskibe antages at blive 4 mio. × 50 EUR = 200 mio. EUR for år 2007.

3.1.3. *Levering af skibsbrændstof med 0,2 % svovl til anvendelse i EU's søhavne (0,1 % fra 2008)*

Efter Entec-undersøgelsens fremskrivninger vil der fra 2006 årligt blive anvendt ca. 2,3 mio. t skibsbrændstof af skibe, der ligger ved kaj i EU-havne. I henhold til forslaget må dette brændstof indeholde højst 0,2 % svovl. Det antages, at alt dette brændstof vil blive leveret af EU-raffinaderier i form af marin gasolie. Det antages endvidere, at halvdelen af de skibe, der anløber EU's havne, vil være nødt til at skifte fra fuelolie til marin gasolie for at kunne opfylde forslaget, svarende til en prisforhøjelse på 100 EUR pr. t, mens den anden halvdel allerede ville anvende en lettere olie og skifte over til en kvalitet med lavere svovlindhold. Ifølge Franlab-rapporten ville prisforhøjelsen for overgang fra marin gasolie med 1,5 % svovl til 0,2 % svovl ligge på 15,5 EUR pr. ton. Den gennemsnitlige prisforhøjelse for dette brændstof antages derfor at ligge på 57,75 EUR. De årlige ekstraomkostninger ved bestemmelserne om brændstofanvendelse i søhavne antages derfor at blive (2,3 mio. × 57,75 EUR) = 133 mio. EUR for år 2006.

Fra 2008 sænkes svovlgrænsen fra 0,2 til 0,1 %, forbruget stiger til 2,4 mio. t og prisforhøjelsen antages at være 2 EUR pr. t ved skift fra gasolie med 0,2 % svovl til gasolie med 0,1 % svovl. De årlige ekstraomkostninger for 2008 ved bestemmelserne om brændstofanvendelse i havne antages derfor at være (2,4 mio. × 2 EUR) = 4,8 mio. EUR.

⁽¹⁾ CONCAWE er olieselskabernes organisation for sundhed, sikkerhed og miljø.

3.2. Fordele ved forslagene vedrørende skibsbrændstoffer

De overordnede fordele ved forslaget skyldes de mindskede emissioner af konventionelle luftforurenende stoffer sammen med reduktionen i svovlindholdet i skibsbrændstoffer, der anvendes i SO_x-emissionskontrolområderne og i EU-havnene. En mindskelse i de konventionelle forureningsstoffer har en række direkte fordele for sundhed og miljø. Nogle af disse fordele kan omregnes i penge ved at værdisætte hver ton reduceret forureningsstof.

Hvad forsuring angår, findes der endnu ikke metoder til pengemæssig beregning af virkningerne for økosystemerne i form af overskridelser af de kritiske belastninger. Dette er vigtigt, fordi det betyder, at det ikke er muligt at værdisætte den vigtigste fordel ved den del af forslaget, der vedrører SO_x-kontrolområderne, nemlig nedbringelsen af skibenes bidrag til overskridelsen af de kritiske belastninger for forsuring i Nordeuropa.

I de værdisatte fordele, som for nylig er blevet beregnet på Kommissionens anledning, og som er blevet anvendt til vurdering af dette forslag⁽¹⁾, tages der hensyn til sundhedsvirkningerne for mennesker og virkningerne på afgrøder og byggematerialer. Sundhedsvirkningerne, som vist i tabel 1 (s. 1), er blevet analyseret og de andre virkninger på sundhed, bygninger og afgrøder føjet til med henblik på at værdisætte fordelene pr. t emissionsreduktion. De således beregnede værdier, der er anvendt i denne cost/benefit-analyse, vises i tabel 3.2 nedenfor.

Tabel 3.2.

Værdisatte fordele af emissionsreduktioner

Forureningsstof	Sted for emissionsreduktion	Fordel som følge af bedre luftkvalitet	
		EUR pr. t reduktion (gennemsnit)	Forklaring
SO ₂	Nordsøen, Østersøen og Den Engelske Kanal (SO _x -kontrol-område)	3 933	Reduceret belastning fra SO ₂ og sulfatpartikler på sundheden og har SO ₂ og syrenedfald på materialer
SO ₂	Østlige Atlanterhav og det nordlige Middelhav	4 600	Reduceret belastning fra SO ₂ og sulfatpartikler på sundheden og har SO ₂ og syrenedfald på materialer
SO ₂	EU-havneområder	8 200	Fordele som ovenfor, men af større værdi, fordi flere mennesker berøres
Partikler	EU-havneområder	30 500	Reduceret belastning på sundhed (af stor værdi, da partikler er særlig skadelige)
Partikler	Havneområder i SO _x -emissionskontrol-områder	27 650	Reduceret belastning på sundhed (lidt lavere værdi end ovenfor, da landene i SO _x -emissionskontrolområdet har en lidt mindre befolkningstæthed end EU som gennemsnit)
NO _x	EU-havneområder	4 200	Reduceret belastning på sundheden fra nitratpartikler og på sundhed og afgrøder fra ozon

Værdierne for havområder er baseret på fordelene på luftkvaliteten i landdistrikter i tilstødende lande, vægtet med kysternes længde i lige linje. Værdierne for SO_x-kontrolområdet og for det østlige Atlanterhav og det nordlige Middelhav er beregnet ud fra et gennemsnit af værdierne for forskellige havområder.

⁽¹⁾ BeTa EC database for de eksterne omkostninger ved luftforurenende stoffer. AEA Technology, 2002. Baseret på skøn beregnet på grundlag af eksternE metodologi (EF, 1998) og retningslinjerne fra Direktoratet for Miljø vedrørende værdisætning af sundhed (se <http://europa.eu.int/comm/environment/enveco/studies2.htm>).

Værdierne for havneområder i EU og SO_x-kontrolområdet er baseret på den antagelse, at halvdelen af havnene er beliggende i landdistrikter og halvdelen i byer med en befolkning på 100 000. Dette er et forsigtigt skøn, idet det af Entec-undersøgelsen fremgår, at 10 af de 50 havne med de højeste emissioner har en befolkning på omkring 500 000 eller derover. Placeret i rækkefølge efter emissionernes størrelse er disse havne Hamburg, Barcelona, Genova, London, Amsterdam, Thessaloniki, Napoli, Lissabon, Dublin og København. Af disse er fem hovedstæder og fire har en befolkning på omkring 1 mio. eller derover.

I disse områder vil den værdisatte fordel pr. ton reduceret SO₂ og partikler være 5 til 15 gange større end den værdi, der er anvendt til denne cost/benefit-analyse, fordi flere mennesker drager fordel af emissions-reduktionerne.

Ikke desto mindre har man i form af en følsomhedsanalyse også beregnet omkostninger og fordele af forslaget for havnenes vedkommende ved at antage, at alle havne er beliggende i landdistrikter (og at fordelene pr. t reduceret SO₂ og partikler derfor næsten er halveret). Ifølge dette scenario overstiger fordelene stadig omkostningerne med 4:1.

3.3. Oversigtstabeller over omkostninger, fordele og emissionsreduktioner

I de tre tabeller nedenfor resumeres de årlige omkostninger og fordele ved de forskellige elementer i forslaget, der vedrører svovlindholdet i skibsbrændstoffer.

Tabel 3.3.1.

De årlige fordele og omkostninger ved forslagets bestemmelser vedrørende SO_x-kontrolområder (2006)

FORDELE	
3 933 × 337 000	EUR gennemsnitlig fordel pr. ton reduceret SO ₂ i Nordsøen, Østersøen og Kanalen tons reduceret SO ₂ som følge af forslaget vedrørende SO _x -kontrolområder
= 1 325 421 000	EUR årlig fordel som følge af bedre luftkvalitet
27 650 × 2 000	EUR gennemsnitlig fordel pr. ton partikelreduktion i havnene i SO _x -kontrolområder tons reducerede partikelemissioner i havne
= 55 300 000	EUR årlig fordel som følge af bedre luftkvalitet
1 380 721 000	EUR årlig fordel i alt som følge af bedre luftkvalitet
OMKOSTNINGER	
50 × 7 000 000	EUR ekstrapris pr. t for skibsbrændstof med 1,5 % svovl købt i EU tons marin fuelolie med 1,5 % svovl købt og anvendt i SO _x -kontrolområde
= 350 000 000	EUR årlige ekstra brændselsomkostninger
55 × 7 000 000	EUR ekstrapris pr. t for skibsbrændstof med 1,5 % svovl købt uden for EU tons skibsbrændstof med 1,5 % svovl købt uden for EU og anvendt i SO _x -kontrolområde
= 385 000 000	EUR årlige ekstra brændselsomkostninger
735 000 000	EUR årlige ekstra brændselsomkostninger i alt
EUR 645 721 000	= ÅRLIG NETTOFORDEL

Tabel 3.3.2.

Årlige fordele og omkostninger ved forslagets bestemmelser vedrørende passagerskibe (2007)

FORDELE	
4 600	EUR gennemsnitlig fordel pr. t reduceret SO ₂ i Middelhavet/Atlantehavet
× 89 000	tons reduceret SO ₂ som følge af bestemmelserne om passagerskibe
= 409 400 000	EUR årlig fordel som følge af bedre luftkvalitet
OMKOSTNINGER	
50	EUR ekstrapris pr. t skibsbrændstof med 1,5 % svovl købt i EU
× 4 000 000	tons marin fuelolie med 1.5 % svovl anvendt af færger i Middelhavet/Atlantehavet
= 200 000 000	EUR årlige ekstra brændstofomkostninger
EUR 209 400 000	= ÅRLIG NETTOFORDEL

Tabel 3.3.3.

Årlige fordele og omkostninger ved forslagets bestemmelser vedrørende skibe i havn (2006 og 2008)

FORDELE		
Brændstof 0,2 % S (2006)	Brændstof 0,1 % S (2008)	
8 200	8 200	EUR gennemsnitlig fordel pr. t reduceret SO ₂ i havne
× 81 000	× 3 000	tons reduceret SO ₂ i havne
= 664 200 000	= 24 600 000	EUR fordel
30 500	30 500	EUR gennemsnitlig fordel pr. ton partikelreduktion i havne
× 8 000	× 200	tons partikelreduktion i havne
= 244 000 000	= 6 100 000	EUR fordel
4 200	4 200	EUR gennemsnitlig fordel pr. ton reduceret NO _x i havne
× 3 000	× 70	tons reduceret NO _x i havne
= 12 600 000	= 294 000	EUR fordel
920 800 000	30 994 000	EUR årlige ekstra fordele i alt som følge af bedre luftkvalitet
OMKOSTNINGER		
Brændstof 0,2 % S (2006)	Brændstof 0,1 % S (2008)	
57,75	2	EUR ekstrapris for brændstof
× 2 300 000	× 2 400 000	tons brændstof brugt i EU-havne
132 825 000	4 800 000	EUR årlige ekstra brændstofomkostninger i alt
EUR 787 975 000	EUR 26 194 000	= ÅRLIG NETTOFORDEL

Det fremgår klart, at fordelene overgår omkostningerne væsentligt for alle aspekter af forslaget. For bestemmelserne om brændstof med 1,5 % svovl skulle ekstraprisen på brændstof stige til 99 EUR pr. t, før omkostningerne ville overskride fordelene. Med hensyn til bestemmelserne om skibe i havn ville ekstraprisen for brændstof med 0,2 % svovl skulle stige til 400 EUR pr. t, før omkostningerne ville overstige fordelene.

3.4. Kuldioxid

Mindskelsen af svovlindholdet i skibsbrændstof vil også medføre en svag stigning i emissionerne af kuldioxid (CO_2), den vigtigste af drivhusgasserne, som bidrager til klimaændringer. Afsvovling af brændstoffer er en energiintensiv proces, som medfører øgede CO_2 -emissioner fra raffinaderierne. På den anden side har lavsvovl-brændstoffer en højere specifik energi, hvilket fører til lavere CO_2 -emissioner fra skibene.

Levering af de 2,3 mio. t lavsvovl-gasolie, dette forslag vil medføre, vil kun kræve yderligere afsvovling i begrænset omfang. I Franlab-rapporten forudsiges det imidlertid, at størstedelen af den lavsvovl-fuelolie, der behøves, vil blive fremskaffet ved opblanding og/eller ved anvendelse af råolie med lavere svovlindhold. Det kan derfor ventes, at eventuelle øgede CO_2 -emissioner fra raffinaderierne vil blive beskedne og mere end udlignet af den årlige udledning i CO_2 -emissionerne fra skibe — i Entec-undersøgelsen beregnet til 190 000 t i 2006. Vi har derfor ikke medtaget CO_2 -emissioner i denne cost/benefit-analyse.

3.5. Mulige virkninger for svovlindholdet i fuelolie, der anvendes uden for SO_x -kontrolområderne

For den del af dette forslag, der vedrører SO_x -kontrolområderne, antages det, at de 7 mio. t fuelolie fra EU, der behøves til brug i SO_x -kontrolområderne, vil kunne fremstilles til relativt lave omkostninger i EU-raffinaderierne, ved opblanding inden for rammerne af det eksisterende raffineringssystem, eller ved anvendelse af råolie med lavere svovlindhold. Som nævnt i afsnit 3.3.1, vil dette betyde, at svovlindholdet i brændstoffer, der fremstilles i EU til brug uden for SO_x -kontrolområderne, kan ventes at stige en anelse. Ud fra en antagelse om, at det nuværende gennemsnitlige svovlindhold i fuelolie i EU er på 2,9 % (CONCAWE-tal anvendt i Franlab-rapporten), og ud fra vores viden om, at 7 mio. t EU-produceret fuelolie ved blanding med lavsvovl-brændstoffer skal have mindsket svovlindholdet med 1,4 % for at nå et gennemsnitligt svovlindhold på 1,5 %, viser en simpel beregning af svovlmængden ($7 \text{ mio.} \times 0,014$), at 98 000 t svovl vil blive fjernet fra SO_x -kontrolområderne. Antager vi, at alle de 98 000 t svovl ender i de 35 mio. t brændstof, som bruges i EU-havområder uden for SO_x -kontrolområderne, ville dette brændstof have et øget svovlindhold på ca. 0,3 %. Dette er en pessimistisk antagelse, da det kan ventes, at en stor del af dette svovl vil ende i brændstof, der anvendes uden for EU-havområderne på åbent hav.

At flytte svovlemissionerne fra et område til et andet kan til en vis grad være berettiget, fordi grundlaget for SO_x -kontrolområderne, som vedtaget af medlemsstaterne i IMO-regi, er at mindske belastningen fra skibenes SO_2 -emissioner på syrefølsomme økosystemer. Andre EU-havområder grænser ikke op til syrefølsomme økosystemer i samme grad som Nordsøens og Østersøens SO_x -kontrolområder, så det er rationelt at flytte skibenes SO_2 -emissioner til disse områder, hvor de gør mindre skade.

Ikke desto mindre er det vigtigt at sikre, at SO_2 -emissioner fra skibe i andre EU-havområder ikke når et niveau, som vil kunne skade den lokale luftkvalitet og menneskers sundhed.

Dette er en af grundene til, at Kommissionen foreslår en brændstofstandard med 1,5 % svovl for rutepassagerskibe i hele EU og en brændstofstandard med 0,2 % svovl for alle EU-havne, med henblik på at mindske belastningen af den lokale luftkvalitet fra SO_2 , partikler og NO_x . Vi foreslår også, at svovlindholdet i marin fuelolie, der anvendes i hele EU, overvåges gennem de rapporter om brændstoffets svovlindhold, der kræves forelagt i dette forslag. Om nødvendigt vil Kommissionen senere foreslå foranstaltninger til at mindske skibenes SO_2 -emissioner i andre havområder.

4. FORSLAGETS INDHOLD

4.1. Artikel 1

Indeholder ændringsforslagene til direktiv 1999/32/EF.

1. Der foretages en række ændringer i artikel 1 til direktiv 1999/32/EF med henblik på: at indsætte en forklarende bemærkning om udvidelsen af anvendelsesområdet for bestemmelserne om skibsbrændstoffer; at ophæve undtagelsesbestemmelsen vedrørende marine fuelolier og marine gasolier, der anvendes af skibe, som krydser en grænse mellem et tredjeland og en medlemsstat; at indsætte en nye bestemmelse om undtagelse af brændstoffer, der skal anvendes til forskning og testning.
2. Artikel 2 ændres for at ajourføre de nuværende definitioner og indsætte nye definitioner i tilknytning til bestemmelserne om skibsbrændstoffer.
3. Artikel 3 ændres for at ophæve bestemmelser om fyringsanlæg, herunder undtagelsesbestemmelsen, som udløber i 2003, og for at indsætte nye bestemmelser, der er i overensstemmelse med direktiv 2001/80 om store fyringsanlæg.
4. Artikel 4 ændres for at ophæve bestemmelserne om marin gasolie.
5. Der tilføjes en ny artikel 4a med henblik på at begrænse svovlindholdet til 1,5 % i skibsbrændstoffer, der anvendes i SO_x-kontrolområder og af passagerskibe, der besejler ruter til eller fra EU-havne, og at forbyde salget af marine dieselolier med et svovlindhold på over 1,5 %.
6. Der tilføjes en ny artikel 4b med henblik på at begrænse svovlindholdet til 0,2 % (0,1 % fra 2008) i skibsbrændstoffer, der anvendes af skibe på indre vandveje og af skibe, som ligger ved kaj i EU-havne, og at forbyde salget af marine gasolier med et svovlindhold på over 0,2 % (0,1 % fra 2008).
7. Ændringen af artikel 6 inddrager de nye artikler om skibsbrændstoffer i kontrolordningen og opstiller procedurene for prøvetagning, analyse og inspektion af skibsbrændstoffer.
8. Ændringen af artikel 7 går ud på at indføre nye rapporteringskrav for skibsbrændstoffer samt krav om, at Kommissionen skal overveje alternative bekæmpelsesteknologier, når der er udviklet IMO-retningslinjer herfor.
9. Der indsættes en ny artikel 9a om et forskriftsudvalg.

4.2. Artikel 2

Omhandler medlemsstaternes pligt til at omsætte direktivet.

4.3. Artikel 3

Fastsætter ikrafttrædelsesdatoen for det foreslåede direktiv.

4.4. Artikel 4

Det foreslåede direktiv rettes til medlemsstaterne.

5. MEDLEMSSTATERNES OG ANDRE INTERESSEREDE PARTERS SYNSPUNKTER

Der blev tidligere i år afholdt to møder med de interesserede parter, herunder medlemsstater, kandidatlande og EØS-lande, repræsentanter for industrien og miljø-NGO'er. Herudover afholdtes en skriftlig høring som resulterede i ca. 40 besvarelser. Referater af to møder, deltagerlister, en rapport om den skriftlige høring og kopier af alle ikke-fortrolige besvarelser findes på

http://www.europa.eu.int/comm/environment/air/future_transport.htm

5.1. Resumé af synspunkterne om de foreslåede bestemmelser om skibsbrændstof

Medlemsstaterne: De fleste af medlemsstaterne stiller sig positivt til et geografisk afgrænset forbud mod anvendelsen af højsvovl-skibsbrændstoffer, i overensstemmelse med det internationalt vedtagne SO_x-kontrolområde i Nordsøen og Østersøen. De fleste af medlemsstaterne støtter ikke et EU-forbud mod salg af tunge skibsolier med højt svovlindhold. De fleste er enige om, at direktivets bestemmelser om marin gasolie skal præciseres nærmere for at kunne fungere bedre.

Belgien foreslår, at salget af marine gasolier, der ikke opfylder kravene, bør forbydes, og Italien meddeler, at man der allerede har forbudt markedsføring af marine gasolier med over 0,2 % svovl. Finland fremfører, at landets rutefærger allerede i vid udstrækning anvender brændstoffer med 0,5 % svovl eller derunder. Italien mener, at en grænse på 3 % ville være mere passende for færger. Grækenland mener, at det bør undtages fra alle bestemmelser om skibsbrændstoffer.

EU-kandidatlande og EØS-lande: Letland og Polen støtter et geografisk begrænset forbud mod anvendelse af højsvovl-skibsbrændstoffer, i overensstemmelse med SO_x-kontrolområdet. Rumænien mener, at man bør overveje at udpege Sortehavet som SO_x-kontrolområde. Norge støtter et geografisk afgrænset forbud mod anvendelse af fuelolier med højt svovlindhold, forudsat at dette ikke går videre end kravene for SO_x-kontrolområdet. Norge støtter et tilsvarende eller endog mere restriktivt forbud mod salg af fuelolier med højt svovlindhold.

Repræsentanter for skibsindustrien: (EF-rederiforeningen (ECSA), Det Internationale Skibsfartskammer (ICS), Baltic & International Marine Council and Independent Tanker Owners Organisation). Repræsentanterne for skibsejerne foretrækker international regulering om tunge skibsolier frem for regulering på EU-plan. Hvis der foreslås EU-regulering, mener de, at regulering af svovlindholdet ved salgsstedet ville være den mest effektive måde til at sikre overholdelse af kravene og tilstrækkelig adgang til de pågældende brændstoffer. Efter deres mening bør direktivets bestemmelser om marin gasolie ændres, så brændstof, der er indeholdt i tankene på skibe, der kommer fra ikke-EU-lande, undtages.

Repræsentanter for olieindustrien: (EUROPIA (European Petroleum Industries Association), CONCAWE (Oil Companies' Health, Safety and Environment Organisation) og BP Marine). EUROPIA og CONCAWE støtter et geografisk afgrænset forbud mod anvendelse af svovltunge skibsbrændstoffer, i overensstemmelse med SO_x-emissionskontrolområdet, hvis dette kan bidrage til, at man på omkostningseffektiv måde kan opfylde luftkvalitetsnormerne og mindske overskridelse af de kritiske belastninger. De ønsker ikke at støtte et forbud mod salg af svovltung fuelolie. De stiller sig positivt til skærpelse af svovlgrænsen for marine dieselolier under 1999/32. BP Marine foreslår en emissionshandelsordning, hvor det er muligt at anvende SO₂-bekæmpelsesteknologi, i stedet for en grænse for svovlindholdet i skibsbrændstoffer.

Ikke-statslige organisationer: (Acid Rain Secretariat, North Sea Foundation, Seas at Risk og European Federation for Transport & Environment). Miljø-NGO'erne stiller sig positivt til, at marine fuelolier inddrages under direktivet, og mener, at svovlgrænsen på 0,5 % bør finde anvendelse i alle EU-havområder, herunder de eksklusive økonomiske zoner. De ville ligeledes stå bag et forbud mod salg af skibsbrændstoffer med over 0,5 % svovl. De er enige om, at direktivets bestemmelser om marin gasolie bør præciseres nærmere og støtter ophævelsen af undtagelsen for Grækenland. De mener, at regulering på området bør suppleres med markedsbaserede virkemidler.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets miljøpolitik, som opstillet i handlingspro-
grammerne på miljøområdet, navnlig i det sjette miljø-
handlingsprogram, på grundlag af principperne i trakta-
tens artikel 174, skal sikre luftkvalitet på et niveau, der
ikke medfører en uacceptabel belastning af og risiko for
menneskers sundhed og miljøet.
- (2) Rådets direktiv 99/32/EF af 26. april 1999 om begræns-
ning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer ⁽¹⁾
fastsætter det maksimale svovlindhold i fuelolie, gasolie
og marin gasolie, der anvendes i Fællesskabet.
- (3) I artikel 7, stk. 3, i direktiv 99/32/EF opfordres Kommis-
sionen til at overveje, hvilke foranstaltninger der kan
træffes for at nedsætte det bidrag til forurening, der
skyldes forbrænding af andre skibsbrændstoffer end
marine gasolier, og om fornødent at fremsætte forslag
herom.
- (4) Emissioner fra skibsfart, som skyldes brug af skibsbrænd-
stoffer med et højt svovlindhold, bidrager til forurening af
luften med svovldioxid og partikler, som er skadelige for
menneskers sundhed, og som bidrager til forureningen.
- (5) Bilag VI til protokollen fra 1997 om ændring af den
internationale konvention om forebyggelse af forurening
fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra
1978 (i det følgende benævnt »MARPOL-konventionens
bilag VI«), er udarbejdet af Den Internationale Søfartsorga-
nisation (IMO) og vedrører luftforurening fra skibe. Heri
hedder det, at visse områder skal udpeges som særlige
områder med henblik på begrænsning af emissionen af
svovloxid (i det følgende benævnt »SO_x-kontrolområder«).
Hidtil er Østersøen, Nordsøen og Den Engelske Kanal
udpeget som sådanne områder.

(6) MARPOL-konventionens bilag VI træder først i kraft, når
den er ratificeret af mindst 15 stater, der repræsenterer
mindst 50 % af verdens handelsskibstonnage.
IMO-forsamlingens resolution A.929(22) opfordrer rege-
ringerne til at ratificere bilag VI, og resolution A.926(22)
opfordrer regeringerne, navnlig i stater, på hvis område
der er udpeget SO_x-kontrolområder, til at sikre, at der
inden for deres jurisdiktion er adgang til skibsbrændstoffer
med lavt svovlindhold.

(7) IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet har i sin reso-
lution MEPC.96(47) vedtaget retningslinjer for prøvetag-
ning af skibsbrændstof til påvisning af overensstemmelse
med MARPOL-konventionens bilag VI.

(8) IMO skal inden for rammerne af MARPOL-konventionens
bilag VI udarbejde retningslinjer for rensningssystemer for
udstødningsgas og andre teknologiske metoder til
begrænsning af SO_x-emissionerne i SO_x-kontrolområ-
derne.

(9) Direktiv 88/609/EØF er omarbejdet ved Rådets og
Europa-Parlamentets direktiv 2001/80/EF af 23.10.2001
om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra
store fyringsanlæg ⁽²⁾, og direktiv 99/32/EF skal revideres
i overensstemmelse hermed, som fastsat i artikel 3, stk. 4,
i direktiv 1999/32/EF.

(10) Der behøves en forskriftsprocedure til tilpasning af direk-
tivet til den videnskabelige og tekniske udvikling.

(11) Direktiv 1999/32/EF bør ændres i overensstemmelse
hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 1999/32/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Reduktion af emissionen af svovldioxid fra forbrænding af
visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer skal opnås
ved fastsættelse af grænser for sådanne brændstoffer som
betingelse for, at de kan anvendes på medlemsstaternes
område.

Der sættes grænser for svovlindholdet i skibsbrændstoffer
som betingelse for, at de kan anvendes i skibe i visse dele
af Fællesskabet. Markedsføring af marine gasolier og diesel-
olier med et højere svovlindhold end fastsat i dette direktiv
forbydes på Fællesskabets område.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

Grænserne for svovlindholdet i visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer som fastsat i dette direktiv gælder imidlertid ikke for:

- a) brændstoffer, der er bestemt til forskning og testning
- b) brændstoffer, der er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding
- c) brændstoffer, der skal forarbejdes i raffinaderiindustrien.«

2. I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, første led, affattes således:

»fuelolie:

— ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 19 51 til 2710 19 69 (*),«

- b) Stk. 2, første og andet led, affattes således:

»gasolie:

— ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 19 45, 2710 19 49, 2710 19 25, 2710 19 29 (*),

— ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof hvoraf mindre end 65 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 250 °C, og hvoraf mindst 85 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 350 °C efter ASTM D86-metoden.

(*) Disse KN-koder er beskrevet i Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).«

- c) Stk. 3 affattes således:

»(3.a) *skibsbrændstof*: ethvert brændstof, der er bestemt til anvendelse i skibe, som defineret i ISO 8217

(3.b) *marin dieselolie*: ethvert brændstof, der er bestemt til anvendelse i skibe, og som har en viskositet eller densitet, der ligger inden for grænserne for viskositet eller densitet for DMB- og DMC-kvaliteter som defineret i tabel I i ISO 8217

(3.c) *marin gasolie*: ethvert brændstof, der er bestemt til anvendelse i skibe, og som har en viskositet eller densitet, der ligger inden for grænserne for viskositet eller densitet for DMX- og DMA-kvaliteter som defineret i tabel I i ISO 8217

(3.d) *MARPOL-konventionens bilag IV*: protokollen fra 1997 om ændring af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978

(3.e) *SO_x-kontrolområder*: Østersøen, Nordsøen og Den Engelske Kanal, som udpeget af Den Internationale Søfartsorganisation i henhold til regel 14 i MARPOL-konventionens bilag VI.

(3.f) *passagerskibe*: skibe, som befordrer mere end 12 passagerer, idet der ved »passager« forstås enhver person, bortset fra:

- i) skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, og

- ii) børn under et år

(3.g) *rutefart*: en række skibsoverfarter, der besejler afstanden mellem de samme to eller flere havne, eller en række rejser fra og til den samme havn, uden at der lægges til andre steder, enten:

- i) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller

- ii) med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at det svarer til en fartplan

(3.h) *skibe ved kaj*: skibe, som ligger stille i havn, herunder i forbindelse med lastning, losning og ophold (hotelling).«

3. Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Maksimalt svovlindhold i fuelolie

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fuelolie ikke anvendes på deres område fra den 1. januar 2003, hvis svovlindholdet overstiger 1,00 vægtprocent.

2. i) Med forbehold af tilstrækkelig overvågning af emissionerne fra de kompetente myndigheders side gælder dette krav ikke for fuelolier, der anvendes:

- a) i fyringsanlæg, der er omfattet af direktiv 2001/80/EF, og som betragtes som nye anlæg efter definitionen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 9, og som opfylder de SO₂-emissionsgrænser for sådanne anlæg, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 4 og bilag VI

b) i fyringsanlæg, der er omfattet af direktiv 2001/80/EF, og som betragtes som bestående anlæg efter definitionen i nævnte direktivs artikel 2, stk. 10, når SO₂-emissionerne fra de pågældende anlæg er 1 700 mg/Nm³ eller derunder med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis, og når SO₂-emissionerne fra fyringsanlæg omfattet af direktivets artikel 4, stk. 3, litra a), fra den 1. januar 2008 er lig med eller under emissionsniveauet ved overholdelse af emissionsgrænseværdierne for nye anlæg i del A i bilag IV til direktiv 2001/80/EF, og i givet fald ved anvendelse af nævnte direktivs artikel 5, 7 og 8

c) i andre fyringsanlæg, som ikke er omfattet af litra a) eller b), når SO₂-emissionerne fra de pågældende anlæg er 1 700 mg/Nm³ eller derunder med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis

d) til forbrænding i raffinaderier, hvor de gennemsnitlige månedlige SO₂-emissioner for alle raffinaderiets anlæg, uanset brændstoftype eller brændstofkombinationer, ligger inden for en grænse, der skal fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må være over 1 700 mg/Nm³. Dette gælder ikke for fyringsanlæg, der er omfattet af litra a), eller, fra den 1. januar 2008, for fyringsanlæg, der er omfattet af litra b).

ii) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fyringsanlæg, som anvender fuelolie med en svovlkoncentration over den i stk. 1 fastsatte, ikke kan drives, medmindre en kompetent myndighed udsteder en tilladelse hertil, hvori emissionsgrænserne er fastsat.

3. Bestemmelserne i stk. 2 gennemgås og revideres om nødvendigt i lyset af en eventuel fremtidig revision af direktiv 2001/80/EF.«

4. I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 udgår ordene »herunder marine gasolier«.

b) Stk. 2 udgår.

5. Som artikel 4a indsættes:

»Artikel 4a

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes i SO_x-kontrolområder og af passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Det Europæiske Fællesskab

1. Medlemsstater, der grænser op til SO_x-kontrolområder, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes i de områder af deres territori-

alfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner, der omfattes af SO_x-kontrolområder, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer overstiger 1,5 vægtprocent. Dette gælder alle skibe uanset flag, herunder skibe, hvis rejse er påbegyndt uden for Fællesskabet, fra tolv måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for MARPOL-konventionens bilag VI, eller fra den [...] (*) (*), alt efter hvilket tidspunkt der indtræder først.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer fra den 1. juli 2007 ikke anvendes i passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Fællesskabet, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer overstiger 1,5 vægtprocent. Dette gælder alle skibe uanset flag.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i alle Fællesskabets havne er adgang til skibsbrændstoffer med et indhold på højst 1,5 vægtprocent svovl i tilstrækkelige mængder til at opfylde efterspørgslen, fra tolv måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for MARPOL-konventionens bilag VI eller fra den [...] (*) (*), alt efter hvilket tidspunkt der indtræder først.

4. Fra tolv måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for MARPOL-konventionens bilag VI kræver medlemsstaterne korrekt logbogsføring, herunder over brændstofsift, som betingelse for, at skibe kan anløbe Fællesskabets havne.

5. Fra tolv måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for MARPOL-konventionens bilag VI eller fra den [...] (*) (*), alt efter hvilket tidspunkt der indtræder først, sikrer medlemsstaterne, at svovlindholdet i alle skibsbrændstoffer, der sælges på deres område, er dokumenteret af leverandøren på en bunkerleveringsattest, der ledsages af en forseglet prøve.

6. Medlemsstaterne sikrer, at der fra den [...] (*) (*) ikke sælges marine dieselolier på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende dieselolier overstiger 1,5 vægtprocent.

(*) 12 måneder efter ikrafttrædelsen.«

6. Som artikel 4b indsættes:

»Artikel 4b

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes af skibe på indre vandveje og af skibe, som ligger ved kaj i fællesskabshavne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes af skibe på indre vandveje eller af skibe, der ligger ved kaj i fællesskabshavne, fra:

— [...] (*) (*), hvis deres svovlindhold overstiger 0,20 vægtprocent

— 1. januar 2008, hvis deres svovlindhold overstiger 0,10 vægtprocent.

2. Medlemsstaterne sikrer, at marine gasolier ikke sælges på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende gasolier overstiger grænserne i stk. 1.

(*) 12 måneder efter ikrafttrædelsen.»

7. I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Som nyt stykke 1a indsættes:

»1.a Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at svovlindholdet i skibsbrændstoffer, der markedsføres i Fællesskabet og anvendes

— af skibe i SO_x-kontrolområder, fællesskabshavne og på indre vandveje,

— af passagerskibe, der sejler i rutefart til eller fra fællesskabshavne,

opfylder de relevante bestemmelser i artikel 4a og 4b. Også skibsbrændstoffer, der anvendes i andre fællesskabshavnområder, bør underkastes prøvetagning og kontrol af svovlindholdet. Følgende prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder anvendes:

— prøvetagning og analyse af svovlindholdet i brændstoffer til forbrændingsformål, der leveres til anvendelse i skibe, efter IMO-retningslinjerne

— prøvetagning og analyse af svovlindholdet i brændstoffer, der er indeholdt i brændstoftanke og i forseglede brændstofprøver om bord på skibe

— inspektion af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester.

Prøvetagning påbegyndes senest seks måneder efter den dato, hvor den pågældende grænseværdi for maksimalt svovlindhold i det pågældende brændstof træder i kraft. Prøvetagning foretages med en sådan hyppighed og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og for det brændstof, der anvendes af skibe, der befinder sig på Fællesskabets havnområder og indre vandveje.»

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) ISO-metode 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for fuelolie og skibsbrændstoffer«

8. Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Rapportering og gennemgang

1. På grundlag af resultaterne af det prøvetagnings-, analyse- og inspektionsarbejde, der udføres i overensstemmelse med artikel 6, forelægger medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år Kommissionen en kortfattet rapport om svovlindholdet i de flydende brændstoffer, der er omfattet af dette direktiv, og som er anvendt på deres område i det foregående kalenderår. Rapporten skal indeholde en fortegnelse over det samlede antal undersøgte prøver pr. brændstoftype (fuelolie, gasolie, marin fuelolie, marin dieselolie, marin gasolie) med angivelse af den anvendte mængde af de pågældende brændstoftyper og det beregnede gennemsnitlige svovlindhold. Medlemsstaterne rapporterer også antallet af inspektioner, der er foretaget om bord på skibe, og fører en fortegnelse over det gennemsnitlige svovlindhold i skibsbrændstoffer, der er anvendt på deres område, og som ikke på indeværende tidspunkt er omfattet af dette direktiv.

2. På grundlag af bl.a. de årlige rapporter, der forelægges i medfør af stk. 2, og af de iagttagede tendenser med hensyn til luftkvalitet og forsuring forelægger Kommissionen senest den 31. december 2010 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen kan vedlægge rapporten forslag til revision af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende grænseværdierne for de forskellige brændstofkategorier, og af de fællesskabshavnområder, hvor der skal anvendes skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold.

3. Under hensyntagen til eventuelle IMO-retningslinjer om rensesystemer for udstødningsskibe og andre teknologiske metoder til begrænsning af SO_x-emissionerne og til virkningerne af disse teknologier på miljøet, herunder havmiljøet, overvejer Kommissionen, hvilke alternative bekæmpelsesmetoder der eventuelt vil kunne benyttes i stedet for anvendelse af skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold som krævet i artikel 4a og 4b, og fremsætter om fornødent forslag herom.

4. De nødvendige ændringer til tilpasning af bestemmelserne i dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling vedtages efter proceduren i artikel 9a, men må ikke resultere i hverken direkte eller indirekte ændringer i grænseværdierne for svovlindholdet i brændstoffer.»

9. Som artikel 9a indsættes:

»Artikel 9a

Forskriftsudvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskrifts-proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF (*) i over-ensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

(*) Rådets afgørelse 1999/468 af 28. juni 1999 (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den [...] ⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ 12 måneder efter ikrafttrædelsen.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2037/2000 for så vidt angår kritiske anvendelser og udførsel af haloner, udførsel af produkter og udstyr, der indeholder chlorfluorcarboner, samt begrænsninger vedrørende bromchlormethan

(2003/C 45 E/33)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 642 endelig udg. — 2002/0268(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 21. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Under anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget, har der vist sig nogle problemer, det er nødvendigt at løse gennem ændringer til forordningen. Disse problemer, der vedrører effektiv og sikker gennemførelse af forordningen, er blevet drøftet med medlemsstaterne i forvaltningsudvalget for forordning (EF) nr. 2037/2000, og de fleste erkendte, at det var nødvendigt med disse ændringer til forordning (EF) nr. 2037/2000. Dette forslag indeholder fire ændringer til forordning (EF) nr. 2037/2000.
2. Første problem vedrører det kontrollerede stof, halon. I henhold til artikel 4, stk. 4 iv), i forordning (EF) nr. 2037/2000 skal Kommissionen hvert år gennemgå de kritiske anvendelser af haloner i bilag VII til forordningen. Forordningen nævner i forbindelse med denne gennemgang imidlertid ingen tidsplaner for en eventuel afvikling af disse kritiske anvendelser i lyset af bestemmelse og anvendelse af passende alternativer. Den foreslåede ændring til artikel 1 i dette forslag fastlægger tidsplaner for reduktion af halonanvendelse til kritiske anvendelser, hvor det er berettiget, når bilag VII gennemgås. Hermed sikres det, at der sker fremskridt med hensyn til at reducere omfanget af halonanvendelsen til kritiske anvendelser og derved fremskynde forbedringen af ozonlaget.
3. Andet problem vedrører udførsel af halon. I henhold til forordning (EF) nr. 2037/2000 må halon indgå i brandslukningssystemer i Det Europæiske Fællesskab indtil den 31. december 2003. Fra den 1. januar 2004 vil der kun være tilladelse til fortsat at anvende halon til de anvendelser, der er opført i bilag VII, som anses for »kritiske«. Der er kritiske anvendelser, hvor der ikke findes noget teknisk og økonomisk gennemførligt alternativ. Udstyr, der indeholder halon, som ikke er opført i bilag VII, anses ikke for kritisk. Alle ikke kritiske anvendelser af halon skal ophøre inden den 31. december 2003. Halon fra nedlagte anlæg kan oplagres til kritiske anvendelser, udføres til kritiske anvendelser eller destrueres. Hvad angår udførsel, er der ifølge artikel 11, stk. 1), litra d), i (EF) nr. 2037/2000 tilladelse til udførsel af produkter og udstyr, der indeholder halon, forudsat de udføres til et land uden for Det Europæiske Fællesskab med henblik på specifikke kritiske anvendelser, der er opført i bilag VII. Mindre cylindre med halon indgår i det brandslukningsudstyr, der oprindeligt er installeret i en bygning. Da slutdatoen for fjernelse heraf nærmer sig, er der nu en betydelig mængde halon til rådighed fra disse cylindre. Industrien har imidlertid bemærket, at sådant udstyr ikke er godkendt til transport i mange lande, og omfattende flytning af disse mindre cylindre anses for usikker. Den foreslåede ændring i forordningen er ikke kun i overensstemmelse med forordningens hensigt, nemlig at tillade udførsel af halon til kritiske anvendelser omfattet af bilag VII, men også med henblik på at muliggøre sikker udførsel. Der er desuden stor sandsynlighed for, at da denne store mængde halon er af ringe eller ingen værdi, kunne en betydelig del heraf blive udløst i forbindelse med fjernelse. Udførsel af halon til kritiske anvendelser opført i bilag VII kunne være af værdi, hvis den er et incitament til genvinding fremfor udslip. Den kunne desuden erstatte produktion af halon i udviklingslandene. Kommissionen ville ligeledes være i stand til at spore, om halonudførsler bliver anvendt til kritiske anvendelser i indførselslandet, eftersom halon som et kontrolleret stof ville kræve et eksportgodkendelsesnummer, og derved lette Kommissionens opgave med håndhævelsen. Denne ændring ville generelt resultere i en reduceret halonproduktion globalt, fremme sikre fremgangsmåder i forbindelse med transport af haloner til kritiske anvendelser, og således bidrage til at genopbygge ozonlaget.

4. Det tredje problem vedrører udførsel af kontrollerede stoffer eller produkter, der indeholder kontrollerede stoffer. Artikel 11 i forordning (EF) nr. 2037/2000 forbyder udførsel af kontrollerede stoffer eller produkter, der indeholder kontrollerede stoffer. Dette forbud vil tilskynde til genvinding og destruktion af sådanne kontrollerede stoffer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16 i forordning (EF) nr. 2037/2000. Hovedformålet med artikel 11 er at stoppe den stigende eksport til udviklingslande med brugt køle- og luftkonditioneringsudstyr, navnlig til husholdningskøleskabe og -frysere, der indeholder CFC. Selv om CFC'er fjernes fra kompressorer i sådanne apparater forud for udførsel, er der stadig omkring dobbelt så meget CFC i det stive isoleringsskum i disse produkter. Da der mangler destruktionsanlæg i udviklingslandene, vil disse CFC'erne i sidste instans sive ud i atmosfæren og beskadige ozonlaget. Desuden begynder udviklingslandene nu med at udfase CFC'er, og mange af dem har meddelt, at de ikke ønsker at være recipienter for brugte produkter og udstyr, der indeholder CFC.
5. Som artikel 11 er udformet i øjeblikket, gælder den ikke kun for køle- og luftkonditioneringsudstyr, men for alle produkter og alt udstyr, der indeholder isoleringsskum eller integralskum, der er produceret med CFC. Dette kunne f.eks. betyde, at brugte fly og køretøjer, der indeholder stift isoleringsskum eller integralskum, der er blæst med CFC, ikke kunne udføres fra EF. Eftersom det var hensigten med forordning (EF) nr. 2037/2000 kun at begrænse udførslen af brugt CFC-holdigt køle- og luftkonditioneringsudstyr og ikke andre produkter og udstyr, der indeholder CFC-blæst skum, er det nødvendigt at ændre artikel 11 desangående.
6. Det fjerde problem vedrører bestemmelserne om nye stoffer i artikel 22 og bilag II til forordning (EF) nr. 2037/2000. Som forordning (EF) nr. 2037/2000 er udformet i øjeblikket, giver det ikke samme kontrolniveau for det nye stof i bilag II — bromchlormethan — som gælder for de andre kontrollerede stoffer, og således opfylder Det Europæiske Fællesskab ikke fuldt ud forpligtelserne i henhold til Montreal-protokollen. For at rette op på denne situation skal de fleste bestemmelser, der gælder for kontrollerede stoffer, også gælde for det nye stof bromchlormethan.
7. De foreslåede ændringer til forordning (EF) nr. 2037/2000 er fuldt ud i tråd med forordningens miljømålsætninger for sikring af ozonlaget, medens det samtidig sikres, at forordningens bestemmelser tydeliggøres og ændres, hvor det er nødvendigt.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4, stk. 4, iv), i Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EF) nr. 2037/2000 om stoffer, der nedbryder
ozonlaget⁽¹⁾, gennemgår Kommissionen hvert år de kritiske

anvendelser af haloner i bilag VII til forordningen. Forord-
ningen nævner i forbindelse med denne gennemgang imid-
lertid ingen tidsplaner for en eventuel afvikling af disse
kritiske anvendelser i lyset af bestemmelse og anvendelse
af passende alternativer. For at sikre fremskridt med hensyn
til at reducere området for halonanvendelser og derved
fremskynde forbedringen af ozonlaget, bør Kommissionen
i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18, stk.
2, om fremgangsmåden, opstille tidsplaner for reducere
af anvendelsen af haloner til kritiske anvendelser, hvor det
er berettiget, når bilag VII revideres.

- (2) Udførsel af halonholdige produkter og udstyr til kritiske
anvendelser anført i bilag VII er tilladt i henhold til Europa-
Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 om
stoffer, der nedbryder ozonlaget, men udførsel af
genvunden halon i bulk er ikke tilladt. I øjeblikket tillader
forordningen udførsel af mindre cylindre med halon til
kritiske anvendelser, når disse anses for at indgå i brand-
sikringsudstyr, der oprindeligt er installeret i en bygning.
Sådanne cylindre er ikke godkendt til transport i mange
lande, og omfattende flytning af disse cylindre anses for

⁽¹⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Forordningen er senest ændret ved
forordning (EF) nr. 2039/2000 (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 26).

usikker. I betragtning af halonafviklingen i Det Europæiske Fællesskab bør udførsel af genvundet og genanvendt halon til kritiske anvendelser tillades for at fremme Det Europæiske Fællesskabs miljømæssige målsætninger med hensyn til ozonlaget, navnlig ved at undgå halonproduktion i udviklingslande, sørge for sikre fremgangsmåder ved transport af haloner til kritiske anvendelser, obligatorisk kontrol med udførsel samt bekræftelse af, at halonerne blev udført til kritiske anvendelser.

- (3) Forordning (EF) nr. 2037/2000, særlig artikel 11, har til hensigt at sætte en stopper for den stadig stigende eksport-handel med gammelt og brugt køle- og luftkonditioneringsudstyr, navnlig husholdningskøleskabe og -frysere, til udviklingslande. Selv om CFC'er fjernes fra kompressorer forud for udførsel, er der stadig omkring dobbelt så meget CFC i isoleringsskummet i disse produkter. Da der mangler destruktionsanlæg i udviklingslandene, vil CFC'erne fra disse produkter i sidste instans sive ud i atmosfæren og beskadige ozonlaget. Desuden begynder udviklingslandene nu med at afvikle CFC'er, og mange af dem har meddelt, at de ikke ønsker at være recipienter for brugte produkter og udstyr, der indeholder CFC.
- (4) Som artikel 11 er udformet i øjeblikket, gælder den ikke kun for køle- og luftkonditioneringsudstyr, men for alle produkter og udstyr, der indeholder isoleringsskum eller integralskum, der er produceret med CFC. Dette kunne f.eks. betyde, at brugte fly og køretøjer, der indeholder stift isoleringsskum eller integralskum, der er blæst med CFC, ikke kunne udføres fra EF. Det var hensigten med forordningen kun at begrænse udførslen af køle- og luftkonditioneringsudstyr, der indeholder CFC'er i skummet. Som tingene forholder sig, kan fly, der indeholder CFC'er i skumisoleringen, ikke eksporteres. Nyudrustning af sådanne brugte fly ville blive meget bekostelig og ikke økonomisk attraktivt, deres alder taget i betragtning. Der er andre varer, såsom skibe og togvogne, der ligeledes vil blive forbudt. Det er under disse omstændigheder nødvendigt at ændre artikel 11 for at skabe juridisk klarhed.
- (5) Bestemmelserne om nye stoffer, som fastsat i artikel 22 og bilag II i forordning (EF) nr. 2037/2000, giver ikke samme kontrolniveau, som den der anvendes for kontrollerede stoffer. For at Fællesskabet kan imødekomme sine forpligtelser i henhold til Montreal-protokollen, hvad angår bromchlormethan, skal bestemmelserne for kontrollerede stoffer ligeledes gælde for bromchlormethan.
- (6) Forordning (EF) nr. 2037/2000 bør derfor ændres i så henseende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2037/2000 ændres således:

- 1) I artikel 2, fjerde led, indsættes ordet »bromchlormethan« efter »hydrobromfluorcarboner«.
- 2) I artikel 3, stk. 1, tilføjes følgende:
»g) bromchlormethan«
- 3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:
 - a) I stk. 1, tilføjes følgende:
»g) bromchlormethan«
 - b) I stk. 4, iv), sidste sætning, tilføjes »og eventuelt tidsplaner for afvikling« efter »ændringer«.
 - c) I stk. 6 indsættes »bromchlormethan« efter »hydrobromfluorcarboner«.
- 4) I artikel 11, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) i første sætning indsættes »og bromchlormethan« efter »hydrobromfluorcarboner«, og efter »1,1,1-trichlorethan« erstattes »og« med et komma.
 - b) I litra d) indsættes »haloner«, i begyndelsen af sætningen.
 - c) Der tilføjes følgende litra:
»g) Produkter og udstyr, der ikke er køle- og luftkonditioneringsudstyr, som indeholder stift isoleringsskum eller integralskum, der er blæst med CFC«
- 5) I bilag I, gruppe III, kolonnen benævnt »Stoffer« indsættes »CH₂BrCl (halon 1011 bromchlormethan)« og i kolonnen benævnt »Ozonnedbrydningspotentiale« indsættes »0,12«.
- 6) I bilag II fjernes »bromchlormethan«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

(2003/C 45 E/34)

KOM(2002) 643 endelig udg. — 2002/0270(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 22. november 2002)

BEGRUNDELSE

1. Rådet bemyndigede den 30. marts 1999 Kommissionen til at indlede forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet under Europaftalerne mellem EF og de associerede central- og østeuropæiske lande.
2. Forhandlingerne med Letland, der er blevet gennemført inden for tiltrædelsesprocessens generelle rammer, var baseret på artikel 20, stk. 4, i Europaftalen. Ifølge denne artikel skal EF og Letland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser under hensyntagen til omfanget af deres indbyrdes samhandel med landbrugsprodukter, disse produkters særlige følsomhed, reglerne i EF's fælles landbrugs politik og landbrugets betydning for Letlands økonomi.
3. I henhold til Rådets retningslinjer skal forhandlingerne sikre en rimelig ligevægt, både mellem eksport og import og mellem EF's og dets medlemsstaters interesser på den ene side og de associerede landes på den anden side. På dette grundlag blev der indledt forhandlinger mellem parterne, som afsluttedes den 4. april 2002.
4. Resultaterne af forhandlingerne mellem Kommissionen og Letland om yderligere indrømmelser på landbrugsområdet indebærer en øjeblikkelig, fuldstændig og gensidig liberalisering af handelen med visse landbrugsprodukter. Der blev også opnået enighed om at åbne nye toldkontingenter i visse sektorer og om at øge allerede eksisterende kontingenter.
5. Forhandlingsresultaterne er indtil videre blevet implementeret af parterne i form af selvstændige foranstaltninger med virkning fra 1. juli 2002. EF's selvstændige foranstaltninger blev implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 1362/2002. Letland har vedtaget og implementeret tilsvarende lovgivningsforanstaltninger.
6. Denne protokol om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet erstatter de nævnte selvstændige overgangsforanstaltninger fra datoen for dens ikrafttræden.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side ⁽¹⁾ fastsætter visse gensidige handelsindrømmelser for visse landbrugsprodukter.

- (2) Ifølge artikel 20, stk. 4, i Europaftalen skal EF og Letland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser.

- (3) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Letland blev fastsat i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceordninger, godkendt ved afgørelse 1999/790/EF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 317 af 10.12.1999, s. 1.

- (4) Der blev også gennemført forbedringer af præferenceordningerne som følge af forhandlingerne om liberalisering af handelen på landbrugsområdet, der blev afsluttet i 2000. For EF's vedkommende blev disse implementeret fra 1. juli 2000 ved forordning (EF) nr. 2341/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Republikken Letland ⁽¹⁾. Denne anden tilpasning af præferenceordningerne er endnu ikke blevet inkorporeret i Europaaftalen i form af en tillægsprotokol.
- (5) Den 4. april 2002 afsluttedes forhandlingerne om yderligere forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Letland. Forhandlingsresultaterne er indtil videre blevet implementeret af parterne i form af selvstændige foranstaltninger med virkning fra 1. juli 2002. EF's selvstændige foranstaltninger blev implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 1362/2002 ⁽²⁾. Letland har vedtaget og implementeret tilsvarende lovgivningsforanstaltninger.
- (6) Den nye tillægsprotokol til Europaftalen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side (i det følgende benævnt »protokollen«) bør godkendes med henblik på at konsolidere alle indrømmelserne i landbrugsaftalen mellem de to parter, herunder resultaterne af de forhandlinger, der blev afsluttet i 2000 og 2002.
- (7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Visse toldkontingenter under denne afgørelse bør derfor forvaltes i overensstemmelse med disse regler.
- (8) Yderligere nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages efter forvaltningsproceduren i afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (9) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 1362/2002 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Vedlagte protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske

Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet godkendes på EF's vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne protokollen for EF, og til at give den meddelelse om godkendelse, der er omhandlet i protokollens artikel 4.

Artikel 3

1. Når denne afgørelse træder i kraft, erstatter ordningerne i bilagene til den protokol, der er vedlagt denne afgørelse, ordningerne i bilag Va, X og XI som omhandlet i artikel 20, stk. 2, som ændret, i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne protokol efter proceduren i artikel 5.

Artikel 4

Løbenumrene for toldkontingenterne i bilaget til denne afgørelse kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 5. Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen efter artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af den komité for korn, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽⁵⁾ eller eventuelt af den komité, der er nedsat efter de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Det tidsrum, der omhandles i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er én måned.

Artikel 6

Forordning (EF) nr. 1362/2002 ophæves ved protokollens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EFT L 271 af 24.10.2000, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

BILAG

Løbenumre for EU-toldkontingenter for produkter med oprindelse i Letland (jf. artikel 4)

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, tamkvæg, levende af vægt 80 kg og derunder
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, tamkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagting, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau
09.4871	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
	0202	Kød af hornkvæg, frosset
	0206 10 95	Spiseligt slagteaffald, af hornkvæg, mellemguld og nyretap, fersk eller kølet
	0206 29 91	Spiseligt slagteaffald, af hornkvæg, mellemguld og nyretap, frosset
	0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 99 51	Nyretap og mellemguld af hornkvæg
	0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald
	1602 50	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg
09.4540	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90
09.6676	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald af fjerkræ henhørende under pos. 0105, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89
09.4872	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
09.4873	0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
09.4874	0403 10 11 til 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
	0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
09.4551	0405 10 11	Naturligt smør med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder
	0405 10 19	Naturligt smør med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i andre tilfælde
	0405 10 30	Rekombineret smør med fedtindhold på 85 % og derunder
	0405 10 50	Vallesmør
	0405 10 90	Smør, andre varer
	0405 20 90	Smørbare mælkefedtprodukter, med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent
	0405 90	Andre mælkefedtstoffer

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.4552	0406	Ost og ostemasse
09.6677	0409 00 00	Naturlig honning
09.6621	ex 0702 00 00	Tomater, friske eller kølede, fra 15. maj til 31. oktober
09.6623	0703 20 00	Hvidløg, friske eller kølede
09.6456	0704 90	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede, andre varer
09.6457	ex 0706 10 00	Gulerødder, friske eller kølede
09.6678	0706 90	Gulerødder, turnips, rødbeder, skorzonner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede, andre varer
09.6679	0707 00 05	Agurker, friske eller kølede
09.6458	0710 10 00	Kartofler, frosne
09.6681	0712 90 50	Gulerødder, tørrede, hele, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte
	0712 90 90	Andre grøntsager og blandinger af grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte
09.6682	ex 0714 90 90	Jordskokker, frosne eller tørrede
09.6625	0808 10	Æbler, friske
09.6683	0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent
09.6684	1001 10 00	Hård hvede
	1001 90 10	Spelt til udsæd
	1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd
	1001 90 99	I andre tilfælde
09.6685	1101 00 11	Hvedemel af hård hvede
	1101 00 15	Mel af blød hvede og spelt
	1101 00 90	Mel af blandsæd af hvede og rug
	1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede
	1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede
	1103 20 60	Pellets af hvede
09.6686	1002 00 00	Rug
09.6687	1102 10 00	Rugmel
	1103 19 10	Gryn og groft mel af rug
	1103 20 10	Pellets af rug
09.6688	1003 00	Byg
09.6689	1102 90 10	Mel af byg
	1103 19 30	Gryn og groft mel af byg
	1103 20 20	Pellets af byg
09.6690	1004 00 00	Havre

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.6691	1102 90 30	Mel af havre
	1103 19 40	Gryn og groft mel af havre
	1103 20 30	Pellets af havre
09.6692	ex 1104	Korn, bearbejdet på anden måde, undtagen KN-kode 1104 19 50 og 1104 23
09.6473	1108 13 00	Kartoffelstivelse
09.4564	1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod: tilberedte næringsmidler på basis heraf
	1602 41	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Skinke og stykker deraf
	1602 42	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Bov og stykker deraf
	1602 49	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Andre varer, herunder blandinger
09.6693	1602 32 til 1602 39	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten Gallus domesticus
		Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: undtagen af høns af arten Gallus domesticus og af kalkun
09.6694	ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen KN-kode 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 og 2001 90 91
09.6695	ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen KN-kode 2005 20 10, 2005 70 og 2005 80 00
09.6696	2009 71	Æblesaft med en Brix-værdi på 20 og derunder
09.6697	ex 2009 79	Æblesaft med en Brix-værdi på over 20, undtagen KN-kode 2009 79 11 og 2009 79 91

PROTOKOL

om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »EF«,

på den ene side, og

LETLAND,

på den anden side,

som tager følgende i betragtning:

- (1) Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side (i det følgende benævnt »Europaaf-talen«) blev undertegnet i Luxembourg den 12. juni 1995 og trådte i kraft den 1. februar 1998 ⁽¹⁾.
- (2) Ifølge artikel 20, stk. 4, i Europaaf-talen skal EF og Letland for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser på landbrugsområdet. På dette grundlag blev der indledt og afsluttet forhandlinger mellem parterne.
- (3) Første gang, der blev gennemført forbedringer af præferenceordningen på landbrugsområdet i Europaaf-talen, var i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen ⁽²⁾ for at tage hensyn til den seneste udvidelse af EF og resultaterne af GATT-forhandlingerne under Uruguay-runden.
- (4) Yderlige to runder forhandlinger om forbedring af indrømmelserne på landbrugsområdet blev afsluttet henholdsvis den 8. maj 2000 og den 4. april 2002.
- (5) Rådet besluttede på den ene side ved forordning (EF) nr. 1362/2002 ⁽³⁾ at anvende EF's indrømmelser fra forhandlingsrunderne i 2000 og 2002 fra 1. juli 2002 på et midlertidigt grundlag, og Letland iværksatte på den anden side, ligeledes fra 1. juli 2002, lovgivning (»Lov om importtold (tariffer), toldkontingenter og ordninger for supplerende kontrol med import og oplysninger vedrørende landbrugsprodukter med oprindelse i EF«) omhandlende de tilsvarende lettiske indrømmelser ⁽⁴⁾.
- (6) Ovennævnte indrømmelser vil blive erstattet på ikrafttrædelsesdatoen for denne protokol med de deri fastsatte indrømmelser —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

De ordninger, der gælder for import til EF af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Letland som fastsat i bilag A a) og A b), og ordningerne for import til Letland for visse landbrugsprodukter med oprindelse i EF som fastsat i bilag B a) og B b) til denne protokol erstatter ordningerne i bilag Va, X og XI, jf. artikel 20, stk. 2, som ændret, i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres

medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden.

Artikel 2

Bilagene til denne protokol udgør en integrerende del af denne. Denne protokol udgør en integrerende del af Europaaf-talen.

Artikel 3

Denne protokol godkendes af EF og Letland i henhold til deres egne procedurer. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af protokollen.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 317 af 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 13.

⁽⁴⁾ Latvijas Vestnesis (lettisk lovtidende) nr. 97 af 28.6.2002.

Artikel 4

Denne protokol træder i kraft på den første dag i den første måned efter, at de kontraherende parter har givet hinanden meddelelse om afslutningen af procedurene, jf. artikel 3.

vedlagte protokol bortset fra mængder, for hvilke der var udstedt importlicenser før den 1. juli 2002.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og lettisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Varemængder, der er omfattet af toldkontingenter, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002 i henhold til indrømmelserne i bilag C b) til forordning (EF) nr. 1362/2002 og bilag 2 i Letlands lov om importtold (tariffer), toldkontingenter og ordninger for supplerende kontrol med import og oplysninger vedrørende landbrugsprodukter med oprindelse i EF, modregnes fuldt ud mængderne i bilag A b) og B b) til den

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

For Det Europæiske Fællesskab

For Letland

BILAG A a)

Følgende produkter med oprindelse i Letland indrømmes en præferencetold på 0 % for ubegrænsede mængder (gældende told på 0 % af MFN) ved indførsel til EF — KN-kode ⁽¹⁾

0101 10 90	0208 90 10	0703 90 00	0710 80 85	0806 20 11
0101 90 19	0208 90 55	0707 00 90	0711 40 00	0806 20 12
0101 90 30	0208 90 60	0708 10 00	0711 59 00	0806 20 91
0101 90 90	0208 90 95	0708 90 00	0711 90 10	0806 20 92
0104 20 10	0210 91 00	0709 10 00	0711 90 50	0806 20 98
0106 19 10	0210 92 00	0709 20 00	0711 90 80	0808 20 90
0106 39 10	0210 93 00	0709 30 00	0711 90 90	0809 40 90
0205	0210 99 10	0709 40 00	0712 20 00	0810 40 30
0206 80 91	0210 99 31	0709 52 00	0712 32 00	0810 40 50
0206 90 91	0210 99 39	0709 59	0712 33 00	0810 40 90
0207 13 91	0210 99 59	0709 60	0712 39 00	0811 90 39
0207 14 91	0210 99 79	0709 70 00	0713 50 00	0811 90 50
0207 26 91	0210 99 80	0709 90 10	0713 90 10	0811 90 75
0207 27 91	0407 00 90	0709 90 20	0713 90 90	0811 90 80
0207 35 91	0410 00 00	0709 90 50	0802 11 90	0811 90 85
0207 36 89	0601 10	0709 90 70	0802 12 90	0811 90 95
0208 10 11	0601 20	0709 90 90	0802 21 00	0812 10 00
0208 10 19	0602	0710 29 00	0802 22 00	0812 90 40
0208 20 00	0603	0710 30 00	0802 31 00	0812 90 50
0208 30 00	0604	0710 80 51	0802 32 00	0812 90 60
0208 40 10	0701 10 00	0710 80 59	0802 40 00	0812 90 99
0208 40 90	0701 90 10	0710 80 69	0802 90 50	0813 10 00
0208 50 00	0703 10	0710 80 80	0802 90 85	0813 20 00

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

0813 30 00	1504	2004 90 50	2008 60 61	2009 50 10
0813 40 10	1507	2004 90 91	2008 60 69	2009 50 90
0813 40 30	1508	2004 90 98	2008 60 71	2009 80 19
0813 40 95	1511	2005 10 00	2008 60 79	2009 80 38
0813 50 15	1512	2005 60 00	2008 60 91	2009 80 50
0813 50 19	1513	2005 90 10	2008 60 99	2009 80 63
0813 50 91	1514	2005 90 50	2008 80 11	2009 80 69
0813 50 99	1515	2006 00 99	2008 80 31	2009 80 71
0901 12 00	1516 10 10	2007 10 91	2008 80 39	2009 80 79
0901 21 00	1516 10 90	2007 10 99	2008 92 12	2009 80 89
0901 22 00	1516 20 91	2008 11 92	2008 92 14	2009 80 95
0901 90 90	1516 20 95	2008 11 94	2008 92 34	2009 80 96
0902 10 00	1516 20 96	2008 11 96	2008 92 38	2009 80 99
0904 12 00	1516 20 98	2008 11 98	2008 92 51	2009 90 19
0904 20 10	1518 00 31	2008 19 19	2008 92 59	2009 90 29
0904 20 90	1518 00 39	2008 19 93	2008 92 74	2009 90 39
0907 00 00	1522 00 91	2008 19 95	2008 92 78	2009 90 51
0910 40 13	1602 31	2008 19 99	2008 92 93	2009 90 59
0910 40 19	1602 90 10	2008 40 11	2008 92 96	2009 90 96
0910 40 90	1602 90 31	2008 40 21	2008 92 98	2009 90 97
0910 91 90	1602 90 41	2008 40 29	2008 99 28	2009 90 98
0910 99 99	1602 90 72	2008 40 39	2008 99 37	2204 30 10
1106 10 00	1602 90 74	2008 40 51	2008 99 40	2302 50 00
1106 30	1602 90 76	2008 40 59	2008 99 45	2306 90 19
1208 10 00	1602 90 78	2008 40 71	2008 99 49	2308 00 90
1209	1602 90 98	2008 40 79	2008 99 55	2309 10 51
1210	1603 00 10	2008 40 91	2008 99 68	2309 10 90
1211 90 30	1704 90 10	2008 40 99	2008 99 72	2309 90 10
1212 10 10	2001 90 20	2008 50 11	2008 99 78	2309 90 31
1212 10 99	2001 90 70	2008 60 11	2008 99 99	2309 90 41
1214 90 10	2001 90 75	2008 60 31	2009 31 11	2309 90 51
1502 00 90	2001 90 85	2008 60 39	2009 39 31	
1503 00 19	2003 20 00	2008 60 51	2009 41 10	
1503 00 90	2003 90 00	2008 60 59	2009 49 30	

BILAG A b)

Indførsel til EF af følgende produkter med oprindelse i Letland er omfattet af nedenstående indrømmelser

(MFN = Most favoured nation)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0102 90 05	Hornkvæg, tamkvæg, levende af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	0	⁽³⁾
0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, tamkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	0	⁽³⁾
ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	0	⁽⁴⁾
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	fri	675	75	⁽⁸⁾
0202	Kød af hornkvæg, frosset				
0206 10 95	Spiseligt slagteaffald, af hornkvæg, mellemguld og nyretap, fersk eller kølet				
0206 29 91	Spiseligt slagteaffald, af hornkvæg, mellemguld og nyretap, frosset				
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget.				
0210 99 51	Mellemguld og nyretap af hornkvæg				
0210 99 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald				
1602 50	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg				
ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90	fri	1 500	125	⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾
0104 10 30	Levende får, lam på et år og derunder	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0104 10 80	Levende får, andre varer				
0104 20 90	Levende geder, andre varer				
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset				
0210 99 21	Spiseligt kød af får og geder, ikke udbenet				
0210 99 29	Spiseligt kød af får og geder, udbenet				
0210 99 60	Spiseligt slagteaffald, af får og geder				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89	fri	755	65	⁽⁸⁾
0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	200	20	⁽⁸⁾
0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	3 800	0	⁽⁸⁾
0403 10 11 til 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao	fri	100	10	⁽⁸⁾
0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, kefir og anden fermenteret eller syrnnet mælk og fløde, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao				
0405 10 11	Naturligt smør med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder	fri	2 255	190	⁽⁸⁾
0405 10 19	Naturligt smør med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i andre tilfælde				
0405 10 30	Rekombineret smør med fedtindhold på 85 % og derunder				
0405 10 50	Vallesmør				
0405 10 90	Smør, andre varer				
0405 20 90	Smørbare mælkefedtprodukter, med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent				
0405 90	Andre mælkefedtstoffer				
0406	Ost og ostemasse	fri	5 000	500	⁽⁸⁾
0409 00 00	Naturlig honning	fri	100	10	
ex 0702 00 00	Tomater, friske eller kølede, fra 15. maj til 31. oktober	fri	250	50	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
0703 20 00	Hvidløg, friske eller kølede	fri	60	5	
0704 90	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede, andre varer	fri	550	50	
ex 0706 10 00	Gulerødder, friske eller kølede	20	250	0	
0706 90	Gulerødder, turnips, rødbeder, skorzonner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede, andre varer	fri	200	20	
0707 00 05	Agurker, friske eller kølede	fri	500	50	⁽⁷⁾

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0710 10 00	Kartofler, frosne	20	250	0	
0712 90 50	Gulerødder, tørrede, hele, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte	fri	200	20	
0712 90 90	Andre grøntsager og blandinger af grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte				
ex 0714 90 90	Jordskokker, frosne eller tørrede	fri	100	10	
0806 10 10	Druer, friske, til spisebrug	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
0808 10	Æbler, friske	fri	250	50	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
0808 20 50	Pærer, friske (undtagen til fremstilling af pærecider eller pæresaft, fra 1. august til 31. december)	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
0809 20	Kirsebær, friske	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
0809 40 05	Blommer, friske	fri	Ubegrænset		⁽⁷⁾
ex 0810 10 00	Jordbær, friske, fra 1. august til 14. juni	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0810 20	Hindbær, brombær, morbær og loganbær, friske	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær, friske	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	20	250	0	⁽⁶⁾
0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 10 90	Jordbær, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 19	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 31	Hindbær, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 39	Solbær, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 51	Røde ribs, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 59	Brombær og morbær, frosne, i andre tilfælde	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾
0811 20 90	Andre varer, frosne	fri	Ubegrænset		⁽⁶⁾

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
1001 10 00	Hård hvede	fri	26 000	2 600	⁽⁸⁾
1001 90 10	Spelt til udsæd				
1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd				
1001 90 99	Andet				
1101 00 11	Hvedemel af hård hvede	fri	9 000	900	⁽⁸⁾
1101 00 15	Mel af blød hvede og spelt				
1101 00 90	Mel af blandsæd af hvede og rug				
1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede				
1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede				
1103 20 60	Pellets af hvede				
1002 00 00	Rug	fri	3 750	375	⁽⁸⁾
1102 10 00	Rugmel	fri	1 250	125	⁽⁸⁾
1103 19 10	Gryn og groft mel af rug				
1103 20 10	Pellets af rug				
1003 00	Byg	fri	4 500	450	⁽⁸⁾
1102 90 10	Mel af byg	fri	1 500	150	⁽⁸⁾
1103 19 30	Gryn og groft mel af byg				
1103 20 20	Pellets af byg				
1004 00 00	Havre	fri	1 500	150	⁽⁸⁾
1102 90 30	Mel af havre	fri	500	50	⁽⁸⁾
1103 19 40	Gryn og groft mel af havre				
1103 20 30	Pellets af havre				
ex 1104	Korn, bearbejdet på anden måde, undtagen KN-kode 1104 19 50 og 1104 23	fri	900	90	
1108 13 00	Kartoffelstivelse	fri	500	0	
1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod: tilberedte næringsmidler på basis heraf	fri	180	15	⁽⁸⁾
1602 41	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Skinke og stykker deraf				
1602 42	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Bov og stykker deraf				
1602 49	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af svin: Andre varer, herunder blandinger				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
1602 32 til 1602 39	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten <i>Gallus domesticus</i> Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: undtagen af høns af arten <i>Gallus domesticus</i> og af kalkun	fri	120	10	⁽⁸⁾
1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker	fri	Ubegrænset		⁽⁸⁾
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen KN-kode 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 og 2001 90 91	fri	600	60	
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen KN-kode 2005 20 10, 2005 70 og 2005 80 00	fri	300	30	
2009 71	Æblesaft med en Brix-værdi på 20 og derunder	fri	1 000	100	
ex 2009 79	Æblesaft med en Brix-værdi på over 20, undtagen KN-kode 2009 79 11 og 2009 79 91	fri	1 000	100	

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽²⁾ Hvor der findes en MFN-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MFN-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingentet for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen. Hvis indførslen til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt år, kan EF træffe de nødvendige forvaltningsforanstaltninger for at beskytte sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingentet for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen.

⁽⁵⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁶⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved indførsel, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁷⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁸⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af eksportrestitutioner.

Tillæg til bilag A b)

Minimumspriser ved import af visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Letland:

KN-kode	Varebeskrivelse	Minimumsimportpris (EUR/t netto)
ex 0810 10	Jordbær, friske, til forarbejdning	514
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	385
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	233
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	750
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	576
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	995
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	995
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	628
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	448
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	390
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	295

- De i pkt. 1 fastsatte minimumsimportpriser skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsimportprisen og værdien i toldangivelsen.
- Hvis importprisen for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at den i nærmeste fremtid vil falde til under minimumsimportprisen, underretter Europa-Kommissionen de lettiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
- På anmodning fra EF eller Letland undersøger Associeringsrådet, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportpriserens niveau. Det Blandede Udvalg træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
- For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter kan der afholdes et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem Europa-Kommissionen og de berørte europæiske producentorganisationer for de pågældende varer på den ene side og producent- og eksportorganisationer i alle de associerede eksportlande på den anden side.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

BILAG B a)

Følgende produkter med oprindelse i EF indrømmes en præferencetold på 0 % for ubegrænsede mængder (gældende told på 0 % af MFN) ved indførsel til Letland — KN-kode

0101 10	0602 90 20	0714 20 90	1204 00	1603 00 80
0101 90	0602 90 30	0714 90 90	1205	1702 11
0102 10	0602 90 41	0801	1206 00	1702 20
0102 90 90	0602 90 45	0802	1207	1702 30
0103 10 00	0602 90 49	0803 00	1208	1702 40
0104 10 10	0602 90 51	0804	1209 10 00	1702 60
0104 20 10	0602 90 59	0805	1209 21 00	1702 90 30
0104 20 90	0602 90 70	0806	1209 29 50	1702 90 50
0105	0602 90 99	0807	1209 29 60	1702 90 60
0106	0603 10 30	0808 20 50	1209 30 00	1702 90 71
0205	0603 10 40	0808 20 90	1209 91	1702 90 75
0206 80 10	0603 90 00	0809 10 00	1209 99	1702 90 79
0206 80 91	0604 10	0809 20 05	1210	1702 90 80
0206 80 99	0604 91	0809 20 95	1211	1702 90 99
0206 90 10	0604 99	0809 30 10	1212	1801 00 00
0206 90 91	0703 10	0809 30 90	1213 00 00	1802 00 00
0206 90 99	0707 00 90	0809 40 05	1214	2001 90 10
0208 20 00	0708 10 00	0809 40 90	1301 10 00	2001 90 20
0208 90 10	0708 90 00	0810 20 10	1301 20 00	2001 90 65
0208 90 20	0709 10 00	0810 20 90	1301 90 10	2001 90 70
0208 90 40	0709 20 00	0810 40	1301 90 90	2001 90 75
0208 90 55	0709 30 00	0810 50 00	1302 11 00	2001 90 85
0208 90 60	0709 40 00	0810 90	1302 19 05	2001 90 91
0208 90 95	0709 52 00	0811	1302 19 98	2003 20 00
0210 91 00	0709 59	0812	1302 32 90	2003 90 00
0210 92 00	0709 60	0813	1302 39 00	2004 90 50
0210 93 00	0709 70 00	0814 00 00	1503 00	2004 90 91
0210 99 31	0709 90 10	0901	1504	2004 90 98
0210 99 39	0709 90 20	0902	1507	2005 10 00
0210 99 59	0709 90 31	0903 00 00	1508	2005 60 00
0210 99 71	0709 90 40	0904	1509	2005 70 10
0210 99 79	0709 90 50	0905 00 00	1510 00	2005 70 90
0210 99 80	0709 90 70	0906	1511	2005 90 10
0210 99 90	0709 90 90	0907 00 00	1512 11 10	2005 90 50
0402 29 11	0710 29 00	0908	1512 21 10	2006 00 10
0408 11 20	0710 30 00	0909	1512 21 90	2006 00 91
0408 19 20	0710 80 10	0910	1512 29 10	2006 00 99
0408 91 20	0710 80 51	1005	1512 29 90	2007 10 91
0408 99 20	0710 80 59	1006	1513	2007 10 99
0410 00 00	0710 80 69	1007 00	1514	2007 91 90
0501 00 00	0710 80 80	1008 30 00	1515	2007 99 93
0502	0710 80 85	1102 20	1516	2008 11 92
0503 00 00	0711 20 10	1102 30	1518 00 31	2008 11 94
0504 00 00	0711 20 90	1103 13	1518 00 39	2008 11 96
0505	0711 30 00	1103 19 50	1522 00 31	2008 11 98
0506	0711 40 00	1103 20 40	1522 00 39	2008 19
0507	0711 90 10	1103 20 50	1522 00 91	2008 20 19
0508 00 00	0711 90 50	1104 19 50	1522 00 99	2008 20 39
0509 00	0711 90 80	1104 19 91	1602 90 10	2008 20 51
0510 00 00	0711 90 90	1104 23 10	1602 90 31	2008 20 59
0511	0712 20 00	1106 10 00	1602 90 41	2008 20 71
0601	0712 32 00	1106 30 10	1602 90 72	2008 20 79
0602 10 10	0712 33 00	1106 30 90	1602 90 74	2008 20 91
0602 10 90	0712 39 00	1107	1602 90 76	2008 20 99
0602 20 10	0712 90 11	1201 00	1602 90 78	2008 30 11
0602 20 90	0713	1202	1602 90 98	2008 30 31
0602 40 90	0714 20 10	1203 00 00	1603 00 10	2008 30 39

2008 30 51	2008 50 71	2008 70 79	2009 80 95	2306 50 00
2008 30 55	2008 50 79	2008 70 92	2009 80 96	2306 60 00
2008 30 59	2008 50 92	2008 70 94	2009 80 99	2306 70 00
2008 30 71	2008 50 94	2008 70 99	2009 90 19	2306 90 11
2008 30 75	2008 50 99	2008 80 11	2009 90 29	2306 90 19
2008 30 79	2008 60 11	2008 80 31	2009 90 39	2306 90 90
2008 30 90	2008 60 31	2008 80 39	2009 90 51	2307 00 11
2008 40 11	2008 60 39	2008 92	2009 90 59	2307 00 90
2008 40 21	2008 60 51	2008 99	2009 90 96	2308 00 11
2008 40 29	2008 60 59	2009 31 11	2009 90 97	2308 00 40
2008 40 39	2008 60 61	2009 39 31	2009 90 98	2308 00 90
2008 40 51	2008 60 69	2009 41 10	2204 21	2309 10 11
2008 40 59	2008 60 71	2009 49 30	2204 29	2309 10 31
2008 40 71	2008 60 79	2009 50 10	2204 30 10	2309 10 51
2008 40 79	2008 60 91	2009 50 90	2301 10 00	2309 10 90
2008 40 91	2008 60 99	2009 80 19	2301 20 00	2309 90 10
2008 40 99	2008 70 11	2009 80 38	2304 00 00	2309 90 31
2008 50 11	2008 70 31	2009 80 50	2305 00 00	2309 90 41
2008 50 31	2008 70 39	2009 80 63	2306 10 00	2309 90 51
2008 50 39	2008 70 59	2009 80 69	2306 20 00	2401
2008 50 59	2008 70 61	2009 80 71	2306 30 00	
2008 50 61	2008 70 69	2009 80 79	2306 41 00	
2008 50 69	2008 70 71	2009 80 89	2306 49 00	

BILAG B b)

Indførsel til Letland af følgende produkter med oprindelse i EF er omfattet af nedenstående indrømmelser

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0102 90	– Andre varer, undtagen KN-kode 0102 90 900	24	Ubegrænset		
0103 91	– – Af vægt under 50 kg:	36	Ubegrænset		
0103 92	– – Af vægt 50 kg og derover:	36	Ubegrænset		
0104 10 30	– – – Lam (dyr på et år og derunder)	fri	Ubegrænset		(²)
0104 10 80	– – – Andre varer				
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0204 43 10				
0210 99 21	– – – – – Ikke udbenet				
0210 99 29	– – – – – Udbenet				
0210 99 60	– – – – Varer af får og geder				
1502 00 90	– I andre tilfælde				
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	fri	1 400	140	(²)
0202	Kød af hornkvæg, frosset				
1602 50	– Af hornkvæg:				
ex 0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet, undtagen KN-kode 0201 30	24	Ubegrænset		
0201 30	– Udbenet	30	Ubegrænset		
0202	Kød af hornkvæg, frosset	24	Ubegrænset		
0206 10 91	– – – Lever	fri	1 100	110	(²)
0206 10 95	– – – Nyretap og mellemgulv				
0206 10 99	– – – Andre varer				
0206 21 00	– – Tunger				
0206 22 00	– – Lever				
0206 29 91	– – – – Nyretappe				
0206 29 99	– – – – I andre tilfælde				
0210 20 10	– – Ikke udbenet				
0210 20 90	– – Udbenet				
0210 99 51	– – – – – Mellemgulv og nyretap				
ex 0203	Kød af svin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 19 15, 0203 19 59, 0203 19 90, 0203 29 15, 0203 29 59 og 0203 29 90	fri	2 640	220	(²)
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset	80 % af MFN	Ubegrænset		
0206 10 100	– – Til fremstilling af pharmaceutiske produkter	5	50		
0206 29 100	– – – Til fremstilling af pharmaceutiske produkter				
0206 30	– Af svin, fersk eller kølet:				
0206 41	– – Lever:				
0206 49	– – Andre varer:				
0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset,	fri	6 360	530	(²)
ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105 fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 27	24	Ubegrænset		
0207 27	– – Udskåret samt slagteaffald, frosset	20	Ubegrænset		

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0208	Andet kød og spiseligt slagteaffald, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0208 20 og 0208 90	12	Ubegrænset		
0209	Svinespæk, uden kødindhold, og fjerkræfedt (ikke udsaltet), fersk, kølet, frosset, saltet, i saltlage, tørret eller røget	5	250		
0210 11	-- Skinke og bov samt stykker deraf, ikke udbenet:	12	Ubegrænset		
0210 12	-- Brystflæsk og stykker deraf:	12	Ubegrænset		
0210 19	-- Andre varer:	12	Ubegrænset		
0210 20	- Kød af hornkvæg:	12	Ubegrænset		
0210 99 10	----- Af heste, saltet, i saltlage eller tørret	12	Ubegrænset		
0210 99 21	----- Ikke udbenet	12	Ubegrænset		
0210 99 29	----- Udbenet	12	Ubegrænset		
0210 99 41	----- Lever	12	Ubegrænset		
0210 99 49	----- I andre tilfælde	12	Ubegrænset		
0210 99 51	----- Mellemgulv og nyretap	12	Ubegrænset		
0210 99 60	----- Varer af får og geder	12	Ubegrænset		
0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	500	50	⁽²⁾
0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler	24	Ubegrænset		
0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen KN-kode 0402 29 110	fri	1 000	0	⁽²⁾
0402 10	- I pulverform, som granulat eller i anden fast form, med fedtindhold på 1,5 vægtprocent og derunder	24	Ubegrænset		
0402 21	-- Ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	24	Ubegrænset		
0402 29	-- Andre varer, undtagen KN-kode 0402 29 110	12	Ubegrænset		
0402 91	-- Ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	24	Ubegrænset		
0402 99	-- Andre varer:	24	Ubegrænset		
0403 10 110	----- 3 vægtprocent og derunder	fri	100	10	⁽²⁾
0403 10 130	----- Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent				
0403 10 190	----- Over 6 vægtprocent				
0403 10 310	----- 3 vægtprocent og derunder				
0403 10 330	----- Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent				
0403 10 390	----- Over 6 vægtprocent				
0403 90 110	----- 1,5 vægtprocent og derunder				
0403 90 130	----- Over 1,5 vægtprocent, men højst 27 vægtprocent				
0403 90 190	----- Over 27 vægtprocent				
0403 90 310	----- 1,5 vægtprocent og derunder				
0403 90 330	----- Over 1,5 vægtprocent, men højst 27 vægtprocent				
0403 90 390	----- Over 27 vægtprocent				
0403 90 510	----- 3 vægtprocent og derunder				
0403 90 530	----- Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent				
0403 90 590	----- Over 6 vægtprocent				
0403 90 610	----- 3 vægtprocent og derunder				
0403 90 630	----- Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent				
0403 90 690	----- Over 6 vægtprocent				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet	0	100	10	⁽²⁾
0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet	10	Ubegrænset		
0405 10 110	---- I pakninger af nettovægt 1 kg og derunder. kg/net	fri	500	50	⁽²⁾
0405 10 190	---- I andre tilfælde				
0405 10 300	--- Rekombineret smør				
0405 10 500	--- Vallesmør				
0405 10 900	-- I andre tilfælde				
0405 20 900	-- Med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent				
0405 90 100	-- Med fedtindhold på 99,3 vægtprocent og derover og med vandindhold på 0,5 vægtprocent og derunder				
0405 90 900	-- I andre tilfælde				
0405 10	- Smør:	29	Ubegrænset		
0405 20 900	-- Med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent	29			
0405 90	- Andre varer:	29			
0406	Ost og ostemasse	fri	1 000	100	⁽²⁾
0407 00 110	--- Af kalkuner eller gæs	0	Ubegrænset		
0407 00 190	--- Andre varer	0			
0407 00 300	-- I andre tilfælde	30			
0407 00 900	- I andre tilfælde	30			
0408 11 800	--- Andre varer	10	Ubegrænset		
0408 19 810	---- Flydende	10			
0408 19 890	---- I andre tilfælde, også frosne	10			
0408 91 800	--- Andre varer	10			
0408 99 800	--- Andre varer	10			
0409 00 00	Naturlig honning	10	Ubegrænset		
0602 30 000	- Rhododendron og azalea, også podede	10	Ubegrænset		
0602 40 100	-- Hverken okulerede eller podede	10			
0602 90 100	-- Mycelium	10			
0602 90 910	----- Blomsterplanter med knopper eller blomster, undtagen kaktusser	10			
0603 10 100	-- Roser:				
ex 0603 10 100	-- fra 1. juni til 31. oktober	10	Ubegrænset		
ex 0603 10 100	-- fra 1. november til 31. maj	0,5	4,3		
0603 10 200	-- Nelliker:				
ex 0603 10 200	-- fra 1. juni til 31. oktober	10	13		
ex 0603 10 200	-- fra 1. november til 31. maj	0,5	30		
0603 10 500	-- Krysantemum:				
ex 0603 10 500	-- fra 1. juni til 31. oktober	10	Ubegrænset		
ex 0603 10 500	-- fra 1. november til 31. maj	0,5	2,8		
ex 0603 10 800	--- I andre tilfælde, undtagen liljer og fresier, fra 1. juni til 31. oktober	0	Ubegrænset		
ex 0603 10 800	-- Liljer, fra 1. juni til 31. oktober	10	Ubegrænset		
ex 0603 10 800	-- Fresier, fra 1. juni til 31. oktober	10	Ubegrænset		

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0701	Kartofler, friske eller kølede:				
0701 10 00	– Læggekartofler	fri	500		
0701 90	– I andre tilfælde	24	Ubegrænset		
ex 0702 00	Tomater, friske eller kølede, fra 1. november til 14. maj	fri	3 600	300	⁽²⁾
ex 0702 00	Tomater, friske eller kølede:				
0702 00 002	– fra 15. maj til 31. maj	10	Ubegrænset		
0702 00 003	– fra 1. juni til 30. juni	24	Ubegrænset		
0702 00 004	– fra 1. juli til 31. august	16	Ubegrænset		
0702 00 005	– fra 1. september til 31. oktober	10	Ubegrænset		
0703 90 00	– Porrer og andre Allium-arter	10	Ubegrænset		
0704	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede	10	280		
0705	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og cikorie (<i>Cichorius</i> -arter), friske eller kølede	10	Ubegrænset		
0706	Gulerødder, turnips, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede:				
0706 10 00	– Gulerødder og turnips	24	Ubegrænset		
0706 90	– I andre tilfælde	0,5	150		
ex 0707 00	Agurker, friske eller kølede, fra 1. november til 30. april	0,5	350		
ex 0707 00	Agurker og asier, friske eller kølede				
0707 00 05	– Agurker (undtagen drueagurker) og asier				
0707 00 053	– – fra 1. maj til 30. juni	4	Ubegrænset		
0707 00 054	– – fra 1. juli til 30. september	10	Ubegrænset		
0707 00 055	– – fra 1. oktober til 31. oktober	10	Ubegrænset		
0708 20 00	– Bønner (<i>Vigna</i> -arter, <i>Phaseolus</i> -arter)	15	Ubegrænset		
0709 51 00	– – Svampe af slægten <i>Agaricus</i>	10	Ubegrænset		
0709 90 39	– – – Andre varer	0,5			
0709 90 60	– – Sukkermajs	0,5			
0710 10 00	– Kartofler	10	Ubegrænset		
0710 21 00	– – Ærter (<i>Pisum sativum</i>)	10			
0710 22 00	– – Bønner (<i>Vigna</i> -arter, <i>Phaseolus</i> -arter)	10			
0710 80 61	– – – Af slægten <i>Agaricus</i>	10			
0710 80 70	– – Tomater	10			
0710 80 95	– – Andre varer	10			
0710 90 00	– Blandinger af grøntsager	10			
0711 51 00	– – Af slægten <i>Agaricus</i>	0,5	Ubegrænset		
0711 59 00	– – I andre tilfælde	0,5			
0712 31 000	– – Svampe af slægten <i>Agaricus</i>	10	Ubegrænset		
0712 90 050	– – Kartofler, også snittede, men ikke yderligere tilberedte	10			
0712 90 190	– – – Andre varer	10			
0712 90 300	– – Tomater	10			
0712 90 500	– – Gulerødder	10			
0712 90 900	– – I andre tilfælde	10			

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
0714 10 100	-- Pellets af mel	0,5	Ubegrænset		
0714 10 910	--- Af den art, der anvendes til menneskeføde, i pakninger af nettovægt ikke over 28 kg, enten friske og hele, eller frosne og uden skræl, også snittede	0,5			
0714 10 990	--- Andre varer	0,5			
0714 90 110	--- Af den art, der anvendes til menneskeføde, i pakninger af nettovægt ikke over 28 kg, enten friske og hele, eller frosne og uden skræl, også snittede	0,5			
0714 90 190	--- Andre varer	0,5			
ex 0808 10	Æbler, fra 1. januar til 31. juli, undtagen æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft	0	Ubegrænset		(²)
ex 0808 10	Æbler, fra 1. august til 31. december, undtagen æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft	15	Ubegrænset		
ex 0810 10 00	- Jordbær, fra 1. august til 14. juni	0	Ubegrænset		
ex 0810 10 00	- Jordbær, fra 15. juni til 31. juli	10	Ubegrænset		
ex 0810 30	- Ribs, solbær og stikkelsbær, fra 1. juli til 31. juli	10	Ubegrænset		
ex 0810 30	- Ribs, solbær og stikkelsbær, fra 1. august til 30. juni	fri	Ubegrænset		
1001 10 00	- Hård hvede	fri	19 000	1 900	(²)
1001 90 10	-- Spelt til udsæd				
1001 90 91	--- Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd:				
1001 90 99	---- I andre tilfælde				
1001 90 10	-- Spelt til udsæd	22	Ubegrænset		
1001 90 91	--- Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd:				
1001 90 911	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1001 90 912	---- Pickled elite and I growth ratio seed	0			
1001 90 919	---- I andre tilfælde	22			
1001 90 990	--- Andre varer	22			
1002 00 00	Rug	fri	7 500	750	(²)
1002 00 00	Rug		Ubegrænset		
1002 00 001	- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1002 00 002	- Pickled elite and I growth ratio seed	0			
1002 00 009	- I andre tilfælde	45			
1003 00	Byg:	fri	7 500	750	(²)
1003 00 10	- Til udsæd				
1003 00 90	- I andre tilfælde				
1003 00	Byg:		Ubegrænset		
1003 00 10	- Til udsæd:				
1003 00 101	-- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1003 00 102	-- Pickled elite and I growth ratio seed	0			
1003 00 109	-- I andre tilfælde	45			
1003 00 900	- I andre tilfælde	45			
1004 00 00	Havre	fri	2 250	225	(²)
1004 00 00	Havre:		Ubegrænset		
1004 00 001	- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1004 00 002	- Pickled elite and I growth ratio seed	0			
1004 00 009	- I andre tilfælde	45			

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
1008 90 10	-- Triticale:		Ubegrænset		
1008 90 101	--- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1008 90 109	--- Andre varer	22			
1008 90 900	-- I andre tilfælde	0,5			
1101 00 11	-- Af hård hvede	fri	6 000	600	(²)
1101 00 15	-- Af blød hvede og spelt				
1101 00 90	- Mel af blandsæd af hvede og rug				
1103 11 10	--- Af hård hvede				
1103 11 90	--- Af blød hvede og spelt				
1103 20 60	-- Af hvede				
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug:				
	- Hvedemel:				
1101 00 110	-- Af hård hvede	0	Ubegrænset		
1101 00 150	-- Af blød hvede og spelt	35	Ubegrænset		
1101 00 900	- Mel af blandsæd af hvede og rug	35	Ubegrænset		
1102 10 00	- Rugmel	fri	2 500	250	(²)
1103 19 10	--- Af rug				
1103 20 10	-- Af rug				
1102 10 00	- Rugmel	45	Ubegrænset		
1102 90	- I andre tilfælde	45			
1102 90 10	-- Bygmel	fri	2 500	250	(²)
1103 19 30	--- Af byg				
1103 20 20	-- Af byg				
1102 90 30	-- Havremel	fri	750	75	(²)
1103 19 40	--- Af havre				
1103 20 30	-- Af havre				
1103	Gryn og groft mel af korn, undtagen KN-kode 1103 13, 1103 19 50, 1103 20 40 og 1103 20 50	45	Ubegrænset		
1104	Korn, bearbejdet på anden måde (f.eks. afskallet, valset, i flager, afrundet, skåret eller knust) undtagen ris henhørende under pos. 1006; kim af korn, hele, valset, i flager eller formalet, undtagen KN-kode 1104 19 50, 1104 19 91 og 1104 23 10	45	Ubegrænset		
1105	Mel, semulje og flager af kartofler	45	Ubegrænset		
1106 20	- Af marv af sagopalmer, af rødder eller af rodknolde henhørende under pos. 0714	45	Ubegrænset		
1108	Stivelse; inulin, undtagen KN-kode 1108 12 00	13	Ubegrænset		
1209	Frø, frugter og sporer, af den art der anvendes til udsæd:		Ubegrænset		
	- Grøntfoderfrø, undtagen roefrø:				
1209 22	-- Kløverfrø (Trifolium-arter):				
1209 22 10	--- Rødkløver (Trifolium pratense L.):				
1209 22 101	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 22 109	---- I andre tilfælde	50			
1209 22 80	--- Anden kløver:				
1209 22 801	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 22 809	---- I andre tilfælde	50			
1209 23	-- Svingelfrø:				
1209 23 110	--- Engsvingel (Festuca pratensis Huds.)	50			
1209 23 15	--- Rød svingel (Festuca rubra L.):				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
1209 23 151	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 23 159	---- I andre tilfælde	50			
1209 23 800	--- I andre tilfælde	50			
1209 24 00	-- Engrapgræsfrø (<i>Poa pratensis</i> L.):				
1209 24 001	--- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 24 009	--- Andre varer	50			
1209 25	-- Rajgræsfrø (<i>Lolium multiflorum</i> Lam. og <i>Lolium perenne</i> L.):				
1209 25 10	--- Italiensk rajgræs (<i>Lolium multiflorum</i> Lam.):				
1209 25 101	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 25 109	---- I andre tilfælde	50			
1209 25 90	--- Almindelig rajgræs (<i>Lolium perenne</i> L.):				
1209 25 901	---- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 25 909	---- I andre tilfælde	50			
1209 26 00	-- Timothéfrø:				
1209 26 001	--- Superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 26 009	--- I andre tilfælde	50			
1209 29	-- Andre varer:				
1209 29 10	--- Vikke; rapgræs (<i>Poa palustris</i> L. og <i>Poa trivialis</i> L.); hundegræs (<i>Dactylis glomerata</i> L.); hvene (<i>Agrostis</i> -arter)				
1209 29 101	---- Vikke til udsæd, hundegræs eller hvene, superelite og udsæd af højeste kategori	0			
1209 29 109	---- I andre tilfælde	50			
1209 29 80	--- Andre varer:	0			
1501 00	Svinefedt; andet fedt af svin og fjerkræ, udsmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler	10	Ubegrænset		
1502 00	Talg af hornkvæg, får eller geder, rå eller udsmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler	0,5			
1502 00 10	- Til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler	10	650		
1502 00 90	- I andre tilfælde		Ubegrænset		
1512 11 91	---- Solsikkeolie	0,5	Ubegrænset		
1512 11 99	---- Saflorolie	0,5	Ubegrænset		
1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod; tilberedte næringsmidler på basis heraf:	fri	1 200	100	(²)
1602 31	-- Af kalkuner:				
1602 32	-- Af høns af arten <i>Gallus domesticus</i>				
1602 39	-- I andre tilfælde				
1602 41	-- Skinke og stykker deraf				
1602 42	-- Bov og stykker deraf				
1602 49	-- Andre varer, herunder blandinger				
1602 10 00	- Homogeniserede tilberedninger	14	150		
1602 20	- Af lever fra dyr af enhver art				
1602 90 510	---- Med indhold af kød eller slagteaffald af tamsvin				
1602 90 610	----- Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedte blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald				
1602 90 690	----- I andre tilfælde				

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
1701 11	-- Rørsukker:				
1701 11 10	--- Til raffinering				
1701 11 101	--- Råt rørsukker til videre forarbejdning	0	Ubegrænset		
1701 11 109	---- I andre tilfælde	LVL/kg 0,1			
1701 11 90	--- Andre varer:				
1701 11 901	---- Råt rørsukker	0			
1701 11 909	---- I andre tilfælde	LVL/kg 0,1			
1701 12	-- Roesukker:				
1701 12 100	--- Til raffinering	LVL/kg 0,1			
1701 12 90	--- I andre tilfælde:				
1701 12 901	---- Råt roesukker	0			
1701 12 909	---- I andre tilfælde	LVL/kg 0,1			
	- Andre varer:				
1701 91 000	-- Tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	0,5			
1701 99	-- Andre varer:				
1701 99 100	--- Hvidt sukker	LVL/kg 0,1			
1701 99 90	--- Andre varer:				
1701 99 901	---- Andet rå sukker	0			
1701 99 909	---- I andre tilfælde	LVL/kg 0,1			
1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker	fri	Ubegrænset		⁽²⁾
2001 10 00	- Agurker og asier	10	Ubegrænset		
2001 90 50	-- Svampe	10			
2001 90 930	-- Spiseløg, bortset fra skalotteløg og hvidløg:	10			
2001 90 96	-- I andre tilfælde	10			
	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, undtagen KN-kode 2002 10 901:				
2002 10	- Tomater, hele eller i stykker:		360	30	⁽²⁾
2002 10 100	-- Flåede	fri			
2002 10 90	-- I andre tilfælde:				
2002 10 909	--- I andre tilfælde	fri			
	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, undtagen KN-kode 2002 10 901:				
2002 10	- Tomater, hele eller i stykker:		Ubegrænset		
2002 10 100	-- Flåede	10			
2002 10 90	-- Andre varer:				
2002 10 901	--- Tomatkoncentrat	0			
2002 10 909	--- Andre varer	10			
	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre:				
2002 90	- Andre varer:	10	Ubegrænset		
	Svampe og trøfler, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre:				
2003 10	- Svampe	10	Ubegrænset		
2006 00 310	--- Kirsebær	0,5	Ubegrænset		
2006 00 350	--- Tropiske frugter og tropiske nødder	0,5			
2006 00 380	--- Andre varer	0,5			
	Syltetøj, frugtgelé, marmelade, frugt- eller nøddepuré samt frugt- eller nøddemos, fremstillet ved kogning eller anden varmebehandling, også tilsat sukker eller andre sødemidler				
2007 91	-- Af citrusfrugter, undtagen KN-kode 2007 91 90	0,5	Ubegrænset		
2007 99	-- Af andre frugter mv., undtagen KN-kode 2007 99 93	15			

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
2008 20 11	----- Med indhold af sukker på over 17 vægtprocent	0,5			
2008 20 31	----- Med indhold af sukker på over 19 vægtprocent	0,5			
2008 30 19	----- I andre tilfælde	0,5			
2008 40 19	----- I andre tilfælde	0,5			
2008 40 31	----- Med indhold af sukker på over 15 vægtprocent	0,5			
2008 50 19	----- I andre tilfælde	0,5			
2008 50 51	----- Med indhold af sukker på over 15 vægtprocent	0,5			
2008 60 19	----- I andre tilfælde	0,5			
2008 70 19	----- I andre tilfælde	0,5			
2008 70 51	----- Med indhold af sukker på over 15 vægtprocent	0,5			
2008 80 19	----- I andre tilfælde	15			
2008 80 50	--- Tilsat sukker, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder:	15			
2008 80 70	--- Tilsat sukker, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder:	15			
2008 80 91	----- 4,5 kg og derover	15			
2008 80 99	----- Under 4,5 kg	15			
	- Appelsinsaft:		Ubegrænset		
2009 11	-- Frosset, undtagen KN-kode 2009 11 11	0,5			
2009 12 00	-- Ikke frosset, med en Brix-værdi på 20 og derunder	0,5			
2009 19	-- Andre varer, undtagen KN-kode 2009 19 91	0,5			
	- Saft af grapefrugt:				
2009 21 00	-- Med en Brix-værdi på 20 og derunder	0,5			
2009 29	-- Andre varer, undtagen KN-kode 2009 29 11	0,5			
	- Saft af andre citrusfrugter:				
2009 31	-- Med en Brix-værdi på 20 og derunder, undtagen KN-kode 2009 31 11	0,5			
2009 39	-- Andre varer, undtagen KN-kode 2009 39 11 og 2009 39 31	0,5			
	- Ananassaft:				
2009 41	-- Med en Brix-værdi på 20 og derunder, undtagen KN-kode 2009 41 10	0,5			
2009 49	-- Andre varer, undtagen KN-kode 2009 49 11	0,5			
	- Druesaft (herunder druemost):				
2009 61	-- Med en Brix-værdi på 30 og derunder	0,5			
2009 69	-- I andre tilfælde	0,5			
	- Æblesaft				
2009 71	-- Med en Brix-værdi på 20 og derunder	15			
2009 79	-- I andre tilfælde	15			
2009 80 11	----- Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 EUR og derunder	0,5			
2009 80 32	----- Safter af passionsfrugter og guavabær	0,5			
2009 80 33	----- Safter af mango, mangostaner, melontræsfrugter (papaya), tamarinder, akajouæbler, litchi, jackfrugter, sapotiller, caramboler og pitahaya	0,5			
2009 80 350	----- I andre tilfælde	0,5			
2009 80 36	----- Safter af tropiske frugter	0,5			
2009 80 61	----- Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	0,5			
2009 80 73	----- Safter af tropiske frugter	0,5			

KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
2009 80 83	----- Safter af passionsfrugter og guavabær	0,5			
2009 80 84	----- Safter af mango, mangostaner, melontræ- sfrugter (papaya), tamarinder, akajouæbler, litchi, jackfrugter, sapotiller, caramboler og pitahaya	0,5			
2009 80 86	----- I andre tilfælde	0,5			
2009 80 88	----- Safter af tropiske frugter	0,5			
2009 80 97	----- Safter af tropiske frugter	0,5			
2009 90 11	---- Med en værdi pr. 100 kg netto på 22 EUR og derunder	0,5			
2009 90 21	---- Med en værdi pr. 100 kg netto på 30 EUR og derunder	0,5			
2009 90 31	---- Med en værdi pr. 100 kg. på 18 EUR og derunder, med indhold af tilsat sukker på 30 vægtprocent og derover	0,5			
2009 90 41	----- Tilsat sukker	0,5			
2009 90 49	----- I andre tilfælde	0,5			
2009 90 71	----- Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægt- procent	0,5			
2009 90 73	----- Med indhold af tilsat sukker på 30 vægtpro- cent og derunder:	0,5			
2009 90 79	----- Ikke tilsat sukker	0,5			
2009 90 92	----- Blandinger af safter af tropiske frugter	0,5			
2009 90 94	----- Andre saftblandinger	0,5			
2009 90 95	----- Blandinger af safter af tropiske frugter:	0,5			
2204 10	– Mousserende vin: – Med et virkeligt alkoholindhold på 8,5 % vol eller derover:		Ubegrænset		
2204 10 11	--- Champagne	5			
2204 10 19	--- Andre varer	10			
	– Andre varer:				
2204 10 91	--- Asti spumante	10			
2204 10 99	--- Andre varer	10			
2204 30	– Anden druemost, undtagen KN-kode 2204 30 10	15			
2209	Eddike og eddikeerstatninger fremstillet af eddikesyre	0,5	40		
2302	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn eller bælgfrugter:		Ubegrænset		
2302 10	– Af majs	45			
2302 20	– Af ris	45			
2302 40	– Af andre kornsorter	45			
2302 50 00	– Af bælgfrugter	45			
2307 00	Vinbærme; rå vinsten: – Vinbærme:				
2307 00 19	– I andre tilfælde	0,5	Ubegrænset		
	Vegetabiliske produkter og vegetabilisk affald samt rest- og biprodukter fra forarbejdning af vegetabiliske produkter, også i form af piller (pellets) anvendelige som dyrefoder, ikke andetsteds tarifieret:				
	– Presserester fra vindruer:				
2308 00 19	– I andre tilfælde	0,5	Ubegrænset		

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder:		Ubegrænset		
2309 10	– Hunde- og kattefoder, i detailsalgsemballage:				
	– – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 51 til 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mælkeprodukter:				
	– – – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger:				
	– – – – Uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på 10 vægtprocent og derunder:				
2309 10 130	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0,5			
2309 10 150	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent	0,5			
2309 10 190	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 75 vægtprocent og derover	0,5			
	– – – – Med indhold af stivelse på over 10 vægtprocent, men ikke over 30 vægtprocent:				
2309 10 330	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0,5			
2309 10 390	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover	0,5			
	– – – – Med indhold af stivelse på over 30 vægtprocent:				
2309 10 530	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	0,5			
2309 10 590	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover	0,5			
2309 10 700	– – – Uden indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger, men med indhold af mælkeprodukter	0,5			
2309 90	– Andre varer:				
2309 90 200	– – Varer omhandlet i supplerende bestemmelse 5 til dette kapitel	15			
	– – Andre varer:				
	– – – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger, maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger henhørende under pos. 1702 30 51 til 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 og 2106 90 55 eller mælkeprodukter:				
	– – – – Med indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger:				
	– – – – – Uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på 10 vægtprocent og derunder:				
2309 90 330	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	15			
2309 90 350	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent	15			
2309 90 390	– – – – – Med indhold af mælkeprodukter på 75 vægtprocent og derover	15			

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told værditold i %	Årlig mængde fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
2309 90 430	----- Med indhold af stivelse på over 10 vægtprocent, men ikke over 30 vægtprocent: ----- Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	15			
2309 90 490	----- Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover	15			
2309 90 530	----- Med indhold af stivelse på over 30 vægtprocent: ----- Med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover, men ikke over 50 vægtprocent	15			
2309 90 590	----- Med indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derover	15			
2309 90 70	---- Uden indhold af stivelse, glucose, glucosesirup og andre glucoseopløsninger eller maltodextrin, maltodextrinsirup og andre maltodextrinopløsninger, men med indhold af mælkeprodukter				
2309 90 701	----- Med indhold af mælkeprodukter på 30 vægtprocent og derover	0			
2309 90 709	----- I andre tilfælde	15			
	--- Andre varer:				
2309 90 910	---- Roeaffald tilsat melasse	15			
2309 90 930	---- Tilsætningsfoder (premises)	15			
	---- Andre varer:				
2309 90 950	----- Med indhold af cholinchlorid på 49 vægtprocent og derover, med organisk eller uorganisk bærestof	15			
2309 90 97	----- Andre varer				
2309 90 971	----- Lysinkoncentrat i flydende form til dyrefoder med indhold af lysinmonohydrochlorid i tørvægt på 30 % og derover	0			
2309 90 979	----- Andre varer	15			
2401 30 000	- Tobaksaffald	0,5	Ubegrænset		

⁽¹⁾ Varebeskrivelserne bør kun anses for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽²⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af andre former for eksportsubsidier.

Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. juli 2002 på vederlag til tjenestemænd ved de Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande

(2003/C 45 E/35)

KOM(2002) 645 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 22. november 2002)

BEGRUNDELSE

- I. Ved forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3019/87 af 5. oktober 1987 ændredes vedtægten ved tilføjelse af et bilag X, som indeholder særlige bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, der gør tjeneste i tredjelande.

Der indføres navnlig en specifik lønordning, og artikel 11, 12 og 13 i det nye bilag omhandler vederlag til tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande. Ifølge disse bestemmelser udbetales vederlaget i euro i Belgien, men det kan også — helt eller delvis — udbetales i det lands valuta, hvor tjenestemanden gør tjeneste. I sidstnævnte tilfælde korrigeres den del af vederlaget, der udbetales i lokal valuta, med en justeringskoefficient.

I henhold til bilagets artikel 13 skal Rådet hver sjette måned fastsætte de justeringskoefficienter, der finder anvendelse i tredjelande.

Nærværende forslag vedrører fastsættelsen af de justeringskoefficienter, der fra 1. juli 2002 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande.

Den budgetmæssige indvirkning er ubetydelig i forhold til delegationernes samlede driftsbudget.

- II. Ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2175/88 af 18. juli 1988 fastsatte Rådet de første justeringskoefficienter, der fandt anvendelse fra den 10. oktober 1987. Justeringskoefficienterne er siden da blevet fastsat af Rådet hver sjette måned, senest ved forordning nr. 1522/2002 af 24. juli 2002, som fik virkning den 1. januar 2002.

Bestemmelserne om vederlag til tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Fællesskabet, er baseret på princippet om, at de vederlag, der udbetales i den lokale valuta til de tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande, i købekraft skal svare til de vederlag, der udbetales i Bruxelles.

Anvendelsen af dette princip er baseret på den beregning af de økonomiske pariteter, som foretages af Eurostat. Justeringskoefficienten er den faktor, der bliver resultatet, når værdien af den økonomiske paritet divideres med vekselkursen. Ved fastsættelsen af justeringskoefficienterne skal man således først og fremmest beregne de økonomiske pariteter mellem de forskellige tjenestesteder og Bruxelles.

De anvendte vekselkurser er kurserne for juni 2002.

Tabel A viser for alle tjenestesteder og for juli 2002 de nye økonomiske pariteter, de dertil svarende vekselkurser og de deraf følgende justeringskoefficienter.

Tabel B viser for alle tjenestesteder den procentvise udvikling i tallene i tabel A i forhold til det foregående halvår.

BILAG

TABEL A

	Tjenestested	Økonomiske pariteter juli 2002	Vekselkurs juni 2002 (*)	Justeringskoefficienter juli 2002 (**)
(***)	Afghanistan	0	0	0,0
	Albanien	114,5	133,714	85,6
(***)	Algeriet	0	0	0,0
	Angola	44,5	38,3362	116,1
	Argentina	1,95	3,225	60,5
	Australien	1,642	1,66	98,9
	Bangladesh	39,24	54,3516	72,2
	Barbados	2,491	1,86563	133,5
	Belize	1,85	1,8298	101,1
	Benin	573,6	655,957	87,4
	Bolivia	4,492	6,6375	67,7
	Bosnien-Hercegovina	1,477	1,95583	75,5
	Botswana	3,494	5,76646	60,6
	Brasilien	1,821	2,32676	78,3
	Bulgarien	1,416	1,95583	72,4
	Burkina Faso	531,6	655,957	81,0
(***)	Burundi	0	0	0,0
	Cambodja	3 068	3 595,31	85,3
	Cameroun	645,6	655,957	98,4
	Canada	1,229	1,4383	85,4
	Chile	515,1	600,92	85,7
	Colombia	1 710	2 185,38	78,2
	Comorerne	510,8	491,968	103,8
	Congo-Brazzaville	676,3	655,957	103,1
	Costa Rica	330,3	333,3	99,1
	Côte d'Ivoire	708	655,957	107,9
(***)	Cuba	0	0	0,0
	Cypern	0,5681	0,5786	98,2
	Den Centralafrikanske Republik	724,3	655,957	110,4
	Den Demokratiske Republik Congo	443,9	293,097	151,5
	Den Dominikanske Republik	13,94	16,4625	84,7

	Tjenestested	Økonomiske pariteter juli 2002	Vekselkurs juni 2002 (*)	Justeringskoefficienter juli 2002 (**)
	Djibouti	208,9	166,613	125,4
(***)	Ecuador	0	0	0,0
	Egypten	3,093	4,26025	72,6
	Eritrea	5,903	12,3821	47,7
	Estland	12,12	15,6466	77,5
	Etiopien	6,606	7,92495	83,4
	Fiji	1,495	1,99481	74,9
	Filippinerne	31,22	45,7922	68,2
	Gabon	747,6	655,957	114,0
	Gambia	9,576	16,575	57,8
	Georgien	0,9672	0,9375	103,2
	Ghana	6 342	7 170	88,5
	Guatemala	6,827	7,39688	92,3
	Guinea	1 541	1 802,19	85,5
	Guinea-Bissau	882,1	655,957	134,5
	Guyana	132,8	179,04	74,2
	Haiti	24,44	25,1016	97,4
	Hongkong	8,378	7,3123	114,6
	Indien	26,28	45	58,4
	Indonesien	7 998	8 418,75	95,0
	Israel	4,769	4,635	102,9
	Jamaica	53,43	45,1411	118,4
	Japan (Naka)	174	115,76	150,3
	Japan (Tokyo)	185	115,76	159,8
	Jordan	0,6296	0,664688	94,7
	Jugoslavien	39,38	60,485	65,1
	Kap Verde	82,86	110,265	75,1
	Kasakhstan	1,045	0,9375	111,5
	Kenya	69,83	72,0931	96,9
	Kina	7,713	7,62475	101,2
	Kroatien	7,129	7,36502	96,8
(***)	Laos	0	0	0,0
	Lesotho	4,91	9,1036	53,9
	Letland	0,4618	0,5809	79,5
	Libanon	1 544	1 392,33	110,9
(***)	Liberia	0	0	0,0
	Litauen	2,725	3,4528	78,9

	Tjenestested	Økonomiske pariteter juli 2002	Vekselkurs juni 2002 (*)	Justeringskoefficienter juli 2002 (**)
	Madagaskar	5 736	6 062,8	94,6
	Makedonien	47,09	60,9567	77,3
	Malawi	65,56	69,6495	94,1
(***)	Malaysia	0	0	0,0
	Mali	570,6	655,957	87,0
	Malta	0,4268	0,4104	104,0
	Marokko	9,216	10,328	89,2
	Mauretanien	174,4	253,65	68,8
	Mauritius	23,62	27,5985	85,6
	Mexico	8,324	9,1325	91,1
	Mozambique	17 720	21 735,3	81,5
	Namibia	5,409	9,1036	59,4
	Nederlandske Antiller	1,889	1,66875	113,2
(***)	Nepal	0	0	0,0
	Nicaragua	12,44	13,2844	93,6
	Niger	588	655,957	89,6
	Nigeria	103,8	109,969	94,4
	Norge	10,57	7,434	142,2
	Ny Kaledonien	146,1	119,332	122,4
	Pakistan	33,01	54,015	61,1
	Papua Ny Guinea	2,416	3,44353	70,2
	Paraguay	3 680	4 646,3	79,2
	Peru	3,383	3,23813	104,5
	Polen	3,161	3,7675	83,9
	Rumænien	17 140	31 426	54,5
	Rusland	1,182	0,9375	126,1
(***)	Rwanda	0	0	0,0
	Salomonøerne	4,873	6,06736	80,3
	São Tomé og Príncipe	6 030	8 092,45	74,5
(***)	Saudi-Arabien	0	0	0,0
	Schweiz	1,854	1,4657	126,5
	Senegal	539,8	655,957	82,3
	Sierra Leone	1 781	1 875,78	94,9
(***)	Singapore	0	0	0,0
	Slovakiet	33,34	43,688	76,3
	Slovenien	181,5	225,573	80,5

	Tjenestested	Økonomiske pariteter juli 2002	Vekselkurs juni 2002 (*)	Justeringskoefficienter juli 2002 (**)
(***)	Somalia	0	0	0,0
	Sri Lanka	65,07	88,5871	73,5
	Sudan	111,6	245,278	45,5
	Surinam	1 538	2 017	76,3
	Swaziland	4,935	9,1036	54,2
	Sydafrika	4,893	9,1036	53,7
	Sydkorea	1 273	1 141,41	111,5
	Syrien	34,1	43,125	79,1
(***)	Taiwan	0	0	0,0
	Tanzania	689,2	909,291	75,8
	Tchad	748	655,957	114,0
	Thailand	28,75	39,2407	73,3
	Tjekkiet	29,06	30,467	95,4
	Togo	639,5	655,957	97,5
	Tonga	1,435	1,99937	71,8
	Trinidad og Tobago	5,05	5,79605	87,1
	Tunesien	1,099	1,3331	82,4
	Tyrkiet	1 201 000	1 337 000	89,8
	Uganda	1 509	1 655,47	91,2
	Ukraine	1,089	0,9375	116,2
	Ungarn	179,4	243,34	73,7
	Uruguay	14,3	16,0078	89,3
	USA (New York)	1,221	0,9375	130,2
	USA (Washington)	1,179	0,9375	125,8
	Vanuatu	159,8	126,195	126,6
	Venezuela	942,7	939,961	100,3
	Vestbredden — Gazastriben	4,458	4,635	96,2
	Vietnam	9 271	13 728	67,5
	Zambia	2 348	3 871,32	60,7
	Zimbabwe	71,68	50,6275	141,6
	Ækvatorialguinea	656,6	655,957	100,1

(*) 1 EUR = local valuta (Georgien, Kasakhstan, Rusland, Ukraine = USD).

(**) Bruxelles = 100 %.

(***) Foreligger ikke.

BILAG

TABEL B

	Tjenestested	Udvikling (i %) juli 2002 i forhold til januar 2002		
		Økonomiske pariteter	Vekselkurs	Justeringskoefficienter
(***)	Afghanistan	0	0	0
	Albanien	- 3,21	- 10	- 12,0
(***)	Algeriet	0	0	0,0
	Angola	41,23	- 40,98	0,2
	Argentina	70,75	- 265,52	- 53,3
	Australien	0,55	4,51	5,3
	Bangladesh	0,03	- 7,93	- 7,3
	Barbados	- 0,44	- 6,26	- 6,3
	Belize	- 0,8	- 1,26	- 2,0
	Benin	- 1,09	0	- 1,1
	Bolivia	0,54	- 10,31	- 8,9
	Bosnien-Hercegovina	- 13,68	0	- 13,7
	Botswana	2,52	6,26	9,4
	Brasilien	4,3	- 9,87	- 5,1
	Bulgarien	0,35	0	0,4
	Burkina Faso	3,22	0	3,2
(***)	Burundi	0	0	0,0
(***)	Cambodja	0	0	0,0
	Cameroun	2,43	0	2,4
	Canada	2,85	- 1,76	1,1
	Chile	1,24	- 1,78	- 0,5
	Colombia	1,3	- 7,37	- 5,7
	Comorerne	0,53	0	0,5
	Congo-Brazzaville	- 0,62	0	- 0,6
	Costa Rica	4,79	- 10,74	- 5,4
	Côte d'Ivoire	1,72	0	1,7
(***)	Cuba	0	0	0
	Cypern	3,82	- 0,57	3,2
	Den Centralafrikanske Republik	0,56	0	0,6
	Den Demokratiske Republik Congo	10,45	- 5,65	4,5
	Den Dominikanske Republik	0,8	- 9,95	- 8,3
	Djibouti	- 6,07	- 6,26	- 11,6

	Tjenestested	Udvikling (i %) juli 2002 i forhold til januar 2002		
		Økonomiske pariteter	Vekselkurs	Justeringskoefficienter
(***)	Ecuador	0	0	0
	Egypten	1,81	- 3	- 1,2
	Eritrea	4,35	- 1,41	2,9
	Estland	4,3	0	4,3
	Etiopien	6,34	- 2,28	4,0
	Fiji	2,12	3,18	5,5
	Filippinerne	0,06	- 0,84	- 0,8
	Gabon	- 1,81	0	- 1,8
	Gambia	1,85	- 6,57	- 4,4
	Georgien	- 1,44	- 6,26	- 7,2
	Ghana	8,47	- 9,8	- 1,2
	Guatemala	4,26	- 5,99	- 1,6
	Guinea	1,31	- 3,2	- 1,8
	Guinea-Bissau	1,75	0	1,8
	Guyana	12,16	- 6,88	4,9
	Haiti	7,76	- 8,9	- 1,1
	Hongkong	- 0,11	- 6,29	- 6,0
	Indien	- 0,23	- 4,55	- 4,6
	Indonesien	0,62	6,29	7,4
	Israel	3,18	- 21,93	- 15,4
	Jamaica	1,35	- 8,19	- 6,3
	Japan (Naka)	- 1,58	0,12	- 1,5
	Japan (Tokyo)	- 1,07	0,12	- 1,0
	Jordan	- 0,22	- 4,46	- 4,5
	Jugoslavien	3,2	- 0,75	2,4
	Kap Verde	- 0,54	0	- 0,5
	Kasakhstan	0,48	- 6,26	- 5,4
	Kenya	0,14	- 1,84	- 1,7
	Kina	- 1,59	- 4,41	- 5,8
	Kroatien	- 0,78	0,3	- 0,5
(***)	Laos	0	0	0
	Lesotho	5,14	14,02	22,3
	Letland	2,74	- 4,33	- 1,5
(***)	Libanon	2,46	- 2,45	0,0
(***)	Liberia	0	0	0,0
	Litauen	0,74	2,16	3,0

	Tjenestested	Udvikling (i %) juli 2002 i forhold til januar 2002		
		Økonomiske pariteter	Vekselkurs	Justeringskoefficienter
	Madagaskar	2,48	- 4,12	- 1,6
	Makedonien	- 0,38	0	- 0,4
	Malawi	5,1	- 17,2	- 10,3
(***)	Malaysia	0	0	0
	Mali	0,4	0	0,4
	Malta	3,72	- 2,7	1,0
	Marokko	0,16	- 0,55	- 0,4
	Mauretanien	0,63	- 6,48	- 5,5
	Mauritius	2,43	- 1,16	1,3
	Mexico	0,77	- 13,22	- 11,0
	Mozambique	5,23	- 5,5	- 0,3
	Namibia	5,6	14,02	22,8
	Nederlandske Antiller	- 0,63	- 6,26	- 6,5
(***)	Nepal	0	0	0
	Nicaragua	3,07	- 9,42	- 5,8
	Niger	2,21	0	2,2
	Nigeria	1,76	- 10,69	- 8,1
	Norge	- 1,03	6,62	6,0
	Ny Kaledonien	0,21	0	0,2
	Pakistan	1,66	1,41	3,1
	Papua Ny Guinea	2,11	0,62	2,8
(***)	Paraguay	0	0	0,0
	Peru	- 0,73	- 6,83	- 7,1
	Polen	1,28	- 7,03	- 5,4
	Rumænien	12,32	- 13,4	- 1,0
	Rusland	0,25	- 6,26	- 5,7
(***)	Rwanda	0	0	0,0
	Salomonøerne	2,18	- 23,64	- 17,4
	São Tomé og Príncipe	0,94	- 0,85	0,1
(***)	Saudi-Arabien	0	0	0
	Schweiz	0,11	1,2	1,3
	Senegal	1,03	0	1,0
(***)	Sierra Leone	0	0	0,0
(***)	Singapore	0	0	0
	Slovakiet	13,09	- 1,94	10,9
	Slovenien	8,55	- 3,09	5,3

	Tjenestested	Udvikling (i %) juli 2002 i forhold til januar 2002		
		Økonomiske pariteter	Vekselkurs	Justeringskoefficienter
(***)	Somalia	0	0	0,0
	Sri Lanka	1,4	- 7,34	- 5,5
	Sudan	1,18	- 6,64	- 5,1
	Surinam	- 3,94	- 2,67	- 6,4
	Swaziland	10,08	14,02	28,0
	Sydafrika	10,38	14,02	28,4
	Sydkorea	0,55	2,36	3,0
	Syrien	- 22,48	- 6,26	- 27,1
(***)	Taiwan	0	0	0
	Tanzania	5,37	- 12,44	- 6,3
	Tchad	1,4	0	1,4
	Thailand	2,64	0,73	3,4
	Tjekkiet	- 1,76	5,29	3,7
	Togo	1,25	0	1,3
	Tonga	1,2	- 2,55	- 1,3
	Trinidad og Tobago	1,12	- 5,3	- 4,0
	Tunesien	1,01	- 2,48	- 1,4
	Tyrkiet	16,38	- 5,28	10,5
	Uganda	- 0,72	- 8	- 8,1
	Ukraine	- 0,37	- 6,26	- 6,2
	Ungarn	5,72	0,99	6,8
	Uruguay	6,32	- 30,06	- 18,3
	USA (New York)	1,24	- 6,26	- 4,7
	USA (Washington)	0,86	- 6,26	- 5,1
	Vanuatu	1,08	2,68	3,9
	Venezuela	22,84	- 41,62	- 13,3
	Vestbredden — Gazastriben	3,84	- 21,93	- 14,8
	Vietnam	0,34	- 2,39	- 2,0
	Zambia	3,35	- 12,38	- 8,0
	Zimbabwe	63,24	- 2,02	60,0
	Ækvatorialguinea	4,5	0	4,5

(***) Foreligger ikke.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ og senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 490/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 1, i bilag X,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør tages hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i lande uden for Fællesskabet, og der bør derfor med virkning fra den 1. juli 2002 fastsættes nye justeringskoefficienter for vederlag, som udbetales i tjenestestedets valuta til tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande.
- (2) I henhold til bilag X til vedtægten fastsættes justeringskoefficienterne hver sjette måned af Rådet, som følgerig bør fastsætte nye justeringskoefficienter for det kommende halvår.
- (3) De justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. juli 2002, kan medføre tilpasninger med tilbagevirkende kraft (i opadgående eller nedadgående retning) af vederlag, der er udbetalt på grundlag af en tidligere forordning.
- (4) Der bør, såfremt justeringskoefficienterne forhøjes, foretages efterbetaling.
- (5) Der bør, såfremt justeringskoefficienterne nedsættes, foretages tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb for perioden mellem den 1. juli 2002 og datoen for Rådets afgørelse om fastsættelse af justeringskoefficienter med virkning fra 1. juli 2002.
- (6) Med henblik på at skabe parallelitet mellem disse justeringskoefficienter og de justeringskoefficienter, der gælder inden for Fællesskabet for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, bør en eventuel tilbagesøgning dog højst kunne omfatte de seneste seks måneder forud for datoen for Rådets afgørelse, og virkningerne af tilbagesøgningen bør

kunne fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra samme dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De justeringskoefficienter, hvormed de vederlag, der udbetales i tjenestelandets valuta, korrigeres, fastsættes med virkning fra den 1. juli 2002 som anført i bilaget.

Til beregning af disse vederlag anvendes de vekselkurser, der blev brugt ved gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for den måned, der gik forud for den i stk. 1 omhandlede dato.

Artikel 2

I henhold til artikel 13, stk. 1, i bilag X til vedtægten fastsætter Rådet justeringskoefficienterne hver sjette måned. Rådet fastsætter følgerig nye justeringskoefficienter med virkning fra den 1. januar 2003.

Såfremt justeringskoefficienterne medfører en forhøjelse af vederlagene, foretager institutionerne de nødvendige efterbetalinger.

For perioden mellem den 1. juli 2002 og datoen for Rådets afgørelse om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra 1. juli 2002, foretager institutionerne, såfremt justeringskoefficienterne medfører en nedsættelse af vederlagene, med tilbagevirkende kraft en tilpasning i nedadgående retning.

En sådan tilpasning med tilbagevirkende kraft, som indebærer tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb, kan dog højst omfatte de seneste seks måneder forud for datoen for Rådets afgørelse, og virkningerne af tilbagesøgningen kan fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra samme dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 77 af 20.3.2002, s. 1.

BILAG

	Tjenestested	Justeringskoeffi- cien-ter juli 2002
(***)	Afghanistan	0,0
	Albanien	85,6
(***)	Algeriet	0,0
	Angola	116,1
	Argentina	60,5
	Australien	98,9
	Bangladesh	72,2
	Barbados	133,5
	Belize	101,1
	Benin	87,4
	Bolivia	67,7
	Bosnien-Hercegovina	75,5
	Botswana	60,6
	Brasilien	78,3
	Bulgarien	72,4
	Burkina Faso	81,0
(***)	Burundi	0,0
	Cambodja	85,3
	Cameroun	98,4
	Canada	85,4
	Chile	85,7
	Colombia	78,2
	Comorerne	103,8
	Congo-Brazzaville	103,1
	Costa Rica	99,1
	Côte d'Ivoire	107,9
(***)	Cuba	0,0
	Cypern	98,2
	Den Centralafrikanske Republik	110,4
	Den Demokratiske Republik Congo	151,5
	Den Dominikanske Republik	84,7
	Djibouti	125,4
(***)	Ecuador	0,0
	Egypten	72,6
	Eritrea	47,7
	Estland	77,5

	Tjenestested	Justeringskoeffi- cien-ter juli 2002
	Etiopien	83,4
	Fiji	74,9
	Filippinerne	68,2
	Gabon	114,0
	Gambia	57,8
	Georgien	103,2
	Ghana	88,5
	Guatemala	92,3
	Guinea	85,5
	Guinea-Bissau	134,5
	Guyana	74,2
	Haiti	97,4
	Hongkong	114,6
	Indien	58,4
	Indonesien	95,0
	Israel	102,9
	Jamaica	118,4
	Japan (Naka)	150,3
	Japan (Tokyo)	159,8
	Jordan	94,7
	Jugoslavien	65,1
	Kap Verde	75,1
	Kasakhstan	111,5
	Kenya	96,9
	Kina	101,2
	Kroatien	96,8
(***)	Laos	0,0
	Lesotho	53,9
	Letland	79,5
	Libanon	110,9
(***)	Liberia	0,0
	Litauen	78,9
	Madagaskar	94,6
	Makedonien	77,3
	Malawi	94,1

	Tjenestested	Justeringskoeffi- enter juli 2002
(***)	Malaysia	0,0
	Mali	87,0
	Malta	104,0
	Marokko	89,2
	Mauretanien	68,8
	Mauritius	85,6
	Mexico	91,1
	Mozambique	81,5
	Namibia	59,4
	Nederlandske Antiller	113,2
(***)	Nepal	0,0
	Nicaragua	93,6
	Niger	89,6
	Nigeria	94,4
	Norge	142,2
	Ny Kaledonien	122,4
	Pakistan	61,1
	Papua Ny Guinea	70,2
	Paraguay	79,2
	Peru	104,5
	Polen	83,9
	Rumænien	54,5
	Rusland	126,1
(***)	Rwanda	0,0
	Salomonøerne	80,3
	São Tomé og Príncipe	74,5
(***)	Saudi-Arabien	0,0
	Schweiz	126,5
	Senegal	82,3
	Sierra Leone	94,9
(***)	Singapore	0,0
	Slovakiet	76,3
(***)	Slovenien	80,5

	Tjenestested	Justeringskoeffi- enter juli 2002
(***)	Somalia	0,0
	Sri Lanka	73,5
	Sudan	45,5
	Surinam	76,3
	Swaziland	54,2
	Sydafrika	53,7
	Sydkorea	111,5
	Syrien	79,1
(***)	Taiwan	0,0
	Tanzania	75,8
	Tchad	114,0
	Thailand	73,3
	Tjekkiet	95,4
	Togo	97,5
	Tonga	71,8
	Trinidad og Tobago	87,1
	Tunesien	82,4
	Tyrkiet	89,8
	Uganda	91,2
	Ukraine	116,2
	Ungarn	73,7
	Uruguay	89,3
	USA (New York)	130,2
	USA (Washington)	125,8
	Vanuatu	126,6
	Venezuela	100,3
	Vestbredden - Gazastriben	96,2
	Vietnam	67,5
	Zambia	60,7
	Zimbabwe	141,6
	Ækvatorialguinea	100,1

(***) Foreligger ikke.

Forslag til Rådets beslutning om forlængelse af anvendelsen af beslutning 2000/91/EF om bemyndigelse af Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til at anvende undtagelsesforanstaltninger fra artikel 17 i det sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(2003/C 45 E/36)

KOM(2002) 650 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 25. november 2002)

BEGRUNDELSE

I brev registreret i Kommissionens generalsekretariat henholdsvis den 25. juli 2002 og den 28. oktober 2002 har Danmark og Sverige med udgangspunkt i artikel 27 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »det sjette direktiv«) anmodet om tilladelse til at kunne fortsætte med at anvende en særforanstaltning, som Rådet havde givet tilladelse til ved beslutning 2000/91/EF af 24. januar 2000 ⁽²⁾.

I overensstemmelse med nævnte artikel 27 blev de øvrige medlemsstater informeret om anmodningerne ved brev af 6. november 2002.

Denne særforanstaltning foreskriver forenklede regler for refusion af moms på broafgiften for anvendelse af den faste forbindelse (Øresundsforbindelsen) mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige.

I overensstemmelse med artikel 17 i momsdirektivet skal retten til fradrag for momsen på broafgiften gøres gældende i den medlemsstat, hvor den er betalt. Resultatet ville være, at en afgiftspligtig person i Kongeriget Danmark eller Kongeriget Sverige i princippet skulle have refunderet momsen på broafgiften dels via den periodiske angivelse i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, dels gennem refusionsproceduren i det ottende momsdirektiv. Desuden ville en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i hverken Danmark eller Sverige, skulle indgive to refusionsanmodninger ifølge enten det ottende eller trettende momsdirektiv, alt efter sagens karakter.

De danske og svenske myndigheder mener, at anvendelsen af de almindelige momsregler i dette tilfælde ville udgøre en unødigt administrativ byrde både for de afgiftspligtige personer og for skattemyndighederne.

Ifølge nævnte beslutning har Danmark og Sverige fået tilladelse til at anvende særlige bestemmelser, således at både fradrag og refusion af momsen kun foretages af ét land. Reglerne er følgende:

- En afgiftspligtig person, der er etableret enten i Kongeriget Danmark eller Kongeriget Sverige, vil over sin periodiske erklæring kunne fratrække det samlede fradragsberettigede momsbeløb, der er betalt i forbindelse med benyttelsen af broforbindelsen, herunder den moms, der betales i forbindelse med brugen af forbindelsen på den medlemsstats territorium, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret.
- En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i nogen af de to lande, skal kun henvende sig til de svenske myndigheder for at få refunderet den fradragsberettigede moms i overensstemmelse med bestemmelserne i enten det ottende eller trettende momsdirektiv.

Denne tilladelse udløber dog den 31. december 2002, selv om de retlige og faktuelle omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af den pågældende forenklede foranstaltning, er uændrede og stadig gør sig gældende.

Det skal dog nævnes, at vedtagelsen af forslaget til det direktiv, der blev fremlagt for Rådet den 17. juni 1998 ⁽³⁾, hvad momsfradragsordningen angår, vil gøre de foreslåede særforanstaltninger overflødige for alle afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet.

Tilladelsen bør derfor tidsbegrænses, således at den udløber ved direktivets ikrafttrædelse, dog senest den 31. december 2006, hvis direktivet ikke er trådt i kraft på denne dato.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 2002/38/EF (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

⁽²⁾ EFT L 28 af 3.2.2000, s. 38.

⁽³⁾ EFT C 219 af 15.7.1998, s. 16.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat henholdsvis den 25. juli 2002 og den 28. oktober 2002 har de danske og svenske myndigheder anmodet om tilladelse til at forlænge den undtagelsesforanstaltning, de tidligere har fået tilladelse til at gennemføre ved Rådets beslutning 2000/91/EF ⁽²⁾.
- (2) De øvrige medlemsstater blev informeret om disse anmodninger den 6. november 2002.
- (3) De pågældende anmodninger vedrører momsordningen i forbindelse med udnyttelsen af en fast forbindelse (Øresundsforbindelsen) mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige, især refusion af momsen på broafgiften for anvendelse af forbindelsen. I henhold til territorialbestemmelserne skal momsen på broafgiften betales delvist til Danmark og delvist til Sverige.
- (4) Ved undtagelse fra reglerne i artikel 17 i direktiv 77/388/EØF som ændret ved artikel 28, litra g), af samme direktiv ifølge hvilken en afgiftspligtig person skal udøve sin fradrags- eller refusionsret i den medlemsstat, hvor momsen er betalt, har de danske og svenske myndigheder fået tilladelse til at anvende en særforanstaltning,

således at en afgiftspligtig person kan nøjes med at henvende sig til myndighederne i ét land i forbindelse med momsrefusion.

- (5) Tilladelsen udløber den 31. december 2002, selv om de retlige og faktuelle omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af den pågældende forenklede foranstaltning, er uændrede og stadig gør sig gældende.
- (6) Kommissionen fremlagde den 17. juni 1998 et forslag til Rådets direktiv ⁽³⁾ om ændring af det sjette direktiv hvad angår momsfradragsretten. Vedtagelsen af dette direktiv vil overflødiggøre de foreslåede særforanstaltninger i alle de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person er etableret i Fællesskabet, dvs. langt hovedparten af sagerne.
- (7) Tilladelsen bør følgelig løbe indtil ikrafttrædelsen af nævnte direktiv, dog under ingen omstændigheder længere end til den 31. december 2006, hvis direktivet ikke skulle være trådt i kraft på denne dato.
- (8) Undtagelsesforanstaltningen har ikke negativ indvirkning på Fællesskabernes egne momsindtægter —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Datoen den 31. december 2002 i artikel 2 i beslutning 2000/91/EF erstattes med datoen den 31. december 2006.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 2002/38/EF (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

⁽²⁾ EFT L 28 af 3.2.2000, s. 38.

⁽³⁾ EFT C 219 af 15.7.1998, s. 16.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

(2003/C 45 E/37)

KOM(2002) 657 endelig udg. — 2002/0271(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 26. november 2002)

BEGRUNDELSE

Rådet bemyndigede den 30. marts 1999 Kommissionen til at indlede forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet under Europaaftalerne mellem EF og de associerede central- og østeuropæiske lande.

Forhandlingerne med Tjekkiet, der er blevet gennemført inden for tiltrædelsesprocessens generelle rammer, var baseret på artikel 21, stk. 5, i Europaafspraken. Ifølge denne artikel skal EF og Tjekkiet for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser under hensyntagen til omfanget af deres indbyrdes samhandel med landbrugsprodukter, disse produkters særlige følsomhed, reglerne i EF's fælles landbrugspolitik og landbrugets betydning for Tjekkiets økonomi.

I henhold til Rådets retningslinjer skal forhandlingerne sikre en rimelig ligevægt, både mellem eksport og import og mellem EF's og dets medlemsstaters interesser på den ene side og de associerede landes på den anden side. Der blev på dette grundlag indledt og afsluttet to runder forhandlinger mellem parterne den 4. maj 2000 og den 6. juni 2002.

Resultaterne af forhandlingerne mellem Kommissionen og Tjekkiet om yderligere indrømmelser på landbrugsområdet indebærer en øjeblikkelig, fuldstændig og gensidig liberalisering af handelen med visse landbrugsprodukter. Der blev også opnået enighed om at åbne nye toldkontingenter i visse sektorer og om at øge allerede eksisterende kontingenter.

Denne protokol om yderligere fælles indrømmelser på landbrugsområdet skal udgøre en ny tillægsprotokol til Europaafspraken omfattende alle (dvs. både eksisterende og nye) handelsindrømmelser på landbrugsområdet, der er opnået enighed om mellem EF og Tjekkiet.

Begge parter har gennemført resultaterne af den første runde af forhandlinger på et selvstændigt og midlertidigt grundlag fra 1. juli 2000. For EF's vedkommende blev de nye indrømmelser implementeret ved Rådets forordning (EF) nr. 2433/2000 ⁽¹⁾ af 17. oktober 2000. Denne protokol erstatter disse selvstændige overgangsforanstaltninger fra datoen for dens ikrafttrædelse.

⁽¹⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 1.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den

ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side ⁽¹⁾ fastsætter visse gensidige handelsindrømmelser for visse landbrugsprodukter.

(2) Ifølge artikel 21, stk. 5, i Europaafspraken skal EF og Tjekkiet for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser.

⁽¹⁾ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

(3) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Den Tjekkiske Republik blev fastsat i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceordninger, godkendt ved afgørelse 98/707/EF ⁽¹⁾.

(4) Der blev også gennemført forbedringer af præferenceordningerne som følge af forhandlingerne om liberalisering af handelen på landbrugsområdet, der blev afsluttet i 2000. For EF's vedkommende blev disse implementeret fra 1. juli 2000 ved forordning (EF) nr. 2433/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Den Tjekkiske Republik ⁽²⁾. Denne anden tilpasning af præferenceordningerne er endnu ikke blevet inkorporeret i Europaftalen i form af en tillægsprotokol.

(5) Forhandlingerne om yderligere forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Den Tjekkiske Republik afsluttedes henholdsvis den 3. maj 2000 og den 6. juni 2002.

(6) Den nye tillægsprotokol til Europaftalen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side (i det følgende benævnt »protokollen«) bør godkendes med henblik på at konsolidere alle indrømmelserne i landbrugsaftalen mellem de to parter, herunder resultaterne af de forhandlinger, der blev afsluttet i 2000 og 2002.

(7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Visse toldkontingenter under denne afgørelse bør derfor forvaltes i overensstemmelse med disse regler.

(8) Yderligere nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages efter forvaltningsproceduren i afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(9) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 2433/2000 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Vedlagte protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet godkendes på EF's vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne protokollen på EF's vegne og give den meddelelse om godkendelse, der er omhandlet i protokolens artikel 3.

Artikel 3

1. Når denne afgørelse træder i kraft, erstatter ordningerne i bilagene til den protokol, der er vedlagt denne afgørelse, ordningerne i bilag XI og XII, jf. artikel 21, stk. 2, og artikel 21, stk. 4, som ændret, i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side.

2. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne protokol efter proceduren i artikel 6, stk. 2.

Artikel 4

1. Løbenumrene for toldkontingenterne i bilaget til denne afgørelse kan ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 6, stk. 2. Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen efter artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. Varemængder, der er omfattet af toldkontingenter, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002 i medfør af indrømmelserne i bilag A b) til forordning (EF) nr. 2433/2000, modregnes fuldt ud mængderne i fjerde kolonne i bilag A b), til vedlagte protokol, bortset fra mængder, for hvilke der udstedtes importlicenser før 1. juli 2002.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 16.12.1998, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2000, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 5

Adgang til at nyde godt af EF's toldkontingenter for vin, som er omhandlet i bilaget til denne afgørelse og i bilag C til protokollen, er betinget af fremlæggelse af et V I 1-dokument eller et V I 2-uddrag, jf. forordning (EF) nr. 883/2001.

eller eventuelt af den komité, der er nedsat efter de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af den komité for korn, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

Artikel 7

Forordning (EF) nr. 2433/2000 ophæves ved protokollens ikrafttrædelse.

BILAG**Løbenumre for EU-toldkontingenter for produkter med oprindelse i Tjekkiet (jf. artikel 4)**

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.4598 09.4537	0102 90 05 0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, af vægt 80 kg og derunder Hornkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau
09.4625	0103 91 10 0103 92 19	Tamsvin, levende
09.4575	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204	Levende får og geder Kød af får eller geder
09.4623	0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset
09.4626	ex 0203 0210 11 til 0210 19	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset Kød af svin, saltet, i saltlage, tørret eller røget
09.5851	0207	Fjerkræ, fersk, kølet eller frosset
09.4611	0402	Mælk i pulverform og kondenseret mælk
09.4636	0403 10 11 til 0403 10 39 0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk og yoghurt og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde
09.4637	0404	Valle og varer bestående af naturlige mælkebestanddele
09.4612	ex 0405	Smør og andre mælkefedstoffer, undtagen KN-kode 0405 20 10 og 0405 20 30

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.4613	0406	Ost og ostemasse
09.5875	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89	Æggeblommer, tørrede Æggeblommer, flydende Æggeblommer, frosne
09.5876	0408 91 80 0408 99 80	Fugleæg, tørrede Fugleæg, i andre tilfælde
09.5645	0603 10 10 0603 10 20 0603 10 40 0603 10 50 0603 10 80	Afskårne blomster og blomsterknopper, friske
09.5286	0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Æbler, friske
09.5287	0811 10 11 0811 20 11 0811 90 11 0811 90 19 0811 90 85	Frugter og nødder
09.4638	1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug
09.5877	1002	Rug
09.5878	1003	Byg
09.5879	1004	Havre
09.4639	1005 10 90 1005 90 00	Majs
09.5880	1008	Boghvede, hirse og kanariefrø, andre kornsorter
09.4618	1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug
09.4619	1107	Malt
09.5289	1512 11 10	Solsikkeolie og saflorolie samt fraktioner deraf Rå olie, til teknisk og industriel anvendelse
09.5579	1514 11 10 1514 91 10	Rå rybsolie, rapsolie eller sennepsolie, undtagen til næringsmiddelbrug
09.4629	1601 00 1602 41 til 1602 49	Pølser og lignende varer Varer af svinekød, tilberedte eller konserverede
09.5852	1602 31 til 1602 39	Tilberedt eller konserveret kød af fjerkræ
09.5537	2001 10 00	Agurker, konserverede
09.5763	2007 10 10	Homogeniserede tilberedninger med indhold af sukker på over 13 vægtprocent

Kontingent-løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse
09.5765	2009 11 19	Frugtsafter
	2009 11 99	
	2009 12 00	
	2009 19 19	
	2009 19 98	
	2009 21 00	
	2009 29 19	
	2009 29 99	
	2009 31 19	
	2009 31 51	
	2009 31 59	
	2009 31 91	
	2009 31 99	
	2009 39 19	
	2009 39 39	
	2009 39 55	
	2009 39 59	
	2009 39 95	
	2009 39 99	
	2009 41 91	
	2009 41 99	
	2009 49 19	
	2009 49 93	
	2009 49 99	
	2009 61 10	
	2009 61 90	
	2009 69 11	
	2009 69 19	
	2009 69 51	
	2009 69 59	
	2009 69 90	
09.5539	2009 79 11	Æblesaft
	2009 79 91	
09.5881	ex 2204 10 ⁽¹⁾	Mousserende vin
	ex 2204 21 ⁽¹⁾	Vin af friske druer
	ex 2204 29 ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ TARIC-kode: 2204 10 19 91; 2204 10 19 99; 2204 10 99 91; 2204 10 99 99; 2204 21 10 00; 2204 21 79 79; 2204 21 79 80; 2204 21 80 79; 2204 21 80 80; 2204 21 83 10; 2204 21 83 79; 2204 21 83 80; 2204 21 84 10; 2204 21 84 79; 2204 21 84 80; 2204 21 94 10; 2204 21 94 30; 2204 21 98 10; 2204 21 98 30; 2204 21 99 10; 2204 29 65 00; 2204 29 75 10; 2204 29 83 10; 2204 29 83 80; 2204 29 84 10; 2204 29 84 30; 2204 29 94 10; 2204 29 94 30; 2204 29 98 10; 2204 29 98 30; 2204 29 99 10.

PROTOKOL

om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »EF«

på den ene side, og

TJEKKIET

på den anden side,

Som tager følgende i betragtning:

- (1) Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side (i det følgende benævnt »Europaaf-talen«) blev undertegnet i Luxembourg den 4. oktober 1993 og trådte i kraft den 1. februar 1995 ⁽¹⁾.
- (2) Ifølge artikel 21, stk. 5, i Europaaf-talen skal EF og Tjekkiet for hvert enkelt produkt på et ordnet og gensidigt grundlag i Associeringsrådet undersøge mulighederne for at indrømme hinanden yderligere lempelser på landbrugsområdet. På dette grundlag blev der indledt og afsluttet forhandlinger mellem parterne.
- (3) Første gang, der blev gennemført forbedringer af præferenceordningen på landbrugsområdet i Europaaf-talen, var i protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen for at tage hensyn til den seneste udvidelse af EF og resultaterne af GATT-forhandlingerne under Uruguay-runden ⁽²⁾.
- (4) Yderlige to runder forhandlinger om forbedring af indrømmelserne på landbrugsområdet blev afsluttet henholdsvis den 4. maj 2000 og den 6. juni 2002.
- (5) Rådet besluttede på den ene side ved forordning (EF) nr. 2433/2000 ⁽³⁾ på et midlertidigt grundlag at anvende EF's indrømmelser fra forhandlingerne i år 2000 fra 1. juli 2000, og Tjekkiet iværksatte på den anden side, ligeledes fra 1. juli 2000, lovgivning omhandlende de tilsvarende tjek-kiske indrøm-melser.
- (6) Ovennævnte indrømmelser vil blive suppleret og erstattet på ikrafttrædelsesdatoen for denne protokol med de deri fastsatte indrømmelser —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

De ordninger, der gælder for import til EF af visse landbrugs-produkter med oprindelse i Tjekkiet som fastsat i bilag A a) og A b), og ordningerne for import til Tjekkiet for visse landbrugs-produkter med oprindelse i EF som fastsat i bilag B a) og B b) til denne protokol erstatter ordningerne i bilag XI og XII, jf. artikel 21, stk. 2, og artikel 21, stk. 4, som ændret, i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden. Aftalen mellem EF og Tjek-

kiet om gensidige præferencehandelsindrømmelser for visse vine, der er omhandlet i bilag C, udgør en integrerende del af denne protokol.

Artikel 2

Bilagene til denne protokol udgør en integrerende del af denne. Denne protokol udgør en integrerende del af Europaaf-talen.

Artikel 3

Denne protokol godkendes af EF og Tjekkiet i henhold til deres egne procedurer. De kontraherende parter træffer de nødven-dige foranstaltninger til gennemførelse af protokollen.

⁽¹⁾ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 341 af 16.12.1998, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 280 af 4.11.2000, s. 1.

De kontraherende parter underretter hinanden om gennemførelsen af de tilsvarende procedurer i henhold til stk. 1.

Artikel 4

Denne protokol træder i kraft den 1. januar 2003, såfremt de procedurer, der er omhandlet i artikel 3, er afsluttet. Afsluttes procedurerne ikke rettidigt, træder den i kraft på den første dag i den første måned efter, at de kontraherende parter har givet hinanden meddelelse om afslutningen af procedurerne.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og tjekkisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den . . .

For Det Europæiske Fællesskab

For Tjekkiet

BILAG A a)

EF-importtolden for følgende produkter med oprindelse i Tjekkiet ophæves

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0101 10 90	0709 90 60	0811 90 75	1212 10 10	2008 20 71
0101 90 30	0709 90 90	0811 90 80	1212 10 99	2008 20 79
0101 90 90	0710 10 00	0811 90 95	1214 90 10	2008 20 91
0104 20 10	0710 80 59	0812 10 00		2008 20 99
0105 19	0710 80 61	0812 90 10	1302 19 05	2008 30 11
0106 19 10	0710 80 69	0812 90 20		2008 30 31
0106 39 10	0710 80 70	0812 90 40	1502 00 90	2008 30 39
	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 19	2008 30 51
0205 00	0710 80 85	0812 90 60	1503 00 90	2008 30 55
0206 80 91	0710 80 95	0812 90 70	1511 10 90	2008 30 59
0206 90 91	0710 90 00	0812 90 99	1511 90 19	2008 30 71
0208 10 11	0711 30 00	0813 10 00	1511 90 91	2008 30 75
0208 10 19	0711 40 00	0813 20 00	1511 90 99	2008 30 79
0208 20 00	0711 51 00	0813 30 00	1512 11 91	2008 30 90
0208 30 00	0711 59 00	0813 40 10	1512 19 91	2008 92 72
0208 40	0711 90 10	0813 40 30	1513 29 19	2009 31 11
0208 50 00	0711 90 50	0813 40 95	1513 29 91	2009 39 31
0208 90 10	0711 90 80	0813 50 15	1513 29 99	2009 41 10
0208 90 55	0712 20 00	0813 50 19	1515 11 00	2009 49 30
0208 90 60	0712 31 00	0813 50 31	1515 19	2009 50
0208 90 95	0712 32 00	0813 50 39	1515 21	2009 71
0210 99 31	0712 33 00	0813 50 91	1515 29	2009 79 19
	0712 39 00	0813 50 99	1515 90 59	2009 79 30
0307 91 00	0712 90 05	0814 00 00	1518 00 31	2009 79 93
	0712 90 30		1518 00 39	2009 79 99
0407 00	0712 90 50	0901 12 00		2009 80 19
0409 00 00	0712 90 90	0901 21 00	1603 00 10	2009 80 36
0410 00 00	0713 50 00	0901 22 00	1605 90 30	2009 80 38
0601	0713 90	0901 90 90		2009 80 50
0602		0902 10 00	1703	2009 80 63
0603 10 30	0802 12 90	0904 12 00		2009 80 69
0603 90 00	0802 21 00	0904 20	2001 90 20	2009 80 71
0604	0802 22 00	0905 00 00	2001 90 50	2009 80 73
	0802 31 00	0907 00 00	2001 90 70	2009 80 79
0701 10 00	0802 32 00	0910 40 13	2001 90 75	2009 80 88
0703 10 11	0802 40 00	0910 40 19	2001 90 85	2009 80 89
0703 10 90	0802 90 85	0910 40 90	2001 90 91	2009 80 95
0703 20 00	0805 10 80	0910 91 90	2002	2009 80 96
0704 90 10	0805 50 90	0910 99 99	2003	2009 80 97
0705 19 00	0806 20		2005 90 10	2009 80 99
0705 21 00	0807 11 00	1105 20 00	2005 90 50	2009 90 19
0705 29 00	0807 19 00	1106 10 00	2006 00 91	2009 90 29
0708 10 00	0808 10 10	1106 30	2006 00 99	2009 90 39
0708 90 00	0808 20 90		2007 91 90	2009 90 41
0709 10 00	0809 40 90	1208 10 00	2007 99 10	2009 90 49
0709 20 00	0810 20 90	1209 10 00	2008 11 92	2009 90 51
0709 30 00	0810 30 90	1209 21 00	2008 11 94	2009 90 59
0709 40 00	0810 40	1209 23 80	2008 11 96	2009 90 73
0709 51 00	0810 60 00	1209 29 50	2008 11 98	2009 90 79
0709 52 00	0810 90 95	1209 29 60	2008 19 19	2009 90 95
0709 59	0811 10 19	1209 29 80	2008 19 93	2009 90 96
0709 60 10	0811 20 59	1209 30 00	2008 19 95	2009 90 97
0709 60 99	0811 20 90	1209 91	2008 19 99	2009 90 98
0709 90 10	0811 90 31	1209 99 91	2008 20 19	
0709 90 20	0811 90 39	1209 99 99	2008 20 39	2302 50 00
0709 90 40	0811 90 50	1210	2008 20 51	2306 90 19
0709 90 50	0811 90 70	1211 90 30	2008 20 59	2308 00 90

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23. oktober 2001).

BILAG A b)

Indførsel til EF af følgende produkter med oprindelse i Tjekkiet er omfattet af nedenstående indrømmelser

(MFN = told for mest begunstigede land)

KN-kode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ (% af MFN)	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0101 90 19	Heste, levende, ikke bestemt til slagtning	67	Ubegrænset	Ubegrænset		
0102 90 05	Hornkvæg, levende, af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	178 000 stk.	0	⁽⁵⁾ ⁽¹¹⁾
0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, af vægt over 80 kg, men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	153 000 stk.	0	⁽⁵⁾ ⁽¹¹⁾
ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	7 000 stk.	0	⁽⁶⁾ ⁽¹¹⁾
0103 91 10 0103 92 19	Tamsvin, levende	20	1 500	1 500	0	⁽¹¹⁾
0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204	Levende får og geder Kød af får eller geder	fri	2 150	2 150	0	⁽⁷⁾ ⁽¹¹⁾
0201 0202	Kød af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	20	3 500	3 500	0	⁽¹¹⁾
ex 0203 0210 11 til 0210 19	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset Kød af svin, saltet, i saltlage, tørret eller røget	fri	13 000	14 500	1 500	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
0207	Fjerkræ, fersk, kølet eller frosset	fri	11 700	13 050	1 350	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
0402	Mælk i pulverform og kondenseret mælk	fri	4 188	5 500	0	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
0403 10 11 til 0403 10 39 0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk og yoghurt og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde	fri	150	300	0	⁽¹⁰⁾
0404	Valle og varer bestående af naturlige mælkebestanddele	fri	300	600	0	⁽¹⁰⁾
ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer, undtagen KN-kode 0405 20 10 og 0405 20 30	fri	1 375	1 500	0	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
0406	Ost og ostemasse	fri	6 630	7 395	765	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89	Æggeblommer, tørrede Æggeblommer, flydende Æggeblommer, frosne	20	375	375	0	⁽¹¹⁾ ⁽¹²⁾

KN-kode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ (% af MFN)	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0408 91 80 0408 99 80	Fugleæg, tørrede Fugleæg, i andre tilfælde	20	2 750	2 750	0	⁽¹¹⁾ ⁽¹³⁾
ex 0603 10 10 ex 0603 10 20 ex 0603 10 40 ex 0603 10 50 ex 0603 10 80	Afskårne blomster og blomsterknopper, friske, fra 1. november til 31. maj	2 % værditold	Ubegrænset	Ubegrænset		
0603 10 10 0603 10 20 0603 10 40 0603 10 50 0603 10 80	Afskårne blomster og blomsterknopper, friske	20	250	250	0	⁽¹¹⁾
ex 0707 00 05	Agurker, friske eller kølede, fra 16. maj til 31. oktober	80	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾
0709 90 70	Courgetter, friske eller kølede	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾
0805 10 10 0805 10 30 0805 10 50	Appelsiner, friske	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾
0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Æbler, friske	fri	500	500	0	⁽¹¹⁾
0809 20 05 0809 20 95	Kirsebær	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾
0809 40 05	Blommer	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾
0810 20 10	Hindbær, friske	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0810 30 10	Solbær, friske	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0810 30 30	Røde ribs, friske	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾
0811 20 51	Ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁸⁾

KN-kode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ (% af MFN)	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
0811 10 11 0811 20 11 0811 90 11 0811 90 19 0811 90 85	Frugter og nødder	20	500	500	0	
1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug	fri	100 000	200 000	0	⁽¹⁰⁾
1002	Rug	fri	5 000	10 000	0	⁽¹⁰⁾
1003	Byg	fri	42 125	50 000	0	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
1004	Havre	fri	5 000	10 000	0	⁽¹⁰⁾
1005 10 90 1005 90 00	Majs	fri	10 000	20 000	0	⁽¹⁰⁾
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø, andre korn- sorter	fri	5 000	10 000	0	⁽¹⁰⁾
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	20	16 875	16 875	0	
1107	Malt	fri	45 250	45 250	0	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
1512 11 10	Solsikkeolie og saflorolie samt fraktioner deraf Rå olie, til teknisk og industriel anvendelse	fri	875	875	0	⁽¹¹⁾
1514 11 10 1514 91 10	Rå rybsolie, rapsolie eller sennepsolie, undtagen til næringsmiddelbrug	fri	11 375	11 375	0	⁽¹¹⁾
1601 00 1602 41 til 1602 49	Pølser og lignende varer Varer af svinekød, tilberedte eller konserve- rede	fri	3 680	4 370	690	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
1602 31 til 1602 39	Tilberedt eller konserveret kød af fjerkræ	fri	1 300	1 450	150	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, i andre tilfælde	65 65 65	Ubegrænset	Ubegrænset		
2001 10 00	Agurker, konserverede	fri	1 300	1 450	150	⁽¹¹⁾
2007 10 10	Homogeniserede tilberedninger med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	445	500	0	⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾
2007 99 31	Kirsebærsyltetøj, -gelé, -marmelade, -puré og -mos, med indhold af sukker på over 30 vægtprocent	83	Ubegrænset	Ubegrænset		⁽⁹⁾

KN-kode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ (% af MFN)	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
2009 11 19 2009 11 99 2009 12 00 2009 19 19 2009 19 98 2009 21 00 2009 29 19 2009 29 99 2009 31 19 2009 31 51 2009 31 59 2009 31 91 2009 31 99 2009 39 19 2009 39 39 2009 39 55 2009 39 59 2009 39 95 2009 39 99 2009 41 91 2009 41 99 2009 49 19 2009 49 93 2009 49 99 2009 61 10 2009 61 90 2009 69 11 2009 69 19 2009 69 51 2009 69 59 2009 69 90	Frugtsafter	fri	1 000	1 200	200	⁽¹¹⁾
2009 79 11 2009 79 91	Æblesaft	fri	250	250		⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001).

⁽²⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽³⁾ Hvor der findes en MFN-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MFN-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽⁴⁾ Anvendes kun fra datoen for denne protokols ikrafttrædelse.

⁽⁵⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet. Hvis det er sandsynligt, at den samlede indførsel til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt produktionsår, kan EF træffe forvaltningsforanstaltninger til beskyttelse af sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁶⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet.

⁽⁷⁾ EF kan inden for rammerne af sin lovgivning, når det er relevant, tage hensyn til behovet for yderligere forsyninger på markedet og nødvendigheden af at opretholde ligevægt på markedet.

⁽⁸⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved import, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁹⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽¹⁰⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af andre former for eksportsubsidier.

⁽¹¹⁾ Varemængder, der er omfattet af dette eksisterende toldkontingent, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002, inden denne protokol træder i kraft, modregnes fuldt ud den mængde, der er angivet i fjerde kolonne, og er undergivet den gældende told på importtidspunktet.

⁽¹²⁾ Udtrykt som flydende æggeblommer: 1 kg tørrede æggeblommer = 2,12 kg flydende æggeblommer.

⁽¹³⁾ Udtrykt som flydende æggeblommer: 1 kg tørrede æg = 3,9 kg flydende æg.

⁽¹⁴⁾ Undtagen uskåret mørbrad.

Bilag til bilag A b)

Importordning med mindstepriser for visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumspriserne fastsættes således for følgende produkter til forarbejdning med oprindelse i Tjekkiet:

KN-kode	Varebeskrivelse	Minimums- importpris (EUR/100 kg netto)
ex 0810 20 10	Hindbær, friske	63,1
ex 0810 30 10	Solbær, friske	38,5
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske	23,3
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	75,0
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	57,6
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	99,5
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: andre varer	79,6
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	99,5
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	79,6
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	62,8
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	44,8
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: uden stilk	39,0
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre varer	29,5

2. De minimumsimportpriser, der er fastsat i artikel 1, skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsimportprisen og værdien i toldangivelsen.
3. Hvis importprisen for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at den i nærmeste fremtid vil falde til under minimumspriserne, underretter Europa-Kommissionen de tjekkiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
4. På anmodning af EF eller Tjekkiet undersøger Associeringsudvalget, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportprisernes niveau. Associeringsudvalget træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
5. For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter afholdes der et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem på den ene side Europa-Kommissionen og de berørte EF-producentorganisationer for de pågældende varer og på den anden side alle de associerede eksportlandes myndigheder og producent- og eksportorganisationer.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

BILAG B a)

Den tjekkiske importtold for følgende produkter med oprindelse i EF ophæves

Den tjekkiske toldkode (¹)	Den tjekkiske toldkode	Den tjekkiske toldkode	Den tjekkiske toldkode	Den tjekkiske toldkode
0101 90 11	0701 10 00	0811 20 19	1209 29 50	2007 99 10
0105 19 20	0703 10 11	0811 20 31	1209 29 60	2008 20 19
0105 19 90	0703 10 90	0811 20 39	1209 29 80	2008 20 39
	0703 20 00	0811 20 51	1210 10 00	2008 20 51
0206 10 10	0704 90 10	0811 20 59	1210 20 10	2008 20 59
0206 10 91	0705 19 00	0811 20 90	1210 20 90	2008 20 71
0206 10 99	0705 21 00	0811 90 31		2008 20 79
0206 21 00	0705 29 00	0811 90 39	1302 19 05	2008 20 91
0206 22 00	0708 10 00	0811 90 50	1502 00 10	2008 20 99
0206 29 10	0708 90 00	0811 90 70	1502 00 90	2008 30 11
0206 29 99	0709 51 00	0811 90 75	1503 00	2008 30 31
0206 30 20	0709 60 10	0811 90 80	1511 90 19	2008 30 39
0206 30 30	0709 60 99	0811 90 85	1511 90 91	2008 30 51
0206 30 80	0709 90 10	0811 90 95	1511 90 99	2008 30 55
0206 41 20	0709 90 60	0812 10 00	1512 11 91	2008 30 59
0206 41 80	0709 90 90	0812 90 10	1512 19 91	2008 30 71
0206 49 20	0710 80 59	0812 90 40	1513 19 11	2008 30 75
0206 49 80	0710 80 70	0812 90 50	1513 29 19	2008 30 79
0206 80 10	0710 80 95	0812 90 60	1513 29 91	2008 30 90
0206 80 91	0710 90 00	0812 90 70	1513 29 99	2008 50
0206 80 99	0711 40 00	0812 90 99	1515 11 00	2008 70
0206 90 10	0711 90 10	0813	1515 19 10	2008 92 72
0206 90 91	0711 90 50		1515 19 90	2008 99 41
0206 90 99	0711 90 80	0901 11 00	1515 21 10	2008 99 51
	0712 20 00	0901 12 00	1515 21 90	2009 50 10
0407 00 11	0712 90 05	0901 21 00	1515 29 10	2009 50 90
0407 00 19	0712 90 11	0901 22 00	1515 29 90	2009 61
0407 00 30	0712 90 30	0901 90 10	1515 90 59	2009 71
0407 00 90	0712 90 50	0901 90 90	1518 00 31	2009 79 19
0409 00 00	0712 90 90	0904 20 10	1518 00 39	2009 79 30
0410 00 00	0713 10 10	0904 20 30		2009 79 93
	0713 10 90	0904 20 90	1703 10 00	2009 79 99
0601 20 10	0713 40 00	0909 30 00	1703 90 00	2009 80 19
0601 20 30		0909 40 00		2009 80 36
0601 20 90	0806 20	1001 10 00	2001 90 20	2009 80 38
0602 10 10	0807 11 00		2001 90 50	2009 80 50
0602 10 90	0807 19 00	1105 20 00	2001 90 65	2009 80 63
0602 20 10	0808 10 10		2001 90 70	2009 80 69
0602 20 90	0808 20 90	1204 00 90	2001 90 75	2009 80 71
0602 30 00	0809 10	1206 00 10	2001 90 85	2009 80 73
0602 40 10	0809 20 05	1207 50 10	2001 90 91	2009 80 79
0602 40 90	0809 20 95	1207 91 10	2002 10 10	2009 80 88
0602 90 10	0809 30	1207 91 90	2002 10 90	2009 80 89
0602 90 30	0809 40 05	1207 91 90	2002 90 11	2009 80 89
0602 90 91	0810 20 10	1209 10 00	2002 90 19	2009 80 96
0602 90 99	0810 20 90	1209 21 00	2002 90 31	2009 80 97
0603 90 00	0810 30 10	1209 22 10	2002 90 39	2009 80 99
0604 10 90	0810 30 30	1209 22 80	2002 90 91	2009 90 19
0604 91 21	0810 30 90	1209 23 11	2002 90 99	2009 90 29
0604 91 29	0810 40 10	1209 23 15	2005 60 00	2009 90 39
0604 91 41	0810 40 30	1209 23 80	2005 90 10	2009 90 51
0604 91 49	0810 40 50	1209 24 00	2005 90 60	2009 90 59
0604 91 90	0810 40 90	1209 25 10	2005 90 70	2009 90 95
0604 99 10	0811 10 19	1209 25 90	2005 90 80	2009 90 96
0604 99 90	0811 10 90	1209 26 00	2006 00 91	2009 90 97
		1209 29 10	2006 00 99	2009 90 98

(¹) Som fastsat i Tjekkiets dekret nr. 480/2001 om den tjekkiske toldtarif.

BILAG B b)

Indførsel til Tjekkiet af følgende produkter med oprindelse i Tjekkiet er omfattet af nedenstående indrømmelser

Den tjekkiske toldkode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende værditold Told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset	fri	13 000	14 500	1 500	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
0210 11 til 0210 19	Kød af svin, saltet, i saltlage, tørret eller røget	fri				
0203 19 55 0203 29 55	Svinekød, andre varer	15	Ubegrænset	Ubegrænset		
0204	Fårekød	fri	150	300	0	
0207	Fjerkræ, fersk, kølet eller frosset	fri	5 200	5 800	600	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
0402	Mælk i pulverform og kondenseret mælk	fri	1 000	1 000	0	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
0403 10 11 til 0403 10 39 0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk og yoghurt og anden fermenteret eller syrnede mælk og fløde	fri	250	500	0	⁽⁴⁾
0403 10 11 til 0403 10 39 0403 90 11 til 0403 90 69	Kærnemælk og yoghurt og anden fermenteret eller syrnede mælk og fløde	5 12,5	Ubegrænset Ubegrænset	Ubegrænset Ubegrænset		
0404	Valle og varer bestående af naturlige mælkebestanddele	fri	300	600	0	⁽⁴⁾
ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer, undtagen KN-kode 0405 20 10 og 0405 20 30	fri	573	800	0	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
0406	Ost og ostemasse	fri	6 630	7 395	765	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
0408 11 0408 91	Æggeblommer af fugleæg, tørrede Fugleæg, tørrede	14,5 14,5	Ubegrænset Ubegrænset	Ubegrænset Ubegrænset		
ex 0603 10 10 ex 0603 10 20 ex 0603 10 40 ex 0603 10 50 ex 0603 10 80	Afskårne blomster og blomsterknopper, friske, fra 1. januar til 31. maj fra 1. november til 31. december	2 2 2 2 2	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset		
ex 0603 10 10 ex 0603 10 20 ex 0603 10 40 ex 0603 10 50 ex 0603 10 80	Afskårne blomster og blomsterknopper, friske, fra 1. juni til 31. oktober	14,5 14,5 14,5 14,5 14,5	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset		
0701 90 10 0701 90 90	Kartofler, andre varer	6	15 000	15 000	0	

Den tjekkiske toldkode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende værditold Told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
ex 0702 00	Friske tomater	8	2 000	2 000	0	
ex 0704 10 00	Blomkål og broccoli, fra 15. april til 30. november	6	Ubegrænset	Ubegrænset		
0704 90 90	Andre varer	6	Ubegrænset	Ubegrænset		
ex 0705 11 00	Hovedsalat, fra 1. april til 30. november	5,9	Ubegrænset	Ubegrænset		
0710 21 00	Ærter, frosne	4,5	Ubegrænset	Ubegrænset		
ex 0806 10 10	Druer til spisebrug fra 1. januar til 14. juli fra 1. november til 31. december	fri	Ubegrænset	Ubegrænset		
ex 0808 10 20	Golden delicious fra 1. august til 31. december	10	Ubegrænset	Ubegrænset		
ex 0808 10 50	Granny Smith fra 1. august til 31. december	10	Ubegrænset	Ubegrænset		
ex 0808 10 90	Andre varer fra 1. august til 31. december	10	Ubegrænset	Ubegrænset		
1001 90	Hvede og blandsæd af hvede og rug	fri	25 000	50 000	0	⁽⁴⁾
1002	Rug	fri	5 000	10 000	0	⁽⁴⁾
1003	Byg	fri	20 000	40 000	0	⁽⁴⁾
1004	Havre	fri	5 000	10 000	0	⁽⁴⁾
1005 90 00	Majs, i andre tilfælde	fri	42 150	10 000	0	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø, andre kornsorter	fri	5 000	10 000	0	⁽⁴⁾
1107	Malt	fri	2 500	5 000	0	⁽⁴⁾
1515 90 51 1515 90 91 1515 90 99 1516 10 1516 20 1516 20 95 1516 20 96 1516 20 98 1517 10 90	Andre vegetabiliske olier og fedtstoffer, andre varer Animalske fedtstoffer og olier Vegetabiliske fedtstoffer og olier Vegetabiliske fedtstoffer og olier Margarine	12,7 12,7 12,7 10 9 fri fri fri 10	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset 400 1 000 2 000 530	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset 400 1 000 2 000 530	 0 0 0 0	
1601 00 1602 41 til 1602 49	Pølser og lignende varer Varer af svinekød, tilberedte eller konserverede	fri	3 680	4 370	690	⁽⁴⁾
1602 31 til 1602 39	Tilberedt eller konserveret kød af fjerkræ	fri	1 300	1 450	150	⁽⁴⁾
ex 1602 20 90 1602 50	Patéer i forskellige størrelser Varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, i andre tilfælde	9 9	479	479	0	
2001 10 00	Agurker, konserverede	fri	1 300	1 450	150	
2007 10 10	Homogeniserede tilberedninger med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	445	500	0	⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

Den tjekkiske toldkode ⁽¹⁾	Varebeskrivelse ⁽²⁾	Gældende værditold Told ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Mængde ⁽⁴⁾ fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig mængde fra 1.7.2003 til 30.6.2004 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2004 (tons)	Særlige bestemmelser
2008 92	Blandinger af frugter	4	Ubegrænset	Ubegrænset		
2009 69	Saft af grapefrugt	2	Ubegrænset	Ubegrænset		
2009 79 11 2009 79 91	Æblesaft	10	Ubegrænset	Ubegrænset		
2309 90	Foder	1,2	Ubegrænset	Ubegrænset		
2401	Tobak, rå eller ufabrikeret	2,4	2 000	2 000	0	

⁽¹⁾ Som fastsat i Tjekkiets dekret nr. 480/2001 om den tjekkiske toltarif.

⁽²⁾ Varebeskrivelserne bør kun anses for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af koden. Hvor der er angivet ex-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽³⁾ Anvendes kun fra datoen for denne protokols ikrafttrædelse.

⁽⁴⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af andre former for eksportsubsidier og er ledsaget af et certifikat, som angiver, at der ikke er ydet eksportrestitution.

⁽⁵⁾ Varemængder, der er omfattet af dette eksisterende toldkontingent, og som overgår til fri omsætning fra 1. juli 2002, inden denne protokol træder i kraft, modregnes fuldt ud den mængde, der er angivet i fjerde kolonne, og bør være undergivet den gældende told på importtidspunktet.

BILAG C

AFTALE MELLEM EF OG TJEKKIET OM GENSIDIGE PRÆFERENCEHANDELSINDRØMMELSER FOR VISSE VINE

1. Ved indførsel til EF af nedennævnte produkter med oprindelse i Tjekkiet gælder følgende indrømmelser:

KN-kode	Varebeskrivelse	Gældende told	Årlig mængde (hl)
ex 2204 10	Mousserende vin	fri	13 000
ex 2204 21	Vin af friske druer		
ex 2204 29			

2. EF indrømmer en præferencenultold inden for toldkontingenterne som nævnt under punkt 1 på den betingelse, at Tjekkiet ikke yder støtte til eksport af disse mængder.

3. Importen til Tjekkiet af følgende varer med oprindelse i EF er omfattet af nedenstående indrømmelser:

Den tjekkiske toldkode	Varebeskrivelse	Gældende told	Årlig mængde (hl)
2204 10 11	Mousserende kvalitetsvin	fri	20 000
ex 2204 10 19	Mousserende kvalitetsvin ⁽¹⁾		
2204 2111-78	Kvalitetsvin af friske druer		
2204 2181-82			
2204 2187-98			
2204 2912-75			
2204 2981-82			
2204 2987-98			
2204 29	Vin af friske druer	25 %	300 000

⁽¹⁾ Undtagen mousserende vin tilsat CO₂.

4. Tjekkiet indrømmer en præferencenultold inden for toldkontingenterne som nævnt under punkt 3 på den betingelse, at EF ikke yder støtte til eksport af disse mængder.

5. Denne aftale omfatter vin,

- a) som er fremstillet af friske druer, der udelukkende er dyrket og høstet på den pågældende kontraherende parts område, og
- b) i) som har oprindelse i EU og er produceret i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der er omhandlet i Afsnit V i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾;
- ii) som har oprindelse i Tjekkiet og er produceret i overensstemmelse med bestemmelserne i den tjekkiske lovgivning om ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder. De nævnte ønologiske bestemmelser skal være i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2).

6. Det er en betingelse for indførsel af vin, der er omfattet af de i denne aftale fastsatte indrømmelser, at der fremlægges en attest udstedt af et gensidigt anerkendt officielt organ, der er opført på de lister, som er udarbejdet efter fælles overenskomst, hvorved det dokumenteres, at den pågældende vin er i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 5, litra b).
 7. De kontraherende parter undersøger mulighederne for at tilstå hinanden yderligere indrømmelser, idet der tages hensyn til udviklingen i vinhandelen mellem de kontraherende parter.
 8. De kontraherende parter sikrer, at de gensidige fordele ikke tilsidesættes af andre foranstaltninger.
 9. Der afholdes på den ene kontraherende parts begæring konsultationer om alle problemer vedrørende gennemførelsen af denne aftale.
 10. Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for Tjekkiets område.
-